¶ Sermones Dominicales

et festiuales per totũ anni circulum/per Reuerendum patrem fratrem Jacobũ de Laosana/ordinis predicatorũ sacre Theologie pfessorem meritissimum declamati. Impressioni mãdati/per quendã patrẽ pfessorem ordinis minorum. Regularis obseruantie.

¶ Prostant in edibꝰ Ambrosii girault Librarii alme uniuersitatis Parisieñ. In via ad diuũ Jacobũ sub signo Regis Dauid.

1523.

Vi este libro por comision delos ss.es inquisi
dores de sevill.a y no es delos reprobados
por el catalogo del año de 83.

Fray Thomas
de aquinos

¶ Prothema

Sic vti die honeste ambulemus. Romano. decimotertio. vulgo dicitur ꝙ curialitas incognita est perdita, nimis enim errat ⁊ mesprent qui curialitatē accipit et gratias nō agit vel reddit. Summum beneficiuz et summa curialitas humano generi exhibita fuit scilicet aduentꝰ christi in carnem. prius em̄ ymaginem hominibus dederat. Genesis primo. Faciamus hominē ad ymaginem ⁊ cetera. Sed in die aduentus sui dedit nobis seipsuz hoc donum fuerat summe desideratum. Malach. tertio. Quis poterit cogitare diem aduentus eius de hoc dono. Incipit hodie solempnizare ecclesia. vsqꝫ ad natiuitatem. Magnum festum est quando precedit tanta vigilia. ⁊ nō est curialis qui hoc tempore de hoc beneficio non cogitat et gratias agit deo. Ideo scriptura dicit predicatoribus vt hec anūnciēt. dicētes ⁊c. iiij. Reg. septimo. Hec dies boni nuncij est si tacuerimꝰ sceleris arguemur. Ut igitur hec vtiliter nuncietur. ⁊ vere nunciemus. Rogabimus. ⁊c.

¶ De prima dn̄ica aduentus.

Sic vt in die honeste ambulemus ⁊c. Ro. xiij. Uulgo dicitur. selon le iour le port. la iournee vent la maree: aliter eni gerit se homo in die solemni alr̄ in die feriali. aliter de die alit̄ de nocte. Erubesceret em̄ psona valoris portare de die vestē antiquā et infumataz quā portat de nocte secrete in domo. Si statuz gratie cōparemꝰ ad statū culpe. cōparamꝰ vnū alteri vt noctez diei. In die em̄ homo videt clarius. Incedit securius. Conuersatur mundius et honestius. Sic in die gratie homo habet clariorē cognitionē: securiorem spem: mundiorē conscientiā: et honestiorem cōuersationez. Gall'. plus clere congnoissance plus seure esperance plus nette conscience ⁊ plus belle cōtenāce. In statu em̄ peccati nox est quia deficit lumen cognitionis facit em̄ dyabolus sicut latro priuatus qui primo extinguit lumen ps. xxxvij. Lumen oculorū meorū non est mecuz ⁊c. Job. xxxiiij. Per noctez erit sicut fur. In statu gratie dies est ꝓpter clariorem cognitionem quia videntur parui defectus sicut athomi i radio solis qui non videntur in tenebris. Unde dicturi sunt mali. Hier. vj. Ue nobis quia inclinauit iam dies. Item in statu peccati est nox. quia deficit securitas spei: opera ei de nocte facta non sunt magni valoris ita vt hō multum lucret̄. Sic opera peccati ifructuosa. ecōtrario est ō operibus gr̄e. Jo. vj. Oportet operari dum dies est venit nox in qua nemo potest operari hoc. Signatum

fuerat in facto discipulorum Luce.v. Per totam noctem laborantes nichil cepimus. Item in statu gratie est dies qz conuersatur hō honestius hoc videmus in hūs q dediti sunt ad male agendū nō ei habent modum de nullo erubescunt totaliter sūt dissuti. ysa.xviij. Ite angeli veloces ad gētē diuulsā et dilaceratam econtrario de bonis conuersationē nostram / inter gentes habētes bonam. Unde cōsiderans hec seneca dicit. Si scirem deos ignoraturos z homines ignosciturōs peccare tamen dedignare: propter hoc dicitur. Jo. xi. Si quis ambulat in die non offendit. Si autem in nocte offendit quia lux non est in eo. Patet igitur quod status peccati comparatur statui gratie sicut nox diei pctm autē regnauit ab adā vsqz ad xpz Sed in aduentu xpi nox precessit dies autem appropinquauit vt dicitur in epl'a hodierna ex quo igitur dies est honestius nunc debemus conuersari qz prius. Ad hoc monet nos apl's in verbis propositis. Sicut in die etc. Ubi tanguntur tria qz primo excitamur a torpore. Ambulem⁹. ij. reuocamur a pudore honeste. iij. pseruamur ab errore sicut in die. Sall'.il no⁹ admoneste de nostre proufit faire Ambulemus. Il nous monstre maniere qui doibt a chascun plaire. Honeste. Tertio il nous monstre que le temps nous doibt atraire. Sicut in die. ¶ Circa primum nota mal vit qui namende et hoc innuitur cum dicit. Ambulem⁹ qui eni ambulat semper appropiquat termino modo est tempus ambulandi quia xp̄s ad hoc venit vt ostenderet nobis viam. ysa.j. Docebit nos vias suas z ambulabimus in semitis eius. Nunqd docuerat nos deus viā salutis certe sic. sz al'r. qm qz enim docetur via solum verbo. Sic docent eam claudi qui sunt in portis ciuitatū. qnqz facto ab illo qui preit prim⁹ mod⁹ nō sufficit qm in via sunt plura diuerticula z est parum trita. Sed requirit̄ secund⁹ Primo modo docuerat deus viam paradisi per prophetas. quia et si meruerunt non tamē peruenerūt. z quia non fuit trita et i ea sunt multa diuerticula Uoluit per seipsum viam ostendere precedēdo. Mat. xiij. Uiam dei in veritate doces. hic posset notari de duplici via. s. innocentie et penitentie. quā xp̄s ostendit sanctis videlicz viam eundi ad paradisum z illi viderunt q asserunt vel affuerunt modo autē nescim⁹ viā. Ideo xp̄s sic oñdit viā sicut theutonici oñdunt viam ad sanctū Jacobū z vbicūqz occurrit deuiū ponūt aceruū lapidū in signū recte vie. Sic signatur via p quā iuit xp̄s qz fuerūt ibi multi lapides. s. asperitas penitentie. Uacare enim delectationibus corporis est deuiare. Unde i epistola hodierna dr̄ non in commessationibus. zc. Unde xp̄s docuit quod est carni molestius. zc. Semper in introitu bone ville est malus passus In signum huius dominus volēs educere filios Israel de egypto in terram promissionis deduxit eos per desertum qz fuit asperrima via hec est via quā xp̄s docuit Mat. v Aperiens os suum docebat eos dicens beati pauperes. zc.

¶ Hec est vie ambulate in ea Jsaye. xxx. Et certe nullus potest ie

excusare cum xp̄s per eam ambu=
lauit. ⁊ ideo subiungitur ambula=
te in semitis eius ⁊ annumerat se
propheta cum alijs ad insinuandū
q̄ societas bonorum multum iu=
uat ad ambulandū in via dei. no=
ta de equo q̄ de nouo didicit ābula
re: q̄ qn̄ est cū equis ambulantibus
ābulat en route. quando ē cū alijs
trotat currit applica. Jō dicit aplˀs
Phil. x. Obseruate eos q̄ ita ambu
lant. Ambulabimꝰ inquit in semitꝭ
eius. Semita rectior ⁊ strictior est
via consiliorū quā xp̄s tenuit. ysa.
iij. Semita iusti recta est. rectꝰ cal
lis iusti ad ambulandū. Ad hāc nō
tenent nisi qui volunt. Un̄. ps. De=
duc me in semitam mandatorū ⁊c.
Circa. ij. nota q̄ homo non solum
tenetur pcurare commodū suū sed
etiam proximi vel saltem non noce
re vnicuiq; enim mandauit deꝰ de
primo suo. Eccle. xvij. Cui concor
dat cōe dictum. qn̄ enim videmus
aliquē qui facit aliquid vn̄ alij pos
sunt sumere malum exemplum di=
cimus q̄ sumꝰ male pagati de eo er
go debebāt nobis aliqd̄ ⁊ certe ve
rum est debebat nos edificare per
bonum exēplum. exemplum. ij. Co
rin. xiiij. Omia ad edificationem fi
ant et ideo qn̄ scandalizat male sol
uit qd̄ debet q2 soluit scandaluȝ p
edificatione. ppter hoc monet nos
aplˀs ambulare hōeste: honeste am
bulat q̄cunq; facto suo vel dicto ali
um edificat ad hoc hortatur nos
aplˀs. j. Corin. xiiij. Omia honeste ⁊
secundum ordinem fiant in vobis
vita peccatoris nō est honesta. Si
cut enim vestis dissuta non est ho=
nesta. quilibet enim domus de ea
portat partē suā. Sic nec vita pec
catoris q̄libet enī concupiscentia
portat ptē cordis sui. ⁊ maxime vi
ta luxuriosi est inhonesta q̄ patet
quia inhonesta magis celantur et
fiunt in occulto. non autem ea
que sunt honesta. prima ad Co=
rin. xij. honesta nostra nullius ege
ant Jnter oīa peccata id est pecca
tū qd̄. hō magis vult pperrare i oc
culto est peccatum luxurie qd̄ est
signuȝ maxie feditatis ⁊ inhonesta
tis a deo: honestū ⁊ fetidū ē q̄ ali=
qui demones memores dignitatis
sue non dignantur hominem tem=
ptare de peccato illo. Un̄ ⁊ dyabo=
lus qui tentauit christum non fecit
mentionem. de hoc peccato. j. Thes
sal. iiij. honeste ambuletis ad ea q̄
foris sunt. Rogabimus dominum
⁊ cetera.

¶ Jtem pro eadem.

Propior est nostra sa=
lus. Ad Rom. xiij.
Jn morbo qui sequi=
tur cursum solis salus
vel sanitas est propi
or vel distantior secundum propin
quitatem vel distantiam solis in
suo motu. Jta quod sole se elongā
te inualescit morbus ⁊ fit ifirmꝰ di
stentior a salute. Sole vero appro
pinquante morbus deficit ⁊ fit salꝰ
propior sicut patet in quartana q̄
sequitur motū solis. Un̄ in elonga
tione solis quartana non facile cu
ratur immo inualescit sicut in hye
me. Jn conuersione ⁊ appropin=
quatiōe solis ad nos quartana me
lius desiet ⁊ curatur sicut in vere.
Spiritualiter morbus peccati se=
quitur cursum solis. licet diuersis
diei horis affligitur infirmus: ma=

gis tñ i occasu solis. Unde sole occidente infirmus magis affligit & grauatur. Sic morbus peccati licet multiplicit. ledat & grauet aiam mam cogitatione. Suggestione & cetera. Tamē in occasu solis quādo scʒ homo peccato consentit. tūc enim maxime grauat anima immo moritur qr peccatū cū consummatū fuerit generat mortez. Jac. i. Figura. iii. Regū. xxii. Rex israel licet vulneratus tota die stetit cōtra hostes qui occidente sole mortuus est quia homo licet vulneratus cogitatione/suggestione: & delectatione peccati adhuc potest stare & contra demonē pugnare: quādo tamen deficit sol p gratie subtractionem omnino deficit & morit.

¶ Sed nota. sol nunq̄ occidit stelle que mouet continue prope solem sicut dicit Beda de lucifero q̄ semper comitat solem non solum in ascensu. Sed etiam in descensu non solum meridie sed etiam i vespere. Ideo lucifero lumen solis nunq̄ occidit contrarium est. i luna que non semp motū solis sequitur immo quādoq̄ sibi directe opponit ideo lumen solis deficit frequenter lune & occidit. Ita qd luna eclipsatur. Sic illi qui sequntur xp̄m non soluʒ in ascensu honoris & dignitatis. Sed etiam in descensu penitentie & humilitatis. Istis nō occidit sol diuine gratie, nec deficit. ysa. lx. non occidet vltra sol. Sed multi sequunt christuʒ sicut apostoli qui secuti fuerunt in ramis palmarum quādo ascendit in hierusalē & receptus fuit cū honore: sed i parasceue relicto eo fugerūt qñ descēdit ad dolorē & humilitatē mortis. sic multi libēter sequūtur xp̄m in ascensu honoris et excellentie non in descensu paupertatis et penitentie. Ideo frequenter occidit istis sol diuine grē. sicut apostolis tpe passionis sol eclipsatus est talibus dr. Amos. viii. Occidit sol in meridie sʒ qñ isti crediderūt esse in maximo ascensu et maxima claritate sicut est sol in meridie statim deficit eis sol diuie gratie per culpam & sol corporalis vite p mortem subitam. Sic habemus duo. Primum est quod in morbo qui sequitur cursum solis qñ sol appropiquat infirmo ꝑprior est sibi solus. Secūdū est qd morbus peccati sequitur cursum solis, & qr sol iusticie per aduentum in carnem nobis maxime appropinquauit. Ro. xiii. nox p̄cessit dies autē appropinquauit dies est latio solis super terrā: Ideo contra morbum peccati ꝑprior est nostra salus. In quibus verbis tanguntur tria bñficia i aduentu domini nobis data. Primuʒ est beneficium optate curatiōis salus. Volens curationis et salutis remedium impendere vulnerato debet ipi appropinquare & personaliter ipsum visitare vt melius possit conditionē plage cognoscere et ipam alligare et remedium apponere figura de illo. Luc. x. Samaritanus videns vulneratum qui inciderat in latrones appropians alligauit vulnera eius. Scriptura vocat peccatorem spiritualiter vulneratum. Dañ. xiii. Erant ambo vulnerati amore eius. Ratio est. Astuti bellatores aduersarios suos fortes primo a lōge affligunt vulnerant fundis et sagittis et tunc vulneratis et debilitatis appropriant & ipsos facilius

vincunt ꝛ superant. Sic demon vo lens personam fortem deuincere pmo ipsam a longe pcutit ꝛ vulne rat: p aspectū ꝛ auditū ꝛ hoc p q̄ aīa debilitatꝫ ,ppter delectationē sequē tem. Uidēs igitꝫ dyabolus psonam per delectationē vulneratam ꝛ per peccatū inclinatam appropinquat impellendo ad cōsensum. Aug.lib. de sermone dn̄i in monte tribꝰ gra dibus ad peccatū puenitur cogita tione delectatione ꝛ cōsensu perso na vulnerata per cogitationē ꝛ de lectationem vix pōt euadere quin vincatꝫ: ꝛ corruat p cōsensum Figu. iiij. Reg. xiiij. De Joram rege vul nerato sagitta statim corruit de curru suo. Suntꝫ etiā pctōres spi ritualiter vulnerati: et qꝛ dei filius volebat eis salutis remediū adhi bere. Jdeo eis appropinquat ꝛ ad eos venit carnē assumēdo ꝛ salutis beneficiū adhibendo. Be. Jn ser mone venit medicus ad egrotos redēptor ad pditos. Ad deuiatos via. Ad mortuos vita de hoc dꝛ ad Heb. ij. Fons est oībus obtēperāti bus causa salutis. Et nota ꝙ aucto ritas tangit duo: circa salutem quā christus cōca usat in nobis. Primū est: ex parte cōferentis diffusio vir tuosa. Fons est omnibus. Fons q̄ sistit infra locum propriam intra ripas: in quo scaturit rigat: ꝛ pur gat. Sed quando exit locum ꝛ al ueum suum et ripas ꝛ ceteres. Diffunditur circunquaqꝫ rigando ꝛ purgando loca omnia. q̄ tangit. Eccli. j. Uerbum dei dicitꝫ fons sa pientie in excelsis. Locus ,pprius huius fontis est in celo apud pa trē. Jo. j. Uerbū erat apud deum. Unde qꝛ ante incarnationem iste fons inter ripas proprias intra ce lum sistebat. Jdeo solum celum .i. angelos existentes in celo purga bat et rigabat. Sed in btā icarna tione. Jste fons propriū alueum ꝛ locum exiuit. Jdeo totā terram rigauit. Joel. iij. Fons de domo egreditur et irrigabit torrentem spinarū. Uñ oēs quoqꝫ tangit sua ꝟtute rigat deuotiōe curat a lāgo re. Luc. vj. Oīs turba q̄rebat eum tāgere qꝛ virtus de illo exibat ꝛ sa nabat oēs. Uñ in btā incarnatione sua ipletū illud qđ dꝛ. Deu. iiij. Au feret a te dominus omnē lāgorē. Uñ xp̄us optime figuratur p pis cinaz de qua dꝛ. Jo. v. Quod habe bat. v. porticus in quibus iacebāt infirmi ꝛ q̄ prius descēdebāt i pisci nā post motionē aque factā ab an gelo sanus fiebat a quacunqꝫ deti nebatur īfirmitate. Spūaliter xp̄s est piscina cōtinens aquā .i. gratie plenitudinem ꝛ redundantiam: et Jdeo est in ipso virtus sanādi om nem infirmitatem quinqꝫ porticus in quibus iacebant egroti sunt .v. plage in corpore xp̄i in quibus p memoriam passionis debent iace re volentes a christo curationis beneficium obtinere. Sed nota qđ ad hoc quod illa aqua perfecte cu raret et languidum requirebātur duo primum erat quod languidus infra piscinam descenderet. Unde infirmus habēs. xxviij. annis infir mitatem non curabat quia iuxta piscinam nō descendebat. Sic mul ti iuxta piscinam .i. iuxta christum stent ꝙtum ad locum ꝛ donum sed ad ipsum non intrant nec descēdūt per desiderium ꝛ affectum ꝛ iō qui vult curari non solum debet iuxta stare immo ad ipsum oportet per deuotionem descendere. Figura.

iiij. Reg. v. De naamā le. pso descē dit ꝛ lauit se septies in iordane. ꝛc. ¶ Scdȝ qd reqrebat erat qd opor tebat aquā moueri. Uñ quātūcūqȝ hō esset in piscina nō sanabatur ni= si quādo aqua mouebatur. Sic nō sufficit solum xp̄o esse iunctuȝ: per gratiā nisi cum hoc moueatur. Si cut enim aqua nisi moueatur in se ipsa putrescit et corrumpitur nec locum in quo quiescit purificat. Sic nec gratia christi nisi moueat tur ad bene operanduȝ cor in quo quiescit per torporē ꝛ negligentiā: Indisciplinatū relinquit. Uñ Boe tius de disciplina scolariū. Sicut i quolibet opere mater est diligētia Ita vniuerse doctrine ꝛ discipline nouerca est negligentia. Uñ. Illi q̄ per gratiam interiorem mouētur ad bene operandum exterius pos sunt dicere illud. Actuū. xij. ¶ In ipso viuimus mouemur ꝛ su mus. Scd̄o tangit ex parte reci= pientis dispositio gratiosa obtem perātibus sibi. Rector nauis illos qui sunt secum in naui non potest ad portum salutis perducere nisi sibi obediant et obtemperent. Christus descendit ad naueȝ eccle sie sicut gubernator nauis et re= ctor: cuius ratio est quia sicut gu= bernatore absente vel dormiente existentes in naui sunt in periculo Innauicula enim ecclesie discipu= li fuerunt in periculo. Unde xp̄o dormiēte excitauerunt eū discipu= li dicentes. Domine saluos nos p̄i mus. Math. viij. Igitur ipsi sicut gubernatori ecclesie debem⁹ obe= dire ꝙ obtēperare si volumus por tū salutis attingere. Ad. Heb. xij. Obtemperabimus patri spiritua= liter et viuemus: omnes autē exi= stentes in naui magna debent ma= xime obtemperare gubernatori ꝙ ordinate ꝛ proportionaliter sedeāt ꝛ stent in naui ita qd nō plures se= deāt vel ponāt se vel trahāt se ad vnū latus ꝛ ad vnā partē relinquē do paucos ex alia parte. qn̄ eñ ad partē nauis sunt plures. Ita incli= nat qd qn̄qȝ submergit verū est qd iusto dei iudicio. Illi p̄mo submer= guntur et pereunt qui nauem in= clinant ad partem vel ad latus in ordinate et improportionaliter se trahentes. Sic in naui ecclesie et religionis debem⁹ christo obtem= perare in hoc ꝙ ordinate et pro= portionaliter: stemus non detrahē do ad vnam partem et ad latus no stri rectoris christi de quo dicitur. Sap. equalis est sibi cura de oībus sed qui inordinate se trahunt ad partem non solum nauem sed etiā seipsos exponunt periculo: talis autem debet timere ne fiat sibi si= cut Jone qui descendit ad inferio ra nauis propter quod tota nauis periclitabatur ꝛ ideo ipse solus ꝓ iectus est in mare et sic tota nauis liberata est. ¶ Secundo principa= liter tangitur fastigium donate cō iunctionis nostra. vbi nota quod res non consecrata ex sui coniun= ctione ad rem consecratam sorti= tur fastigium honoris et dignita= tis. Cū enim scd̄m iura digni⁹ tra hat ad se minus dignum maxime qn̄ res est dignior et maior conse= cratio maioris redūdat in rem mi norem ita quod totum reputatur benedictum vel consecratum. Si= cut si fitule aque benedicte appo= natur vnus ciphus aque non bene dicte totum est benedictum. Sic in christo natura nostra minor non

consecrata ex sui coniunctione et associatione ad naturã diuinã magnã immo infinitã sortita est fastigiũ honoris ꝛ cõsecrationis. Ideo istam cõiũctionẽ ꝛ associationẽ desiderabat apostolus. Jo. i. Societas vestra sit cũ patre ꝛ filio eius. Sꝫ res non consecrata ex sui coniunctione et associatione ad rem consecratã sortitur fastigium consecrationis solum quandiu est sibi coniuncta. Sed quando separatur ꝑdit suam consecrationem nichil secum portat sicut petia panni vel aliquid tale appositum casule vel albe. Sic tam diu homo sortitur consecrationem et sanctitatem a deo q̃diu est sibi cõiunct⁹ ꝛ associatus ꝑ fidẽ ꝛ dilectionẽ: q̃ cito aũt ꝑ pctm̃ separatur ab eo ꝑdit suã sanctitatẽ. Jo Leuit. xiij. Dicitur de peccatore maculatus lepra et separatus ad arbitrium sacerdotum. Heu. vestimenta dissuta in signum: scꝫ ꝙ est dissut⁹ ꝛ separat⁹ a xp̃o: boni vero nunq̃ꝫ separãtur a christo cõiũctis sicut altare, reliquijs infra se inclusis a quibus nunq̃ꝫ separãtur. Ro. viij. Certus suꝫ enim ꝙ neqꝫ mors neqꝫ vita poterit nos separe a caritate xp̃i. Sed mali facili⁹ separantur sicut panni aurei ꝛ reliqua ornamẽta altaris ad portantur ad altare in festo. Sed festo transacto statim remouentur et separantur. et nichil portant secum de sanctitate altaris. Sic quidam apponuntur et coniunguntur xp̃o in festo prosperitatis qui tempore aduersitatis seperantur ꝛ fugiunt ab eo nichil secum de sanctitate portantes Figu. ij. Regũ. xv. Separat⁹ est oĩs israel a dauid tempore persecutionis sibi illate.

¶ Tertio tangitur gaudium sperate successionis: propior de iure tã diuino q̃ꝫ humano illi debetur successio hereditatis q̃ ꝓpinquior est verus heres ꝛ econtrario cõpetit hereditas/tu propior es vt possideas filius quem constituit de⁹ pater heredem vniuersorum per carnis assumptioneꝫ factus est nobis propinquus vt dicamus illud p̃mi Regũ. xix. ꝓpior est michi rex vñ per istam propinquitatem vocati sumus ad eternam hereditatem prima. Pe. iij. vocati estis vt benedictionem hereditate possideatis. Sed nota ꝙ quidam nobiles de hereditate sua nõ portãt nisi nomẽ et arma q2 possessione ꝛ fructibus sunt priuati: q2 propter põpas ꝛ expensas suas ꝛ mundi vanitates superfluas possessiones suas ꝛ fruct⁹ hereditatis sue alienis vendiderunt ꝛ obligauerunt. Sic multi ꝺ hereditate nobis communicata ꝑ christũ portẽt arma. scꝫ habitũ religionis sed possessionẽ ꝛ fruct⁹ vendiderunt propter aliquid mundanum ꝓpter torneamenta et tract⁹ mundi si (qđ absit) alia in religione sequũtur istis cõpetit lamentatio hiere. Heredctas nostra v̄sa est ad alienos. Sed sancti facere debent sicut nabaoth qui maluit lapidatus interire q̃ꝫ hereditatem suam vendere dicens propicius sit michi dñs ne dem vel vendam hereditatem patrum meorũ talibus volentibus hereditatẽ suam vendere vel alienare Col. iij. Promittitur sic a domino. Recipietis retributionem hereditatis: quam nobis. ꝛc.

¶ De secunda dñica.

Sermo primus

Appropinquat redēptio vestra Luc.xxi. Secūdū legē dei possessio vendita vni pōt per alius redimi vbi tn̄ redemptio fiat p propinquū. Leuiti.xxv. Si attenuatus fuerit frater tuus vendideritq₃ possessionē.rc. humanū gen⁹ quod est possessio dei fuit venditum dyabolo per peccatum. Unō pctōribus dr̄ ysa.lix. Iniquitatibus vestris venundati estis. Nota demon per peccatū inducit ad vēdendum hominē sicut vsurari⁹ pauperem inducit ad vendendum suam hereditatē: quē inducit hoc modo: quia primo mutuat sibi aliquid modicum quod pauper diligit vn̄ videtur pauperi qđ fiat sibi gratia ɀ auantagiū. Item vsurarius statim non debitum repetit. Sed dimittit crescere per vsuras et qn̄ debitum tm̄ creuit quod non potest satisfacere pauper nec se acquitare tunc cogitur totam suam hereditatem vendere. Sic demon primo mutat homini aliquid quod homo diligit: scilicet delectationē circa peccatum qua habita homo non statim aduertit periculum immo credit qđ fiat sibi gratia demō vero delectationem mutuatā non repetit, sed permittit crescere et inualescere intantum quod non videtur homini quod possit se expedire nec liberare. Immo seipsum vendit ɀ tradit demoni p cōsensum peccati hoc modo fuit vēditū gen⁹ humanū p pctm̄. Gen.iij. vidit mulier quia bonū esset lignū ad vescēdū ɀ pulchrū oculis aspectu ɀ delectabile eccce mutuū delectationis statim sequitur ɀ tulit de fructu. Illo ɀ cōcedit: ecce venditio sui ipsi⁹ p culpā trāsgressiōis. Ideo sicut optimū cōsiliū est qđ paup ab vsurario mutuum οino non accipiat vel si forte acceperit nō diu teneat. Sed cito se expediat ne forte tātū inualescat quod soluere nō possit. Sic si temptationi in corde nascenti festine non resistitur eadē qua nutritur mora roboratur et existens foris in operibus vinci vix preualet qr intus ipsam membrorum dominam mentē captiuā tenet. Sic habemus duo pmū est qr possessio vendita, p vnū pōt redimi p ppinquū: scđ₃ est qđ p pctm̄ oēs sumus vēditi. Sed qn̄ dei filius fact⁹ est nobis ppinquus carnē assumēdo tūc facta est nr̄a redēptio: sicut dicūt verba pposita. Appropinquat rc. ɀ tangunt tria bn̄ficia nobis donata p aduentū filii dei. Primū est securitas societatis i itinere. App ppinquat. Nota viator solus nō secure transit nemus periculosum: vn̄ multū indiget societate: ɀ qn̄ videt bonā societatem appropinquare gaudenter expectat: transitus mūdi est periculosior transitu nemoris q̄tūcunq₃ periculosi: ratio est: in nemore cōiter homo euadit periculū deponēdo oīa que portat quia latrones nemorꝫ communiter magis querūt temporalē substantiam q̄ personaꝫ. vnde tollunt spolia non curantes de persona. Job. xxiiij. Nudos dimittunt homines vestimenta tollentes: sed latronibus inferni non sufficit qr omnia bona mundi deponantur in morte quia magis prosequuntur hominem propter animam q̄ propter tēporalem substantiā. Un̄ in morte qn̄ homo oīa deponit non propter hoc est in tuto q̄tum ad ani=

mam. Prouer. vij. de periculo anime illius agitur quomodo igitur exponit se homo ad transeundum mundum qui est ita periculosus. quia decipitur. sicut homo transiturus per nemus. quando homini transituro per nemus vna ps latronum adiungit se. sub specie boni promittens societatem et adiutorium. et qn homo est in profundo nemoris latrones occulti insurgunt tunc et qui primo videbantur socij et amici insurgunt cum alijs spoliantes hominem solum. Sic homini tenenti transire mundum ex vna parte adiungit se demon sub specie boni suadens suggerendo. Si esses magnus homo in mundo faceres multa bona et ex alia parte amici mundani promittentes auxilium et c. Ita quod homo ex confidentia eorum exponit se mundo bene inuolutus et immersus subito insurgit latro occultus mors. s. tunc demon et mundus qui videbantur primo amici insurgunt ad spoliandum et capiendam zacha. xiiij. ecce dies dicit dominus et diuidentur spolia tua in medio tui. quando in facie hominis morientis illi qui primo videbantur amici substantiam temporalem spoliant: et demon quem prius blandiebatur rapit animam Gre. vi. mora. Antiquus hostis ad rapiendum peccatorum animas tempore mortis effrenatur crudelitatis violentia et quos viuentes blandicijs decepit morientes seuiens rapit igitur mundus est nemus periculosum quod nemo securus transire potuit donec filius per incarnationem associauit. et appropinquauit De hoc Jacob. iiij. Appropinquate deo et appropiquabit vobis emundate manus peccatores et purificate corda. Et tangit auctoritas tria necessaria si volumus habere xpi appropinquationem et societatem. Primum est deuotionis instancia ad alliciendum. Appropinquate deo. ymago relucens in speculo non appropinquat intuenti nisi intuens prius appropinquet sibi vnde scilicet modum quo mouetur intuens ad ymaginem mouetur ad intuentem de xpo dicitur et col. i. ymago dei inuisibilis Non est ymago sigilli et cetera que in sigillo sculpantur sunt omnino inuisibilia et ignota antequam ymago cere imprimatur et applicetur sed post impressionem ymago et cetera que in sigillo latebant clare videntur. Sic filius dei qui est ymago trinitatis et cetera erant nobis omnino inuisibilia et ignota antequam ista ymago cere nostre humanitatis imprimeretur Sed postquam per incarnationem impressa est nota est nobis non solum ipsa ymago; sed et secreta trinitatis et diuinitatis. Jo. xv. Omnia quecunque audiui a patre meo nota feci vobis Igitur filius est ymago in speculo trinitatis ideo sicut ymago speculi non appropinquat intuenti nisi intuens prius sibi appropinquet sic filius dei non appropinquauit humano generi per carnis assumptionem donec genus humanum primo appropinquauit sibi per sanctorum patrum desiderium et deuotionum. ¶ Jo dicit. ps. Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo domine. Sed nota quandiu speculum est in lumine et intuens in vmbra vel tenebris non bene videtur ymago in speculo. Sed qn econtrario speculum portatur in vmbra et intuens est in luce tunc optime videtur ymago in speculo immo omnis turpitudo et macula intuens. Ante natiuitatem xpi speculum tri-

nitatis erat in luce. Thimo. vj. Solus habet imortalitatez z lucez i accessibilem homo vero erat in tenebris peccatorum. Jō nō poterat cognoscere nec videre dominum. Sed per incarnationem speculuz deitatis positum est in vmbra carnis. Job. xxij. sicut custodiam fecit vmbraculum. homo vero positus est in luce. ysa. ix. habitantib⁹ in regi. vm. mor. lux orta est eis. Ideo post incarnationē homo perfectius deum pōt cognoscere z in eo oēs defectus suos qz est in luce gratie clarius videt non solum deum sed ēt mētis sue abscondita z secreta grego. viij. mor. dum nos gr̄a diuini respectus illuminat cuncta mentis nr̄e abscondita nobis manifestat. Uñ illi q̄ nihil aut parū vidēt in secreto cōsciētie sue caueāt ne par habeāt de lumine diuine gr̄e. Appropinquate igr̄ deo z appropiquabit vobis. Luce. xxiiij. Jesus appropinquans ibat cum illis non sic mundus qui appropinquantes se fugit ideo de sequentibus mundana dr̄. Prouerb. ix. qui innititur mundanis sicut qui pascit ventū. Ideo sequtur aues volātes Scdz Aug. mundana sunt mendacia non soluūt qd̄ promittunt. s. societatē appetit⁹ de tali qui sequitur mundana dr̄ qz sequitur aues volantes proprie loquendo sequitur perdicē. scdz philosophum pdix aucupē volentem nidū suum inuenire z pullos suos capere decipit hoc modo qz volitat añ ipz quasi non possit euadere aucceps autem sequitur eam putās statum capere et perdix fugit paulatim et auceps sequitur fatigādo se ipsum tandem perdix euolat fortiter et auceps inuenit se fatigatum et sua intētione frustratū. Sic homo credit inuenire in mundo nidum. i. statū z capere pullos. i. fructus z beneficia: mundus volitat ppr ipm videt quod nō possit euadere quin capiat aliquod beneficiū: z ideo sequitur z laborat quasi debeat statim capere bñficiū: subito volat ad aliū: z inuenit se fatigatum z sua intentione fraudatū. dicens illud ysa. xlix. in vacuuz laboraui sine causa z vane fortitudinem meam consumpsi. Hoc patet quasi in omni statu mundi: z ideo fatuum est sequi mundum.

¶ Secūdo requirit ad propinquitatē xp̄i operationis mundicia ad seruiendū. emūdate manus. Seruiciū nō est deo gratū sine puritate z mundicia manuū Esa. j. Cum multiplicaueritis orōnes vr̄as nō ex audiā vos man⁹ ei vr̄e sāguine plene sunt. ideo ad seruiendū christo. requiritur dispositio necessaria s. mundicia manus in fundatione religionis attenditur maxime loc⁹ in quo puteus vel fons viuus scaturit. vt inde per varios cōductus aqua affluat per oīs officinas z loca vt ibi lauantes se mundius seruient. de xp̄o dicitur eccl'i. prio fōs sapientie verbum dei in excelsis. iō deus pater religionem hūani gñis in paradiso terrestri dissipatam volens fundare in mundo filium suum sicut fontez viuum fecit de terra nostre humanitatis scaturire: vt ab eo fonte aqua gratie in nos diriuaretur. scdz illud. Prouer. v. diriuentur fontes tui foris z in plateis aquas diuide. conductus autē p quos gr̄a dei ad nos diriuatur sunt plage corporis sui: de quibus exiuit sanguis redemptio z

nis et aqua emundationis ephe. v. xp̄s dilexit ecclesiā et semetipsū tradidit pro ea vt illam sanctificaret mundans lauacro aque. Unde ipse dicit Eze. xvi. Laui te aqua et mundaui sanguine. verū ē q̄ multi per aquā istam non lauantur nec mundantur. Ratio est q̄n aqua eiusdem fontis vnum vas lauat et mundat et aliud destruit ꝓpter diuersum modū existendi q̄n enī aq̄ in vase non dormit nec quiescit sed fortiter mouetur lauat ipsum. q̄n vero nō mouetur sz dormit et stat: generatur limus et lutū in fundo deinde putrescit aqua et generantur vermes ex quibus fit vas fetidum et imūdum. Sic aq̄ grē q̄n in corde nō dormit per negligentiā Sz mouetur ꝑ operis instātiā cor lauat et mundat. Jo. v. Angelus domini descen. et mo. aqua. Sequitur qui prior descendebat in piscinā post motionē aque sanꝰ fiebat a quacunq; detinebatur īfirmitate econtra q̄n aq̄ grē dormit in corde per negligentiam homo bonū ꝓpositum non implet nec seipsū ad bonū mouet in tali tandem crescit limus pcti et lutum et generantur vermes prauarum cogitationum. Figura. exodi. xv. Manna reseruatū nō positum ad vsum proquo dabatur cepit scaturire vermibus atq; cōputruit. Hiero. ad demeritum dico nil in sancto proposito ocio deterius est q2 non solum non acquiritur noua sed consumitur porta sancte vite ideo seruire i ꝓcessu gaudet et crescit cessatione deficit et torpescit.

¶ Tertio reqrit̄ habitudis mūdicia ad recipiēdū. purificate corda scd̄z naturā lumē oppositū oc'los mūdat et purificat. Jō narrat ysido. x. Ethi. quod lacerta sentiens oculos propter senectutem turbidos et obscures subintrat parietē et per fixuram oculos aperiens ad orientem virtute luminis claritatem visus recipit. peccatum spiritualiter causat caliginē in oculis mentis figura. i. Reg. iij. de hely petōre q̄ hely iacebat in loco suo et ocl'i eiꝰ caligauerūt. Sicut enī ocl's caligās meliꝰ videt et legit litterā in aliqua distantia quā i debita propinquitate. Sic peccator melius legit et videt defectus aliorū remotos quam suos proprios quod signum est spiritualis obscuritatis et caliginis talis dz subintrare parietem nostre humanitatis et videbit orientem. i. dei filiū Ecclesiasti. vi. ecce vir oriens nomen eius. Jste oriens per incarnationem stat post parietem nostrū: Jgitur aperiens oculos cordis ad istum orientem per dilectionem et fidem purificans corda eorum de talibus dicitur in zach. viij. Saluabo populum de terra orientis. Nota terra iuxta orientem variatur quia quedam sunt illic loca alta et eleuata sicut montes aqua humillima et depssa sicut valles profundiores loca alta sole oriente primo illuminantur pmo recipiūt solis splendorem. Secundo loca hūilia cum ibi ostendit lux suam virtutē et magnam efficaciā. Uñ in vallibꝰ causatur maior calor et fertilitas. ps. Ualles habūdabunt frumēto. Sic circa xp̄m sunt quedam persone in alto statu honoris et excellentie que primo illuminātur et recipiunt xp̄i splendorē et cognitionem. existentes vero in statu hu-

misi illuminantur: sed o quia lumē fidei et doctrine recipiūt a primis tū quandoqꝫ lux fidei in hominibus hūilibus est magis efficax et ꝗ̄tum ad calorem amoris et quā tū ad fructū bone operationis. Figura. j. Reg. vi. bethsamite metebant triticum in valle beth. que interpretatur domus solis vel domꝰ illuminata. Isti metunt triticum in valle quia illi qui a xp̄o illuminantur ꝑ fidem et tenent se in valle ꝑ hūilitatē merēt triticū .i. beatitudinē sicut fructū oīm ꝟtutum Hier o. sup. Math. humilitas sola est obseruatrix et custos virtutū ⁊ nichil magis ꝙ deo et hoībꝰ gratū faciat ꝗ̄ꝫ si merito non magni sed parui sapias.

¶ Secundum beneficiū aduētus xp̄i est immensitas liberalitatis i[n] munere / redemptio / maius et liberalius donum quod possit dari seruo est eius redemptio a seruitute. Ratio ē quia qđ datur seruo manente seruitute non sibi sed suo domino acquiritur quia seruus nichil potest acquirere quod cedat ad suum commodum. Sed ad illū cuius seruus est. Figura. Exo. primo. Filij israel in Egypto erant serui. ideo de ipsis dicitur quod edificauerunt tabernaculum pharaoni non sibi. Sed quando homo a seruitute redimitur tunc potest acquirere ad suum commodum sicut filij israel in terra promissionis edificauerunt vrbes sibi non pharaoni. Scriptura vocat peccatorē seruum. Joanni. viij. Qui facit peccatum seruus est peccati. Ratio huius assignantur. ij. Petri. secundo. vbi dicitur. A quo quis superatus est eius seruus efficitur pecca tor enim impugnatur a demone et quando consentit in peccatum tūc omnino superatur hoc modo debilior quandoqꝫ superat fortiorem ipsum girando et vertendo multū tamē facit a d hoc quod homo nō superetur quando habet claritatē solis ad dorsum retro et non ante faciem. Ideo debilior quandoqꝫ ꝟtit faciem fortioris ad claritate m solis ante oculos eius ita reuerberat et stupe facit ꝙ q̄si cecus nihil videt quomodo se defendat ⁊ tunc faciliter superatur per claritatem solis intelligitur forma mūdi siue prosperitas temporalis. Ideo ad hoc quod homo non vincatur spiritualiter multum confert istam prosperitatem mūdi añ oculos nō habere sed retro ad dorsum per cōtemptum nō añ faciem per appetitum ideo dicebat Job. qui nunꝗ̄ꝫ potuit superari per peccatum Si viderem solem cum fulget et lunam incedentem clare. Sed sācti non habent nec habuerunt claritatē mūdi ante ocłos. Sꝫ demō multos superat et exe[c]cat auertendo eos ab oriente christi et conuertēdo ad prosperitatem mundi Prouerbiorum primo. Aduersio paruulorum interficiet eos ⁊ prosperitas stultorum perdet eos sicut res faciliter vertitur qñ ponit in aqua sicut nauis facilius vertitur in aqua quam in terra sic ⁊ce.

¶ Itē qñ res eleuatur sursum facilꝰ mouetur lapis eleuatus sursū suspensus ꝗ̄ꝫ iacens deorsum in terra. Sic facilius vertitur ad amorem mūdane ꝓsperitatis homo existens in aquis deliciarū ꝗ̄ꝫ in sicco penitētie. Itē homo eleuatus sur

suum ad dignitatem q̄ existens de orsum per humilitatem. Sic ergo peccator seruus est aqua seruitute per aduentū xp̄i redempt⁹ est. sic de xp̄o dicitur. Corint.j. Factus ē nobis sapientia iustitia sanctifica tio et redemptio. Nota auctoritas tangit quomodo xp̄s per aduentū suuz nos redemit de seruitute pec cati seruitus enim peccati cecitatem habet intellectus obliquitatē affectus feditatem operis et effectus contra primum xp̄s in aduentu suo cecitatem illuminat veritatis splendore. Factus est nobis sapientia. Signanter dicit fact⁹ est nobis xp̄s sapia qz licz xp̄s ab eterno sit sapientia dei patris per icarnationem factus nobis sapientia Ratio est. Splēdor quandoqz improporcionatus est oculo debili ita quod propter nimiam claritatem videre non potest. Iste splendor transiens per vitream proporcionatam videtur esse sine lesione immo cum delectatione Heb.j. Dicitur cum sit splendor glorie. Vn̄ xp̄s in splendore et gloria diuinitatis propter excessum claritatis videri non poterat ab oculo humano. Unde. Exodi. xxxiij. Dixit moy. Non poteris videre faciem meam deus pater splendorem suum sapientie id est filium transire fecit per vitream id est carnem virgineam. Job.xxviij. Posuit in visceribus hominis sapientiam nobis similem et sic a nobis delectabiliter videret. Baruch.iij. Post hoc in terris visus est sic quando canis venaticus et auis nobilis sicut falco eandem predam sequūtur. Deut.iij. Auis enim quia sursum volat/sursum suas predam capit in aere. Unde vidēs predā suā sursum ascēdere auidius eā sequitur. Canis vero qz ē aial terrestre nō potens sursum ascēdere auidi⁹ sequitur predā vidēs eā in terrā descendere qz ibi facilius eā capit christus est preda non solum hominus: sed etiam angelorum: sed angeli sicut aues celestes sequuntur xp̄m sursum videntes eum cuz patre in deitate Apoca.xix. Vocabat nomē ei⁹ verbū dei ⁊ angeli q̄ sunt ī celo sequebant eū hoies vero sicut canes terrestres non possunt statim ad celum volare saltez debent sequi xp̄m qn̄ vident eum ad terrā descendere ex emplo ap̄ls Corin.iiij. Nouissime omniū tanq̄ abortiuo visus est michi. Hiere. dicit de seipso. Phi.iij. Sequor si quō cōprehē. Sed nota iusti retardant a visione ⁊ seq̄la xp̄i sicut canis a seq̄la prede scd̄z Phum. Canis quanto vberiori lacte pascitur tāto tardi⁹ videt etiā magis lente sequitur p̄dam ⁊ hoc qz pinguedine lactis grauat. Sic multi pinguedine lactis grauati retardātur a sequela xp̄i. Deut.xxij. Incrassatus Impinguatus dereliquit: scilicet. ⁊c. Item ab eius visione ⁊ contemplatione. lib. de contēplatione nun q̄ affectus noster ad desideriū eternoꝝ pfecte attēditur nec intellect⁹ ad celestium cōtemplationem perfecte acuitur nisi cura carnis etiā in licitis ⁊ necessarijs frequenter ⁊ fortiter repellatur.

¶ Secundo xp̄s obliquitatem rectificat equitatis rigore. Justicia. Res curua et tortuosa rectificatur applicādo sibi lignū rectū ad cui⁹ mensuraz superfluū et tortuosum resecat ⁊ decertatur. Sic natura

humana peccato incuruata et tortuosa rectificata est per appositionem ligni recti: id est filij dei ad se per incarnationem. Sapien. quarto. Benedictum lignū per quod fit iustitia lignum: dicitur benedictum etc. quia non per omne lignum per omnē personam. Unde salomō considerans statum mundi dicit. Eccli. iij. Uidi sub sole in loco iudicis impietatem et in loco iusticie. Iniquitatem. ratio est. quādo enim lignum debet esse regula et mensura non est firmū et solidum. sed mobile et flexibile. tunc primo scinditur et curuatur et p cōsequēs fiunt omnia que debent ad eā mēsurari tortuosa. Sic ratio quando debet sensualitatem mensurare et regulare. vel psona que debet subditos regulare cum non sit firma et stabilis immo mobilis et flexibilis tunc ad carnem et circunstantibus carnis incuruatur et rescinditur a rectitudine: ita q peruertit iusticia et fiunt oia tortuosa. Cassiod. supra ps. Justicia non nouit patrem non nouit matrem veritatem nouit personas non accipit solū deum in vnitate. Illi qui sic incuruantur in iudicijs debent timere ne eueniat eis sicut vxori phinees. de qua dicitur. j. Reg. quinto Incuruauit se et peperit: sed pariēdo mortua est sic quia iusticia vt pariant: id est propriam voluntatem iniuste faciāt sic spiritualiter pariendo moriuntur.

¶ Tertio christus mūdificat nos puritatis nitore sanctificatio. Macula quandoq ita fortiter adheret vesti q per lotionē aque simplicis mundari non potest. immo opz q aqua apponatur. Uel species terre vel cineris vel lapidis sicut vitrum et ista dant aque virtutem mundādi quā prius nō habebat. sic macula originalis peccati humano generi ita fortiter adherebat q p nullā lotionē veteris legis pfecte mundari poterat. de quibus dicit hebre. v. quod nō potest: iuxta conscientiā pfectā facere seruitutem solūmodo in cibis et potibus et varijs voluptatibus. vnde Eze. x. dicit aquā nō es lotus id christu3 qui est lapis abscisus de monte sine manibus. Danieñ. ij. De monte paradisi descēdit et seipsum in aquā baptismi immisit. hoc modo dedit aque baptismi virtutē abluendi culpā originalem et sanctificandi mentem. August. super Jo. Xps tactu sue mūdissime carnis vim regeneratiuā in aquis dedit dicit aposto. j. Cor. vj. abluti estis. sancti estis. iustif. etc. In nomine dñi nostri iesu xpi. Unde in eius aduentu pater impleuit illud promissum Eze. xxv. Dabo sanctificationem meā. In medio eorum. Ex quo igitur cum sanctificatio p incarnationem est in medio ecclesie quare ita pauci sanctificantur et mūdant: ratio manus maculata superfusa pinguedine nō pōt bene lauari nisi primo amoueatur pinguedo quia quod debet manū lauare adheret manui pingui vbi sistit ne penetret vsq ad maculā. Unde manus sine pinguedine facilius lauatur et mundat. Sic spiritualiter refusa pinguedine deliciarum et carnalium voluptatum nō facile lauatur macula peccati. q pinguedo diuitiarum aquam gratie non pmittit descendere i animā nec interius per donationē pene=

trare: quia secundum Bernardum
in quadam epistola mens assueta
delitiis nec exculta sarculo discipli
ne multas contrahit sordes. econ=
tra anima sicca per penitentiã se=
paratur a voluptate carnali z faci
lius sctificat. Ideo monet nos apo
stolus Thes.iiij.di. abstinete vos
a fornicatione vt sciat vnusquisqz
vestrum vas suum possidere in san
ctificatione z honore.

¶ Tertiũ beneficium aduent⁹ xpi
est sinceritas caritatis in ope no=
stro. scdm apostolũ. Corin.xiij. Ca
ritas nõ querit que sua sũt. Quod
exponẽs Augu. in regula dicit sic
caritas de qua scriptũ est q̄ nõ que
rit que sua sunt sic intelligit. q̄ cõ
munia ppriis nõ ppria cõmunibus
anteponit. In hoc ergo q̄ dei fili⁹
appropinquat p vtilitate nõ priua
ta: sed publica vt esset redẽptio no
stra et sinceritas caritatis ipsius.
Nota scdm iura. Seruus nõ dz re
cipi ad religionẽ. nisi petat vtrum
sit seruus. Deus pater volẽs reli=
gionẽ xpianã fundare misit filium
suũ sicut primũ fundamentũ. Cor.
iij. Fundamentum aliud nemo põt
ponere preter id qd positũ est qd
est xpus iesus. Nota ista est differẽ
tia inter fundatorẽ religionis quã
tum ad bona tẽporalia z quantum
ad obseruantias spirituales: quia
fundatores tẽporaliũ cõmuniter nõ
portant habitũ religionis nec ser=
uant statuta religionis. Sicut re=
ges z principes qui abbatias fun=
dauerũt. Fundatores aũt spũalium
sc. Sicut beat⁹ bñdictus be tr⁹ Au
gust. zc. Xpus venit sicut spiritua=
lis fundator xpiane religionis ha
bitum humilitatis assumpsit. Phi=
lipen.ij. in silitudinẽ hoĩm factus
habitu inuent⁹ vt homo. Itẽ sta=
tuta humane religionis seruauit.
Act.j. cepit iesus facere z docere.
Exẽplo xpi fundatores z rectores
ecclesie: spirituales habitũ hone=
stũ portare dñt z statuta ecclesie in
seipsis seruare debent. Et q̄ sicut
dictũ est: Seruus non debet ad re=
ligionẽ admitti. Ideo vt debite re
ciperemur ad religionẽ xpi per ip
sũ sum⁹ redẽpti a seruitute peti sup
tanto beneficio regratiat sibi. za=
charias in persona generis huma=
ni. d. Luc. primo. Benedictus dñs
deus israel: quia visitauit et fecit
redemptionẽ plebis sue. Quaz no
bis concedat zc.

¶ De secunda dominica aduẽtus
Sermo secundus.

Prope est regnuz
dei. Luc.ij. Scdz
iura regnuz elon
gatum vel amis=
sum q̄tuz ad suc=
cessionẽ propter
distantiam gñis:
recuperatur et fit propinquũ per
matrimoniũ contractũ inter per=
sonã sic distantem et hominẽ legi=
timũ talis regni heredem. Natu=
ra humana scdm animã intellecti
uam est de genere dei. Sed verum
est q̄ per peccatũ humanũ genus
incurrit tantam distantiã adeo q̄
amisit successionez in regno. ratio
est. descensus a stipite non impe=
dit successionem in regno dum ta=
men persona descendens sit in re=
cta linea: sed q̄cito psona descen=
dens a stipite declinat recta linea
statim amittit successionẽ in digni
tate regali. et q̄ psona ydonea i re
cta linea inuenit. Sic cũ hõ descen
dat a deo q̄diu stat in recta linea

veritatis nō amittit. successionem domini ymo ad regnū recipitur. Sap. x. Iustū deduxit dñs per vias rectas et ostendit illi regnum dei: sed peccatores ad successionē regni dei nō recipiunt quando a iustitia per iniquitatē declinant cōtra preceptum dei. j. Reg. xij. Nolite declinare post vana. multi declinant. quod patet exemplo. quādo via recta est dura et aspera tunc viator videns iuxta se viam mollem delectabilem per prata florida et amena declinat a via recta ingrediens viam aliā et dum credit pertingere ad optatum terminū inuenit passum arctum et difficilē quē putans transire precipitatur in foueam siue lutum. Sic multi. quia via celi est dura et aspera. ps. Propter verba labiorū tuorū ego custodiui vias duras (declinant ad delectabilia mūdi ad voluptates) intendentes finaliter redire ad viam rectam iusticie: tunc subito accidit eis passus mortis arctus et difficilis i quo dū credunt redire ad deū cadunt subito ad infernū Job. xxj. Gaudent ad sonitum organi ducunt in bonis dieb9 suis etc. Unde vanitates et voluptates mundane nō ducunt ad dñm: sed magis faciunt declinare a deo. Boe. iij. de conso. nulli dubiū est: quod a beatitudine deuiāt voluptates nec pducere queꝙ valent ad qđ se pducturas pmittunt. et sic habem9 duo. ¶ Primū est quod regnū elongatū est amissum quod recuperat p matrimoniū ɔtractū cū herede legitimo pio regni. Et sic est quod ppt declinationē in peccatū regnū dei ab humano genere erat elongatū et amissum ideo p matrimoniū contractū in aduentu filij dei illud regnū recuperatū est et factū prope. sicut debēt verba pposita prope. etc. Ubi tanguntur tria circa illud matrimoniū bñdictū. ¶ Primū est aduentus qui est signū pcipui amoris ppe est. Signum est enim amoris precipui quod amicus indigentiā infirmi et pauperis suppleat obleuet et defendat. Et qñꝙ pauper sibi appropinquare non potest.

¶ Humana natura infirma: et pauper nō solū multum indigebat imo nec ad deū ppter immundiciā pcti appropinquare valebat. Isa. lxvj. ne approqiques mihi quia immundus es. ¶ Rō. alia q̄re pctōr immundus deo appropinquare nō pōt est ista. ¶ Res q̄ mouet motu circulari nō appropinquat rei circa quā mouet sicut sol q̄ mouet circulariter circa terrā tantū distat a terra vespere sicut mane: quia nō mouet ad terram: sed circa ipsam. Scriptura vitam pctōrum vocat motū circularē. ps. In circuitu impij ambulāt ppter duo. Primo quia licet ille qui mouet circulariter nō proficiat ppinquādo ad terrā cū plus f[...]ngat quam directe vadit ad terminū vnde mot9 circularis turbat caput faciēs hominem subito cadere. Sic peccatores non appropinquant ad deum: sed circuiunt mundum. Matth. vigesimo octauo. Circuitis mare et aridā qđ faciendo magis grauātur et fatigant quam tendendo directe ad deū. Lassati sum9 in via iniquitatis et perditionis tandē subito cadunt subito moriuntur sine debita et preuia deliberatione.

¶ Tertio quia res mota circulariter semp est in pncipio et in fine vnde nunꝙ sic est i fine vnius ptis: qui sic in pricipio alterius sic cupidi=

tas auarorum nunq̄ est in fine: nū
q̄ terminatur. Prouerbiorū. xxx.
Ignis nunq̄ dicit sufficit vnde cu
pidus siue honoris siue pecunie
nunq̄ sic est in fine respectu iā ha
biti quin sit in principio respectu
habendi. Ambrosius inflamma-
tus lucro et auaritia non restringi
tur. quia quosdam gradus habet
cupiditas et quo plures ascendū
tur eo conscendere ad altiora con
tenduntur igitur natura humana
non poterat deo appropinquare.
Sopho. iij. In domino non est cō
fisa ad deum suum non appropin
quauit. Ideo dei filius ex amore
precipuo non solum voluit indi-
gentiam nostram supplere sed et
nobiscum vtcunq̄ prope nos de-
scendere per carnis assumptionē
ps. Prope timentes eum salutare
ipsius vt inhabitet glīa ī terra nr̄a.
¶ Ubi tangit auctoritas tria bñfi-
cia q̄ fecit nobis appropinquitas xp̄i
Primo formidolosis prebet solati
um prope timētes. Obsessi īfra ca-
strū timentes capi ab hostib9 ma-
gnū solatiū recipiunt qñ sciūt dn̄z
superiorē prope esse et venire vt
ipos liberet ⁊ defendat aīa īfra ca
strū corporis obsidetur ps. Consi
lium malignantiū obsedit me ista
ē obsidio nimis grauis rō ē qñ ob
sidio non est generalis ex omni p-
te/ immo remanet aliqua porta nō
obsessa per quam existens intus
potest exire et necessaria sibi reci
pere obsidio ē tollerabilis et non pe-
riculosa. Sed quādo oēs porte sic
obsident qd homo per nullā portā
potest secure exire tūc est obsidio
periculosa. Recte hoc mundo ob-
sessa est aīa infra corp9 Job. xxx.
obsederunt in giro tabernaculum
me. Deutero. xxviij. obsidebis in
tra portas. t. per nullam portā: per
nullam partem corporis anima re
cipit sibi necessaria ad salutem nec
potest exire quin in omni sensu in
ueniat periculum ⁊ occasionē pec
cati: ergo quid faciendū ecce quā
doq̄ obsessus volens portas exire
sine periculo. de ipsis portis iuuat
se ponēs eas super humeros suos
et inde faciens metū exponēs eas
ictibus ⁊ sic porte sustinent ictus ⁊
ipse euadit. Sic anima de portis ⁊
partibus corporis debet scutū face
re corpus ictibus penitentie expo
nēdo tunc secure erit locū obsidio
nis figura est. Jude. xvj. sampson
obsessus intra gazam portas ciui-
tatis ponens super humeros ascē-
dit in montē sic aīa portas corpo-
ris super se ponendo ⁊ ictibus pe-
nitentie exponēdo ascēdit ad amo
rem ⁊ desiderium eternoꝝ. Ricar-
dus. Nunq̄ affectus noster desyde
rium eternorum perfecte ascendit
nec intellectus ad celestiū cōtēpla
tionem perfecte acuitur nisi cura
carnis in licitis: ⁊ necessarijs forti
ter repellatur. De sic timente ⁊ fa
ciente dicitur. Eccli. primo timen
ti dominum bene erit in extremis
item. Eccli. xxxiij. Timenti deum
non occurrent mala.
¶ Secūdo propinquitas christi in
periculis prebet remediū salutare
pisces in rippa cōmuni periculose
viuunt pro se et pro dominis suis:
p se quidem quia in aqua cōmuni
frequentius piscantur. Ideo cōtra
ista pericula remediū est iuxta flu
uium cōmunē habere saluatorium
speciale in quo piscat̄ rarius et in
quo piscatur sol9 dñs ita q̄ pisces
illic rarius capiuntur. Item quan

do capiuntur/hoc est solum p domino, homines sunt in mūdo. q̄si aqua in fluuio labit̄ eis facies hominis q̄si piscis. rō est pisces nutriti i aqua maris salsa et amara qñ inde exeuntes aquā dulcē iueniūt amplius delectātur. Ecōtra pisces fluuiales in aqua dulci nutriti qñ intrant mare gustata aqua maris salsa amaritudine aque statum moriuntur subito.

¶ hoies mūdani qñ relictis mundani amaritudinib⁹ veniūt ad xp̄z non solū viuūt sed delectabilit̄ viuunt. ps. Ego vo delectabor i dño Ecōtra vo homies nutriti i dulcedine gr̄e qñ descēdētes i mūdū/gustāt voluptates pcti q̄ ve amar̄ sūt subito moriūtur Apoc. viij. hoies mortui sūt de aquis q2 amare facte sunt. Mundus ergo est aqua cōmunis in qua homines sunt i periculo. q2 frequenti⁹ illic piscatur dyabolus q̄z deus plures capiunt a dyabolo q̄z a deo. Ideo deus pat̄ iuxta istū fluuiū communē posuit et fecit salutatoriū speciale scz xp̄z. Luce. ij. Uiderunt oculi mei salutare tuum. In quo quicunq̄ inhabitat per fidem ⁊ dilectionem est i securo q2 in morte non capitur nec suscipit̄ hō nisi a deo. ps. De⁹ salvator me⁹ susceptor me⁹ nō mouebor āpli⁹. ¶ Tertio propinquitas xp̄i/gaudiosis replet desideriū. vt inhabitet glo. In terra enim extranea est ista habitatio/ et licet sit magis nota non tamen fructuosa qua claritas mediante sua virtute/inhabitat viscera terre interi⁹. que habitatio licet sit minus nota magis tamē fructuosa et proficua vnde virtute claritatis celestis in visceribus terre generantur metalla preciosa ⁊ lapides preciosi/sic claritas et gloria deitatis primo q̄dem habitauit super terram: in datione legis āntique. Exod. xxiiij. habitauit gloria domini super terram in qua data est lex. Ista habitatio fuit multum nota sed parum proficua Rom. iij. Non magnificabitur homo ex operib⁹ legis. Sz increata incarnatione/quando gloria deitatis mediante sua virtute idest christo qui est dei virt⁹ ⁊ dei sapientia habitauit terram nostre humanitatis: licet ista inhabitatio fuerit occulta tamen multum proficua. Unde tunc lapides preciosi virtutum in natura humana generati sunt. Uñ istam ihabitationem desiderabat apl's primi Corin. xij. Inhabitet in me virtus christi q2 virtus eius replet virtutibus bonis operibus. Phili. i. Repleti fructu iustitie per iesum christum in laudem et gloriam dī Quā nobis credat ⁊c. Collo.

Secundo tangitur profectus honoris proficuum. Regnum persone, q̄zdiu fuit in seruitute tyrāni/ honorificum et proficuum est habere prope se regnum bonū et locupletatum ad cuius dominū possit confugere figura primi Re. xix. Uenerunt ad eū scilicet dauid et qui erant constituti sequitur factus est eorum princeps.

¶ peccator est in seruitute Joh. viij. Qui facit peccatum seruus est peccati/ est enim peccator seru⁹ dyaboli q̄ pctō dñat̄ recte sicut tyrān⁹. Rō ē tyrān⁹ nō ostēdit crudelitatem suam quando homines

Decor vite est in illa: quod' ap primo veniunt ad dominū suū imo pretendit mansuetudinem promittit multa bona ⁊ sic dimittit homines sub manu sua ditari ⁊ aquirere hereditates quas nō possunt secum portare nec volunt dimittere quo facto ipsos audacter cruciat non timens de ipsorum fuga propter hereditates quas sub ipso tenent. Recte sic dyabolus. quando primo trahit homines ad seruitium peccati non ostendit crudelitatem suam affligendo ledendo. immo allicit dulcia ⁊ delectabilia promittendo. Sic permittit homines exaltari ditari ⁊ tunc seuere ipsos angugustiat ⁊ cruciat non timens de fuga seu euasione ipsorum quod intātum grauat amore honoris et pecunie ꝙ non pōt ista dimittere nec diuina appetere. Grego. peccatum auaritie mentem quem inficit sic grauem reddit. vt ad petenda sublima attrahi non possit. Tangitur ergo secundo protectus honoris ꝑ ficum regnū. ℂDe hoc pōt exponi illud sapiētie accipiēt regnū decoris ⁊ diadema authoritas tāgit tres rationes quare laborandū sit acquirendum regnum celi. Primum est certitudo ad profectum sufficiēs accipienti: libēter laborat homo quādo certus est quod attinget illo ꝑ quo laborat. pro acquisitione regni celestis debet esse certus ꝙ attinget secundum mensuram sui laboris. i. Corin. iij. vnusquisqꝫ propriā mercedem accipiet secundum suū laborem. Ideo non est personarū acceptio apud deū Sed quicunqꝫ se talem prebuerit vt regno celesti dignus sit illud accipiet Luce decimonono. hō quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum pro regno celesti libēter laborant et discurrunt. sancti. Ratio est pugnatores libentius laborant ad capiendum terram quā dominus exponit. quia dicitur qui plus laborat plus lucratur. Sed quando dominus non exponit terram pugnatoribus sed retinet eā in manu sua pro libito distribuendam homines non ita libenter laborant. quia tunc frequentius qui pro cupiditate terre plus laborant minus reportant. plus amant quidam collaterales domini et adulatores quia frequenter reportāt illud pro quo alii laborauerunt ⁊ pugnauerunt. Johan. x. Alii laborauerunt ⁊ vos in labores eorū introistis. Sed terra regni celestis exponitur pugnatoribus. vt qui plus laborat plus habet et qui non vult laborare nihil potest habere. Augu. ver⁹ honor nulli negabitur digno nulli conferetur indigno vbi ambiet nullus indignus nec vllus ꝑmittitur nisi dignus.

ℂSecūda ratio mouens ad acquirendum regnū celeste est pulchritudo affectum alliciens regnum decoris pulchritudo seu amenitas terre ⁊ regionis allicit habitatores figura. Ge. xiij. Loth videns regionē circa Jordanem que irrigabatur sicut paradisus domini elegit sibi regionem circa Jordanem. terra et domus regni celestis est decora. Ideo multum diligenda. ps. Domine dilexi decorem domus. t. ⁊ locum habitatio. glo. t. tantus est decor domus ⁊ habitationis celestis ꝙ nullus ibi habitat nisi habēs decorem verum ⁊ viuum. Eccli. vi.

Colorez intrisecum naturalem et viuum et colorem nō naturalē sed ab extrinseco acquisitum qr naturalis et viuus color propter pluuiā cadentem non amittitur non deturpatur. vñ de alabastro vl' de aliquo lapide naturaliter pulchro puluere super ipsam cadente non perdit coloris pulchritudinem sed recuperat qr pluuia puluerem vel lutum eius abluit.

¶ Ymago vero lignea vel lutea habens exterius coloris pulchritudinē non viuā nec veram sed super positā cadente pluuia cito perdit pulchritudinē et colorem.

¶ Sic ypocrite habentes pulchritudinē. i. colorem sanctitatis nō verū non viuū. sed fictum ⁊ fantasticū cadente super eos aqua persecutionis siue seueri verbi. statim perdūt colorem decorem sue sanctitatis. Jaco. i. Flos eius decidit ⁊ decor mundus eius deperijt. sic color mulieris fardate. sed sancti fortes ⁊ constantes hñt decorem viuum ⁊ verū qui cadente super eos pluuia tribulationis non deturpantur sed a puluere peccatorum venialiū abluuntur ⁊ clarificantur sic dicit tullius fortitudo est inter aduersa nobilis et gloriosa animi claritudo res arduas pulchre administrans. que nec aduersis in festando frangitur nec prosperis. blandiēdo eleuatur. Ubi habentes fortitudinē ⁊ decorem addmittuntur ad regni celestis visionem. ysa. xxxiij. Regē in decore suo videbunt.

¶ Scd'a ratio mouens ad acquisitionem regni celestis est pulchritudo affectū alliciēs. Tertia vero ad idem mouens ē plenitudo defectū abiciens. Dyadema Sed ysidorus dyadema dicitur. q. duo demens propter quod corona glorie dyadema vocatur qr tollit. i. demit duo mala scz duos defectus. s. malum interius et malū corporis exterius cuius rō ē cōtra morbū. q̄dā sūt remedia qui incipiunt interius vbi est radix ⁊ cā morbi ip̄z tollēdo et ista tollūt ab īfirmo duo mala. p̄mo malū īterius q̄tū ad morbi radicē. Secundo morbū exterius quantum ad exteriorem dolorem.

¶ Alia sunt remedia imperfecta q̄ causam morbi interius non tollunt Sed solum ab exteriori repercutiunt et ista lz ad tēpus mittigent dolorē qr tamē non operant interius ideo nō simpliciter curant immo post modicū tp̄s maiorem dolorē generāt sicut gutta vel passio yliaca post balneū repercussū grauius affligit. Corona honoris ⁊ gaudiū tēporalē cōtra morbū siue tristitias nō est nisi remediū extrinsecū. Ideo lz ad tp̄s dolorem anime mittiget non tñ aufertur. immo elapso modico tēpore presentis vite sequitur maior angustia. Grego. In registro. Constat vt qui in mūdo incolumes habuimus gaudia de ipso cogamur sentire tormenta gaudium mūdi figuratur per dyadema regis saul quis regno sibi dato abus' est et subito ipso morbo dyadema de capite suo ablatum est. ij. Reg. Tulit dyadema quod erat in capite eius. Gaudiū regni celestis est remediū perfectum incipiēs ab interiori. i. ab aīa ideo. primo tollit omnem maculam omnē defectum cordis interiorem secundo omnem defectum corporis exteriorem.

¶ Unde figuratur per dyadema regine hester. de q̄ hester. ij. dz posuit

dyadema regni in capite eius. Illō
dyadema abstulit a iudeis duo ma
la. s. dolorū cordiū ⁊ mortē corpoꝝ.
¶ Tertio tangit euentus valoris.
Regnū dei. regnū dei ꝑpetuū erit
et eternum. ii. Pe. pri o. Ministrabi
tur nobis introitꝰ in eternū regnū
dñi nostri iesu xp̄i qđ apparet. Ec
clesi. v. Ubi dicitur terra ineternū
stat. quod verbum est de terra illa
quā nō pōt ventus siue vapor ven
tosus sub intrare. terra eñ quam va
por ventosus inhabitat concutitur
⁊ mouetur sicut patet in terre mo
tu. honores ⁊ regimen huius mun
di frequenter sub intrat ventus
tēptationis ⁊ vane elationis. Gre.
hō saperuēctum ponitur qui hono
re trāsitorio eleuatur vnde. in mū
do isto regna honores non sunt sta
biles nec ꝑpetui sed mutabiles fre
quenter est in mundo terremotus
Apoc. xi. terremotus factus ē ma
gnꝰ: decima pars ciuitatis cecidit
Nota in terremotu in maiori peri
culo sunt habitantes magna castra
⁊ palacia q̄ qñqꝫ corruunt ⁊ ipsos
opprimunt vnde consiliū est q̄ tē
pore terremotus oportet castra et
palatia fugere sic spiritualiter illi
sunt in maiori periculo qui habi
tant loca superiora in mūdo. quia
nolunt exire quousqꝫ mundus cor
ruens ipsos opprimit et occidit. Cō
tra istud periculū consulit aposto
lus. Heb. xiii. Exeamus ergo ad
eū extra castra. Sed regnum cele
ste est terra ad quam motus perse
cutionis non pōt pertingere. immo
illud regnū est in perpetuum stabi
le imobile de quo dicit heb. xii.
Regnum immobilem suscipien
tes grām per quā seruiamus pla
centes deo. Nota licet omnia que
sunt in ecclesiis ordinata: sint ad ser
uitiū xp̄i. illa tamen que ordinan
tur ad actus nobiliores requirunt
spūalem ornatum ⁊ decorē. sic yma
gines que ordinantur ad represen
tandū sanctos ⁊ excitandum popu
lum ad deuotionem hñt specialem
ornatum gratiam ⁊ decorem.
¶ Uiri eccl'iastici specialiter repre
sentāt sanctos qui a pricipio eccl'ia
fundauerunt ordinant ad deuotio
nem in populo excitandam vnde
ipsi specialiter ymagines sunt vt d
quolibet eorum dicatur illud. Co
rin. xi. ymago ⁊ gloria dei est vnde
eis datur ornatus gratie specialis.
Ephe. iiii. Unicuiqꝫ nostrum data
est gratia isti debent esse ymagies
placide mundo deo grate. Nota q̄
quidam faciunt sicut fit de ymagi
nibus q̄ modico tempore. s. in. xl. so
lum sunt clause cooperte ideo mū
di transacta. xl. discooperiuntur et
aperiuntur vento et areneis ⁊ tūc
multas immundicias contrahunt
Sic multi claudunt se et cooperiūt
contra immundicias mūdi mo di
co tpe. Sꝫ nos semper debemꝰ vi
uere munde vt placeamus deo in
omnibus secundum consilium apo
stoli. Col. primo Ambuletis digne
deo per omnia placentes.
Quod nobis concedat ⁊c.

¶ Dñica. iii. aduentus.

Mitto angelum meū an
te faciem meam. Mat.
xi. ad bonum principē
pertinet transeuntem
per terrā suā defende
re ⁊ tueri. vnde solet eis prouidere
tempore periculi de conductu. Fi
gura. Exod. xxxiii. Filiis Israel
per multa pericula transituris

promisit dñs.di. Mittam precursorum angelum Mundus est terra nimis periculosa.ii. Cor.xi. Dicit de mũdo piculis fluminũ piculis latronũ. Ratio est: terra i qua nõ seruatur iusticia periculosa est vbi dominantur tyranni non curantes de punitione malorum. dum tamen habeant partem prede ibi habundant latrones predantes: ita q transeuntes sunt in periculo sic est in mundo. ysa.lix. Corruit veritas in plateis: iusticia longe stetit ⁊ equitas non potuit ingredi vix est hodie qui curet de iusticia ⁊ punitione malorum: immo malos fouent ⁊ nutriunt dum tamen habeant partem prede. Gene. xxv. Ysaac diligebat Jacob eo q de venationibus eius vesceretur. vnde multi fouent ministros suos sicut nobilis auez predalem accipitrem vel falconem quem nutrit propter predam. Et nota q plus damnificat aues accipiter domesticus q̃ siluestris: siluestris enim solũ predatur pro se ⁊ pullis suis. Domesticus autem pro se ⁊ pro domino suo. Recte sic ministri: ⁊ consilia ri. maiorum mũdi plus nocent rei publice q̃ predones siluestres: qui solum furantur pro se: ⁊ pro familia. Isti enim pro se: ⁊ pro familia et pro domino suo furantur: alias non starent in officiis suis. Seruus qui non multiplicauit pecuniam domini sui missus est in tenebras exteriores. Matthei.xxv. sic habemus duo. Primum est q bonus princeps: per terram suaz solet de conductu idoneo prouidere. Secũdum est q mundus est terra que est valde periculosa. Ideo deus pater ad conducendum nos filiuz suum mi sit sicut dicunt verba proposita. Mitto.⁊c. in quibus verbis circa missionem filii: in carnem tãguntur tria. Primum est ex parte mittentis immense charitatis indicium mitto. Maius indicium charitatis: et dilectionis non poterat deus facere mundo q̃ proprium filium mittendo: fideles: propinqui gentilibus: ⁊ paganis quando ab eis nomina acriter impugnantur petunt succursum ab ecclesia ⁊ ecclesia solet eis mittere.

¶ Figura. Matthei.xi. rogabat dominum omnis terra ⁊ turba: vt bonum angelum mitteret ad salutem israel. In mundo isto propinqui sumus infidelibus: id est demonibus. qui nobiscum habitant in aere tenebroso. Ideo ab ipsis frequentius tẽtamur: opprimur: ⁊ impugnamur Ephesio.vi. Non est nobis colluctatio aduersus carnem: ⁊ sanguinem.⁊c. Sed nota q in bello contra sarracenos plus nocẽt ecclesie immo frequenter sic mercatores qui pro modico lucro ministrant eis victualia ferruz arma quibus sarraceni impugnant christianos immo quandoq gladiis quos ipsi ministrauerunt ipsosmet interficiunt. Ideo puniuntur in iure. Ita in bello spirituali cõtra demones plus nocẽt ecclesie: ⁊ sibi ipsis qui demonstrant demoni arma: et visum peccatorum. Unde tales frequenter impugnant: ⁊ occiduntur gladio quem ministrant: holofernes fuit gladio proprio interfectus. verbi gra. Quidam occidũtur gula: ⁊ isti feriũtur gladio deliciarum ergo qui seipsum contra delicias non temperat: sed eas persequitur: ⁊ exquirit talis ministra.

gladium quo occiditur. Gregorius. xxx.mora. dominante vicio gule homines omne quod fortiter egerunt perdunt: et dum venter destringitur cuncte virtutes obruuntur. Alij occiduntur luxuria. Isti feriūtur gladio aspectus impudici auditu sermonis. inhoneste: et lasciui: ergo qui seipsum a talibus non retrahit: immo talia querēdo curauit et discurrit ministrat gladium quo occiditur.

¶ Alij occiduntur auaricia. Isti feriūtur gladio pecūie. ergo pecuniam male retinere: vel male acquirere est ministrare gladiū quo occidit. Augustinus in quodam sermone. Non solum auarus est qui rapit aliena: sed ille auarus est qui cupide seruat sua ergo. quia in mūdo multipliciter impugnamur idō petebant sancti patres et prophete quod mitteret manum suam: id est filium adiutorem. Sap. xi. Mitte eam a sede magnitudinis tue: vt mecum sit et mecum laboret: vt scientia quid acceptum apud te. Ubi tangit auctoritas quattuor principaliter. In quibus deus pater ostendit charitatem suam ad nos in missione filij: quia indigebamus protectore. Consolatore/adiutore/et doctore/et ideo pater misit nobis protectorem ab iniurijs a sede magnitudinis. Consolatorem in angustijs: et mecum sit: adiutorem in exercitijs. mecum laboret et doctorem in rebus dubijs in sciencia et cetera.

¶ Quantum ad primum sciendum quod sedes apostolica quando instituit vniuersitatem solet ei dare priuilegia et gratias. Et quia priuilegia nichil valent: sine protectore et defensore. Ideo datis priuilegijs dat defensorem contra iniurias et conseruatorem priuilegiorum. Deus in primis instituit vniuersitatem humani generis dotando eam priuilegijs et virtutibus. Ecclesia. xvij. Deus de terra creauit hominem et secundum ymaginem suam fecit illum et iterum cōuertit illum in ipsam et secundum se vestiuit illum veritate. Sed demon statim impugnauit priuilegia hominis: quidam principes immopotius tyranni in terris suis ponunt tot seruitutes tot pedagia/iniqua quod sine ratione spōliant et excoriant transeuntes. vnde et scolares qui debent esse liberi spoliant bonis suis. Sic demon tot seruitutes tot pedagia iniqua posuit in mundo quod quasi nullus euadit quin spolietur. ysa. iij. Populum meum exactores spoliauerunt vnus spoliatur castitate. alius pietate: nec isti exactores parcunt clericis nec religiosis qui tamen debēt esse persone libere. sed in hoc patet stultitia nostra.

¶ Mercatores diuertunt propter exactiōes pedagia ad vias duras et asperas. Ita debemus nos diuertere ad viam salutis et penitentie et fugere exactiones et miserias mundi/quod tamen nemo facit. Unde beatus Augustinus in quodam sermone. Ecce rimosus mundus et sic amatur: quid si dulcis esset. O munde im munde quid faceres si maneres: quid faceres dulcis si amarus alimentum mentiris. Unde contra exactiones demonum petebat sapiens. In pri=

sona humani generis conseruatorem et defensorem sibi dari a sede magnitudinis. Sap. ix. Da michi sedium. t. assistentem sapientiam: aliter non poterat tributum cessare. Cum enim ysa. quereret. xiv. quando cessauit exactor quieuit tributum: respondetur. Sap. xviij. Omnipotens sermo tuus de celo a regalibus sedibus venit: vnde filius dei ab exactoribus nos protegit et conseruat: quia venit cum plenitudine potestatis
¶ Secundo pater misit nobis consolatorem in angustijs mecum sit. Medicus non potest melius consolari infirmum quam ipsum personaliter visitando locum doloris tangendo infirmus enim desolatur quando medicus absens mandat sibi per nuntium quid debet facere figura. iiij. Regum. v. Dixit naaman de heliseo putabam quod egrederetur ad me et tangeret locum lepre et tu. me vnde recedebat iratus. Medicus iste ante incarnationem erat absens solum mandans infirmis peccatoribus per nuntios prophetas quid facerent. Ideo genus humanum non recipiebat consolationem: nec curationem. Sed in beata incarnatione ille medicus in propria persona descendit. B. venit medicus ad infirmos Redemptor ad venditos ad errantes via/ ad mortuos vita: vnde in ista personali visione. genus humanum recipit consolationem perfectam et spiritualem vitam. Figura. iiij. Regum. iiij. helisens puerum mortuum non suscitauit per nuntium quem premisit: sed per seipsum quando presentialiter venit et personaliter visitauit. De ista visione dicitur Eze. iij. Manus domini erat mecum con. me. Nota bonus cyrurgicus volens educere immundiciam de oculo inuoluit manum panno moli et suaui ne ledat sic christus se panno humanitatis inuoluit vt dulcius oculum nostre mentis abstergeret et sanaret.
¶ Sed nota quidam faciunt de christo medico spirituali sicut de corporali. Quidam enim dum actu infirmantur querunt medicum quam cito curantur licenciant eum immo nolunt eum videre nec soluere quod morbi tempore promiserunt: quod fatuum est. Non enim minus bonum est sanitatem iam habitam conseruare quam non habitam procurare. Unde magni viri semper habent proprium medicum ad mensam suam potestatem vt bene se regant. Sic volens se bene regere in spirituali sanitate semper debet habere christum presentem. di. illud. Luce. xv. Tu semper mecum es omnia mea tua sunt contra illos qui ipsum tempore morbi querunt et tempore sanitatis repellunt immo nolunt soluere quod promiserunt.
¶ Tertio misit adiutorem in exercitijs mecum laboret. quando quis adducendum quadrigam onustam per vallem siue planitiem sufficit vnus equus cum in ascensu montis requirimur duo vnde tunc solet equus alterius quadrige alligari quadrige onuste. vt possint ascendere. Sapien. ix. Dicitur corpus: quod corrumpitur ag. a. Unde quadriga onusta est recte anima mole corporis aggrauata. Equus ducens seu regens istam quadrigam est humana virtus que forte licet sufficiat ad ducendum hominem per planiciem: id est delicias mundi p deserere

sum ad terrena negotia non tamē ad ascensum in celū. Unde ad cōplendum istū ascensum opportuit dei filiū qui est dei virtus ꝛ dei sapientia quadrige nostri corporis alligari quia labor noster sine ipso non sufficiebat. Ipso nobis sic colligato possumus meritorie laborare exēplo apli. di. j. Cori. xv. habūdātius laboraui: non ego: sed gratia dei mecū. hūc adiutorē petebat. ps di. Dñe fac mecū ppter nomē tuū.

¶ Quarto pater misit doctorem in rebus dubijs vt sciē quid. accep. ꝛc. Papa volens studium alicuius facultatis in ciuitate de nouo fundare. solet mittere aliquem in sua facultate peritū ꝛ doctum per quē possint ignorantes doceri.

¶ Figura. Exo. xxiiij. Dñs volēs fundare studiū legis. timoris moysem primo edoctum in monte cum talibus lapidum misit dicens. Dabo tibi duas tabulas ꝛ legē ac mādata que scripsit vt doceas filios israel. Sic deus pater volens fundare legē amoris in cor nostrū. primum filium misit vt habito tanto et tali magistro libentius audiremus. et pficeremus. di. Illud. Ioh. tertio. Scimus qr a deo venisti magister. j. io. v l. Et illud. Scimus qm filius dei venit ꝛ dedit nobis sensum. vt cognoscamus deum verū. ꝛc. ad quā cognitionē nos perducat. ꝛc.

¶ Collo.

Secundo tangit dñse benignitatis officium angelum. iii. Non poterat maior benignitas ostendi. q̄ faciendo filium pro nobis angelicum. i. nuntium. Tit. iij. Apparuit benignitas ꝛ hu. sal. rationem tante benignitatis tangit Gregorius in pasto. di. Nota qui in flagellorum duritia remanent. In correcti dulci sunt admonitione mulcendi: nam plerumq; quos cruciamenta non corrigunt ab iniquis actibus leuia blandimenta compescunt. Unde ad correctionē malorum quandoq; plus confert benignitas q̄ seueritas. Ideo deus pater ad correctionem peccatorum misit filium vt dicat filius. Illud Gen. xlv. Pro salute vestra misit me dominus. Deus pater fecit sicut quandoq; facit romana curia que citatos rebelles punit sententia interdicti personas excōmunicat. ꝛc. sed illi sic puniti quandoq; non emendantur immo obstinati ꝛ indurati contempnūt sententiam ecclesie. ecclesia neq; tales omnino pdat conuertit ad benignitatem mittens legatum mansuetum q̄ sententiam reuocando reducit ad obedientiam ecclesie.

¶ Genus humanū ppter peccatum inobediētie fuit suppositum interdicto primi parentis excommunicati de paradiso eiecti. Gene. iij. Emisit eum de paradiso. verū est quod multi propter istam punitionem non fuerūt correcti: sed indurati sunt adhuc hodie multi. licet a deo puniantur ppter peccata sua non tamen emendantur sed potius indurantur. Similes incudi. Nullum ferrum ita frequēter percutitur martello: sicut incus q̄ tamen ex percussione non extenditur nec mollescit immo stringitur ꝛ etiam durescit. Ratio est: licet intus prope ignem sita sit non tamen ignē

tangit nec ab ipso calefit. quia int⁹ percutitur frigidū et percussione non molescit se ꝛ induratur. Deut. iiij. Deus noster ignis cō. ē. consumit enim rubiginem peccatorum. prope istum ignem maxime siti sūt clerici ministri altaris multi tamē eorum non tangunt ignem diuinam per deuotionem nec ab ipso calefiunt per dilectionem. Unde q: iuxta ignē manent frigidi licet a deo flentur per penam non tamē molescūt per penitentiam nec extēduntur per misericordiam sed indurantur per auaritiam. De tali dicitur. Job. xl. cor eius indurabitur. quasi lapis et stringetur quasi malleatoris incus. Unde propter gen⁹ humanum sic induratum dominus misit filium sicut angelum sicut nunciū. vt sua benignitate nos reuocaret ad obedientiam ecclesie De hoc dr. ysa. lxiij. Angel⁹ faciei sue saluauit eos ī dilectiōe sua ipse redemit eos ꝛ portauit. Ubi āgit authoritas tria in quibus suam nobis benignitatem ostendit. primo liberando a statu paupertatis ꝛ indigentie redemit. Leui. xxv. Si attenuatus frater tuus vendiderit possessionem suam propinquus ei⁹ poterit redimere. alij non licebit nisi propinquo.

¶ Primi parentes attenuati in spiritualibus possessionē suam id est paradisum immo seipsos vendiderunt. ysa. l. In iniquitatibus vr̄is venundati estis sicut nobiles lasciui sequentes ludos ꝛ torneamenta depauperantur perdunt equos ꝛc. Ita ꝙ aliq̄n hereditatem suam vendere compelluntur status mundi similis est tormento ratio est hostis mortalis non potens aduersarium aliter ledere ascendit torneamenta que sequitur ꝛ ibi immiscet se cum alijs quasi volens ludere. ꝛ dum alius non cauet sibi non intendens nisi ludū hostis eū turpit̄ ledit vel occidit excusās se per ludum. Prou. xxv. cum deprehensus fuerit dicet ludens feci. Sic demon cum non potest patent̄ ledere personam bonam q: non consentiret aperte malo considerat quale solatium homo libentius sequitur statim intrat cum eo. ver. gra. vnus, querit solatium in vanitatibus mundi verbis aspectibus ꝛc. non intendens nisi ludum et statim adest demon vulnerans vsq; ad cor. ¶ Figura. ij. regum. xj. Dauid vidit mulierem se lauantē ꝛc. Iste aspectus fuit occasio adulterij, homicidij ꝛ proditionis. Et sicut e st de aspectu ita ē de auditu. Ideo dicit. Isidor. Secundo soli loquiorū van⁹ sermocito pollunt mentes ꝛ facile agit̄ ꝙ libēter auditur. ¶ Alius querit solatium in diuitijs a principio nō intendens nisi sustentationem st[…]im adest demon vulnerans per cupiditatem ita ꝙ homo vendit animam suam pro pecunia. Eccli. x. Nihil est iniquius ꝙ̄ amare pecuniam cum em̄ animā suā venalem habet nō pōt sa[…]ciari diuitijs nec prebendis. Unde Ber. i q̄dā sermo dr. hōores ꝛ dignitates ecclīasticas nō ignoto dēri ſꝫ ſ[…]s q̄ eas digne scōꝫ dn̄m administrare velint ꝛ possint nec cuiꝗ plures in pluribus ecclesijs habere licet nisi dispensatione quadam ob magnā ecclesie necessitatem vel vtilitatē non propriam sed cōmunem, quia igitur possessio vēdita per solum proximum poterat redimi: io

dei filius factus est nobis propin=quus secundum carnez. vt heredi tatē paradisi pro nobis redimeret Gall. iiij. Misit deus filium suum de muliere factū sub lege vt eos q̄ sub lege erāt redimeret ꝛ. Luce. xxi. Appropinquat redēptio. vo.

¶ Secūdo ostēdit benignitatē iu=uādo in statu īfirmitatis ꝛ impotē tie portauit.

¶ Ram⁹ est debil' impotēs ad fru=ctum nisi portetur a stipite ꝛ radi ce. Jo. xvi. Palmes non potest fer re fructum a semetipso nisi manse rit in vite. quando vero portat a bono stipite vel radice fructifi=cat sicut dicit apostolus de ramo oleastri idest oliue siluestris steri lis fructificat insertus bone oliue Rom. xi. Ex naturali excisus es o=leastro. et contra naturam inser=tus es in oliuam bonam: propter hoc natura humana de se debilis et sterilis inserta est stipiti deita=tis vt ab ea portaretur et fructifi=caret Romano. xi. Non tu radicē portas: sed radix te / ram⁹ vero insertus tanto melius fructificat quanto minor diuersitas inter ra=mum et truncum: sicut oliua sil=uestris melius fructificat in serta oliue domestice quam alij. arbori / sic quia homo ante incarnationem erat filius dei tamen siluestris et sterilis per peccatum: ideo huma nitas est iuncta filio non patri nec spiritui sancto. vt ex hoc sequere tur fructus quo efficeremur filij adoptiui. Ephe. primo predestinauit nos in adoptionem filiorum per Jesum christum.

¶ Sed nota, īsertio perdit fructū quādo fit nimiū tarde. In autūno enim ramus exsiccatur propter defe ctum caloris non potest nutrimē tum a stipite attrahere: nec per cō sequens fructificare sic multi spi=ritualem insertionem differunt vſ q̄ ad senenectutem ꝛ mortem vn=de talis insertio magis videt esse timore supplicij q̄ amore premij. Ideo sine fructu. Unde debet ho=mo se christo iungere inserere in iuuentute ꝛ vigore.

¶ Tertio ostendit benignitatem influendo aquam puritatis ꝛ gra=tie. Saluauit pisces reclusi in sal=uatorio non possunt saluari nec cō seruari sine aqua viua ꝛ pura. Un de fit cōductus mediāte quo fons influit ꝛ descendit vt pisces preser uētur a corruptione.

¶ Saluator enī animarū est fides vniuersalis ecclesie. Ephe. ii. secū=do saluati estis per fidem. Sicut enim pisces in saluatorio soli domi no reseruantur semper parati ad piscationem non sic autem pisces vagabundi per mare: sic habitan=tes intra ecclesiā in numero ꝛ me rito soli deo debent reseruari pa=rati semper diuine voluntati siue in vita siue in morte. Rom. xiiij. Siue viuimus siue morimur sem per domini sumus verū est q̄ an te aduentum christi multi pisces moriebantur ꝛ putrescebant pro=pter defectum aque viue aque gra tie. propter quod deus pater fecit conductum. id est beatam virginē mediante qua filius dei veni. dici tur. Ecclesi. primo. Fons sapientie verbum dei in ex. Influit eccle=sie et sic per copiam gratie pisces saluauit. Act. xv. Per gratiam do=mini nostri Jesu christi credimus saluari. ppter hoc descēdit. Roma.

iij. Non enim misit deus filium su
um vt iudicet mundū sed vt salue
tur mundus per ipsum.
¶ Sed nota quod multi non obstā
te isto fonte viuo intra saluatoriū
ecclesie putrescunt quia non attra
hunt aquam viuam gratie sed fi=
gunt cor suum in terram per cupi=
ditatem in luto per voluptatem si=
cut porcus marinus. qui secundū
isyd. attrahit cibum non ab aq̄ cla
ra et dulci / sz a luto. De istis dici
tur. Johel. primo. Conputruerūt
iumenta in stercore sed iumenta
in stercore cōputrescere est carna=
les homies in fetore luxurie vitā
suam finire.
¶ Tertio tangit impēse vtilitatis
beneficium ante faciem. t. In nu=
ptijs bene ordinatis tenetur porta
clausa ad euitandum confusionem
intrantium vnde multi musitāt ex
expectantes aduentum sponsi ape
ritur porta ita quod ipse īrat pri=
mus et itroducit amicos ⁊ notos
Matth. xxij. Simile factum est re
gnum celorum homini regi qui fe
cit nup. filio suo. Uerum est qn nu
ptie sūt ordinatissime tenetur por
ta clausa vnde a principio mundi
multi sancti musitabant expectan
tes apertionem huius porte. que
primo facta est sponso christo. ps.
Ipse tanq̄ sponsus procedens de
thalamo suo. Unde primus intra
uit et amicis ingressum parauit.
Mar. j. mitto angelum meum qui
preparabit viā ante te ⁊c. seruatur
promissum. exod. xxiij.
Mittam angelum m. qui precedat
te in vis et introducat ad locū quē
paraui. Quem nobis p̄cedat ⁊cet.

¶ De eodem. Sermo .ij.

Ceci vident claudi
ambulant: leprosi
mundantur vide=
bis et inde non cō
medes. iiij. Reg. i.
nō in solo pane vi
uit homo sed in omni verbo q̄d p
cedit ex ore dei. Deut. ij. Uerbum
dei vocatur cibus anime quia sicut
cibus materialis non alit nec pro=
ficit nisi incorporet sed si puer pa=
nem sibi datum a matre nollet co=
medere nec in corporare : sed solū
teneret in manu inspiciens vtrum
esset albus vel niger non nutrire=
tur. nec panis sibi proficeret. Sic
de verbo dei. Multe persone au=
dientes sermonem non proficiunt
nec nutriuntur spiritualiter / quia
sermonem non incorporant. solū
considerant exterius / vtrum ser=
mo sit turpis vel pulcher. sed non
sufficit. Sed sic debet persona au
dire sermonem illud quod tangit
ipsam retinere. Ac etiam cordi in
figat Apoc. quarto. Dixit ange=
lus. Joh. Accipe librum ⁊ deuo=
ra. Non dixit respice vel conside
ra sed nota in hoc apparet quod
multi minus curant de nutritione
anime quam corporis quia sem=
per vellent quod cibus corporis
pararetur pro eis melior et vtilior
etiam quando ipsum diuidunt li
benter accipiunt pro se meliorem
partem. In cibis autem anime q̄=
libet libētius audit sermonē vtilem
alijs de peccatis alienis q̄ vtilē si=
bi de proprijs peccatis. et quan=
do sermonem audit, tradit alijs
iudicibus in corde suo, hoc dicit
pro illo non pro me pro se accipit

minus ꝙ potest: hoc est fatuum tali dicit verbū secundum propositum. videbis ꝛc. Ceci vident ꝛc. Salomon dicit. ꝙ boni rumores letificant. Prouerb. xiij. Meror in corde viri humiliabit eū: et in sermone bono letificabit. Meliores rumores qui possint nuntiari cordi deuoto sunt quando nunciatur ei vera et perfecta placatio sui ad deum ꝛ econtrario. Thim. quarto Pax dei exuperat omnem sensum Per natiuitatem christi perfecte sumus deo placati: et econtrario. quod patet auctoritate angelorū in eius natiuitate cantantiū gloria in altissimis deo ꝛ in terra pax Item patet ratione. tunc enim est pax vera et perfecta. quando offēse condonantur ꝛ damna restituuntur. Sic placauit nos christus deo patri per suum aduentū in carnē.

¶ In guerra enim peccati damnificati fuimus maxime in tribus. Primo fuimus excecati per ignorantiam ceci. Secundo debilitati per impotentiam claudi. Tertio fedati per immunditiam leprosi. omnia ista dampna nobis restituuntur per aduentum christi. Ita testatur christus in euangelio. Cū enim Johannes baptista per discipulos interrogasset christum dic. Tu es qui venturus es ꝛc. Mathei vndecimo. quasi dicat. Tu es qui venis ad placandum nos deo patri. Christ⁹ respondit. ꝙ sic ita perfecte fecit pacem nostram ita ꝙ dampna que nobis venerant ꝑpter guerram peccati omnia sunt restituta. sicut testatur Christus in verbo proposito. ceci ꝛcetera. ¶ Primo enim nostra ignorantia illuminantur. ceci vident: nostre ignorance est enluminee.

¶ De hoc figura Johānnis quarto Ubi dicit ꝙ preteriens Jesus vidit hominē cecum a natiuitate quem sic illuminauit.

¶ De saliua mixta cum terra fecit lutum quo liniuit oculos eius mandās ꝙ lauaret se in fonte quo facto sequitur abijt lauit ꝛ venit videns: per istum cecum a natiuitate secundum Augusti. i. intelligitur peccator: quia peccatum qđ appo(r)tam⁹ de vtero matris: scilicet peccatum originale illud est ꝙ abluuntur paruuli in baptismo: aliud peccatum quotidie facimus: quo abluimur in confessione: vocatur enim peccator cecus in scriptura: quia diabolus excecat peccatorem sicut ioculator vrsum: vrsus enim est animal forte et magne virtutis. ita ꝙ dum clare videt non permittit ita se duci: ad libitum. Ideo ioculator excecat eū sic: peluim lucidam ꝛ ardentē ponit ante oculos ei⁹ ꝛ compellit ipsum vrsum tantum respicere peluim: ꝙ ardor eius omnem consumit humorē oculorum: ꝛ sic excecatur. Quo facto vrsus ducitur ad libitum a puero ꝛ compellit tūbare ꝛ hoc totū: quia non videt quo vadit: nec aliquis ducit eum. Sic spiritualiter voluntas hominis adeo fortis est. ꝙ nulla creatura potest ei violentiam facere nec etiā angel⁹. Unde quia diabolus: quādiu homo clare videt: non potest eum pro libito trahere ad peccatum. primo excecat hominem sic: quia peluim lucentem ꝛ ardentē id est aliquā rē tēporalē diuitias delitias ꝛc. proponit cordi suo. et

sta inflāmat cor suū in amore illi⁹ q̄ totus humor tota deuotio cordis sui consumitur et excicatur: et sic adeo excecatur q̄ pro libito tūbat ruens de peccato in peccatum quia scd̄m Grego. peccatum quod per penitentiā non diluitur suo pōdere ad aliud trahit et hoc totum est: quia peccator non videt clare lutū nec peccatū in quod labit nec diabolū a quo ducitur q̄ si aduerteret nullo modo peccaret nec peccato consentiret. Nota de religioso Anglico desperato in hora mortis qui tandē penitens et ad cor rediens: respondit se desperatū fuisse: q2 diabol⁹ obiecit ei peccata sua non esse remissa et ipsū fore dānatū addiditq3: quia plus vellet trāsire per ignē de ferro plumbo et sulphure liquefacto a loco in quo erat vsq3 ad finē terre semper eundo dum viueret/q̄3 iterum videre demonē/vt fecerat modico tempore in tam turpi effigie/ergo peccatorem cecus. Sopho. primo. ambulabunt vt ceci: q2 domino pec. Ad illuminandū istum cecum christus miscuit saliuam cum terra p istam saliuam secundū glo[illegible] deitas xp̄i intelligitur. propter duo. primo: q2 sicut saliua procedit ab interiori et virtute caloris cordis emittit exterius: secundū medicos. Sic xp̄s interius in corde patris generat⁹ missus est exterius per incarnationem propter calorem dilectionis qua deus pater diligebat mundum Johan. iij. Sic deus dilexit mundū. Ut filium suum vnigenitum daret: quia sicut saliua hominis Ieiuni occidit serpentem. Sic deitas christi pro nobis ieiunantis et penitentis serpentem antiquum occidit. Ita promiserat. Esay. xj. In spiritu labiorum suorū interficiet impium. Ista saliua mixta fuit cum terra in benedicta incarnatione. christus fuit imago. de qua dicitur Daniel. xj. que habebat capitulum aureū propter firmitatem diuinitatis et pedes partim de luto propter fragilitatē humanitatis. Isto luto debet peccator ocl'os cordis linire: et vngere p amorem et deuotionem et postea lauare in fonte cōfessionis: quo facto cecus illuminatur et clare videt. sic dicitur Math. octauo. Q̄d christus expuens in oculos ceci iposuit ei manus: sequitur restitutus est, ita vt q̄ clare lumen vidit.

¶ Secūdo per incarnationem nostra fortitudo siue potentia est recuperata. claudi ambulant nostré puissance est recouuree. figura ad hoc. Actuū. iij. Claudus ab vtero matris sue baiulabatur quem ponebāt ante portam templi qui petijt elemosinam a petro et Johan. Cui dixit petrus. Respice in nos. quo facto dixit petrus.

¶ Argentū et aurū non est mihi quod autē habeo hoc tibi do. In nomine iesu xp̄i surge et ambula. Et apprehensa manu eius dextera leuauit eum: sequitur. Intrauit cum eis in templum ambulans exiliens et laudans deum. Per istū claudum intelligitur peccator. Ratio est: vnum quod maxime facit canem claudicare est spina in pede impediens ipsum a sequela prede. Luce octauo. Dicit christus spine sunt diuitie Sicut enim manus fortiter stringens spinas non reperit nisi lesionem et cruciatio-

nem. Sic qui amat diuitias fru=
ctū non capiet ex eis Ecclesiast.v.
Nunq̃ reportat saccus cāpsorus ni
si pforationē et denigrationem. sic
nota. q̄ sicut ille erat claudus ex
vtero matris sue sic multi claudi=
cant, propter spinas ,ppt diuitias q̄s
habēt a parentibus vsuris et falsis
mercatorib⁹ et vndecun q̄. sic ,spi=
na q̄diu est in pede tuo non recte
sequeris xp̄m immo claudicas.
¶ Nota quō xp̄s dixerit vēde oīa
que habes da paup. et sequere me,
abijt tristis erat eīn multas pos.h.
Cri o.dt. q̄ abijt scalpēs capit: si
cut solet fieri de malo seruo Mat=
the.xix. ¶ Nota quō ad sequelaz
xp̄i necesse est reddere oīne male
acquisitū: sicut vsuras furtū rapi=
nā nec aliter pōt absolui. Istuz igi=
tur claudū curat petrus nō sua vir
tute sed xp̄i. In noīe mēt iesu etc.
¶ Nota quō apprehensa manu ei⁹
dextra leuauit eū exn̄s in fossato lu
toso extrahit repando manu exn̄s
in litore oēs sumus in luto pecca=
ti.ps̄. Infixus sum in limo profū
di. Solus xp̄us semp fuit in litto=
re nunq̄ descendit in fossam pecca
ti. Stetit iesus in littore. Johan.
xxi. et ideo non restat nisi dare ma
nū xp̄o ponēdo se et oīa sua i volū=
tate et cōsilio xp̄i: et vicarij sui. Qd
si feceris leuas te vsq̄ ad celum.
ps. Tenuisti manum dexterā etc.
vsq̄ suscē.me. Sed quidā nolunt
se ponere in manu eius: q̄ videtur
eis nimiū dura et nimiū stringens.
iij.Reg.j. dicitur non maneat ar=
cha dei israel apud nos: q̄ nimius
dura est man⁹ eius. Sed certe hoc
non est verū primo quia satis cu=
ratus est. Luc.xj. quod sup est da=
te elemosinā. Nota quomodo te=
netur homo dare supflua. Item q̄ re
res grauis et ponderosa non po=
test sursum eleuari: nisi stricte te=
neatur. Alioquin statim labitur et
cadit de manu sicut in lapide: sic
anime nostre nisi stricte teneant̄ i
conscientia suo pondere labunt̄ i
lutum peccati. Cor enim quod
corrumpitur aggrauat animam.
Sapieñ. nono. Sequitur intrauit
in templū: exilit domin⁹. Nota exi
lit: id est extra salit quando nō ele
uat vtrumq̄ pedem a terra. Qui=
dam eleuant pedez a terra intantū
q̄ omnia volunt scire et audire: sed
non saliunt: quia pedem volunta=
tis vel affectionis fixum et imobi=
lem tenent in terra per amorē ter
renorum. Alij saliunt non sup ter=
ram. Sed magis per terraz discur
rendo per vicos et plateas. Isa. tri
gesimo quinto. Tunc saliet claud⁹
sicut ceruus quando habet cornua
verecunda nec audet se ostendere
immo pascitur de nocte. Sed quā
do habet pulchra cornua tūc ostē=
dit se discurrendo et saliendo tamē
tunc est i maiori periculo: quia fa
cilius capitur: quia cornua impe=
diunt ipsum eundo per nemus.
Sic mulieres cornute et parate di=
scurrunt et sepe capiuntur a cani=
bus inferni. Non sic exilire debe=
mus: sed sicut ille de quo dicitur.
Matthei decimo. Cecus sedebat
secus viam mendicans qui voca=
tus a petro piscatore subito venit
ad eum. Secundo igitur per ad=
uētum christi est nostra fortitudo
recuperata: quia ipse christus ab
omnibus amicis suis spinas diui=
tiarū amouit. Unde crisostom⁹ su
per illud. Luc. secūdo. Inuenerunt
mariam et ioseph et etiā vir vnicā

tunicā habentē. qualē habere poterat vxor carpentarij pegre ꝯstituta. ¶ Tertio nostra innocentia est reparata. leprosi mundantur. ¶ Figura ad hoc. ij. Reg. quinto. Naaman pnceps militie honoratus fortis diues: sed leprosus. per lepram ad presens intellectus peccatum luxurie. ratio est. Lepra est morbus infectꝰ ⁊ contagiosus incurrit excōmunicatione conuictꝰ ex cōfabulatione: ⁊ hoc vnde ad curandū morbū lepre summū ūre mediū est fugere oīno cōsortiū leprosorū. ¶ Sic inter oīa peccata luxuria maxime est infectiua. Inficit eīm non solū propter cohabitationē vel coniunctū: sed etiam ꝓpter aspectum vel memoriā quod non facit aliqua lepra. Unde dauid. Sanctissimꝰ solo visu infectꝰ fuit. ij. Reg. secundo. Uidit mulierem lauantem se ⁊c. vnde istud potest esse basilico: simile qui solo visu occidit hominē et etiā aues volantes prope se: et ideo summū remedium contra istud peccatū est fugere personarum minus honestarum non solum confabulationē vel cohabitationem/sed etiam aspectum ⁊ omnem occasionem. j. Corinth. quinto. Fugite fornicationem. glo. cum alijs vitijs ꝯcerte. quia non melius potest vinci q̄ fugiendo. Unde versus. Crede venas cedit multo magis īproba ledit. Si fugias veneris prelia tutus eris. Nemo debet cōfidere de se ratione statꝰ etatis generis prudētie sanctitatis ⁊ constantie ⁊cet. Augustinꝰ. Crede mihi vidi sub hac peste cecidisse tales de quorū sanctitate non minꝰ q̄ de ambrosio vel hieronymo confidebamus hieronymus dicit. Hostiolum domus tue mulieres nunq̄ terant. ¶ Non enī est dauid sanctior/Sansone fortior. Salomone sapientior. Memento tamen quod hi omnes per feminam ceciderunt.

¶ Nota de heremita inuoluente manus suas ne corpus matris nudum tangeret. d. Corpus mulieris viro est ignis. et econuerso. ab ista: lepra mundat nos christus in sua natiuitate: quia munditias cordis et corporis summe dilexit. Unde matrem virginem elegit et omnes sodomitas in nocte sue natiuitatis occidit. Si ḡ infectꝰ es morbo isto vade laua te septies in iordane et recipies sanitatem caro ⁊ cetera. Jordanis interpretatur riuus iudicij et significat confessionem in qua peccator subijcit se iudicio cōfessoris sequitur. Descendit ⁊ lauit se septies et restituta est caro eius sicut caro pueri paruuli et mundatus est a lepra. Rogabimus dominum ⁊c.

¶ De dominica quarta aduētus domini.

Medius vestrum stetit. Dionysius libro de diui. no. Lex diuinitatis est infima per mediā ad suprema reducere vnde deus ad creaturam infirmi gradus ad magnum et supremum gradum perducit per bonū medium sicut mitra magistri persona parui officij vel infimi gradꝰ perducitur ad supremū per bonū mediatorē. ¶ Figura hest. ix. J

dei in regno assueri primo fuerunt infimi et abiecti postremo seniores esse ceperunt: quia habuerūt bonum mediatorez.s.sāctā hester. reginam humanum genus in mūdo isto est in gradu infimo deorsū Prouerbio.xix. Celum sursum et terra deorsum. Ratio est. In te existente bene sur sum nō suffl'at ventus nec cadit pluuia. Unde dicit. Plinius de monte ol imp̄.quod litere ibi descripte in puluere nunq̄ delentur: quia mons ille adeo est sursum. quia nec ventus nec pluuia ibi pertigunt ecōtra.In terra deorsum littere ibi descripte faciliter delentur flatu venti et casu pluuie. Deus quandoq̄ inspirat homini fugam peccati ꝛc. Scribit in puluere in terra cordis nostri. Joannis viij.dicitur. Inclinans se deorsum digito scribebat in terra sic liberauit adulteram .d. Uade et amplius noli peccare. Deus qn̄q̄ scribit in nobis propositum castitatis ꝛ mundicie sed ventus carnalis temptatiōis totū delet.

¶Figura geñ.x.nono. Delebim⁹ locum istum dictuz est de sodoma destructa igne et sulphure fetente Psalm̄.Ut lutum platearum delebo eos. Deus qn̄doq̄ scribit ꝑpositum pietatis ꝛ misericordie ꝫ deletur vento cupiditatis et auaritie quarti Regū. vigesimo prio. Delebo hierusalem sicut deleri solent tabule stilo ferreo vel argento supereducto sibi in hoc mundo sumus de terra bassa: quia vētus temptationis delet id quod de⁹ scripsit in nobis. Sed quando erim⁹ sursum in celo cum deo non poterit a corde deleri. hieremie.j. Ap ponuntur ad dominuz federe sempiterno quod nulla obliuione deletur. Sic habemus duo.

¶Primū est: q̄ ꝑ bonū mediatorē pducitur ꝑsona ad magnū statū.

¶Secundum q̄ humanū genus in mundo isto est in gradu infimo deorsum ideo dei filius isto tempore posuit se mediatorē vt nos pduceret ad supremum gradū paradisi. Sicut dicunt verba proposita medius ꝛc.vbi tanguntur tria beneficia nobis collata per istū mediatorē. primo habemus reparatorē humani federis. Medius fedus vel pax inter partes cōtrarias reformatur per bonū mediatorē maxime quando est medius non solū verbo ꝛ procuratione: sed genere et cognatione vtriq̄ parti attinēs Tunc enim vtraq̄ pars in eo plene confidit ꝛ causam suam in eum committit in guerra inter deum ꝛ hominem ante incarnationem filij nulla creatura cōuenientissime poterat concordare non angelus' qꝛ erat de parte dei tenens gladium ad percutiendū peccatores. Psal. xxj. Eleuansq̄ se vidit dominum stantem in celum et terram ꝛ euaginatum gladium in manu eius ꝛ versum contra hierusalem vnde homo de nullo angelo poterat cōfidere plene. Item mediator non poterat esse purus homo cuz esset de parte hominis .ideo dei filius factus est homo vt esset mediator non solum procuratione: sed generis cognatione filius dei ratione patris: frater hominis ratiōe matris vnde ipse est mediator conueniens in quo vtraq̄ ps pōt plene conficere. Thimote.ij. mediator dei ꝛ hominu homo Jhus chri

stus. Nota quia licet mediator debeat seruare veritatem et iusticiã vtriusqз partis in fauore tamen et gratia. Saluo tamen iure plus debet condescendere parti debiliori et sicut iura personis miserabilib⁹ pupillis magis fauent. Sic xp̃us saluo veritate humano generi magis fauet in gratijs quia plus indigebat Johannis primo gratia et veritas per Jesum christuз facta est vnde bene potest nobis dicere christus Illud Deutero.v. Ego sequester et medius fui inter dñm ꝛ vos. Nota sequester prope est q̃ inter iudicem volentem percuterẽ vel punire ꝛ reuз qui debet percuti medium se ponit modo iudex nunqз a deo est turbatus quod velit filium suum occidere: vt arcuз feriat. vnde si reus posset filium suum ad libitum tenere ꝛ mediuз inter se et iudicem ponere non solum iudicis ictum euaderet immo et eius iram mitigaret. Esa. nono. filius datus est nobis. Istuз medium possumus retinere inter nos et iudicem nostrum deum patrem ꝛ medium ponere. Iste fili⁹ est et deo patri i tantum placitus quod non potest a patre videri sine leticia. Prouerb. iiij. filius sapiens letificat pr̃eз imo pl⁹ qꝛ pr̃ oẽ iudiciũ dedit filio suo de pace nostra facienda vnde si istum puerum inter nos ꝛ deum patrem interponamus poterimus non solũ eius percussionẽ euadere sed ꝛ offensam placare Apocal. v. Ecce in medio throni et in medio seniorũ agnum stantem.

¶ Secundo habemus promotorem humani generis vestrum: persona valoris intrans religionem: licet totum statũ ꝛ religionis promoueat magis tamen religionis habitum induit ꝛ assumit vnde illi magis gaudent dei filius i aduentu suo non accepit habitum nisi hominis. Hebo. ij. angelos nũ qз apprehendit: sed semen abrahe Phil. secundo. In similitudine hominum factus habitu inuẽtus vt homo ratio est / venator volens feras capere: ꝛ domesticare: non induit habitum cuius colorẽ timent et fugiunt: quia sic feras non alliceret: sed fugaret. Unde vt feras alliciat induit se veste viridi vel cooperit se folijs nemoris: quod fere inhabitant: sic christus venator peccatorum vt eos alliceret: et non fugaret induit habitum moris similem et conformem. Nota nos debemus esse religiosi et sancti ex quo dei filius habitum nostre religionis assumpsit istam religionẽз facit non habitus corporis: sed habitus mentis Jacob. j. Religio munda et immaculata apud deum patrem hoc est visitare pupillos et vid[ua]s in tribulatione eorum: et immaculatum se custodire ab hoc seculo. Nota habitus nouiciorum tempore probationis non benedicitur: sed quando probatione transacta profitentur in religione perpetuo permansuri tunc habitu benedicitur et profitens bene recipitur ad pacis osculũ a prelato: vita p̃sens tẽpus pbationis est: qꝛ quantũcũqз persona portet habituз religiosis ad libitũ potest ipsum deponere. Illo modo non datur eterna benedictio. Sed elapso tempore probationis eis qui bene se habu[erunt] [da]tur eterna benedictio ꝛ profit[e]...

tur religionem bonorum. Thob. ii. vita eius si in predicatione fuerit coronabitur. Unde isti recipientur ad osculum pacis sempiterne sicut autem q̄ post probationē sine habitu inuenitur apostatata reputatur ꝛ in carceratur sic quia transacta probatione vite presentis sine habitu religioso inuentus fuerit sicut apostata recludetur in inferno. Prouerbiorū. vi. homo apostata inutilis: quia igitur in exemplo habemus promotorem humani generis. ideo de eius presentia debemus gaudere magis q̄ꝫ angeli Joan. xvi. videbitis enim ꝛ gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Nota differentiam inter gaudium mundi et dei. sicut inter lucem candele ꝛ stelle soli propinque. Lux candele quia in materia corporali aqua seu vento faciliter tollitur sic gaudium mundi fundatum in persona mortali. Jacob. iiii. Risus vester in gaudium conuertetur et gaudium in merorem sed gaudium christi quia fundatur in bonis celi incorruptibilib⁹ non potest tolli nec extingui Cantico. viii. aque multe non poterunt extinguere charitatē. Act. Jbant apostoli gaudentes a conspectu cōcilii ꝛcetera.

¶ Tertio habemus consummatorē ꝫ perfecti operis. stetit. Nota nō solum venit sed. xxxiii. Annos deus stetit nobiscum vsqꝫ ad mortē Joan. xx. venit Jesus et stetit in medio. Ratio fuit apes mel portantes ad arbores veniunt in quibus non stant nec illic sistunt nisi quando inueniunt vnam arborem concauam ꝛ mundam aptam ad melius receptionem ꝛ conseruationem ad illā non solum veniunt. Sed stāt ꝛ resident. Ecclesiasti. xi. breuis in volatilibus apis ꝛc. christus igitur mel diuinitatis portans nec stat nec sistit nisi in arbore id est in persona concaua per humilitatem et munda per sanctitatem. quia ista potest mel diuinitatis recipere ꝛ conseruare exemplo beate Marie humilime et mūdissime in q̄ nouē mēsib⁹ mā sit: vñ ad eā venit Jesus ianuis clausis et stetit in medio scꝫ cordis: et corporis Econtra in persona superba et immunda nō stat p̄s. Jn via peccatorum non stetit. Studeam⁹ sanctitati et tunc igitur secure poterimus ipsū intueri. d. illud Luc. xxiiii. Mane nobis. domine. Quod nobis concedat ꝛc.

¶ De eodem.

Ecce saluator tu⁹ venit Esa. xlii. Boni rumores letifi. cor. prouerb. xvi. meror i corde viri ꝛc. Cordi deuoto nō pñt. dici meliores rumores q̄ꝫ de eius pace ad deum et salute licet antiqui patres summe desiderarent: pacem secundum illud p̄s. Fiat pax in virtute tua quia deus pater licet eis pmiserat sicut dicitur Esa. xix. mittet eis saluatorē qui liberet: ꝛ ppter hoc aduentus eius summe desiderabatur quia tēpore natiuitatis sue tanta fuit pax q̄ totus mundus vni soli domino obediebat. s. Cesari augusto ita q̄ natiuitas sua fuit signū pacis ad dominium ꝛ per ipsum habemus pacem ꝛ saluatorem: sicut figuratum est nobis Gen. ix. arcū

meum ponam in nubibus ⁊ erit si gnum federis inter me ⁊ terram p istum arcum intelligitur incarnatio filij dei. Primo quia sicut sol descendens super nubem aquosam ⁊ roridem suo lumine causat diuersitatem colorum sic filius dei lux vera sol iustitie descendens in virginem aquosam propter habundantiam gratie et roridez pulchritudinem formauit sibi corpus ita nō solum collucet pulchritudo colorum corporalium quia xp̄s secundū corpus fuit speciosus forma p̄filijs hominum sed etiam pulchritudo virtutum spiritualiū. Ecclesiasti. xliij. Uide arcum ⁊ benedic qui fecit illum valde ⁊c.

¶ Secunda ratio est quia sicut in arcu corda breuior ligni duritiam ad se flectit eius cornua incuruando. Sic in christo humanitas benignior rigorem et duriciaz deitatis ad se flexit cornua deitatis id est seueritatē diuine iustitie incuruando faciendo ipsum nobis benignum et mansuetum: sicut de rinocheronte quod est animal ferum habens cornu in fronte ita q̄ quicquid attingit perforat occidit ⁊ non potest capi per violentiam sed per artem sic quia in via sua ponitur virgo mundissima In cuius gremio capitur omni ferocitate deposita sic captus fuit dei filius descendendo in vterum virginis vnde tunc fuit arcus refugens iugite. Iste arcus est signum pacis ad dominum et salutis quod patet ex dispositione quando aliquis ostendit alicui arcum sic quod corda est ex parte eius in securo ⁊ ille ex cuius parte est corda et istud est signum pacis non potest sagittari quia non percutitur mediante arcu nisi ille ex cuius parte est lignum in xp̄o corda breuior humanitas e x parte nostra est. Ideo signum est q̄ deus pater vult nobis per dei filiuz parcere non ferire. Ioā. iij. Non enim misit filium suum vt iudicet sed vt saluetur mundus p ipsum. In carnatio christi est signum pacis et salutis ad dominum sic habem⁹ duo

¶ Primum est q̄ boni rumores letificant cor.

¶ Secundum q̄ meliores rumores non possunt audiri q̄s de aduentu saluatoris sui ⁊ de pace sua ad deum propter quod sancta mater ecclesia letificando nos annunciat nobis hos rumores. d. Ecce saluator ⁊c. vbi tanguntur tria que habentur in aduentu istius. Primum contra tria q̄ incurrimus per peccatū

¶ Cōtra scōm sanctorum ignominiaz intellect⁹ maliciā ex affectu interposita in effectu que sonant quādam desperationem de non posse consequi salutem. Contra ista tria. primo per aduentuz saluatoris cognitio informatur irascibilis roboratur concupiscitur: inflammatur. Ita q̄ primo tangitur istius primi initutio seu visio attractatiua. Ecclesiast. xx. conditio singularis lucratiua. saluator tuus. xxx. dilectio specialis accensiua venit. Primo ergo tāgitur visio accensiua vbi nota q̄ discipulus potest proficere quando habet bonum magistrum ⁊ bene regentem: magister melius docet scripto q̄s verbo quia verbum labitur a memoria, in scripto a sciens melius ordinatur. Item discipulus quando vult et solet ad librum recurrere de isto dicitur ad col. ij. in quo sunt omnes thesauri sapientie

& scientie. d. absq3 i corde patris in ore pphetarum loquentium tunc pauci proficiebant in scientia salutis in incarnatione sapiētia dei patris posita fuit in libro liber nō est aliud scribere q3 in pelle quod cogitatur in mente et si scribens non potest mentiri: ita perfecte sciens voluntatem suam intuendo cor suum ad heb. iij. Impossibile est deū mentiri. ipse scripsit in pelle humanitatis quicquid est bonum & necessarium ad salutem. Unde Baruth. iiij. hic est liber mandatorum dei lex que est et in eternū omnis qui &c. Non restat igitur nisi librum istum recipere & hoc modo possumus sicut dicitur mar. iiij. Ecce hic est christus qui olim loquebatur i prophetis. sicut ipse testatur Esay. Ego qui loquebar ecce adsum. De hoc dicitur Esa. vij. Ecce virgo cōcipiet & pariet filium et vocabitur nomen eius emanuel. In qua auctoritate tanguntur tria ad reuerētiam aduēt9 istius pueri pertinentia. primum est modus quo fuit cōceptus. Ecce virgo concipiet. Secundo mod9 secūdum quē fuit natus. & pariet filium.

¶ Tertio amor nobis ostensus. et vocabitur nomē eius ēmanuel.

Primo de modo quo fuit concept9 Ecce virgo concipiet. que fuit mirabilis. Et licet istō per fidē teneam9 tamen aliquod exemplū de hoc ad doctrinam nostrā adduci potest Sicut vas de cera virginea factū admodū ciphi intus concauum et vacuum exterius vndiq3 clausum positū in mari trahit ad se aquam dulcē licet aqua inconstans sit salsa & amara. Beata virgo fuit vas de cera virginea per maximam puritatem. Uas ita clausū os nil mūdanū eius cor intrauit nūq3 procax ad loquēdū nunq3 inditū fuit oculū et licet esset in mari mūdane pleno amaritudine peccatorum tñ in se nil omnino amaritudinis recepit in flumine dulcedinis. Illud enī est fons totius dulcedinis & saporis. Eccl'a. i. fons sapientie verbum dei in excelsis. De hoc potest dici illud. Ruth. dedit illi dominus vt conciperet vnde fuit impletum illud Esa. xlij. habitabit iuuenis cum virgine. Spūaliter cor persone bñ clausum cōtra mundū vt nulla amaritudo peccati possit subintrare potest istū puerū recipere & retinere: sed de multis cordib9 potest dici illud Eccl'a. xxi. Cor fatui q̄si vas contractum omnem sapientiam nō tenebit. i. dei filium sicut vas fractū nō pōt retinere liquorem puta oleū vel tale bene tñ retineret pluuias paleas lapides &c. Sic corda multorū bene retinent verba durities & discordias pluuias paleas v'ba leuia & dissoluta verba. i. bona & edificatione nō retinēt s3 stat i obliuiscūt Ecc. xxvij. sicut in percussura cribri remanebit puluis sic apoza hominis incogitatu illius.

¶ Nota pcussura cribri emittit bonū granū retinēs grossas sordes sic cogitatio stulti. ¶ Circa scd3 v'go pariet hōm9 exiñ l3. s. natur. āq3 virgo manēs virgo pariat tñ videm9 q3 lux ptrāsit vitrinas sine foramine & sine lesione lux tñ retin3 colorē vitree ita q3si vitrea sit rubea splēdet radiū ē rube9 & sic de aliis colorib9 sic dei lux v'ba ptrāsiuit. vterū virgis sine lesione & ide sequit9 ē splēdor silis vitree sc3 corp9 xp̄i fulgidū & silē corpori v'gis. lu. j. inemūi

gratiam apud dñz ecce. rc. Sic spiritualiter qñ lux gratie est in corde statim sequitur exterius splendor conuersationis honeste. Unde dicit Isido. animus in gestu cognoscit᷑ r spẽs corporis signuz est Eccli. viij. Sapientia hominis lucet in vultu eius.

¶ Circa terciũ. Nota emanuel. i. nobiscũ dñs venit vt nos attraheret. Ita ꝓmiserat Osee. xij. In funiculis adã trahã in funiculis charitatis: scdꝫ Isido. Adamas attrahit ferruz de terra r eleuat prope si sit multum longe non attrahit: sꝫ qñ adinuicẽ ꝯfricant᷑. Adamas hñs virtutẽ attrahẽdi: r recõciliãdi significat christum. De quo ad Ephe seos secũdo. Ipse est pax nostra. rc. soluens vinculum r reconcilians nos deo. Iste adamas ante incarnationez longe erat a nobis propter qđ nullũ eleuabat a terra Ideo oẽs cadebãt in terrã sed in incarnatiõe est ꝓpe nos. Ideo autẽ si volumus nos tenere ꝓpe ipꝫ confricãdo nos ei per amorẽ r deuotionẽ eleuabit nos r trahet ꝓpt᷑ hoc vocat᷑ emanuel: sed vñ hoc ꝙ corda multoꝝ ab isto adamãte nõ trahũtur. Ratio adamas nõ attrahit ferrũ qualitercꝫ cõfricatum inmersum alijs: qꝛ alia impediunt virtutem adamantis: alia calida inflãmantia ligant amorẽ terrenorũ. Iste amor tãtꝰ est i cordibꝰ mltoꝝ ꝙ nõ põt leuari de terra. Lu. ix. vxorẽ duxi iõ nõ possũ venire.

¶ Quantũ ad scdm nota. Deus dr̄ saluator. i. ad salutem perductor Ioel. ij. dr̄. In monte syon erit saluatio. Et quia ille saluator ducet nos in illum montẽ syon: qui interpretatur specula: quia ibidem speculabimur r hoc mõ ducet. Chrys. Ceruus solo odore sentit: r cognoscit montes vbi sunt bona pascua: qñcꝫ tñ antecꝫ illuc ꝑueniat opꝫ trãsire aquã piculosã tunc fortior precedit debiliorẽ. Ita ꝙ debilior appodiat caput suum sup dorsum fortioris: ita ꝙ auxilio fortioris transit aquam ꝑueniens vsqꝫ ad mõtẽ in quo pascitur: r requiescit sic ꝑsona famelica desiderans dominũ qñcꝫ ꝑ odorẽ deuotionis sentit aliquid dulcoris de pascuis paradysi r libẽter trãsiret: illuc: sꝫ opꝫ trãsire riparia mundi piculosam: ita ꝙ dei filiꝰ nimio amore ꝓcedit nos sicut fortior vt nos securi transeamus ꝑ mũdũ dũ imitemur eũ ꝑ dilectionẽ r caritatẽ. vñ Isido. lij. dr̄ exire de medio eiꝰ ꝓcedet eñ vos dñs ad hoc specialr̄ missus ẽ sicut ipse dt Gen. xlv. ꝓ salute eñ vr̄a misit me dñs ante vos. De isto saluatore dicit᷑ in ps. Dñs liberator meꝰ fortitudo mea: r ref. me.

¶ Et tãgunt᷑ ibi tria in quibꝰ cõsolat᷑ r iuuat nos vt salutẽ cõsequamur. Prio qꝛ eduxit nos đ statu seruitutis liberator meꝰ. scđo succurrit i statu đbilitatis fortitudo mea. ¶ Tercio ꝑducit ad locũ securitatis r refugiũ meũ. Prio dico ꝙ eduxit nos de statu seruitutis: libator meꝰ. Et ecce quõ i specl̄ ista inuersa appet recta dñs fecit hoiem rectũ sub se cõstituit ei liberũ arbitrium sui corporis r aliaꝝ rerũ. Ge. i. dñamini piscibꝰ maris r volatibꝰ. rc. sed totũ dñiũ suũ amisit. qñ peccauit: qꝛ factus est seruꝰ q̄ erat dñs: sꝫ filius dei i incarnatione de se fecit speculũ assumẽdo naturã nostram speculũ eñ cõstat ex corpe dyafano r opaco: sic xp̄s ꝙ ex humanita

te sicut ex corpe opaco et deitate: sicut ex diafano ꝛ claro in hoc speculo homo prius iuersat⁹ de libertate in seruitutē apparet rect⁹: qꝛ imitando xp̄z: q̄ est r'ła ꝛ norma totius rectitudinis: scđm Aug u. di. sic xp̄i vita in terris toti⁹ discipline norma fuit reuertimur ð seruitute i libertatē. vñ aug. De⁹ fact⁹ est hō: vt hō de⁹ fieret formā serui accepit vt seru⁹ verteret i dñm ꝛ sic reducimur in pristinā libertatem: scđm illud Rom. viij. si filius vos liberauit vere liberi eritis.

¶ Scđo succurrit in statu debilitatis fortitudo. me. vbi nota . ꝙ in ecclesijs sunt qñꝙ colūne ereis cādelabra aurea: vel argentea q̄ sunt Interius vacua. Isto modo fortificatur: quia interius ponitur aliquid solidū sicut ferrum: vel lignū quod debilitatem exteriorem supportat figuram habemus Exodi. xxvj. in tabernaculo erant columne i. exterius de auro: s̄ interius de lignis sethim fortificantibus: ꝛ imputribilibus quem lignum tas tabernaculi sustentabant. Quilibꝫ est in ecclesia ad sustandū ꝓpter dñm tribulationes: qꝛ oēs q̄ pie volunt viuere in xp̄o persecutionez patiuntur. ij. ad Thimo. iij. Quod vicerit faciē eū colūnā. In templo dei: sed iste colūne licet sint auree: vel argētee: ꝛ per cōsequēs valde pulchre sunt tm̄ valde debiles ad portandū onus: qꝛ natura de se est debilis: et vana Gene. i. terra autē erat inanis ꝛ vacua. sed deus q̄ est fortitudo bonorū. Exodi. xv. fortitudo mea ꝛ laus mea dñs posuit se intra aiam ꝛ sic ꝑ gratiā ꝛ virtutē fortificat aia. mat. iij. di. replet⁹ sū fortitudine dñi viri sancti ei mira sustinēt ꝛ hoc totū fit: qꝛ īfra eos latet deus ꝛ fortitudo diuīa. Abacu. iij. Ibi abscōdita est fortitudo ei⁹.

¶ Tertio perducit ad locum securitatis et refugium meum vbi nota ꝙ homo nunꝙ est in statu securo ꝙ diu est in loco vbi inimicus potest ascendere: et ipsum capere sed vbi non potest ascendere nec ipsum capere: tunc est in tuto. Demon persequitur nos: et incircuit querens quem deuoret prima. Petri quinto. De hoc conquerebatur Dauid di. Eripe me de inimicis. me. for. ꝛ cetera. In ista ꝑsecutione non habemus securum refugium nisi ad christum: ꝛ ad duo loca que tenuit in hoc mundo: primus locus est maxime humilitatis in sua incarnatione. Secundus perfectissime charitatis i sua passione: ad ista non potest hostis conscendere ad humilitatem non quia superbus ad crucem: non qꝛ alias fuit percussus baculo crucis et victus: ideo timet ipsum. Esa. xxx. Assur virga percussus pauebit. Ideo descendentes ad vallem humilitatis ascendentes ad crucē penitentie non habent timere hostem inferni quinimo quilibet potest dicere illud psal. Dominus refugium factus est nobis. ergo de⁹ refugium et cornu salutis mee. id est christus factus est salus mea. Nam sicut cornu est medium inter carnem: et ossa: nec est aliquid istorum: ita christus mediator dei est: ꝛ hominum. Unde ps. Dominus illuminatio mea et salus mea quem timebo.

¶ Quantum ad tertiū principale dicit ꝙ non poterat corda nostra melius calefacere i diuino amore

onē viudo ad nos: qd̄ pꝫ exēplo q̄ꝫ diu sol ē lōge a nobis terra ē frigida ꝛ cōgelata ꝛ sine fructu sꝫ qn̄ sol appinquat ꝛ venit directe sup nos terra calescit et virescit et fructificat. sicut patet in estate.

¶ Scriptura cōparat natiuitatē xp̄i ortui sol. mal. iiij. vobis timentibus nomē meū orietꝛ sol iusticie. ratio est: qn̄ sol iusticie incipit appropiquare ad nos a media nocte si puer iste cepit media nocte appropinquare ad nos: per natiuitatem. Matth. xxv. Media nocte clamor factus est. Ecce sponsus venit Christus sol iusticie ante natiuitatem longe erat a nobis: qꝛ nec manebit nobiscum in terra nec vertebat nobis faciē imo dorsum. Hie. xviij. Dorsum et non faciem ostēdam eis, ppterꝫ qd̄ mundus erat totius frigidus et congelatus per peccatū sed modo directe nos respicit et moratur nobiscū Baruth. x. In terris visus est et cuꝫ homi. cō. est. Ideo corda nostra debēt calefieri et diuino amore inflāmari: quia ad inflāmandū ignē amoris venit in cordib⁹ nostris puer iste. sicut dicitur. Luce. xij. Ignem veni mittere in terraꝫ. i. in homines terrenos id est d̄ terra quo ad corpus existentes: vt quēadmodū arborū in hyeme ppter frigiditatē mortuarū secundū appentiā in vere ppter appinquationē caloris et solis viuentiū ꝛ fructificantium.

¶ Ante istā benedictā incarnationem apparebant mortui et erant. tunc vero viuunt et bonorū operꝫ fructū faciunt. Johā. x. Ego veni vt vitā habeat in presenti per gratiam et in futuro per gloriam ad quam nos perducat et cetera.

¶ In vigilia nati. dn̄i.

Hoc vobis signum: inuenietis infantē. Salomon d̄t puer. xiij. Meror in corde viri et humiliabit euꝫ et sermone bono letificabitur. Quod meli⁹ cordi deuoto q̄ꝫ ꝛ pax reconciliatio ad dn̄m. hoc em̄ antiq̄ patres desiderabāt. ps. Fiat pax in virtute tua: et iterum ps. orietur in diebus eius iusticia: qꝛ pmiserat deus pat̄ se daturum pacem tempore natiuitatis sue tāta pax fuit q̄ totus mūdus vni soli dn̄o obediebat: scꝫ cesari augusto. vn̄ quantum ad hoc christ⁹ est similis alcōni. De quo d̄t Amb. i exam. q̄ alcō. est auis descendēs in mari ad pullificādū nidificans inter iuncos marinos: ꝛ dū est in mare circa locū istū mare est tanq̄llum ꝛ quietū ita q̄ nulla tēpestas nullꝫ periculū pōt pusillis nocere sic dei filius p incarnationē descēdēs in mare mūdanū eligit sibi nidū vterū virginis q̄ facto pax et tranq̄litas facta est in mundo vniuerso et cantauerunt angeli gloria in altissimis deo et in terra pax hoībus. Et sic habemus duo. Primum est q̄ anima deuota summe debꝫ gaudere de eius pace siue reconciliatione ad dn̄m. scd̄m est qd̄ factū est per aduentū huius pueri. Ideo de ei⁹ aduētu hui⁹ summe est gaudēdum: qꝛ ipse est certū signuꝫ pacis nostre ad dn̄m sicut dicunt verba pposita. hic nobis. ꝛc. vbi tangitur triplex beneficium nobis in natiuitate christi exhibitum.

¶ Primo em̄ nostra dubitatio certificatur hoc vobis signum.

¶ Scdo nostra amissio recuperatur inuenieris. tertio nostra psumptio humiliatur infante. Circa pmu notanda q incarnatio pmo est signu pfecte curationis. ¶ Figura. iiij. Reg. xx. vbi dr sic. Egrotauit ezechias vsqz ad morte et venit ad eu. Eze. v. hec dt dns dispone domui tue qr morieris et no viues q puertes facie .s. ad piete fleuit fletu magno orans dnm et statim dixit audiui orone3 tuam vidi lacrimam tuam et sa. te. Tuc ezec. petijt signu cui Esa. hic erit signum a domino vt accen. x. lineis: aut reuertatur totide gradibus Cui eze. facile est vmbra crescere. x. gradibus et reduxit dns vmbras x. gradua in horologiu achab et fiat signu curationis. Per istu rege infirmu ad morte intelligit pctor: sicut eni venenu occidit hoiez excito tangit cor per cosensum deliberatu occidit aiam. i. ad cor. xv. stimulus mortis peccatu3 est: no sicut aialia habentia strictas venas de difficili moriunt: qr venenu non ita cito descendit ad cor. aialia habetia latas venas facile moriuntur veneno: qr statim descedit ad cor sic spualiter psona hns stricta cosciENtiam examinando vita sua quo dicit officiu suu. quo seruit eccle a q recipit pingue pbenda talis de no facili morit pcto mortali sed multi sunt hodie q hnt coscias ita amplas et latas q non curant quo seruiant eccle vel p fas vel nephas dignitatem attingat. vn. b. circuit: sedulus explorator simulat dissimulat sequitur obsequit repiat manibus et pedibus si q no igerat se in ptrimoniu crucifixi. vn isti frequenter moriuntur veneno peti mortalis male intrado et male dispesando. Isti infirmo madat deus p pphetam interius inspirado et exterius pdicado. Dispone domui tue qr morietu q dt opz te mori et nescis qn: io dispone domui tue. i. ppara. t. hier. miru est quo xpianus audet viuere i statu in q no auderet mori cu nesciat horam mortis. Ite. si sciret ho quo tpe esset de hoc seculo migraturus posset q de aliud tpis pnie aliud voluptatibus deputare. sed q penitentibus venia3 pmisit aliud penitetibus die crastina no spopodit et puer. xvi. Cor hois disponit vitam eius. Sz nota q q sunt sicut puer libeter equitas q vides se i periculo super equum timet tn et qr plz sibi equitatio q non vult descendere quousqz cadit in lutu3. ¶ Nota de philippo cancellario paris. qui noluit pribus bnficus resignare ad suggestione guillermi tuc epi paris. q postea eide. s. appares dixit se esse dnatu. ppt tria pmo ppter plurima bnficia qbus noluerat resignare. scdo ppter cotumacia. tcio ppt fructus pbedaru qs no dederat pauperibus. Dispone g do. t. puertendo fa. tu. ad par. i. ad corpus psiderado eius vilitate. Iste est paries de q dr Eze. xiij. Destrua piete que liniuistis absqz tepameto corpus fouendo delicijs et voluptatibus. Ite act. xxiij. percutiet te dns pies dealbate non dicit albe sed dealbate exterius per curiosam copone vestiu et capillor. et miru3 est q clici aliud volut esse aliud videri volut eni videri milites in habitu et cu fa. et tonsura volunt esse clici et in qstu pbedaru. et distributionu receptione sed i veritate neutru volut esse qr nec euagelizant cum clicis hec dimittunt vicarijs et capellanis nec

cum militibus ornantur. Cõsiderēt tales q̃d co gitant alii conuertūt faciem ad parietez ecclesie non soluz mutatum .sed penitus transuersarium. Aug. olim erant parietes ecclesie viles modo sunt parietes preciosi et persone viles ornantur . Lapides .i. anime deturpantur sequitur fleuit fletu magno et orauit primo enim est flendum per contritionem deinde orandum per deuotionem. Et secundum criso. orare dum peccatum est in corde et manē te ferro in vulnere vnguenta. exterius nil valent. Sequitur vidi lachrimam tuam et sanaui te oratio enim dominum lenit sed lacrima ipsuz cogit. de augustino legitur q̄ fluebant lacrie et bñ erat illi cū eis signum curationis fuit non q̄ sol christus ascendit in orlogio achab in ordine creaturarum super angelum superiorem creando. quia secundum quosdaz hoc esset ei facile sed q̄ descendit .x. gradibus quando relictis .ix. angelorum ordinib⁹ descendit ad decimam .i. naturam hominum quia angelos nunq̄ apprehendit sed semen abrahe: Vñ in incarnatione natura humana fuit ouis perdita. quaz dei filius super hūeros ad gregem p̄re celestis deportauit. ¶ Scđo in incarnatione cōsiderationis . vnde dicit̄ Geñ. ix. Arcū meum ponam in nubibus et erit signum federis inter me et terrā p istum arcum intelligitur icarnatio filij dei p̄io q: sicut sol descēdens sup nubem aquosam et roridam suo lumine causat diuersitatē colorū Sic dei filius lux vera sol iusticie descendens in virginem aquosam pp̄ter habundantiam grē deuotionis plenitudine formauit. si igitur corpus in quo relucet non solum pulchritudo oculorum corporaliū q: christus scđm corpus fuit speciosus forma pre filijs hoiz sed et pulchritudo virtutum spūaliū. Eccl̄. xliij. vide archum et benedic q̄ fecit illū valde eñ specios⁹ ē ¶ Scđo q̄a sicut in arcu corda breuior lini duriciaz ad se flectit eius cornua incuruando. sic in xp̄o humanitas breuiorū rigorem et duriciam diuinitati s adse flectit quia cornua dei .s. seueritatē dīe iusticie icuruando faciēdo ip̄z nobis benignū. et mansuetum sicut fit de. rinocherōte. qui scđz ysid. ē aīal ferocissimum habens cornu etc. vt super moralisa bene tunc. fuit archus refulgēs inter nebulas. Eccle. i. Iste archus est signum federis diuine cōfederationis q̄ patet ex eius dispositiōe. qñ aliqs ostendit alicui archū corda ex parte eius sit cui ostēditur signū est pacis. Ille cuius ē corda et secure non potest sagittari. Non enim percutitur mediante archu nisi ille excuius pte. ē lignū Sic in christo corda breuior humanitas ex parte nostra signum est q̄ deus pater vult nobis pcere non ferire Joh. iij. Non enim misit deus filium suum vt iudicet mundum. sed vt saluetur mūdus per eum incarnatio igit ur est signū diuine cōfederationis. deut. v. Deus de⁹ nr̄ pepigit fedus nobiscum.

¶ Tertio est signum nostre glorificationis . hester. iij. et ix. q̄ nemo poterat accedere ad regem assuerum nisi rex virgam auream tetendisset ad eum: i signuz clementie quā posuit super hester . que inuen in eo tantā gratiaz q̄ se et totū gen iudaicum liberauit ista virga au

rea significat xp̄m sicut enim moyses portans virgam pede sicco trāsiuit mare. Sic portans dei filium in corde secure potest transire ad terram promissionis et finaliter ꝑuenire. Istam virgam dedit deus pater regine. hester. i. Beate virgini in incarnatione vnde extunc ipsa et omnes deuoti sui liberum accessum habuerunt ad gloriosam curiam ꝑadisi ad quā nos ꝑducat.

¶ In die Natalis dn̄i.

In ea natum est de spiritu sancto. Mat. i. Opus omne cōmēdat artificem laudēt eam in portis opera eius prouerb. vlti. Unde opus tam mirabile tante bonitatis ꝙ non potest reduci in causam naturalē dicimus factum a spiritu sancto Natiuitas xp̄i de virgine et eius incarnatio fuit opus vnum mirabile ꝛ summe bonitatis propter que duo comparatur api.

¶ Sicut in volatilibus apis initium dulcoris habet fructus eius xp̄s api cō[..]ratur quo ad natiuitatem ratio est in ambro. apis nascitur sine libidinis cōmixtione sola virtute celesti sic xp̄us de virgine sine voluptate sine corruptione sola virtute spiritussācti. Sapiē. iiij. O q̄ pulchra est casta ḡnatio cum charitate. Item xp̄us cōparatur api quo ad incarnationem cuius ratio est apis singulariter portat duo scʒ aculeum ꝛ mel dulcissimum. Sic xp̄s in icarnatione tulit duo aculeum. i. humanā naturam cum suis aculeis et suis doloribus ꝛ penis. ysa. liij. Languores nostros ipse tulit. Et mel deitatis vñ cātat eccl̄ia hodie melliflui sūt celi vñ xp̄s ē leo de q̄ d̄r iud. xlix. In ore leonis erat fau⁹ mellis voluit aūt xp̄s habere sil' n̄re hūanitatis amaritudinē ꝛ deitatis dulcedinē ꝓpt duo p̄mo ꝓpt remediū Leo papa d̄r de xp̄o q̄ erat āgelorū esca fact⁹ ē hoīs medicia. In medicis ponūt q̄dā amara ꝛ acuta aliter non purgarent morbum.

¶ Itē adiūgit mel dulce vt cōfortet īfirmū. sʒ qn̄ illa duo vniūt medicina sumit vtil'r ꝛ delectabil'r et ꝙ erat medicia cōtra pctā n̄ra. Iō ista duo i se vniuit inq̄ docemur q̄d ad pctōꝝ n̄roꝝ purgatiōē debem⁹ sumere p̄niaʒ amaritudinē ꝛ laborē ad porrādū tn̄ facil⁹ d̄bem⁹ miscere xp̄i grāʒ ꝛ dulcorē. Figura. iiij. Reg. iiij. Filij ꝓphetaꝝ gustata vitis amaritudine clamauerūt mors i olla vir dei. Sʒ postq̄ helise⁹ farinā miscuit nil amaritudis fuit i olla / xp̄s vocat se granū frumē. Io. xij. Un̄ qn̄ hō sepat ab isto grano cortice hūanitatis sumēs farinā albissimā dulcissimā diuinitatis si misceat hāc farinā cū farina penitētie tūc i medicina p̄nie ꝛ laboris nil inueniet amaritudinis in q̄cūq; opere facto propter deum.

¶ Scd̄o xp̄s hūit simul aculeū pungētē ꝛ dulcedinē d̄lectātē ad significādū ꝙ p̄lat⁹ d̄ʒ simul h̄re aculeū correctiōis vt timeat ꝛ dulcedinē ꝯsolatiōis vt diligat. Aug. in r[e]ḡlis vtrū ꝙ sit necessariū tn̄ pl⁹ amari appetit a nob[is] q̄ timeri. Rector bouū arātiū hʒ i ore sibilū et i māe aculeū ꝛ pl⁹ ꝓficiunt i arādo delectabili sibilo q̄ pūcti aculeo. Hēm⁹ ḡ duo p̄mū est ꝙ op⁹ summe admiratiōis ꝛ bōitatis appropriatur spiritui sancto.

¶ Scd̄ʒ ē ꝙ tale op⁹ fuit incarna

tio xpi eius natiuitas de btã virgine io angelus nõ potens reddere aliam causã natiuitatis dixit q factũ ẽ a spũ .s. sicut dicũt vba ,pposita in ea na.rc.vbi tãgũt tria. Primũ ẽ localis inclusiõis dignitas i ea. Loca deputata dino cultui dñt haber spãlem sãctitatẽ r dignitatẽ.ps.domũ tuã decet sãctitudo r q̃nto ad seruitiũ dei magis de ,ppe accedũt tãto maiorẽ santitatẽ r dignitatẽ rq̃rũt vbi gfa. Inter oĩa loca ecclie altare magis de ,ppe accedit ad seruitiũ dei io reqrit spãlẽ sãctitatẽ r dignitatẽ vñ altari nõ sufficit cõis cõsecratio eccle imo pse r spãlit consecrat q̃ facto ibidẽ reliqe icludũt. Inter oẽs creaturas btã vgo magis de ,ppe fuit ordinata ad seruitiũ xpi vñ figurat p altare thumiamatis q nẽo debuit tãgere nisi sũmus sacerdos. Exo.xxx. vñ.btã virgo quia altare dei habuit spãlem consecrationem r sanctitatẽ in vtero materno. Apoc.xxij. Non intrabis in ea coiquinatũ vñ propt eius sanctitatem et dignitatẽ deus pat reliquias paradisi filium suũ in ea posuit r reclusit de quo põt expõi illud. Dañ iiij. folia eius pulcherrima fructus eius nimis esca vniuersorum in ea.

¶ Et tangũt ibi tria ostẽdẽtia sctitatẽ r dignitatẽ btẽ marie virginis Primum est virginitas virore allitiens folia eius pulcherria ad pulchritudinẽ arboris intũ facit qñ retinet virorẽ folioꝝ ẽt adueniẽte fructu qr cõit i aduẽtu fructus folia decidũt r palescũt vinea pomerius rc. Sz q̃dã arbores sicut ficus retinent virorem foliorũ in pmo fructu nascẽte sic alique femine adueniente fructu amittũt pulchritudinem viroꝝ virginitatis. Sz beata vgo recapit virorem in tpe natiuitatis siccitatis nec vnq̃ desinet facere fructum. Econtra castitas q̃rumdam est sicut folis ranni de q̃bus dicit Isid. q sunt sicca vñ flãte vẽto calido inflãmãtur in se r combust circũstãtia sic aride psone flãte vẽto tẽtatiõis in seipis inflãmãtur r astãtes cõburũt prauis vbis piter r exẽplis alioꝝ castitas ẽ sicut hedera ione. Pcio fuit pulchra viridis sed faciens vmbram sub q̃ quiescebat Jonas .ione vltio.sz postremo vermis corro sit radicem hederum ita q totum cecidit.sic q̃dam primo ad herent xpo sicut edera muro tũc primo sunt virides ita quod in eis descit ionas colũba spũs .s.sz postremo vermis praue cogitatio.et dilectionis penetrat cor sicut vmis mollis i se ligna q̃tũcũq dura penetrat iste vmis ista dlectatio qñ tãgit cor vl assẽsu vl consensu totũ exsiccat r corrodit. De tali dicitur Job.xxiiij. dulcedo illius vermis. Scdo ostendit dignitatem huius loci fecunditas dulcore reficiẽs fructus eius nimius

¶ In ecclijs ista ẽ differẽtia it psonas maiores puilegiatas qr psoe puilegiate hñt fructus grossos maiores sine labor ex sola gfa psone minores nõ puilegiate hñt puos fructus cũ labore magno sola vgo btã fuit puilegiata qr portauit fructũ maiũ.i.dĩ filiũ sine labor. De isto fructu dr cãt. Fructus illius dulcis gu. m. Itẽ cãt. vij. ascẽdã i palmã r apphẽdã fructus eius i arbor fructus dulcior r sapidior supbis. sed quando arbor est adeo debilis q non po=

test sustinere ascendentē tunc fatuum est ascendere pro fructu ei⁹ quia arbor deficit ascēdenti anteq̄ veniat ad fructum. Talis arbor est mūdus qui supern⁹ in statu honoris et dignitatis videt̄ habere fructū dulcem. Ideo multi recipiunt repūt ꝛ ascendūt. Debilis tamen est et mundus q: non pōt eos sustinere deficit eis i morte ita q̄ precipitant̄ et cadunt anteq̄ attingant ad fructū desideratū. Eccli. xi. si secut⁹ fueris non apprehendes. Sed beata virgo est arbor fortis et stabilis nulli deficiens vnde sustinet et iuuat conantes apprehendere fruct⁹ ei⁹. Prouer. iiij. Lignū vite his qui deprehenderunt eā. Tertio ōndit dignitatē hui⁹ loci fertilitas valorē sufficiens esca vniuersorū in ea. Ciuitas per quā fluūt flumina descendentia in mare solet habundare mescis: q: talia flumina oīa afferūt habundant. flumen descendens a mari paradisi est christus habūdantia omniū bonorū i mari cōgregatio omniū aquarū. Ecclesia. decimo quarto. Ego fluui⁹ dorix sicut aqueduct⁹ exiui de paradiso. Ciuitas p quā filius ipse. scilicet habundantissime fluxit est beata virgo. ps. Fluminis impet⁹ letificat ciuita. dei. ¶ Nota fluui⁹ spēs. s. apportauit libiallum qui est esca angelorū et hominū vnde beata virgo est illa archa de qua dicit̄ Geneñ. octauo tolles tecū de oibus escis q̄ mādi possunt. ¶ Nota hoies quos hostes sequunt̄ libenter fugiūt ad ciuitatē fortē que violenter capi nō possit maxime qñ est munita et plena omib⁹ escis. Beata virgo est ciuitas q̄ nunq̄ potuit ab hoste capi per pecca tū sicut nulla bestia intrat libenter circulū qñ leo rugit. Itez est munita q: plena esca quā libenter communicat. ps. qui dat escā omi carni. ¶ Scdo tangit̄ tpalis separationis nouitas natū est qñ pauper puella desponsat̄ regi ditissimo magnū gaudiū est generi puelle. maius tamen gaudiū quādo de puella nascit̄ heres legitim⁹ q: sicut gen⁹ deuolui̇t ad gen⁹ puelle. De⁹ pater omniū despōsauit naturā humanā Osee. secūdo Spōsabo te mihi in fide: et hoc fuit magnum gaudium generi humano quando vocatum est ad fidem dei tamē nunq̄ potuim⁹ attingere ad regnū donec filius quē constituit heredē vniuersorū venit. hebr. j. Natus fuit de virgine vñ ista natiuitas est causa pfecti gaudij Mathei. ij. Euāgelizo vobis gaudium magnū: q: nat⁹ est nobis hodie sal. ita desponsatur anima xp̄o per fidem Cant. quarto. Ueni de libano sponsa mea. Sicut eni sponsus desponsando dat localia. Sic xp̄us desponsando animā dat localia spiritualia fidē et alias virtutes.

¶ Sed nota q̄ sponsa resiliens a fide pmissa nolens firmare matrimoniū non solum priuat̄ a consortio sponsi imo de iure pdit localia data sic anima ad fidē pmissā nō seruās nō firmās bonis opib⁹ nō solū repellit̄ a ꝯsortio xp̄i imo etiā localib⁹ spūalib⁹ spoliat̄. Eze. xvi. Nudabo ignominiā tuā corā eis hēmus igr̄ mi ꝛ cām tāti gaudij q: de gñe nr̄o in beata virgine natus est heres legitim⁹ padisi deuoluat̄ regnū apud nos. ¶ Tertio tāgitur opatiōis naturalis bonitas de spiritu. s. mercator amore lucri

ponens thm suuz in mari maxime attendit duo primo q nauis sit bona integra non perforata nec fracta ne aqua sub intret.

¶ Scdo q habeat bonū ventū boni spm. Ad nauē deducendā op9 dei dicit de xpo i quo sunt oēs thesauri sapiētie ⁊ scientie. ad. absl. Col. ij. Istū thesaurū de9 pater posuit in mari meridiano ad mercandū ⁊ lucrandū pctōres. Nā mercator quāto merces sue sr̄ pciosiores tāto minorē massaz cōtinēt sicut panni aurei lapides preciosi: minorē massā ɔtinēt q̄ȝ panni rudes ligna grossa. Sic de9 pater thesaurū pciosissimū ɔtutū posuit i minima massa. Isido. ix. Paruul9 nat9 est nobis. In q̄ docemur q illi frequenter portāt thesaurū pciosissimū q̄ se exterius minores ostēdūt ⁊ ecōtra oñdētes exteri9 magnā massā scitatis illi min9 hn̄t de thesauro virtutū. Deus igr̄ pater ponēs thesaurū suū in mari meridiano dicit. Inuēta est i vtero hn̄s de spū. s. Et ista duo sūt necessaria cordi nostro: vt istū thesaurū de9 poneret ibi: puidit eniz de9 de naui optima ⁊ itegerrima virgie glīosa. Itē de vēto bono. s. spū. s. inuēta est in vtero ⁊c. Et ista duo silr̄ sunt necessaria cordi nr̄o vt istū thesaurū recipiat ⁊ custodiat. s. vt sit nauis itegra ɔ̄ tentationes mūdi. Ita qd̄ ipellar̄ flatu spū. s. ij. Thessalo. j. bonū depositū custodi p spm̄. s. Quē nobis concedat ⁊c. ¶ Item de eodem.

Verbū caro factū est. Joh. j. Secundū plinium aquila est rex auium. Unde alti9 volat ⁊ est magis liberalis. postq̄ eñ dum alte volauit descendit ad predaz. quā licet sola capiat non tn̄ sola comedit imo diuidit auibus ipam sequentibus ita ordinate quod pullis suis adhuc debilibus dat illud quod est tenerius ⁊ leuius ad comedendū. Itē inter euāgelistas ecclesia Johānē cōparat aquile. Ratio est scd̄m greg. Aquila summe custodit pedes ⁊ vngues vñ non libenter residet sup durū lapidem ⁊ quando residet retrahit vngues. qr duricia hebetat vngues eius q̄ facto venari non potest: quia non habet vngues acutos. Sic persona volens capere predā christum sūme dȝ cauere vbi situat pedes intellectuȝ ⁊ affectū quando enim isti pedes situant̄ sup creaturā inordinate vngues: id est cogitatione s ⁊ affectiones / hebetātur ita q non sunt sufficienter acute ad capiendum xp̄m p noticiā ⁊ amorē. Inter alios euangelistas Johannes maxie retraxit pedes anime sue a temporalibus ⁊ delitijs carnalibus propter quod habuit intellectum acutiorem d9 .m videndo clarius ⁊ diligendo deuotius. propter quod Ezechiel super ponit istum alijs euangelistis. di. Ezech. primo. facies aquile desuper ipsorū quattuor: aquila a pricipio euāgelij hodierni ita alte volauit. q secundum august. in glo. si altius volasset totus mund9 capere nō potuisset locut9 est de natiuitate xpi scd̄m diuinitatem quam taceo: qr nec ego scirem exprimere nec vos itelligere. In fine enim euangelij descendit iohannes ⁊ cepit predā ɔsideratā ⁊ venatā ad me a pricipio mūdi. Jer. xxvij. vbi est verbū dn̄i veniat. hoc verbū. i. dei filiū

cepit & agnouit i carnē q̄ₛ induerat. Istā predā nō retinuit sibi soli. sed diuisit toti ecclesie. Et quia sumus pulli iuuenes & debiles nō possumus capere illam: ideo spūs. scz diuinitatem & vcz humanitatem dat nobis qd est tenerus ad capiendū quādo scz natus est de virgine dicens. Uerbū caro &c. Et tāgit tria in hoc verbo. Primo em̄ anima in hoc verbo inuenit verā informationē verbum scd̄m hug. Uerbum dicitur: quasi verū boans: manifestans: psona vadens ad regionem extraneā p viam periculosaz sum me indiget dirigente & informante quem debet sequi oīs tendim⁹ ad celum nō possumus hic diu stare. Non habem⁹ hic manentem ciuitatem: sed futurā inquirim⁹ via mundi per quam oportet transire est multū periculosa & incerta: qz multi credentes ire recte deuiant Prouerb. xvj. Est via que vr̄ homini recta/& nouissima illius ducunt ad mortem. Ideo deus pater misit filiuz suum in terram de paradiso vt no[s] recte duceret per viam salutis. Act. xiij. vobis verbuz salutis huius missum est. Non restat ergo nisi attendere & sequi ipsum ex quo venit ad dirigendum nos Luc. j. Uisitauit nos oriēs ex alto. sequitur causa ad dirigēdos pedes nostros in viā pacis & i hoc est similis elephanti de quo dicit ysido. q̄ naturaliter diligit hominē vnde videns ipm in deserto errantē occurrit illi ponens se i via pro hoie etiā pugnat contra draconē. sic dei filius vidēs antiqs [pa]trēs errare p desertum mūdi. ps [Er]rauerūt i sollitudine i inaquoso viā ciuitatis habitaculi non inue. pro amore nostro exiēs de padiso accessit: se nobis associans ad pugnandū pro nobis ɔtra drachonē īferni. et dirigendū nos ad celsitudinē padisi. Eccl. j. Fons sapie dei in exc. ¶ Et tāgit auctoritas quatuor rōnes q̄bus societas sua ē nobis necessaria i via celi. ¶ Prīa qz est fons ad refrigerādū: viator calefact⁹ & sitibund⁹ inueniēs fontes pro potu & refrigerio multū cōsolat. Eccl. xxvj. Uiator ad fontē aq̄ os aperit. figura Nume. xx. ppl's vadēs ad terrā pmissionis sitiuit ī deserto p̄ calorē & laborē vie. Tūc moyses & aaron. rogauerunt dn̄m. d. dn̄e deus aperi thm. t. fontez aq̄ viue. Tūc moyses de mādato dn̄i pcussit virga bis silicē & mox scaturiuit fōs itavt biberēt ppls & iumēta. ¶ Ad ppositū nos tendim⁹ ad celū nobis pmissum: sed in via per desertū mūdi multi a deo calefiunt & sitiūt tētationib⁹ cupiditatib⁹ q̄ deficiunt in via pp qd antiq̄ patres rogabāt dn̄m q̄ apiret fontē viuū mūc sicut pmiserat Joel. iij. Fons egredieṫ de domo dn̄i et irrigabit torrentē spinarū. Finaliter. De⁹ pcussit imo gabriel de mādato dn̄i beatā virginē lapidē firmū per fidē bis loquens ei: primo de xp̄i conceptione: secundo de sua v̄ginitate dicēs q̄ totū fieret virtute spūs sancti cum interrogaret demū. Cito post egressus est de virgine filius dei: factus refrigerans ardorē pc̄ti irrigans totū mundū Gen. ij. fons ascēdebat de terra irrigās vniuersam sup faciē terre igit ex quo habem⁹ fontez vite debem⁹ facere sicut ceruus qui videns vel audiēs canes inseq̄ntes & sentiens se fatigatum nō vadit ad

riuulum: quia forte caperetur dum ibi biberet nec posset satiari vel recreari: sed curritur ad fontē viuū in quo bibit habunde ꝛ refrigeratur recuperans vires: sic persona quā sequūtur canes inferni vidēs se calefactam ꝛ fatigatam tēperationibus non debet sistere i riuulo creature: sed currere ad fontez cōfessionis ꝛ deuotionis vbi christ⁹ est. ps. Sitiuit anima mea ad dominum fontez viuū: sed multi sistunt in riuulo creature exemplo. Sisare fugientis de bello. d. Jahel. Da mihi paululū aque q̄ aperuit ei vtrem lateris qui cū bibisset volens quiescere obdormiuit, tunc Jahel clauo ipsū occidit eius cerebrū perforando, sic querens modicam delectationē i creatura postea obdormiēs subito moritur. Christus igitur est fons refrigerans ardorem peccati similis fonti egypti de quo legit̄ q̄ fasces ardentes extinguit ꝛ extinctas accendit: sic christus ardorez peccati extinguit refrigerando ꝛ ignem caritatis accēdit Luc. duodecimo. Ignem veni mittere i terram quid volo nisi vt accēdat. Secundo q: christus est sapiēs ad gocendum. Populus israel carēs pane murmurauit penitens q̄ exierat de egypto vbi comedebat carnes et alia volens ire ad terrā promissionis: tunc deus de celo misit eis panem album ꝛ dulcem, i quo boni omnē saporem inueniebant sentientes dulcedinem cibi tacuerunt pcedentes in viā suā. Exod. decimosexto. Populus appellauit nomē cibi māna, q̄ erat q̄si semen coriandri ꝛ gust⁹ eius q̄si qd simile cum melle: siccut multi quando exierunt de egypto. i. de tenebris peccati recolentes animalia ꝛ carnalia: id est carnales delectationes peccati murmurant in corde suo ꝛ attediant̄ in via: propter qđ subtracta falsa dulcedine peccati de celo misit cibū angelorū albissimū ꝛ dulcissimū: xp̄z. de quo. b. Jesus est melos in aure iubilus i corde fons: inq̄t sapiētie: ꝛ merito fōs trahit saporē a t̄ra, a fundo i q̄ nascit̄ vn̄ fons scaturiens. s. a fundo, dulcis est. Iste cib⁹: scđm diuinitatē nat⁹ est in celo vbi nulla amaritudo: ſ; dulcedo. ps. q̄z magna multitudo dulce. tue, do. scđm corpus nat⁹ est de virg. īna. i q̄ nulla amaritudo: q: gr̄a plena. Luc. j. Itē virtute sp̄us sc̄ti a quo oīs dulcedo gr̄e. Eccl. xxiiij. Sp̄us meus sup mel dulcis. Vn̄ nō est mir̄ si xp̄s est dulcis, nat⁹ i fonte dulcoris, ex p̄re et matre vn̄ d̄ ip̄o dr̄ Prouer. xij. Lex sapie fons vite. Nota piscis nat⁹ i aqua dulci non pōt viuere i amara: sed posit⁹ illic statim morit̄ sic xp̄s nat⁹ i dulcore gr̄e nō pōt viuere i amaritudine pc̄ti. vn̄ persona habēs xp̄m in corde d; summe cauere a peti amaritudie: qua īntrāte cor statim morit̄ quo ad gratiā: ſ; econuerso piscis nat⁹ i aqua amara bene viuit in dulci, immo meli⁹ Unde piscis exiens mare sentiēs saporē aque dulcis, in tātū diligit aquā dulcē q̄ ex quo venit ad eā pmittat se occidi anteq̄z vltra reuertat̄ ad mare sicut dr̄ de salmone. Sic persona meli⁹ viuit i dulcore gr̄e q̄z i amaritudine peti: vn̄ ex quo exiuit peccatum ꝛ inuenit christum in quo omnis dulcor gratie est potius debet permittere occidi: q̄z separari a christo. exem-

plo Apostoli.d.Rom.viij.Certus sum quod neq; mors neq; vita zc. poterunt nos sepa.zc.

¶ Tertio est fons veritatis ad loquendum verbum dei maxime cõsolatur homo quando certitudinaliter docetur de vijs pater misit filium ad docendum viam salutis et Magister nobis docet sciam in corde abscondendo nec etiam loquendo solum q2 verbum cito labitur a memoria vñ melior modus docendi est scribere sciam in libro qz scripto melius ordinatur scientia Item discipulus qñdocũq; vult potest ad librum recurrere z studere.co. ij. dicitur de xpo in quo sunt oẽs thesauri sapiẽtie z sciẽtie d.abs. Iste thesaurus ante incarnationem erat absconditus in corde patris et in ore prophetarum loquentiũ quia pauci proficiebãt in scientia salutis incarnatione sapiẽtia dei patris posita in libro. Non enim aliud est ad librum recurrer̃ q̃ scribere in pelle q cogitatur in corde et si scribens non posset mentiri ita perfecte sciretur voluntas sua intuendo librum sicut intuendo cor suũ heb.vi.dr. Impossibile est mentiri dominum ipse scripsit i pelle hũanitatis xpi q̃cq̃d ẽ bonũ z necessariũ ad salutẽ Bar.ic.hic ẽ liber mãdatoꝝ dei z lex que ẽ inet nũ ois q̃ tenuerit ad vitã perueniet Nõ restat igit̃ nisi librũ istũ tener̃ z studere ut i xpo e mercede virtutẽ hũilitatẽ pauptatẽ zc.io dr. hiere. ij.videte verbũ.e.ẽ virtuosus ad nos ex a...dũ i excelsis ita pmiserat xpo ..c.iiij. In mõtibus excelsis isrl̃ erit ...ua coꝝ isti re fecẽt i herbis virẽtibus ducet nos ad mõtẽ z pascua padisi ceruus solo odor̃ sẽtit z cognosci vbi sunt bona pascua q̃ñq; tñ anteq̃ ceruus illuc perueniat: oportet transire aquã periculosam et tũc naturali dilectione fortior precedit et debilior sequit̃. appodians capat suũ supra dorsum fortioris: ita quod debilior auxilio fortioris transit aquam perueniens ad mõtem in quo pascitur. et quiescit. Sic persona famelica quandoq; per odorẽ deuotionis sentit aliqd dulcoris de pascuis paradisi z libẽter transiret illuc. Sz oportet trãsire ripparia huius mundi periculosam ppter qd dei filius nimio amore pcedit nos sicut fortior vt nos securi trãseamus p mũdũ vt unitemur eũ p orationẽ z charitatem. Esay.v. Exite de medio eius.s.mundi: pcedet eñ vos dominus z cõgregabit de israel scz in paradiso. ps perfecit pedes meos tanq̃ ceruorum z super exc.sta.me.

¶ Secundo in isto cibo corpus inuenit suam refectionem in caro.

¶ Inter alios cibos caro melius nutrit. Augusti. Deus prudet cuilibet creature scdm conditionem nature sue. ppter q creaturas pure corporales cuiusmõi sunt bruta nutrit cibo oĩno corpali herba feno et etiã creaturas oĩno spũales angelos nutrit cibo omnino spiritualí visione diuinitatis. Mat. angeli semp vidẽt faciẽ prĩs: q̃ visio est tota merces hoĩs: prim spũalẽ prim corpalẽ nutrit cibo q̃ includit vtrũq;.s.xpo io.cibus iste cõfortat nõ solũ aiã sed et corpus sicut ei medicus q̃ñq; medicinã operit z inuoluit nebula alba vt facilius sumatur: sic dei filius deitatẽ suã operit hũanitate alba vt q̃ nõ poteramus ipz recipe pure pñalẽ melius reciperemus corpe

opertum. Ita dicit leo papa in sermone natiuita. dñi qui erat angelorum e[sc]a fact[us] est hominum medicina virtutem hui[us] sacramenti ipsemet xp̄us ostendit. Johan. vj. Nisi mā̄ducaueritis carnē filij hominis non ha. vi. in vobis sicut ei certuus habēs intra corpus sagittam non potest diu viuere nisi comedat herbā̄ dip[t]ā. cuius [virtus] est vt comesta eiciat sagittā intra vulnus latentem et fetum mortuū de vtero matris sic xp̄us debite sumptus sagittam peccati emittit de corde.

¶ Tertio cibus ille habet in se sufficientiam et perfectionem/ factuz est. Nota domus non dicitur facta quamdiu deficit aliquid pertinens ad eius perfectionem in cibo isto nichil deficit. Ideo dicitur factum et perfectum. Luce. secūdo. Videamus hoc verbum quod factum est quod fecit dominus et ostendit nobis. Nota magis sufficit videre amicum in propria persona q̄ in littera vel imagine sua/ antiqui patres non potuerunt videre cibum istum nisi in litteris et figuris veteris testamenti vnde summe gaudebant. Abraham pater vester exultauit: vt videret diem. vidit et ga. Joā. viij. Item Gene. xxxij. vidi dominum et salua facta est anima .m. cum secundum Augusti. solū videbant in figuris. ergo nos debemus magis gaudere qui vidimus in propria persona. Johā. primo vidimus gloriam eius glo. quasi vnige. a patre ad quam gloriam nos perducat ꝛc.

¶ De dominica infra Natiuitatem domini.

Heres paruul[us] est christi. ad gal. Cui nō sufficiunt verba solent suaderi exēpla aliquā̄ sententia ꝓponitur aliciui verbis obscuris sic q̄ non capit: sed statim quod similitudo vel exemplum propositum et similibus datur ratio sensibilis et scripta hoc docet nos quia vnusquisqꝫ meli[us] capit illud quod secundum modum sue capacitatis sibi proponitur. Exemplū sensibile est magis consonum capacitati hominis: quia a sensu incipit et accipit cognitionē. Experiētia docet q̄ quando aliquis viam petit et sine exemplo sibi respondetur non bene de via instruitur: sed quando dicitur sibi vade ad talem arborem vel talem: quia ibi est via tua: tunc viator non deuiat. sic Jesus cū peteretur ab eo quis esset maior in regno celorū aduocens paruulum et statuens eū dicit. Nisi conuersi fueritis et efficiamini sicut paruuli non intrabitis regnū celorum: sed quicu[m]q̄ humiliauerit se sicut paruulus iste hic maior est in reg. celo. karissimi spiritualiter hic sumus positi: quasi viator ad regnum eternum. Unde dicit pe. iij. In hoc vocati estis possideatis bn̄dictionē hereditatis aūt multa docuerat dominus de via quā̄do cōcessit homini lignum vite; et quando dixit ad Abraham. Egredere de terra tua: et faciam te crescere in gentem magnam. Item in lege scripta quando filios israel eduxit et reduxit de egypto virent in terram ꝑ promissionis [et] responsum prophetas: sed capere homines non poterant. Et ideo

in exemplum proponit paruulum positum in medio et bene. per paruulum via ad celum insinuatur: quia paruulus habet mentem simplicem letam faciē et conditionem humilem. sic in via ad celum est via simplicitatis: et innocentie via fletus et penitentie via humilitatis et obedientie vt sit verum quod Esa. ait puer minabit eos. hunc igitur respicere debemus; quia qui vult esse heres paruuli debet esse in humilitate paruulus sicut christus paruulus sanctus est vt nos heredes faceret. Sic dicunt verba proposita heres &c.

¶ Ubi tanguntur tria primo natura fragilis confundens nostram miseriam paruulus vbi nota q contrarium in excellentia mitigari nō potest nisi per contrarium appositum sicut calidum temperatur per frigidum: quid fragilius paruulo pullus de ouo egressus statim matrē sequitur et pastū q̄rit sed puer paruulus quasi immobilis manet quid isto superbius; valet pro hoie q volut esse deus. Et ideo dei filius voluit per humiliationem superbiam tēperare quādo factus est paruulus Aug. xp̄s factus est medicamentū humilitatis contra superbiam hominis quia homo superbiuit cōtra dominū vsq; ad dn̄m et supra dn̄m. Ideo filius dei humiliatus est propter hoies: vsq; ad hoioes q̄si vltra hies. Figura in exo. cum mater moysi. Ipsum occultasset tribus mensibus videns q amplius non posset exposuit eum carecto rippe fluminis et filia Pharaonis cum vidisset filium vagientem miserta est et dixit matri eius Accipe puerum et nutri mihi. Moysi. i. xp̄s qui de tribulationibus huius mundi est assumptus tribus mēsibus. s. lege nature lege scripta tēpore prophetarum abscōditus est sed tempore legis gratie ostensus est et expositus carecto rippe sicut enim existens in ripa prope fluuium est prope submertionis statum sic xp̄s iuxta mundum: sed non est submersus in carecto: quia sicut carectus scindit manus tenentium: sic mundana spes scindit corda tenentium et innitentium mundum igitur nutri. Nota q paruulus cito leditur si non bene custoditur alias debet inquiete iacere et non debet poni in luce ne visus eius dispergatur. Sic christus cito perditur nisi sit in quiete quia sicut in somno calor ad interiora reuertitur Sic custodiens christum interiora debet sollicite custodire: non sicut simia que habet effigiem hominis exterius et interius in nullo homini assimulatur. Sic ypocrite. Item nec in luce dz seruari quia sim natiuitate mundi cum queris vel ponis statim dispergitur. Nam sicut coruus melius videt de die q̄z de nocte et bubo oua sua cap.

Sic vacantes luci vanitati mundane capiuntur a bubonibus id est a demonibus de nocte propter obscuritatem sue conscientie. vnde Gregorius de predari desiderat qui thesaurum publice in via portat. Figura de beniamin qui paruulus nō descendit in egyptum cum fratribus suis sed paruulus cum patre iacob remansit. Beniamin filius dextre id est christus ad egyptum. id est mundana non descendebat: sed cū patre: id est Jacob cum luctatore contra mundum manet. De hoc

pōt expoui illō abō. Ecce dedi te ꝑ uulū igētib⁹. vbi pmo nota forte ad iutoriū principalr. ecce scdo nobile enceniū qđ dat liberaliter dedite.

¶ Tertio officium humile recepruin contēptibiliter paruulum i gentibus. circa primum nota quod quando aliquis est in conflictu et incipit superari libent videt adiutorium veniens qđ potest et vult liberare ipm. Spiritualiter homo est in bello ⁊ certe superabatur aute aduentum christi. Ideo in Esa. dicitur Ecce saluator meus fiducialiter agam et non timebo. qr dicit Crisostomus non debet timere hostem fortem qui habet secum principem et dñm fortiorem sed non timebo. Sed ad literam lepus ⁊ ceruus sunt animalia inuida et omnia illa animalia que cor habent nimis magnum secundum conformitatem sui corporis. Ratio est qa calor et sanguis talis corporis non potest perfecte viuificare tantum cor sicut paruus ignis non ita cito comburit magnam domum sicut paruam. Sic spiritualiter qui habent cor ita magnum qđ cum deo volunt mundum habere habent timere multū. Geñ. iii. Timui eo qꝛ nud⁹ essē. i. appetendo aliud cōtra te frustrat⁹ sū sine adiutorio tuo. Sꝫ pua corda recipientiū dñꝫ non timent. vnde. ps. Non timebo mala quoniam tu mecum es domine. Ecce deus vester. Sequitur dedi te. Ex duobus pensatur encenium ex valore dati et ex affectione dantis quando magnum aliquid datur vel ex affectione vel ex affectu datur deus pater dedit nobis filiū in quo sūt oia Apostolus quomō cum ipso non omnia nobis donauit ex affectu sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnige da. vnde nobi'e ē encenium. Esa. xlvi. Dedi te in fedus populi ⁊ bene in fedus: quia duo distantia non possunt coniungi nisi per medium.

Deus et homo erant distantes. sꝫ per christum mediatorem sunt vniti: et bene christus dicitur mediator sicut enim mediator pugnantium quandoqꝫ recipit ictus et alii liberantur.

Sic christus recipit vt nos liberaremur. vnde dicit de hoc sicut dicitur de leopardo et leone leo ⁊ pardus sunt animalia crudelia et licet domesticentur quantum ad hoc qꝛ vadunt ad predam nunquam tamen domesticantur qꝛ perdant suā crudelitatem. Unde si dimittantur et predam non capiant quarto vel quinto ictu seuiunt i venatorem. Et ideo venator prudens portat agnum vel aliam bestiam cui⁹ sanguine satiantur: aliter non possent placari. Sic diabolus qui vt pardus hominem venabatur vt satiaretur sanguine Christus missus est ne in hominem seuiant. sicut dicitur in gene. Archum meum ponam in nubibus et erit signum federis ⁊c. Sequitur paruulum in gen.

¶ Nota paruul⁹ reputatur sibi tutor datur et quandoqꝫ sit bonorū habiturus nullam habet libertatem dispensandi. Sic filius dei paruulus reputatur tutores sunt sibi dati ⁊ licet sit dominus omnium tamen auctoritatem non habebat dispensandi. quia paruulus in signū qꝛ humilitatē bēs habuire et non ꝗ

rere auctoritatez temporalia dispē sādi Sis sub tutore xpo et sic eris dominus omnium vnde dicitur pri mo Regū. Cum samuel vellet be nedicere filio ysai. adducti sunt om nes preter dauid qui paruulus erat: et ideo non curabat de eo pasche bat gregem et tamen adductus ac cepit benedictionem. Sed heu mul ti sunt paruuli non tamen sicut il le paruulorū paruulus deficit q̄ntū ad intellectum ⁊ q̄ntū ad affectū qr paruulus beneficia preterita non recolit: futura non cogitat sed tan tum presentia querit non enim di scernit vtrum bonum vel malum/ dum tamen sibi placeat. Sic multi presentia tantum querunt et de eis tantummodo curant ⁊ cogitant et frequenter seipsos decipiunt. de q̄ bus prouerb. primo. Usqꝫ quo par uuli diligitis infantiam et ea que vobis sunt noxia capitis: isti sunt si miles vulturi vultur enim in duo bus deficit. Uidens enim falconez in ipsum maximo impetu insilit et falco melius volens q̄ꝫ vultur lapi di vel terre obuiās se interimit sic impetuose appetentes.

¶ Secundo deficit quia in senectu te rostrum oblongatur ingrossatur et recuruatur: et sic cibum cape re non potest et cito moritur. Sic omnia facientes propter vtilitatez propriam non ad dominum inspi cientes. Seneca. Si prudens ani mus tuus est futura cogita presē tia ordina et preterita recordare. Secundo paruulus deficit q̄ntum ad effectum vel victum. quia lac ap petit et illo nutritur. sed quando lac est malum paruulus cito ledi tur et infirmatur. Sic spirituali ter multi lac voluptatis q̄runt ⁊ ne sciunt q̄ latet venenum sub tali la cte et quandoqꝫ non satiat sed ma gis cruciat preterita non delectat Isti sunt similes bratore que est aial maximam pisces in mari de uorans frequenter exit aquam vt herba depascat sed cito ad aquam reuertitur ne pellis eius nimium siccetur et sic non possit flectere sic reuertentes frequēter ad diuinas herbas. vnde dicitur omnis par ticeps lactis expers est sermo nis iusticie.

¶ Tertio paruulus est deficiens quantum ad motum. primo vadit super manus et pedes non ere ctus quia manus et partes supe riores habent nimium pōderosas sic multi pedibus id est affectio nibus terre adherentes, et mani bus: id est operibus non erecti ad dominum quia nimium sunt pon derosi quantum ad mentem que tem poralibus est onerata ⁊ ad ter ram inclinata.

¶ Nota lupus volens vincere e quum implet se terra et tunc suspē dit se ad collum equi et sic equus in clinat. Greg. pōdus auaritie cū mē tē inficit ita grauem reddit vt ad appetenda sublimia non erigatur tanta em grauitate premitur aīa rus vt ne queat que sursū sunt que rere nec sapere: sed solum que sūt super terram immo vt verum fa teamur que in terre visceribus la tens opes posuit cōtinue. Ex ob teste poeta. Effodiunt opes irrita menta malorum. Nec sibi satis est quesiuisse: sed supra se vt talpa accumulant: caueant iuuenes auaritiam quam senes vitare

nō possint. De hoc Corin. xiij. Cū essem paruulus loquebar vt paruulus. ₇c. Nō sic ego sed sicut paruulis qui malitiā non habet Cor. xiiij. Malicia paruuli estote similiter sicut paruulus breuē habet q̄titatē ₇ in augmentum redit. Sic debemus habere breuitatē humilitatis ₇ augmentū charitatis sic diligemur ab isto paruulo: q᷑ naturaliter plus diligit paruulum q̄ se nē. figura. j. Regū. xv. Ait samuel ad saul. Cum esses puul⁹ in oc. t. factus es caput in israel.

¶ Secundo notatur successio nobilis compescens nostram miseriā heres. hoc est gratiosum vt; immitaris per affectionem. Nota q᷑ hereditas est deus succedēdi in vniuersis quem habebat defunctus. Quis autem succedit in nominibus nisi filius dei ideo bene dicit heres. Matthei. xx. hic est heres: venite occidamus eum ₇ habebimus hereditatem. ₇ hebreo. ix. vr. testamentum p̄ mortē cōfirmat. Similiter per mortem hereditas transit ad heredē. Sic testamētū per mortem christi confirmatū est ₇ hereditas ad nos transit. Sed hec verum est si sumus propinqui secundum carnem. id est cōformes passioni christi per humilitatem ₇ p̄nitentiam sed sunt multi similes ardee/ardea est auis sic dicta: q᷑ quando timet tempestatem ita alte volat q᷑ non sentit eā. Sic multi ita alte volunt volare q᷑ nullam tēpestatē penitentie sentiunt. Sed x̄ps sensit sicut verus heres. Gal. iiij. itaq̄ nō seruus sed filius: ₇ si filius heres per deum.

¶ Nota q᷑ seruus nil habet in hereditate: sed ab ip̄a excluditur. ar. Gen. xv. Abrahā ad dominus. dn̄e quid dabis michi. Ecce vernacul⁹ meus here s et subiungit domin⁹ Non enim hic heres tuus sed qui egredietur de vtero tuo ip̄m habebis heredē. Specialiter Johan. j. Qui facit peccatū seru⁹ est peccati. Glo. qui facit ex amore. Qui eñ libere se obligat obligat⁹ est/₇ sic facit peccator. Ideo heres non debet esse in domo dei: absurdum enim est q᷑ seruus ignobilis fit heres ₇ lib. in domo regis. Joh. viij. Seruus nō manet in eternū. filius autem manet in eternum. Sed multi sunt serui. ij. pet. ij. a quo q̄s seruatus est eius seruus efficitur. Sed certe multi a dyabolo seruantur voluptatibus cōsencientes tūc villes sunt q᷑ vilissim⁹ est q̄ dat bonam hereditatem p̄ nullo sic serui nec mirum lupa portat ouē suauiter neca letre ₇ postmodū occidit Sic dyabolus voluptuosos. Aug. attendat homo q̄tū valeat ₇ q̄tū debeat ₇ q̄tū precium suum cogitat ₇ vilis esse designat. non enim est reus p̄ci parui sed re⁹ sanguinis christi qui maculat aīam in christi sanguine redēptā. Rom. iij. liberati a peccato serui autē facti estis iusticie Sequit̄ si ₇ heres

¶ Nota q᷑ filius naturalis est heres ₇ sibi de iure debetur hereditas. Sic x̄ps heb. j. Locutus nobis est in filio quem constituit heredem. vnde. ₇c. Sed dicitur in p̄s. Ego dixi dij estis et filij ₇ cetera. Sed nota q᷑ filius non legitimus de adulterio natus ab hereditate excluditur. spiritualiter spurius est peccato: qui a adultero dyabolo copulatur: nec miruz si excluditur quia per crimē lese malestatis pu

natur quis hereditate paterna. Sic per peccatum mortale qđ est crimen lese maiestatis. Figura in geñ. Abraham dedit ysaac totam possessionẽ suã ꝛ filijs cõcubinarũ largitus est munera. id est tẽporalia. Glo. filijs cõcubinarum. i. carnaliũ dat tẽporalia ꝛ ad ꝑmissũ regnum non perueniunt qꝛ litera terrena sequunt̃ sicut branchora de q̃ scriptũ est: ꝙ quãdo debet capi/accipiuntur duo pisces ꝛ simul coniũguntur ꝛ branchora vnũ mordet ꝛ deglutire vult post cuius commestionem ad aliũ tendit qꝛ simul cõiunguntur ꝛ dum intendit piscator eum capit. Sic auarus dum ad lucrum attendit dñm perdit Iud. ij. heres i domo patris nostri esse nõ poteris: quia de aliena velis cõm, aliam literã de adultera natus es. ¶ Alius est filius. s. naturalis ꝛ legitimus ꝛ iste succedit in se eã parte sic aliqui modo naturalia habẽt pro hereditate tñ sicut non laborant osi sicut enũ piscis sine aqua nõ diu viuit. Ita sine laboribus vita glorie non habetur ꝛ dicitur sexta pars: qꝛ bona glorie cõsistũt in visione diuinitatis et humanitatis ꝛ in quacũꝙ ꝑfectiõe aĩe ꝛ corporis q̃ sunt bona nature ꝛ bona fortune Sed tñ mõ bona nõ sunt. Figura geñ. xj. sarra dt. Nõ ei erit hic filiꝰ ãcille heres cũ filio meo ysaac ꝛ sequitur ꝙ habrahã dedit pane ꝛ utrẽ ꝙ aque ꝛ cũ aqua defecisset dixit agar. Nõ videbo morientẽ puerũ ¶ Alius est filius legitimus. Iste est ꝑ adoptionẽ ꝛ qñ est legitime adoptatiuus ꝛ ꝑfectus qꝛ est arrogatiuus succedit necessario i quarta pte. Sic ꝓpãliter q̃ agregati sunt voluntatẽ ꝛ potestati diuine se subiciunt quartã partẽ. i. bona glorie expectant non querentes bona temporalia. Nota aquila prouocat ad volandũ pullos fortes. Sic isti p tribulationẽ n excitantur: ꝛ hoc iuste: quia heres debet succedere in hijs q̃ sunt patris: sicut in hijs q̃ sũt honoris. Unde dicit ad Rom. si filij heredes quidẽ dei coheredes.

¶ Tertio tangit̃ possessio stabilis non habẽs deficiẽtiã: est xp̃i qđ est gloriosum vt assequamur perseuerantem operationẽ. Nota illa est q̃ cũ moriẽte nõ morit̃ vera hereditas a reditu annuli q̃ emit̃ ad vitaꝫ spũaliter omnia terrena moriuntur vnde nõ sunt hereditaria. sed bonum spiritnale manet in vita beata. In ps. Tu es q̃ restitues hereditatem meaꝫ michi. Locus in quo hereditas fundatur est in bono loco qui nõ põt deficere. Sic hereditas spiritualis in christo sicut in fundamento fundat̃. ps. Tu aũt idẽ ipse es ꝛ anni tui. ꝛc. Nota quis nõ potest facere quecũꝙ heredẽ suũ: qꝛ si ꝑsona est infamis nõ põt heres fieri sic peccator nõ erit heres xp̃i Thim. iij. Iustificati gratia ipsius heredes sim secundũ spẽ vite eterne. ad quã omnẽ perduc. ꝛc.

¶ De circuncisione domini.

Dominẽ eius iesus vocatus est ab angelo Luce. ij. Nemo põt bene ꝛ veraciter rẽ nominare nisi cognoscat eius ꝓprietatẽ ꝛ vñ hec est rõ per quã probat Aug. adã habuisse scientiam oĩum: qꝛ eis noĩa imposuit Geñ. ij. Oẽ eñi quos aĩe viuentis vocauit adam

Ipsum est nomen eius proprietas nuper nati est peccatores saluare. Luce. xix. Uenit iesus querere et saluum facere quod perierat. In quo similis fuit elephanti de quo dicit philosophus quod naturaliter diligit hominem. Unde quando videt ipsum errantem ponit se in via ante ipsum ad dirigendum: et contra drachonem pugnat pro homine. Sic dei filius ita tenere dilexit nos quod videns hominem terram in solitudine mundi relicta curia paradysi posuit se in mundo ante nos: vt ostenderet nobis viam celi et nos defenderet a drachone inferni. Unde volentibus directe ire ad celum: non restat nisi sequi illum ductorem. Matth. xix. Habes thesaurum in celo veni et sequere me. Sic habemus duo. Primum est quod proprietas huius pueri est peccatores saluare. Secundum est: quod res debet nominari a sua proprietate. Ideo cognoscens nominauit eum saluatorem sicut dicunt verba proposita. Nomen. et cetera vbi tanguntur tria. Primo quod hoc nomen ratione imponentis est magne reuerentie vocatum est ab angelo. Sciendum quod creatura dignior nominatur a persona maioris reuerentie. Unde quia adam dignior erat creatura corporali propter hoc imposuit nomen omnibus etiam vxori. Sed nomen ade non fuit impositum a creatura sed potius a deo sic: quia puer iste maior erat omni homine minor tamen angelo secundum humanitatem. Ps. Minuisti eum paulominus ab angelis. ideo nomen eius fuit impositum non ab homine sed ab angelo de hoc dicitur. Esay. vii. Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomen eius emanuel butirum et mel comedet vt sciat et cetera. vbi nota primo quod ad reuerentiam nominis facit modus conceptionis. Ecce virgo concipiet. et cetera. Mirabile quomodo potuit concipere manens virgo. Exemplum in natura. vas de cera virginea factum admodum oui. exterius vndique clausum positum in mari trahit ad ise aquam dulcem: licet circunstans sit salsa et amara. Beata virgo fuit vas de cera virginea per maximam puritatem vas ita clausum quod nichil mundanum eius cor intrauit vnquam licet esset in mari mundano pleno amaritudine peccatorum: tamen nichil amaritudinis in se recepit: sed flumen dulcedinis et saporis. Ecclesi. primo. Fons sapientie et cetera. De quo potest exponi istud. ruch. iiii. Dedit illi deus vt conciperet et pareret filium. Unde tunc fuit impletum istud. Esay. lxvi. habitabit iuuenis cum virgine. Sic corpore bene clausa fuit contra mundum: ita vt nulla vanitas nulla peccati amaritudo subintrauerit impediens puerum istum retinere et recipere. Sed de multis cordibus dicit salomon. Ecclesi. xxxi. Cor fatui quasi vas confractum non omnem sapientiam non tenebit sicut vas fractum non potest retinere bonum liquorem vinum vel oleum et cetera bene tamen retinet plurimas pericas: et lapides grossos: sic corda multorum bene retinent dura: scilicet rixas discordias. Item plurimas paleas: verba leuia et dissoluta: sed verba bona et edificatoria non retinent: sed statim obliuiscuntur. Ecclesia. ii. Sicut in percussura cribri puluis remanebit: sic cor

in cogitatu illius.

¶ Nota percussura cribris emit bonum granum retinens grossas sordes. Sic cogitatio stulti vana est cum enim sciat deus q cogitationes hominum vane sunt in primis fatuorum. Nam fatu vt luna mutatur luna modo nulla est aliquando aparet in noui lunio incrementum faciens: interdum decrescit nunq in eodem statu permanet: in hac valle laboris quem stultum apellas illum credo qui temporalia spiritualibus preponit temporaneum scilicet eterno: etiam in quocunq statu quis prelatus vel secularis negotij vel ecclesiastici que mundi sunt non antefert celo nisi forsam a spiritu sancto electus vel succedens. quis item mercator patronus vel quiuis alius celo relicto mundum non curet: cum tamen deus os homini sublime dedit celumq videre: iussit erectos ac sidera tollere vultus. Quid miser homo non iactas cogitatum tuuz in domino vt ipse te enutriat celesti cogitatione poeta predicat. q quemadmodum ad tribulos asinus semper sua somnia vertit: ita stultus mundi terrena cõtinue cogitat immemor erecte sue figure iumentis insipientibus p̃similis efficitur; iam ex natura prona spectant animalia cetera terram si itaq hõ p̃cipue terrenũ cogitet ab hoie recedit et relinq̃t p̃ceptuz sapientis qui pigrum mittebat ad formicam dicens. Uade piger ad formicaz ꝛ disce vias eius estate laborat et cõgregat in horea sua vt rigoris tempore viuat. Quid stulte nõ erubescis. Quid in altuz cor nu tuũ suqbie eleuans cũ sis modico aiali formica vez cõgregat eni p se stult⁹ homo ponit pedẽ cogitationis sue in luto seculariũ diuitiarum ꝛ thesaurisat et nescit cui congregat ea sic se habet stultus diues q̃ abundat aliquo modo pauperrim⁹ est sic nichil reperiũt viri diuitiarũ lunatici vt stult⁹ ille euãgelicus q̃ dicebat. O anima mea multa bona habes epulare. O stulte hac nocte rapitur a te aĩa tua: crescebat ĩ bonis vt credebat et moriens nichil inuenit sic euanescit cogitatio stulti.

¶ Secundo facit ad reuerentiam modus natiuitatis virgo pariet: q femina manẽs virgo pariat cõtra naturã est. Duo tñ exẽpla legimus. Primũ scḋm ambro ĩ exame. apis nascitur sine libidine et corruptione sola virtute celi manẽte virgine ape: de qua nascit̃ apis Christus mel diuinitatis afferẽs de celo: ideo natus est sine corruptione ꝛ libidine sola virtute spiritussancti matre virgine permanente. Secundum exemplum lux pertransit per vitream. Sic dei filius lux vera pertransit vterũ virginis sine corruptione ꝛ lesione et inde secutus est splẽdor similis vitree vez corpus christi fulgidum ꝛ simile corpori virginis. Luce. i. Inuenisti gratiam apud dominum: ecce concipies in vtero et paf. Sic spiritualiter quando lux gratie est in corde statim sequitur splẽdor cõuersationis honeste. Nota q̃ quedã stelle habeant lumen exterius non interius vt luna. Sic quidã licet luceant exterius nõ tñ interi⁹ sicut ypocrite Nẽo tñ lucet interi⁹ p gr̃am qn luceat exteri⁹.

per conuersationem honestã. Ec. viij. Sapientia hominis lucet in vultu eius igr̃ nõ immerito virgo peperit. ¶ Tertio facit ad reuerentiam amor quem habet ad nos est manu el. id est. nobiscum deus. Deus venit vt nos attrahat ita pmisit. osee xj. in funiculis adam traham eos i vinculis carnis.

Secundum ysido. adamas ferrum de terra eleuat. quod verum est si sit prope. si enim sit multum longe non attrahit eum. sed quãdo sunt prope et inuicem confricantur. Adamas habet virtutem conciliandi inimicos et significat xp̃m Ephe. primo. ipse est pax qui facit vtraque vnũ iste adamas ante in carnationẽ lõge erat a nobis propter quod nullũ eleuabat a terra immo omes descendebant. Sed i incarnatione est insertus nobiscum. Ideo si volumus nos tenere prope xp̃m confricando nos ei. per deuotionem et amorem eleuabit nos et trahet secum propter hoc vocatur Emanuel qui interpretatur nobiscum deus sed vnde hoc q corda multorum ab isto adamãte nõ trahũtur et eleuant immo adhuc iacẽt in terra. ¶ Quarto adamas nõ attrahit ferrũ qñ fortiter confricatum est et per versum aliis qr alia impediunt virtutes adamãtis[.] Alia calida in flãmantia amorem ardentem significant terrenorum. Iste amor tantus est in cordibus multorum q nõ possũt eleuari de terra. Luc. xiiij. Uxorem duxi. ideo non possum venire.

¶ Figura. nu. xj. de illis qui per dulcedinem non poterãt duci ad terram promissionis. d. In mentem nobis veniũt cucumeres et pepões porri. cepe et allia. Sic multi detinent mũdanis voluptatibus. Quarto facit ad nos reuerentiam quã debet nutriri deuote et dulciter. Butyrũ et mel comedet. Butyrum est flos et pinguedo lactis vnde caseus post butyrũ ẽ magis siccus et insipidus mel vero est cibus dulcis descendens de celo. Unde apis mel non facit sed colligit et significat grãm et virtutes venientes de celo. tali cibo nutritur xp̃s vnde quando descendit in persona grã et virtutibus plena põt ei dici. Mel inuenisti comede. puer. xxv. Sequitur vt sciat reprobare malum et eligere bonum. Sicut enim faciens butyrum dimittit macrum sic cum et insipidũ sic xp̃s corda sicca sine deuotione. ps. Nationẽ filij tui reprobaui. comederũt mel vt sciat reprobare malũ et eligere bonũ. Sicut enim apis non eligit in flore nisi qd melius est. s. mel et ideo si quãdoque transeat super florem nil habentem mellis non quiescit ibi nec moratur. Sic christus eligit quod est melius in corde tuo: gratiam et virtutem Unde in persona nil habente gratie et virtutem sed potius de odio et rancore nõ sistit nec moratur licet quandoque transeat per os. scilicet suũ sed solum bonos eligit ad habitandum ps. Elegit eam in habitationem sibi.

Secundo istud nomen ratione persone cui imponitur debet esse magne reuerentie. nomen eius scilicet filius dei.

¶ Qui benefactũ non põt recõpensare debet saltem ipsum habere in memoria regraciando. maximum beneficiũ a christo nobis exhibitum est in incarnatione quando istud nomen accepit. ideo saltem debe-

mus ipsa recolere regratiando. ps. Confitebor nomini tuo domine quoniam bonum est. Bonitatem tangit scriptura. Jo. primo. d. Oliuam pulchram vberem fructiferam speciosam vocauit domin⁹ nomē tuū. ¶ Nota primum bonum quod habem⁹ per eum/ cui est istud nomē impositum est bonum pacis. Unde in historia romanorum legitur quod legati pacis non mittebantur sine ramo oliue/ ipse est colūba qua dicitur Geñ. quod noe emisit ipsam de archa que reuersa est portans ramum oliue virtutis. in signum clementie. sic christus de paradiso emissus in ortum virginis accepit ramum oliue virentis scilicet corpus mūdissimum quod obtulit patri in signum pacis.

¶ Sequitur fructiferam/ oliua domestica a deo est fructifera quod si ramiscus inserantur oleastro. i. oliue siluestri et sterili trahit truncum ad suam naturam faciens ipsum domesticum portātem fructus suauem: et dulcem/ sic christus insertus nature humane: siluestri et sterili ipsam co uertit ad suā bonitatem/ faciens ipsam domesticam deo patri fructificam per bona opera: vnde natura humana in qua fuit insertus christus pot est dicere. Illud psalm. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei: et ita dominus spiritualiter personā in qua christus insertus est per deuotionem facit deo patri domesticam. id est bonis operibus fecundam/ repleta fructu iustitie per Jesum. Philip. primo.

¶ Sed nota tertio maxime impeditur ab augmento: et fructu/ copia ramusculorum nascentium iuxta radicem: quia attrahunt et suggunt humorem qui deberet cōuerti in fructum. Unde prudentes agricolle illos eradicant. Sic ramusculi/ filij et parentes familiares/ quando sunt nimis prope cor/ suggunt et attrahūt humorem deuotionis a corde. et quandoque spiritualis que deberet deus habere de istis dicitur Sapien. iij. Uacua est spes illoru et labor sine fructu. ¶ Sequitur speciosam. Speciositas oliue est: quia nunquam perdit virorem suum: nec in estate propter calorem nec in hyeme propter frigus. Sic nec christ⁹ propter estū tentationis: nec propter frigus: tribulationis perdidit suā pulchritudinem spiritualem. Unde de ipso dicitur Ecclesiasti. xxiiij. Quasi oliua speciosa in campis. Sed de multis statim perdentibus pulchritudinem spiritualem propter frigus persecutionis per impatiētiam vel propter estum tentationis dic. primi Macha. primo speciositas multorum statim immutata est.

¶ Sequitur vocauit deus nomen tuum. Quare nomen christi vocatur oliua. Responsio/ oleum oliue dedignatur esse cum aliis liquoribus. Unde omnibus supereminet et supernatat. Sic nomen christi in corde debet preeminere omni creature. Philipen. secundo. Dedit illi nomen quod est super omne nomen Sed vnum est periculum: liquor positus sub oleo quandoque tantū calefit: et eleuatur quod replet potum et oleum supernatans repellitur et emunditur sic quandoque amor creaturarum qui ponitur i cor

de sub deo intantum crescit calefit et eleuatur quod christus expellitur fugatur et dat obliuioni. Mūdus replet totum. Joh. ij. Qui dilligit mūdū nō est charitas dei in eo ¶ Tertio in isto nomine debet eē tota nr̄a spes et itētio. Ide. Act. iiij. In nomine dei nr̄i iesu xp̄i ipse stat coram nobis sanus. Sequitur nec enim aliud nomē datum ē sub celo hominibus in quo oporteat saluos fieri. Rogabim⁹ ꝛc.

¶ Epiphania domini.

Venit lumen tuum in gloria. Esaie .lx. Uulgo dicitur pauper est qui non videt tāta paupertas et cecitas quod qcquid homo habeat ex quo cecus est non potest habere gaudium. tho. v. Quale gaudiuʒ michi erit qui in tenebris sedeo et lumen celi non vi. Scriptura vocat peccatorem cecum sopho. primo. Ambulabunt vt ceci quia domino peccauerunt. Ratio est quia quandoqꝫ inter multos pauperes sedentes ante ianuas magnarum ecclesiarum est vnus cecus tunc trāsiens dat eis elemosynam non tamen ꝺ meliori: sed communiter de peiori/ monetam falsam et depilatam tunc pauper clare videns quando illa moneta falsa proiicitur in scutellam modicum curat bene scit quod parum lucratus est. pauper vero cecus multum gaudet credens quod sit res magni valoris: quia enim non videt/ quod est/ ex quo audit scutellam sonare credit optime esse solut⁹ spiritualiter omnes qui per fidem sunt intra ecclesiam inferiorem militantem omnes sunt ad portam ecclesie superioris triumphantis. ps. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis hierusalem. Domus ecclesie militantis nō est nisi porta ecclesie celestis. Genesis nono. Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi Ad istam portaꝫ sedent multi pauperes temporaliter et spiritualiꝛ in ps. dicitur pauperes facti sum⁹ nimis.

¶ Deus facit sicut diues homo dans elemosynā quia non semper dat de melioribus eius que sūt bona spiritualia: scilicet gratia ꝛ virtutes sed quandoqꝫ dat de minoribus cuiusmodi sunt bona temporalia que sunt falsa moneta: qui pl⁹ portat est in maiori periculo bulliendi in puteo inferni sicut bulliūtur falsi monetarij. prime thim. vi. Qui volunt diuites fieri incidunt in laqueum temptationis dyaboli et desideria multa nociua et vana que mergunt hom. in inter. ꝛ pd. Et ideo non ceci sed clare videntes in pertinentibus ad salutem quando deus proiicit eis falsā monetaꝫ scilicet bona temporalia in scutellam/ parum curant bene sciunt quod modicum lucrati sūt immo vere dolent et timent. quia secundum. ambrosium. successus tēporalium eterne dānationis est iudiciū et secundū Greg. Eis bōa tpalia suppetūt quib⁹ eterna deneg. sed ceci scilicet diuites mundani peccatores multum gaudent quando sentiunt sonare bursam vel archam optime credūt esse soluti. Unde quod persona tantum congaudeat affluentia temporal=

um: signum est cecitatis spūaliter qui gaudet de falsa moneta. ꝛ sic habemus duo. Primum ꝙ peccator est cecus spiritualiter. Secundum ꝙ maius gaudiū non potest esse ceco/ quā restitutio visus. Et ideo debemus gaudere de puero nato: quia ipse illuminat spiritualiter in cuius signū in die natiuitatis apparuerūt pastoribus angeli in immenso lumine: et in die Epyphanie apparuit magis per stellā et in die purificationis oblatꝰ est cum candela. et hoc dicunt verba proposita venit lumen ꝛc. vbi tanguntur tria. propter que lumini cōparatur. Lumen enim calefacit ꝑpter quod cōmuniter dies sunt calidiores noctibus. Itē noctes sunt in plenilunio calidiores. Secundo lumen dirigit facilius errantes viatores de die ꝙ̄ de nocte. Tertio: lumen confortat. infirmi grauius dolent in nocte ꝛ alleuiantur in aurora. Secundū ista tria: puer iste habet tres virtutes. Primo habet virtutem calefaciendi corda: qꝛ non poterat corda nostra melius calefacere de diuino amore ꝙ̄ veniendo ad nos: quod patet exēplo: quamdiu sol est longe a nobis terra est frigida congelata. et sine fructu: sed quando sol appropiquat ꝛ venit sup nos directe terra calefit/ virescit/ ꝛ fructificat: sicut patet in estate. Et secundū ꝙ res est viridior et magis polita plꝰ calefit. vnde sunt quedam specula q̄ sol a deo calefit ꝙ facit inde ignē exire. Scriptura comparat natiuitatem christi ortui solis. Mal. iiij. [illegible]obis timentibus nomen meum [illegible]ettur sol iustitie. Ratio est: quia [s]ol incipit appropinquare ad nos media nocte sicut a mane vsque ad meridiem ad nos appropinquat: ꝛ statim post meridiem elongatur a nobis ꝛ continue vsq3 ad mediam noctē. Sic puer iste in media nocte cepit appropinqnare ad nos ꝑ natiuitatē. Mathei vigesimo quinto. Media nocte clamor factus est ecce sponsus. venit igiꝛ christus sol spiritualis: ante natiuitatē longe erat a nobis: quia nō manebat nobiscū in terra/ nec vertebat nobis faciē immo dorsum. Hier. decimo tertio. Dorsum ꝛ non faciē ostendā eis/ propter quod totus mundus erat frigidus ꝛ cōgelatus ꝑ peccatum/ sed modo respicit nos/ et directe moraꝛ nobiscū/ in terris visus est/ et ho. con. Ideo corda nostra debent calefieri et inflāmari diuio amore: ꝛ sicut corda sunt mundiora debent plus: et plꝰ calefieri: sol corporalis tante virtutis est, ꝙ de speculo mundo facit ignē exire. Ita dico, ꝙ si cōsciētia esset bene pura ꝛ munda/ amor huius pueri/ ita calefaceret te/ ꝙ ignis exiret vndiq3 ꝛ in omnibus accenderet solitū ignē diuini amoris in corde tuo, quia ad inflāmandū istū ignē venit puer ille: ita ꝙ si appropinquaueris domino appropinquabit tibi iste ignis diuinus. vt habeꝰ Jacobi. iiij. Appropiquate deo ꝛ appropiquabit vobis hunc ignē diuini amoris nō inuenit petrus in domo Anne: qꝛ illic frigus erat ꝛ calefaciebāt se serui ad prugnas ꝛ ignē carnalis cōcupiscētie. Ideo peccando dñm suū negauit: sic autē cordi tuo appropiq̄bit ꝙ tū nō ibid potit latere qꝛ ad inflāmād istū ignē puer iste venit qꝛ

dicit. Ipsemet Luc.xij. Ignem' veni mittere in terrã: ꝛ quid volo nisi vt ardeat videte paruulũ natũ: qui non habet nisi.xiij.dies etiam incipit ĩpugnare hostẽ nostrũ diabolũ cõburẽdo terrã ipsius sicut predixerat. Esa. loquẽs de ipso voca nomen eius accelera spolia detrahe festina predari: quia anteꝗ̃ sciat puer iste vocare patrẽ vl' matrẽ suam: auferetur fortitudo damasci et spolia samarie. Et nota ꝙ prudenter incepit guerrã ponendo. ignes per totũ mundũ Inimicus enim non potest melius impugnari ꝛ expelli de terra sua ꝗ̃ ponendo ignem per dominiuꝫ: si enim auferantur hosti: diuitie si capiat familia: quandiu remanent sibi castra et fortalicia mundũ est victus sed facit multa damna. Sed quãdo ponitur ignis in omnibus domibus suis: totum est perditũ nõ restat nisi fugere. Iste puer venit ad impugnandũ hostem diaboluꝫ et expellendum de mũdo. Sic princeps huius mundi eijcietur foras Johã. vndecimo. Si abstulisset ei diuitias nõ bene expugnasset euꝫ. Contingit quandoꝗ ꝙ vsurario auferuntur diuitie: nec tamen diabolus ab eo expellitur, adhuc remanet voluntas vsurandi: si haberet vnde. Idẽ dico õ familia, diaboli est vxor filij vsurarij seruiũt enim diabolo tenendo in vsuris/ vt sic vsurariam habeant pecuniã pro vestibus ꝛ expẽsis: / tñ, qñꝗ cõtingit, ꝙ deus subtrahit vsurario istam familiã. vxor moritur ꝛ alij ita ꝙ ipse remanet solus, et posset restituere: ita ꝙ satis remaneret diues pro toto tempore vite sue: nec tamen vult restituere diabolus nõ potest expelli de domo sua: et ideo melior modus impugnandi diabolum: et expellendi de domo sua est. Ignem amoris ponendo in cordibus fidelium: quando ignis amoris dei est bene ascensus in corde: nec demon potest illic manere nec pecunia nec familia: qꝛ ꝗ̃ bñ diligeret dñm: nec ꝑ pecunia nec ꝑ familia seu ꝑentib' vellet aliqd ꝯ deũ retinere i gr̃ Ignis diuini amoris omnia abijcit ꝛ cõsumit quando inflammat cor. hebreo. duodecimo Deus nr̃. Ignis con.e. ad inflãmãdum: ğ istũ ignẽ venit puer ille Exod. decimo nono. Descendit dñs sup cũ in igne.

¶ Secundo puer ille habet virtutem dirigendi corda fouruolans lumen. Lumen dirigit ad tenendũ bonam viam ꝛ cauendum malam Unde frequenter. qui de nocte deuiauerunt adueniente die reuertuntur: ad viam rectam; sic ille facit deserere malam viam et ducit per bonam sicut hodie magos reduxit ad se nec permisit redire ad herodem: sed per al[...]m viam, reuersi sunt in regionem suaꝫ Matthei vigesimo secundo. De hoc in ꝑsalm. Domine in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exalt. et in iustitia tua exalt.

¶ Nota ꝙ ista auctoritas tangit: quomodo puer ille dirigit errantes et ostendit qualiter perfecte dirigit: perfecte dirigens debet facere tria Primo debet a via mala retrahere. Secundo per bonaꝫ ducere. Tertio ad portum felicẽ conducere. Ista tria facit puer [il]le: quia primo retrahit a via peccati. In nomine tuo exultant: id e[st] extra peccatum saltabunt.

¶ Nota cuz persona cecidit in fossa lutosa de qua per se exire nõ potest non restat non tradere manuz ei qui est extra in littore. Johan. vigesimo primo. stetit iesus in littore. ¶ Item fortis ⁊ vigorosus p̄dicando dei virtutez et dei sapientiaz. j. Corinth. primo. Et ideo quicunq3 est in fossa non restat nisi dare manum puero non possunt homines esse adeo pauperes quin cũ adiutorio eius possunt exire. Ps. In sancto hierusalez habitabunt. Esa. decimo nono. vnde hoc quod multi remanent in peccato ex quo puer iste potest eos extrahere.

¶ Respondeo multi nolunt tradere manũ puero: sed econuerso vellent q̄ puer traderet eis manuz. s. No. si es in fossa ⁊ tradis mihi manũ tuaz dum tamen sim fortis i voluntate mea est te de fossa extrahere Sed si econuerso tu tenes manum meã non extraherẽ te ni.i velles: q2 dimitteres manũ meã c̄ito vel les. Sic dico si dares manũ puero ponendo te omnino in ei9 volũtate ⁊ consilio te extraheret de peccato et duceret te ad libitũ suum. Ps. Tenuisti manũ dexteraz meã et nomi. t. dede. me. ⁊ cum gloria sus.me. si tu non vis ei dare manũ imo vis q̄ ipse det tibi et q̄ consulat tibi ad libitum qualis est adulator. d. Potes ire i paradisũ sine cã et media q̄ tunc videtur puer det ei manum ⁊ ideo ista libẽter audiũt. Sed vnde hoc quod non libenter datur manus puero scriptura dat rationẽ. j. Reg. v. Non maneat archa dñi apud vos qm̄ dura est manus ei9 libenter darẽ ei manũ: sed manus ei9 est nimiũ dura ⁊ nimiũ fortiter stringit. certe verum est Si multi ponerent se in manu huius pueri restringeret eis cibos ⁊ vestes ⁊ similiter vsurariis ɔsciẽtiã restituendo nõ redderent decẽ pro viginti: vnde d2 q̄ strigit illõ qd̄ tenet et hoc oportet. Res ponderosa non potest a terra eleuari nec eleuata sursuz teneri nisi fortiter stringatur alioquin cito cadit. Corda nostra sunt adeo ponderosa et praua ad pct̄m quod nisi stricte teneanẽ statim cadũt. Da ergo manuz isti puero sic poteris d̄ peccato exire. Abac. iij. Ego q̄ in domino gaudebo ⁊ exultabo in deo meo. Secundo diligit: q2 ducit per viaz bonã in lumi. vul. tui. amodo inquit. Profici ẽt qui ante natiuitatẽ huius pueri volebãt audire quãtumcũq3 clamaretur et predicaretur. Xp̄us fecit sicut doctor geometrie qui videns scholares non proficere nec intelligere dum loquitur q̄ dicit v̄bo declarat exemplo protrahendo figuras in terra: ⁊ tunc scholares intelligunt et proficiũt: sic deus pater olim loquens patribus in p̄phetis. Heb. primo. De v̄tutib9 humilitate, paupertate ⁊c. parum aut nihil proficiebant nemo curabant p̄pter qd̄ quicquid dixerat ⁊ predicauerat scripsit in terra: et ostendit per exemplũ in isto puero digito scribebat i terra. Johan. octauo. Hic est exemplum humilitatis cũ rex angelorũ factus est paruul9 pendẽs ad mãmillas paupcule virginis. Exẽplũ paupertatis positus in presepio vt aiitu bouis et asini calefieret qui non habebat in quo inuolueretur. Ex quo dedit nobis vtile exemplar vt non possum9 nos a p̄fectu excusare. Uenite ãbulem9 in

lumine. Esa. iiij. Tertio conducit
ad bonū portū. scilicet ad paradisū.
in iustitia tua exul. ₇ merito arbor
insita in aliquā trrā fructificat se-
cundū ꝯditionē rami nō scdm cō
ditionē trunci: vnde trunco silue-
stri si inserat pom⁹ dulcis vel vi-
nea dat extraneū fructū aliqñ vidi
racemos in piro. Scriptura vocat
puerū istum ramū insitū. Jaco. j.
suscipite insitū verbū. Jste est ra
mus apportatus de orto paradisi
et insitus in trunco nature nostre
amare ₇ siluestri vt eā faceret bo
norū operū fructū proferre. sicq̄
eam eleuaret ad celum de humili-
te peccati. Ezech. xvij. Exaltaui li-
gnū humile. ergo nō restat nisi ser
uare ₇ nutrire ramum insitū sicut
mātitur arbor de nouo plantata in
orto nobilius cui alligatur potus
aqua plenus et inferius perfora-
tus: sic ꝙ continue stillat ₇ hume-
ctat arborē. sic cor tuum plenū aq̄
deuotionis debes ligare et iunge
re. isti puero et stillare sup ipm la
chrymas deuotiōis. quia puer iste
non querit aliū potus. ij. Reg. vige
simo secundo. Si quis mihi daret
potū de cisterna. id est d cordis de
uoti ꝓfunditate. si sic feceris exal
tabit te ₇ faciet clarere vsq̄ ad ce
lū. ps. Exaltabis te vt hereditate
capias terrā. ¶ Tertio habet vir
tutē recreandi corda iste puer est
tota gloria ₇ solatiū bonorum. ps.
Gloria hec est omibus sanctis ꝓ-
pter qd si laboras in ei⁹ custodia ₇
nutritione replebis te solatio spi-
rituali. Exo. xl. Gl'ia dñi impleuit
tabernaculū. Per tabernaculū in
telligit cor volens custodire istū
puerū. Ratio est. Tabernaculū sic
erat dispositū ꝙ apertura erat ad
orientē: vnde venit lumen ex omni
vero parte erat clausum ita ꝙ lux
veniens ab oriente postq̄ intraue
rat exire nō poterat. sic cor aper-
tum solū ad orientē vnde venit lux
gratie. i. ad puerū istum. Ecce vir
oriens nomen eius ₇ tenet se clau
sum delectationibus ₇ solacijs mū
di. Puer iste optime custodit quā
do nō est aliq̄ porta aperta p quā
puer possit exire: in tali taberna-
culo habitat xp̄s. Ecce tabernacu
lū dei cum hominib⁹. Apoc. xxij.
Si eñ aperias fenestrā oculi per
incautū aspectum vel lingue vl' au
ris subito puer exibit quod si te-
nueris debite clausum manebit te
cū replens te solatio spūali ita ꝙ
aliud non queres impleuit inquit
tabernaculum. ¶ Nota cū auis p̄-
de vt falco volat alte ₇ q̄ntūcunq̄
vocetur non vult descēdere: signū
est quod habet guttur plenū: sed
quando ad ostensionē modice car
nis descēdit signū est ꝙ habet gut
tur vacuū: ₇ est famelicus. Sic quā
do cor volat cum deo in oratione
₇ contemplatione so[...]a mūdi re-
fugiens signū est ꝙ puer iste eū im
pleuit. sicut dixit psalm. Memor
fui ₇ delectatus sum ₇ exercitatus
sum: sic renuit cōsolari anima mea
Sed quādo cor visa modica car-
ne rubis. id est carnali falsitate de
scendit signum est ꝙ tale cor est va
cuum spiritualiter ₇ famelicum ꝓ
pter quod alibi querit escam: quia
si esset plenū spirituali solatio nō
curaret de carnali. Augustin⁹. gu
state spiritu decipit omnis caro.
Jtem clamat puer iste. Ecclesia[...]
vigesimo quarto. Trāsite ad [...]
oēs q̄ concu. me. ₇ age. m. ip. D[...]
go puer iste custodiri: qr habet vir

at: qz sumus cũ lugentibus parentibus qui de isto puero dolebant et dolendo querebant sicut qui illum p pctm̃ perdiderunt debent lachrymabiliter querere non inter cognatos et notos in delitiis et solatiis sz in eccl'ia. in missis et in sermonib⁹ sicut dicunt verba proposita.

Dolentes ꝛc. vbi tanguntur tria. Primum est amando punctionis dolentes. Secundo sollicitudo inuestigationis querebamus. Tertio rectitudo intentionis.

¶ De primo nota q quedam infirmitates curantur per vomitum sic infirmitas peccati. Ratio ē quãdo materia ifirmatur nõ põt eiici nisi a parte superiori tunc debet vomere peccatum non potest eiici nisi aperiatur cor a parte superiori sup amorem et dilectionem.

Cant. v. Surrexi vt aperirem dilecto meo sed quando diligit ea q̄ mundi sunt aperitur infern⁹ et tũc materia infirmitatis non curatur sed augetur scd̃m aug. peccatum ē auersio a bono incõmutabili et cõuersio ad bonũ cõmutabile sic purgari debet eam aperiri superius dominũ. s. diligendo et mũde odiẽdo. sic erit vomitus per confessionē sed quē prouocabit ad vomitũ scd̃m medicos amara sumpta plus ꝓuocant ad vomitum sic amaritudo cõtritionis ꝛ cõsideratio mũdane vanitatis faciũt vomere pctm̃ ꝑ cõfessionē oris vnde amaritudo penitentie signum est sanitatis spũalis quã dñs ponit in electis. Exodi. ix. Signa thau super frontes virorũ gementiũ et dolentium in qua auctoritate notantur tria circa istos qui dolent de amissione dei et nituntur eum per amaritudinem penitentie reperire. Primum est signum electionis signa thau. sicut domin⁹ in iudicio separabit bonos a malis per factum sic modo per signum. Apocalip. vii. Si igitur signes seruos dei nr̃i in frontib⁹ eorum hoc eri: signũ thau. scd̃m glo. est vltia littera iudeorũ et hab; similitudinem crucis Milites portant signum sui ducis sic christiani scd̃m Augustinum nec est alia via post viã innocentie et ĩ via penitẽtie eũdi ad celum. quod fuit significatuz per duas tabulas moysi quarum prime fuerunt fracte et alie restitute: in quib⁹ ꝑcepta legis erãt scripta. Sic fracta inocẽtia ꝑ peccatũ debem⁹ agere penitentiaz cum impletione decem preceptorũ et sic continere vsq; ad vltimũ vite sicut thau est vltima littera.

¶ Exemplũ in natura auis qui nõ potest eleuari a terra nisi volando nec potest volare nisi ponendo se in modum crucis. Sic homo nõ potest eleuari a terra in celum nisi ꝑ crucem penitentie: sicut homo volens peregrinari in terrã sanctam cõmuniter accipit crucem sic homo volens ire ad paradisum deb; accipere penitentiam non solũ in proposito sed a tergo scilicet crucẽ sustinendo sed in apocalipsi legit q ex omnibus tribus israel filiorũ fuerunt aliqui signati excepta tribu Dan. Dan interpretatur iudicium: et significat maiores qui habent alios iudicare. de quibus timendum est quod non sint electi: quia non sunt signati signo christi: scilicet signo penitentie sed signo caym qui primus homo maledictus est a deo. de quo dicitur

Gen.iiij.q dñs posuit signũ i caym qđ signũ scđm hystoriã ecclesiasticam fuit tremor capitis: qr cõiter patitur qui tremorez capitis patitur et tremorẽ manuũ:et hoc videtur facere suriores: qr in eis vacillat iudiciũ: iniuste iudicãdo.peccata subditorũ dissimulando.sicut legitur de Heli ꝛ filijs suis.j. Regũ. ij.Tremũt eis manus munera accipiendo non est bonum signũ ps. Fac mecum signũ in bono.ꝛc. Secundo est locus signationis in frõtib9. In fronte magis apparet erubescentia et leticia:et iđ in frontibus signati sunt signo xpi ꝛ dimittunt vanã letitiã mũdi nec erubescunt penitentiã facere.in Joh. q me erubesũt et ser.ꝛc.

¶ Nota primus sermo fuit de delpnia:sed nota q Golias fuit pcussus in fronte ꝛ cecidit mortu9 sic q verecundatur seruire xpo.ꝛc.

¶ Nota de arsenio q cũ fuisset magnus i curia iperatoris postmodũ conuersus coactus est petere elemosynã; agẽs de hoc grãs deo.di. Dñe: iesu xpe qr fecisti me petere elemosynã ꝓ noie tuo. Sz verecũdia de malo est bona.Sed qdam verecundantur de statu humil'inõ de multitudine peccatorũ cũ magno stat u quibus constat sicut auibus nobilibus prede volantib9 alte.quia cõmuniter qdiu viuũt portantur honorifice in pertica: sed mortue ꝓijciuntur in sterquilinio. sed vna gallina que mittitur super fimum plus valet et portatur honorifice corain rege ad mẽsam ei9 sicut nobiles homines q alios predantur: lz hic honorenẽ post mortẽ tamẽ ꝓijcietur in luto/ in fimo inferni pauperes vero humiles ꝛ deiecti portabunt honorifice corã rege ad mẽsam ei9 in paradisuz.vñ dr videte vocationem vestrã.qr si multi nobiles non multi potentes. ꝛc.Tercio est modus recõciliationis viroꝝ gemẽtiũ: dolentiũ hic modus est conueniens. ratio est. membrum elongatum a loco non reposito in loco ꝓprio sine dolore quilibet christianus est membrum christi qui sicut est in pctõ mortali.ideo est elongat9 a christo: qr lõge a pctõribus salus:ꝛ iđ si ipse remitti debeat et ad debitam iũcturam charitatis reduci hoc oportet fieri per dolorem cõpunctionis et vigorem bone operationis :sed nota q dicit dolentiũ et gem.peccatum pungit conscientiã et dolorem facit:sicut spina pungit pedes et facit dolere:et ideo sicut spina extrahitur de pede per aliam puncturam.scz acu.vel hmõi sic oportet puncturã peccati.s.ꝑ aliam pũcturam.s.gemitus vel lachrymaꝝ extrahi:in cuius signũ corona fuit imposita christo ꝛ addita super dolores et punctiones quas sustinuerat:debemus ergo de peccatis gemere.ps.Laboraui i gemitu meo ꝛc. Nota refert Greg.in omel'.iij. post trinitatẽ de quodã q in pctm̃ carnis lapsus tm̃ doluit qđ semel i oratione ꝓstratus lux de celo descẽdit super eũ cũ hoc audita est vox.di.dimissuz est tibi peccatum tuũ.ecce qđ dolor de pctõ extrahit peccati pũctura sua.vnde Augu. Peccator sp de peccato doleat ꝛ de dolore gaudeat de sic penitentib9 dr in ps.iniusticia tua exaltabũt.

¶ Nota qñ aqua est turbida grossa pisces supnatant et parũ sunt in fundo:sic hodie diuites potẽtes in

in littera vbi dicitur q de apostolis euntibus in emaus: et de xpo loquentibus ipsis statim apparuit et cum eis fuit inuenimus ergo iesum vbi e i nazaret qui flos cāp i ⁊ liliū conuallium interpretatur. Iste habuit hūc florem. i. lilium castitatis in natiuitate: quia mater in partu ⁊ post partū virgo permāsit et in cōceptiōe flos cāpi ⁊ li. ⁊. habuit etiā florē viole in humilitate in sui flagellagtione habuit etiā florez rose rubee in passione lateris aperitione lectulus noster floridus. id est xps. venit iesus a nazaret flos p odorem inuenitur sed aliquando impeditur odor ⁊ per ventum contrarium sicut odor ligni vite fuit impeditus modico vento tentatiōis et superbie odorem huius floris portauit ego fructificaui suauitatē odoris multū est frigidus fetidus qui hodie hunc florem per odorem non sentit.

¶ No. buffo sentit odorem vinee q tñ nō pōt sustinere sed morit subito. ita certe plus fetet q̄ buffo qui hunc odorem non sentit ⁊ qui bene sentit ipsum in eo peccatuz morit ⁊ per cōfessionē ⁊ cōtritiōez eiicit quē ergo querimus iesum nazarenum

¶ Circa scdm no. q: per dicta innocētia inuenit pueruz: qa cōcordia inter corpus ⁊ animaz inter dominuz ⁊ hoiem. Gen. vi. Penitet me hominem fecisse ⁊ totum hoc euenit ex superbia et inobedientia hominis modo econtra reperta est. concordia inter corpus ⁊ spm̄ inter hominem et deuz. vnde Paralip. xxi. Salomon puer paruulus filius meus concordia inter corpus ⁊ spiritum importatur nomine salomonis: qa pacificus quia si puer in corde tuo certe pax interior conseruabatur in te. Ipse enim est pax nostra qui fecit vtraqz vnum aqua clara i pleui existens si nō moueatur semper manet clara nec turbatur appositis vere fetibus modico motu turbatur quod nullus potest ibi faciem suam videre sic caro non turbat spiritū nisi appositis affectionibus lutosis in cōsensu ⁊ delectacione: ⁊ tūc perditur pax cū consentit nec amplius est exēplum. iii. Regū. xi. Rex autem salomon adamauit mulieres gen. ⁊ desiit pax sibi quia dominus significauit sibi aduersarius. vt ibi habetur sic perditur innocentia ⁊ fugit puer. hoc figuratū est. iii. Re. xiiii. de vxore Ieroboam cui dixit ppheta in introitum pedum tuoz. i. affectionum carnis in vrbem id est i domū cordis moritur puer id est perdetur innocentia. ⁊ sequitur ibidem. Cunqz ingreditur illa limē domus meus est puer. pax interdū inter dñm ⁊ hoiem reddita ē hoc importatur noie filii filius meus si ibidē sit filius pr̄ ⁊ dei sicut iste puer fuit filius dei ⁊ hois. filii xpi sunt bōa opera qruz quilibz vestrū debz esse mater ⁊ corda inspirans debz eē pater si ȝpotes dicere ecce codē modo ⁊ pueri mecum quos dedit mihi dñs ⁊ ipse dicat de quolibet hic est filius meus dilectus.

¶ Ubi nota de hereditate xpi quā debet filius habere sed quomodo poterit constare si opa sint filii xpi: qr si posset pronasci quod viro absenti vxor concepisset filius esset illegitimus ita q si faciendo quodcūqz opus bonū n̄ habuisti cor ad deū nec de eo cogitasti tale opus non filius est legitimus nec medium pacis inter se ⁊ deum si aūt econuerso filius

est mater pacis. Interroga ergo an tuus filius sit puer ille. i. Reg. xxvii. Perdam gratiam hodie in corde tuo hūc puerum inuenies ꝛ poteris dicere Paruulus natus ē nobis ꝛ filius datus est nobis modo scd̄m poetam. Non minor est virtus ꝛc. supremum inuenisti ipsum debes nutrire et custodire. Noemi susceptum puerum posuit in sinu suo et nutricis ac gerule offi͂ fungebatur. Noemi .i. pulchra .i. aīa pulchra per gratiam dꝫ istum puerum susceptum in sinu ponere res dilecta consueuit in sinu posita ita iste puer ē in corde et debet anima fungi officio nutricis. Car on le doibt porter ꝛ baiser par bonne amour ꝛ saincte affectiō. On le doibt bercer par deuote oraisō. On le doibt baigner en larmes de cōtricion. On le doibt nourrir par oeuure de compassion. On le doibt coucher en cō science sans corruption. Innuitur in oblatione magorum qui obtulerunt aurum qui lepram fugat ꝛ sapientiaꝫ designat thus deuotionis qui carnis tentationes mitigat. mirrham qui penitentiam ꝛ carnis macerationem significat nutri. ergo pueruꝫ istum ꝛ dabo tibi mercedem. s. inuentum.

¶ Circa tertium nota quando vna pars libre deprimitur alia eleuatur deus est humiliatus ergo homo p penitentiam est eleuatus. Ista penitentia eleuata istum puerum mittit et seruat. Luce ii. Maria id est penitentia conseruabat omnia in corde. i. anima in qua est: ꝛ sicut iste puer nō mittitur ab anima nisi sit in penitentia minime nutritus fuit puer samuel in silo vbi erat archa domini in qua erat virga in anna et tabule testamenti. Quid virga nisi penitentia. quid māna nisi affectus ad pueruꝫ ꝛ desiderio. quid tabule testamenti nisi mandatorum dei et eius bn̄ficiorum recordatio. omnia ista sunt in in vera contritione et penitentia; et innuitur puer Jesus per eum fuit ipsa eleuata qd̄ apparet maxime in cruce ꝛc. vnde in luca. Exurgens maria cum festinatione abijt in montana. id est anima in penitentia existens istuꝫ puerum inueniens et nutriens cū separetur a corpore virtute istius pueri cum festinatione ascendit in mōtana .i. ad regna celestia. vbi nos perducat ꝛc.

¶ De dn̄ica. j. post oct. epypha.

Dolentes querebam⁹ te. Luc. iii. Ecclesia. iij. Tempus flēdi et tempus ridendi. qd̄ declarat apo. calt. Roma. xj. Gaudere cum gaudētibus flere cū flentibus. Nuper fuit tempus gaudendi de natiuitate christi vnde venit querere et saluum facere quod perierat q: sine ipo non est salus licet em̄ ex nobis possumus facere opera dānationis sed non salutis nisi iste puer natus nos dirigat.

¶ Figura Judic. xv. Sampson excecatus puerum decorem habuit. Qui quādiu duxit eum bn̄ habuit sꝫ ꝯcito eum dimisit se et alios interfecit sic ꝯcito hō dimittet istū puerum interficit se per peccatum et alios ꝛ moritur spiritualiter. quia deus nos dirigit ad salutē in eius natiuitate fuit gaudendum cū angelis sed hodie est temp⁹ flen

tatem recreandi ⁊ confortādi cor gloriam agere implebo domū istā gl'ia. ad quē nos perducat.

¶ Item de eodem.

Inuenerunt puerum cum maria. Matt. ij. Uulgo dicitur qui q̄rit inuenit quod verū est ⁊ scd; sentētiā saluatoris in euangelio luce. omnis qui petit accipit ⁊ qui querit iuenit marie si q̄rat vbi ē mō ita est q̄ q̄n duo mutuo se querūt faci liter se inueniūt. Exemplū in Tho. v. vbi dicitur q̄d Thobias. minor volēs ire in regiā ciuitatē medorꝫ quesiuit ductorē ⁊ inuenit iuuenē splendidū cito ip̄m inuenit q; non solū querebat ꝫ cū hoc querebatur Erat enim angelus dn̄i missus ad eum dirigēdum ⁊ conducendum Re. ij. Summe vobis necesse ad querendum est puer iste de nouo natus quia ipse solꝰ est qui potest et scit vos ducere ad salutē. Nos eni ex vobis possumꝰ facere q̄ sūt dānationis ꝫ dirigeī ad salutē nō possumꝰ nisi p natū puerū.

¶ Figurā huiꝰ habemꝰ Judic. xv. vbi d'r q̄ sampsō dixit puero regēti gressus suos. Dimitte me vt tā gā columnas q̄bꝰ sustētatur et reclines sup eas paululū ⁊ q̄escas.

¶ Nota historiam ⁊ applica q; q̄ diu homo regit̄ hoc puero viuens est ⁊ directe vadit ad terram ⁊ q̄n dimittens innitens p̄prio sensu et proprie voluntati a quibus dependet et innitit̄ edificium bonorꝫ operum statum per peccatum mo ritur huius igitur ducatus huius ministre est valde necessariꝰ q; puer paruulus minabit eos. queramꝰ ergo eū: q; de facili inuenietur q; ipse querit nos. Luce. xix. Uenit filius hoīs querere ⁊ saluū facere q̄d p'it. ⁊ eñ p̄cinxit se ad ābulādū habitꝰ eñ eius fuit satis breuis ⁊ minor eo. Phil'. ij. Exinaniuit semetipsum formā. ser. Acci. Qui ergo querit si querat̄ facilit' inueni t ab hisq̄ querūt eū. Sap. vj. Exēplum hēmus in euangelio hodierno de magis querētibus eū quos ⁊ ipse simil'r querebat. Jam eñ miserat nūcium suū: scilicet stellā; nouā in ad eos. igitur sicut pater eius et mater querebant eum ita et nos queramus. Sed vbi inuenerunt certe in templo post biduum sedentem in medio doctorum dicentem interrogante et respondentē. Ip̄i autem dolentes querebant eū. ita p̄culdubio i ecclesia inuenitur nō in foro a corde seipsum de factis suis querente et rn̄dente ⁊ se vindicante modo ita est: q̄d ꝫ post triduū. s. cōtritionū cōfessionū ⁊ satisfactionū q; isto mō magi quesiere eū ⁊ inuenerunt: sicut dicūt vba p posita inuenerunt ⁊c. vbi tangant̄ tria. Primū. dieu qui estoit perdu est retrouue. Inuenerūt. Secūdo innocence qui estoit perdue si est retrouuer. puerum. Tertio penitance qui estoit abbatue si est esleuee. Cum maria.

¶ Circa p̄mū nota. post lapsū fuit necessaria cognitio saluatoris: q̄a ad hoc q̄d ꝫ vbi corrigat̄ req̄ritur exēplar vex nr̄a cognitio fuit multū obscura ⁊ vmbrosa i veteri testō ⁊ merito sicut eñ p̄mꝰ hō peccans voluit se a deo abscōdere. Gen. iij. Ita deꝰ voluit se abscōdere. vn̄ dr̄ Deut. xxij. Abscondam faciē me. ab eis. ¶ Quod figuratum est in

moyse legislatore qui velabat faciē
suam dum loquebatur ad populū
Sz. hec obscuritas fuit manifesta
quando ille q̄ olim fuerat p̄figura
tus in enigmate figuraꝝ manife=
steest ostēs is ⁊ hoc ē qđ dr̄ inuene
rūt. Quādo eñ ab obscura cogni
tione venit ad claraꝫ de aliqua dr̄
q̄ re inuēta ē poterit ergo magi di
cere illđ. Jo. i. quē scripsit moyses
in lege ⁊ ꝓphete. Inuenim⁹ iesum
nazarenum per que solum per li=
teras et narrationes cognitio ob=
trahitur antiqui nil sciuerunt de
saluatore nisi per literas quarum
portitor fuit moyses et ꝓphete. il=
le eñ de me scripsit dicit dominus
in euangelio de moyse. Tenor lit=
terarum fuit christuꝫ ventum esse
quod hodie impletum est. Lu. vlt.
necesse est impleri illa que scripta
sunt in lege ⁊ prophetis de me et
ideo poterunt magi dicere Inue=
nimus messiam qui interpretatur
christus. si ergo isti qui de longe
venerūt qui secundum aliquos an
num adueniendū posuerunt: ⁊ ita
cito christū inuenerūt verecūdum
est nobis qui ꝓpe sumus: puta in
baptismo regenerati per passionē
eius redempti: per gratiam filij a=
doptati: ⁊ si nondum per gratiā ipꝫ
in cordibus nostris non inuenim⁹
timeo ne verum sit illud quod cō=
muniter dicitur. Qui prope est ec
clesiam longe est adeo. Sicut vide
mus de istis q̄ sunt ꝓpe bononiaꝫ
⁊ romā qui nō vadunt in peregri=
nationē: tñ vis tu scire si tu es ꝓpe
si tu eū inuenisti legimus qđ symeō
⁊ anna inuenerūt puerū in hieru=
salem ergo in templo in hierusalē
id est in corde pacifico ⁊ iccirco q꜓
in pace factus locus est eius; se

a quo inuenitur a symeone q̄ scđm
euangelium. Erat iustus timora=
tus et plen⁹ spū .s. erat eni perfe
ctus quo ad dñm timorat⁹ quo ad
proximum: et iustumquo ad se=
ipsum quia plenus spiritusancto
erat eñ perfectus certe ita modo
si vis eum inuenire oportet ipsum
quereř in ecclesia ⁊ q̄ sis iustus ni
hil hñs đ alieno⁊ q̄ timeas dñꝫ ⁊ o
mes q꜓ amor venit ex timore ⁊ q̄ sis
humilis q꜓ si sis hūilis spiritusācto
plenus eris quia sicut aque currūt
ad vallem et ibi morantur sic spūs
s. ⁊ ei⁹ grē ad humilē currūt ⁊ cum
eo sunt q꜓ humilibus dat gratiam
Cū ergo toto corde quesieris dñꝫ
sicut dictum est inuenies eum sicut
fecit anna quia ipsa vixerat mun
de ⁊ sancte in matrimonio ⁊ in vi=
duitate ⁊ vacabat oratiōi ieiunijs
et elemosinis dandis ⁊ loquebař
domino ⁊ loquebatur de illo omni
bus q꜓ expectabant redemptionē
israel vt habetur in euāgelio. An
na intrepida gratia vis ꝰ gratiā. i.
xp̄m in corde tuo inuenire debes
esse anna. i. frequēter orare ⁊ cord
⁊ corpore mundus esse siue matri=
monio siue in viduitate debes pau
peribus cōpati ⁊ elemosynas si po
tes dare ⁊ in penitentia esse ⁊ bene
ficia dei in corde tuo recolere et
libenter de christo loqui et de eo
audire.

¶ Non debemus esse sicut philo=
mena in plurimis et in verbis sed
opere et veritate vnde in libro sa=
piētie dicitur. Qui mane vigila=
uerit ad me inuenient me.

¶ Nota de duobus religiosis qui
audierūt i euā. legi q̄ duo vł tres
ꝯgregati i nomine meo in medio
eorum sū. Hoc nobis fuit figuratū

et voluptatis affectionis carnalis licet sit mala in quolibet homine tamē peior ī hoīe.i.ī persona statū superiorem habente que debet vigere discretione/sicut facies est ꝑs superior corporis in qua viget omnes sensus quia in talibus macula peccati non potest latere nec abscondi a simplicibus et inferiorib⁹ īmo peccata talium a subditis videntur que scandalizantur et ad similia incitatur .sicut dicit Glo. exponēs illud Esa. dominatores ei⁹ inique agunt sic habem⁹ duo. Primum ꝙ morbus incurabilis scđm naturam debet habere recursum ad dominum qui sol⁹ potest de talibus curare. Scđm est ꝙ morbus peccati est incurabilis ꝑ naturam ideo quilibet peccator . exemplo leprosi debet recurrere ad dn̄m.d. potes me ⁊c.⁊ null⁹ alius vbi tria possumus videre primo in languente dolorem ad medendum difficilē vie Dolor seu langor peti est multum difficilis ad medendum ratio est quia quando infirmus patitur dolores co[illegible]arios in diuersis partibus corporis : tunc est cura difficilis quia remedium qđ vnū morbum expellit et annichilat morbuꝫ aliuꝫ imutat ⁊augmētat sicut remediū diminuēs morbū prouenientē ⁊ causa frigida augmetat morbū ꝓuenientē ex causa calida sed quid facit prudens medic⁹. certe videns ꝙ vtrumqꝫ morbū curare non potest simul curat grauiorem ⁊ magis periculosū ⁊ sic nō confortata ⁊ videns securatam a morbo [illegible]uiori preualet contra alium mi[illegible] grauem ⁊ ipsum totaliter expel[illegible] Certe sic sp̄aliter persona. la[illegible]orat diuersis et cōtrarijs morbis scꝫ auaritia ⁊ vana gloria modo remedium contra auaritiam est facere elemosynas vnde dicit ꝑtā tua elemosynis reddunt. Ex isto enim remedio qđ est dare elemosynam statim surgit quidam mot⁹ superbie qui vanāgloriam mittis et augmentat in ista; hominē alis ex omni opere bono insurgit bonus motus scđm Aug. Quippe q̄cūqꝫ iniqtas in malis operib⁹ exercetur vt fiat superbia vero in bonis operib⁹ insidiatur vt pereant et ideo ꝑsona vix pōt a se repellere oē peccatum qꝛ expellendo vnum cidit in aliud vñ homo exēplo boni medici dꝫ habere remediū contra grauiora peccata mortalia ⁊ si qn̄ qꝫ insurgūt leuiora sicut venialia non tamē est tm̄ periculum qꝛ faciliter potest expelli morbus igit peccati est difficilis ad vincendum qđ bene dixit ꝑs.in ꝑsona peccatoris.d. dereliquit me virtus mea ⁊ lumen oculorū meorū et ipsum non est mecum auctoritas tangit tres rationes ꝑpter quas morbus peccati est difficilis ad medendūꝫ Prima est spiritualis potētie debilius dereliqt me ꝟtus mea morbū a virtute anime derelictū ⁊ destructū diffici l'r curat signū ⁊ ꝙ man⁹ sit a ꝟtute aīe derelicta est qn̄ non operat.s.iudiciū ꝟitatis. psal.arii tanqꝫ testa. ꝟtus.in.persona habens virtutem spiritualem.s.iudicium et imperium ꝟtutis motiue et etiā operatur figura de rotis volubilibus quicqꝫ ibat spū illuc accedēte spū ⁊ rote pariter eleuabāt sequentes eum spū em̄ vite erat i rot. Sed nota qn̄ cōmittit ꝙ manus nō oino caret virtute hꝫ tamē virtutem debilem sicut patet in in

firmis ꝛ senibus. Infirmi, qui habent manus tremulas et pro tanto quando virtus anime conatur erigere et sursum eleuare que cum virtus debilis est manus propria virtute et grauitate declinatur et modo deorsum ita quod ibi sunt motus contrarij ꝛ quando senectus et morbus preualet virtus ex toto deficit in nullo positus mouens manum sic virtus bonorum quandoque omnino non deficiat in persona tamen persona quamque infirmatur ꝛ debilitatur ita quod non pōt virtuose nec meritorie operari ps. Infirmata est in paupertate virtus mea homo qui est in temptatione pcti lz virtus non omnino reficiat tn propter tentationem multum debilitatur ꝛ tamen quod persona in ipso sentit motus contrarios vnus ei motus virtutis qui conatur animam erigere n. ad deum leuare alius autem motus. s. concupiscentie ꝛ sensualitatis trahentis ad peccatum. sic loquitur Apls ad Rom. Uideo alteram legem in membris. m. repug. legi. me. m. sed aliquando concupiscentia pmittitur intm conualescere quod virtus totaliater expellitur et aufert. Sed nota quod palmes pcisus a vite perdit virorem ꝛ fructificandi virtutem quando vero sic pciditur quod non pōt inseri sic decrescit quod nunquam fructificat nec valet aliquid nisi ad comburendum. In ioh. x. dicit xps. Ego vitis vera vos palmites verum est quod pctor in morte pciditur a xpo sic quod non habet homo virtutem fructificandi vnde de isto dr in Johanne mittetur foras quasi palmes et colligent eum ꝛ in ignem mittetur ꝛ ardet sz in vita psenti nunquam sic homo pciditur a xpo per culpam quin possit inbueniri ei p pniam ꝛ sic recuperat virtutem. Judich. Quotiens penituerunt se recessisse a cultura rei domini sui dedit eis celi virtutem. Uirtus enim que hominem deo inserit ꝛ vnire facit: est charitas que facit animam vnire ꝛ fructificare igitur quantum quilibet in caritatis radice se inserit nec a virtute deficit nec a fructu euanescit. Scda ratio quare morbus pcti est difficilis ad vnendum est intellectus sapientie non cecitas lumen oculorum ꝛ ipsum non est; mecum non dicit lumen suum non esse secum sz cum alio. Illi enim qui tot naturalia vite sue ꝛ sapientie sue expendunt in seruitio mundi ꝛ pncipum mundanorum ita quod naturalia sue salua lumen oculorum tn habent secum singulr dt pctor lumen oculorum ꝛc. Infirmus igitur morbum suum difficilius curat qz vnus cauet vnde talis pōt plangere sicut mr Thobie heu me fili mi vt quid te dimisimus pegriari lumen oculorum nrorum tales lumen oculorum suorum lumen sciencie sue non retinentes emittunt a se. Rō est secundum 10 hm Prudentis aialia i tenebris sicut catus vrsus leo... mittunt lumen ab oculis suis vt sic videant ꝛ capiant predam animalia que vero predantur de die lumen oculorum suorum retinent sibi nec emittunt a se sicut sancti qui solum querunt predam diem gratie ꝛ conscientie sue secum retinent ad salutem suam vtendo illis dicitur in Joh. Lumen in nobis est sed homines raptores excoriatores predones in tenebris peccatorum. Isti emittunt lumen a se quia totam suam conscientiam applicant solum vt predam suam videant ꝛ capiant hom[ines] qui totum ingenium suum totum studium suum expendit i curiosa cogni

rebus in suis turpitudinibus abutuntur de patrimonio crucifixi nutriunt histriones et vestiūt meretrices. Tales debēt timere legē datā. Deut. xxi. vbi sic dr. Filius videt pteruus ⁊ cōtumax ⁊ monita nostra audire cōtēnit cōmessationibus vacat ⁊ luxurie atqꝫ cōuiuijs sequitur pena lapidib⁹ obruetur.

¶ Secūdo allicit ad nuptias spūales sponse delectabilius pulchritudo dux virginitatis: qñqꝫ xp̄e pulchritudinē puella generis infimi desponsatur regi nobili ⁊ potenti.

¶ Figura Hest. iij. Sic aīa lꝫ infima inter creaturas rōnales tñ ipa virtutum pulchritudinem habet deo desponsatam.

¶ Figura Leuit. xxi. De sūmo sacerdote virginē duxit vxorē. Sed nota q᷒ deus in aīa nō solū dilexit mūdiciā imo ⁊ ipsam inde ducit.

¶ Dux inqt virginitatis in passu lutoso ⁊ ī mūdo ponit lapis supereminēs vt hō ponēs pe dē sup ipm transeat viā huius mūdi lutosā. j. Cor. x. petra erat xp̄s. ideo de⁹ petram istam posuit in mūdo vt anima pedē affectus ponēdo sup christum trāsiret ad dñm desic transeūte dr. Deutero. xxxij. Dominus solus dux eius fuit sed nō lapide posito in illo passu dum hō vult exire ex in consideratione ponit pedē extra lapidē: scilicet i luto ⁊ propter lapsum solius pedis totum corpus ruit ⁊ turpiter maculatur Psalm⁹. Pes me⁹ stetit indirecto.

¶ Secundo inuenitur in mediatore coniūgente cōfidentia sufficiēs Jesus tractando sponsalia optimus mediator est qui attinet spōso ⁊ sponse existēs de genere vtriusqꝫ: quia tunc vterqꝫ magis confidit et ei plenius acquiescit Jesus attinet deo patri quasi filius hominis: quia frater ideo optim⁹ mediator inter dominum et hominem pume. Thimotheo. secundo. Unus mediator dei Jesus christus dedit semetipsum: vbi tangit auctoritas duas rationes quare Jesus fuit conueniens mediator.

¶ Prima est benignitas allocutionis christi multum est necessaria dulcedo verborū in tractatu quocumqꝫ maxime in matrimonio. Ecclesiastici sexto. Uerbum dulce mutiplicat amicos ⁊ cetera. Ideo mediator qui habet partes per amicitiā copulare debet loqui dulciter et benigne. Quod notatur in christo qui dicitur vnctus secundum naturam metalla diuersa sicut ferrum ⁊ plumbum nō coniunguntur nisi p̄mo l pinguedine purgarentur: sic deus et anima non coniungunt̄ nisi mediante vnctione que christus est. ij. Corinth. j. Licet ostendatur consolatio nostra perfecta consolatio anime consistit in sui coniunctione ad dominum. Sed nota vnctio non coniūgit metalla nisi vtrumqꝫ adhereat christus autem est vnctio media inter animam et patrem dominuꝫ: et licet ista vnctio inseparabiliter adhereat deo patri non tamen humano cordi sicut oleum non adheret manui madefacte cordi eñ madido aquis carnaliū voluptatū non adheret christus non erat tale cor. di. an experimentū queritis eius q̄ loquunt̄ in me christus. Se=

cundo requiritur in mediatore sinceritas intentionis ꝛ affectionis iesus bonam affectionem hꝫ ad nuptias qui soluit sumptus de ꝓprio qui offert omnes expensas: immo seipsum pro expensis nuptie inter dn̄ꝫ ꝛ animā requirebant: quia spōsa distās sine magnis expensis ad spōsum duci non poterat idō ies⁹ ꝓpri⁹s sumptibus animā deduxit ad celum dedit nobis seipsum in sumpt⁹ i sacramēto altaris. j. coꝝ. xi. domini iesus i qua nocte tradebatur accepit pa. ꝛc.

¶ Tertio requiritur in consiliatore suggerente sapientia conueniēs discipuli non dꝫ querere consiliuꝫ ꝓ infirmo nisi a medico perito et sano: quia medic⁹ quantumcunqꝫ peritus ex quo infirmus est non confidit in seipso sed q̄rit consiliū in alio sano. duo requiritur in conciliario et quod sit peritus ꝛ sanus. Consiliarius q̄ntumcunqꝫ peritus ex q̄ malus male consulit. Act. ij. exurgēt vni loquē tes peruersa vt abducātur ꝓ discipulos isti discipuli xp̄i nō cōuertunt sed peruertunt quod ē pctm̄ grauissimū scdꝫ ber. di. Si q̄d religionis in corde oritur quicūqꝫ resistit q̄cunqꝫ regnat plane cū egyptiis filij israelitici generis vetare conant̄ immo cū herode nascenteꝫ ꝓsequitur saluatoreꝫ aīa igitur volens deo nubere: dꝫ querere consiliariuꝫ vitum et sane qui eam dirigat et custodiat sicut fecit Joā. de virgine accepit eam discipu'us. et Jo. xix. Illi ergo sunt vere discipuli. consiliarij xp̄i qui gaudent de ꝓfectu fidelium animarum. Act. xij. discipuli replebantur gaudio et spiritu. s. q̄ gaudiū nobis cōcedat ꝛc.

¶ De dominica. iij.

Potes me mundare. Lu. j. morbis incurabilibus per naturam solet habere recursus ad dn̄m q̄ sol⁹ pōt de talibus curare ꝛ mundare fili⁹ exec. ij. Rex egrotauit vsqꝫ ad mortē. qꝛ erat infirmitas mortal' idō incurabilis ꝑ naturā. Quo audito statim recurrit ad dn̄ꝫ nr̄ꝫ cōuertit se ad parietem ꝛ orauit dn̄ꝫ. ꝛ ita curatus est et sanatus. s. morbus seu plaga ē icurabilis ꝑ naturā: vn̄ plag ꝛ peccati n̄ pōt curri. rō ē. frigidū ignitū addurit pelleꝫ inducentis q̄dā maculā vel colorē isto mō q̄nqꝫ adurūtur i facie illi qui ꝓ sui maleficia bāniunt̄ i signū ꝑpetue ꝑscriptiōis et exclusionis a regno spūaliter ferrū ignitum est amor male iflāmās qui. s. scdm au. incitat ad pctm̄ iste amor mētē adurit i q̄busdā ꝑ actualē cōcupiscētiam parētū suoꝝ vt ialē ꝓmotionē et amicitiā et sic inducit maculā et deformitatem pcti ita adherentem q̄d est q̄[illegible] indelebilis per naturā vnde ab eis non potest amoueri vel auferri ex quo sunt talib⁹ assueti et idō n̄ pōt ethiops immutare pellem suā et pardus varietates suas et vos bn̄facere cum vos didiceritis malū aūt illd̄ vel deformitas sine macula est signū ineffabile damnationis et bānitionis a regno ꝛ tabernaculo a monte ꝑadisi. ps. Dn̄e q̄s habita. in tab. t. vsqꝫ qui igredit̄ sine macula vnde hn̄s maculā pcti ꝑscriptus est a regno dei. n̄ macula adustionis n̄ vbi[illegible] mala peior tn̄ in facie quia celari non pōt vnde ab oib⁹ ꝑpēdit̄ et vn̄ sic macula adustionis cupiditatis

hoc mūdo supnatāt s; pauperes et debiles sunt in fundo:et depredan tur scdꝫ merita et demerita homi num:sed modo si sint turbida non apparent:sed in iudicio vbi om nia erunt clara pauperes superna tabunt:quia ad paradisum eleua buntur:et diuites in fundo inferni demergentur.

¶ Itē nota ꝙ est quidā piscis q̄ hꝫ guerram continue cū cete. vñ vo lens cete vincere mittit venenum suum. cete vero ex alia patre emit tit fumū odoriferū quo facto iste piscis non potest sibi nocere. Sic mali ꝓiciendo venenū detractio nis vel cuiuscumqꝫ iniurie nitun tur bonos vincere et deprimere. Sed sancti cū fumo dulci ꝛ hone sti verbi deuincunt eos:et sic exal tantur. De secundo potest exponi illud Cant. iij. In lectulo meo per noctes quesiui. ꝛc. hoc quere i ser mone qui incipit. Que sursū sunt querite vbi xp̄us. vel illud Sap. i. Sētite de deo i bonitate et in sim plicitate cordis querite illū vt in do. in. l. fide s[...]a ꝛc. rogabim⁹. ꝛc.

¶ De eadem dñica

Vocatus est iesus et discipuli ei⁹ ad nu ptias. Johānis. ij. Uolens contrahe re sine periculo; et offensa debet iudi cium et auctoritatem ecclesie in uocare. Matrimonia enim clande stina prohibentur in iure propter inconuenientia que sequuntur. In matrimonijs enim clandesti nis qñqꝫ inueniunt̄ ꝑsone illegiti me vel gradus prohibitus ita ꝙ oporteat matrimonium solui. Ma trimonium spūale est inter animā et dñm per dilectionem ꝛ fidē nec potest alia ratio assignari nisi ma xima dilectio dei ad aīam. Sap. viij. hanc amaui et exquisiui in iu uētute mea ꝛ quesiui michi spōsā assumere. h patꝫ exēplo scdm iura Rex imperator scienter despōsans ancillā facit eam liberam:et sic ꝓ lem ad successionem hereditatis admittit. Unde sicut dñs sic despō sando diceretur ancillam summe diligere. sic deus sciens animam ancillam ꝓpter peccata despōsans eam sibi maxime optat suam dile ctionem:qꝛ solum non eam liberat a seruitute peccati immo etiā ꝓlē eius: id est opera celestis heredi tatis successionem admittit vt sic despōsata per fidem per bona ope ra digna sit corona celesti ad quā vocatur. Cant. iiij. Spōsa mea ve ni de libano veni coronaberis. vo catur in vita presenti aīa spōsa:qꝛ sponsalia facilius soluuntur q̄ ma trimonium: vnde spōsa opꝫ diligē tius custodiri. Si enim incurrat notabilem deformitatem perdēdo oculū ideo anima despōsata deo de bet cauere deformitatē pcti mor talis: lepram voluntatis paralisim cupiditatis. immo debet esse orna ta virtutibus. Apoc. xxi. Uidi hie rusalem descendentē de celo sicut sponsam ornatam viro suo. sic aīa deo desponsata dꝫ horrere omnem maculam per quā huius sponsalia soluerent̄. B. O anima insignita dei imagine decorata similitudi ne desponsata fide redempta san guine deputata cum angelica pax beatitudinis quid sibi tibi cū car ne villius sterquilinium inuenisti sic habemus duo. Primum est ꝙ debꝫ esse matrimoniū spūale inter

dñm ⁊ aïaȝ. Scõm est q ad matrimoniũ siue nuptias dȝ vocari iudicium siue auctoritas ecclesie qd dicunt ꝓposita vocatus. ⁊c. vbi tãgũtur tria cõcurrentia in nuptijs aïe cũ deo. Quia pmo cõsideratur spõsa contrahens. Scõo mediator cõiũgens. Tertio cõsiliator suggerens Inuenitur eñ primo in sponso cõtrahẽte alliciẽs amicitia vocatus est Motiuum ad contrahendũ sponsalia inter psonas honestas est amicitia pcedẽs. Aia nõ potest magis exprimere amicitiã ad dñm q̃ʒ vocando ad nupt. spũales. Cũ eñ ꝓpter verecundiã virginalẽ viri soleant vocare puellas ad matrimoniũ non ecõuerso signum desiderij est ⁊ amicitie qd aïa vocat ⁊ inuitat spõsum: nec est ista vocatio ex parte spõse signum verecũdie vel fatuitatis imo maxime ꝓudẽtie. qñ eñ sponsus nobilitate diuitijs multũ excedit spõsaȝ nec nota nec verecundia est i sponsa requirere spõsum. maxime qñ sola vocatio amicitie sufficit ad matrimonium impetrãdũ. In matrimonio inter dñm et aïam sufficit deuota vocatio: qr ipse vocari desiderat. Hiere. iij. Saltẽ voca me pr meus dux virginitatis .m. vbi tãgit auctoritas duo ꝓpter q̃ aïa vocat dñm ad matrimoniũ spũale. ¶ Primũ est amicabilis multitudo pater meus lȝ pr qñq̃ʒ habeat vnicũ filiũ põt tñ hr̃e plurimos filios adoptiuos. Uñ si regnũ sine diminutiõe ⁊ diuisione ita sufficeret multis talis rex si hẽret vnicũ filiũ naturalẽ dberet oẽs amicos et notos in filios adoptare: vt sic oẽs in regno succederent Deus habet vnicũ filiũ naturalẽ nec plus hr̃e põt. Johã. j. Uidimus gloriã eius. g. quasi vnigeniti a prẽ Regnũ celeste sine sui diminutiõe et diuisione ita sufficit mltis sicut paucis. vñ vt hẽret plures filios adoptiuos voluit esse pr cuiuslibet nr̃m p grãm q erit pr vnius tm̃ p naturã. Hie. iij. Patrẽ inuocabit me et post me ingredi nõ nouero. Et nõ quer it deus de malis: si ego pr vbi est honor meus. Filij adoptiui tenentur honorare pentes plusq̃ʒ filij naturales. qr q̃to bñ factũ est magis gratuitũ tanto magis dȝ diligi et beneficijs honorari. Bñficium patris adoptãtis respectu filioꝝ magis gratuitũ et liberale est q̃ʒ pris naturalis q bñfacit filijs quodã instinctu naturali: vñ filij adoptiui magis tenentur ad honorẽ parentũ. Inter alios clerici et liberalius et spũalius ad plura adoptantur adeo nõ solũ ad bona eccłie triũphãtis sicut oues fideles gñalr: sed etiaȝ ad bona eccłie militãtis. Ideo spũalius debẽt dñȝ honorare ⁊ reuereri: sed nunc multi dominũ spũalius vituperant et offendunt que enim maior offensa q̃ʒ de bonis ad que homo adoptatur patrem adoptãteȝ impugnare et inimicos nutrire. Multi hodie de bonis ecclesie ad que adoptati sunt offendunt xp̃m ⁊ nutriunt hostes xp̃i. vbi sup illd Isa. xxvj. In terra sctõꝝ iniqua gessit. Itẽ si timeant clerici timeãt ecclesiaꝝ prelati q in terris quas possident inique gesserunt vt suspendijs q̃ sufficere debent minime cõtenti superfluis quibus egent sustẽtãdi essent ipi et sacrilege retineant et in vsus superbie et luxurie victũ pauperũ expẽdere nõ verentur duplici iniqtate peccãtes: qr et aliena diripuerint et sacris

tione scientiarũ ꝛ questionn̄ʒ inutiliũ obmissa conseruatione diuinorũ ꝛ sibi necessarioꝝ ad salutem pōt dicere lumen celi nō video contra tales dicit Augustinus in consideratione creaturarũ non est peritura curiositas extendi. ſʒ gratia diuina ad immortalia. ¶ Tertia ratio aggrauans morbuʒ peccati est amicitie tēporalis infidelitas amici mei ꝛc. Istud eñ marie infirmũ grauat quando inuenit infidelitatē vbi debet fidelitatem inuenire ꝛ amicitiā frequenter sic ē in amicitia tēporaliuʒ quando aliquis credit habere aliqua pro se: venit contra se. Ratio est. quia aduocati conducti qui stant in causa nō amore veritatis: sed cupiditatis ꝛ lucri tpalis stant pro parte cũ qua plus lucrant: vnde quandoqʒ vna pars credit ꝙ debeat stare ꝓ se ꝛ stat econtra ꝓpter maius lucrũ. vnde in talibus nec fidelitas nec stabilitas. quia amici tēporales sunt quasi oēs conductitij magis attendunt lucrũ ꝛ propriā cōmoditatē q̄ personā ꝛ veritateʒ ideo ī talibꝰ raro inuenitur stabilitas. Isid. de summo bono. nō sunt fideles in amicitia quos minꝰ non ratio copulat nā cito deserunt nisi semper acceperint dilectio eñ que munere conglutinatur. cito dissoluit. vnde quādoqʒ credit ꝙ aliquādo sungpro se qui tñ mala cogitant contra se. Psalmus. Aduersum me cogitabāt mala mihi quasi nulla fidelitas est in mundo. In Geñ. dicit. Consurrexit Caym aduersus fratrem Abel. sed deus est amicus fidelis ꝛ verus non eñ diligit nos nisi ꝓpter nostrā salutem et beatitudinem. Ideo dicit in euāgelio. Beatꝰ qui inuenit in amicitiam veram qui iudicium habere meretur beatitudinem consequit quam vobis concedat ꝛc.

Secundo possumus videre imminentē vigorem ad sanitatem mirabilem. christus potest sanare īfirmũ non vna infirmitate sed omnibus. In luce scribitur. Uirtꝰ de illo exibat ꝛ sanabat omnes. Ratio est. Inter virtutem singularis herbe et virtutem existentem a sole differentia est. quia virtus singularis herbe sic potest sanare vnam infirmitatem quod nō aliam. Unde solum ad determinatā infirmitatē se extēdit: ſʒ solis vtꝰ oēm īfirmitatē seruat ꝛ in omnibꝰ dat efficaciā ꝛ virtutē. vnde lux solis existens sanat omnē infirmitatē inquantum lumine suo cuilibet herbe confert virtutē sanandi. In Apocalip. dicitur de christo. Facies eius sicut solis in virtute sua lucet. Ista igitur est differentia. inter christum et quemlibet aliuʒ hominē quantuncunqʒ sumitur quia licet quandoqʒ vnus habeat virtutē contra vnum morbum sicut vnus habet virtutem caliditatis contra luxuriam: sed nullus habet virtutem contra omne peccatum: ideo nullus pōt seipm curare ꝛ ꝓseruare ab oñu petō. j. Ioh. Si dixerimus ꝙ petm̄ nō habemꝰ nosipsos sed. Unde de quolibet verum ver est illud Apoc. Modicā habes virtutē cōtra quedā peccata: nec oia ad hoc. ſʒ xp̄s habet virtutem sanandi oīne petm̄ inquantum ꝯfert lumen gratie. que sanat

habes virtutē contra quedaꝫ pec|cata: nec omnia licet christ⁹ habet virtutē sanādi oīe peccatū inquātum confert lumen gratie que sanat oīe peccatuꝫ. scdm Aug. Talis est gratia spūs. s. vt si in corde tristitiā venit / cōsumit / ꝛ dissoluit: deū permansurū fecit hic trepidatione ipm abijcit ꝛ expellit. vñ Isi. Scio ꝙ omnia potes in me omnis gratia vie ꝛ verita.

¶ Nota licet oīs virtus herbarum diriueꝫ a sole: sed causa pmittunꝫ terre infixe ꝛ adherentes illa virtus mortificaꝫ in hyeme: ideo cōsiliū est ꝙ in estate virtute solis accepta de terra eleuanꝫ ꝛ transferunꝫ sic licet oīs virtus ꝛ bonū ꝓpositū dirueꝫ a xp̄o. si tñ homo remaneat infixus in terrā ꝛ adherens affectione terrenoꝝ que sunt causa ꝛ occasio peccati virt⁹ ꝛ bonū propositū paulatim deficit et in nihilū tendit eoꝝ primo qui adherent meretrici vnū corp⁹ efficiꝫ vñ de tali expediret ꝙ in virtute boni propositi relicto periculo ad securū locū et solaciosū consortiuꝫ se transferret. sicut dicit Sap. iust⁹ inter peccatores translat⁹ est raptus est ne malicia immutaret aut ne fictio deciperet animam illi⁹ sic frigus hyemis superueniens mutat scdo dilatat virtutem solis in herba ista. s. virtutē adhoc. miratur. Sap. iiij. Cum sit omnia potest. omnia innouat. Tertio possum⁹ videre in effectu sequentem decorē ad ītuendū delectabilē. mūdare sicut persona deformis et immunda non est delectabilis ad intuendū sic christi gratia mūda et gratiosa est delectabilis ad tuendū istā mundiciam spiritualem solus de⁹ facere potest. ideo ps. petebat ab oculis meis mūda me domine: Ratio est in puteo profundo qñqꝫ cadit aliquod aīal venenosum totū puteuꝫ inficiēs ꝛ corrumpēs: ꝛ tunc ille solus pōt purgare ꝛ mundare qui in ꝓfundo putei descendit. Uerū est ꝙ habūdātia aq̄ maxime īpedit ne mundeꝫ puteus vnde qñ aqua exhauriꝫ ita ꝙ puteus exsiccatur facilius pōt mūdari venenum peccati qñqꝫ cadit in corde humano quod est pute⁹ profundus. Prou. er. Sicut aqua profunda sic cōsiliuꝫ in corde viri iste puteus adeo est profundus ꝙ solus de⁹ ipsum pōt penetrare ꝛ agnoscere. Reg. j. Homo videt ea q̄ patent deus autē intueꝫ cor. vnde sicut solus deus corde humano illabiꝫ: sic ab ipso solo purgaꝫ ꝛ mundatur. Uerū est ꝙ maxime īpedit purgationeꝫ carnalis voluptatis. vñ voluptas cessat ꝛ abijcitur facilius cor purgaꝫ: ita cessauerat voluptas. In aplo dicēs ad hebreos. Mundauit conscīētiā nostram ab operib⁹ mortuis ad seruiēdū deo viuenti. Quod nobis concedat ꝛcet.

¶ Dominica tertia.

DOmine salua nos perimus. Matth. iiij. persona exñs i periculo vel cui iminet periculuꝫ libenter petit auxilium ab eo quē nouit esse mansuetum et clementem. Ratio est. quia phs dicit in octauo. ethy. Mansuetus nō ē punitiuus sed. cōdonarus: sed iste cui imminet periculū indiget ꝙ pena sibi remittaꝫ ꝛ auxiliū ꝓdoneꝫ: ita talis petit libēter

auxiliū ab eo quem nouit esse cle=
mentē ⁊ mansuetū ad hoc em̄ diri
gimur auctoritate scripture.iiij.
Reg.xi.q̄ cū benadab rex syrie vi
ctus fuisset a rege israel ⁊ timeret
sibi de morte dixerūt serui sui ad
eum Ecce audiuimus q̄ reges is=
rael clementes sunt egrediamur
ad regem israel ⁊ forsan liberabit
aīas nostras.aliud hoc secundo in
struimur sagacitatem, nōne sic hō
est animal mansuetū ⁊ clemēs na=
tura.⁊ quia scdm phm hoc cogno=
scit certi⁹ instinctu naturali.ideo
videns se fugatū a bestijs crudeli
bus vt leone vel lupo vltro cōfugit
ad hominē tanq̄ māsuetū ⁊ clemē
tē. Tertio ad idē allicimur ex vir
tute figure. Hest.iiij.⁊.xv. dicit
q̄ rex assuerus tenebat virgā au=
ream in signū clemētie.⁊ ideo he
ster pauens periculū quod immi=
nebat sibi ⁊ omi generi suo acces=
sit ad eum ⁊ se ⁊ totū genus suū
a morte liberauit. Rm̄i q̄diu su=
mus in hoc mundo sum⁹ in piculo
cōtinuo.ratio est.nauis q̄diu est i
mari semp est periculo nunq̄ est
in tuto quousq̄ in portu plenarie
sit recepta.verūtn̄ qn̄ vadit p ma=
re q̄diu pars . ē clausa vers⁹ aquā
aperta superius nunq̄ nauis peri=
clitat.sed quādo ex vna pte vent⁹
impellit ⁊ ex alia aqua subitrat et
apertura inferius nauis periclita
tur ⁊ submergit.⁊ dato q̄ vsq̄ ad
portū iam perueniret cū egressu
maris et ingressu port⁹ sic pericli=
tatur ⁊ submergit.spūaliter mun=
dus iste est quasi tēpestuosus.ps.
ciij. mare magnū ⁊c.quilibet no=
strum est sicut nauis in medio ma=
ris.Job.Dies mei velociores sūt
cursore.sequit.Trāsierūt quasi na

ues poma portātes.verū est tn̄ q̄
q̄diu ista nauis est apta superius
q̄diu affectio et ratio aperiunt ad
dm̄m et ad celestia.⁊ est clausa in=
ferius respectu terrenorū delitia=
rum honor ⁊c.potest ad portū sa
lubrit puenire.Sed quando vent⁹
supbie et elonis impellit ab vna p
te et aqua delitiar subitrat ex alia
et tangit arenā diuitiarū ⁊ pars
que debet esse inferior superat et
dominat:sic nauis homo piclitat ⁊
submergit in peccato.dato ⁊ q̄ vs=
q̄ ad portum salutis pueniret. In
exitu est passus valde piculosus.
nunq̄ fuit qui non timeret in exi=
tu hoc ē i morte. Nota quomodo
diabolus apparuit beate virgini i
morte:sumus igit in mundo isto in
periculo tn̄ in vno solo.sed in mul=
tis.ad Cor.xi. periculis fluminū
periculis latronum ⁊c.vsq̄ ibi fal
sis fratrib⁹. Figura ad hoc d filijs
israel qui q̄diu ierunt via ad ter
ram pmissionis semp fuerunt i pe
riculo primo:in piculo maris ru=
bri. Exod.xiiij.periculū fluminum
et sitis in terra diuersor bellorum
et piculū serpentium ignitor a q̄=
bus scdm aplm multi pierūt ⁊ sic
habemus duo.Primum est q̄ psō=
na existens in piculo debet quere
re auxilium a mansueto. Rō tertio.
q̄ q̄diu sumus in hoc mundo
sumus in magno piculo.modo si=
cut d: Prouer.ix.dns misericors ⁊
clemens.ideo nos in tantis picu=
lis constituti debemus ab eo auxi
lium petere cōfidenter dicens ver
ba pposita.Dn̄e ⁊c.vbi tāgūt tria
propt que debemus petere cōfidē
ter auxilium a deo.Primum est ex
pte dni nr̄i iesu xp̄i clemētie poten
tie eximi⁹.dn̄e. Scd̄z ex pte nr̄a

decētia prudentie titulꝰ ſalua nos Tertiū eſt patentis miē ſtimulus primus. De primo ſciendū ad hoc ꝙ aliquis ſit verus ⁊ naturalis dominꝰ requiritur ꝙ ſit potens ⁊ clemēs/clementia vt ſubditos foueat et nutriat/potentia vt eos a malis arceat ⁊ ab aduerſis defendat. ratio eſt ſcḋm phm̄. v. ethi. Differentia eſt inter dn̄m ⁊ tyrānum quia tyrannus de ſubditis non curat: ſed oīa bōa ſibi accipit ⁊ oīa mala ſubditis dereliquit. ſz dn̄s eſt ſicut pater. vnde iuſtū dn̄atiuū eſt ſicut iuſtum paternum: ſed pater cui ineſt clementia filios ſuos fouet ⁊ cum potentia ipſos a malis cohercet et reprimit idō in dn̄o requiritur clementia et poteſtas hoc apparet ex ſcripture argumento. qḋ apparet pal. lxxx. diuus eſt dn̄s. et in pref. potens es domine. hoc ſecundo patz nouo documēto hꝫ Amb. i exam̄. ꝙ apes regem eligunt ⁊ dominum ſibi conſtituunt illum ſcꝫ qui inter eas maior et pulchrior corpe per quod ſignatur potētia et qui caret aculeo ſi habet non vtitur per qḋ ſignatur clementia. hoc idem patz ex velamento fi. naz pal. ij. legitur ꝙ cum roboā filius ſalomonis veniſſet in ſichem vt conſtitueretur rex ⁊ dominꝰ ſup populū iſrael. Reſponſum eſt ſibi ā ſenioribꝰ. ſi placueris populo huic ⁊ leniueris eū verbis clementibꝰ ſeruiet tibi omni tempore. quod patet i hoc quod dicitur domine vbi tangitur clementia ⁊ ponitur modo ſicut dr̄ deꝰ ſcientiarū dn̄s eſt. vn̄ ipſe ſolus eſt verus dominꝰ. ergo in ipſo eſt clementis potentie cumulꝰ. dn̄e. De hoc pōt exponi illud Math. xxx. Diliges dominum deū tuū atqꝫ obedies voci eiꝰ et illi adhereas. ipſe eni eſt vita tua. ¶ Ubi tangit auctoritas quattuor quorū tria tenemur reddere deo noſtro: ⁊ quartū eſt cauſa nos obligans ad hoc primū eſt officiū amoris intēſi. Diliges dominū deum tuū. Secundū eſt obſequium honoris intēſi. atqꝫ obedias voci eius. Tertiū eſt iudicium feruoris intēſi. et illi adhereas. Quartū eſt ꝙ debet reddere conſciū minoris impenſi. ipſe enim eſt vita tua.

¶ De primo nota ꝙ ordo naturalis requirit ꝙ ſeruus diligat dn̄m. ratio eſt quia ſcḋm Iſido. lib. ethim. ſeruus eſt ille qui eſt in bello captꝰ ⁊ a domino liberatus a morte. Figura Ioſue. ix. vbi legitur ꝙ cū Ioſue liberaſſet gabaonitas de manu filiorū iſrael vt non occiderentur decreuit vt ipſi ſeruirent filijs iſrael cedentes ligna et aquā portantes. Iſte igitur ē ſeruus qui eſt i bello per dominum liberatus a morte. ſed vnuſquiſqꝫ naturaliter diligit vitam ſuā: et ideo ſeruꝰ tenetur naturaliter diligere dominū ſuum. ſic. Rō ppter hanc rationē tenemur diligere dn̄m deū ſup omnia. quia cū eſſemꝰ rei mortis eterne ⁊ obligati pene pꝑpetue ipſe ab illa morte nos liberauit pro nobis moriendo et ſic tenemur eum ſup omnia diligere. ideo dicit Iohan. quarto. Nos ergo diligamꝰ dn̄m quoniā ipſe prior dilexit nos. Ad edocemur p naturā dr̄ de elephāte ꝙ qn̄ contingit ꝙ cadit in foueā ꝙ tunc venit vnus venator qui pungit eum verberat et affligit: ſed alius ſuperueniens venatorem repellit et fugat et dat cibum. ſecūdum elephanti ꝙ cū fecerit ter vel quater elephas eū diligere icipit

pit ⁊ domesticatur ita qđ postea si bi libenter obedit sic spũaliter totum genus humanũ propter peccatũ primorum parentum inciderat in foueam pctĩ in qua diabolꝰ venator animarum ipsum multis punctionibus temptationũ ⁊ tribulationũ pungebat et affligebat sed xp̄s saluator mũdi istum venatorem repulit ꝓstrauit ⁊ fugauit et pabulũ p̄ciosi corporis ⁊ sãguinis attulit ⁊ ideo debemꝰ eum super oĩa diligẽ ⁊ sibi suo oĩa obedire. ¶ Figura. i. Reg. xvij. vbi legitur q̄ cũ filij israel in valle ebꝛõ cõgregati ⁊ a philistinis maxie afflicti. Golyath vel spuriꝰ iproperabat ⁊ multipliciter affligebat tunc dauid ĩ patre suo supueniẽs ip̄z deiciat et occidit pabulũ fratribꝰ suis existentibꝰ ĩ bello apoꝛtauit et sic ab omni pplo dil . ctus fuit. n ã ibi dicitur q̄ tota ciuit is dilig bat eũ sicut animã suam ergo debemꝰ deũ super omnia amaꝛ q̄ nos a moꝛte peccati gehenne liberauit. Tertio nota q̄ latro postea nõ amat illum qui reducit eum a patibulo qui liberat eum a moꝛte imo aliquando ꝯtingit q̄ latro occidit eum Exemplũ h bemus Jo. xvj. de illo cui xp̄s aurem restituerat qui chꝛisto dedit alapam coꝛam pontifice sic hodie fit simpliciter illi enim quibus deꝰ ꝯtulit plura beneficia sũt illi qui primo ꝓsequuntur ipsum in peccatis iterum ipsum crucifigentes et dicit. B. heu heu domine iesu illi in persecutione tua sũt primi qui ecclesiam tuam videntur m ere et mente tenere principatum nulli displiceat cõtra vicia loquoꝛ non contra psal. vnde psonas non increpo sed vicia detestoꝛ hodierna die illi qui piguius sunt beneficiati et qui honoꝛabiliꝰ titulati minus curant de deo et plus sunt dediti mundo: quod peius est plus sunt inuoluti in peccato. vnde Hug. de sancto victoꝛe. Clerici nostri tempoꝛis legem dei nesciũt nec discunt: sed vacantes ocio cõmessationibus ⁊ ebꝛietatibus student terrena sapiunt assidui in plateis rari in ecclesiis/ tardi ad inuestigandum defectum peccatoꝛis parati ad insequendum venum lepoꝛis velocioꝛis sunt ꝯgregando canes q̄ꝫ ad conuocandum paupe res citius poꝛrigunt cani q̄ꝫ pauperi citius extendunt manum ad taxillsm. q̄ꝫ ad psalterium: plures seruiunt ad mensam q̄ꝫ ad missam: hij sunt quo thalamus nec ecclesia mensa paracioꝛ q̄ꝫ altaria cyphus pulchꝛioꝛ calice/ equus carioꝛ missali/ mappa pulchꝛioꝛ casula/ camisia delectatioꝛ q̄ꝫ alba pulchꝛioꝛa femoꝛalia q̄ꝫ coꝛpoꝛalia. sed non sic de bonis quia dominum suum diligunt toto coꝛde ⁊ illi soli seruiunt adimplentes preceptum. Matthei. xxij. Diliges dominum deum tuum. ⁊ cetera. Secundum est obsequium honoꝛis immensi: atq̄ obediens voci eius. Scitis q̄ quando ventus est bonus et ꝓpicius si nauis ei obediat et moueatur secundum eius impetum faciliter perueniet ad poꝛtum salutis. Et ideo quando flat bonus ventus et ꝓpitius prudens nauta velum erigit nauem dirigit et sic ad poꝛtum salutis producit spiritus. Nox dei ventus quidam est et flatus. Joh. ãnis

xx. Insufflauit eis et dixit etc. Iste flatus seu ventus bonus est et propicius et quando persona obedit ei et mouetur secundum eius impetum faciliter peruenit ad portum salutis et ideo prudens et deuota persona ad istum ventum debet velum aurium suarum erigere libenter audiendi et moueri secundum eius impetum faciliter obediendo et sic prompte et sine periculo perueniet ad portum sue salutis ita loquitur scriptura vt dictum est Abra. lx Gen. xxii. Benedicentur in semine tuo omnes gentes terre obe. voci mee. Exemplum in natura dicitur quod coturnix est quedam auis que flante austro mare transuolat vt inueniat pinguiorem pastum et quando fessa est sic quod non potest amplius volare descendit in mare et tunc vnam alam erigit et cum alia in mari se regit et sic venit ad portum sic spiritualiter per ventum australem intelligitur ventus spiritussancti iste enim ventus est calidus et humidus et ideo quando iste ventus flat quando spiritussanctus inspirat alicui personi bonum ventum bonum propositum debet erigere vtramque alam scilicet rationis et voluntatis idest quod quamdiu ventus spiritus sancti flat persona non potest semper volare per contemplationem sed oportet quod frequenter descendat in mare mundanum propter necessitatem vite corporalis et tunc debet vnam alam scilicet voluntatis vel recte affectionis ad ventum spiritussancti erigere et cum recte ala rationis se regere circa mundana et sic facit peruenire ad portum eterne salutis vbi pascua inueniet eterne hereditatis ¶ Figura Jo. i. vbi legitur quod post transitum mare rubrum de numero filiorum israel illi soli qui dixerunt Jos. sicut obediuimus in cunctis moysi ita obediemus tibi intrauerunt terram promissionis alii autem omnes mortui sunt et perierunt in deserto sicut dicit apostolus Rom. x. non omnes obediunt voci christi. ideo dicebat apostolus ad Gal. v. Quis vos fascinauit non obedire veritati multi sunt hodie fascinati. Ratio est dicunt naturales quod in mari sunt quedam monstra que vocantur syrene que ab vmbilico et supra habent formam pulchriorem virginis sed residuum est forma piscis et istud monstrum cantat ita dulciter et melodiose. quod naute audientes obdormiunt: et sic nauis arestatur et obedit venti et tunc illa monstra intrant nauem accipientes homines et ad locum suum trahentes faciunt et deuorant. ita spiritualiter nec plus nec minus monstruosa res est mulier. vnde quando videt nauem bene currentem clericum voci christi faciliter obedientem / libenter missam et sermones audientem / et cum vna miserrima gratia et monstruosa ita fascinabit eum verbis fallacibus et sciet eum sic obedire quod primo trahet eum ad turpem actum deinde lachrimabit eum ... ad famam et deuorabit ... substantiam et sic nauis arrestatur. tunc enim talis infatuatus et fascinatus nec libenter audit missam nec sermonem nec aliquid aliud quod sit ad honorem christi et sue anime salutem non peruenit ad portum salutis paradisi: sed ad portum perditionis: inferi est iudicium feruoris intensi et illi adhereas: nota quando cera est frigida non potest sigillo adherere nec ymaginem in sigillo sculptam recipere. vnde quando cera faciliter adheret et sigillo signum est quod sit calida ps. Factum est cor meum tanquam cera liquescens. ad hanc ceram ad cor nostrum haberet vt signaculum. Eze. xxviii. tu signaculum similitudinis plenus sap. et

pfecto decore. et ideo qñ cor hũanum faciliter adheret deo per amorem de facili recepit eius ymaginem cum habendo ĩ oculis signum est q in tali corde est feruor ⁊ calor charitatis. tales bñ audiunt illud qđ scriptum est Jo. xxii. Diligite dñm deũ vestrum et obseruetis mandata illius adhereatisq̃ ei ⁊ seruiatis ei in omni corde. Sz nota qñ humor siue aqua vel sputum ponit inter ceram et sigillum cera refrigatur nec faciliter adheret sigillo. nec bene recipit eius impressionem vñ qui vult q cera non bñ teneat se cum sigillo interponere aquã vel saliuam siue alium humorẽ. ⁊ sic spũaliter p aquã que superfluit ⁊ refluit intelligunt delatorie corporales ⁊ mundani honores que fluunt ⁊ refluunt ⁊ in quibus nulla est stabilitas. modo est ita q diabol⁹ volẽs impedire ne cor tuũ deo adhereat p amorẽ et eius ymaginem p iugem memoriam retineat ⁊ recipiat interponit diuitias delicias ⁊ honores huius mũdi. ⁊ sic adeo separat cor tuuz et ad se ⁊ ad suam partem trahit. simile in natura dicunt naturales q balena fetus siue catulos suos semper tenz in aqua maris. ⁊ quando continet vnus eorũ nimis appropinquat ad littus maris nec ,ppter defectũ potest natare tunc balena vadit ad ,p fundum maris ⁊ exhaurit aquam et tunc veniens euomit super catulum ⁊ sic separat eum a terra et retrahit ĩ mare. sic spirituliter diabol⁹ ꝗtũ potest tz homines mũdanos ĩ mari diuitiarum ⁊ honorum et quando videt q vult se arrestare ad terram ad statum penitentie et religionis euomit super eum aquam delitiarum ⁊c. et sic ipsum separat a statu penitentie ⁊ ad deũ et ad se trahit. ¶ Figura ĩ apo. vbi dr q cum date fuissent mulieri alee due ⁊ volasset in desertum serpens euomit post mulierem aquã tanq̃ fluminum vt eam faceret trahi. sic igitur tales non adherent deo sed a deo totaliter separantur nam in ẽs. dr non adheret mihi cor prauũ ⁊c. Quarto sequitur q dz se reddere resciium valoris impensi. Jfe ei est vita tua. valde difficile est scire vtrum deus sit vita hois ⁊ vtrum homo viuat scđm deũ ecce tñ vn⁹ sciendi phs dicit ethicorum. x. p exteriora iudicamus de interioribus. vñ medicus volens scire vtrũ vita scit in corde volens iudicare de vita hominis manum hominis accipit et pulsum tangit ⁊ secundũ motum manus et tactũ puls⁹ scđm q plus vl minus mouetur iudicat medicus nã si motus pulsus sit bonus ordinat de vita si puls⁹ sit debilis ⁊ mal⁹ iudicat de morte ita spiritual'r secunduz aug. sicut anima ẽ vita corporis ita deus est anime vita anime vis ergo scire vtrum pulsus sit scđm deum vtrum deus sit vita tua tange pulsum tuum inde qualis est motus in manu tua quia si man⁹ facilr et prompte moueat ad bona opera mie et pietatis certum signuz e st q deus est vita tua ⁊ sic pōt dicere cũ aplo Gal. ii. Uiuo ego iam non ego. viuit in me xp̃s q̃diu enim deus est in anima ⁊ appropinquat anime per gratiaz anima viuit ⁊ reuiuiscit q̃ tunc q̃s et prius esset mortua per peccatũ hoc patet scripture testimonio dicitur enim Rom. vi. St. pẽdia pec cati mors: gratia dei vita eterna.

Patet etiam exemplo nature quã
do enim ſol elongatur a nobis ca=
lor eius minuitur. arbores tunc ſũt
quaſi mortue non apparet ĩ eis vi
ta ſed quando appropinquat no=
bis ſicut in vere arbores tunc reui
uiſcunt ⁊ florent et faciunt fructuꝫ
ita ſpiritualiter quando deus rece
dit ab anima per peccatum ē mor
tua ſpũaliter ſed quando eſt ſibi p̃
ſens per gratiam viuit et vireſcit
per honeſtam conuerſationem et
floreſcit per ſanctam affectionem
et fructum facit per bonorũ operũ
executionem. Figura. iiij. Regu.
xiij. vbi legitur ꝙ cum oſſa heliſei
tetigiſſent hominem mortuum re=
uixit ⁊ ſtetit ſupra pedes. heliſeus
ſaluator. deus meus ſaluator. vnde
quotiens deus tangit animam per
gratiam licet ſit primo mortua per
peccatum reuiuicit in pñti per gra
tiam et ĩ futuro per gloriaꝫ ad quã
nos perducat ⁊c.

¶ Dñica. iiij. post octa.
epyphanie.

Induite vos ſicut ele
cti dei. Iſtud verbuꝫ
oſtenſiuum verbi ſe
preparandi ad verbũ
ſpirituale proponit p
apl'm ad Col'. iij. ſic ĩ
duti viſcera mie benignitateꝫ ⁊ hu
militatē. ſic de aliis. et ſup. hec om
nia charitatē. ergo dicitur eis. In
duite vos ⁊c. ad euidentiam hui⁹
partis ſciendum eſt ꝙ ſicut intran
tes bellum corporale parant ſe du=
plicibus armis ſcilicet armis prote
ctionis de ferro vel huius que pro
prie dicuntur arma et arma que
proprie non ſunt arma ſed ſignum
diſtinctiuum armorum quia para=
menta in figura leonis vel aquile
vł' hmõi in quo ſigno debet arma=
tus vires reſumere ſic intrans bel
lum ſpũale armatur et armis ⁊ pa
ramento armatorum. vñ dr̃. fortitu
do ⁊ decor indumētum eius arma
eius propria ſũt benignitas humili
tas modeſtia et patientia. qui em̃
vult amari primo induit mollem
camiſiã. deinde poſt camiſiã induit
bombale et poſt loricam et poſt ſu
peraccipit ſcutum ſi inter arma ſpi
ritualia anim⁹ primo accipit mollē
camiſiam benignitatis que eſt a ni
mi dulcedo benignitatis amaritu=
dineꝫ iudicie vel ire aut cuiuſꝗ ma
le triſtitie in aĩo permittit habere
Lu. vi. Benign⁹ eſt ſuper igratos ⁊
malos deinde poſt camiſiaꝫ induit
bombale veſtem profinitam humi
lem. nam ſicut illa veſtis fit de lana
cuiuſdam vermis que bombax dr̃
ita materia humilitatis noſtre eſt
ↄſideratio vtilitatis noſtre. Mich.
vi. humiliatio tua in medio tui pro
pter quod illa veſtis precipue ē cõ
tra ictus ꝑpõderoſos. ſic humilitas
multum valet ad impellendum i
ctus honoris potentie aut etiã cu=
iuſcũꝗ tribulationis dum enim ali
quis conſiderat vtilitatem vnde ē
ad quē finem tendit facilius dicta
pondera expellit per contemptuꝫ
ideo qui talia contempſit dicit. Di
ſcite a me qꝛ mitis ſuꝫ et humilis
corde et notabilr̃ dr̃ per dicta pon=
dera qꝛ non humilem hic elatum
qꝛ ſic in amat humores aliud ter=
ram quemadmodũ quodcunꝗ põ
dus honoris ⁊ potentie ⁊ regnum
aut ꝑpter eum non recuſet ſuper=
bia eorum aſcendit ſemꝑ poſt illa
armans ſe ſpũalr̃ accipit loricam

modestie. est enim modus virtutis vnde modestia dr ad modū anulorū louice perfecte inuicē se conuertere ꝛ sic habens vnā quasi omnes habeat rōne huiꝰ dr ad Gal.v. fructus autem spūs est gaudium sed modestia ꝛc. et postea suum accipit statum patientie que admodū scuti omnes istas angustias temperationi tribulationum ꝛ turbationū peruenit tunc solum debet deponi quando temptatio ira appropinqt ꝙ deꝰ luctatur vt te deficiat. nulla enim peccati patientia est tenenda vnde. Eccl.v. Fortissimus non habebit in illis patiētia sed sup omnia ista arma supponitur charitas que est omnium apparamentum cum signo distinctiuo hñs. enī charitatem portat secum crucifixum ad cuius aspectum in omni conflictu tēptationum aut tribulationū debet vires resumere qui tēptatus ē. In hoc apparuit charitas dei ī nobis qm vnigenitū suum misit deus in hunc mundum vt viuamus per eū et qr illi solis armis armantur qui arte et pugna eliguntur inde est ꝙ ista arma induti sunt electi dei. Circa hoc est sciendum ꝙ filij fideles per fidem sunt filij iesu christi vñ genuit nos veritas. Jac.j. et iō fideles debent arma portare vt electi igr. Induite vos sicut electi dei ecce ꝙ apparētibꝰ se ad bellū spirituale mentis probitas ṗrigitur. electi quo ex generositate arguit dei. sic ad pugnam bene disponitur Induite vos Circa primum sciendum est ꝙ omne quod eligitur est ratiōe alicuius excellētie. In cuiꝰ ꝓbatione dicit philosophus vnumquodqz est magis eligendum illo tempore in quo magis valet. nō em̄ in quolibet tempore omnem habz excellentiam suam vnde omnia tēpus habent et or herbe et fructus excellentiam suam habent in estate ideo tunc eliguntur separantur bone a malis vñ bone reseruantur ꝛ male cōburūtur. sic ex letitia bonitatis vel malicie humane non fit nisi in florida estate magnorꝫ dierꝫ post pueriā et adolescentiā. iō vsqꝫ tūc expectari debet electio separationis talis per quam malus totaliter confunditur ꝛ bonus conuincatur. In huius figura legitur Math.xiij. qm̄ pater familias dixit seruis suis ne forte colligatur triticum cū zizania sequitur ad comburēdum triticum autem congregate. Et nota ꝙ separari debꝫ zizania a tritico ꝙ dū postea fit panis ex tritico si sit zizania turbat caput et fit homo vt ebrius. sic quando separatur malus a bonis si sit in eodem collegio opera bonorum sunt virtuosa de quibus simplices debent pasci per considerationem sed confunduntur ꝛ turbantur in animo considerationem ꝓ inspectionē malorū operum vñ plurimi bonorū parū ꝓsunt exempla dum inter eos inspiciuntur mala vnius facta vñ tales electos impediunt ptꝫ ergo ꝙ omne quod eligitur rōne alicuius excellētie eligitur nihil autē a deo excellens est ad purgandum spiritualiter sicut valor ꝛ probitas mentis. In hoc enim scimus quod excellit artem nostram quia illa ars paratam naturam facit consequi finem suum. et ideo medicina quibuscunqꝫ bonis herbis nō ꝗ sanat illum in quo natura deficit. quia ipsa natura est que facit ꝙ herbe huius que parat me-

dies perueniat ad sanitatē sic scil
ꝙ probitas vel mentis constantia
excedit alias virtutens in pugna
spūali q: q̄cūq3 virtutes parant̄ in
animo ad expugnādū mūdum vel
dyabolum vel carnē oēs tñ conse
quūt finem sed victoriam per con
stantiā mētis: et vbi costantia non
est frustra ad talē virtutez cetere
cōgregant̄ virtutes sicut pugillo
vñ armato cū cor deficit ⁊ sic ani=
mi cōstātia facit electos ad belluz
spūale vt de hoc exponat̄ verbum
illud. ꝑs. Semē abrahe serui eius
filij iacob electi ei9. ecce ꝙ ad bel
lum spirituale ꝓbitatis constantia
animum in principio scit sagaciter
ordinare semen abrahe in mundo
ictus fortiter portare serui eius.
sed in tertio viriliter supplanta re
filij Jacob et cetera. Circa primū
sciendum ꝙ inter virtutes quib9
bellum temptationis ingreditur
ordo requiritur quia sicut qñ vir=
tutes naturales non seruant ordi=
nem sibi debitum peccatum natu
re seu mōstrum sequit̄ verbi grā.
quando augmētatiua ꝑuenit acce
lerando in materia nutritiua et tā
tū dilatantur membra ꝙ sit minor
potentia ad motū: sic narrat auic.
de quodam nichomaco qui tantū
creuit ꝙ membra sua mouere non
potuit. Similit̄ qñ generatiua vir
tus preuenit alias duas nullu3 bo
num opus nature consequitur sed
efficitur fetus debilis aut defigu=
ratur sic qñ in resistendo tempta=
tioni virtutis nō tenet suum ordi=
nem sed se ꝑuertunt homo succū=
bit confusus. ideo .j. ad Cor. xiiij.
omnia honeste ⁊ scd̄m ordinē fiāt
in vobis. alias nullum bonū con=
sequit̄ sed malū: vbi gratia quādo
augmētat virtus penitentie ꝟ quā
dilatari debem9 ⁊ bonis operibus
ꝑuenit nutritiuā prudēcie ⁊ discre
tiōis qñ ipsa ita excedit ꝙ hō red=
dit̄ inhabilis nō disposit9 ad faciē
dū bona opa; pnia ei q̄ discretio nō
regulat? sic tedio nō grauat vires
tñ quibus fiunt opa enerunt: ⁊ q:
abrahā nō ita festinauit ideo creuit.
vñ Eccle. xliiij. Abrahā i tēptatio
ne fidelis inuentus est: sequit̄ fecit
crescere. ⁊c. similit̄r qñ generatiua
id est aliorum nutritiua puta do=
ctrina vel exemplo preuenit nutri
tiua sciētie discretionis tñ augmē
tat virtus boni operis aut nichil
boni generat: in alijs autem si=
gnificans debile est aut figuratu3
id est sine debito modo. In illo em̄
de facili bonum opus subuertitur
qui ab eo sine scientia et merito
edocetur nisi sit qui seruet debi=
tum ordinem. : vt posset dici illud
Matthei. j. abraham genuit ysaac
qui interpretatur risus significās
opus perfectum: sic inter virtutes
ordo requiritur ꝙ in princi pio cō
stituit scilicet mētis constantia. q̄
enim timet inconstans est nec se
nec alios ordinare potest quia si=
cut cecitas impdedit ne cecus ali=
quam multitudinem ordinet : et
ita cecitas timoris inconstantie
que ex turbatione mentem facit
cecam sicut in aqua turbata min9
aut nichil impedire videtur ne
homo seipsum ordinare possit: sic
mentis probitas seu constantia re
quiritur vt homo optime ordine=
tur et talis fuit abraham: ideo vo=
bis proponitur in exemplum Esa.
lj. Attendite ad abraham patrem
vestrum. Circa tercium. s. ꝙ in pu
gna spūali requiritur mētis cōstan

tia cuius conditio est sustinere .et portare ꝓ quo sciendū est ꝙ sicut aliq̄ inexperti valde audaces sunt ad cōgrediēdū in pugna corpali s; dū ictus sentiūt ex incōstātia fugiunt ꝛ succūbūt sic aliq̄ non tēptati ante ictus tentationis valde fortes se dicant sed ad resistendū peccato inueniuntur frigidi et q̄ peccatum carnis nunq̄ sensit diceret se potentem ad resistendū ei. Diues etiā q̄ nunq̄ penuriā est passus tēptatus parū aut nichil videt ꝙ paup debeat subijci a temptatione furti ꝛ sic de alijs. Isti tales q̄ ante temptationē nichil reputant: dum eius ictus sentiunt nisi constantes fuerint citius quam alij succumbunt sicut diues factus pauper et sic de alijs. vnde dicitur per illud Luce .xvij. serui inutiles sumus: sed si mentis probitas per se non facit persistere. vñ. ij. paral' ix. Beati serui tui: et hij qui assistunt coram te omni tempore: sed dr̄ Geñ. iiij. Sensus et cogitatio hois prona sunt ad malū. vnde aliquis potest in constantia vt desistat ꝛ non succumbat malo ꝛ peccato dicendum ꝙ licet aqua de se sit valde ꝓna ad descensum tamen admixtio habundans corpori terre vel alterius dat ei constantiam et facit eam stare: sic licet nostra sensualitas sit valde prona et labilis ad descensum in peccatum tamen admixtio prudentie ꝛ doctrine firme et sane secundum ꝙ homo plus regat se in itellectu q̄ sensu plus veritate q̄ vanitate reddit hominē firmum et stabilem p virtutē. Vñ cū aia intellectꝰ ꝛ sapientia habūdat sensualitas firma in deo ordinatis passionibus exteriꝰ nō redū dat. id ad Coll'. iij. dicit. serui obedite p oia dñis: id est sensu rationi et intellectui quoꝝ est dñari.

¶ Circa. iij. probitas seu constantia. sciendum est ꝙ iacob dictꝰ est eo ꝙ habitās in tabernaculis supplantauit fratrem suum venatorem. Nota anima que secum habitat: ex constantia supplantat ꝛ deijcit carnem suam fortiorem que vaga est venando mundanas vanitates. vnde. Geñ. xxvij. Iuste vocatum est nomen eius iacob supplātauit me altera vice. huius supplātationis signum fuit cum egrederentur paruuli ex vtero iacob ꝓplātam fratris tenebat ideo appellauit eam iacob sic dum sensualitas carnis per sensus extragreditur ad mundi vanitates si anima per rationē suā eius pedē id est ad petitū teneat ne ꝓlibito extra discurrat aut vacat signū est ꝙ dicta aia poterit carnē supplantare. fit autē prima supplantatio acquirendo primogenituram scilicet carni anima plenarie dominetur sed dū esau id est caro lassa et fatigata in inspectatione vanitatum mundi esurit copiam mundanorū. Iacob id est aia administret cibum lentis qui generat melancoliam pungitiuam dñium super ipsum. vnde Geñ. xv. dixit. Iacob vende michi primogenita tua. si enim caro sic primo supplantatur de facili. Secundo supplantabitur in accumulatione benedictionis ꝛ plenitudinis ꝑtū gratie ab ysaac deo patre.

¶ Circa secundum principale scilicet ꝙ dicta probitas ac constantia ad bonum euenit menti. sciendum ꝙ anime debet esse magna probitas ac constantia ad bonum

cum ad illius sit ymaginē ꝛ simili tudinem facto per quā omnia fir= mant̄ ꝑs vbo dn̄i celi firmati sunt magna eīn vilitas in filio esse: ꝙ exterius similitudinē patris hēret et tn̄ ꝙ̄ ad alia degeneraret sed ita videmꝰ ꝙ lux corpalis amicta so= li ꝙ̄ es fons eo manente permanet sed mixta cū corpore terrestri dū fit calor alteratur et frequēter cor rūpitur. sic aīa nostra lux spūalis firma ꝛ stabilis est deo cū ea ma= nente ꝑ grām ꝙ̄diu miscetur istis terrenis corporalibꝰ deus dn̄s for= titudo mea. Abac.iij. sꝫ stat.in ꝙ incorporat̄ ꝑ affectū istis corpora= libus ꝑ malū alterat̄ ꝛ corrūpitur. vnde ꝑ ista exteriora et superiora impura sicut lux dū fit calor ipsa admodum caloris ad bonum fit infirma ratione cuius impurita= tis separatur a deo: quia vt dicit̄ Math.v. nō potestis deo seruire ꝛ mamone. Circa tertium principa= le scꝫ ꝙ per dictam ꝓbitatem siue constantiā sciendūꝙ magne ꝓbi= tatis et constantie est ad arma esse prōprū ꝛ paratū quodā vero sūt vi no digesto minꝰ prōpti ꝛ potētes alije qꝛ calor vini extrinsecus edu cit calorē interiorē quo educto sūt frigidi ꝛ ipotentes: sic quidam in= ebriati vno sermone dicunt se am amplius non peccare et ꝙ contra peccatū optime pugnabunt et tā= men ipso oblito vel ad partē per negligentiā posito tales efficiunt̄ minus potentes ad resistendū pec cato turbati sunt ꝛ moti sunt: sicut ebrij et huiusmodi. Igit̄ tales non sunt vere prompti ꝛ parati ad bel lum spirituale in ꝙ̄ tamen requirit mentis valor ꝛ ꝓbitas: est aūt pa= ratꝰ ꝙ̄ siue bibat siue comedat est indutus arma virtutū. vn̄ dr̄ ad Rom.xiij. Induamur arma lucis. opꝫ aūt esse indutū armis virtutū qꝛ hostis est ꝓditor īsurgit frequē ter ꝑ tēptationē sup hoīem irruit dū in aliquo solatio mundano dor mit: nisi timor dei ipsum euigilet ꝛ euigilatus arma virtutis prom= ptus habeat et non tunc ea querit quoniaꝫ motus passionis excecat excecatū: et ꝑ dilectionē vinculat ꝛ vinculatū ꝑ malū consensum ne= cat. ideo dr̄ ad Ephe.vj. Induite vos armaturā dei vt positis stare aduersus insidias dyaboli. quod nobis prestare dignetur. ꝛc.

¶ De dn̄ica in .lxx.

Voca oparios Mat. xx. Terra de se ste= rilis efficitur ferti= lis ꝑ humanū exer= citū et culturā. vn̄ dn̄s talis terre so= let vocat operarios ꝓ cultura. Fi= gu. Gen̄.xxxiij. Emor dn̄s fre sichē dixit de filiis iacob negocientur in terra ꝛ exerceāt eā ꝙ̄ spaciosa ꝛ la ta indigent cultoribꝰ.

¶ Terra cordis hūana principi. fertilis bonis oībꝰ ꝑ pctm̄ facta ē sterilis et maledicta. Gen̄.iij. Ma= ledicta terra in ope tuo spinas ꝛ tri bulos germinabit tibi. rōsterilitat ꝙ̄ est defectus aque et pluuie. vn̄.ij. Regū.i. Dauid maledicens mon= tibus gelboe dixit: hec ros nec plu uia veniat sup vos. etiā scd̄m glo. montiū fertilitatē ab stulit ꝛ sterili tatē induxit. per pctm̄ vero exsic= catū est cor humanū ꝑdēs aquam grē qd̄ ptꝫ exēplo naturali qn̄ iux ta puteū ꝑmo factū fit puteus scd̄s ꝓfundior ꝑmus exsiccat̄ deꝰ cor= de hūano vt fructificet dedit plu=

teum grē et virtutū. de quo Cant. iiij. Puteus aquarū viuētiū q fluūt ipe tu delibano. aq hui⁹ putei nō vēit de terra deorsum sed sursum de celo. Ideo demon iuxta istum puteū fodit duos alios puteum cupiditati eritis sicut dij sciēt e s bonum et malum. ita est auaricia spiritualium sicut tpalium. Itē puteū voluptatis vidit lignum pulchrum visu et ad vescendum suaue. Geñ. iij. Ita est voluptas in gustu sicut in tactu isti duo putei profundiores et de terra scaturientes exsiccauerunt puteum gratie: sicut etiam sic hodie paruul⁹ in baptismo imergit puteo gratie statim cū peruenit ad etatem demon fodit puteos profundiores auaricie et luxurie. ec. sic puteum gratie exsiccat. de qb⁹ dr Geñ. xiiij. Uallis siluestris habebat puteos multos bituminis. secundū Isid. bitumen est gluten forte et tenax significās auariciā q animam fortiter detinēt in pctō. sic habemus duo. Primū q terra est steril' p culturā: scd' q terra cordis huma... de se est sterilis. ideo de⁹ hui⁹ terre dñs vocat nos sicut oparios ad eā colend. dicens voca oparios: vbi tangunt duo nos mouenta ad opandum. Primū est moderna releuatio paupertatis. oparios. Fili⁹ .e. hereda.⁹ et exul malefiicium patris de paupatus solet releuare paupertatem et laborem ponendo se ad artē lucratiuā in qua qnoq tm̄ lucrat q seipsum sustētat et hereditatem amissam recuperat oēs sumus exheredati exules de paradiso propter pctm̄ ade. Geñ. iij. Emisit eum de paradiso voluptatis in se et in sua posteritate. ideo sumu⁹ in miseria spūali. io debemus nos ponere ad artē lucratiuā ad laborē pnie vt possim⁹ releuare paupertatē et recuperare hereditatē ad qd monz nos apls ij. thim ij. Solicite cura teipm pbabilē exhibere deo oparium incōfusibilē. Tāgit tria necessaria vt hō operet: pmo q op⁹ fiat diligent et curiose: sollicite cura. Opus subtile et curiosum et preciosum opz fieri sollicite cauendo defectū. ideo tale op⁹ solū fit de die ad lumen solis sicut panni serici subtilis picture ad talia non suffcit lumen candele vel lune quod sufficit ad opa grossiora op⁹ meritorū eterne salutis est fieri subtile et pciosum. io nō pōt fieri i nocte pctōrū Joh. ix. Uenit nox qn nemo pōt operari nec ad hoc sufficit lumen candele vel lune .i. industria nāl. ideo opz sollicite cauere et custodire ex̄m in natu. phūs in. viij. de animalibus. tela aranee subtil' est. vñ quādo dirumpit pper muscā aliquā incidentē aranea incipit eam reparare a medio nec operat nisi die maxime circa sol' occasum: sic persona cuius vita dissipata em̄ pter incidenttem muscā pcti dz recuperationē spūalē incipe a corde Colo. iij. qdcūq facitis ex aīo opamini sicut in dño. Item dz operari de die circa solis occasum per mortem. vñ qz nescimus qn sol vite pñsentis nobis occidet. Amos. viij. occidet sol i meridie. ideo sollicite opandū. heb. vj. Cupim⁹ vnū quēq sollicitudinem ostare opa grossa mundana peccatoz sunt in tenebris: ideo fugiēda Rom. xiij. abijciam⁹ opa tenebraz. Secūdo op⁹ meritoriū dz fieri libēter gratiose teipsum exhibere. Ergo nō placē deo coacta seruitia. Si em̄ hō du-

esset fortis et potens nollet alicui domino seruire immo impugnaret eum donec esset a domino captus vinculatus seruitium exibitum in vinculis nec est sibi meritorium nec domino gratum. sic multi dum sunt sani et fortes xpo; ipugnant tunc primo seruire volunt quando sunt capti in carcere morbi et tribulationis ideo eorum seruitium minus gratum meritoriumqz est. et ideo monet apls. ij. Cor. vj. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros. tunc est seruitium magis gratum. exemplum in natura. secundum Isid. arbor quandoqz profert sponte in principio etatis. hoc est melius in odore et colore quandoqz coacte corticem pungendo trudendo etc. in autumpno hic est minus virtuosum odoriferum immo scabiosum est huius epulis bonum deuotum qz quando profert tarde coacte violenter minus virtuosum et gratum quando spote cito magis meritorium et gratum. Ro. vj. Exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem sanctam deo placentem. Tertio debz opus meritorium fieri indeficienter fructuose. opariuz in confusione Confusio est operari opus bonum inchoatum versus pre. puer. xiiij. Deridebit hunc qui cepit edificare et non potuit comple. qz homo enim fundamentum faciat parietem erigat et tectum omittat: perdit laborem nihil valentem alia sine tecto non protegunt a pluuia et calore. Tres virtutes theologice complent spiritualez edificium. Fides est fundamentum. Coloc. i. permanetis in fide fundati spes est paries eleuans animam ad superna. Charitas est tectum totum operiens. prouer. x. Uniuersa delicta. o. c. non sufficiunt anime sine charitate. sicut enim paries et fundamentum cito deficiunt et putrescunt nisi habeant tectum suppositum sic alie virtutes sine charitate. id dr. Col. iij. sup oia charitatem habentes qz est vinculum perfectionis vnde operarius spualis charitatem omittens fatuus est confusione dignus ge. xvi. Omnes qui te derelinquunt confundent. Sz nota signum boni tecti et integra est quando nil scalat inter domum immo tectum sic est dispositum qz pluuiam niuem etc. facit effluere ita qz talia super tectum non resident. nec quiscant aliquin ipsum perforant et consument si signuz integre charitatis qn nulla auaritia voluptas etc. stillat itra cor per dilectionem. econtra. si aliqui mundanum stillet circa cor tuum p dilectionem signum est charitatis pforate. ij. Jo. iij. Qui diligit mundum non est charitas pris i eo. ideo dr. j. io. ij. nolite diligere mundum nec ea que i mundo sunt. Sz nota sicut latro amputans bursam meam non diligit immo pcipit diligit tm qd est intra scz pecuniam quam retinet. Sic multi videntur munduz non diligere imo ipsum spernunt et abijciunt ea que in mundo sunt diuitias et delicias etc. diligunt et appetunt.

¶ Scdo dz vos mouere ad opandum superne acceptatio maiestatis. vocatum est signum acceptati seruitij qn vocat ad seruiendum. de quo exponitur illud. j. Pet. j. vocauit nos i eternam gliam. s. modicum. Pe. auctoritas tangit duo pter que eei9 vocationi obediendum. Primum est breuitas laboris proficui modicuz passo paruum diligit personam qui nec vnicum passum durum vult

transire pro eius societate et ma=
xime qñ xp̄s vocat per viam peni
tentie qui si etiam duret per totā
vitā min⁹ est q̄ȝ pass⁹ pedis respe=
ctu ĩre scte Jac. iiij. Uita nr̄a va=
por ē ad modicū parēs q: igit̄ mo
dicuȝ passos eūdū est sicut fecerat
sāa dic. Ec. lj. modicū laboraui ꝛ i
ueni michi multā requiē. Exiꝑ in
natu. asina amore fet⁹ etiaȝ ꝑ ignē
ad ipsum transit.

¶ Sed econtra quidam sunt sicut
ouis fatua liberius vadēs ad car
nificem q̄ȝ pastorem cum tn̄ pastor
vocet ad regēdum carnifex ad oc
cidendū sed hoc est q: ouis in ma
nu pastoris attendit virgā nō re=
gimen Jn manu carnificis pabu=
lū non gladium. sic peccator in ma
nu carnificis et diaboli attēdit pa
bulum delectationis non gladiuȝ
dampnatiōis ecōtra. Jn manu pa=
storis xp̄i virgā correctiōis nō re=
gnū salutis ideo fugit xp̄m ꝛ sequi
tur diabolū cū tn̄ deberet fieri op
positum. Scd̄a rō quare obedien
dum est vocationi xp̄i est dignitas
honoris ꝑpetui eternā glorā. pru
dēs mercator habēs monetā q̄ dȝ
cadere ꝛ mutari libēt̄ expedit se d̄
illa maxie qñ de ei⁹ abiectiōe mer
cari pōt aliqd perpetuū ꝛ fructuo
sū emere oia mūdana ꝛ mutabilia
ꝛ caduca sunt iñia. tamen spernen
do mercari possumus vitam eter=
nam. Eccl. lj. Beatus diues qui in
uentus est sine macula et qui post
aurū non abijt ꝛc. sequitur ꝑfect⁹
inuentus est et erit illi gloria eter
na. De qua Aug. venale habeo
quasi dominice regimē celoruȝ quo
emitur paupertate regnū labo
re requies humilitate gloria mor
te vita ad quam. ꝛc.

¶ De dñica in .lx.

Ministri christi sunt .j.
Cor. xij. Eccl. x. scribi
tur secundum iudicem
populi sic ꝛ ministri ei⁹
quod pro tanto verū est quia ho=
nestas et ordo debitus ministroꝝ
attestatur honestati et sapiētie iu
dicis vel principis ministrat in fi
gura. iij. Reg. x. Jnter cetera pro
pter que regina sabba admirata
est sapientiam salomonis ordo fu
it debitus ministrorum. Uidens
inquit ordinem ꝛc. inter omnes i=
mo ꝑ omnibus xp̄ianis ministri
ecclesie dn̄t esse magis honesti et
ordinati quod patet illo iure quo
specialiter cauetur de vita ꝛ hōe=
stale clerici. Jtem de illis q̄ sūt ad
ordines promouendi quod patet
auctoritate scripture. Nee. xl. Cō
stitue sacerdoti ordinē ꝛ leuitarū
vnūquenqȝ in ordine suo. Qualis
aūt debeat esse ordo ministrorum
ecclīe docetur in figura Exo. xxv.
viij. vbi preceptum fuit moysi qd̄
sculperet noia filioꝝ israel iuxta
ordinem natiuitatis eorum vnde
primo genitus debebat ꝑponi ꝛ ꝑ
alijs honorari per quod datur in=
telligi q̄ ordo natiuitatis dȝ ī ec=
clesia obseruari vt in lege pmoge
nit⁹ tāq̄ȝ dignior melior ꝑ alijs fra
trib⁹ pl⁹ habebat de honore ꝛ pat
na hereditate sic in ecclīa p̄ioge
nit⁹. i. melior ꝛ dignior pl⁹ dȝ hono
rari ꝛ de pr̄imonio xp̄i pl⁹ ditari.
aliter facere ē infrigere legē diui=
nā Deu. xxj. ponit̄ talis lex. Si ha
buerit hō duas vxores vnā dilectā
ꝛ aliam odiosam genueritqȝ liberos
et fuerit filius odiose primogeni=
tus volueritqȝ aliam suam inter
filios diuidere non poterit filium

dilecte facere primogenitum quia dabit eis de hiis que habuit cuncta duplicia spiritus. Multi habent duas vxores scilicet ecclesiã sibi cõmissam et carnalem parentelam que est magis dilecta vtrum ita sit nouit dominus tamen certũ est quod filius ecclesie est primo genitus id est dignior et melior quia spirituale est dignius et excellentius corporali. Ideo in diuisione bonorum ecclesie filius spiritualis sicut primogenitus debet habere duplũ quam filius: vel nepos carnalis. Crisostomus. Principatus sanguini non debetur sed meritis quia i vtilitate regnat qui rex nascitur et regnum non meretur sic habemus duo. Primum est quod honestas et ordo ministrorum attestatur sapientie principis cui ministrant. Secundum est quod ministri ecclesie pre ceteris debent esse magis honesti et ordinati quia ministri sunt christi. vbi circa ministerium christi tanguntur tria in quolibet ministerio attendẽda Primum est in seruitate officii diligentia sufficiens. ministri. Minister qui ex officio suo gradum magne promotionis expectat debet cauere diligenter quod nõ deficiat vel offendat: in ministerio christi summe cauendum est a defectu. quia ex hoc gradus promotionis retardatur. secundo Thimo. iii. Qui bene ministrant gradum suum bene acquirunt. Nota in curia bene ordinata minister primo ponitur in minori officio i gradu inferiori in quo qui bene se habet fideliter et humiliter ministrã do ad maius officium promouetur iii. Regum. xi. de Jeroboam quem videns salomon adolescentem bone idolis et industrium constituit prefectum qui postea ad regnum promotus est i ecclesia que debet esse summe ordinata. persona primo in gradu inferior et minori officio debet institui et probari et quando bene se habet debet ad maius officium promoueri ordinate et gradatim. Grego. in registro ordinate ad ordines ascendere est bonum. Nam casum appetit qui ad summa loci fastigia postpositis gradibus per abrupta ascensum querit. Sed quidam querunt ascendere per abrupta in mundo sicut hedera semper virens ascendit in muro vel domo hedera est sterilis et inutilis. tamen quandoque citius et altius ascendit in orto quam plante et arbores fructuose non quidem per se quia non habet virtutes sed innitendo aliene virtuti scilicet muro vel parieti. et sic ascendit super muros et ecclesias. Sic quidam inutiles et steriles in orto ecclesie citius et altius ascendunt quam boni et vtiles non propria virtute quia virtutem in se non habent sed innitendo alieno muro vel parieti. et per parietem cui inherent ascendunt super alios inique et iniuste vnde muro vel parieti sic inutilem sustentanti et supportanti. dicitur in psalmista Nũquid adheret tibi sedes iniquitatis. Sed quomodo permittunt quidam inutiles ascendere et sibi adherere secundum philosophũ Sub foliis et vmbra hedere latitãt musce et vermes putrida

ibi quiescunt. vnde hedera nunquam adheret parieti in muro nouo no uis lapidibus sed muro veteri putrido pleno vermiuz c orruptione Sic in ecclesiã lapides noui per gratiaz a corrosione muri per bonam vitam non sustinent quod hedera id est steriles et inutilis persona sibi adhereat vel ipsorũ adiutorio seu sustentatione ascendat. sed putridi z corrupti pleni vermibus peccatorum: isti supportant hederam id est sterilem et inutilem personam vt vermes peccatorum suorum sub vmbra eius lateant nec puniantur. ¶ Figura Jone secundo. Jonas fugiens dominuz magis propter hederam que ascendit super caput et protegebant eum sub radice eius i hedera erat vermis quod in ministerio christi primo requiritur in seruitute officij diligentia conueniens cum dicitur ministri. de quo potest exponi illud Hebr. Qui facit ãgelos suos spiritus et ministros suos flammam ignis. et tangit auctoritas quattuor conditiones necessari[illegible] ministris christi ad hoc quod diligenter suum officium exequetur. ¶ Primo debãt esse itinerantium prouidi conductores angelos. ¶ Princeps sollicitus de salute itinerantium per terram periculosam dat eis nuncios qui prouide eos ducant et periculis se opponant. ¶ Figura in Geñ. Precepit pharao super Abram viris et duxerunt eum sic deus sollicitus de salute, pctõrũ qui vult oẽs homines saluos fieri. primum Thimo. secundo. Dedit eis nuncios scilicet ecclesie ministros qui sun. angeli a deo missi vel dati vt peccatores cõducant et periculis se opponãt. ¶ Figura Exo.i. primo de filijs israel exeuntibus de egypto angelus domini precedebat eos docẽs eos viam. Cum autem pharao persequeretur fugientes angelus domini precedebat castra israel. Per quem intelligitur angelus domini sic ministri christi peccatores volentes exire de egypto id est de peccato primo debent precedere ostendendo viam quomodo possit peccatum relinquere. Uerum est quod sicut Pharao persecutus est acrius filios israel fugientes quam in egypto stantes sic demon conatur acrius impugnare quem videt peccator fugere. quia illos pulsare negligit quos ĩ corde regna. sic prepositus acrius persequitur reum qui exiens de carcere fugit ad ecclesiam vt saluaretur. Uerum est quod demon preualet contra peccatorem sicut prepositus contra latronem extra ecclesiam. Et ideo ponit satellites obseruantes circunquaque ita quod intro exiens ecclesiam locum securitatis cum putat euadere a satellitibus capitur quandoque interficitur. sic demõ videns peccatorem ad ecclesiam ad locum religionis fugere non potest ipsum capere i ecclia id est in societate bona ponit satellites in mundas cogitationes: et cum peccator propter aliquam indigentiam exire putans euadere subito a satellitibus capitur et occiditur.

¶ Figura .iij. Reg. ij. de semei cui dicit salomon. Edifica tibi domũ in hierusalem. et habita ibi et non

egredere huc atqꝫ illuc quacunqꝫ etiā die egressus fueris: scito te in terficiendū. qui non acquiescēs cō silio egressus occisus est. sic pec= cator volens habitare intra me= tas religiosoꝝ et ecclesiaꝝ. sed dis currens p mundū sepe capit ꝛ oc= cidit. vnde cōsiliū angeli ꝛ mini= stri xp̄i est eccl'iam vel religionē non fugere. ſ; ad ipsaꝫ redire ꝛ sibi obedire. Geneſ. xvj. agar fugien= te dixit ei angelus domini. Reuer tere ad dn̄am tuā: scꝫ matrē eccle= siam ꝛ humilia te ꝛc. Secūdo mi= nistri debent esse pigritantiū fer= uidi impulsores spūs. In religiōe bene ordinata sunt quidā deuotio res spū ferentes. quorū officium est pigro somnolentos incitare et impellere ad bonū: sic ministri xp̄i debent esse spiritu feruentes do= mino seruientes. Rom. xij. pigros ꝛ carnales ad bonū impellendum. Figura. Eze. j. vbi erat spūs impe tꝰ illud q̄ialia gradiebant. qꝛ fer uor spūs in ministris debet simpli ces pellere ad gressum boni opis. Greg. in omē. Clericus admonen dus est ꝙ sic viuat vt exēpluꝫ vite secularibꝰ prebeat ne sic aliquid i eo reprehendit ex eius officio re ligionis. nostre estimatio pui pē= datur: sed nota hodie furor psona rum eccl'iasticaꝝ est sicut ventus in portis eccl'iaꝝ in portis magna rum ecclesiarū est magnus vētus et fortis ita ꝙ quādoqꝫ rem existē tem extra eleuat ꝛ introducit sed intra eccl'iam non flat nec impel= lit. sic spū in porta ꝛ in ingressu di gnitatis est magnus ventꝰ et bonꝰ spūs qn̄ homo primo vult intrare statū dignitatis hꝫ bonū spm̄ ꝛ bo nū ppositū pficiendi ꝛc. ita ꝙ ipse spūs eleuat ꝛ mouet cor eiꝰ ad in= trandū portā honoris. ¶ Figura Eze. xi. Eleuauit me spūs et intro= duxit me ad portā domus dn̄i. sed postqꝫ intrauit domū dn̄i statuꝫ di gnitatis nō ampliꝰ mouet spū: sed pp̄riis pedibꝰ. i. pp̄riis affectioni= bus carnalibꝰ de quibꝰ dr̄ Gal. iij. sic stulti estis vt cuꝫ spū ceperitis nunc carne consum. ¶ Nota in bra chio qn̄ non inuenit motꝰ spūs nec sentit nisi caro brachiū mortuū re putat. sic qn̄ in psona que dꝫ fortit opera spūalia exercere non inue= nit motus spūalis nec sentit nisi ca ro. i. car nalis affectio. De tali pso na dr̄ Leuit. xvij. ponit carnem bra chiuꝫ suum totam fortitudinē ꝛ vir tutem ponens in amicis carnalibꝰ promouendis. isti sunt statua de q̄ Daniel. ij. q̄ caput erat auruꝫ opti mum. pedes ptem ferrei partim fi ctiles. quia caput. i. dignitatis p̄n cipium habent optimum: sed in fi ne sunt cupidi et carnales.

¶ Tertio ministri debēt esse igno rantium lucidi instructores flam= mā. Differentia est inter flammā et carbonē: quia carbo solum ar= det flamma em̄ simul ardet et lu= cet sic in eccl'ia dn̄i est ista differen tia iter subditos simplices ꝛ mini stros maiores qui ministris sim= plicibus ad saluteꝫ sufficit ardere charitatē habendo: sed maioribus ministris requirit illō q̄ ad eip= sos ꝛ lucere docendo alios. vn̄ de istis dicit ardere parū est lucere ꝛ ardere pfectum ꝙ requiritur i mi nistris. ¶ Figura. Exod. iij. Appa ruit dn̄s in flamma de medio ru= bri ꝛ videbatur rubus ardere ꝛ nō comburi. Dicit em̄ dn̄s i flamma apparere qn̄ per ministrorum do=

ctrina inferioribus lucet. sed nota.
Mp yses mirat' est quomodo flã=
ma.id est doctrina alicuius, ardet
z simul lucet sic q subditũ suũ in
nullo cõburit nec ꝯsumit: qḋ hꝫ fie
ri isto modo. flãma non comburit
nec cõsumit nisi contrariũ vel di=
uersum: sic ignis in ꝓpria sphera:
qr in manu sua non inuenit contra
riũ vel diuersum/sic ardet z illu=
minat q non cõburit subiectũ pro
priũ nec deuastat. Sed qñ flãma in
uenit contrariũ vel diuersum non
potest lucere sine cõbustione. sicut
patet in ligno z candela. sic flãma
doctrine quãdo in ꝓprio subiecto
et ꝓpria psona nihil inuenitꝭ con=
trariũ ei quod docet vel hortatur.
potest lucere sine cõbustione. Ec=
clesiast. xxviij. Flãma sua non cõ=
buret iustos. Ecõtra qñ psona in
ꝓprio subiecto inuenit contrariũ:
quia psona contradicit facto ei qḋ
docet ista flãma alijs lucet et ꝓfi=
cit subiecto ꝓprio nocet z ipsuꝫ cõ
sumit. flãma cõbussit peccatores.
Psal. z Criso. libro. de cõpunctione
cordis docere [illegible] non facere non so
lũ nichil lucri, sed dãni plurimũ cõ
fert. grandis eñ cõdẽnatio est ser
monẽ cõponenti vitam z opera ne
gligenti. ¶ Figura Danielꝭ. tertio
Effundebatꝭ flãma super fornacem
caldeos qui erant mali: cõburens
pueros qui erant innocentes z sãc
ti oĩno non tetigit nec q̃cq̃ mole=
ste intulit. ¶ Quarto ministri xp̃i
debent esse deliquentiũ rigidi cor
rectores ignis. cirurgus videñs pu
tredinẽ sub cute latentẽ ne totum
corpus corrũpat cum ferro ignito
cutem pforat z sic fit cauteriũ que
saniem facit effluere z exire. sic fa
ciendũ est putredine peccati laten
te i corde anteq̃ꝫ vterq̃ homo ꝯcor
rumpatur defluere facit de corde.
Cassio. sup ps. Iniquitas quippe
mortaliũ more putredinis sine fi=
ne vagaret si eã increpatio minu=
me resecaret. Debent ergo mini=
stri ecclesie ignẽ correctionis por
tare. Figu. Geñ. xxij. de abrahã in
patre multarum gentium contra
filium portauit ignem et gladiũ.
¶ De ista correctiõe ignita habetꝭ
figura Leuit. ij. vbi dicitꝭ sic. si ob
tuleris vitas primitiarũ tuaꝝ de=
spicis adhuc virentibus torrebis
eas igni. granũ in spica inuolutũ
paleis est aĩa inuoluta peccatis a
quibus oportet eã separari anteq̃ꝫ
digne dño offeratur. qñ autẽ spica
est arida sine humore facile euelli
tur granum a palea. Luc. vj. Uel=
lebant discipuli spicas leuiter. i. in
cõmuni cõfricare. Sic eñ anima est
sicca sine humore deuotionis cito
põt auelli a paleis peccati nisi pri=
mo igne torreatꝭ id est igne corre=
ctionis z tribulationis exsiccetur
peccati delectatio z cõsumatꝭ vt sic
purgata dño offeratur z ad celeste
refrigeriũ transferatꝭ cũ ps. Trãn
siuim' per ignẽ z et aquam edu=
xit vos in refrigeriuꝫ. vbi nos per
du. Collo.

S Ecundo requiritur in largitore stipen=
diũ. excellentia allu=
ciens xp̃i militem vt
alliciat pro vtilitate
cõmuni et thesaurum suum
apit et exponit. Figura Macha.
ij. Anthiochus cõgregauit exerci
tuũ vniuersi regni sui castra for=
tia. valde aperuit thesaurũ suũ et
dedit stipendia [illegible] in scriptura=
de dei patris. Col [illegible]. In quo sunt

omnes thesauri sapientie et scientie dei absconditi. Uerũ est q ipse thesaurus dei absconditꝰ. ideo quã doq; in terra generatꝰ thesaurꝰ aurũ scz ⁊ lapides preciosi: qui tamẽ absconditꝰ ꝓpter terraꝫ que ipm operit: sed quãdo ventꝰ superuenit terram cõmouet ⁊ est sicut torrẽs et sic ithronũ diuinitatis. verũ est qꝛ iste thesaurꝰ de quo dicitur ysa. xlv. Tu es deus absconditꝰ. Sed tamẽ qñ torrens passionis ⁊ mortis xp̄i inundauit apparuerunt lapides preciosi virtutum in suscitatione mortuorũ multa corpora sanctorũ qui dormierãt surrexerunt: 2Matth. xxii. Apparuit etiã aurũ diuinitatis dicente centurione. Uere filius dei erat iste. ibidẽ tunc impleta fuit ꝓphetia Jo. x. Dabit ꝓ terra silicem virtutũ ⁊ aurũ diuinitatis. sic spiritualiter est i nobis Quid eñ latet i homine recte merita vel ꝑfectus gratie torrẽs tribulationis ostendit. Grego. xxiii. moralꝰ. nemo q̃ntum ꝑfecit non nisi a tribulatione cognoscit: qꝛ nunq̃ sui doni grãm in tranquillitate q̃tis ꝑcipit: sed q̃ntuꝫ ꝑcipit in aduersitate tribulationis ostendit cuius ratio est impetꝰ fluminis torrẽtis ostendit vtrũ piscis in eo exñs sit viuus an mortuus. Quãdo eñ piscis ꝓlibito capitur ⁊ trahitꝰ a torrente signũ est piscis mortui. Ecõtra quãdo piscis a torrẽte non trahitur immo resistit ⁊ nõ obstante impetu torrẽtis superius ascendit signũ est piscis viui. Unde melior piscis ẽ assistẽs in torrẽte ipetuoso q̃ iacẽs in lacu quia ipetus piscez purgat ⁊ mundat. sic hoies q̃ a torrente tribulationis ⁊ tẽptationis ꝑmittunt se trahi per peccatũ mortui sunt de quibus Jud. v. Torrẽs trahit cadauera eorũ. Econtra illi qui cõtra impetũ tribulationis stant firmiter sustinendo: ad illum ascendunt. Isti puri ⁊ mundi sunt dicente cũ psal. Torrentẽ ꝑtransiuit anima mea. ¶ Christꝰ igitꝰ est thesaurus queꝫ ꝓ vtilitate ecclẽe ministris exponit deus pater sicut stipẽdius sumit alliciẽs de quo exponitꝰ illud phil. i. Repleti fructu iusticie per iesum christum.

¶ Nota auctoritas tangit tres rationes mouẽtes nos ad illud stipẽdium acquiescẽdũ. Prima quia potest desiderium totaliter satiare. Repleri id est totaliter satiari qui ꝓ stipendio habent christum. ¶ Figura Thob. x. Bonis omibꝰ per eum repleti sumus. ratio est. Uas dicitꝰ plenũ aliquo corpore vl aliquo liquore quãdo nihil diuersuꝫ potest recipere. sed vere eo ipso christũ minꝰ amaret. vnde Augusti. de eo loquens dicit. Sic domine minus te amat qui te ꝓpter aliquid amat quod non ꝓpter te amat. Cor ergo habens christũ est repletum: quia habet illum in quo est plenitudo omis diuinitatis. Ecclia. vi. Aia eiꝰ nõ iplebitꝰ ꝓ bono vas q̃ eũ plenũ terra vl puluere ẽt tantũ q nihil plus de terra possit recipere ⁊ posset recipere aquam ac si nihil haberet d cineribꝰ ⁊ ecõuerso. Uas plenũ aqua tñ recipit de cineribus ac si nihil haberet de aqua sic ꝑsona plena diuitijs in tm̃ qꝛ nõ plus põt de diuitijs recipere bñ recipit aliquas. i. delicias ⁊ ecõuerso. Persona plena delitijs bñ recipit diuitias. vñ nullum bonũ põt cor humanũ oĩno replere nisi solꝰ deꝰ. Qui replet i bõis dsiderũ ⁊c.

verum est q ista repletio in vita presenti perfecta esse nõ potest. rõ est in manu tremula vel infirma vas plenũ teneri non potest quum enim ex vna parte infunditur tm ex alia effunditur sz quando est firmiter situatũ tũc potest repleri anima mõ sic est in carne tremula et infirmata propter varias tribulationes ideo sicut gratie a deo infunduntur. Eccl. xx. Gře fatuorũ effundentur i vita quando anima erit xpo immobiliter cõiuncta tũc poterit gaudiũ plenum habere scđm illud ps. Tunc repletum est gaudio os nostrum et de quo gaudio dicit B. in quodam ser. Illud est verum et summũ gaudiũ q nõ de creatura sed de creatore concipitur quod nemo tollet a te. Cui aliqñ comparata ois iocunditas meror est omnis suauitas dolor omne dulce amarum omne decorum fedum et quod delectare potest molestum. Secundo illud stipendium habet egrotantem delectabiliter recreare fructum. Fructus dantur infirmis ad recreationem quando aliquos cibos odiunt. sic christus est cibus et solatium infirmorum vnde. Ezechielis. Erunt fructus eius in cibum et folia eius in medicinam sz nota duplex est fructus vnus quem terra germinat z producit sicut poma ec. z iste est primo acerbus et acidus. Secundo quando maturatur est dulcis et sapidus. Alius est fructus quem terra non producit sed solũ recipit z a celo descendit sicut fuit ipse fruct⁹ magnus qui q dulcis sit. enim duo fructus semper fuerunt in christo. fuit enim in ipso fructus humanitatis a terra vnde terra nostra dabit fructum suũ. i. virgo corporaliter gñabit filium et fuit fructus de celo in terra receptus non genitus scz diuinitas nichil vnq̃ habuit amaritudinis immo est principium omnis dulcedinis et saporis. sicut dr Eccl. xi. Initium dulcoris hz fructus eius Primus fructus id est humanitas in christo primo habuit amaritudinez mortis et pene que versa est in dulcedinem glorie.

Oportuit christum pati et cetera. Et hec est ratio quia licet omnes homines desiderẽt vitam christi secundum diuinitatem quia illa semper est in dulcedine et suauitate. multi tamen fugiunt vitam christi secundum humanitatez. qr primo fuit in acerbitate que tamẽ propter suam acerbitatem non debet renui: sed potius eligi et amari. ratio est fructus dulcis licet sit delectabilis infirmo tamen acerbus est magis medicinalis. Unde infirmo ne medicinam amaram euomat consulitur q fructum acerbum masticet et in ore teneat.

Sic deitas christi licet deuota sit magis delectabilis peccatoribus tamen infirmis acerbitas passionis magis est medicinalis. quia peccatores qui medicinam amaram penitentie receperint ne ipsa z euomant debent masticare et ruminare amaritudine mortis christi. Gregorius i omel' Nichil id. odurum q non equanimiter tolleretur si christi passio ad memoriã reuocetur. In figura huius dicitur Ex. xii. q simul debebãt comedere lactucas aggrestes z agni carnes assatas qr lactuce aggrestes amarissime sunt scđm Isido.

Et amaritudo penitētie debet su=
mi cū carnib⁹ assis id est cū medi=
cina passionis. Christus ergo est
fructus et bonorum stipendiū sed
nota demō multos priuat isto fru
ctu sicut vsurarius gulosum leca=
torem fructu terre sue. vsurarius
enim considerat tempus quo leca
tor magis sitit ꝛ esurit ꝛ tunc fru=
ctū sumit ꝛ vinū ꝛb lādū corruptū
dat ei pro suo bono ꝛ sano lecator
non potēs satisfacere gule dat bo
num pro malo sanū pro corrupto
Math. xiij. dicitᷣ Messis ē ꝯsūma=
tio seculi. tūc ei est tēp⁹ colligendi
fructū q̄ est xp̄s. vidēs ḡ demō q̄s=
dā añ mortē esurire ꝛ sitire offert
eis fructū .i. delectationem pecca=
ti fetidam ꝛ corruptam et miseri
peccatores pro delectatiōe misera
dāt fructū celestē ita ꝙ tpe messis
ꝯsummationis non metunt dele=
ctationem fruct⁹ sed damnationē
cōfusibilē. Ro. vj. Quē ergo fructū
habuistis in illis in quibus nunc
erub. In sereno enim fructum ter
re patienter expectat donec acci=
diat tēporaneū ꝛ serotinū. Tertio
istud stipendium pōt laborātē mi=
rabilr animare cū dicitur. Iustitie
pugnātes sūme aiat bona causa et
iusta remuneratio. Greg. Consid
ratio premij minuit vim flagelli.
Figu. j. paral. xv. Dauid volens
suos animare ad pugnandū con=
tra Iebuseum dixit omīs qui per
cussit iebuseum erit pricepe ꝛ dux
quo audito stati seqr̄ ascendit io=
ab. ꝛc. et factus est princeps. Hoc
ergo dꝫ nos attrahere ad seruiciū
xp̄i quia ec pectamus stipendium
exemplo apl̄i di. thim. iiij. Bonum
certamen certaui cursum cōsum=
maui. in reliquo. ꝛc. hec est iusta
retributio vt ille habeat coronam
qui pro xp̄o sustinuit pugnā. Sed
nota ꝙ distribuuntur bona xp̄i si=
cut bona testamenti. Christus em̄
de bonis ecclesie fecit testamentū
ordinatū qꝛ p̄mo ꝛ p̄ncipaliter bo
na xp̄i debēt hēre bone ꝛ virtuose
psone. p̄s. Disposuit testamētū ele
ctis meis. verū est ꝙ q̄tū ad bona
tēporalia christ⁹ posuit dispēsato=
res ꝛ executores. Cor. ix. Dispēsa
tio michi tradita est. certe ista di=
spēsatio non est ad hoc qđ ipsi pro
seipsis accipiant maxime quando
non laborant. Item nec ad hoc ꝙ
bona christi dispensent suis paren
tibus sed ad hoc ꝙ dent seruitorib⁹.
christi qui merito sunt de familia
christi. Luce. xij. Quis putas est fi
delis seruus et prudens quem cō=
stituit. ꝛc. Non alijs q̄ volunt esse đ
familia christi. vnde in epistola ad
comitē Theobalđ honores et ec=
clesiasticas dignitates non ignoro
deberi. ꝛc. et vtinā multi testum
christi suis collateralibus malis
nō distribuant ꝛ dispēsant: verū est
autem ꝙ q̄tum ad eterna christus
non per executorem sed per seip̄ꝫ
distribuit. vnde illa distributio sim
pliciter est ignota. p̄s. Iusticia ple
na est dextera tua. Tercio requiri
tur in labore seruitij perseuerātia
indeficiēs. Grego. j. moral. In cas=
suꝫ bonū agitᷣ si ante vite terminū
deseratᷣ. nā frustra velociter currit
qui antecꝫ ad metas puenerit de=
ficit. de sic pseuerātib⁹ dᷣ Apoc. v.
Sunt ante thronuꝫ dei et seruiunt
ei die ac nocte. non enim sufficit an
te thronum dei esse: sed ei serui=
re. Nota in maiorib⁹ ecclesijs cir=
ca altare eleuantur ymagines an=
geloꝝ qui videntur seruire. vnus

tenet turribulum alius candelabrū et tamen nihil faciunt nisi occupare locum quia nec emittunt odorē nec fumuȝ. Sed multi sunt añ thronum xp̄i circa altare christi prouocati et exaltati qui de nichilo seruiunt et non faciunt nisi occupare locum nec q̄ȝ emittunt odorē bone fame nec lumen bone doctrine. boni vo in ipso sunt ꝛ seruiunt. Apo. xxij. Serui eius seruient ei ꝛ videbunt faciem eius: ad quam visionem nos perducat ꝛc.

¶ Itē de eadem.

Verbum retinent et fructum afferunt solet dicit verbum nō auditum: est perditū pp qđ dicit sap. Eccl'i. xxxij. vbi nō est audit⁹ nō effūdas sermonē ꝛ hec est rō q̄re doctores volētes incipere aliquem librum commendant facultatē suā oñdo q̄ȝtū sit vtilis vt libenti⁹ audiant quilȝ eñ libenter audit qđ ei vtile est magister noster spūalis ꝓprie solus xp̄s ē vn⁹ est magister vester xp̄s. Mat. xxiij. cuius rō est. q: difficilius et maius magisteriū est vas confractuȝ sic reunire et partes coniungere q̄ locus fractionis nō appareat q̄ȝ aliud vas nouum formare difficili⁹ esset ptes sigilli fracti sic reiungere q̄ nō appareat fractura q̄ȝ facere nouum sigilluȝ. sic spūaliter cor hominis fractuȝ per pctm̄ cor fatui q̄si vas confractuȝ difficilius est. sic deo reunire ꝛ coniungere per amorē q̄ fractura non appareat q̄ peccatum sit ex toto deletum q̄ȝ facere nouuȝ hominem immo q̄ȝ facere totum vnum mundum nouum quia scđm Aug. maius est impium iustificare q̄ȝ celum nouum et terraȝ nouā creare adeo difficile ē cor fractum ꝛ adeo separatum per peccatū reunire q̄ȝ ex quo semel fractuȝ est imperpetuum non potest sciri an sit bene reunitum nisi ex priuilegio sp̄ali nescit homo an odio vl' amore dignus sit et ideo solus xp̄s qui docet sic corda fracta reunire ꝓprie est magister. vocatis me magister ꝛ dñe ꝛ bñdicitis. sū etenī

¶ Tēpus in q̄ docet nos istā sciētiā est q̄dragesima q̄ ordinat ad reuniendū ꝛ recōciliādū deo corda cōfracta ꝓpter quod vt meli⁹ salubris sciētia penitentie audiatur ꝛ retineantur cōmendat tñ xp̄s oñdens ei⁹ fructū ꝛ vtilitatem dicens Vbū retinent ꝛc. vbi tangunt tria. Primū est q̄ verbū dei dȝ audiri libenter ꝛ cū diligentia. Vbū. Verbū dr̄ quasi verū boans vl' manifestans.

¶ Scđm boetium psona volēs videre munde scđm corpus diligenter intuetur speculum qz ostēdit ei maculas corporis dominus vocat pdicatorem speculum vñ quando voluit ezechiam prophetam mittere ad predicādum dixit ei. Fili hominis speculatorem dedi te domui israel. quia verbum qđ de ore meo accipies annunciabis eis. Eze. iij. et Gre. sacram scripturā vocat speculum cuius ratio est. quia multa videntur in speculo que aliter videri non possunt si quis vellet me a dorso percutere ne possem videre aut mihi cauere nisi tenereȝ speculum. Itē litera que videtur modica extra speculum in speculo apparet grossior ex quo contingit q̄ littera que videtur deleta ꝛ legi nō potest bene legitur in speculo. iua

xie qñ speculũ respicit de ppe sic sacra scriptura facit hominem cauere a fraudibus ⁊ temptationib⁹ hosti qui percutit petra. Itez petã que apparent modica ⁊ leuia ostẽdit quantum sint grauia. ¶ Item petã deleta que erant oblita ⁊ legi non poterant facit recognoscere ⁊ cõfiteri. vñ hoc est speculum quod vere ostendit cuilibet quantum sit pulcher vel turpis spũalr propter qd de ppe. i. libenter ⁊ cum diligentia debemus illud intueri. sicut consulitur nobis in Luca Videam⁹ hoc verbum quod factum est q dominus fecit ⁊ ostendit nobis. non potest esse bonus clericus nisi qui diligenter ⁊ libenter studet in libro suo non eñ sufficit subtilitas ingenij et auiditas audiendi. sic persona q non est diligens de audiendo addiscẽdo ⁊ sustinendo quando ẽ in sermone nunq est bene sapiens in hijs que pertinent ad salutẽ seu in cauendo a petis. Et hec est ratio quare multe psone non sunt prudẽtes in ptinentibus ad salutem qr lz frequenter audiant sermones non tñ ponant diligentiã nec affectionẽ Et iste sunt fatuis scholaribus quibus pr facit qñqz gratiam spãlez qr pre alijs diligit aliquem pp qd mittit eum parisius ad studendum dat ei expensas ⁊ libros de eo quod ipse cum alijs filijs cum multo labore acquirit. Ipse autem sicut fatu⁹ lz vadat ad scolas tñ non studet in libro nec attendit ad magrm sz vage respicit per fenestras et iudicat transeuntes per vicum. iste clericus fenestralis reddit stultior de parisius q̃ iuerit ia nihil fecit ipẽ nisi amittere ⁊ pecuniaz expendere. si pater celestis et carnalis multis ostendit speciale signum dilectiõis habens enim multos filios et filias de eo qd acquisiuit a labore dedit tibi ita libere q habes reditus de quibus potest viuere ita honeste Et qre hoc certe vt libere studeas in salute anime tue orando dominũ pro teipso a parentib⁹ nõne ista est modica grã. forte si ancila haberet tantã libertatez vacandi deo ⁊ orationi sicut plus faceret de bono vna die q̃ tu vna septimana.

¶ Sed quõ psone vtuntur hac grã Ecce verum est q veniunt ad scolas ad ecclãm vel sermonem nec tñ student in libro consciẽtiar suarum nec attendunt ad sermonẽ vl missam qn immo vl simul garriũt sicut nuces in sacco ranne in fossato vel respiciũt per angulos eccle ⁊ iudicant transeuntes. ita q null⁹ potest transire per ecclãm quin iudicetur ab eis sicut clerico fenestrali. Vñ sicut scolaris in scolis non põt habere nisi duos pulchros modos. s. respicere librum suum an sit verus vel falsus vel attendere ad dicta magistri. Sic in ecclia vel sermone persona nõ potest habere nisi duos pulchros modos qa vel dz studere i libro cõsciẽtie sue vt videat si ẽ ibi falsitas vl dz attẽdere p deuotionẽ ad illud qd pdicatur sicut magdalena de qua legitur in Lu. q sedebat ad pedes iesu et audiebat verbũ illius ergo videam⁹ hoc verbum. et statim subdit rõnẽ qd fecit dñs qñqz cib⁹ libenti⁹ ⁊ sepius comeditur q̃ est eius qui preparauit sicut puer infirmus comedit cibum qr mater eius parauit cibum de quo sermutu in sermone vl missa xps met parauit. qr ea q predicantur ⁊ cantant in ecclia vl xps

die proprio predicauit vel predicā do sctis patrib⁹ reuelauit propter qđ amore eius libēter ꝛ deuote ta lia debem⁹ audire. vnde scđz. B. hoc est vnum signum diuini amo= ris qui ex deo est verba dei audit. sed quomodo potest inueniri sapor in verbo dei Ecce.

¶ Volens iuenire saporē in vno ci bo debꝫ abstinere a cōtrario ꝓpter qđ vt infirmus in vno cibo saporē inueniat raditur ei lingua ad tollē dos humores cōtrarios verba dei verba sunt honestatis mundicie et religiōis eloquia dñi eloqa casta vn qđ si psona cuius ligua ꝑsto ē ad v ba leuia et trufatoria non inuenit saporez in verbis dei nō ē mirū qꝛ nō hꝫ liguā rasā. rō ergo q̄re dēm⁹ inuenire saporē audiendo vbū dei ē qꝛ fecit dñs. ps. a dño factū ē istđ

¶ Scđo verbū dei dꝫ retineri cum reuerentia retinent interdū aliqđ custoditur ꝛ retinetur rōne illi⁹ qui dedit sicut iocale aliqđ verbū qđ audit in sermone de⁹ dat ps. Dñs dabit verbū vñ amore ei⁹ dꝫ retine ri cum reuerentia ꝓpter qđ apls. ii. thes. ii. repħendit eos qui verbuz dei non retinent diligenter dicens nō retinetis qꝛ cū essez vobiscū hoc dicebā vob. ſꝫ ecce q̄dā retinēt ver bū nō tñ ad dei reuerentiā ſꝫ ad ir reuerentia nō reportantes nisi illđ de quo pñt trufare. siles dolio ma= le ligato quod vinuz subtile dimit tit fluere solum grossas fecesret tinēs psona volens hr̄e nomē sctita tis et pfectionis dꝫ eē doliū religa tū qꝛ non solū dꝫ esse ligata grossis vincul' grossis p̄ceptis ſꝫ ēt subtilius cō siliis vn qđ tal' psona qñ q̄cq̄ boni est in sermone dimittat transire re tinens illud solum quod min⁹ valꝫ signū ē quod ē male religata. Alii bñ retinēt totū sermōē nō tñ a dei reuerētiā qꝛ vix pt dici aliqđ ita bo nū ꝛ sctm̄ qn trahāt illđ ad malā si gnificationē qđ ē pessimū signū se cūdū medicos qñ infirm⁹ cibū q̄= tuncūq̄ bonū ꝯuertit in materiaz morbi signū ē mortis signū ē q virtus morbi p̄dñat' vtu i nature sic qñ psona bonū qđ audit conuertit i malā significationē dꝫ timere ne corruptio ꝛ mors spūalis p̄dñet' i corde suo Dēm⁹ g̃ vbū dei retine= re cū reuerētia. Ac' vigilate mēo riā retinētes.

¶ Ponit' rō q̄re vbū dei debet retineri qꝛ i eo ē valor ꝛ excellentia fructū afferēs inquantū ar= bor nō hñs fructū ex se profert bo nū fructū pp ramū isitū si iserat' ra m⁹ pomi super calicē ram⁹ portabit poma pp qđ volēs hr̄e bonū gardi nū ꝛ copiā fructuū qñq̄ a remotis facit apportari ramos bonos et dul ces ꝛ ad iserēdū suis arborib⁹. Ar bor q̄ q̄tū de se fructū bonū ferre ñ pt ē cor nr̄m ben⁹ ram⁹ apportat⁹ a remotis ē sermo dei. sermo tu⁹ a regalib⁹ sedibus venit pp qđ qñ i serit' i corde p deuotionē cor ꝓfert fructū bonū Jac. i. suscipite isitū v bū qđ pōt saluare aias vr̄as. iō di= xit apls ad Ro. habetis fructum i sctificationē finē vo vite eterne. q. d. verbū dei facit nos proferre duos fructus p̄m⁹ est sanctitas ꝛ mundi tia cōsciētie vsq̄ ad mortem. habe tis fructū in sanctifi. scđm naturaz q̄ to aliquid plus distat a terra mū= dius est sicut aq̄ pluuie q̄ diu ma net sursum in nubib⁹ mūda est et pura q̄cito cadit ꝛ tangit terram: perdit suam mundiciā ꝛ fit lutū nū q̄ cadit i terrā qūtūcūq̄ mūdā qn perdat suam mundiciam.

sic cor nostrū q̄diu manet sursum in nubibus celestia et spūalia diligendo parū est imo q̄nto plus diligit purus sit: sed q̄n cito descendit inferi⁹ p amorē terrenoꝝ pdit suā mūdiciā ꝛ cadit in lutū peccati: qꝛ vix hō moderate diligit tēporalia quin sit ibi aliqd lutū peccati ꝛ qꝛ verbū dei eleuat cor a terra. dat ei sanctitatē et mundiciā sine fictione: aliquid dr̄ fictū quando vnum pretendit exterius cuius oppositū latet interius si vulpes operiretur pelle ouis fictio esset qꝛ nō ꝓpter hoc perderet suam astutiam psons portans habitum sanctitatis et religionis pretenditur exterius ꝙ est eleuata a terra ꝓpter quod nō ita fit interi⁹ in corde sicut habitus pretendit falsitas est et duplicitas. vn̄ talis ē similis structioni. de qua dicit Greg. ꝙ est aīal fictū z mutabilis cōditionis nō em̄ est sicut aīalia terrestria: qꝛ hꝫ plumas et alas sicut aues ad celū volātes nec tamen est auis qꝛ nūq̄ deserit terram nec corde nec corpore: qꝛ nun q̄ est quin tangat terrā ꝛ aīal est de mundo calidus intantum ꝙ etiam comedit ferrū qḋ est de terra et carbones ignitos. Sic quedam persone mundane non sunt omno similes hominibus terrenis qꝛ habent plumas ꝛ alas. i. habitum exterioris conuersationis auium volantium in celum: id est. religionis. nec tn̄ sunt aues in celum volantes quia nunq̄ deserunt terraz non corpore quia hꝫ redditus terrenos vtinā nō sint structiões corde. i. nō sunt quādoq̄ calidiores ꝯ terrenis ꝯseruādis ꝛ aggregādis q̄ hoīes terreni hn̄tes filios ꝛ filias qui tales nō sunt habēt verbū dei.

sequit: finē vero vitā eternā: ꝛ hic est scḋus fructus vbi dr̄ q̄ orit̄ ex pmo. Ex hoc em̄ ꝙ cor nostrū elongatur a terra ꝑuenit ad vitā eternam. vita em̄ eterna nichil aliud est q̄ dn̄m amare ꝛ videre. Joh. Hec est vita eterna vt cogn. te. elōgare autem cor suum per amorez a terra facit dominum videri. De hoc habet̄ figura in Gen̄. vbi legit̄ ꝙ angelus luctabat̄ cū iacob post longā luctā angelus tetigit tibiā q̄ iacob terrā tangebat ꝛ decurtauit eā qꝛ cōtracta facta est: ꝛ statim qn̄ tibia fuit decurtata angelus dixit ei. non erit amplius iacob: sed israel. i. de societate dn̄i videntium et hoc est qḋ statim confessus est dicens. Uidi dn̄m facie ad faciem per quod dat̄ intelligi ꝙ angelus tunc luctatur contra te qn̄ nititur impendere peccata. Grego. Unus in nobis pes claudicat alter sanus stat: quia debilitato amore seculi inualescit solus amor dei. Non sic. de quib⁹ dr̄. iij. Reg. xviij. vsq̄ quo claudicatis. ꝛc. ꝓpter qḋ quando amor cordis tui vir[illegible]te sermonis terra ꝛ terrenoꝝ amore retrahitur et ad dominum conuertitur tūc efficieris israel venis ad societatē dn̄i vidētiuz ergo verbū dei ꝑ primū fructū q̄ est cordis vel terre eleuatio dat scḋm scꝫ vitaz eternā ad quam nos perducat. ꝛc.

¶ De dn̄ica in q̄nquagesima.

F Ides tua te saluū fecit Luce. xviij. Scḋm doctrinā aplī. ij. Coꝝ. v per fidem ambulam⁹ nō pōt ire viator de nocte sine lumine salubriter nec secure. hō vadēs sine lumine qn̄q̄ credit ponere pedem in bono loco et

ponit in foueā siue lutū quandoqʒ
etiam ipingit in aliquid impediēs
et nociuū. Figu. Thob. xi. vbi d: ꝙ
pater cecꝰ cepit offendens pedibꝰ
currere: scđm Augu. via ꝑsens nō
est nisi via quedam et cursus ad
mortez. vnde scriptura cōparat eā
vie cursoris et volatui auis ꝑdan
tis. Job. ix. dies mei velociores
fuūt cursore sicut aquila volās ad
escam. Signanter autē dicit sicut
aquila: differentia est inter aues
diurnas sicut est aquila: accipiter
ꝛc. et nocturnas ignobilies: sicut
est vespertilio vel vpupa. ꝛc. aues
enī nocturne sequuntur ꝑdaꝫ vilē.
ꝛc. ideo diriguntur lumine noctis
et quodā lumine ab eoꝝ oculis na
turalr̄ ꝓdeunte nō dirigunt lumi
ne solis nec diei immo in lumine
solis nec diei immo in lumine so-
lis et dei parum aut nichil vident
nec possunt volare: sed aues nobi
les alte volantes capientes ꝑdam
nobilem indigent lumine solis cla
ro vnde solū in lumine solis venā
tur et volant. ergo peccatores non
eleuati a terra per desiderium solū
predantes infima cadua non diri-
guntur lumine celi predant nocte
ideo solū vtunt paruo lumine pru
dentie et iusticie naturalis. vñ in
lumine spūali supernaturali nichil
vident: oculos habēt nō videbunt
sed sancti alte volantes desiderio
sequētes predā nobilem scʒ xp̄m i
digent lumine spūali scʒ fide qua
mediante ꝑdam cōpient ꝛ eam se-
quētur. Ephe. j. Occurramus oēs
in vnitatez fidei et agnitionis filij
dei sic habemus duo. Primū est ꝙ
vita presens est vita auis nobilis
volantis ad predam. Scđm. est ꝙ
talis auis indiget lumine diei ex
quo sequitur ꝙ quilibet nr̄m indi-
get lumine fidei vt attingat predā
salutis eterne. Unde cuilibet nr̄m
dicitur fides. tu. ꝛc. q. d. non potes
predam salutis attingere nisi lumi
ne fidei illustrans. Commendatur
fides a tribus que sibi competunt
secundum tres luminis proprieta
tes: lumē enī primo rectificat am-
bulātes. scđo fortificat operantes
Tertio letificat egrotantes. secun
dum ista tria fides q̄ est lumē spi-
rituale tria facit. Primo enim in-
tellectiuam illuminat ad firmiter
adherendum fides. scđo executi-
uam ordinat ad fortiter peragen-
dum. fecit. tertio appetitiuam ite-
rat ad suauiter quiescendum. sal-
uam. Primo igitur fides intellecti
uam illuminat ad firmiter adherē
dum: fides. Nauis non incedit re
cte nisi habeat certum et determi
natum portum quem nauta cōside
rans remiget ꝛ oīa ad nauem pti-
nētia ad portum ordinat alioquin
remiget laborās non solum infru
ctuose sed etiam periculose impin
gentes in maluʒ portum. vita pre
sens via nauis. ꝓuer. xxx. viā na-
uis in medio maris viā viri in a-
doscētia. Rector huiꝰ nauis ratio
que vitā humanā dʒ ordinare ꝛ re
migere. remiges. sensus ꝛ oīa opa
quibus tendimꝰ ad portū q̄ est vi-
ta eterna. Ad hoc ergo ꝙ vita
recta sit opʒ ꝙ portum salutis vi-
deat ad ipsuʒ omnia ordinās: ideo
autem portū salutis videre nō po
test nisi in lumine fidei. Sicut enī
nauta de nocte nescit statuʒ nauis
nec videt portū in mari nisi per lu
men stelle maris, sic in mari mun
dano qr sumus in nocte cognitio-
nis obscure nō possumus portū sa-

lutis agnoscere nisi per lumen fidei ostendat sicut factū est sanctis prībus de quibus, dr heb. xi. Iuxta fidē defuncti sunt oēs isti non acceptis repromissionibus sed a longe aspiciētes & salutātes: vult dicere q sancti viderūt portū salutis a lōge sicut peregrinus terminū vite sue de quo pōt exponi illō Sap. j. Sentite de dño in bonitate: in simplicitate cordis querite illū q inuenitur ab hijs q nō tēptant illū apparet aūt hijs qui fidē hñt in illū. Auctoritas ista loquēs de fide tāgit duo in generali ad fidē necessaria. Sētite de dño. &c. Deinde duo ad fiden cōsequētia inuenitur. &c. Sentite de dño in bonitate. Scdo sollicitudinē inquisitionis in simplicitate cordis q silr cōsequentia sunt duo. Inquisitioni ei respōdet certitudo apprehensionis inuenit ab hijs q nō tentant illū: deuotioni respōdet. gratitudo visionis appa ret hijs q. &c. Primo igit fides exigit dulcedinē deuotionis. Sentite ratio est multū leuigat laborē peregrinū qñ in via inuenit cibū dulcem & sapidū, q cū reficit & cōfortat Rom. v. Per fidē hēmus accessum ad curiā celi. idō vt miserias labores vite melius portemus oportet per deuotionem frequēter christi gustare dulcedinē q ppter ho c dedit se nobis in cibū ita faciunt sancti. Rom. viij. Qui scdm spm sunt que sunt: spūs sentiūt: ideo p amore & dulecdine dei quasi nō sentiūt pnias & labores mundi sicut dicit. B. Seruitiū qd tibi ipendo bone iesu vix est vnº hore: & si plus est non sentio pre amore.

Figura Reg. xiiij. Jonathas in bello cōtra philisteos figuratº vir gam quā tenebat intinxit in fauū mellis gustans stati fuit cōfortatº et recreatus. Sic q in bello cōtra vicia tenēt virgā penitentie si eā intingant in fauū in xpm faciendo oia ppter xpm ita delectant q oia ppter xpm sustinēt. Exm in natu. scdm Ambro. pisces delectabilit viuunt i amari qtūcūqz amaro q sugūt quādā occultā dulcedinē in mari latentē qua nutriūtur & ipinguantur: sic inter amaritudines penitētie sancti viuūt delectabiliter quia faciendo talia ppter christū inueniūt ibi cōsolationem qua spiritualr nutriuntur. Unde ad hanc dulcedinē sentiendam inuitat nos apls Phil. j. hoc sentite in vobis quod & in christo iesu. sed econtra. multi nichil sentiunt nec gustant de dño. ratio est. Uolēs sentire dulcedinē boni fructus dz ipsū gustare ieiunus: q eñ pmo comedit fructū imaturū & acerbū hz dentes acidos stupidos ita q fructū dulcē non sentit & cum tedio comedit.

Dilectiones carnales sunt fructus immaturi a mari, ad inferni amaritudinem perducētes. idō dentes gustantiū spūaliter faciunt acidos ita q nichil dulcedinis in christo inueniunt. Grego. Tanto quisqz a superno amore disiungit qto inferiº delectat. hec est ratio salomonis Eccl. xxj. Non est sensus vbi est amaritudo: volēs igit sentire dulcedinem dñi dz esse ieiunus a delectactione huiº mundi.

Secundo fides exigit sollicitudinem inquisitionis in simplicitate cordis querite illū. Persona dz queri in loco seu via in quo se plº habitauit & quē plº diligit Uia, quā

christus elegit et dilexit est simplicitas et sanctitas cordis.ij.paral.xix
Scio dñs iustus q probes corda et simplicitatē dil.ideo hoīes nō vsuti nō astuti sed simplices sinceri inueniūt ipsum.ideo dicebat apl's.i.
Cor.j.In simplicitate et sinceritate cordis cōuersati sumus in mundo.Figura.Geñ.viij.Noe d archa emisit colūbā et coruū.colūba inuenit ramum oliue virentibus folijs quē detulit ad vesperā reuertens ad archā sed coruus nō est reuersus.p colūbā signant mūdi et simplices nichil querētes in mūdo nisi xp̄m.Ideo in vespera mortis ad archā paradisi redeunt portantes oliuā virentē.i.xp̄m q est signū pacis sicut oliua. Coruus significat cupidos et luxuriosos scd̄m ysido.coru⁹ est auis astuta furat pecuniā abscōdit in foramine/ nūq̄ postea inuenit de ea imo alius eā inuenit et asportat.Sic cupidi de bonis ecclesie thesaurizantes nunq̄ iuuant se nec alios sed abscondunt in archis et cophinis:quia secundū.B. non est solum furtum :sed etiam sacrilegiū facultates ecclesiarum patrimonia sunt pauperū et sacrilega eis crudelitate subripit quicq̄ vltra victum et vestitum ab eccl'ie ministris et dispensatorib⁹ nō vtiq̄ dn̄s retinere.Item scd̄m augu.
Coruus est auis immunda super cadauera residens.sic luxuriosi ergo corui:id est cupidi:et luxuriosi xp̄m non inueniunt nec ad archam padisi in vespera mortis redeunt sed columbini simplices non ypocrite.Eccl.i.Ne accesseris ad illū duplici corde.in corde falso duplici nescitur quid est intus quid extra sicut in corrigia multiplr plicata gal.bote cou role qñ creditur esse intus est extra et ecōuerso.sic de ypocrytis videtur deus esse itra cor mund⁹ extra totū est conuerso vñ B.crede michi sub habitu religioso inuenies cor puersum.vñ difficile est scire an tales q̄rant dn̄m vel mundū.ecce tñ vnū signū scd̄m ysido.Ardeam auē portantē piscē in ore inseq̄t falco qñq̄ nobilis qñq̄ ignobilis et est talis differentia quia licet ardea piscem pijciat falconi falco tamē nobilis nō sistit in pisce immo volat vltra donec ardeam capiat sed falco ignobilis sistit in pisce sibi proiecto de aue nō curans :sic christus auis in cuius ore piscis.i.bonū tēporale. Falco ergo nobilis cor nobile.licet xp̄us pijciat sibi piscem.i.bonum tpale nō sistit in pisce immo semp volat donec christum attingat scd̄m illō apl'i Cor.ix.Sic currite vt comprehen.Econtra falcones ignobiles peccatores sistūt i pisce i bono tpali non curantes de xp̄o de q̄bus
Phil.ij.oēs q̄ sua sunt q̄runt non q̄ iesu xp̄i:et seneca mel musce frumēta formice cadauera lupi predam sequit turba hec nō hoīes istis duobus q̄ ad fidem reqrunt:sunt duo que ad fidē cōsequunt.pma em inquisitioni rñdendo assecutionis inuenit ab hijs q nō.t.scd̄m Aug.tēptare dn̄m est confidere q domin⁹ hoīem custodiat et defendat absq̄ hoc q aliq̄d cooprt et laboret sicut ignis accenditur in diuersis partibus dom⁹ tue tñ cōfidis q de⁹ pseruet domū tuā de cōbustiōe et nichil penit⁹ facis nec extiguis ignē imo inflāmas hoc est tēptare dn̄m.ps. tentauerūt dn̄m in cordib⁹ suis:sic deide accēdit in vno igne auaricie

et ipse congregādo diuitias inclu
dendo in archis ꝛc. istum ignē in
flammat. Sicut enim carbones cō
gregati et inclusi sub terra faciunt
ignem ardentiorem qui ꝛ lapides
ꝛ ferrum dissoluit sic diuitie cōgre
gate ꝛ incluse. ergo diuitias cōgre
gare et includere est ignem auari=
cie accēdere. econtra eas disperge
re. in elenas est ignem auaritie ex
tinguere. Eccl. i. Ignem ardentem
extinguit aqua et elā resistit pecca
catis. In alio accenditur ignis con
cupiscētie qui debz extigui subtra
hendo carnis delicias. Econtra mlī
ti ipsum inflammāt. sicut enī ignis
accenditur superfusa pinguedine
sic isti fouendo carnem. Isti repor
tant pro fomento carnis ꝙ rubera
fouendo oua aspidis vnde nascitur
pullus qui suo aspectu necat matrē
que ipsum fouit. sic ex carne quan
do delicate nutritur nascit̄ pullus
delectationis qui animā ꝑimit. Si
vis ergo dn̄m inuenire non debes
eum temptare sed querere bn̄ ope
rando. Ad quod monet apl's. i. Co
rin. x. non temptemus christum si=
cut quidem temptauerunt ꝛ a spe=
ctibus perierunt. Scd'o deuotioni
Abrahe sedenti in hostio taberna
culi in ipso feruore diei. ꝑsona enī
ex feruore diuine dilectionis debz
sedere in hostio tabernaculi id est
in sensib⁹ corporis eos custodiēdo
ne subintret aliquid deo displicens
vel immundum sicut scdm Amb.
apes sedēt i hostio aluearis ne ara
nea vel aliquid immundū subintret

¶ Persone autē que ex feruore di
uine dilectionis hoc modo se custo
diunt post mortem vident deum si
cut dicitur. i. Joan. iii. Cum appa=
ruerit similes ei erimus ꝛ videbi=
mus eum sicut est. et Col. iii. Cum
autem xp̄s apparuerit vita nostra
tunc et vos apparebitis cum ipso i
gloria. ad quam ꝛc.

Collatio.

SEcundo fides ex e=
cutiuam ordinat ad
fortiter peragendū
facit lux celi non so
lum inferiora illumi
nat sz ꝛ īpellit ꝛ mo
ueri facit maxie qn̄
hz calorē sibi cōnexū sicut pz in ma
ri ꝙ virtute celestis luis ꝛ caloris
pp exallationes itra mare gn̄atas
eleuatur et mouetur cōtra ꝑpriaz
naturā pp grauitatē suā. cū ei natu
ralr habeat descendere illi spūs fa
ciunt mare sursum moueri et ascē=
dere sic lux fidei non solum illuiat
intellectū ad cognoscēdū immo ēt
mouet executiuam ad opandū ma
xime qn̄ hz calorem caritatis sibi
cōiunctum tunc enī in corde hois
gn̄atur qdā spūs quedam ꝑposita
sancta q̄ cor ita cōmouent ꝛ releuāt
ad deū ꝙ hō contra grauitatē ꝛ in
clinationē carnis que sp trahit deor
sum p fidem et charitatem mouet
sursū per bona opera. vnde potest
dicere illud Jac. ii. Ostendam tibi
fidē .i. ex opibus. Sed dolendum ꝙ
lux solis in saturno. Saturn⁹ est
planeta maliuolus frigidus ꝛ sicc⁹
vn̄ recipiens lumē solis ipm quasi
mortificat et ad nichilat ita ꝙ suo
lumine inferiora nō mouet ad vitā
sed magis ad mortem. sic multi sūt
adeo frigidi adeo sine dilectiōe sic=
ci siue deuotione ꝙ lumen fidei in
se ipsis mortificatum est ꝑpter de
fectum operū. Ja. ii. Fides sine ope

rib⁹ mortuus est. ergo fides mouet executiuam ad bene operandum. vnde habētibus fidē dr Luce. iij. Facite dignos fructus penitentie Auctoritas tangit tria puncta ad q̄ fides mouet executiuas. Primum est emendare malum preteritum penitentie. Nota quādoq; seruitium non acceptatur vl' p̄ces non exaudiūt ꝓpter defectū id est displicentiam seruiētis Greg. Cū is qui displicet ad intercedēdū mittitur irati anim⁹ ad deteriora ꝓuocatur. Ideo volens alicui seruire de bz a se prio oēm occasionem displicētie abijcer. Leui. xxi. Qui habuerit maculā nō afferat panes do suo Exm̄ i natura. Leena maculata ex cōmixtione cum pdo lauat se añq̄ corā leone ꝯpareat sic dz facer aīa pctō fedata in sacramento penitētie se lauare. ideo dicitur. Mat. i. Fuit iohannes in deserto baptizans ꝛ p̄dicās baptismū penitētie. p̄nia em̄ abluit et delet pctā. Exm̄ in natu. secundum philosophum Anima creatur sicut tabula rasa in qua nichil depictum est modo pctōres depingunt eā turpitudinibus pctōrum Eze. viij. Ingressus vidi et ecce similitudo reptilium ꝛc. depicta erat in pariete. Peccatum per penitentiā delet̄ sicut falsitas in tabul. albis spuendo super ꝛ fricando manib⁹ primo facit penam spuere per detestationem deinde animam confricare per satisfactionem sic delet peccatū. Act. iij. Penitemini ergo ꝛ cōuertimini vt deleantur peccata vestra. Sed oportet sputum esse sine sanguine alterius alioquin penitētia nō deleret quis nec contritio nec satisfactio vnius peccati valet cum sanguine alterius Esa. i. Cum multiplicaueritis orationem non exaudiam manus em̄. ꝛc. Aliter potest dici circa istum punctum qd̄ penitētia curat morbum peccati. Ecce quomō volens curare plagam intra quā adhuc est putredo vl' ferrum non debet eam claudere nec apponere vnguenta que plagā restringant immo tenere plagam apertam appōere amara que faciāt venenum exire apponer̄ mordicātia ꝛ corrosiua que putredinem cōsument demon per pctm̄ animam subintrat relinquens ibi lanceam peccati. Figura. ij. Regum. xviij. Quidam tulit tres lanceas i manu et infixit eas in corde absalon. De execratione nulla fit mentio. vnde peccato in anima existente claudere plagam occultare peccatum est animam occidere non curare pnia prima sui parte scilz contritione amara cogit peccatum exire secunda parte scilz confitentez plagam apertam tertia parte que est satisfactio adhibz mordicantia id est opera penalia que peccati putredinem cōsumūt vñ sine penitētia non potest pctm̄ curari nec dānatio euadi. Math. xiij. Nisi penitentiam habueritis omnes simul peribitis vnde ad penitentiam faciendam docent nos bruta. scdm ysidorꝫ. cerua sentiens se vulneratam comedit diptanum cuius virtute emittit de vtero fetum eius mortuum item sagittam latentem in vulnere. Sic peccator sentiens in corde sagittam et fetum peccati mortuum debet sumere amaritudinem penitentie que totuz purgat. Act. iij. Penitemini igitur et confitemini vt deleantur pctā vr̄a

¶ Ad qd mon et fides est frequētare opus debitū facite fructus arbor eñ nō fructificans cōburi dz. Mat. vij. oīs arbor nōque facit. ꝛc. maxime qñ arbor diligenter colit inserit ꝛ plātat. Figu. Luc. xiij. vbi ficulnea plātata in vinea qꝛ trib⁹ annis nō fructificauerat succidi pcipitur. vñ aliq tales. plātati in ecclesia multo tpe nō fructificantes hñt timere ne qñ succidunt ꝑ mortem mittantur in ignē inferni qñ vero fit ꝙ psone in qbus tot bona quotidie inserunt in sermonibus. ꝛc. nō fructificant. ecce ratio.

¶ Ramus insert⁹ trūco sine humore vł tpe q̄ humor ascēdit ad terrā sicut in autūno non fructificat sed arescit sic ramus insertus tpe quo hūor ascendit in vere fructificat. Luc. viij. Cecidit super petrā ꝛ natū aruit qꝛ non habeat humorem. In alijs totus humor cordis. i. deuotio affectio descēdit ad terrena cōgreganda ꝛ cōseruanda ideo ꝑ quacūqꝫ inspiratione vel pdicatione nō fructificans. ps. Oculos statuerunt declinare in terram. Sed persona in qua humor deuotionis tendit sursum ad dñm fructificat. ps. Erit tanqꝫ lignum quod plantatum est. ꝛc. Tertiū ad qd monet fides: est seruare modum debitum dignos econtra. Sap. iiij. De peccatoribus fruct⁹ eorum inutiles ꝛ acerbi ad māducādum. ꝙ fructus sint dulces nō acerbi duo signa sūt vnū ex pte celi ꝙ crescāt i lumine ꝛ calore. Nā i vmbra ꝛ frigore fructus sunt insipidi ꝑpter defectum digestionis. Sic ad hoc ꝙ fructus nri opis sit dign⁹ vita etna opꝫ ꝙ fiat in lumine grē ꝛ caloris charitatis mat. iij. Facite ḡ dignos fruct⁹ pnie: qui enim in vmbra et frigore pcti operant fructus habēt sipidos. Scdm signū est ex parte arboris qñ arbor dat fructū spōte nō impulsa non ꝑcussa signuꝫ est fructus sapidi ꝛ maturi econtra. quādo oportet pcutere proijcere lapides ꝛ baculos signū est fructus insipidi imaturi. sic homo spōte operat sine coactiōe op⁹ placet deo de sic opantib⁹ dr. Apo. iij. Ambulabunt mecū in albis quoniā digni sunt. econtra: qui nihil faciunt ꝛc. non sunt digni nuptijs dei qui inuitati erant non fuerūt digni. Mathei. xxij. ¶ Tertio fides terminat appetitiuam ad delectāter quiescendū. saluam vnū quodqꝫ quiescit in loco naturali q̄ est rei saluatiuus. inde est ꝙ cor humanū non quiescit nisi in deo. August. fecisti nos dñe. ad te inquietū cor est donec q̄escat in te: qꝛ ipē est sol⁹ animarū saluator ꝛ cōseruator in mūdo. nō q̄escunt sancti qꝛ est terra corrupta. qd ptꝫ sic Geñ. iij. dicitur de mūdo. Maledicta terra i ope tuo spinas ꝛ tribulos gnabit tibi. scdꝫ Isido. spine et tribuli male herbe crescūt ꝛ pullulāt aialia venenosa hic habitant ꝛ q̄escūt vt serpentes bufones ꝛc. nec a spinis ledunt immo ꝑ tegūt: sꝫ serū bonū inextiguitur ꝛ suffocat. Math. j. Ascēderūt spine ꝛ suffocauerūt. illud aialia autem innocētia inter spinas et tribulos non quiescunt immo ab eis vulnerantur ꝛ spoliātur sicut auis vnde propter hoc dicuntur tribuli quia appropinquantes tribulant et inquietant. sic mundus homines serpētinos nutrit ꝛ defendit innocentes opprimit et inquietat. Geñ. octauo. Columba cum nō inuenisset vbi requiesceret pes eius

ad archam reuersa est. vnde volēs quiescere relicto mundo debet ad dñm toto corde currere. Geñ. xix. No'i respicere post tergum tuū nec stes in omī loco circa regionē sed in monte saluum te fac.

¶ Tangit auctoritas tria que iuuant nos ad attingēdum montē et quietē salutis eterne. Primū est a mundo oculus consideratiōis retrahere. Noli respicere post tergū In via arcta periculū est retro respicere: quia retro respicit qui facile ponit pedem extra viam et subito cadit. Matth. vij. dicit. Arcta est via que ducit ad vitam ꝑpter quod homo respiciēs recte ad mūdum: facile ponitur extra viam rectā cadens in foueam peccati. sic auarus respiciens diuitias statim exit viam paradisi. Via eñ paradisi est habere mundana ad necessitatem non ad superfluitatē. et vnᵘ expedit in pōpis de quo possent viuere quadragita sācti. vñ dicit B. Clamāt nudi clamāt famelici et cōquerunt dicētes. Quid cōferūt tot mutatoria ex[...]sa in perticis vl' plicata in manicis nostrum est quod effunditis. nobis crudelit. subtrahitur quod vestris superfluitatibᵘ inutiliter expēditis. Sic etiā respiciēs retro ad fauorē mundanū sitatim deserit veritatē et iustitiā amore vel timore eius cui vult placere. Crisosto. Facile deuiat a iusticia qui in causis non dñm: sed hominē formidat. ergo volens viam paradisi tenere dꝫ respicere ad dominū nō retro ad mundū. quia Luce nono. Nemo mittens manū ad aratrū et respiciēs retro aptᵘ est regno dei. et j. Reg. iiij. dr ꝙ filij israel cōtra philist. In bello terga verterunt et ceciderunt. ¶ Nota lepᵘ est animal timidū in cursu respiciens retro facile capitur ponendo pedes in laqueo vel percutitur baculo. ¶ Nota figuram Ezechiel. viij. Ecce viri dorsa habētes ad tēplum dñi et faciem ad orientē vbi erat porta. Secundo debemus in mundo pedem affectionis non figere nec stes in omī loco circa regem impugnātes castrum non figunt tentoria ꝑpe sed longe ita ꝙ non possit proijci lapis cū machina nec sagitta cum arcu. mundus impugnat nos et econuerso. iō periculū est stare ꝑpe mundū. Figura Judith. ix. Abimelech appropīquans hostio et c. Sequitur vna mulier fragmeā mole iacens ꝯfregit cerebrum eiᵘ. vnde debemᵘ a mūdi periculis lōge stare. ps. In via peccatorū nō stetit. Geñ. xiij. Loth fuit captus quia elegit regionem circa iordanem id est sodomam.

¶ Tertio debemus ad locū saluationis gressus dirigere. in monte et c. Castra in montibᵘ sunt securiora vnde in tpe periculi hoies solēt ad mōtes ꝯfugere. Figura. j. Macha. ij. dicitur de mathathia. ipse et filij eius fugerunt in mōtes. Mōs paradisi securus est: quia ibi nihil nociuum potest attingere similis monti libani in quo secundum Johannē papā odorem aromatū arborū et herbarū nullū animal venenosum pōt attingere sic nec ad paradisum ꝑpter fragrantiā sanctorū vnde est ibi salus pfecta. Johel. ij. In mōte syō et saluatio i hierusalē erit syō iterꝑtat speculā. vñ qꝛ i paradiso aīa btā speculat dñs iō salua est. Geñ. xxij. Vidi dominum facie ad faciem et salua facta est.

anima mea ad illaz visionem nos perducat. et cetera.

¶In cineribus.

Nunc ergo conuertimini ad me in toto corde. Joel. ij. Qui non facit quando potest nõ facit qñ vult. ergo faciẽdo ;cõmodũ non est ꝑcrastinandũ ergo duz temp⁹ habemus operemur bonũ. Gal. vi. et hoc fit in ptinentib⁹ ad corp⁹. q̃cito em̃ psona sentit morbũ corporalẽ querit medicũ ꝛ consiliũ. iiij. reg. ꝛc. Rex ĩfirm⁹ isr'l dixit ad asael de heliseo propha. Cõsule p eũ dominũ si euadere potero de infirmitate morb⁹ grauissim⁹ ꝛ piculosissim⁹ est peccatum. ideo cõparaꝛ veneno. Deut. xxxij. Fel draconuz vinũ eorũ id est dilectio peccati; venenũ aspiduz insanabile. Cõpat autem peccatũ veneno aspidis: quia venenũ aspidis obdormire facit ꝛ duz dormit moritur ꝛ mortis dolorem non sentit. Propter qđ cleopatra non volens mortis dolorẽ sentire bibit venenum aspidis que obdormiẽdo est mortua. sic de pctõ: qꝛ primũ quod demõ facit homini: facit eũ obdormire dormiẽs em̃ non videt nec audit nec ambulat; sic demon primo aufert homini visuz ꝛ auditũ ptinentiũ ad salutẽ et viã ad ecclesiã vel sermones, et postq̃ obdormiuit moriꝛ per peccatũ omittendo facere que teneꝛ sicut dꝛ Judi. iiij. de sisara qui soporẽ morti sociãs deficit ꝛ mortuus est. moriuntur etiã dormiẽdo volẽtes audire ꝛ scire ad que teneñ. Et ideo nescientes faciunt ꝯ pceptũ dei ꝛ occidũt se spũaliter peccantes graui⁹ q̃ si scirent quid agendũ ꝛ non agere sicut nesciẽs ieiuniũ: nesciẽs q̄ nõ teneꝛ ieiunare: quia non vult scire plus peccat q̃ frangens qui scit ad quod teneꝛ. ꝓrimus enim facit duo peccata. vnũ q̄ negligit ꝛ contẽnit scire necessaria ad salutẽ aliud est igrorãtia hoc est peccatũ grauissimum. Ambro. in glos. Rom. ij. Si ignoras grauissime peccas ꝛ. j. Cor. xiiij. Si quis ignorat ignorabitur peccatũ est facere cõtra illud quod; debet ieiunare ꝛ comedit nec excusaꝛ p ignorantiã crassam ꝛ vincibilẽ. Alius facit vnicũ peccatũ frangendo ieiuniũ id minus peccat sicut min⁹ offendit dominũ ad mandatũ eius veniens et ipsum humiliter audiens non tamen faciens q̃ seru⁹ qui non vult mandatuz facere nec etiam dignatur mandatũ audire. ergo peccatũ est simile veneno quod occidit dormiendo: et ideo sicut cleopatra fatua volens sentire dolorem ante mortem bibit illud venenũ. sic volentes audire dolores et modestias in hoc mundo bibunt venenuz peccati deliciosi. peccatũ gule volentes sentire dolorẽ capitis, auari. peccatũ auaricie ꝛc. sic habem⁹ duo. primum est q̄ peccator periculose firmaꝛ. Secundũ est qꝛ qui non facit quando potest: non facit quãdo vult. Et sicut infirm⁹ ꝓcurat sanitatẽ quãdo habet tẽporis oportunitatẽ, sic peccator debet. se conuertere ad medicũ spiritualem q̃cito tẽp⁹ habet. modo est tẽpus acceptabile nũc dies salutis. ij. Corinth. vi. ideo nunc est q̃rẽda sanitas spũalis sicut dicũt verba ꝓposita. Nũc ꝯuerti. ꝛc. vbi tãguntꝛ tria q̄ dꝛ facere ĩfirm⁹ volẽs curari corporalr et nos ẽt si volum⁹ spũal'

rari debet em infirmus sanitatem, pourchasser sans riens attendre. Nunc conuertimini. Ratio est. Fa cilius ꝛ citius curaꝶ plaga recens ꝛ calida ꝙ infrigidata ꝛ dura. cali da em̄ qñꝙ ita bene curatur quod nō apparet cicatrix: sed quando in frigidaꝶ ꝛ obduraꝶ non ita facili ter curatur et vix pōt curari quin cicatrix appareat anima peccato ris vulnerata est. Ecclesiast. xxvij. Uulnerata est anima eius. iō quā do peccatū infrigidatur et indura tur in anima vix pōt ita de sua ma licia bñ curari ꝛ reuniri deo quin remaneat: qđ patet in vsurario qñ pro viginti restituunꝶ decē petētes residuū sibi quittari. Et ideo cum persona sentit se vulneratā pecca to ꝺʒlaborare ad curationē sicut canis statim quod sentit se lesum ponit ibi linguā. Et ex quo potest plagam lingua bene contingere tunc non est in periculo vix pōt es so adeo grauis quin curet se: sic si plagā peccati tangas lingua vere confessionis: quia si vera confessio tangit plagā peccati sine mora nō pōt esse adeo ita graue peccatū qn cureris faciliter. Ecclesiasti. xxxvj. Est lingua curationis medicatio nis et misericordie scʒ cōfessionis. Et ideo statim cū sentis plagā pec cati sine mora debes confiteri et conuerti. Eccl'ia. v. Ne tardes cō uerti ad dñm: quia a principio ie iunij debes incipere facere penitē tiam. alias penitentia non est fru ctuosa: ad meritū opera em̄ facta i mortali peccato non sunt merito ria vite eterne. labores eoꝛuʒ sine fructu. inutilia opera eoꝛuʒ. Sap. iij. Ideo debemus facere sicuꝶ sal mo qui nascitur in aqua dulci de scendens in aqua maris salsaʒ qui licet ibi crescat et ipinguetꝶ: non tñ pōt ibi fructū facere nec se multi plicare: sed relinquit mare rediens ad aquā dulcē in qua natus est et ibi fructificat: quilibet christian⁹ natus fuit in aqua dulci et baptiza tus per lauacrū regenerationis spi ritussancti que effudit in nos habū de per iesuʒ xp̄m. ¶ Sed multi re licto dulcoꝛe gratie descenderūt in mare. i. in amaritudinē peccatoꝛū vbi steterūt multis annis. Et hoc in statu peccati creuerūt et impin guati sunt scđm mundū. nec tamē possunt facere fructū bonoꝛū ope rum. ideo debent conuerti ad dul coꝛeʒ gratie: et tunc eoꝛū peniten tia erit vtilis. Eccl'ia. xviij. Cōuer timini ꝛ agite penitentiā ab om̄i bus iniquitatibus vr̄is ꝛ non erit i vobis ruina. sequiꝶ ne differas de die in diē nō dicas cras cras. Nal la auis cantat cras, cras nisi auis subdola ꝛ nunꝙ dicit cras nisi duʒ habet os plenū vento: quia quādo habet os clausum ꝛ plenū bono ci bo nō pōt cantare cras cras. sic di co. Persone que difficilius conuer tunꝶ sunt subtilioꝛes ꝛ magis dolo se. ꝺ. Quādo ero antiquus tunc fa ciā. lj. hoc est signū quod nō habet os coꝛdis plenū bonis affectioni bus ꝛ desiderijs. Iteʒ ꝙ nō habēt os bene clausum vanitatibus mū di sed habēt aptū ꝛ plenum vento vanitatis ꝛ laudis: qꝛ nō vis dimit tere diuitias vel vestes curiosas: sed dicis cras. ꝛ hoc nō est nisi qꝛ tu vis diues reputari ꝛ pulcher vł pulchꝛa. De istis loquiꝶ dñs p ysa. lvj. Me de die in diē querūt ꝛ scire vias meas nolūt tanꝙ gēs quasi iusticiā fecit. Isti sūt coꝛui diaboꝛ

li.sed timeo ne multi corui habeāt alba capita.hoc tamē est mōstruꝫ et contra naturaꝫ:non enim dicas amico tuo veni cras dabo tibi cuꝫ statim possis dare.Prouer.tertio. tunc sequit̄ ratio:qꝛ subito veniet ira illius.ꝑsona differens conuerti est in periculo:sicut fatua colūba q̄ sedens sup ramū videns sagittarium paratū eaꝫ percutere ꝛ tn̄ curiositate detenta.tantum expectat circūspiciēs ꝙ vulnerat̄ ꝛ occidit̄. In persona talium dicit̄ hieremi. quarto.Repēte vastata sunt tabernacula mea subito pelles mee alit̄ ꝙto lapis descendit ab alto descendit cū maiori impetu ꝛ magis confringit ꝑsonaꝫ si cadat sup ipsaꝫ sic diuina sententia qn̄ venit magis ꝺ longe et diutius expectat̄ tanto ꝑcutit peccatorē magis subito ꝛ grauiorem dat ictū.Esa.xxx. Subito dum non sperat̄ veniet contritio et cōminuetur:sicut conteritur lagena figuli contritione ꝑualida.

¶ Secunda ratio est: qꝛ mora est dānosa tempus vindicte disperdet te id est in diuersas partes per totum ibit ad perditionem peccator nō habet nisi tria/corpus/animā/ꝛ diuitias.diabolus habebit animā. vermes corpus.executores pecuniā.totuꝫ erit ideꝑditū quo ad te: et tamen ita bn̄ diuisuꝫ est quod quilibet erit contentus portione sua. vnde Esa.xiiij.vnde domin⁹ intra furores disperdet te:sicut frāgit ꝛ dispgit la chicemaille in qua pecunia pōt intrare ꝛ non exire nisi per violentiā.Infirm⁹ debet ī loco periculoso encōmencer ꝛ plus entendre.in toto corde ibi debet incipi curatio vbi morbus est periculosiorest in corde.Peccatum est simile veneno.venenum autē quandiu non tangit cor.non est ita periculosum non occidit:sed tunc primo occidit cum cor tangit: sic de peccato quandiu non tāgit cor per cōsensum non est periculū:sed quando delectatio descendit vsqꝫ ad cor per consensum tunc occidit:qꝛ peccatū cum cōsūmatum fuerit gn̄at mortē:et ideo sicut animalia habētia latas venas citius moriunt̄:veneno sic per conscientias latas cito transit grossum peccatū:igitur curationē spiritualē incipere debemus in corde.j.Reg.iiij. Toto corde conuertimini ad dominuꝫ auferte deos alienos de medio vestri oportet conuerti ad dominum toto corde:non enim mortu⁹ est peccator:quia ꝯuertitur cor ad creaturaꝫ ꝛ separatur ipsuꝫ a deo. Osee. decimo. Diuisum est cor eoruꝫ nō intrabit.sic in cruce oportet cor cōuertere ad dominuꝫ per amorem. Deutero.vj.Diliges dominū deū tuum ex toto corde. hoc est valde difficile.Ecce tamē vnus modus quo potest fieri.Falco est auis multum volatilis ꝛ magis cordis:quia vult volare ad omnia que videt ꝓpter ꝙ dominꝰ eius ponit ei capuciuꝫ tenens oculos eius coopertos donec ostendat ei predam:et tunc volat ad predam:toto corde:qꝛ nō est fatigatus volando ad alia sic cor hominis est multum volatile vult volare ad omne quod videt: et ideo si teneatur discooperto capite.ita ꝙ videat ꝛ cogitet de humanis ꝛ mundanis tantum volabit ad mundana qḋ erit fatigat⁹ qn̄ debebit volare ad predā suam xp̄ꝫ ꝓ vno volatu quā habebit dn̄s:

mundus habebit decem ꝛ ideo te ne cor clausum retrahe ipsũ a mundo pone ei caputiũ ꝛ tunc poteris volare ad dominum et ipsum invenire. Deutero.iiii. Invenies dominum si toto corde quesieris eũ et ex quo nascitur cor tuum ad dei amorem convertere / amorem mũdi inde eiicias auferte inquam deos de medio vestri sicut expellitur avis ab arbore in qua fecit nidum non solum fugando eam et amovẽdo pullos sꝫ oino destruẽdo niduꝫ sicut enim avis primo facit nidum apportando palleas ꝛ colligendo et postea miscet lutum deinde facit ova ꝛ pullos. sic diabolus primo apportat ad cor paleas cogitationum postea colligat et cõmiscet luto delectationis deinde facit ova concessium ꝛ pullos operis exterious. Et ideo si vis ipsum fugare destruas ei nidum. Confringe cogitationes. Joel.xxij. Aufer deos alienos de medio vestri et inclinate corda vr̃a ad dñm.

¶ Tertio infirmus debet querere medicũ q̃ vult nos iuvare et in sua cura pẽdre ad me secure. debemus istum medicum quia sanat dulciter. Ecclesiastici.xxiiij. Trãsite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini super mens super mel dulcis: sed quidam faciunt de medicina penitentie sicut spina invenies duram et amaram nucem exterius statim proiicit non penetrans ad nucleum dulceꝫ interius sic quidam sentientes penitentiaꝫ duram et amaram exterius refugiunt omnes: non considerantes dulcedinem spiritualem que in talibus invenitur quando faciũt ppter dñm.p. Parasti michi dulcedine tua pauperi deꝰ dulcedo gratie in psenti ꝛ glorie in futuro: ad quẽ nos perducat: qui cum patre. ꝛc.

¶ Item de eodem.

Sanctificate ieiuniũ. Joel.ij. Nullũ opus est virtuosuꝫ nec laude dignũ sine mõ debito. in mõ em̃ et nõ in substãtia actus cõsistit ꝛ virtus ꝛ iõ. hoc nõ solũ dat alicui operationẽ sed modũ operãdi. et hoc patet in avibus predalibus: quia in diversis est diversus moduꝫ capiendi ergo multo magis est necessarius modus in rebꝰ que fiunt a ratione ꝛ voluntate: sicut modus rationis caret valore nisi ordinetur ad finem. Sic etiaꝫ si careat modo debito ꝛ sine operibus ignis rationis si modus debito sit. necessarius multomagis in illis operibus que fiunt circa divinum officium.

¶ In figura huius preceptum fuit in lege q̃ in omnibus sacrificiis poneretur sal: quia sicut sal preservat cibum a corruptione ꝛ dat ei saporem sic modꝰ debitus a corruptione peccati dat e saporẽ multimodus quod debemus habere in servitio dei est ei puro corde servire serviamus et in sanctitate et iusticia. Luce.ij. Et proprie loquitur: quia proponi sanctitate iusticie qꝛ sanctitas debet ducere iusticiam sicut boues aratrum. Unde si officium faciendi iusticiam est in persona nisi non sit sanctitas abusio est: tunc aratrum est ante boves talis iustitia est piculosa. Servitius

igitur deus requirit sanctitatem pmō debito hodie ecclesia. icipit bonum officiū quod vt sit deo gratū ꝛ nobis proficuum dicat verba ꝓposita sanctificate ꝛc. vbi tangūtur duo.

¶ Primo seruice raysonable que nous deuons a dieu faire. Ieiuniū

¶ Secundo maniere conuenable pour quoy il luy doibt plaire. Sāctificate tenemur deo seruire in ieiunio duplici de causa: Aliquando ei psona seruit alteri propter emēdam ꝛ placationem offense. Aliqñ ꝓpter acquisitionē premij. his ei causis tenemur ad ieiuniū. Primo qꝛ deus fuit turbatus ꝓpter vnam cōmestionē et ideo per ieiuniū placatur. Et hec est ratio Greg. a paradisi gaudijs per cibū cecidimus et ad hoc per abstinentiā resurgimus. Secundo ad acquirēdū premiū debemus ieiunare qꝛ regnū dei non est esca ꝛ potus qꝛ male essent parati pauperes in hoc mundo sed per ieiuniū acquiritur vñ. cantat ecclesia Paradisi porta aperiet nobis ieiunij tempus ꝛc. ergo tenemur i ieiunijs seruire Ioel. ij. Nunc ergo conuertimini ad dominum in toto corde vestro in ieiunio ꝛc. nūc ergo vnde venit ista conclusio ecclesie si vnus homo haberet facere vnam longuam peregrinationem ꝛ ipse esset deuiatus quāto esset propinquius termino a quo tanto facilius posset reuerti ad viam debitam quia si expectaret vsqꝫ ad terminum deuij forte non posset redire. Aplus dicit qꝫdiu sumus in hoc mortali corpore peregrinamur a domino via recta est innocentia qꝫ tenere nimis est difficile etiā via secura et recta ē penitentia. Penitentiam agite et appro. ꝛc. Modo sunt multi. qui dimiserunt viam istam ꝛ vadūt per diuersas vias peccatorum relinquerunt iter rectum ꝛ vadant per vias iniquas. Modo si expectent vsqꝫ ad terminum talis vie, vsqꝫ ad mortem bene poterunt concludere conclusionem illam miserabilem: ergo errauimus a via veritatis. Sap. v. Et lumen iusticie non luxit nobis. Ista est conclusio demonstratiua: nullus pōt eam soluere sed qꝫdiu sunt intra ēminū mortis: possunt cōuerti ꝛ redire ꝛ maxime quāto sunt ꝓpinquiores termino a quo. Et iō concludit Apl's ad gal. vj. Ergo dū tēpus habemus operemur bonū: ꝛ sic ꝓpheta concludit. ergo nūc cōuertimini quantūcūqꝫ psona esset ꝓpe me facies eius esset versa ad me non diceret versa ad me ꝓpter faciem in qua vigent sensus ꝛ ꝓphete corporales includendo intellectum ꝛ affectionē modo sunt aliqui ꝓpe dñm corporaliter mundo conuersando sicut religiosi plus qꝫ seculares: sed propter hoc non dicuntur cōuersi: nisi facies. ꝛc. applica. sed dicit cōuertimini ad me. B. autē sup hoc sic loquēs ad dominū. Quo vertor vt ad te conuertam. qꝛ si ascendero in celū tu illic es. Et respōdet qꝫ per humilitatē cōuertimur ad dñm nisi cōuersi fueritis. et efficiamini sicut paruuli. ꝛc. Sunt ꝛ quidā bñ paruuli nō p humilitatē sꝫ p defectū bonitatis. Itē sunt paruuli: qꝛ malitia eorū non pōt cognosci. qꝛ sunt detractorib⁹ similes ꝛ isti sunt similes cuidā serpenti qui appellatur dispa est eñ a deo. modicus qꝫ vix potest videri nec percipitur

quando mordet. vnde citius senti tur venenum ꝙ morsus. ita in detractoribus prius est diffamata persona ꝙ sciat mordere. In loco periculoso. s. coram prelato vt perlate ant non ludunt ore nisi mordendo similes cani antiquo. Canis iuuenis bene ludit et latrat sed nescit mordere. ſ3 canis antiqu⁹ semper mordet ludere nescit et tamen quāuis sint senes cū paruuli bonitate sagitte paruu'orum facte sunt plage ꝛc. Non sic paruuli. s. per humilitatē sicut debem⁹ esse. in Mat. Sinite paruulos venire ad me et non solum per humilitatem corporis ſ3 cordis. In toto corde vestro Arbor non fructificaret si tot⁹ humor conuerteretur in radicem: sed oportet ꝙ sit in medula arboris sic non valet conuersio corporalis: nisi sit conuersio cordis vnde a corde debemus incipere alioquin frustra esset conuersatio corporalis.

¶ Exemplū habemus de aranea q̄ ꝗuis multas malas cōsuetudines habeat habet tamen prudentiā tamen ꝙ quando tela in aliqua parte est destructa pluuia vel vento semper incipit eam reficere in medio sicut dicunt qui tractant de natura eius. Et licet sicut dicunt nihil reputat se facere nisi medium sit firmum. Sic nos reparationem nr̄a3 a corde quia scd̄m philosophū. Si tuat in medio debet etiam fieri de toto corde. Tūc ergo psona de toto corde ad dn̄m cōuertitur. quando nō solūm verbo sed visu auditu ꝛc. ideo precipitur. Diliges dominum deum tuum ꝛc. Modus aūt cōversionis tāgitur in Leuitico sicut dictum est. Conuerti est faciē vertere deo. Modo licet aliqua anima lia possunt faciem vertere ventre non verso: vt Philosoph⁹ dicit de quibusdam serpentibus tamen homo non potest directe faciem vertere quin ventrem vertat: ideo difficile est conuerti ad dominu3 nisi in ieiunio.

¶ Sed ꝗd est quidā sunt sicut catus semper dicentes ei ꝙ vertat se: nunꝗ tamen faceret nisi videret cibum in manu: ꝛ cum3 viderit vertit se totum sed aliqui non possunt verbis: q2 si prelatus dicat eis aliqd iniungendo nolunt se exercere sed excusant se. Si autem ostendatur eis cibus ponantur in infirmaria vel alia recreatione conuertuntur: ꝛ qui prius cōquerebantur de prelato deffendunt eum tunc et dicunt ꝙ optimus est similis araneę: ꝗdiu enim vēter adheret terre. o pe[illegible] incessit: sed statim ꝙ vēter est sursum non pōt ꝑcedere nisi faciat turbari. Sic aliqui ꝗdiu sunt in recreationibus tandiu ꝑcedunt faciunt bonum vultu3 sed qn̄ vertuntur vsq3 ad refectorium non faciunt nisi murmurare. Qui ergo vult conuerti oportet ventrem vertere ideo dicit Philosoph⁹ ꝙ sphericū positū in plano non tangit nisi in puncto. Dominus rectus ꝛ iustitia plana iustus ꝛ rect⁹ dn̄s modo bene comedere et bibere faciunt ventrem rotundum: ꝛ ideo qui talia sequuntur solum in puncto deo iunguntur. s. in puncto lingue pulchre docendo ꝛ de ipo loqn̄do sed ieiunium ventrem planum facit iō per ieiuniu3 pōt hō ꝯuerti ꝛc. sicut iudich qn̄ voluit conuerti ad dominū dicitur ꝙ ieiunauit omnibus diebus vite. s. preter sab.

¶ Secundo docet maniere ꝯuersa

ble par quoy il doibt plaire. Sanctificate. cõmuniter dr scdm Judicem pp̃ter sic ꝛc. Eccl'iasti. x. Dñs sanctus est sancti estote quoniam ego sanctus sum. Modum secundũ quẽ sanctificari poterimus docet Esa. v. Sctificabũt in iustitia et pascentur agni ꝛc. scdm Isid'. sctũs idem est ꝙ firmus. i. sine luto vel sine sanguine quia ille qui vult esse firmus dei seruitio ꝛ stabili nõ dꝫ esse sine affectionib⁹ carnalib⁹ pes eñ in luto nõ est firmus sed ꝙ sanctus sctificat̃ in iustitia. sicut dictuꝫ est sanctitas dꝫ inducere iustitiaꝫ ideo sanctitas debꝫ apparere in iustitia. Philosoph⁹ dicit Nec hesperus nec lucifer est ita admirabilis. vnde licet alique ꝟtutes magis accedant ad vnũ extremum q̃ȝ ad aliud sicut fortitudo ꝛ tẽperãtia, tamen iustitia semper est i medio equaliter respiciens extrema propt̃ quod dt Apl'us ad Corinth. Quando enumerauit multas conditiões quas debet habere seruus christi Exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros ꝛc. Addidit per arma iustitie a dextris ꝛ a sinistris. Philosophus dicit ꝙ dextera plus habũdat in calore et virtute: ꝛ ideo per dexteram possunt intelligi diuites et potentes ꝑ sinistrã vero vbi minus est de calore intelliguntur pauperes et simplices modo gladi⁹ iusti debet esse in medio equaliter et inspicere ista ȝ in hoc prelati iustitiam portant sicut milites ensem. s. ad sinistram si pauper modicuꝫ deliquat paratus est gladius iustitie p'penas minationes ꝛc. sed ad dexteram nũq̃ȝ tangitur; gladius ꝛ sẽper diues excusatur. Isti monstrati fuerunt in quadam visione quaȝ ostendit deus amos ꝓphete vbi dicitur trullam cemẽtarij ego video trulla est instrumentum quo complanatur cementum circa murum ad modum trianguli quando inuenit cimentum molle ita eum comprimi quod facit ipsum ire recta linea quando autem inuenit lapidem durum transit vltra sic multi applica. de iustitia talium dr Isid. Justitia ꝙ torrens fortis. torrens ẽ aqua impetuosa que si campuꝫ transeat eradicat omnia semina vtilia ꝛc. ȝ cardones pungentes non eradicat non sic debet esse iustitia sed a dextris. ꝛ ita Job. Justitiam indutus sum. s. vestimentum. vestimentum enim ita operit dextram sicut sinistram. Sanctus ergo sanctificabit̃ in iustitia et sequitur ꝛ pascentur ꝛ si iustitia teneret̃ agni mansueti et humiles qui esuriũt pascerẽtur. Et si ad litteram velimus dicere iustitia teneretur agni mansueti ita inuenirent pascua sicut arietes rogabimus dominum ꝛc.

¶ De dominica prima in quadragesimã.

Per arma iustitie a dextris et a sinistris. s. Corinth. vj. Tempore deputato ad fugandũ hostem debet quilibet accipere arma spiritualia.

¶ Figura iuđ. xiij. Accipiat vnusquisq̃ȝ arma sua ad funguandum. scilicet exercitum holofernis ꝛ secundum artem diuersam pugnandi oportet accipere arma diuersa. ¶ Figura Jude. iij. de aboth qui vtraq̃ȝ manu ꝑ dextera vtebatur ideo fecit sibi gladium ancipitem

id est ex vtraqꝫ parte scindētem.

¶ Tempus quadragesime deputatum est ad fugandum hostem scilicet demonem de cordibus peccatorum: vnde nos debemus arma sumere ꝛ pugnare. sumus autem pugnatores cū arcu: hoc dicit scriptura ꝛ docet tria. ij. Reg. j. dicitur ꝙ dauid volēs fugare philistinos de terra israel quam intrauerat precepit ꝙ doceamur pugnare arcu specialr hoc docet natura ꝙ pugnās cum arcu vtramqꝫ manum applicat dextram. s. ꝛ sinistram manu sinistra tenet lignum flexum et incuruatum ipsum repellēdo et a se elongando. Dextra tenet cordam rectam trahendo et sibi approximando: ꝛ quantum lignum curuū magis repellit et cordam rectam attrahit fortius percutit hostem et deuicit sic i pugna spirituali vtraqꝫ manus debet apponi ita tamen ꝙ manus dextera fortior ponatur ad cordam rectem virtutum rectitudinem attrahendā sinistra ad curuitatem peccatorum: quanto autē peccatorum curuitas magis elongatur et repellitur tantoplus rectitudo virtutum magis attrahitur ꝛ tantomelius trahitur cum arcu spirituali et pugnatur. Sed nota tractum cum arcu impedit raritas et dissuetudo trahendi et tenēdi arcum. Arcus qui multo tempore dissueuit esse distentus ꝛ laxatus quandoqꝫ habet lignum adeo durum et rigidum quod per cordam licet fortem et directam non potest dari: vnde citius frangitur ꝙ̄ flectitur.

Sed quidam toto anno manent distenti et laxati ad peccata vnde habent lignum: id est peccatum adeo rigidum et per malam consuetudinem induratum quod per cordam rectitudinis et iustitie domari non possunt vnde facilius franguntur per mortē ꝙ̄ flectantur ad gratificationem. ita dicit Gregorius. xv. moral. um tenent cōsuetudines q̄s semel ceperūt atqꝫ quotidie duriores existunt et non nisi compūctionis vita finiuntur. Psalmus. Arcus eorum confringatur. sic habemus duo.

¶ Primū ꝙ mō sunt assumenda arma spiritualia ad fugandū hostē.

¶ Secundo ꝙ in recte pugnando applicanda est vtraqꝫ manus dextera scilicet et sinistra. Ideo vtrobiqꝫ debemus esse armati: sicut dicūt verba proposita per arma ꝛc. Ubi tanguntur tria propter q̄ arma virtutum sunt assumenda.

¶ Primo propter opera peccatorū per rigorem iustitie punienda armi iustitie opera noua in quibus potest esse magnus defectus et deceptio solens per iustitiam examinari: vnde in ciuitate bene ordinata sūt iurati et deputati qui talia opera examinant et post approbant vel condemnāt: sicut quādo fit noua moneta. Ad hec qꝺ fiat sine deceptione et defectu indiget magnis examinatoribus et peritis conuersio peccatoris estopꝰ in quo potest accidere magna deceptio et defectus nisi modo debito fiat: est etiā opus nouū. Ephiseos quarto Renouamini spiritu mentis.

¶ Nota renouatio pctōris ad statum gratie: est sicut renouatio campane fracte dicunt periti ꝙ campana quantuncumqꝫ trahatur fortiter et pulsetur quandiu habet mo-

tum et transitum liberum ita quod nichil circa se tangit est in securo non frangitur. Sed quando pulsatur ita quod aliquid ad se tangat vel ad aliquid impinguat etiam modicum facillime frangitur signum autem fractionis est sonus raucus postquam autem fractus est non potest renouari nisi virtute caloris resoluatur lique fiat et sue formule applicetur. Sic cor nostrum quantumcumque trahatur per delectabilia vel pulsetur per testabilia quamdiu habet liberum transitum non sistit per inordinatam affectionem non impingit per dilectionem est in tuto et non frangitur per peccatum. Eccli. iiij. Cor fatui quasi vas confractum. In campanili stricto necessario campana impingit et frangitur cum mouetur. Johan. vj. In mundo presuram habetis vnde per mundum non potest cor nostrum moueri quin impinget sepius et frangatur: signum vero fractionis: spiritualiter est raucitas soni: id est inhonestas et dissolutio. Vbi Cassiodorus super illud ps. Egrediebatur foras et loquebatur. etc. Vis scire de fratre tuo quale cor habeat attende vnde libentius et frequentius loquatur ex habundantia cordis os loquitur. Cor igitur sic fractum sic debeat renouari oportet quod calore diuini amoris ad modum campane resoluatur in lachrymas compunctionis. liquefiat per vehementiam contritionis et applicetur formule xpo ad sciendum autem quod ista renouatio sit perfecta peccator debet se ponere examini iusticie. scilicet sacerdotum qui a xpo sunt ad hoc deputati. Roma. vj. Nunc exhibete membra vestra seruire iustitie in sanctificatione. vbi tanguntur tria propter que renouatio est facienda.

¶ Primo propter transitum accomodati temporis nunc exhibete. inter mercatores illi qui melius et diligentius expendunt tempus et sibi comodatum congruum sunt mercatores maris id est quia isti maxime habent tempus dubium et incertum subito mutatur a tranquillitate in tempestatem. ideo quando habent tempus et ventum statim vtuntur nauigantes nocte et die. quia plus proficiunt vna die cum vento prospero quam in anno cum vento contrario. In mundo sumus sicut mercatores in mari. Ps. In mari. etc. ratio est. Mercatores de terra sua recedens non semper portant merces quas volunt: sed que in terra sua crescunt et tunc vadunt ad regionem in qua merces quibus sunt lonusti recipiuntur libentius et emuntur. et sic lucrantur et ditantur. Nunc est tempus recedendi a mundo et lucrandi salutem. Verum est quod merces que crescunt in terra nostra sunt spine et tribuli peccatorum. Gene. iij. Spinas et tribulos germinent: tamen modo ecclesia libenter emit et recepit merces istas: immo pro [illegible] cibus peccatorum da thesaurum virtutum. modo autem est tempus congruum ij. Corinth. vj. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis possumus plus satisfacere nunc vna die quam in purgatorio vno anno. Ezechiel. iiij. Diem pro anno do tibi. ergo secundum consilium sapientis Eccclia. v. Ne tardes conuerti ad dominum. etc.

¶ Nota de scolari differente ingressum ordinis vsque ad crastinum: quia illa nocte mortuus perdidit suffragia ecclesiarum missarum. Greg. Si sciret homo quomodo tempus esset migraturus posset quidem ad tempus pe-

nitētie, pueri et aliꝰ voluptatibꝰ nō indulgere, sed q̄ penitenti veniā spopōdit peccādi diem crastinum non pmisit. ¶ Figura Jone. j. Solus ionas q̄ dormiebat sopore graui ꝛ negligentia submersus ꝛ pictus fuit in mare. Uñ bene dicit. Conuertimini ad me. ꝛc. Joel. ij. ¶ Scdo est faciēda ista renouatio ppter meritū humiliati corporis mēbra vestra seruire. Ordo iustitie exigit ꝙ pars corporis q̄ cōmisit culpā sentiat cōpunctionis penam michi qñqꝫ percutiendo cum pede vel manu amputatꝰ pes vel manꝰ peccatores offendunt deum sub diuersis membris. Rom. v. Exhibuistis membra vestra seruire i mundicie: ideo iustum est vt diuersa membra sentiant acerbitatem penitentie. hoc docet natura ad sanandum et consolidādum vulnus manus et pedes qñ ampatant maxime valet cinis eiusdē mēbri: sic ad sanandū vulnus peccati p aliquod mēbrū cōmissum maxime cōfert idem membrum per penitentiam afflictū ꝛ incineratum.

¶ Figura Leuit. j. qñ debebat vitulus imolari sic decocta pelle mēbra que cesa sunt desuper ordināntes multis concurrentibꝰ ad furtum vel rapinam quādo nullus potest satisfacere insolidum quilibet tenetur prorata: nec pp satisfactionem partialem alius liberatur qñ ad furandum etiam christo omnia membra concurrūt: pes vadit, manus tāgit, lingua loquitur: ꝛ sic de alijs. Ideo ad satisfactionem penitentie non sufficit lingua confitendo. ura est satisfactio diminuta. Jacob. iij. Lingua modicū mēbrū est. ꝫ oia mēbra pnie sunt exponēda.

¶ Figura Regū. xviij. helias volens sacrificare diuisit p mēbra bouem ꝛ posuit super signa. ita fecit Magdalena data nobis in exēplū penitētie ita. de qua Grego. Quot habuit in se oblectamenta tot fecit de se holocausta. Conuertit ad numerum virtutum numerum criminū vt totum seruiret deo in penitentia quodcūqꝫ ex se dominum contempserat in culpa.

¶ Tertio facienda est pnia ppter debitū purificati peccatoris in sanctificationē. in lege dr de vasibus mundis omne quod potest trāsire per flammas igne. j. Nume. xxv. dicunt experti ꝙ vas argenteum melius ꝛ facilius purgatur ex cōiunctione plumbi. Unde non ponunt in igne argentum solum: sed cū eo plumbum vt melius purget vas immundum. Cor peccatoris, modo debet purgari ad digne recipiendum corpus et san. ad hoc ordinatꝰ quadragesima. Jaco. iiij. Emundate manus peccatores ꝛ purificate corda: hoc autem multomelius fit, quando in igne tribulationis et penitentie ponitur nō solum vas argenetū: id est cor per interiorem cōtritionē ſꝫ ꝛ plūbū. i. corpus per macerationem exteriorem. j. Thessalno. iiij. Abstineatis vos ab omni fornicatione vt sciat vnusquisqꝫ vas scꝫ possidere in sanctificatione.

¶ Scdo arma virtutū ordinātur ad mūdanorū psperā respuenda p tenorem temperantie a dextris homo sustinens minutionem in dextera solet tenere baculum in manu ne deficiat. Unde ille qui minuit statim baculum tendit.

¶ Filij ecclesie modo sustinent mi

nitionem in dextera: id est quam tū ad ꝓspera mundi voluptates ⁊ delicias mundi. voluptates ⁊ delitie mundi minute sunt ⁊ quantum ad numerū nō licet totiēs comedere ⁊ quātū ad quorūdā ciboꝝ vsus opꝫ a carnib⁹ abstinere. Uñ ne filij ecclesie minuti deficiant xp̄s qui istam minutionem facit ⁊ dat mediante baculo temperantie nobis assistit ⁊ sustentat. p̄s. A dextris est michi ne commouear.

¶ Nota dicūt medici ꝙ qñ hō post minutionē quantū ad delicias ⁊ cibos corporis sentit dolorem ⁊ constrictionem cordis signum est ꝙ talis minutio est salubris. p̄s. Qui sanat contritos corde. Minutio siue abstinentia a cibo corporali nō sufficit sine punctione ⁊ humilitate mētali. A. Quid ꝓdest corpus attenuari abstinētia si anim⁹ intumescit suꝑbia. Et sil'r qd ꝟtutis hꝫ vinū nō bibi ⁊ ira ⁊ odio inebriari.

¶ Sed nota abstinentia quorundam est sicut minutio facta in pede: quando fit minutio facta minutione statim pes ponitur in aqua calida in balneo. Sic quidam modo abstinent se a carnibus ⁊ ponūt se in balneis: id est in alijs delitijs piscium/potuum/et specierum natant in delitijs exquisitis: ideo nō sentiunt aliquem dolorem de peccatis. Chrisostomus dicit. Impossibile est ꝙ ignis inflammetur in aquis ita impossibile compunctionem vigere in delicijs.

¶ Tertio arma virtutū ordinant ad aduersarioꝝ aduersa defendēda per vigorem pacientie a sinistris persona que necessario habꝫ onus debet portare libentius quando habet socium adiuuantem: ⁊ est in via plana. Non em̄ dꝫ expectare ꝙ sit sola/ vel sit in descensu persona em̄ sola pl⁹ grauat sub onere. Itē ꝑsona q̄ in descensu ꝓcedit/plus grauat onere cadēte super collū: aīa peccatrix tenet portare onus pnie ꝓ peccato. Gal. vj. Unusq̄sqꝫ onus suum portabit. aīa in purgatorio erit sola sine corpore.

¶ Itē in descensu mortis tota pena cadit suꝑ aīam: ⁊ tūc in purgatorio ⁊ in puncto mortis/anima q̄ nō fecit pniaꝫ grauissime affliget. Ergo melius cōsiliū est ꝙ aīa faciat pniam in vita presenti: qꝛ hꝫ socium adiuuātem. s. corpus. Exo. xxviij. Leuius tibi sit ptito onere.

¶ Inter sancta aīalia /dicitur facies bouis a sinistris bos portans iugum alligatus socio/ est anima portans iugum penitentie quādo coniuncta est corpori suo: de qua dicitur ꝓuerb. iij. In sinistra illi⁹ diuitie ⁊ gl'ia diuitie virtutū i presenti ⁊ glorie in futuro. Ad quam nos perducat. ⁊c.

¶ Item de eodem

Ecce nūc dies salutis ij. ad Cori. vj. vulgo dr̄ q̄ nō facit qñ pōt: non facit qñ vult ꝑp qōi, bñfaciēdo nō est ꝓcrastinandū: qōcunq̄ potest manus tua instāter operare. Eccl'ia. ix. Quod bene fit in corporalibus ꝯ̄cito em̄ persona sentit morbum corporis querit remedium.

¶ Figura. iiij. Reg. viij. Rex israel infirmus statim misit Asael ad helyseum. d. Consule per eum dominum si euadere potero de infirmitate mea pctm̄ est morbus. p̄s. Nō est sanitas in carne mea: sequit a

facie pctōꝝ meoꝝ. Rationē vero peccatū morbꝰ dr. ponit. Greg. dicēs ꝙ deus se hꝫ ad pctōrem: sicut medicus ad infirmum. Medicus enim infirmo quem diligit ⁊ de cuius curatione confidit arctā dietā imponit vt per eam infirmū sanet et ad sanitatem reducat. qñ vero dietam laxat et oīa infirmo indifferenter exponit signum est ꝙ vel ipsum nō diligit: et de eius conualescentia nō confidit.

Nota ꝺ philippo comite sabaudie infirmo: ⁊ cū fuisset ei laxata dieta medicis offerentibus vinum ⁊ carnes qꝺ primo negauerāt: quia desperabant de eius euasione. dixit modo est morellꝰ in pratis: sic quādo deus laxat peccatori dietam dans ei cibaria: et alia quecunqꝫ vult non est signum dilectionis: sꝫ odij. nec est spes curationis spūalis sed eterne mortis. ps. Manducauerūt ⁊ saturati sunt. Sequitur et ira dei ascendit super eos ⁊ occidit pingues eorum. Homini impossibile est: vtꝫ hic ventrem, illic mentem impleant. Et sic de delicijs ad delicias transeant: sed quādo deus peccatori imponit arctā dietam, substrahendo delectabilia mundi, et faciendo ipsum sobrie ⁊ moderate viuere, signum est dilectionis diuine. Unde talis debet sperare de sanitate gratie pma petri j. Sobrij. ⁊ iusti sperate in eam que vobis offertur gratiā. Est igiꝉ pctōr infirmus spūaliter ꝓpter qꝺ sicut infirmus corporaliter statim querit ⁊ recipit medicinā habito tēpore oportuno. sic debet peccator facere: quia nūc est tēpus medicine spiritualis: sicut dicūt verba ꝓposita. Ecce nūc. ⁊c. Et iꝺ statim sumēda est, ⁊ tanguntur in verbis ꝓpositis quattuor rationes quare medicina cōtra peccatū. s. penitentia libenter est sumenda. Primo quia offertur gratis ex amore: Ecce. Dieu la nous faict offrir par amour. Sciens deus multos homines minus curare de sanitate anime ꝙ corporis: medicinam anime nō offert caram seu venalem sciēs ꝙ multi vellent emere, sed offert eam gratis. iij. Reg. xix. Legitur ꝙ helyas dormiuit sub vmbra iuniperi, ecce angelus dñi excitauit eū dicēs. Surge, comede, ⁊ bibe per iuniperū scḋm Greg. intelligiꝉ peccatum. Primo qꝛ iuniperꝰ optime custodit ignem intm̄ ꝙ sub cineribus iuniperi ignis per ānum quādoqꝫ seruaꝉ ab extinctione. ꝓpter quod dicitur iuniperus quasi gignens se enutriēs. pyr. id est ignē sic peccatum optime nutrit ⁊ cōseruat ignem inferni. ita vt nō solum vno āno vel duobus, sed perpetuo in anima peccatrice ignis inferni inextinguibilis ꝯseruetur. Math. ix. Bonum est tibi debilē vel claudū in vitam eternā intrare ꝙ duos pedes habēti mitti i gehēnā ignis extinguibilē vbi vermis eoꝝ non moritur. Mali diuites hñt coopertorium de voir in presenti vita sed differūt in futura: qꝛ lꝫ vero moderni sint mortui. ideo suaues ⁊ leues sed futuri erunt viui ⁊ rodentes. Isido. lj. Sicut vestimentum sic comedet eos vermis.

¶ Scḋo iuniperus est arbor plena spinis ⁊ aculeis sic, i pctō est spina remorsus cōsciētie. ps. ꝯuersus sum in erūna. i. āgustia seu miseria: dū cōfigitur spina. id est pecca. plena. Quō ergo potest pctōr in peccato

spinoso dormire. Vñ dicitur ꝙ he=lias dormiret in iunipero vel sup iuniperum sed in vmbra licet ali=quis iuniperus sit arbor spinosa et pungitiua sed delectabilis quia re frigeratiua tẽperat estuȝ sed in pec cato est falsa ꝛ vmbratica delecta=tio que videtur placens et delecta bilis in qua dormit et quiescit pec cator. Job. xl. sub vmbra dormit in secreto talami in locis humectan=tibus propter qđ modo dormiũt ꝛ nõ desciunt hoies in pctis q̃ nõ sen tiũt in vmbrã ꝛ nisi vmbrã ꝛ dele=ctationẽ. ita dt Gre. super illđ Job. Radix impiorũ erat cibꝰ eorũ sed in inferno qñ sentiẽt aculeũ ꝛ vm=bra delectationis transierit nõ dor miẽt. Sap. v. Et ꝑ ãgustias spũsge mẽtes. Quid nobis ꝓfuit superbia ꝛ diuitiarum iactantia q̃ cũ nobis transierũt omnia: velut vmbra trã sijt et spina remansit igitur helias dormiens sub vmbra iuniperi est ꝑ sona iacens in delectatione pecca=ti quã angelꝰ domini tãgit. d. Sur ge comede quotienscunqȝ predica tio ipsiuȝ monet. Act. xij. Angelꝰ do mini astitit et lumen refulsit in ha bitaculo percussoqȝ latere petri ex citauit eũ. d. surge. ꝛ Eccña. xxxj. dr Si coactus fueris in comeden do multuȝ surge vome ꝛ refice. ita facit lupus comedens terrã qñ esu rit: sed quando posteadȝ comedere bonum cibum prius terram vomit Sic peccator ante communionem debet vomere venenum peccati. Esa. lij. Excutere de puluere sur=ge. Sequitur. Ecce ad capiendum eiꝰ panis ꝛ vaca que non parauit ei angelus delicata non carnes nõ pices sed coruꝰ. i. diabolus dat car nes delectabiles:, vt sic ꝑtrahat ad peccatum: sed panem ꝛ aquam nõ poterat vnus dare et merito quia medicus curans infirmum propter nimiam repletionem ꝛ pinguedinẽ euacuat eum ꝛ attenuat fere om̃ia peccata proueniũt ex nimia corpo ris pinguedine. ex hoc enim veni unt lasciuie ꝛ tentationes: ꝛ iõ me dicina cõtra peccata est euacuatio ꝛ maceratio penitẽtie.

¶ Figura Gene. xxi. ꝙ agar famu la sarre concepisse se videns despe xit dominam suam. Agar enim in terpretatur suscitans festum signi=ficans carnem q̃ non somniat nisi festa ꝛ recreatiões. Caro recreata habens vẽtrẽ plenũ despicit domi nã rebellans cõtra rationẽ. Et tũc Abrahã ꝓ penitentia panẽ ꝛ vtrã aque imposuit scapule eiꝰ: licet eẽt valde diues quomodo datur intel ligi ꝙ etiam diuites tempore qua=dragesime debent parce ꝛ dure vi uere. Greg. Caro nos leta traxit ad culpã afflicta reddit ad veniam se=quitur comedit ꝛ rursũ obdormi=uit q̃ multi alio anno surrexerunt a peccatis et comederunt sacramẽ tũ altaris qui modo iterum obdor mierunt per recidiuuȝ. propter qđ angelus domini itãto tangit te. d. Surge comede sequitur ꝙ surgẽs comedit nec obdormiuit sed am=bulauit in fortitudine cibi illius: quod est contra multos fugientes penitentiam q̃ timent debilitare se. ¶ Nota quando coruus pa=uit heliam carnibus mane ꝛ vespe re non fit mentio de eius fortitudi ne: sed quando angelus pauit pa ne et aqua: tunc fuit fortis. quia pasti delicijs sunt debiliores ad onera penitentie: ꝙ tenuiter vi

nentes. ¶ Figura hui⁹ Dañ. q̃rto pͥmi sacti Daniel ꝛ eius socij noluerunt contaminari de mensa regis sed comedentes legumina bibunt aquam et dicitur ibi q̃d post dies decem apparuerunt vult⁹ eorũ meliores ꝛ corpulentiores pue ris qui vescebãtur cibo regio ambulauit ergo ĩ fortitudine qꝛ dicit ps. Dominus dabit virtutẽ ꝛ fortitudinem plebis sue. Secũdo est penitentia assumenda qꝛ sufiertur paruo labore nunc statim transit bonum est modicum sustinere vt homo postea diu sit/ ĩ edia ꝓpter ꝙ in cursis et ĩ nuptijs diuitũ pauperes famelici in igressu sustinẽt ictus ꝛ pressurã spe edie quã expectant post ingressũ. Sed qꝛ intrãs nuptias paradisi erit in gaudio sẽpiterno debemus patiẽter sustinere ictus et pressurã que est in porta qñ post modicam pressuram ingressus sequitur perpetu9 recreatio. j. Petri v. Uocauit nos in eternã gloriã suaꝫ modicũ passo. Gre. Nunc tempus afflictionis est bonis vt sequit exultatio sine fine ꝓpter ꝙ dicitur. j. Pe. j. Modicũ nũc si oportet contristari in varijs temtationib⁹ vt ꝓbatio fidei nr̃e p̃cio sior sit auro ꝙ probat modicũ nũc. ¶ Nota diuites habentes palefridum suauiter ambulantem ꝛ cursorem dure portantem quãdo venũt ad locũ periculosum ascẽdũt cursorem magis volentes cũ adiutorio duri curioris euadere periculum hostium et ad requiem peruenire q̃p plane ꝛ suauiter ambulãdo ab hostib⁹ detineri. Ysaye. xlj. dicitur: Equi eorum caro qꝛ spũs debꝫ regere corpus/ sicut miles equum de isto corpore illi faciunt palefridum suauiter ambulãtem qui corpus vanis fouet in edibus ꝛ impingant. Illi vero incuriorẽ qui ipm attenuant ꝛ macerant qñ equ⁹ pinguis non bene currit. Modo sum⁹ in periculo ꝛ maxime isto tempore nunc enim demon insidiatur in abscondito quasi leo ꝓpter q̃d nõ debes modo corpus regere sicut palefridum ipm impinguando de litijs debet esse curior maceratus ꝛ dure portans vt liberet animam ab inimicis ꝛ ducat ad requieꝫ paradisi sicut fecerat illa anima. di. Modicum laboraui ꝛ inueni mihi mala et Eccl. lj. Oportet contristari amore .s. xp̃i. Ratio est. Diues qui fecit pontem sumptuosum ponit ibi pedagium ꝛ tenentur soluere omnes transeuntes. Christ⁹ fecit põtẽ quo transitur ad celestem patriam hebreo. nono. Christus assistens pons fuit. b. expense hui⁹ pontis penitentie et miserie vnde qui pontem istum inchoauit/ cepit contristari ꝛ mestus esse. Mathei. xxvj. propter q̃d posuit pedagium .s. penitentiam nec ad hoc trãsiuit aliquis nisi solueret istud pedagium. Illud. viij. Omnes qui placuerunt domino per multas tribulationes transierunt igitur si vis intrare per istum põtem oportet soluere pedagium. cum. ps. dicens tota die constritatus ingrediebar bene autem dicit tota/ die/ non expectans finem mortis quia pons penitentie non est perpetu⁹ et stabilis sed leuabilis forte cito scꝫ in morte propter quod non trãsiens quando potest non transit qñ vult. Apoca. ij. de Jesabel mere

trice dedit illi tempus penitentie si non vult penitere a fornicatione sua. Sequitur ecce ego mittã eũ in lectũ .s. mortis sequitur variis tentationib⁹ oportet enĩ sustinerẽ non solum vnam penitentiam sed diuersas. Non enĩ vnica gutta lapidẽ emollit ⁊ cauat sȝ diuerse nec vn⁹ ict⁹ quercum amputat sed diuersi sic cor inclinatum ⁊ radicatũ in excommunicatione vnico actu penitentie nõ emolitur nec perforatur vt appareat ꝙ latet in corde nec precinditur ab amore mundi. vnica penitẽtia sed diuersis nota quo modo aurum albrumine falsum bene transit per ignem semel seu bis nec ꝑcipitur ante tertiaȝ cõflagrationem. Sic vere penitens debet probari variis penitentie actibus s. ieiunio/oratione/elemosyna multi transeunt: duo prima deficientes in tertio ꝓpter ꝙ dr̃ Jacobo .j. Omne gaudiuȝ existimate fr̃es cũ in varijs tẽtationib⁹ icideritis. Sequitur vt ꝓbatio fiat ⁊c. Ratio est qr aurum licet purgetur non tamen crescit propter quod precipitur. Nume. xxxj. Aurum argentum ⁊ omne qđ põt ꝑ ignem transire igne penitentie non solũ purgabit sed etiam crescant qr sustinendo fiunt maioris meriti apud dñm et purgãtur a peccato. Malach. iiij. dicitur de deo Jpse enĩ quasi ignis cõflans sequitur purgare filijlem contra illos qui volunt hoc purgari per ignem penitentie sed expectant ignem purgatorij.

¶ Nota de iacente vidente parasitum lectum pulcherrimum ignis cui pes assensus est.

¶ Tertio facienda est penitentia ꝙ tp̃s acceptabile ⁊ graciosũ dis La sayson est conuenable et gracieuse. Et hoc est in medicinis maxime obseruandum qr medicina suo tempore sumpta est virtuosior Nunc penitentia est maxime virtutis. Eze. iiij. ꝑ anno do tibi ⁊ce. Nunc vna die potest facere tantũ quantum in purgatorio in vno ãno igitur tempus actũ nũc est.

¶ Figura ione. ij. vbi legit ꝙ surrexit Jonas vt fugeret a facie domini ꝓpter ꝙ marin⁹ deuorauit eũ fuitqȝ i vẽtre piscis marini trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus tũc conuertit se ad dominuȝ penituit et liberatus est Jonas fugiens dominũ peccator qui inuenit piscem ipsum deglutiẽs id est peccatũ. piscis ei ionam deuorans .s. cete habens fumuȝ suauẽ ⁊ delectabilem ꝙ̃ emittit cũ esurierit quo pisces attrahit qui attractu decipiuntur ⁊ deuorantur sic pctõr habet modicum fumum .s. breuem delectationem placentem qua homines allicit ⁊ attrahit bene peccatũ est piscis de quo Rom̃. vj. Piscis in mari exiuit ad deuorandum ipsuȝ ꝑ mare significatur penitentia sicut est mare cadauer mortuum non sustinet sed apicum. Apoc. xx. mare dedit mortuos q̄ in ipso erant sic deuota penitẽtia oẽ cadauer pcti abjicit Exod. xiiij. Filii israel cuȝ trãsissent mare rubrum viderũt egyptios mortuos super littus maris ꝑ tres dies quibus fuit Jonas in ventre piscis ⁊ mare anteꝙ̃ liberaretur signantur tres puncti penitentie .i. tres diete quas oportet facere penitentem scđ₃ tres ꝓprietates aque maris.

¶ Primo enim aquã maris est salsa et amara ab alijs tamen extra

hit amaritudinē faciens ea dulcia. carnes salse in mari posite pdunt suaz amaritudinē. Sic primū punctum penitentie: scilicet contritio debet esse amarum. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine anime mee. Isid.xlviij. Et sic tollit a corde amaritudinez peccati. reddes ei solacium z dulcorez gratie. Trenoꝝ.quarto. Consolabor te filia syon. Magna eni velut mare contritio tua. ¶ Secundo aqua maris calidior. scdm̄ Galeñ. ppt quod non congelatur per quod significatur. Secund⁹ punctus penitentie: scz confessio que debet frōtem calefacere per confusionē z verecundiā. Job.xli. Feruescere faciet dn̄s: quasi ollam profundā maris id est cor veri penitentis: sicut enim olla feruens muscā super se remanere non permittit immundiciam spume abijcit: z quod in fundo latebat extra exilire. facit sicut patet in pisis, z fabis poti bullientis: sic cor feruentis in confessione emittit spumam peccatoꝝ nec retinet muscas cogitationum. z breuiter omne quod primo latebat interius prodire facit exterius.

¶ Tertio aqua maris est ponderosior ꝓpter terrā adiunctam: et unde est q͂ oleum ibi non submergit sicut in aqua ista z significat terciam partē penitentie. s. satisfactionem que debet esse grauis et dura Is.nono. Aggrauata est via maris trāsiordanē gallilee. Jordanis riuus iudicij gallilea trāsmigratio qui voluit talis migrare transire iudiciū absqꝫ submersione in infernū debet ire per viā grauē penitētie z satisfactionis, alioqui aīa submergit᷑ z morit᷑. j. ad Thim̄.v. Uidua que i delitijs est viuēs, mortua est sic bibens venenum mortiuus a medico iudicat᷑. B. qui veraciter penitet laborē penitentie non abhorret. Iste sunt tres diete quas debet facere volens a peccato liberari ꝓpter quod filij israel volentes exire de egypto. d. Dn̄s hebreoꝝ vocauit nos. ibimus viam trium dierum vt immolemus domino in solitudine. ¶ Quarto ē penitentia facienda: quia est remedium vtile et virtuosum salutis, la medicine cōme ꝓfitable z vertueuse quantūcunqꝫ sit peccator vera penitentia ipsum saluat.

¶ Figura Luc.xix. zacheus princeps publicanoꝝ adeo grauis peccator: qd̄ ceteri contra ipsum murmurabāt quod ad hominem peccatorē diuertisset qui ascēdens super arborem sycomoꝝ: id est super ficum fatuam per quam significatur crux penitentie que fatuitas a peccatoribus reputatur verbū crucis pereūtib⁹ stultitia est. j. ad Corinth.j. Sicut em̄ spuria nimiū docta est hoībus diuitibus et bene vestitis applaudere eos accipiēdo p vestes paupes vero deridet faciēdo eis minā. Sic mūdani cōgaudēt diuitib⁹ deridētes pauperes penitentes. Job.xij. deridet᷑ iusti simplicitas. Figura cū Loth vellet socios suos extrahere de sodoma z ducere secū in montē visus est eis quasi ludēs loqui. Geñ. xix. z tñ zache⁹ ꝓpt ascensus sicomori pn̄ie meruit xp̄m i domo sua recipere ad salutē aīe de deo erit dimidiū bonoꝝ meoꝝ do pauperib⁹ ¶ Nota bonoꝝ ꝫ illos de quibus sequit᷑ pauperib⁹ dat muscae scutellas, vestē tonitruū vinum. Item

bonorum meorū contrafacientes delectationes de rapinis; et vsuris. ¶ Nota de dño detornato spolian te monachū sub castro transeuntē vt tunicam daret alteri ,religiso. et Sequitur reddo quadruplum scz in restitutionib⁹. sequitur huic do mui hodie. Salus facta est. Quaz salutem nobis concedat. ec.

¶ De dñica scda i quadragesima

Miserere mei domine fili dauid. Matth. xv. ¶ Nota homo cui habet magnā familiaz et parum de pane aut nihil si non habet / vnde possit emere si vult eos satiare opz q mendicet panis significat verbū xpi :qr sicut panis positus supra mēsaz si solū respiciat vel teneatur in manibus et nō cōmedat nec in corporatur nec pdest: sic verbū dei nihil prodest illis qui solū ipm respiciūt iudicāt de sermone vtrū sit bonus vel malus et nō incorporant vel nō retinent ipm in corde: tales xps reprehendit Joh. lj. Uerbū eius non habetis in vobis. manens modo familia ista cibanda est pane isto. scz auditores. Jlle autē qui habet pascere eos est predicator qui bucellam de huius pane ppriis viribus nō habet nec etiaz habet vñ possit emere. Unde pōt dicere istud Esa. lij. Jn domo mea nō est panis. et iō si vult predicare necessariū est q mendicet et petat istū panē ab illo: in cui⁹ domo multi mercenarij habundant panibus. Luc. lj. Unde debet dicere miserere mei dñe fili dauid: et da mihi istum panez. sed petens elemosinam a magno, domio consuenis remitti ad elemosinariū elemosinaria autē paradisi est beata virgo in cuius vtero tanq̄ i porta repositus est iste panis ad erogandū pauperibus predicatorib⁹: ideo recurramus ad ipsam.: quia ista panē parata est nobis dare. Tunc eni elemosynarius videtur esse voluntarius ad dandum elemosynam quādo semper tenet panem in manibus ipsa autez quasi parata nobis dare elemosynā sēp filium suum; tenet in manibus / qui dicit Johan. sexto. Ego sum panis viu⁹ qui de celo descendi. Et propter hoc rogemus eum deuote q velit nobis facere elemosynam: et credo q ipsa que administrat semen seminanti et panem ad manducandū prestabit. d. Aue maria. Miserere mei et cetera.

¶ Nota persona que habet magnaz causam et periculosam facere coraz iusto iudice debet sibi multum cauere qualiter formabit libellum. Unde non debet proponere petitionez suam donec libellus fuerit formatus de consilio discreti et prudentis aduocati: quia propter defectum libelli frequenter perditur causa. Unde Jacob. iiij. Petitis et nō accipitis eo quod male petitur. spūaliter peccator habet grauissimā et piculosissimā causam corā iusto iudice cuius rō est: quia tūc causa dicit periculosa qn agitur coram iudice a cuius sententia appellari non potest qui nō solum iudicat sed scdm allegata sz scdm intentionē cordis quando ēt ad opposit um; sunt aduesarij fortes et subtiles et etiā implacabiles talis est causa pctōris: qr de periculo anime illi⁹ agit. Prouer. vij.

A sententia etiã iudicis appellari nõ põt imo ẽ irreuocabilis. ij. R. x. dr. Firmũ est quod locut⁹ sum/non enim põt a superiori reuocari qr superiorẽ nõ habet nec etiã a seipso qr imutabilis est. vñ Malac. iij. Ego deus ꝛ non imutor. iudicat etiã secundũ intentionẽ cordis nõ scdm allegata. j. Reg. homo videt ea q̃ nõ põt decipi per allegationes. habet etiã aduersariũ fortissimũ scilicet diabolũ. Nõ est potestas super terrã ꝛc. et scd̃o machinat̃ ɔtra nos in malũ aduersari⁹ nr̃ diabol⁹ circuit querẽs quẽ deuoret ꝛ ppt̃ hoc ɔcludo ꝙ causa petõris est multum periculosa ꝓpter qd̃ non dꝫ formare libellũ nec petitionẽ suaꝫ nisi de cõsilio prudentissimi aduocati. huius figurã habem⁹. ij. Reg. xiiij. vbi dr̃ ꝙ mulier quedã debebat adire regẽ dauid: ad ĩpetrandũ reuocationẽ absalon / qui exulabat apud tholomeũ/cuius petitio fuit formata de cõsilio ioab. vñ dr̃ ibi posuit ioab verba in ore eius. Spũalr̃ absalõ qui interpretat̃ pr̃is amaritudo: significat petõrem qui patrẽ celestẽ amaritat: qñ peccat: ꝗ exulat apud tholomeũ qui interpretatur deducẽs ad mẽsurã vl̃ suspẽsio mea. et significat diabolũ qui dilectiones hoim mẽsurat vt possit suspendere ipm in patibulo inferni. Mulier q̃ ꝓ reuocatione istius dꝫ adire regẽ. i. xp̃m est ɔsciẽtia: q̃ petitionẽ suã dꝫ formare de consilio ioab q̃ interp̃tat̃ pater: hoc est de ɔsilio euãgeliste mat. qui sicut pat̃ formas petõri libellũ suũ in verbis ꝓpositis. etiã ꝙ sit bñ format⁹ apparet ꝑ hoc ꝙ iste libellus alios in sibi ꝓposito ɔclusit: qñ mulier chananea ꝓ liberatione filie sue intercessit dicẽs xp̃o verbũ propositũ qd̃ debet dicere q̃libet petõr. Miserere ꝛc. vbi tangunt̃ tria que fecit ista mulier q̃ debet facere peccator. Nam ista mulier typum gerẽs petõris primo diligẽter acquirit fauorẽ. Miserere. Secũdo reuerẽter ĩpẽdit honorẽ. dñe. Tertio cõpetenẽ emollit rigorẽ fili dauid. Gal'. i. debet procurer la faueur du iuge ꝛ la cointance. Miserere mei. secũdo debet alleguer son hõneur et sa reuerence. Dñe. tertio il doit attemperer sa doulceur ꝛ sa veniãce. fili dauid. Circa primũ notandum ꝙ mercator qui in nundinis cõtraxit debita maiora: q̃ ipse possit soluere: tẽpus solutionis instat/ non superest sibi aliud remediũ nisi ꝙ vadat ad creditorẽ ꝛ supplicet sibi ꝙ dimittat sibi debitum/vel ꝙ det sibi dilationẽ soluẽdi: qr nisi sic faciat: subito veniet mãdatũ cõtra eum ex parte magistri nũdinarum et capietur ꝛ incarcerabitur. Nos omnes sum⁹ in nũdinis q̃diu sum⁹ in hoc mũdo. ratio est. in nũdinis campanie est certũ tẽpus puta decem dies quibuslibet mercatorib⁹ ingredi: absq; hoc ꝙ soluat̃ aliqd̃ pedagium. finitur autẽ illud tẽp⁹ in. x. die quãdo amplius nõ potest cognosci vnus denarius ab alio. Spiritualit̃ isti decem dies significant tẽpus quo durat obseruantia mandatorum decalogi. ꝛ istud tempus durat per totũ tempus vite nostre vsq; ad illã horam vel illud momentũ in quo homo nescit cognoscere nec distinguere inter bonum et malum inter peccatũ et non peccatũ. q̃diu enim durat obseruantia mandatorum ꝛ homo habens cognitionẽ qua põt cognoscere bo

nū ꝛ malū tandiu potest intrare nūdinas paradisi sine pedagio infernī vel purgatorij: talē em̄ cōtritionem posset habere ꝙ sine neutro intraret padisum. Sꝫ si istud tp̄s trāseat vel nunꝙ̄ intrabit vel soluet vnū magnū pedagiū in purgatorio p̄s. iuraui in ira mea si introibunt in requiē meā. Igit̄ nos sum⁹ sicut mercatores. nō q̄ peccat mortal'r tm̄ debitū ꝯtrahit ꝙ nec ipse nec tot⁹ mūd⁹ ꝓ eo sine gr̄a dei satisfacere pōt. Tēpus autē solutionis instat nūc q: qd̄ idefinite scōm tura debet ad statum debet. Nos etiā nescim⁹ qn̄ veniet mādatum magnū nūdinarū scꝫ xp̄i ꝯtra nos ꝙ si nos ante satisfactionē vel relaxationem p̄occupauerit: capiemur ꝛ incarcerabimur i carcere inferni vbi morte ꝑpetua moriemur ꝛ ideo debem⁹ festinare ꝛ currere ad creditorē scꝫ xp̄m ꝛ supplicare sibi ꝙ hui⁹ debitum nobis remittat. Modus autē quo debemus ire ad xp̄m tangit̄ Mat. xviij. vbi dicitur ꝙ oblat⁹ est regi quidā seruus qui debebat ei. x. milia talēta cui rogāti oīa sunt dimissa. Sꝫ q: inueniens vnū de cōseruis suis debētē sibi centū denarios rogantē ꝙ dimitteret noluit ꝛ ideo dn̄s irat⁹ est tradidit eū tortorib⁹ quousq; redderet debitū. ꝛ sequit̄. sic ꝛ pr̄ me⁹ faciet vobis si nō dimiseritis vnusquisq; fratri suo de cordib⁹ vestris Sp̄ual'r ille q̄ debebat. x. milia talēta significat pctōrē q̄ multa pctā ꝯmisit cui oīa parat⁹ est xp̄s dimittere dū tn̄ dimittat alijs qd̄ ꝯmiserūt in ip̄m: sed certe multi sunt: q̄ debent xp̄o. x. milia talēta forte cōmiserunt plusꝙ̄. x. milia pctā mortalia que volunt sibi dimitti a xp̄o ꝛ centū denarios .i. modicā iniuriā sibi factam nolunt remittere. Isti quādo dicūt suū paf nr̄. orant ꝯtra seipsos qn̄ dicunt dimitte nobis debita ꝛc. et ꝓpter hoc volumus ꝙ xp̄s nobis remittat ꝙ i ipsum cōmisimus remittamus illud qd̄ cōtra nos cōmissum est. et tūc secure poterim⁹ relaxationē debiti a creditore nostro xp̄o petere ꝛ dicere. Miserere ꝛc. et de hoc dr̄ l p̄s. Miserere mei dn̄e quoniā infirmus sum sana me dn̄e. In qua auctoritate tāguntur tria necessaria pctōri volēti ad xp̄m reuerti. Primo dꝫ recurrere ad fontē puritatis scꝫ mīam dei. miserere mei domine. Scd̄o dꝫ detegere crimē totius corruptiōis: qm̄ infirm⁹ sum: Tertio dꝫ petere lumē diuine ꝓpitiatiōis. sana me dn̄e ꝛc. Circa primum nota ꝙ mīa dei est quasi fōs in quo mundant̄ peccata: et ꝛ quo purificantur corda. et propter hoc ad ipsam dꝫ peccator recurrere. Ratio est. nutrix qn̄ puer maculauit pannos suos portat eos ad fontem ꝛ lauat et nūq̄ recubaret puerum infra pannos maculatos nisi prius essent loti. Spiritualiter nutrix ista est ꝯscientia pāni in q̄bus puer Jesus cubabitur. in paschate sunt intellectus ꝛ voluntas et memoria quos maculauit anim⁹ noster puerilis et ideo ꝯscientia nr̄a dꝫ currere ad fontē mīe et ibi lauare in pannos istos. Hiere. quarto. Laua a malicia cor tuū hierl'm vt salua fias. Sed nota ꝙ nutrix nūꝙ̄ bene lauaret pannos illos nisi explicaret eos ꝛ cū manibus confricaret eos. sic homo nisi explicet pctā sua sigillatim et confricaret per contritionem ꝛ satisfactionem

non bene lauabuntur panni cordis contra quosdam qui pctā sua dicunt in generali ꝛ nolunt ea in speciali explicare ꝛ ideo remanent in cordib⁹ eorum multe sordes q: nō bene explicantur qn̄ portantur ad fontem adhuc remanent maculati vn̄ Eze.xvi. In aqua nō est lota in salm̄. Sic deb; pctor explicare peccata sua ꝛ recurrere ad fontē mie q: periculū est in mora.rō est. Qn̄ cꝫ infra castrum vel domū est puteus de quo de die quicunqꝫ vult potest haurire de nocte vero clauditur porta castri vel domus ita ꝙ null⁹ pōt accedere ad puteū nisi illi qui sūt intra domū vel castruꝫ et ideo illi qui morantur extra ꝓuident sibi de aqua de die haurien do aquā q: si expectarent noctem vel non possent habere aquam vel si non possent habere inquirendo sic respirarent vel frāgerēt sibi collum. Spiritualiter puteus diuine misericordie currit in celo illi qui sunt in celo hauriūt quando ꝛ q̄ntum volunt nāqꝫ haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris nos sumus extra domum paradisi. Prouideamus ergo nobis de ista aqua q̄diu durat dies vite presentis quia tādiu possum⁹ haurire de ea q̄ntum volumus. Nō expectemus noctē infirmitatis q: si homo nimis expectet prouidere sibi de ista aqua vel nō poterit habere vel inueniet talem obicem vel frenesis vel morti subito qꝺ franget sibi collum ꝛ in siti perpetua remanebit sicut diues epuloqui non potuit impetrare guttā aque Lu.xvi. Sed quare est hoc quod multi carent misericordia di ꝛ tamen fons diuine misericordie omnibus est apertus. Rō quando potus applicando ad fontem per talē modū ꝙ cor illorum plenum existens de peccatis et nō potest exire nec vult ꝑ pniam nichil recipit de aqua ꝛ tn̄ non est defectus fōtis sed est defectus pōti vel applicantis sic multi veniunt ad miam dei que omnib⁹ est pata. Mia dei plena est terra ꝛ tn̄ nichil recipiūt q: cor eorum non pōt euacuari ab eo ꝙ est ibi. ibi est vsura vel luxuria vel ira et sic de alijs peccatis a quibus corda eorum nolunt recedere ꝓpter ꝙ tales diuina mia nō implent non ꝓpter defectum ei⁹ sꝫ ꝓpt̄ defectuꝫ coꝝ q̄ euacuare nolunt mala de cordibus suis.

¶ In figur̄.hui⁹ dr.iiij.R.iiij. ꝙ illi offerebāt vasa supra vasa ꝛ illa infundebat ꝛ iplebat vt ibidē dr. sic est de diuia mia ꝛ idcirco debem⁹ ad ipsum recurrere ꝛ dicer̄ cū ps. Miserere mei deus miserere. ꝛc. Notabis dicit misere. q: oportet petere miam super pctis commissis ꝛ obmissis.

¶ Circa scōm nota pctor dr infirmus ꝓ tāto q: ille sicut dr ifirm⁹ qui pdidit appetitū comedēdi qn̄ inuenit saporem illius spiritualib⁹ et propter hoc sicut infirmus reuelat totam suam infirmitateꝫ medico sic peccator debet reuelare totam infirmitatem peti ꝛ sicut hn̄s plures ifirmitates si vnā reuelaret medico ꝛ aliam taceret medic⁹ posset dare remedium contra ifirmitatē illā ꝙ esset nociuum infirmitati tacite sed si eaꝫ reuelat mutat remediū sic remediū cōtra vnū peccatum est qn̄doqꝫ incessiuū alteri⁹ ꝛ iō dꝫ oīa pctā detegi vt confessor audiens pfecte statum pctōris pu.

deat sibi de remedio oportuno sic faciebat dauid dicens. Infixus sum in limo profūdi et nō est substātia. ¶ Sed nota q aliqñ infirmus tm̄ expectat reuelare infirmitatē suā qd medicus non potest eū iuuare sic petor zc. et propter hoc debet festinare. Exemplum habemus in natu. ysid. dt q ciconia qñ ex multitudine ciborum sentit se grauatam aquam marinam intra rostrū recolligit quam per posteriora ad interiora infūdit que remolliendo cibi conpacti duriciam z mortificando intestini superflua eiecit et expellit. Spiritualiter ciconia que nutritur serpentibus bufonibus et alijs vermibus venenosis significat petorem qui quando sentit se multitudie petorum grauatū aquā amare contritionis concipere z propter posteriora. i. propter amorē future glie et timorem gehenne dz eam in corde suo recolligere z tūc virtute ei⁹ emollietur duricia cordis z cū hoc ēt mortificabuntur genimine viperarum peccati et expellentur per confessionem z sanabitur infirmitas peccati. ps. Sanat contritos corde ex͞m. in magdal. Luce. vij. que propter hoc qd fleuit amare de ea dixit xp̄s. Dimissa sunt ei pctā multa quoniam di. mul.

¶ Circa secundum nota qd aliqui sancti curant ab aliquibus īfirmitatibus sicut beatus anthoni⁹ ab igne z btūs sulpiti⁹ a morbo caduco z sic de alijs et propter hoc qñ hō hz talē īfirmitatē stati īuocat illū sctm̄ z se vouet illi z xp̄s curatur infirmitatē pcti i ysy. xliij. Ego sum ipse q̄ de leo iniquitates z lō stati q homo scit se eē i īfirmitate pcti dz recurrere ad ipz z petere lumen sue ppitiationis sicut cleric⁹ q̄ ē in tenebris z vult legere lrāz petit lumē sic petor q̄ est i tenebris pcti et vmbra mortis vt possit legere lrās ɔsciētie sue dz petere lumē diuine grē z dicere sana me zc. Circa scdz pncipale nō hō q̄ tenet castrū ab alio si castrū ei⁹ obsideat nō dz ipz reddere i māib⁹ inimicoꝝ donec inuocauerit auxiliū dñi q̄cq̄d habem⁹ totū a dño tenem⁹. Cor nō frequēt imo ɔtinue obsidet a diabolo sibi tñ nō tenemur reddere ipz sz inuocare auxiliū xp̄i z dicere. Dñe vi patior zc. z illd psal. dñe ad adiuuādū me festina confundantur zc.

¶ Circa tertiū pncipale nō qñ nou⁹ rex icipit rgnare z timet de grauib⁹ exactiōib⁹ illi de regno cōsueuerūt supplicare q regāt scdz bonas ɔsuetudines poꝝ pdecessoꝝ suoꝝ et si aliqs rex crudelis pcessit nolūt regi scdz modū iperij sui sz scdz modū illi⁹ q benigne rexit eos Figu. iij. R. ij. Pat tu⁹ durissimū iugū iposuit nobis tu itaqz diminue nūc paululū de iperio pris tui pec cator fuit ꝑ totū annū sub dñio diaboli q ē grauissimū z durissimū sz qñ penitz icipit eē sub dñio xp̄i dz supplicare sibi q nō regat eū scdz tirānidē diaboli sz scdz miaz di patris sui de q̄ legit. j. R. xxiiij. q cū inuenisset inimicū suū saul purgātē z potuissz eū occidere pepcit ei. Sz sic petor purgās vētrē ɔscientie sue a fetib⁹ petoꝝ suoꝝ dz supplicare xp̄o cui⁹ fuit inimic⁹ q sibi pcat z debz sibi reducere ad memoriam miaz dauid z dicere cum psal. Memento dñe dauid et omnis māsuetudinis eius. Qui ī māsuetudinē nobis conce. zc. ¶ De dominica secunda.

Voluntas dei sanctificatio vestra. j. the. iiij. non pote[st] bene seruiri persone nisi sciatur ei9 voluntas. io paul9 vocat9 ad xpi officiu[m] statu[m] q̄siuit dn̄e quid me vis facere. io volentib9 seru. re deo cōsulit apls Ephe. v. nolite fieri imprudentes sed intelligentes q̄ sit voluntas dei modo est maxime tempus seruiendi deo corde 7 corpore nūc exhibete mēbra vra seruire iustitie in sctificatione. Ro. vj. pp hoc em̄ corpus retrahitur a cibis corpalib9 vt meli9 seruiat sic 7 aīa deo ecōuerso nimis descens 7 pinguis non bn̄ seruit dn̄o suo pp lasciuiā accipit frenū cū dentib9 se et dn̄m pijciens in lutum ecōuerso. equus laborans macilēt9 meli9 seruit qz meli9 regit 7 obedit serno. ysa. xxxj. Equi eorum caro quiescēs in molib9 lectis 7 delicijs mase seruit spūi. Deut. xxxij. Incrassatus est dilectus recalcitrauit. vnde qn̄qz se et equitem animam proicit lutum pctī. econtra si laboret penitens maceret abstinentijs meli9 seruit et meli9 obedit 7 regitur freno rationis vnde regenda est caro sicut q̄dam aquilla regit pullos de q̄ legitur q pullos suos regit et post seducit qd vt melius faciat subtrahit eis cibum faciens eos esurire et de nido exire. sic anima corpus melius ducit 7 regit qn̄ corpus suū nidum deliciarum exit aliter sic secūdū glo. Aqua vnus fontis qn̄ seruit duob9 conductibus p vnū. ascēdens et per alium descendens: tūc volens bene seruiri 7 habere copiā aque in vno conductu p̄cindit vel obtinet aliū ita q tota aq̄ ad alium pductum conuertitur sic corp9 seruit m[odo] it per duos conduct9 duob9 modis. p̄mo descendendo ad mundana negociando comedendo 7c. Scd̄o ascēdēdo ad dn̄m orādo 7c. mō nō p̄t corp9 simul ista duo facere Non potestis deo seruire 7 mamone. Mat. vi. Jō demon volēs corp9 subijcere seruituti mundanorū obturat et dissipat cōductū quo ascēdit ad dei seruiciū figura. iudic. vij. holofernes volēs simul isrl habitātes in mōtib9 sue subijcere seruituti mūdi p̄cepit aq̄ductū quo aqua ascēdebat 7 sic habuit aquā eorum ecōtra eccl̄ia volēs mō corp9 ascēdere ad dei seruici[um] obturat 7 p̄scidit cōductū quo corp9 descendebat ad mundū comedēdo 7c. sicut auceps facit falconem sursum ad p̄dā ascendere substrahendo cibum q̄ deorsum comedit super magnū. ps. Esurientes 7 sitientes 7c. sequitur. Clamauerunt ad dn̄m 7c. sic habem9 q nō est maximi tēp9 seruienda dn̄o scd̄m q non p̄t bn̄ seruiri psone nisi sciatur eius volūtas. ideo vt melius seruiam9 dn̄o apl's insinuat nobis ei9 voluntatē dicens voluntas 7c. vbi tangunt tria pp que obediēdū est volūtati diuine. j. qz est recta ad dirigendum. voluntas dei. Eccl. vij. Inueni q fecerat dn̄s hoiem rectū 7 ipse se infinitis miscuit q̄stionibus ita q oēs per pctm̄ hanc rectitudinē pdiderunt. Mich. vij. ¶ Perijt sanct9 de terra et rect9 in hominibus non est. ratio ē. Non est rect9 sagittarius nisi recte signū ad quod trahit aspiciat. vn̄ est q ipse claudit vnum oculum vt aliū melius figat in signū ad quod in omni tractu debemus trahere ostenditur ysa. lv. Erit dominus nostri

natus in signum. Ideo ad istud signũ debemus oculum cordis dirigere oĩa i gloriam dei facite. sed demon oculos pctõris auertit ab isto signo conuertens ad terram. Aug. Peccatum est auersio a bono in cõmuni ⁊c. in cuius figura dicitur. j. Re. xviij. Non rectis oculis saul aspiciebat dauid. ⁊ subditur inuasit spũs malꝰ saul. vnde in hoc pctõr similis ẽ aspidi de q̃ legitur ꝙ nõ directe tendit ad terram quia nõ hꝫ oculos recte in fronte sed ex transuerso in temporibus. sic peccator: qꝛ oculum cordis intentionẽ transuersam habet ad se ad mundana. per opa eñi non recte tendit ad dominũ. Indigemꝰ ergo recta dirigẽte. hec regia est voluntas diuina qꝛ secundũ Aug. regina est oĩs voluntas create hanc reginã in persona cuiuslibet pctõris petebat ps̃. dicẽs eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi doce me facere voluntatẽ tuã qꝛ deꝰ meꝰ es tu Spũs tuus bonꝰ deducet me in terraꝫ rec. Nota ꝙ ista auctoritas tangit tria cõmoda q̃ facit nobis voluntas dei ⁊ q̃ dꝫ facere. Auctoritas vult alium dirigere primũ est liberare a periculo. Eripe me de inimicis meis nõ potest hõ meliꝰ liberari de carcere hostis q̃ȝ soluendo cathenas et vincula q̃bꝰ tenebatur ligatus. In figura huiꝰ angelꝰ liberãs petrũ de carcere herodis fecit cadere cathenas d̃ manibꝰ eiꝰ. Tũc petrꝰ dixit. Nũc scio vere qꝛ misit dñs angelũ suũ ⁊ eripuit me de manu herodis. cathene q̃bus pctõr vincitur in carcere demonis sunt pctã. prouer. v. Iniquitates sue capiunt impium ⁊ sinibus peccatorum suoꝝ constringit. modo soluunt pctã in confessione. ideo dñs nunc pctõrem eripit ab hoste vt dicat regratiãdo illud ps. Eripuit me de inimicis meis fortis Nota sicut liberatus de carcere i memoria miraculi cathenas offert ad ecc'iam appendens corã sancto q̃ eũ liberauit. et faciens oblationẽ sic in signũ vere liberationis a demone vincula pctõrum quibus ligatꝰ fuisti mõ debes apportare ad ecclesiam ⁊ ꝓpendere coram deo vel eius vicario in confessione ⁊ te offerre ad satisfactionem. Dñe ad te ↄfugi non eñi sufficit eripi ab hoste sed oportet lõge fugere alioq̃n hõ nõ est i tuto. Sicut enim canis q̃ iaꝫ tenuit ⁊ momordit predã si euadat acrius eam inseq̃t et sicut preda postq̃ȝ sensit morsum canis ciciꝰ fugit sic demon q̃ semel momordit et tenuit aĩam ꝑ pctm̃ qñ euadit ꝑ pniam audius eã seq̃t ⁊ conat capere ideo nõ dꝫ aĩe sufficere ꝙ euasit sed dꝫ longe fugere maxime postq̃ȝ sensit morbũ demonis. Figura. j. R. xix. Uisus est saul dauid ↄfrigere. in ꝑiete declinauit dauid fugit ⁊ saluatus est.

¶ Solinus d̃t ꝙ elephãs fugiens venatorẽ sciens causam insecutionis esse pulchritudinẽ suarũ dentiũ de quibus est ebur dentes suos frãgendo deturpatos venatori ostendit mox venator cessat eũ ꝓsequi.

¶ Sic venator inferni quosdam insequitur pctõ luxurie ꝓpter pulchritudineꝫ corporis alios peccato auaricie alios pctõ superbie. primi debent frangere corpus per penitentiam secundi auariciam per largitatem terciȷ superbiam per humilitatem relinquendo illud quod demoni placet in nobis.

¶ Figura. j. Macha. ij. dicit de mathathia et filiȷs eius reliquerunt que

cunqꝫ habebant in ciuitate et fugerunt in montes. Nota quomodo ceruus ordinans fugans ꝛ sistens in latratu canum de quo delectat' quādoqꝫ ita capitur cantu canū ꝙ oblit⁹ fuge capitur ꝛ occiditur. sic persona fugiens peccatum qn̄qꝫ in tantū sistit in verbis et occasionibus ꝙ capitur et occiditur. Rom. xv. Qui timuerint dominum fecit cōfugere seruos suos. Tertio dirigens dꝫ bonā viā ostendere. Doce me facere voluntatē tuā. vadēs viā ignotam eget ductore via celi nobis ignota ē ideo ege⁹ ductore deo. s. de quo Eccl'. iiij. Docet ꝛ erudit q̄si pastor gregē suū. Nota pastor ouem erratem primo dirigit ꝛ reuocat verbo clamando et non ꝓ bum sufficiat virgam ꝛ baculū ad hibet verberando. Sic deus viā celi docet verbis scripture clamando p̄dicās sed quia q̄dā q̄si spernūt verba deus addit verba morbos p secutiones. Grego. Nulla nocebit aduersitas si nulla dominet' iniquitas exēplū in natura. Psitac⁹ docetur loqui sicut hō tn̄ hꝫ caput adeo durū ꝙ nūqꝫ bn̄ loquitur nisi caput ei⁹ baculo ferreo verberetur. Sic q̄dam habent corda adeo dura ꝙ nunqꝫ loquuntur rōnabiliter de salute nisi primo morbis persecutionib⁹ verberētur. Figura Daniel'. iiij. de Nabugodonosor rege cui cō suluit Daniel peccata sua elemosinis redime qui spuit donec eiect⁹ de regno cum feris demoratus fenum quasi bos comedit. tūc primo ait oculos meos ad celum leuaui ꝛ sensus meus redditus est mihi et altissimo benedixi. ps. Disciplina tua ipsa me correxit ergo doce me facere voluntatē tuā. Non ei auis pertingit ad predam cantādo nec garriendo sed fortiter ꝛ sepe aues plus garrientes min⁹ volāt ꝛ capiūt. ca sic ad regnū itratur non loq̄ndo sꝫ operando non ois qui dt mihi dn̄e dn̄e intrabit regnū celorū sed q̄ facit ꝛc. Aug. Dirigens dꝫ ad bonū portū ducere. Sp̄s tuus bon⁹. ꝛc. Terra dt recta ī qua redditur cuilibet qd̄ suum est. et datur ꝓ̄ptuꝫ meruit sic in paradiso Apoc. xx. Merces mea mecum est reddere vnicuiqꝫ scd̄ꝫ opa eius. non sic in mundo vbi sepe pl⁹ datur minus merito ꝛ indigno. Amos. iij. Nescierūt facere rectū rō est. qꝛ soluēdo mercedē attendit ad genus vesteꝫ pulchritudinē corporalem operarij nō ad opus sepe plus dant minus merito. Sic facit mundus dando honorē et bona mundana ideo mūdanus dt michee. iij. Omnia peruertitis solone mercedis celi dominus non attendit genus vesteꝫ nec aliquid ipertinēs ꝛc. Matth. xx. nō est tibi cura de aliquo. sꝫ solū ad meritū persone non iuste retribuit. ꝓuerb. xiij. Iuxta opera manuum. s. retribuetur ei ideo dt psal. iusticie dn̄i recte letificantes corda magna leticia cordibus pauperū xp̄i q̄ expectant mercedem in regno celi de quo dicit Aug. nulli negabitur digno. nulli conferetur indigno. Quod nobis concedat ꝛ. Coll'.

Secundo voluntas dei est speculū ad mundificādū sctificatio. primo volens videre et tollere a se q̄cūq maculā oꝫ ꝙ se videat in speculo rō est qꝛ lꝫ ocul⁹ bene videat maculā in q̄busdā partibus corporis in pedib⁹ manibus ꝛc. nō tn̄.

vbiqꝫ oculati. qꝛ non videt se non videt maculā in se nec i partibus sibi multū ꝓpinquis sicut in facie vbi tñ macula peius sedet speculū aūt si sit verū ostēdit oculo omnē maculā ꝛ ipsiusmet oculi ꝛ partiū sibi ꝓpinquarū. Sic ꝑsona vo'ens videre ꝛ tollere a se oēm maculas pcti debꝫ se respicere i speculo ve ro. persona eñ q̄cūcūqꝫ prudēs et oculata maculā seu defectū non vi det in se nec in personis sibi ꝓpin quis: per amorē in personis longe existentibus bene videt defectum Figura. j. Regū. iij. Hely cuiꝰ oculi caligin auerant non poterat lucer nā dñi videre donec extingueret. iste nō videns caliginē oculorum suorū bene videbat extinctionē lu minis odio. Volēs ergo omnē ma culā videre ꝛ tollere opꝫ q̄ se re spiciat i specło. Figu. Exo. xxxviij moyses de mādato dei fecit labeū eneum de speculis: in quibus mi nistri tabernaculi maculas suas videbant vt eas abstergerent.

Speculū verum est qđ sine omni palliatione ostendit cuilibet suas maculas/ voluntas dei est. ideo istud speculum petebat dauid di cens. Unum petam a dño hanc re quiram. ꝛc. Illud speculum pfecte nobis ostēdit Matth. vj. in orone dñica pater nr̄. ꝛc. Circa qđ nota scđm Augu. ad prob. orō dñica pfe ctissima est continens quicqꝫ possu mus a deo petere et quicquid dñs vult nobis dare. Prio et pcipue co siderādus est dñi honor et reuerē tia qđ tangit in pma petitione scti ficetur nomē tuū. Itē petimꝰ bona nobis dari que sunt tria: primum ꝛ maximum est bonū glorie qđ peti mus ibi adueniat regnum tuum bonū grē qđ petimus ibi fiat volū tas tua. Tertium bonum terrenū qđ petimus ꝓ sustētatione vite qđ petitur ibi panē nr̄ꝫ. ꝛc. nō possumꝰ plura bona petere nisi frena ad su stētandū bona grē ad merēdū bo na glorie. Scđo petimꝰ mala a no bis amoueri q̄ sunt tria peccata p̄ terita q̄ petimus condonari. Di mitte nobis ꝛc. puta futura q̄ dꝫ vi tari. Et ne nos inducas. ꝛc. pena ꝓ pctis debita quē petimꝰ relaxari. Libera nos a malo. Ecce q̄ ista o ratio continet oia necessaria nobis bona q̄ volumꝰ hēre mala qbꝰ volu mus hēre mala qbus volumꝰ care re. Pimo ḡ petimꝰ honorē ꝛ reue rentiā diuini nois. Sactificet no men tuū. i. sctē ꝛ reuerēter loqmur de deo hostium camere dñi dr̄ esse mūdū maxime superiꝰ qꝛ si hostiū esset fedatū dñs nō libēter intraret hostiū cordis. Os est. ideo licꝫ oēs ptes corporis debeant esse munde: magis tñ es supius loquendo: scꝫ deo ꝛ sanctis eius/alioquin xp̄s nō libēter intraret os tuum: sicut eñ apis deferens mel non intrat do mū suā inueniens in eiꝰ hostio te lam aranee venenosam: sic christꝰ mel deitatis deferēs non intrat p sonā in cuius hostio. i. ore inuenit verba venenosa blasphemias. ꝛc. Nota scđm Augu. Iurare de dño vel sctō quolibet aliqđ inhonestū in viro vel femina: licꝫ sit verū tñ est pctm̄ mortale. Debet ergo la biū esse sanctū in loquendo Leuiti. viij. Labiū altaris cū basi sanctifi cauit. Nota quomodo iudas suspē susꝰ crepuit medius et effusa sunt viscera eiꝰ scđm sanctos ne sterco ra exirent p os quō xp̄m licet ꝓdi tiose fuerat osculatus/ꝛ p os tuum

erit stercus blasphemie. Exēpluz in brabancia. Nobilis q̄dam nocte parasceues vadens ad matutinas trāsijt p tabernā in q̄ erant iuuenes rixantes ludentes z blasphemātes trāsijt vltra viditq̄ꝫ lugētē i vla tea hoiem extraneū/ plagatū/ cruētatū z occisum ab illis de taberna. Ingressus nobilis tabernā dure iuuenes redarguit q̄ attoniti negant ad se ingressum seu ab eis v̄beratuz. Mox surgētes cum illo nobili querūt hoiez mortuū z nichil inueniunt. tunc in se reuersi ꝑpendunt hoiem illum fuisse xp̄m q̄ suis blasphemijs cruciabāt. Quo viso tabernari⁹ q̄ erat vsurari⁹ oīa plene restituit z dimidiū bonorū suorum dans paupibus sancte obijt q̄ sctm̄ z terribile nomen eius. Ps.ij. In nomie iesu omne genu flectat. zc. Scdo petim⁹ bonū glie. adueniat regnū tuū. Mat. vj. dr. Ubi est thesaurus tuus ibi est et cor tuū. Peccatores thesaurizant in terra: ideo cor eoꝝ z desiderium est ditari in terra sancti thesaurizant in celo z prudentius r[illegible]st mercatores trāsituri mare in quo sunt multa pericula non portant secum pecuniam vel thesaurum sed emūt thesaurū ab eis/ qui bona sua hñt vltra mare portantes certas litteras/ quas cū venientes vltra mare mox datur eis thesaurus quē emerūt pauperes xp̄i hñt thesaurum in celo. Lu.xvj. Bti pauperes spū q̄m ipsorum est regnū ce. io scti cū trāseūt periculū huius mūdi nō portāt secū thm̄ bonoꝝ tp̄alium: sed dando pauperib⁹ cōparāt sibi thesauꝝ in celo portantes secum certas lr̄as. euāg. dr. Da paupibus z habebis thesaurū in celo. Matthe.xix. Uñ sancti q: suum thesaurū hñt in celo ideo petunt. Adueniat regnum tuū: sperantes dulcissimā xp̄i mutationē dicētis Mat.xxv. venite bñdicti p̄ris mei possidere. zc. Tertio petim⁹ bona v̄tutū z gr̄e. Fiat voluntas tua. zc. sancti in patria ita obediunt z sequunt voluntatē diuinā. p nichil o'no faciūt voluntatis ꝓp. ie mō petim⁹ ita esse in vobis/ qđ est necessariū ad vitādū casum pcti rō ē/ nubes a sol e eleuata a terra z aqua q̄diu sequit motū z v̄tutē solis nō cadit sꝫ ascēdit sursum sed q̄n sequit ꝓpriā cōditionē refrigerat z fit grauis cōuersa in nubes vel pluuiā cadit et mixta terre fit lutū qđ accidit ei ex loco. s. medio infectio aeris. Sic psona a deo eleuata a terra cupiditatis z aqua voluptatis diuie nō cadit in pctm̄ sed ascendit sursum ad gliam. ps. In voluntate tua deduxisti me: z cum glia sus. me. Ecōtra psona sequens ꝓpriā volūtatē z motū/ pmo refrigerat a dei timore deinde fit grauis z pōderosa in dei seruitio/ z sic cadit in lutuz peccati. sic q̄nq; accidit paulo. di. Ephesi.ij. Conuersati sumus in desiderijs quasi faciētes voluntatē carnis. z hoc sepe cōtingit ex loco z societate quē persona frequētat. Ad vitādū ergo casum peccati petim⁹. Fiat volūtas tua. exēplo xp̄i dicētis. Nō mea voluntas sed tua fiat. Quarto petim⁹ bona tp̄alia sustētationi necessaria nō supflua. Panē nr̄m q̄tidianum. zc. In hoc petim⁹ panē q̄ ordinat ad necessitatē nō al iū cibū q̄ sepe queritur ꝓpter voluptatē docemur petere necessaria nō superflua: rō est Infirm⁹ hñs virtutē modicā z debilē dꝫ sumere tēperate cibū solum

ad sustentationē: alioqn virtus nō sufficit cibū cōuertere ꝛ digerere. Ex nimio cibo gñant apostemata ꝛ morbi inflatiui: si qz qlz mō modi ca: n hz prudētiā. vtēdo ꝛ dispēsan do tp̄alia debem⁹ ea sumere ad ne cessitatē/exēplo salomonis ꝓuer. iij. Mēdicitatem ꝛ diui tias ne de= deris michi/sed tñ victui meo tri= bue necessaria: superfluitas diui= tiarū inflat cor generat apostema ta supbit ꝛ contemptus pauperum Ideo persona tali apostemate sen= tiens se grauatū cōfricat se ad ar= borem donec rupto apostemate sa nie defluat. Sic talis p̄sona debz se cōfricare ad arborē crucis ad pau pertatē auiditatē quā christus su= stinuit in cruce donec sanies diui= tiarū fluat in elemosina pauperū. Petimus ergo panē necessariū/nō aliud super fluū: qd̄ si facim⁹ obti= nebimus. ij. Corin. ix. Panē ad mā ducādū p̄stabit. Quinto petimus veniam de pctīs p̄teritis. Dimitte nobis ꝛ sic dr̄ Mat. vj. Si nō dimi seritis hoībus nec pater vr̄ dimit= tet vobis pctā vestra. Non enim debet petere veniam a patre. per= sona q̄ vellet eius filium occidisse. omnes sumus filij dei per gratiam ideo fratres inuicem: odium aut ē est homicidium sp̄ūale. Johan. iij. Qui odit fratrem suum homicida est. Non est ergo dignus venia pa tris/qui non dimittit fratri ex toto corde. Math. xviij. De seruo tradi to tortoribus: sic pater vester cele= stis faciet vobis si non dimiseritis vnusquisqz fratri suo de cordibus vestris. Nota quō lesus tenetur di mittere rancorem cordis/ꝛ ostēde re signa reconciliationis inimico. sed non tenetur remittere dāpna: et interesse. Exēplū. Nobilis qui= dā fratrē suū a quodā rustico occi sum pdidit: q̄ quasi peregre ꝓfect⁹ cū magno comitatu homicidā solū in agro inuenit q̄ extracto gladio cū vellet eū occidere/ille in terraꝫ ꝓstrat⁹ clamauit: dn̄e miserere mei nobilissime amore christi; q̄ tui mi sert⁹ est: ꝛ sua morte redemit mor nobilis versus in lachrimas ma= num retraxit. Sed ne hoc igna= uie reputaretur a socijs manuꝫ ex tendit in prostratum iterum reus ob remissionem peccatoruꝫ miam petijt secundo manum deposuit. Tertio increpatus a suis cū mor= tem tertiā intemptaret: et reus ob euasionez angustie: q̄ꝫ omnis caro in extremo iudicio perpessura est. Respōdit nobilis mente ꝛ genere Ego mortem fratris tui indulgeo mox eadem die intrans ecclesiam pro missa audienda se coram yma gine crucifixi flectēs genua tunc visus est a quodam sancto ad sin= gulas genuflectiones nobili cruci fixus inclinare caput. Uocans san ctus nobilem ad patrem interro= gauit quis esset: cui ille miles suꝫ in terra mea. Dicas charissime ni chil celes in q̄ magis confidis de dei mia: cui ille miles. sum ī seculo deditus nichil apud deum nisi for sam hodie et facta retullit. Tunc sanctus narrans ei quod viderat: hortatus est eum ad bonum: ma= lum est igitur: vindictam expete= re maxime turbatione durante. Unde carentius ille nobilissimus inueniens diuitem villicū qui sua male dispensauerat ait. De te vin= dictam sumerem nisi iratus essem maluit impunitum dimittere q̄ꝫ ꝑ irā punire. Sexto petimus pre=

seruari a malis futuris. ⁊ ne nos inducas. ⁊c. nõ dicit ne temptemur: sed ne inducamur in temptationẽ. Persona enim modo est in periculo subuersionis nisi inducatur inte aquam: sic persona non est in periculo subuersionis nisi inducatur intra tentationẽ per peccatum. Et hec est ratio q multe psone nõ vitant temptationes cõfidũt ãn tẽptationẽ nõ inducit: sed bene voluit temptationem circuire appropinquando. ⁊c. periculosum est psone habẽti caput debile ire ppe ripam aque et vnũ appropinquaret quia quandoq persona stupet ⁊ turbat ymaginatio: ita q pes deficit et submergitur. Omnes habemus caput debile ⁊ infirmũ contra peccatum Ysido. i. Omne caput languidum. Ideo non est bonum peccato appropinquare cogitãdo. ⁊c. turbatum enim quandoq tantum inualescit: q stupefacit personam turbatur rati o totum submergit. Contra sic appropinquantes dicitur Joh. xi. Inducã super eos mala de quibus exire non poterunt. Item Eccl'. xi. sicut inducitur perdix in foueam/caprea in laqueum sic cor superborum.

¶ Petimus liberari a penis ⁊ miserijs quas patimur ꝑpter peccata. Libera nos. ⁊c postq̃ febris relicit infirmum adhuc manent reliquie morbi: amaritudo gustus debilitas pedum diu est anteq̃ recuperet pristinum gustum et fortitudinẽ. Sic persona postq̃ dimisit peccata adhuc habet gustum insipidũ ad spiritualia debiles manus ⁊ pedes. Figu. ij. Regũ. ix. Superest filius jonathan debilis pedibus. scz misiboseth: quia de manibus nutricis iuuenis ceciderat: ab ista debilitate petimus liberari. de quo dicitur Sapiẽ. xvi. Tu es qui liberas ab omni malo. Quomõ autem potest hoc fieri/ecce persona post morbũ recuperat gustum et fortitudinẽ sumendo cibum leuem confortatiuum simile nature/nõ grossum suffocantem naturam. cibi ergo grossi anime: sunt verba dissoluta delicie. ⁊c. Caro enim concupiscit aduersus spm̃ Gala. v. Unde ista spm̃ non fortificant: sed debilitant: econtra deuotio/oratio/verba sctã misse. ⁊c. vñ de persona frequentãte talia dr Rom. viij. Creatura liberabit a seruitute corruptionis in libertatem glorie filiorũ dei. Quam libertatem nobis conce.

¶ Item de eodem

Vltra nõ seruiamus pctõ. Rom. vi. sicut dicit Greg. Anime sctẽ q̃ oĩpotẽtis dei claritatẽ vident nullo modo credendũ est/q sit foris aliquid quod ignorent: modo foris duo video superiora et inferiora q̃ sunt status gratie et status culpe. Status gratie se habet sicut superius: status culpe sicut inferius: et in aliquo istorum aĩa delectatur: q sine delectatione anima nunq̃ esse põt. Quia autem in infirmis delectatur aut summis/et q̃to altiori studijs exercetur ad summa: tanto maiori fastidio/cor poscit ad ifima: ⁊ q̃to acriori cura ardescit ad infima tanto tẽpus dãpnabile frigescit a sũmis Utraq ei simul ⁊ equalr amari nõ possunt mõ dilectissimi q superiora ⁊ inferiora statũ gratie ⁊ status

culpe sit et equalit amplecti nō possum⁹: opz nos caute eligere.
Sed ad hoc qd bn̄ ꝛ rationabiliter eligamus de consilio ysaye. Butyrū aspitatis ꝛ pnie et mel cognitionis vere sapientie comedam vt sic sciamus reprobare malum culpe ꝛ eligere bonū grē p quod homo puenit ad illud bonū ꝙ omnis appetūt: qđ ē felicitas. qꝛ dt philosoph⁹ j. ethi. iiij. ꝙ felicitatem eligim⁹ pp seipsam ꝛ nūꝗ pp aliud quia ipsa ē pfectum vnum ꝛ per se sufficiens. et ꝗꝫ optimū pulcherrimū ꝛ delectabilissimū modū eligendi docet nos Boeti⁹ i li. de cōsol. dicit sic Agnosce ꝗꝫ emines p ingenium litteret: agnosce ꝗꝫtū subiaceas per intellectū spiritib⁹ angelicis. inuestiga diligēter volūtatem nō solum tuā sꝫ etiā alienā seu bonā seu malam cognosce viā vt scias ꝗꝫ corrigere seu vñ grās agere. cogita aīos pfectorū ꝛ spirituū puersoꝝ bonoꝝ et malignoꝝ vt elucescat ꝗꝫ euitare ꝗꝫ eligere q̄ mutari expediat. Mirare volubilitatē cogitationis agilitatē ymaginationis ingenij acumē discretionis examen capacitatē mēorie viuacitatem intelligentie: ꝛ circa hec alia q̄lꝫ stupenda: ergo habem⁹ modū eligendi bonum grē per euitationē culpe hoc nobis dicta volubilitas cogitationis agilitas ymaginationis ingenij acumen discretionis examē. Capacitas memorie humanitas intelligentie vborū pmissorū bti pauli dicentis in epl'a hodierna. Ultra nō seruiam⁹ pctō. Iste doctor pdicat ecclesie ꝙ in nouitate vite ambulem⁹ et ideo subiungit ꝙ si nouitatem vite gratie velimus habere vltra non seruiamus peccato. et hoc pp tres malas cōditiones q̄ sūt in pctō. da pctm̄ inflectiuum est corporis amissiuum temporis consumptiuum roboris. et sic ibi tria tanguntur qꝛ per peccatū corpus polluit Relinquamus eius dominium non seruiamus qꝛ in pctō tempus amittur hoc ream⁹ eius consortium. vltra. i. de cetero vel amplius qꝛ per pctm̄ robur cōsumitur fugiamus eius ꝯsortium pctō gall'. pechie no⁹ enlaidist. peche nous pourrist pechie nous enflebist car pechie enlaidist ceulx de sa seigneurie. Nō seruiam⁹ pechie si empourrit qui sicut sa cōpaignie vltra et pechie enflebist. ne facion pas folie. Pctō. ¶ Pmo dico ꝙ per pctm̄ homo polluitur cuius ratio ē Philosoph⁹ dt. li. phisicoꝝ ꝙ forme ꝯtrariat priuatio gratia se hꝫ p modū forme peccatum per modū priuationis. ergo pctm̄ contrariatur gratie sed per gratiam anima munda redditur. ergo adueniente pctō ipsa polluitur quia si vnū priuatiue oppositoꝝ inest alicui ꝛ reliquū remouetur ab eodem ꝛ si vnum remouetur et reliquū inest duz tamē sit subiectum ergo peccatum polluit. vnde Ezech. xxviij. O cherub peccasti. et in multitudine iniquitatum tuarum polluisti sanctificationem dicens. Cherub scientia multiplicata vel plenitudo scientie isti sunt in scientia luminosi: et tamen multitudine peccatorum onerosi ꝛ polluunt sanctificationem suam. propter quod dicitur ibidem. xx. Unusquisqꝫ offensiones oculorum suorū abiiciat quo ad luxuriam. et in ydol' egypti Nolite pollui. Quo ad auariciā ydolum egypti id est mundi cum sitis multiplicandi aurum ꝛ argentum ꝗꝫ ydolum. sicut

dicit Threñ.ij. Polluit regnum et principes eius ergo quia ꝑ peccatum homo polluitur relinquamus eius dñium qui de libero facit seruum naturalr̄ est fugiendus quia cõditio hũane nature est tante nobilitatis ꝙ sẽp appetit priuilegiũ libertatis ſ; dicit Joh. viij. Qui facit peccatum seruus est peti propt ꝙ dr̄ Thob. iiij. Caue ne aliquando petõ consentias ⁊ superbiã nunquam in tuo sensu aut verbo dñari pmittas ergo dominiũ peccati semper est fugiendum ⁊ hoc est nobis figuratum lib. Numeri. xxvj. vbi dicitur Eduxi eos de terra egypti ne seruiretis eis. Glo. Demonibus et confregi chathenas ciuium vestrarum. v. Glo. pctõꝶ quas ciuibus. v. impeſ erunt qui vos ad captiuitatem duxerant vt incedẽtis erecti ad patriam celestem quia Gal. iiij. dr̄ q̄ sursum est hierl̄m libera est. ſ; heu scribit Jud. ij. ꝙ mortuo Iosue surrexerunt alij qui non nouerunt dñm ⁊ seruierunt baalim ⁊ astaroth. expone Josue saluator q̄ est christus quo mortuo surrexerunt alij scꝫ homines maliciosi antiqui scõs glosã. Hugo de sollieto. Senectus est garrula et iracũda plena puerbijs ⁊ fabulis vacãt et ſ; eoꝶ oculos excaciat ſ; manus tremulenta cesset ab opere licet toto corpore et animo curua incedunt tamen cor et lingua eorum non senescunt tales accusauerunt susannam. Isti ergo sunt antiqui fastuosi incontinentes / irrapaces / inmisericordes / qui seruiunt baalim et astaroth. Baalim deuorans per quem gula. Astaron preie pe vel cubiculum / per quem luxuria intelligitur. Isti sunt serui nõ liberi quia dimiserũt dñium totius libertatis trãsferentes se iugo seruitutis. Scdo in peccato tempus amittitur: cuius rõ est. ille q̄ seruit alicui a quo nulla sequit remuneratio: sed potius confusio dr̄ tẽpus amittere sed a peccato nulla puenit remuneratio sed sequitur damnatio. ergo qui ei seruit tempus amittit. Propter quod dicit Sap. Eccl. vij. Noli esse stultus ne moriaris in tempore non tuo. Charissime tẽpus quod expendis in peccato non est tuum. ideo summe aduertendum est / ꝙ cum facis aliqd bonũ ꝙ sis sine peccato mortali / qꝛ bona facta in peccato mortali non sunt meritoria ad salutem: qꝛ licet sint bona de se tamen nõ sunt bene facta perte. ergo quia p peccatum tẽpus amittitur fugiamus eius consortium: quod notatur cũ dicit. vltra id est de cetero videamus ꝙ parentes quando mittunt suos liberos ad studium semper monent eos ne prauis consortijs se adiungant sed non est peius consortium q̄ꝫ peccatum: quia deo displicet et dyabolo placet. ergo summo opere fugiendum: ideo interdicit: cui a deo. Michee. v. Nunc adorabis vltra opera manuum tuarum: sic fecit thob. de quo dicitur Thobie ii. Omnes ient ad vitulos aureos hic solus fugiebat consortia omnium / et pergebat ad hierusalem ad templum domini. Vituli aurei sunt peccata. Thobie bonus domino ille solus fugit peccata. Videmus etiam ꝙ cum aliquis diu secutus est primum consortium in quo loratus est vulnera lethalia et conuersiones multas videns ⁊ cognoscens se multum errasse di-

cit vere. vltra non faciaz. Sic peccator cognoscēs se grauiter peccasse: dicat confessori suo maxime isto tempore: vere vltra non faciā: et si sit mortali vulnere sauciatus statim curabitur. Hoc est figuratum. iiij. Regū. v. Ubi dicitur q descendit neemiam leprosus et lauit se in iordane. iuxta sermonē helysei et restituta ē caro sua sicut caro parui pueri et dixit helyseo vere vltra non facit seruus tuus holocaustum diis alienis: sed tibi dño/ neemiam cōmouens me vel cōmotio in iordanis riuulus iudicij vel fluuius iudicantis / heliseus dei mei protectio vel salutare: expone: neemiam leprosus est peccator commouens se per contritionē descendens in suijpsius cognitionem lauans se sepe in riuo iudicij in fluuio iudicātis per excussionem proprie conscientie/ iuxta sermonē helisei complens bonum obedientie tunc dicit heliseo suo confessori q est sua proctio contra dyabolum. vere vltra non faciet seruus tuus holocaustuz diis alienis id est peccatis/ ecce commissi sceleris penitudo/ nisi domino/ ecce amissi itineris rectitudo. ergo quia in peccato tempus amittitur: ideo secundum. ps. Non apponat vltra magnificare se hō super terram.

¶ Tertio per peccatum robur cō sumitur: cuius ratio est. Uidemus q imminenti graui infirmitate: statim homo corporaliter debilitatur: sed peccatū est grauissima infirmitas q ipso adueniente robur aīe prorsus cōsumit et sic spūaliter debilitat: et hoc cōfirmat Eccliast. vij. vbi dicit. calumnia scilicet peccati conturbat sapientem et perdit robur cordis eius. Figura. j. Reg. xviij. vbi dixit saul samuelis Philistim pugnant aduersum me et deus recessit a me sequitur saul statim cecidit et robur non erat in eo. Saul abutens consilio ille est qui abutitur beneficiis gratiis et consiliis sibi datis. Samuel vocatus a deo vel audiens deum philistiim cadentes isti sunt diaboli et peccata pugnantia aduersū saul q cadit statim amittens robur suū ergo quia per peccatum robur cō sumitur euadamus eius collegiū forte et rixe suū collegium iniurie illatium collegium gratie priuatiuum libenter ab homine euadit tale est collegium peccati ergo ipsum illico euadamus sicut paulus qui dicit Act. xxviij. Cum euasissemus mare scilicet peccati cognouimus qd inutile declinās vel determinatio. Charissimi collegiū peccati semper declinat hominez quia sicut egritudo plaga mortalis separat animā a corpore sic peccatum mortale aufert aīme vitam gratie sine qua anima non viuit sicut nec corpus sine anima propter qd Rom. vj. Peccatum non regnet in nostro mortali corpore vt obediatis concupiscentiis eius et peccatū nob nō dñabitur Sed heu dilectissimi ecce chaos magnū qr vbique terrarū virtus et gratia suffocatur et peccatum cunctis populis dominatur quia peccatū habz septem principes habet maximum exercitum contra quos oportet nos continue pugnare. Isti se ptez principes sunt nobis figurati per gentes inimicas dei et deoexosas Deut. vij. dicit Precepit dñs po=

pulo israel. Septez gẽtes sunt multo maioris numeri q̃ tu es: z robustiores te cum quib⁹ nõ inibis fedus nec sociabis cũ eis ɔiugia nec filiam illius accipies filio tuo quia se duceret filiũ tuum. Earum sunt hic nomina gerseus/etheus/ene⁹/amorreus: chananeus: iebuse⁹: fereseus: colonũ eiiciens. est supbia q̃ expellit z eiecit angelos apostatas de parrdiso. vnde Eccli. x. Initium superbie hoïs apostatare a deo. Initium peccati est superbia etheus stupẽs vel formidãs est inuidia de qua dixit quidã cancellarius pater. Inuidia est arbor calidissima cuius radix malicia: cui⁹ truncus maliuolentia: cuius rami rancor et odium: cuius flores pallor et macies: cuius fructus gehẽne incendiũ. q: iob paruulũ occidit inuidia: eiiciens ferox vel lapides collegens: est ira. Eccli. xxvij. Ira z furor vtraq; execrabilia sũt glo. In conspectu dñi. Amorreus amaricans animã est accidia: t edium boni audiendi vel faciendi. Qui obturat aurẽ suaz ne audiat legem oratio execrabilis est: ideo dicit Ieronymus. Semp aliquid boni facito vt te diabolus inueniat occupatũ chananeus negociator: est auaritia. Eccli. x. Auro nihil est scelestius z nihil iniquius q̃ amare pecuniaz. Iebuseus. presepe est gula seu castrimargia quasi castra mergens oĩm virtutũ. Eccli. xxxvij. Propter crapulam multi obierunt. Item ysa. v. Ue qui potẽtes estis ad bibendum vinũ z viri fortes ad miscendã ebrietatẽ. pherese⁹ disseminãs in malũ: est luxuria q̃ animã corp⁹/pecuniã/famã/et opera disserit z dissipat z hominem efficit pecudalez. vnde Luce. xv. Adolescentior dissipauit bona sua viuendo luxuriose. Ecce ergo horribile et terribile collegiuz: q: septem sunt principes fortes z robusti: habentes magnam familiaz seu magnũ exercitum: qd non nomino ad pñs. Cum istis nõ ineamus fedus nec sociemus cũ eis cõiugia. q: seducerent nos a via veritatis sanctitatis et gratie. sed euadamus eorum collegiũ/eorũ dñiuz eorum consortiũ z dicamus cũ apostolo illud Rom. vj. Destruat corpus peccati vt vltra nõ seruiamus peccato. Quod nobis conce. zc.

¶ De dominica tertia.

Armat⁹ custodit atrium suũ. Luc. xj. vbi est maius periculum ibi cautius est agendum. inde est. q quãto locus in persona fortius ipugnat̃ solet diligentius custodiri. Figu. Nee. viij. Cõgregati sunt oẽs pariter vt venirẽt z molirent̃ insidias ɔtra hierusalem sequit̃. posuim⁹ custodes supra murum die ac nocte ɔtra eos. Tẽpus quo eccľia et fideles fortius a demone ipugnant̃ est. xl. Leo papa dicit modo vicijs bellũ idicit̃. rõ est. pugil postq̃ sociũ suũ vicit ɔstrauit: dũ vidit eũ in terra iacere nec se mouere: nõ inuadit eũ: reputãs eũ victũ z mortuũ s; postq̃ ɔstratus mouet se: conat̃ surgere z pugnare: tunc forti⁹ inuadit ponens manum ad guttur, vel pedẽ, suffocãdo ne surgat. sic demon multos a se prostratos videns toto anno in pctõ iacere. nec mouere se ad aliqd, bonum eos non impugnauit

qui reputās sibi oino subiectos. Grego. Illos tēptare negligit/qs quieto iure possidere se sentit: sed nunc: qr tempus est quilibet debz conari a pctō resurgere. Ideo demon fortiꝰ pugnat/stringēs pctōrum ne ora clamēt in confessione/ ꝛ sic a pctō liberentur sicut lupus ouis capite guttur strigit/ne balatus et a canibus ꝛ pastoribus audiatur ꝛ liberet. Sic demon impedit clamorē confessionis/qui sicut clamor pauonis fugat oīe venenum vbicunqꝫ auditur/ sic clamor confessionis venenum peccati. sic habemus duo. Primū est qꝫ isto tēpore quilibet a demone fortius impugnatur. Secūduz est qꝫ propter hoc diligentius debet se quilibet custodire. Unde modo debet quilibet esse armatꝰ armis penitentie vt se possit melius custodire. sicut dicūt verba pposita armatꝰ ꝛc. et tanguāt tria necessaria ad bonam custodiā persone/et castri. Recta eñ audacia armatus/diligētia custodit. Tertio prudētia atriuz suū audaciā confortat. Apparatus oppositꝰ/armatꝰ/homo lꝫ sit fortis et audax: si sit iermis, nō est securꝰ cōtra hostem. Figura .j. Pacha. iij. Iudeꝫ licet sit fortis et audax: tamen succinxit se arma/bellica/ergo arma cōfortant audaciā. Sunt vero duplicia arma/inuasiua quibus hostis impugnatur et percutitur vt ensis lancea ꝛc. alia vero sunt defensiua quibꝰ homo pretegitur vt scutum lorica. Arma enī inuasiua non debet homo portare continue: sed solum quando hostē vult percutere. Arma vero defensiua semper debet homo portare super se maxime cum habitat in terra hostium: nesciens horam vel locum quando debet inuadi. vnde tales solent armati comedere et dormire. Spiritualiter: arma quibus demon a nobis percutitur sunt opera virtutū. vnde ista non oportet semp habere. nō enim potest homo semper operari nec expedit. sufficit habere arma torū loco et tempore. Galath. vj. Dum tempus habemꝰ operemur bonum ad oīes. Tempus vero perficiendi hostē armis operū/ē quando occidit materia operandi sicut viso paupere tēpus est dādi elemosynam ꝛc. Arma vero defensiua sunt habitus virtutū quibus homo stat securus ne ledatur Ephes. tertio. Induite vos armaturam dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli. Unde cum hostis insidietur continue cuꝫ nesciamus qua hora vel loco nos inuadat: arma virtutum semper super nos debemus portare. ¶ Figura Exodi. decimo tertio. Quia egyptij qñ persequebantur filios isrl: sicut enim secundū naturam/homo nudus/inermis eodem ictu leditur ꝛ occiditur/a quo armatꝰ mediantibus armis defenditur. Sic homo nudus gratia ꝛ virtutibus qñ ictu tēptationis sic percutit qꝫ moritur/ꝛ si haberet arma virtutū resisteret in pꝛiculo. Iō dicit apostolus Ephe. vj. Accipite armaturā dei/vt possitis resistere. Uñ arma vtutū sunt sicut lapidi qui dr amatites. de quo dicit ysid. qꝫ vestis illo lapide pꝛtecta igni resistit/ita qꝫ ab igne non consumit sed purgat/ maleficijs etiam magorū lapis ille resistit. sic anima gr̄a ꝛ vtutibꝰ cōtecta ꝛ pꝛotecta/igne tēptationis

siōn consumitur / sed purgatur decoratur tentationem vincēdo. Itē per arma virtutum maleficijs demonum resistit primum igr̄ necessarium ad custodiam spiritualez est natura virtutū. de qua dicit Tren. xxxij. Uir bellator armatus iordanem trāsit donec subuertat domos inimicorum et subijciatur ei omnis terra.

¶ Nota auctoritas tangit q̄tuor q̄bus hoīes armantur spūalr. Primo cia armantur innocentes nitoris mundicia vir bellator splendore armorū deijcit aduersariū ꝛ deterret

¶ Figura. j. Machab. vj. Refulsit sol in clipeos aureos ꝛ resplenduerūt mōtes ab eis. sequitur distenta est pars exercit⁹. inde est ꝙ isti nobiles super arma habent apparatum splendentem quo ab alijs distinguntur et tinentur q̄diu vero ille apparatus integer est signum ē ꝙ miles sanus est et illesus qꝛ miles ledi non pōt nisi apparatus ille primo ledatur. econtra quando est lesus destructus signum est ꝙ miles est lesus sic [illegible]tor mundicia anime terret demonem ita ꝙ timent innocentes sicut leo gallum album. Isi. isto apparatu innocentie deus vestit animam in baptismo cum primo intrat duellum. Eccliast. xvij. Deus de terra creauit hominem. Sequitur vestiuit illuz virtute q̄ diu vestis innocentie illesa est homo sanus est manens in splendore virtutum. Ecclesia. ix. Uir vnus de medio eorum vestitus lineis quando autem apparatus innocentie et mundicie rumpitur signum est ꝙ miles subtractus. i. aīa sit lesa. ista lesio innocentie maxime fit ꝑ ignē luxurie in clericis. quod patet exēplo ignis appositus materie cōbustibili eā cōsumit ꝛ incinerat sicut lignum vel stipulam materiam vero non combustibilem alienam licz non cōsumat tamen denigrat vt lapidem seu vitruz prope caminum sic ignis luxurie est i appetitu sensibili brutali quasi in propria materia: ideo corpus sensibile sensibiliter et corporaliter destruit et consumit. j. Corin. vj. Qui fornicatur in corpus suum peccat scd̄m philosophum aīalia casta sunt longioris vite sicut elephas in appetitu rōnali est q̄si in materia aliena qꝛ rō nō dꝫ passiones seq̄ ſꝫ vincere ꝛ domare: maxime i litteratis qui plus debēt rōne vigere vnde in talib⁹ appetit⁹ rōnalis lꝫ non cōsumatur ab igne luxurie tñ deturpat ei⁹ fumo

¶ Exemplum in natura scdꝫ Isid. Fumus sulphuris ardens ꝛ fetēs directe attingens faciem hominis discolorat eam faciens pallidamq; mortuā Sed cogitatio luxurie q̄n per delectationem rationē tangit eā deturpat discolorat mortificat

¶ Primo igitur dꝫ quilibet nostrū armari nitore mundicie vt sit vir vxore virtutum. Job. xxviij. Accinge sicut vir lumbos tuos.

¶ Secūdo armantur confitentes ꝛ ruboris verecundia iordanē transeat Jordanis interpretatur riuus iudicij significans confessionem in q̄ quilibet iudicat coram vicario iesu xp̄i. Persona ꝑuilegiata vt clericus potest in duplici curia iudicari in curia laical si renunciet ꝑuilegio i eccl'iastica si stet in ꝑuilegio. Nunc fatuus esset qui reuꝫ de crimine deseret curiam eccl'ie eligēs laicalem curia eñ eccl'ie est misericors non condemnans hominem

ad mortem sed ad carcerem soluz et quādoqz liberat vidēs penitentiaz peccatoris. Curia laicalis est stricte iustitie condēnans hominē ad mortē Christus rex et pontifex duplicē curiam habet sci curiam ecclesie presentis: que est plena venia et misericordia. Curiaz iudicij generalis: que est rigoris et iustitie igitur peccator debet eligere curiam presentis ecclesie penitendo cōfitendo vt euadat per miaz. Prouerb. xxviij. Qui abscōdit scelera sua non dirige[?]: qui aūt cōfess[us] fuerit et reli. ea. mi. con. Igitur maluz est fugere iudicium modernū in q̄ condēnatur ad mortem eternā: io dicit[ur] peccatori. Surge et transi iordanē istum. Math. xij. Quō miseri pctōres pro modica verecundia declinant iudiciū cōfessionis/ quibus recte accidit sicut dicit Hieronym[us] sup Eze. de leone: qui si capitur fiunt due fouee iuxta se inuicē: ita q̄ō est transitus de vna ad aliā In prima ponit[ur] p̄da leonis/ agn[us] vel ouis qui ī leo videns statim salit in foueā deuorās predā: quo facto videns se in foueā tm̄ erubescit et intrat scdām foueā i qua ē hostiū. quo cōcluditur sic q̄ oīno exire non pōt: imo ad libitū detinet[ur] vsqz ad mortem. Sic demon habet duas foueas. id est duo genera pctōrū/ vnā in qua ponit agnuz id est aliquid delectabile: cui[us] amorē miser pctōr statim salit in foueā peccati transacta delectatione. Homo videns se in foueam peccati: ita erubescit. quod verecundatur et intrat secundam foueam in celando occultādo peccatū quod est nouuz peccatū: et ita a demōe ligatur detinetur vsqz ad mortem/ ergo libenter debemus transire iordanem. i. iudicium confessionis.

¶ Primo qr fetū peccati de corde educit scdm naturā pisces i aqua calida facilius capiunt[ur]/ qr natant superius in aqua frigida se abscōdunt iferius. Sic lachryme cōfessionis ppter calorē charitatis ad mixtū pctm̄ de fundo faciūt supnatare in ore ita q̄ p cōfessionē capit[ur] et occidit[ur]. Figura. iiij. Reg. vi. Quō ferrū securis qd i aqua occiderat apposito ligno in aq̄ iordanis supnatauit sic lignū crucis. i. mēoria dñice passionis. q̄ aquā lachrymaz calefacit ferrū pctī latēs in corde natare facit per cōfessionē in ore.

¶ Scdo aqua iordanis. i. cōfessio medelā inducit. Figura. iiij. Reg. v. Dictū est naaman leproso. Laua te. vij. i iordane et recipiet sanitatē caro tua atqz mūdaberis. Uesti multipliciter maculate intus et extra non sufficit vna lotio immo requirunt[ur] plēs: sic qr aīa maculat[ur] mltiplr intra per cogitatiōes delectationes extra p operationes locutiones nō suffic[it] vna locutio. i. cōfessio vni[us] pctī īmo requirit[ur]. vij. vt os pctōz macule astringantur.

¶ Figura Leui. xiij. Sāguine passeris sciens imolari absterges illū q̄ mundādus est sept[ies] pānus nō totus abluit[ur] nisi totus explicetur.

Tertio debem[us] armari adiutorū cōfidentia donec subuertat i domū inimicos hostis q̄ portat[ur] in curru nō pōt meli[us] vinci q̄ subuertendo currū suū: curr[us] nō faciliter subuertitur in via aspa: nō in plana et molli delicati portant hostē xp̄i de menem in curru: sicut iste dñe delicate portant[ur] in curru vt vadant suauius. sic demon similiter por-

estur a delicatis q̄ sunt currus ei⁹ Ideo xp̄s volens vincere demonem eius currus.i.delicatos imposuit,i via aspa pnie ieiunij et delicie subtrahant̄ ⁊ demō ōcipitet.

¶ Figura Exo.ix. Currus pharaonis nō i via plana egypti submersi sūt s₃ in mari subuertit dom⁹ rotas curruū ⁊c.tunc fuit pharao suspatus S₃ no.dicitur Esa.xl. A spā in vias planas. Quidā viā q̄dragesime aspā cōplanat tot exq̄sitis potib⁹ cibis electuarijs ⁊c. cū ita delicate portant demonem ɔtra intētionē xp̄i qui q̄dragesimā ad penitentiam ordinauit.

¶ Quarto debem⁹ armari laboris perseuerantia subijcit ei oīs terra circa vindemias parātur vasa: vasa vero terrea nō bn̄ fiūt nisi prius sceat aqua terra ei sine aq̄ figulo nō subijcitur nec obedit Instat vindemia qua tenemur recipere xp̄i sāguinē i vase cordis Es.xxxv. Facti et domin⁹ in mōtē h̄ cōuiuiū vindemie. vn̄ p̄s. Aia mea sicut terra sine ⁊c. vn̄ ex tali terra nō sit vas aptū nisi gr̄a d̄ pfundat̄. Un̄ volēs ī corde suo facere vas dignū recipe sāguinē xp̄i d₃ primo pfūdere gr̄a ⁊ sic eā ad nutum subijcere. Geñ. Replete terram ⁊ subijcite eam sic parauerat ⁊ subijciat animam suā pphe.d. Nonne deo subiecta erit aīa mea ab ipo enim salutare meū nā ⁊ ipse deus me⁹ ⁊ saluator me⁹ Quā salutē nobis concedat ⁊c.

¶ De dn̄ica.iiij.q̄dragesime.

Colligite que superauerunt fragmenta ne pereant. Joh. vj.dicit̄ qd̄ de mauuais debteur prent lon auoyne menue quia melius est partē hr̄e q̄ totum amittere:⁊ ideo q̄ non pōt totū habere d₃ accipere qd̄ pōt sicut monachus de vacca. Quicūq₃ vult inuenire malū solutorem capiat seper metū suū ⁊ tenebit.j. Cor.iiij. habes qd̄ nō accepisti quod si sit verū de oibus spāliter tn̄ de clericis ⁊ vsurarijs q̄cq₃ ei h̄nt vsurarij est de alieno: ⁊ ideo est acceptum. hie. xl. Collegerunt vinū et mellem nimis ideo est acceptū sibi est de clericis qr̄ q̄cq₃ habēt vltra sufficiētem victum ⁊ vestitū totū est de alieno acceptū nec d₃ poni in carcere. vn̄ non possit exire. Baruch.j. Collegerunt pecuniā in cōtēptu dn̄i scd̄₃ potuit vnius cuiuscūq₃ man⁹ ergo gloriaris quasi nō acceperis d.us appponet remedium.

¶ Nota de sacerdotibus ⁊ leuitis qui collegerūt pecuniā q̄ nō distribuerunt nisi qū debebant puniri a rege. Joas.iiij. Reg.xij.⁊.ij.paral. xxiiij. Itē si quis cōsideret qd̄ pmissit inueniet se malū solutorē quotiens in infirmitate vel alia necessitate constitus dixisti deo patientiam habe in me ⁊ omnia reddam tibi:⁊ postea nichil. ¶ Nota de rustico existente in periculo maris q̄ pmisit beato Michaeli vaccam ⁊ vitulū totū em̄ debemus dn̄o reddere. Redde ergo quod debes. certe non potes.s. residuum vite tue quasi fragmēta. ad qd̄ monet nos Christus dicens Colligite.⁊c vbi tangunt̄ tria. ¶ Primo docet nos puidere ⁊ reddere. Il nous enseigne de pouruoir pour rēdre. Colligite. ¶ Scd̄o ondit vbi poterim⁹ illud cape. Il nous mōstre ou no⁹ pourrons ce prendre/que superauerant fragmenta ne pereant.

¶ Tertio cōminatur quia oportet reddere vel suspendere. Il nous menasse car il convient rendre ou pendre ne pereant.

¶ De primo nota ꝙ prouisus non est deceptus/ qui est garny si nest hōny quia ante horam dꝫ esse ꝓui dentia ꝛ ideo dicitur colligite est autē tp̄s colligendi. Eccl'a. iij. qꝛ dicit apl's. Ecce nunc tp̄s accepta bile Et xp̄s dicit. Qui non colligit mecum dispergit. Luc. xj. ꝛ ī͞o colli gite ad quem monemur. hie. xl. Colligite vindemiam ꝛ messem et oleum ꝛ condite in vasis vestris. p messem de qua habetur cibꝰ ad restaurationem deperditi intelligit᷑ ꝯtritio per q̄ꝫ restaurat᷑ gratia deperdita.

¶ Nota ꝙ debet esse dolor contri tionis. Ruth. ij. Uadā in agrum ꝛ colligaꝫ spicas ꝛ de quibusdam di citur Exod. v. ꝙ dispersus est populus per viam egypti ad colligen dū paleas sic ḡ quodāmodo colligunt quandā leuem cōplacentiam que veniente modica tentatione exsufflatur vt palea i vindemia vo cuꝰ vinū letificat significatur fer uor caritatis ad dhꝫ que letāt oīa sustinent᷑ vñ. Aug. cōparat carita tē bage. cumqua equus portat duplum q̄ꝫ portaret ad dorsum appli ca. ex primo ont᷑ scd̄m vñ dꝛ Leui. xxvj. Apphende t messiuꝫ tritura videmiā sic ḡ colligite modū colli gendi habemꝰ figuratū. iiij. Re. iiij. egressus est vnꝰ vt colligeret her bas aggrestes inuenitꝙ vitem sil uestrem et collegit in ea coloquin tidas vnus est ꝛ scd̄m non habꝫ. dꝛ Eccle. iiij. quia pauci sunt boni re spectu malorum, vnum de mille nō reperi nō egressꝰ est sicut vsurarij colligunt nō oportet ꝙ egrediatur de lecto: ita luctant᷑ dormiētes sicut vigilātes. hūc aūt colligunt ad dānatonē suā ꝛ suorum. Eccl'i. ix. Collegisti quasi auricalcū aurū et quasi plūbū argentū ꝓphanasti se men tuū induist iracundiā ad libe ros tuos q̄ nō reddunt qđ deberēt reddere. Qui autē vult quantū ad dominum colligere debet egredi de domo voluptatis. Isto. ij. egrediatur sponsus de cubili suo: sed multi dicunt illud. iij. Regū. ij. Nō egrediar sed hic moriar ꝛ comedā herbas aggrestes. De herbis fiūt medicine q̄ nō purgant sed magis inflant. Insignū huius preceptum fuit volentibus comedere pascha quod ꝓuderēt sibi de lactucis ag grestibus: residuum expone.

¶ Scd̄o docemur (ou nous pourrons se prēdre) vbi poterimus capere q̄ superauerūt frag. ꝛc. Semp em̄ est aliqđ residuū ꝛ hoc fatuum est expectare: tū qꝛ venus pelliciū non tenet futurum: tum quia tales de deo ioculatorem faciunt cui dā tur vestes veteres. tamen si nō po tes aliud dare vel magis reddere de hoc redde. Johannis. vj. Colle gerunt et impleuerunt. xij. cophinos fragmentorum: que superaue rant vel superfuerant. Et tu ergo quis es: tu es totus fractus senio et infirmitate: colligas fragmenta vite tue opus Iacob. Gen̄. xlix. Collegit pedes sup lectulū ꝛ obijt. fragmēta em̄ cōsuerūt dari ꝓ deo: sed multi faciunt sicut pdo q̄ dixit ꝙ auferret deo animam sicut deus abstulit ei corpus et ipletur illud. Esa. xxx. Non inuenietur de fragmē tis eius testa iniqua. ꝛc. Impleue-

runt. ¶ Nota quod vas habens aper
turam superius pōt impleri nisi sit
fractū quantū ad primū. dicit Ps.
Dante te illis colligent ꝛc. sꝫ cor
fatui quasi vas fractū: quātum ad
scdm auarus implebitur pecunia.
¶ Tertio cōminat: quia oportet red
dere vel suspendere. Il cōuient rē
dre ou pendre. ne pereant: ꝛ meri-
to ramus eñ aridus ꝛ infructuo-
sus debet colligi ꝛ cōburi vt quid
terram occupat Johan. xv. Col-
ligent eū ꝛ in ignē mittent ꝛ ardet
cum autē impletū erit quod dicit
Ps. Subito defecerunt ꝑpter ini
quitatē suā perierūt velut somnū.
¶ Nota ꝯtra illos qui dicunt: quod tā
dem saluabunt si habēt octo dies
dauisement. Isa. xxx. Subito dum
nō sperat veniet ꝯtritio eius Iteꝫ
subito conteret non habebit vltra
medicinā perierunt ꝑpter iniquita
tes. s. Olim pctm̄ fuit fatuitas cuꝫ
peccabimus in dn̄m. Ps. Tibi soli
peccaui: sed modo est iniqtas: quia
peccamus in dn̄m fratrē. Caro eñ ꝛ
frater noster est. Geñ. iiij. Qui oc-
cidit caym fratrē. scꝫ dixit. Maior
est iniquitas mea q̄ꝫ vt veniā me-
rear. Quid ergo de vsurarijs qui
occidunt pauperes: Pasce famem
velut somnium fur qui nihil inue-
nerunt de his qui credebāt i som
nij. hr̄e ps. Dormierūt somnū suū
ꝛ nihil inuenerūt ꝛc. Rogabimus ꝛc.

¶ De dn̄ica quarta.

Que sursum est hie
rusalem libera est
Galathas. iiij. In
ciuitate bene ordi
nata portio supior
et dignior debꝫ est
magis ꝑuilegiata ꝛ magis libera.
¶ Figuram habemus in ciuitate
therusalē cuius portio superior et
dignior erat tēplum a deo priuile-
giatuꝫ ꝛ liberū quod confugiētes
ad ipm eius libertate ꝛ immunitate
gaudebāt. j. Mach. iiij. Quicunqꝫ
fugerūt in tēplū quod est Jerosol.
et in oībus finibus eius obnoxij le
gis huius in om̄i negocio et om̄ia
q̄ sunt in eis regnoqꝫ meo liberaꝫ
habeat. xp̄s habet ciuitatē vnam
scilicet eccl̄iam. de qua dr̄ Esa. de
cimo nono. Ciuitas solis vocabit
vna. Cañ. vj. Una est colūba mea.
Istius ciuitatis pars iferior est ec
clesia militās. pars supior est triū-
phans. s. eccl̄ia beatorū cuius est ra-
tio. In superiori parte ciuitatis
potest esse requies perfecta quies
sine labore: quia locus ille ꝑpter sui
fortitudinem ꝛ altitudinem quan
do est inaccessibilis ꝛ inexpugna
bilis ab hoste. vnde existentes ibi
totaliter sunt in tuto. In parte in-
feriore nunq̄ꝫ est requies perfecta
sine labore: quia ꝑpter sui debilitatē
indiget custodibus: vñ nunq̄ꝫ ibi om
nes debent dormire imo oportet a
liquos ad custodiā vigilare: sic su
perior pars ecclesie. s. eccl̄ia triū-
phans oīno est inattingibilis ꝛ in
expugabilis ab hostibus quibus-
cunqꝫ vnde existentes sunt in ple-
na requie ꝛ in perfecta libertate.
Esa. xxxi. Gaudebit populus meus
in pulchritudine pacis in taberna
culis fiducie in requie opulenta.
In parte inferiore. scꝫ eccl̄ia mili
tante / que est viatorum / nunq̄ꝫ est
requies sine labore. Unde duꝫ qui
dam debent quiescere: alij sunt ad
custodiam deputati et debent vi-
gilare. Esa. lxij. Super muros tu-
os therusalem constitui custodes:

tota die ac nocte nō tacebunt ⁊c. sicut est de ecclesia in communi: ita est de persona in particulari semꝑ indiget custodia .s. ratione que custodiat vigilet ⁊ videat pertinētia ad salutē. cant. v. Ego dormio ⁊ cor meuȝ vigilat. Alioquin si ratio obdormiat ꝑ negligentiam anima ē in periculo.

¶ Figura .ij. Reg. iiij. hostiaria purgās triticū obdormiuit quo facto principes latr onū ingressi occiderunt Isbosech. Sic ratione q̄ hostiaria obdormiente per negligen gentiaȝ latrones intrant et occidūt animam per peccatum ergo in persona q̄ bene vult se custodire. nunq̄ debet ratio obdormire. ps. Non dormitabit neqꝫ dormiet qui custodit israel. Corpore dormiente ratio etiam dicit dormitare .i. non perfecte vigilare ideo dicitur cum corpore dormire qn̄ homo nullum penit⁹ actū habꝫ sic dormit quod aīa non cogitat dr̄ tamē dormitare qn̄ habet actum imperfectū sicut dormiens non potest perfecte veritatem deducere in quibusdam ratio oīno dormit nil boni facit neqꝫ ēt proponit. In aliis dormitat habet actum bonum ꝓponendo cogitando imperfectum tamē quia propositū non complet non concludit ꝓpter pigritiaȝ. ps. Dormitauit aīa mea p̄ tedio. Isti deficiunt a consūmatione boni propositi ꝓpter amorem et quietem carnis sue Augu. super Joh. Spiritus deficit vbi caro quiescit ⁊ enim caro mollibus sic anima duris nutritur illam blā da refouent hanc aspera exercent Sic habemus duo. Primum est qꝫ superior pars ciuitatis debꝫ esse libera. Secundum qꝫ ecclesia triumphans est portio superior: ideo merito est libera sicut dicunt verba proposita sursuȝ ⁊c. vbi tanguntur tres nobiles conditiones ciuitatis superne: qꝛ primo situatur eminenter sursum situs eminentia allicit ad habitandum.

¶ Auis nobilis habitat ⁊ nidificat sursum in locis arduis ita legitur de aquila q̄ est regina auiū. Job. xxxix. Eleuabitur aquila ⁊ ī arduis ponit nidum suum aquila differenter: volat ad cibū deorsum. ⁊ ad nidum sursum: ad cibum enim solū volat propter necessitatem vnde capta preda statim fugit non sistendo ibi. Sed ad nidum volat ꝓ securitatē: vñ ibi volat ⁊ ibi manet. Sic homo nobilior aliis creaturis cognitione et affectione debꝫ habitare et nidificare sursum cum xp̄o. Col. iij. Que sursum sunt querite: vbi xp̄s est ad mundum nō dꝫ descendere nec volare nisi quantū exigit necessitas victus ⁊ vestitus Job. ix. Sicut aquila volans ad escā ita faciebat qui volauit vsqꝫ ad tertium celum. paulus Thim. vj. habentes alimenta et quibus tegamur hijs contenti simus. Nam qui volunt diuites fieri incidunt in temtatiōes et laqueuȝ diaboli. Ergo viri spūales debent sursū ascendere.

¶ Exemplo Ezechiel .j. Facies aquile desuper ipsorum quatuor.

¶ Talis erat dispositio habitātiuȝ in arca Noe aīalia bruta erāt deorsum aues sursum homines brutales habitant deorsuȝ in mundo: spirituales autem sursum cum deo.

¶ Sed nota mundus decipit quosdā sic volens attrahere ⁊ domesticare columbas preparat eis cibuȝ facit eis nidum. quo facto colum-

be sequentes modicum lucrum ci bi et nisi habitant ibi nutriūt pullos non sibi sed alij q pullos rapit & deuorat et tñ columbe nolunt inde fugere sustinentes magnū dāpnum pro modico lucro. Sic mundus volens quosdam attrahere preparat nidum honoris cibum voluptatis. Quo facto fatui peccatores laborant seipsos occidunt et eviscerant amore cibi & loci quem offert mundus. Osee. vij. factꝰ es quasi colūba. Sed nota nō habens cor sicut columba exponit se labori periculo amissionis pullorum.

Sic isti labori et periculo animarum ergo non debemus deorsum descēdere ad mundum sed tendere sursum ad dominum. ¶ Exemplo illorum de quibus dicitur. i. Machabeorum vltimo. Eleuatis sursum manibus procidentes adorauerūt dominum tangit auctoritas tria quibus iuuamur ascēdere ad dominum ¶ Primū est largitio liberalis eleuatis sursum manibus. cadens in aquis magnis euadit submersionē & mortem eleuādo & extendendo manus ad arborem vel ad aliquod existēs in sicco mediante cuius adiutorio euadit submersionem.

¶ Persona existens in magnis diuitijs que mergunt hominem in interitum & perditionem remedium est quod tales ad pauperes christi qui sunt in sicco extendunt manum per opera pietatis.

¶ Exemplo sancte mulieris de qua dicitur. Prouerbiorum vltimo. Manum suam aperuit inopi. &c. sic euadit mortem non solum spiritualem sed etiam carnalem propter orationes pauperum. quibus succurrit hiero. in epistola ad nepot. Nō memini me legisse mala morte mori quilibēter opera pietatis exercuit ¶ Sed nota quidam nimis tarde eleuant manum ad opera pietatis expectant senectutem et mortē ps. Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum isti debent timere ne faciat eis deus sicut fit eis qui nis tarde eleuāt manꝰ ad id qd est extra aquā qr qñqz tu bibis quod aqua et es totꝰ inflatꝰ & nō pt aquā emittere tūc suspēdit per pedes vt aquā per violentiā euomat. Sic quidā tm bibunt de diuitijs huius mundi quod sūt pleni et inflati tm nil volūt emittere & isti debēt timere ne deꝰ eos suspendat in patibulo inferni vt saltem sic eorum diuitie euomant & de thesauris extrahātur. Job. xx. Diuitias quas deuorauit euomet de vētre extrahet eas deus. Scdo iuuat ad ascensum ad dnm afflictio corporalis pcidentes in terrā nō videns quod non potest aliter sagitte percussionem euadere psternit se ad terram: ita quod sagitta superiꝰ transit & pstratum non ledit p ctōr nullo modo potest sagittam diuine iustitie & punitionis effugere. ps. Quo ibo a spū tuo &c tunc nō est remediū nisi quod psternat se in terram. ¶ Figura. i. Reg. xxv. Cum dauid vellet domū Abigal percutere & cū vidisset dauid festinauit et pstrauit se coram suo faciem suā et sic liberauit se & domū suam. Sic pctōr cum considerat quod deus vult eum percutere & sagittare debet descēdere de asino voluptatis et corā deo pcidere per penitentiā ps pcidamus ante deum ploremus coram domino &c.

¶ Sed nota homies sūt magis negligētes circa seips quam bestie circa vitā corpalē vna aue sagittata vel

percussa alie statim euolant de lo-
co illo sic homo vidēs sociū suum
vel ꝓximum malo vite pcussum a
deo vel sagitatū statim debet locū
peccati fugere. hier. xlviij. Fugite
⁊ saluate aīas vestras. Nota qn̄ sa
gittans hꝫ multas sagittas signuꝫ
quāto diutine stat tāto est in ma-
iori periculo. Sagittans eñ com-
muniter: non primo ictu percutit
signum sed iuxta hincinde appro-
pinquando percutit signum exte-
rius in cortice/ ita ꝙ cadit ipsum
in corde per medium perforando
Treñ. iij. dicitur. De peccatore te
tendit arcū suū et posuit me quasi
signū ad sagittā. Uerū est ꝙ deus
nō statim pcutit peccatorē in pso-
na: sed in parētibus ⁊ amicis qn̄qꝫ
pcutit in corde in cortice: sed qn̄ ꝓ
pter omnia ista peccator nō mori-
tur de loco peccati deus percutit
in corporaliter et eternaliter occi-
dendo. iiij. Regū. ix. Egressa est sa
gitta per cor eius statim corruit.
Unde illi qui a deo pcutiuntur tar
dius ledunt ur grauius. vnde ma-
ximus lento gradu ad vindictam
diuina ira ꝓcedit: sed tarditatem
supplicij grauitate compensat.

¶ Nota ꝓcidēs corā alio ad placa
tionem offense nō debet statim sur
gere immo debꝫ iacere prostratus
donec sufficiat offenso.

¶ Figura Deut. ix. Moyses volēs
placere dn̄m ꝓ filijs israel dixit ꝓ
cidam ante dn̄m. xl. diebus et xl.
noctibus: sic pctōr procidens co-
ram deo ad placationem offense/
non debet statim surgere pniam
pmittēdo/ sed perseuerare vsqꝫ ad
satisfactionem perfectam.

¶ Figura. hester. viij. Procidit ad
pedes regis flens donec rex sce-
ptrū aureū pretēdit manu: quo si-
gnum clementie mouebatur.

¶ Tertio iuuat ad ascēsum in dn̄s
deū otio spūalis adorauerunt: sicut
terra lꝫ grauis ⁊ ponderosa eleuet
sursum mediāte fumo callido sibi
incorporato sic feruēs oratio ⁊ de
uotio cor nostrum eleuat ad montē
xp̄m. Esa. xxvij. Adorabūt in mō
te sancto sicut eñ fumus ascēdens
postea redit cū multo fructu: con-
curtitur in pluuiā ⁊ rore terrā fe-
cundat. i. oratio ⁊ deuotio cū mul-
to fructu reuertitꝰ adorātē. ps. Ora
tio mea in sinu meo cōuertetur.

¶ Nota defectu orationis: sicut de
fectu viuo in vtero si mater sit rea
mortis ꝗd iu porta parcitur ei: sic
ꝓpter fetū viuū deuotionis parcit
deus peccatori. Ex quo patꝫ quan
tū est peccatū deuotionē in se vel i
alio extinguere. Exo. xxi. Percu-
tiens mulierē pregnātē ad morteꝫ
⁊ faciens abortiuū tenet reddere
animā: multofortius ꝗ scīēter ictu
parue suggestionis pcutit: ita ꝙ de
bono ꝓposito abortiuū facit tenet
deo reddere aīam. Grauitate hu-
ius pctī describit. B. in quodā ser-
mone. d. sic. Si ꝗs religiosuꝫ in cor
de vestro oritur si ꝗcūqꝫ resistit ꝗ-
cunqꝫ repugnat plane cū egyptia-
cis paruulos israelitici gn̄is necat
imo cū herode natū psequitur sal-
uatorē. vn̄ Jac. v. Oratio fidei sal-
uabit infirmū. Orō eī hic saluat in
choatiue p grāꝫ ⁊ in futuro p glo
riā. Ad quē nos per ⁊c.

¶ Collatio.

SEcundo ciuitas cele
stis illustratur euidē
ter hierusalem: lucis
euidentia sufficit ad

delectandū. Persona volēs suis ser
uitorib⁹ satisfacere de moneta fal
sa elegit locū obscuruꝫ ne sua falsi
tas vel dolositas ꝑpendatur ⁊ re=
futetur: sed ꝑsona volēs satisfacere
de moneta bona ⁊ ꝓbata eligit lo=
cum clarū ⁊ luminosuꝫ vt valor sue
monete appareat. Christ⁹ hꝫ serui
tores suos ex vna pte et demon ex
alia et vterqꝫ seruitoribus suis ali
quid soluit: demon soluit debitori=
bus suis bona mundi. Matthe. ix.
Ostendit ei omnia regna mun=
di ⁊ gloriā eorū. di. hec oīa dabo ti
bi si cadens adoraueris me. Uerū
est ꝙ bona mundi sunt moneta fal
sa. Ratio est. Falsarius metallum
malum: scꝫ cuprum vel stannum co
operit bono exterius: scilicet argē
to vel auro: ita ꝙ a principio falsi=
tas vel malicia non apparet: sed ꝑ
cessu temporis cadit bonum me=
tallum et discooperitur maluꝫ qꝺ
latebat: et tūc clare apparet ꝙ mo
neta sit falsa. Sic demon volens
decipere monetam suam operit et
palliat. Nam offert diuitias coope
rit eas pallio misericordie. di. Fa=
cies elemosynas. ⁊c. Si honores ⁊
regnum palliat sanctitatē et iusti=
tia ita ꝙ homo sub pallio iusticie
honores ⁊ regnum desiderat: sꝫ ꝑ
cessu tēporis cadit et deficit ⁊ ma
lum qꝺ prius latebat apparet: scꝫ
auaritia diuitiis superbia in hono
ribus. Esa. v. Argētū tuū in scoriā
versum est: ideo soluit i hoc mūdo
qui est locus tenebrosus ⁊ obscu=
rus ne cognoscat: inde est: qꝺ mo=
neta dyaboli libenter recipitur et
amatur Christus vero seruitorib⁹
suis soluit monetam bonam ⁊ ap=
probatam: ideo soluit in loco cla=
ro et luminoso in hierusalem cele
sti. Esay. lvi. Dabo in syon saluteꝫ
et in hierusalem gloriam meā: vn
de ad locum iusti festinare debe=
mus. Exēplo xp̄i de quo Luce. ix.
Firmauit faciē suā vt iret i hierl'm
auctoritas tāgit tria p qͣ ad celestē
hierusalem peruenitur: p̄mo. s. aspe
ctu rectificat faciam suam. Perso=
na transiens per pontem strictum
debet aspectuꝫ rectificare faciem
suā cōuertere ad pontē ne corruat
Oēs volum⁹ ad ciuitatē paradisi
ꝑuenire: qꝺ nō pōt fieri nisi ꝑ pon=
tē penitentie trāseundo. Ratio est
Qñ est tanta habundātia aquaruꝫ
circa ciuitatem quod nō est acces=
sus ad eam nisi per pontem opor=
tet diligenter oculum ad pontē cō
uertere. Modo factū est diluuium
pctōꝝ. Osee. iiij. Maledictum fur=
tum homicidiū inundauerūt. vñ nō
est transitus ad ciuitatem nisi ꝑ pō
tem penitentie. ij. Macab. xxxi. Iu
das aggressus est ciuitatem firmā
pontibus: qꝛ confitens ciuitatē ce=
lestem mediante ponte debet ag=
gredi. Uerum est ꝙ pons peniten
tie strictus est pōs dicitur strictus
in quo oportet militem descendere
de equo equum per frenū ducendo
Esa. xxxi. Equi eoꝝ caro vꝫ ponte
penitentie oportet de equo descen
dere ⁊ voluptates carnis deserere
et carnem per frenum sobrietas ⁊
sollicitus ducere ⁊ tenere ⁊ cū hoc
ad iustum pontē faciē suā habere
per meditationē ⁊ considerationē:
vt dicat de tali facies eius euntis
in hierusalem. Luce. xiij.
¶ Sꝫ nota trāsiēs ꝑ pontē qñqꝫ nō
cōuertit faciē suā ad pontē sed a=
quā q iuxta se est ⁊ ibi speculat se=
ipsum: vnde attentius occupat cir
ca spectationem suam pedē ponit

extra pontē cadit ꝛ submergitur: sic quidam facie sue consideratio-nis vertunt non ad pontem penitē tie vnde cadūt ꝛ submerguntur in isto mundo. Grego. In dyalogis nōnullis sua nobilitas generis pa-rit ingnobilitatem mētis vt minꝰ nil imūdo se despiciāt qui se aliud prꝰfuisti meminerūt vt speculādo seipsos cogitarēt dānum qđ erit si corpora eoꝝ tā pulchra tā nobil a ꝛc. in feriendio conturbantur.

¶ Scō. perueniunt ad celestē hie rusalē effectu ratifico firmant trā siens p viā lubricā necesse est pe-dem figere super aliquod firmum et solidum: vt super lignū ꝛ lapidē via mundi est lubrica. ps. Uia illo rum tenebre et lubricum. Treno. iiij. Lubricauerunt vestimēta in iti nere plateaꝝ piculū vie lubrice ē quādo pes nō sistit vbi pmo ponitꝰ sed statim labitur vltra ideo facit hoiem cadere si staret vbi ponitꝰ: sed semꝑ labitur vltra plus ꝛ pꝰus appetendo: ideo in tali via difficile est: quin homo cadat in pecca-tum. Isido. iij. De summo bono: durum est: vt quis inter seculi vo-luptates a vitijs maneat illibatus a quibus: et si non cito implicatur aliquando tamen trahatur nec eñ diu potest esse securus: qui pericu lo fuit proximus volens igitur se-cure transire oportet pedem pone re insolido ꝛ firmo: scilicet in vir-tutibus que sole vobis remanent et auferri non possunt. prouer. xvi. Justicia firmatur solium. Sed no ta bene ante non sufficit firmare nauem ancora contra tempestatē maris imo etiā deponit velū inuol uit et implicat contra ventū con-trariū: si enim velū teneret eleuatū et expansum ventus cōtrarius na-uē euerteret ꝛ submergeret velū mediāte quo ventus mouet nauē cordis est quilibet sensus corporis mediante visu auditu. ꝛc. subintrat ventus commouens et immutās bonum gratie. Unde non sufficit nauem sui cordis firmare ancora boni propositi: immo etiam velum id est sensus corporis debet plica re: id est claudere contra tentatio nes et suggerēt peccatis. Demon autem inueniens velum. id est as-pectum vel auditum expensum et appertum statim sufflat tentatio-nem et suggestionem et vertit de bono in malum. Job. xxx. Abstu-lit quasi ventus desiderium suum.

¶ Tertio eundum est ad ciuitatē hierusalem pro continuis vt iret. ꝛc. ad completionem bone diete plus confert bona incessio ꝙ in-ordinata acceleratio quia festinās in mane deficit in medietate ter-minū vie. os habemus tendere ad celum qđ est facere longam dietā. Ratio est. Dieta dicitur longa in qua oportet ambulare omni hora ita ꝙ si aliqua hora dormiat vel si-stat est in periculo non peruenien di ad terminum: et perdendi bo-num hospitium: in via celi opor-tet ambulare omni hora: non solū in aurora pueritie sed in meridie adolescentie. et in vespere senectu tis. Ecclesia. xiiij. Non defraude-ris in die bono periculum diei non quacunqꝫ hora homo sistat in pec cato est in periculo mortis et non peruenit ad terminum ꝛ perdit ce lestē hospitium. Matthei. ij. Sur gite nō habetis hic requiem equꝰ melius vadit per viā durā ꝛ diffi-cilem ꝙ p prata virentia mollia et

herbosa in via dura: pes equi non figitur nec arestat: sed in via molli et herbosa equus non potest pcedere velociter. Itē comedēdo herbam frequenter sistit et deuiat: sic ducens corpus suum per viam penitentie duram ꝛ asperam et delicias subtrahēdo: magis directe tēdit ꝛ magis cōtinue ad celum.

¶ Figura .ij. Regum .vi. De vaccis quibus vituli subtracti fuerūt dicitur ibi: ibant in directum vacce pergentes et mugientes et non declinauerunt ad dexteram neqꝫ ad sinistram. Econtra ducens corpus suum per amena et delectabilia mundi frequenter sistit per lasciuiā: ꝛ dimittit bonam viā. Greg. Solent nonulli viatores dum amena prata in itinere prospiciunt per manendi moras inuecte: et a recti itineris certitudine deuiare eorūqꝫ gressus tardat pulchritudo itineris dum deleat.

¶ Nota quidam peregrināteс ad dn̄m sunt sicut peregrinantes per mundum volens peregrinari accipit signum peregrinationis sue sicut volēs transfretare accipit crucem quod signum portat longe tēpore .x. vel .xx. annis porta crucem super humerū laborem tamen trāsfretandi sustinet in modico. ita tamen alij nunqꝫ transfretāt: qꝛ nec a principio acceperunt crucem animo transfretandi: sed vt gauderent priuilegio cruce signatorum sic multi sunt qui in peregrinationis ad dominum portant signum et multo tempore signum peregrinationis ad dominū est tonsura clericalis. Ordo sacerdotalis habitꝰ cleri. isti signa portant aliq multo tēpore: sed laborē peregrinationis sustinent modico tēpore modicum laborāt ad officiū cuius volunt habere statum immo quidā nil laborant: qꝛ nec a principio acceperūt signum christi vt laborent: sed solum vt gauderent priuilegio portantium: tales non habent oculum ad laborem vel vtilitate sed ad dignitatem. Et vide celum ecce pro dignitate tuenda: honor datur totum sanctitati qꝛ fit nil aliud. parū talibus potest dicere christus illud Matthei .xx. Quid hic statis tota die ociosi ite ꝛ vos in vineā meā.

¶ Tertio celestis hierusalem habitatur confidenter libera est quādo non indiget portarum clausione. Econtra. Qui non indiget non est bene secura nec ab omni hoste libera. talis est ecclesia inferior ppter quod militans dicitur. Paralipomenō .xxv. Janitores per singulas portas obseruabant. Non est de ianitoribus ecclesie sicut de ianitoribus ciuitatis obesse: vbi quosdam ponit domus intra qui amicos domi recipiūt: ꝛ inimicos repellunt alios ianitores ponūt aduersa extra qui incident ꝛ isti impediunt ne aliquis intret ad benefaciēdū. Sic in ecclesia sunt quidam positi a christo isti sunt intra ecclesiam numero ꝛ merito isti bonos recipiunt et malos repellunt. alij prohibent et impediunt. quibus loquitur christus Luce .xi. Ue vobis legisperitis: qui tulistis clauem scientie ipsi non introistis: et qui introibant prohibuistis: igitur presens ecclesia non est penitus libera ab hoste ecclesia enim triumphans est penitus

libera ꝛ secura. Apoc. v. Porte ei9 non claudentur per noctem.
Unde de ea dr. i. Mach x. Ihierusalem q sancta ꝛ libera: vnde eius securitas debet cor nostrum allicere ad eius inhabitationem. B.
Festinemus ad locum meliorē ad agrum vberiorem: ad pastuꝫ saniorem: vt sine metu habitemus. sine defectu habundemus: sine fastidio epulemur. Quod nobis conced.

¶ De dñica in passione.

Semetipsū obtulit immaculatum deo. Heb. ix. Sācta cōsuetudo ecclīe hꝫ q p mortuis fiant orationes et oblationes vt deus misereatur ipsorū et secunduꝫ q mors est maior vl quia maioris persone vel cuia plurium simul mortuorū scdm hoc dꝫ esse oblatio maior. Exemplum habem9. ij. Mach. xii. q cū mlti de pplo domini mortui fuissēt Judas summus sacerdos. xij. dragmas argenti misit ihrlm offerri p peccatis mortuorū. Istud p tāto dictum est q scriptura vocat peccatorem mortuum. vnde dr Rom. v. Per vnum hominem pctm intrauit in mūdū ꝛc. Et videtur mihi q intrat mors anime per peccatum sicut intrat mors corporis per venenum aspidis. Ratio est.
Aspis occidit hominem sine dolore venenum aspidis facit hominez dormire ꝛ dum dormit moritur: et dolorem mortis nō sentit. Unde legitur q misera mulier Cleopatra volens non sentire dolorē ante mortem bibit de veneno aspidis: ꝛ sic factum est q dum moreretur nō sensit mortis dolorem. Certe sic occidit diabolus hominem per venenū peccati. quia facit obdormire. i. descere in voluptate peccati ꝛ delectatione et tunc dum homo absorptus delectatione peccati quasi dormit et quiescit subito moritur ꝛ tñ mortis dolorem non sentit q non percipit dolorem ad quam se obligat p pctm. In figura legitur Jud. iiij. q Jahel sizare estuanti ꝛ sitiēti aperuit ventrem lactis dans ei bibere quo hausto duꝫ obdormisset volēs quiescere. sequitur q Jahel infixit clauum in capite eius: vnde Sizara mortem sentiens defecit ꝛ mortuus est Sic diabolus anime sitienti et est amanti i tentatione aperit vtrem lactis proponit voluptatem ꝛ delectationem peccati: Ideo miser peccator sitiens ꝛ estuiens bibit lac: persequitur peccati delectationem sed assecuta delectatione credit dormire et requiescere clauo transfix9 occiditur non solum spūaliter stimulo peccati. i. Cor. xv. dr. Stimulus mortis pctm est sed etiā corporaliter sepe moriuntur subita morte. Et io sicut Cleopatra nolēs sentire mortis amaritudinem ante mortem bibit venenum aspidis sic mundani peccatores nolentes aliquem dolorem penitentie sentire ante mortem delectationē peccati bibunt ꝛ recipiūt in oibus quibus possunt ꝛ isto mō recte mortui fuerunt primi parētes nostri bibendo voluptatē pcti ꝛ delectationē. Un. Gen. iij. Uidit mulier lignum q bonum esset ad vescendū aspectu q delectabile tulit et comedit: ꝛ ideo potest dici de peccato ipsorum illō Deutero. xxx. fel draconum vinū

eorum venenum aspidum insanabile.q.d.vinum eorum.i.delectatio primorum parentum suo peccato fuit mel amarum ducens ad amaritudinem mortis spiritualis: sicut venenum aspidū ducit ad mortem corporis sic habemꝰ duo. Primū est ꝙ aīa existens in pctō mortali mortua est. Secundū ē ꝙ pro mortuis fiūt oblationes ꝛ scdʒ q̄ d̄ mors est maior oblatio dʒ eē ꝑcio sior et quia mors peti descendens ab Adā in nos erat maxia extendens se ad omnes.j.Cor.xv. In adam omnes moriūtur ideo oportebat ꝙ oblatio facta ratione istiꝰ mortis esset maxie virtutis propꝫ ꝙ sūmus sacerdos xp̄s nec auruʒ nec argentum sed seip̄ʒ obtulit d̄o patri vt nobis in peccato mortuis misereretur. Et hoc est ꝙ dicūt v̄ba proposita.

¶ Semetipsum te obtulit ꝛc. vbi tanguntur quattuor que reddunt istā oblationem commendabilem. ¶ Primum est quia multum sumptuosa semetipsū moult couptable ¶ Scdʒ multum gratiosa obtulit moult amiable ¶ Tertio rationabilis immaculata moult ꝯuenable ¶ Quarto sūme vtilis d̄o tres ꝓfitable. ¶ Prīo dico ꝙ illa oblatio fuit sūptuoso semetip̄ʒ dedit filius dei magis sumptuosā oblationem sed cum potuissʒ nos redimere per misteriū creature q̄re hoc nō fecit sʒ seip̄ʒ obtulit. Rō bn̄ficiatꝰ teneꝫ bn̄ficio ad seruicium per amorem et quanto beneficium est maiꝰ maior debet esse dilectio duo magna beneficia habet homo. Primum in sua decreatione quando factus ē ad imagineʒ dei. Gen̄.j. Faciamꝰ hominem ad imaginem et similitudinem nostram ista est maxima nobilitas quod magis est ad imaginem dei quam aliqua creatura etiam q̄ʒ angelꝰ secūdū Augusti. secundum beneficiuʒ fuit i recreatione seu redēptione et istud ē maius vnde damnatis non habentibus beneficiū redēptionis meliꝰ esset beneficium creationis nō habere q̄ʒ habere sicut dicitur de Iuda. Bonū erat illi si natus nō fuisset Luce.xxij. Unde si beneficium redēptiōis cōtulisset deus homini per misteriū creature tunc hō creaturam illam potuisset diligere etiam plus q̄ʒ dominum. Et iō voluit nobis conferre vtrunqʒ beneficium sʒ seip̄m vt tota dilectio cordis nr̄i tenderet ꝛ conuerteretur ad ip̄ʒ ꝛ hoc iuit ap̄ls ad Ephe v.d. Sic nos ābulate in dilectione sicut xp̄s nos dilexit ꝛ tradidit semetipsum ꝓ nobis oblationē ꝛ hostiā deo in odorē suauitatis. ¶ Nota i hac auctoritate Apostolus primo monet nos ad charitatē ābulate in dilectione. Ratio est dicit Aug. Scio aīa mea ꝙ amor est vita sua sicut eī corpꝰ moueri nō pōt moueri a seipso nec facile portari ꝛ leuari ab alioqꝫ i nullo iuuat se nota econtra. Corpus viuum mouet se ꝛ qꝛ iuuat super se facilius portatur corpus viuum ab vno q̄ʒ mortuū a tribus vel quattuor. Sic aīa mortua pctō mortali nec mouet se appropinquando deo nec facile portatur consilio monitione orationibus aliorum qꝛ in nullo iuuat se. ¶ Nota exemplum de heremita non potente homicidam sua oratione leuare qꝛ solus erat homicida nil cooperabatur ad suam conuersionem tunc heremita ostēdit

lapidis q̄ de mandato heremite homicida solus leuare non potuit q̄ ambo simul facile leuauerunt: vnde anima mortua per peccatū non potest se mouere deo appropiquādo. Esa. l. v. Ne apropiq̄s mihi q̄a immund⁹ es: s3 ai. viua p charitatē facile portat̄ orōnib⁹ aliorū Item seipsum mouet ad dominū Isa. xl. Qui sperant in domino mutabunt fortitudinem ambulabunt et non deficient Monet ergo nos ad charitatem q̄ ipsa est vita qua anima mouet se ad dominum ꝛ facile portatur ab alio vnde hoc est signū quo persona potest perpendere se habere charitatem quādo sentit se facilē ad bona quando faciliter credit consilio salutari quādo parata est dare vel restituere scdm cōsilium ecclesie. Cant. viij. Si dederit homo cunctā substantiam domus sue pro dilectione q̄si nil despiciet eam ita diligebat eū B. d. Seruitium qd tibi impendo Iesu bone vix est vnius hore si amplius est non sentio p̄ amore.

¶ Secundo tangit exemplū cui debemus nos informare sicut xp̄s dilexit nos xp̄s p̄ nimio amore dilexit nos nunq̄ post vnionem incarnationis separatus fuit a natura humana etiam in passione quādo anima separata fuit a corpore deitas fuit coniuncta vtrique. Io. xiij. In finem dilexit nos ideo nos debemus eū ita diligere vt nil separet nos ab eo. Exemplo pauli. d. Certus sum q̄ neq3 mors neq3 vita poterit nos ꝛc. Sic probatur an duo corde sint nodate vel colligate quanto enim hinc inde magis trahuntur fortius colliguntur nimio citius rumpuntur alibi q̄ in nodo similiter psona deuota quanto magis trahitur tentationib⁹ fortius colligatur deo ita vt citi⁹ anima separetur a corpore quā a deo quod. Philip. j. Cupio dissolui ꝛ eē cum xp̄o multo melius est sic quidam nodati sunt mūdo. Io. iij. Dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucem vnde: deus mouēdo tribulādo ꝛc. non pōt eos separare a mundo etiā quādo separatur anima a corpore dicit̄ ista colligatio nod⁹ q̄ sicut in tenebris in filum fila subtilia facile nodant̄ que posita in luce dissolui non possint nec apparet nod⁹ sic de fraudib⁹ mercatorum vsurariorum in occulto non possūt apparere ꝛ dissolui.

¶ Tertio tangit in quo christus nobis suū amorem ostendit tradidit semetipsum pro nobis mercator q̄ non potest decipi nec errare quādo puo reddat magnum precium signū est rem esse magni valoris vel multum dilectam ꝛ ex quo non potest errare, res d3 appreciari quantum ipse dat xp̄s decipi nō potest. j. Corint. j. Predicamus dei virtutem ꝛ dei sapientiam qui seipsum dedit pro nostra redemptione et salute. Bene ergo debemus appreciari et care tenere animas nostras pro quibus saluandis dei filius dedit seipsum. Hec est ratio Leonis pape dicens. Agnosce xp̄iane dignitatem tuam ꝛ noli in vilitate peccati detineri conuersiōe redire precium: tuum sanguinis christi est bene debemus cauere ab eius offensa qui seipsum dedit p nobis. Gal. ij. Dilexit me ꝛ tradidit semetipsum pro me, quare dedit se non creaturam.

¶ Respondeo scdm rationes plu

debet diligi amicus dans quã donum: sic facit deus. Geñ. iiij. Respexit deus ab Abel & munera ei9: sz mundi malitia oblito amico dãte solũ attendit & diligit donum: ideo de9 amicus qui om̃ia dederat homini. Geñ. nono. Tradidi vobis omnia: videns se oblitũ a peccatoribus: sicut falco ignobilis sequẽs predam suam ardeam dimittens ipsam sistẽs in pisce putrido q̃z ardea sibi ꝓijcit. Falco vero nobilis non sistit in pisce: sed sequitur ardeam donec eam capiat: sic corda nobilia non sistũt in pisce dato ei a deo: in delectatione creature sed currũt vsqz ad dominũ. Sed corda vilium peccatorũ deo oblito sistunt in donis ei9. ideo x̃pus dedit se q̃ten9 non possem9 nos excusare de eius dilectione: q2 ipse est amicus dãs ei donũ. j. Petri. ij. Tradebat autẽ iudicanti se. Item ostendit vtilitatem quã habem9 ex sua dilectione: que est placatio dei patris: oblationez / oblatio ꝓprie dat ad placationẽ offense. in veteri lege leprosus [illegible]iciebatur de tabernaculo & de castris. Leuitic. v. Eijciẽtes de castris omnẽ leprosum. vnde non poterat recõciliari deo nec stare coram eo donec mundaretur quod sic fiebat: sumebant duo passeres viui & mundi. Leuit. decimo quarto. quorũ vnus occidebat. ali9 intingebatur in sanguine occisi. et hoc sanguine aspergebatur leprosus septies: passer vnus permittebatur volare in agrum: tunc leprosus lauabat vestimenta sua: & sic reconciliatus accedebat ad tabernaculum. Sic deus propter lepram peccati primorum parentum offensus eiecit eos de paradiso: ita q2 quattuor milibus annorum vnica anima intrauit in paradiso: quod vidẽs fili9 dei: fecit de seipso oblationez ad nos mundandũ & christo placandũ. Hoc modo in christo sũt duo passeres. scilicet due nature humana & diuina. humanitas fuit occisa / diuinitas mansit viua / fuit tamen imersa in sanguine humanitatis. q2 mors hominis placuit deo in christo. modo isto sanguine leprosus peccator debet aspergi septies: quia passio christi ita debet cor suum tangere vt eius amore septẽ peccata mortalia deserat si sit in tali proposito non restat nisi lauare vestimenta sua per confessionem: & radere pilos per restitutionem. Sic reconciliatus poterit stare coram deo ꝯmunicando: passer vnus volans in agrum. est diuinitas volans in celum: vnde illa oblatio sãctificãdo placat nos deo Hebreo. nono. Sanctificati sumus per oblationem domini nostri iesu christi: et sic deo reconciliati. ipse consummauit pacem inter dominum et homines. Hebreo. decimo. Una enim oblatio consummauit pacem in sempiternum. Sicut enim leopardus turbatus de amissione prede non placatur nisi ostẽso sibi sanguine agni. sic nec deus de amissione generis humani nisi ostenso sanguine proprij filij. Colloc. primo. Pacificans per sanguinem christi crucis siue que in terris sunt siue que in celis.

¶ Talia vtilitas est victoria contra hostes: hostiam / proprie dicit hostia illud qđ datur vel offertur ad habendã victoriã de hostib9 vt ad regratiandũ de victoria iam habita: hec facit passio x̃pi nõ põt ho

stis melius vinci q̃ sumẽdo cõtra ipm arma: qꝛ plus timetur qui poꝛtat arma militis: qꝛ creditur habere fortitudinẽ: vexillum ꝛ ei⁹ arma: q̃bus xp̃s vincit demonez fuit mors in cruce. Heb. ix. Semel in cõsummatione seculoꝝ: ad destitutionẽ peccati per hostiã suã apparuit. Jde cõtra omnẽ insultũ demõis sumẽda est memoria mortis xp̃i.

¶ Scdm Ambrosiũ lupo hominẽ persequente: si figuratur palus vel crux in medio: lupus cessat ꝓsequi timens capi vel illaqueari signo sic de demone: si opponat crux vel passio christi: cessat ꝓsequi: non potest attingere.

¶ Nota de iudeo signãte se signo crucis: quam demon non poterat tangere. d. Uas est vacuũ: signatũ tñ. Jtez de demone fugiente signũ crucis: sicut habetur in hystoria. Christophori. et vide ibi vnde cõtra insultum canis inferni: offerenda est hec hostia. Heb. xiij. Per ipsum offeramus hostiam semper.

¶ Sed nota offerens lupo cadauer excoꝛiatuz: paratum ad deuorandum: non fugat ipm: sed prouocat ad sequendum. Sic ꝑsona proponens lupo inferni cadauer corpus paratũ ad peccata oꝛnatũ: non ꝓuocat ipsuz ad fugã: sed ad persecutionem. ¶ Tertia vtilitas est odoꝛ suauis: in odorem suauitatis: thus aũt nihil aut parũ ascendit vel redolet nisi in igne: sed tunc q̃to ignis est maioꝛ pl⁹ redolet odoꝛ altius ascendit. sic opus non reddit odorẽ corã deo: nisi sit in igne charitatis: qꝛ scdm Greg. deus pẽsat affectũ nõ sensũ: nec quantuz: sz ex quãto offerat affectu: qđ est magna cõsolatio pauperibus ꝛ debilibus: qui nõ possunt elemosynas facere nec penitentias sustinere: dũ tamen habeãt in corde voluntatez faciendi: si possent. Jdeo in opere bono: primo debet poni coꝛ i ignẽ charitatis: qꝛ tunc reddit odorẽ corã deo fugantẽ peccatũ. Thob. vi. Cordis ei⁹ particulaz ponas in igne: fumus eius excecat omẽ genus demonioꝝ: ꝛ qꝛ ista oblatio in igne fuit maxime charitatis. Jo. xv. Maiorẽ ac dilectionẽ ꝛc. tu maiorem habuisti dulcis Jesu qui dedisti aiam pro inimicis. ideo eius odoꝛ ascendit vsq ad deũ patrem.

¶ Figura Geñ. xxvij. ysaac statim vt sensit vestimentoꝝ eius flagrãtiaz dixit. Ecce odoꝛ filij mei sicut odoꝛ agri pleni: cui benedixit dñs

¶ Secundo ista oblatio est gratiosa: qꝛ gratis facta. obtulit secundũ Greg. Non placẽt deo coacta seruitia. vnde persona volens seruire deo: nisi coacta infirmitate nõ seruit deo gratiose. vnde dixit Lucia matri sue: parum placet deo: q̃ tũc dat ei que secũ ferre nõ potest. De istis dicit August. q̃ prope non dimittunt peccata: sed ab eis potius dimittunt. isti sunt similes anthiocho. de quo dicitur. ij. Machab. nono. Orabat celesti⁹ dñm a quo non esset miam consecuturus: qꝛ scdm Augusti. nõ amore sed timore pene: veniã petebat. oportet igit̃ seruitiũ deo gratũ esse voluntarium.

¶ Exemplũ in natura. Mirrha est arboꝛ emittens liquorem scz mirrham que sua virtute vermes necat: ꝛ corpora a putrefactione preseruat modo istuz liquorem emittit dupliciter. Primo spõte sine coactione. Secundo coacte per incisionem et puncturam: primus li=

quoi sponte emissus est melior et pciosior. sic penitētia ⁊ cetera bona que hñt necare vermes pctōꝝ pteritorū/⁊ pseruare a corruptiōe futuroꝝ si fiant spōte non coacte maioris sunt efficacie ⁊ virtutis. qꝛ ꝗ se spōte obtulit fuit eius oblatio gratiosa. Figura Gen. xxij. de oblatione ysaac. ¶ Nota hystoriā Circa qđ primo videndum ꝙ illa oblatio significat oblationē xp̄i p̄mo ratione psone: ysaac pmogenitus miraculose natus. sic xp̄s risus et gaudiū sanctoꝝ: vnigenitus patris in celo matris in terra: miraculose cōceptus de spū sctō. nat⁹ de virgine. Luce. ij. Euāgelizo vobis gaudium magnū quia nat⁹ est nobis hodie saluator. Secundo rōne loci: super vnū montiū. scđm Jero. Sup montē moria: vbi postea edificata est hierusalē ⁊ xp̄us passus. Tertio ratiōe societatis: duxit asinum ⁊ duos iuuenes. christ⁹ ad locū passionis venit sup asinū. Item duo iuuenes: duo populi gentiles ⁊ iudei: duo pncipes herodes ⁊ pylatus facti amici. Quarto: qꝛ sicut ysaac ꝓprijs humeris portauit ligna: immo strue lignoꝝ. sic crucem portauit christus vbi fuerunt multa ligna. vnde v̄sus. In cruce res alma qua pēdens hostia vera. Arbor adest palma cedrus cypressus oliua. Quinto ratione verborum. ¶ Nota verba que ponit ioseph⁹ abraham ad ysaac dicens: quomodo fuerat nat⁹ miraculose: ⁊ de mādato dei debebat mori in sacrificio: nō aliter: ⁊ qūo ysaac cum esset xx. annorum: rñdit se velle mori: et sponte accedens ad altare: pmisit se ligari exemplo christi. Sexto propter euasionem. sicut enim immolat⁹ fuit aries inter spinas et hircus ysaac autem euasit sic in christo corpus imolatum est inter spinas coronatū. inter iudeos: pungentes quasi spinas: inter spinas: scꝫ peccatores et latrones. Cañ. ij. Sicut lilium inter spinas: sed ysaac risus gaudiū. deitas illesa euasit. in quo docemur: ꝙ oblationē debem⁹ deo facere qꝛ primo debemus offerre quod diligimus: ⁊ melius est: filiū quem diligis. Sen. Qui nō dat qđ amat non accipit qđ optat. amor dei summe optandus est: quem si volumus habere oportet nos deo dare quod plus diligim⁹. ⁊ qđ melius est infra cor. Cor eni est pars corporis nobilior ⁊ magis dilecta a deo. Gen. xxx. Prebe fili mi cor tuum mihi. ita facit aucceps volēs accipitrē domesticare et attrahere. dat ei cor prede: accipit enim et delectat: ita in corde/ꝙ ipse contētus residuū prede dimittit domino suo. sic non potes deū melius allicere et domesticare ꝙ̄ dando sibi cor: si haberet cor tuū secure possesses habere delitias/diuitias ⁊c. sine peccato. ps. Diuitie si affluant nolite cor apponere.

¶ Nota de beato ludouico ⁊ beato Grego. Charū igit debem⁹ deo offerre: ⁊ melius exēplo abel. Gen. iiij. Abel obtulit de primogenitis gregis: sed hodie iplētū est verbū Senece dicētis. Paupib⁹ dat musca scutellas. panē tēpestas/vestem meā/vinum tonitrua. sicut tabernarius vinū suū clarū ⁊ forte/vendit leccatoribus/turbatum dat paupertibus. Secūdo oblatio dꝫ esse pfecta ⁊ integra: holocaustū totum deo incensum. j. Reg. vij. Samuel obtulit deo agnum integrū immo

culatuz in holocaustū dño in censum. Agnus integer hȝ cor lanā ꝛ pellē: sic debem⁹ habere ī corde cōtritionis dolorē: in carne penitentie saporē: i pelle ꝯuersationis decorē: in lana cōpassionis amorem: pauci offerūt istuz agnuz integruz hodie fit oblatio deo: sicut in funeribus cuz cadauere apportaꝫ qñqȝ: magnuz luminare: pānus aure⁹: et pauper lintheamen. sed eccl'ie non remanet nisi cadauer ꝛ lintheamē alia modico ꝑcio redimunꝫ. Sic deo ad cōfessionē venit ꝑsona cū lumine magne sciētie cuz vestib⁹ aureis ꝛ ꝑciosis. videꝫ ꝙ de⁹ totū debeat habere: qui tñ non hȝ nisi cadauer pctōrum. prebeꝫ lintheamē simulate cōfessionis/lumen sciencie/panni aurei reportanꝫ ad seruitium demonis redēpta modica pecunia data cōfessori ꝯtra ꝑceptum dñi. Nume. xiij. Primogenita oīs ꝛ bonis nō facies redimi: q2 sctificata sunt dño. Tertio debem⁹ dimittere ipedimenta: dimisit pueros: qm̄ pueri ipediūt oblationē parētum. j. Reg. ij. Erat pctm̄ puerorū grāde nimis corā dño q2 detrahebant hoies a sacrificio. Nota quō multitudo filiorꝫ facit capi symiā: sic parentes. Nota de patre ꝛ filio dānatis obuiātib⁹ sibi i puteo ifer ni. Quarto debem⁹ facere penitētiā in proprio corpore: ligna imposuit super ysaac filiuz suum: miles intrans bellum portat arma i propria ꝑsona. non dat armigero. sic pugnans cōtra vitia: arma penitētie debet portare: nō ꝯmittere aliis: dicendo ora pro me. Sic fecit xp̄s portans crucē. Nō de lignis crucis sicut habes in passione exposi tum. Canꝫ. tertio. Ferculum fecit sibi salo non de lignis libani. Lu. nono. Qui vult venire post me abneget semetipm̄ ꝛ tollat crucē suā et sequaꝫ me. Quinto dȝ imolari aries. i. corp⁹ nostrū: ȝ nota de illo ariete dicit: ꝙ herebat cornib⁹ inter vepres. vepres dicunꝫ spine impudētes illud qđ cadit inter eas. Vel. Dicunꝫ vepres q2 prenciūt vel lera vestes. Unde qñ ouis cadit inter eas: ȝ quandoqȝ pūgatur vsqȝ ad sanguinē non potest exire: et si tandē exeat relinquit ibi multum de lana. Huiusmodi sunt diuitie qñ persona incidit inter diuitias male acquisitas. licet sentiat aculeum ꝯsciētie vsqȝ ad sāguinē pcti. tñ ita capiꝫ et teneꝫ ꝙ nō pōt exire. ysa. v. Non putabiꝫ nec fodietur ascēdens sup eam spine. Nota aries herebat cornib⁹ inter vepres: q2 cornua. i. honores et dignitates: item apparat⁹ cornuū et vestium: tenet ꝑsonas iter tales diuitias sicut sciunt ꝙ si vellēt deponere spinas. i. diuitias male acq̄sitas oporteret deponere cornua ornatuū ꝛ honorum vnde demon tenet eos ꝑ cornua: sicut homo meli⁹ tenet ꝛ deiicit taurū per cornua ꝙ̄ aliter. Hec sunt cornua q̄ vētilauerunt iudam id est confessionem et fructum ei⁹ perdiderunt: et tamen aries: antequā offerretur deo necessario exiūit de vepribus: sic anteqȝ persona offerat seipsam mense dei ad cōmunionē oportet. ꝙ oīa ablata restituat. ex quo est soluendo ꝛ scit cui ꝛc. sicut ariete immolando ysaac euadit: quia quādo persona offert se dei seruitio: ȝ corp⁹ mortificeꝫ per penitentiā nō tñ perdit gaudium spiritnale. ps. Scđm multitudinē dolorꝫ ꝛc. Sicut enī episcop⁹

ecclesiam consecrãs solũ vngit locum crucis sic deus vnctionem cõ solationis diuine infũdit cruci penitente. B. Multi vidẽt cruces vestras qui non vidẽt occõnes vr̃as vñ põt dici tali psõe illd Gen̄. xxi. In ysaac vocabit̃ tibi semẽ.

¶ Tertio oblatio ẽ rõnabilis imaculatum speculum inspectuz, p maculis tollendis ꝛ lauandis oportꝫ esse mundum sine macula: aliter non bene ostenderet maculas alioꝝ. De xp̃o dr; Sap. vij. Cãdor est lucis eterne ꝛ speculum sine macula. Sicut enim in speculo integro q̃ntuncunqꝫ magno intuens videt vnicã imaginem quo diuiso apparent due: sic in xp̃o integro viuo apparebat vnica ymago. s. hominis vñ arguebant ipsum iudei dicẽtes tu hõ cũ sis facis teipsũ deũ In passione vero qñ istud speculũ fuit diuisum clare apparuerũt due ymagines. s. dei ꝛ hominis vñ dixit cẽturio Mathei. xv. Uere filiꝰ dei erat iste hoc est speculum appensum in medio ecclesie vt quilibet in eo videat maculã pcti sui et lauet hodie vides speculum aperto latere cor offerens inimicis; auarus videt brachia quibus tenent grossa: perforatas manus quibus tenẽtur minuta mali loquis. Iracundus videt christum tacentem nisi orando pro crucifixoribus. Lecator videt potum aceti et fellis delicatus lecto vestibꝰ videt christum nudum super crucem duraꝫ curiosa et ornata videt chrstũ spinis pungentibus coronatum. Hec ergo oblatio est speculum sine macula oblatum ad lauandum ꝛ tergendum nostrorum maculas peccatorum. Figura Exod. xij. Erit agnus sine macula sumens de sanguine eius ponens super vtrãqꝫ postem insuper liminaribus domorum. Postes anime sunt sensus corporis quibus intratur ad animam sicut postibus domum. Postes ergo debent liniri sanguine ratio est secundũ constantiam sanguis iuuenis tantũ dulcis est ꝛ odoriferꝰ: ideo sicut venator capta preda sanguinem eius recenti confricat canum os nares. ꝛc. Ut sentientes odorem prede: auidius eam sequãtur: sic etiam omnes sensus fideliũ vt deuotius christum sequantur. Ezechielis. xl. Sacerdos de sanguine qui erit pro peccato ponit i postibus domus. Item in superliminaribus domus. Nota liminaria tenent hostium in debito statu ne nimis eleuetur vel deprimatur vel mediocriter voluatur. Sic timor est liminare superius deprimens animam ne presumat de salute: spes est liminare eleuans corne desperet in vtroqꝫ debet peni sanguis christi ne timor sit sine fiducia nec spes sine penitentia propter memoriam passionis. Exodi. xij. Fasciculum ysopi intinges sanguine ꝛ asperges superluminare. Nota de tribus militibꝰ ingressis carcursiam.

¶ Quarto hec oblatio est vtilis deo scilicet facta ad ipsum placandum. vnde dicitur. prime. Pet. iij. Reconciliati deo per mortem filij eius fiduciam habemus ad deum vt quicquid petierimus accipiamus. Quod nobis concedat qui sine fine viuit et regnat.

¶ Item de eadem pas.

Corpus meum dedi percutientibus. ysa. l. Secundum naturam corporalem infirmis i vna parte datur medicina et sic munitio in parte alia sana. Unde propter morbum dextri brachij fit minutio i sinistro sic ꝓpter medicinā vel munitionē quā patit pars sana curat pars ifirma Rom. xij. Sicut i vno corpore multa menbra habemus omnia autē menbra non eundem actū habēt sic multi vnum corp⁹ sum⁹ in xp̄o in hoc est differentia. mēbra sunt diuersorum statuum vel officiorū persone ecclesiastice clerici et religiosi sunt oculi Job. xxix. Oculus fuit ceco sicut enim occulus totū corpus illuminat et dirigit sic debent facere persone ecclesiastice lucentes verbo et exemplo Mat. v. Lucent lux vestra coram hominibus brachia et manus sunt omnes mundani fortes et potētes defendere ecclesiam pedes qui totū corpus sustinent sunt pauperes debiles infirmi sustinentes miserias huius mundi. Caput ecclesie christus. Ephe. v. Modo cōuenit quedam istorum menbrorum infirmari sicut enim oculus corporalis infirmat per hoc ꝙ sanguis corruptus cadens super oculum indurat et generat maculā: q̄ oculū excecat que diu indurata auferri non potest. In principio autem quādo recens est abstergitur virtute sāguinis et tracti de dextra: ala colūbe sic oculi ecclesie clerici religiosi infirmantur per hoc quod corpus sāguinis peccati cadit super eos. Un̄ sequitur macula a deo indurata ꝙ vix etiam virtute sanguinis dextri lateris columbe christi abstergi potest. Figura Thobie secūdo. Stercora callida oculos thobie excecauerunt: scd̄m Paulū stercus diuitie et secundū Grego. stercus luxurie. Ardor istorum duorum stercorum quosdam qui debent esse oculi ecclesie: ita excecat ꝙ nec se nec alios sciunt dirigere. Nota periculum: quando primus equus de quadriga cecus est seipsum et totam quadrigam in lutum proiciet. Luce. vi. Nunquā potest cecus cecum ducere. similiter qn̄ manus et brachia ecclesie infirmantur paralisi: non possunt moueri ad opera mie et penitentie. zacha. xi. Dextrum eius brachium ariditate siccabit. Signanter dicit brachium dextrum: brachium em̄ sinistrū quo intelliguntur opera carnis mundana nichil habent siccum et paraliticum sed forte validum. Sed brachium dextrum quo intelligūtur opera bona: ita habēt aridum ꝙ moueri non possunt: et sic corporalis paralisis causat ex frequenti palpatione arg[enti] vel auri: sic paralisis in senibus est mirabilis imo tunc inualescit: sic alijs peccatis cū hoie senescentibus auaricia in senibus iuuenescit.

¶ Figura iude. xv. Sanson caudis vulpium alligat fauces ardētes que Philistei segetes vastauerunt. Pedes etiam ecclesie infirmātur quādoqz: sicut enim pedes corporis quandoqz sunt torti ita ꝙ non recte portant onus corporis. sic debiles pauperes quoqz suā miseriam nō portant recte ꝓpter deū sed distorte per impatientiā murmurando isti figurātur per Esa. de

quo dr. ij. R. xv. Tempore senectutis doluit pedes igitur habemus duo. Unū est q omnia mēbra eccle sie infirma sunt excepto xpo capite. Scdm ē q mēbrū infirmū qnq curatur pp medicinā et munitionē quam patit membrū sanum. ideo xps corpus suū sicut membrū sanū obtulit passiōi vt sic alia mēbra curarentur sicut dicūt vba proposita corp⁹ meum rc. vbi tāguntur tria. Primo preciū nr̄e redēptionis. corpus meū in statera iustapositū: vna peluis r qd in ea positum est ascendit deorsū oportet aliam descendere sursum nisi imponatur res maioris ponderis et valoris: sz quādo illō ponitur in pelui ōponderat illud qd primo descendebat ascendit. puer. xvi. Pondus r statera iudicium domini sunt. In ista statera onus pcti facit descendere in profūdum inferni et quia ante passionē totus mundus erat onustus io dr. Job. xvij. In profundo inferni descenderunt oia. vn̄ scdm iudicium dei ad hoc q anime que pp onus pcti descēderāt i infernū ascēderāt i celū oportebat tradere q eēt maioris ponderis et virtutis in bono q̄z pctm̄ in malo. Hoc non poterat esse pura creatura quia pctm̄ etiaz primū angelū fecit exire de paradiso. ideo filius dei posuit in statera totum corpus. Statera facta ē corporis predamq tulit tartaris. j. pe. ij. peccata nostra protulit in corpore suo super lignum.

¶ Xp̄s fecit sicut kalad⁹ q sic auertit faciē ab infirmo signū est mortis cōuertens faciez ad infirmū signū est curationis quia totam materiaz morbi in se colligit et suo calore cōsumit. sic xp̄s qui olim peccatorib⁹ vertebat dorsum non faciem tēpore passionis oculū mie ad peccatores ↄuertens sanat eos dolore pcti ad se trahens r calore charitatis cōsumēs lāguores nr̄os ipe tulit et dolores nr̄os ipe por. j. Jo. ij. Ipe ē ppicatio p pctis no. secūt in corpore suo Xp̄s est caput eccl'ie dolorē capitis oīa membra debēt sentire. itē caput omnia mēbra debēt sequi. Unde nisi corp⁹ sit mōstruosū totū corpus pōt transire p locum p quē caput transiuit sic dolorē capitis dz sentire oīs xp̄ianus compatiendo. Itē dz xp̄m sequi pniaz agēdo. B. indignū est sub capite cruentato mēbrū fieri delicatū. pp hoc ēt corpus suum tradidit vt ei compatiamur sequendo Luc. xxxvi. hoc ē corp⁹ meū qd p vobis tradetur seqtur sup lignum. Sicut ei pnia vel satisfactio illius pcti facta est in loco vbi p eccl'iam cōmissū ē. Un̄ violantes eccl'as ibidē faciūt: pcessiones. sic qr primum pctm̄ cōmissū fuit in ligno vestito ideo passio xpi q̄ fuit satisfactio illi⁹ pcti facta est in ligno etiā eodē scdm q̄sdam. Nota hystoriam. Sicut eīm lignū p̄mo fuit vexillū diaboli contra dn̄m: sic lignū crucis factum est vexilluz dei contra demonem figuratū p arborem pisidiō de qua dr q ei⁹ fructi. columbe pascunt ramis r vmbra tegunt. Hanc arborem draco timet in tantum q non audet vmbrā ei⁹ contingere vnde a longe stans cōsiderat q columba deserat arborē vel eius vmbram: tuncipsum capit sic de cruce fructu eius r animab⁹ columbinis et demone. Sap. xiiij. Benedictum lignum per quod fit iusticia. Nota de demone timente vmbram crucis in vita beati chri-

stofort. Scdo tāgitur modus oblationis .dedi. Il souffrit frāchement Tytū.ij. Dedit semetipsum pro nobis vt nos redimeret ab omni iniquitate ⁊ mundaret sibi proprium ⁊ acceptabilem sectatorem bonoꝝ op. ¶ Tertio tāgitur grauitas passionis ꝑcutientib⁹. Il endura grāt torment. Thren.iij. Sedebis solitarius et tacebis q: leuauit se supra se ponet in puluerem o s suuz: si forte; sit spes dabit percutienti se maxillā: siccabūtur opprobriis. ⁊ Mat. ix. Percutiam pastorem et dispergentur oues gregis. expone et applica. Rogabimus dominum ⁊c.

¶ De ramis palmarum.

HO sentite in vobis qđ ⁊ in xp̄o iesu. Phil.ij. secundum naturā quando pueru⁹ infirmatur ad mortem non potest bene curari in corpore, ꝑprio quia ꝑpter debilitatem non potest medicinā sustinere: ideo tunc daẜ medicia nutrici sane ⁊ forti. Et q: puer lacte eius nutritur cū lacte virtus medicine transit ad pueruz: sicq ꝑ medicinam quam nutrix sana recipit puer infirmus curatur. Hō existens in peccato mortali non soluz infirmatur ad mortē corporal'r īmmo etiā spūal'r iā mortuus est. q: pars pulchrior corporis ī homine dum viuit est turpior et horribilior post mortem. s. facies que pulchrior est in vita est turpior in morte. ꝑp quod ex quo ꝑsona q̄tūcūq pulchra aliq̄diu iacuit mortua nullus amicus vult eam videre in facie tarde est eis ꝙ sint expediti de ea et ꝙ sit sub terra. Sic in peccatis peccatum quod huiusmodi viuenti per quod videtur delectabil' ⁊ magis allicit est quod reddit animā turpiorem coram deo. Peccatū enim quod magis allicit est luxuria: et ista est que magis deturpat animam. Jero. Nichil vilius ꝙ vinci a carne ⁊ nichil gloriosius q̄ꝫ vincere carnem. luto enim vilior vita eius. s. luxuriosi. Licz ergo luxuria non sit grauior aliis est tn̄ turpior in tantuz ꝙ demones nobilioris nature de peccato illo dedignantur tēptare in quo tamen miseri hoies nō erubescunt putrescere. ergo existens in peccato mortali mortuus est quia semper illd' quod apparet pulchrum in temptatione illud est turpius in perpetratione. Et quia oēs preter xp̄m erant in aliquo peccato oēs erant sicut infirm⁹ ꝑp qđ null⁹ erat qui medicinā cōtra pctm̄ posset recipere oēs erant nimis debiles: solus xp̄s fuit sanus ⁊ fortis absq omni peccato. Ideo ipse sol⁹ sicut nutrix recipit medicinā amarā mortis vt nos restitueret sanitati. i. Pe.iij. Deglutiens mortē vt vite eterne heredes efficeremur ⁊ q: medicina nutricis non confert puero nisi ipse eā sentiat sugiendo vbera ideo Paulus monet nos sentire per cōpassionem et meditationem medicinam passionis quā pro nob' sustinuit dicens Hoc sentite ⁊c. vbi tanguntur tria. Primū ē ꝙ nunc studendum q: xp̄i passio et dolor. Hoc sentite cuius rō est q: dolorem capitis omnia membra sentiunt quia a capite cetera membra reguntur. Nunc recolimus dolorem capitis nostri iesu qui fuit tantus ꝙ propter mortis future ymaginationez solam factus in agonia sudauit sanguinem in tanta q̄titate ꝙ decurrebat in terram. Pensandum quan

ta fuit mortis acerbitas quādo sola ymaginatio mortis sudorem sanguineū excitauit. factus est sudor ꝛc. Luc. xxii. Non videtur esse mēbrum xp̄i qui ꝑpter passionis meditationem non sudat saltem aquā vel lachrimas. Isto sancto tempore iesus xp̄s sudauit sanguinem. sed quō poterimus habere istum sudorem ecce medicus volens facere infirmum sudare claudit fenestras camere ipsum cooperiens ꝛ tunc qn̄ infirmus stat quiete non vertens huc vel illuc quandoqꝫ subito inuenit se totum a sperſuꝫ sudore et aq̄ alioquin si fenestre remanerēt aperte ventus aliq̄s subintraret qui totum infirmuꝫ refrigeraret. Sic isto sancto tp̄e ꝑsona deuota dꝫ fenestras anime .s. sensus corporales magis solito clausos tenere minus currendo minus garrulando ne ꝑ sensum indiscrete apertum temptationis ventus subintrans totū cor refrigeret eius deuotionem desiccans: ꝛ qn̄ cor sic est clausum et stat quiete non vertens se hincinde ſꝫ solū ad xp̄i passionē attendens subito se inuenit in aquis deuotiōis et lachrim; cōpunctionis ꝛ sentit cōsolationē spūalē i tm̄ ꝙ vnā lachrimā deuote non daret ꝓ oībus diuitiis mūdi. Nota de sctō p̄re q̄ monit⁹ vt non tm̄ fleret ne perderet oc'los: rn̄dit ꝙ pl⁹ vellet perdere oculos corporales ꝙꝫ consolationem quā in lachrimis sentiebat psal. cibabis eos pane lachrymarum ꝛc. hoc est primum .s. quod debemus sentire ꝛ cogitare in passione christi ad quod nos monꝫ ap̄ls Phil. iii. Quicunqꝫ ꝑfecti sumus hoc sentiamus. Clericus volens scientie perfectionē attingere debet studere in bono libro et veraci liber docens nos omnia necessaria ad salutem christus est qui fuit apertus i passiōe. Apo. xx. Liber apertus est qui est liber vite si enim respiciamus habet librum in pedibus ꝛ manibus inueniemus exemplum perseuerantie. ita enim fuit fixus et conclauatus in cruce ꝙ nec propter iudeorum instantiam nec propter matris conpassionem de qua mirum est quomodo pre dolore nō crepuit noluit crucem relinquere sed ibi mortu⁹ fuit in quo scd̄m .B. Dedit nobis exēplū ꝑseuerantie in cruce pniē vt nec terrore malorūꝫ nec blandiciis amicorum qui vellent oēs filios ꝛ filias esse vsurarios sicut ipsi deserentes statum bone vite si enim respiciam⁹ hunc librum in pedib⁹ ꝛ manib⁹ inueniem⁹ exēplū ꝑseuerantie: ita em̄ fuit fixus et cōclauatus. Sed quidam sunt sicut vitrum vitrum qn̄ est bn̄ lotū et positū sup mēsā stat in pace ſꝫ ad modicuꝫ flatum venti cadit et frangit̄. sic q̄daꝫ sunt modo loti per confessionem parati ad mensaꝫ cōionis post pascha statim ad flatum temptationis cadent fracti per peccatum. Vellē ꝙ tu rn̄deres post pascha qn̄ diabol⁹ vel mala societas insufflauit sicut nouicius pater matri que solutis crinibus et pectus ꝛ vbera; ostendebat ꝛc. et ideo si volum⁹ hr̄e perseuerantiā bone vite studeam⁹ i hoc li. i. Cor. i. Sitis perfecti in eodeꝫ sensu ꝛ in eadem scientia. sequit̄ hoc sentiam⁹ .s. Non enim sufficit passionem xp̄i dicere vel audire sed oportꝫ sentire tractu .s. applicādo manum ad opus alioquin stati cadem⁹ in peccatuꝫ. Legitur ꝙ angelus volens sibi cauere a somno

ne capiatur lapidem durũ accipit quem a terra eleuat. sicq̧ lapidis grauitas et durícies preseruat eũ a somno ne capiat. Sic psona volens se custodire a somno pcti ne capiat duriciã pnie dz assumere. q2 duricia pnie eam a somno pcti preseruabit. alioquin nisi teneat asperitatem pnie cito obdormiet.

¶ Legimus q sanson fortissimus inclinauit caput suũ gremium mulieris ꝗ statim obdormiuit. nec mirũ habebat puluinar nimis molle: q2 carneũ ꝛ sequutũ est tm̃ malũ q fuit captus excecatꝰ ꝛ puatus fortitudine. Sanson fortissimus est volũtas adeo fortis: q a deo nec a creatura cogi pt. nulla creatura põt facere violentiã peccãdi quãdo tñ voluntas inclinatur ad carnem deserens pniam consentiens sensualitati vult quiescere eẽ ociosa nichil facere delicate viuere mollibus indui: vix potest esse qn obdormiat cõsentiens in pctm̃. propter qd volens sibi cauere a somno pcti: semꝑ dz manu tenere ꝛ sentire aliquam duriciez pnie. amore xp̃i hoc est bene rõnabile ex quo tantum ꝑ nobis sustinuit. Phili. ij. Justũ est nichil hic sentire. Scdo tangitur quare debemꝰ xp̃i passionẽ cogitare q2 inueniemꝰ signum affectiõis ꝛ amoris vobis. Passio em̃ quã christꝰ sustinuit: nõ pro eo fuit cũ esset oĩno innocens: sed ꝑ nobis vt nos absolueret a peccatis ꝛ conduceret ad celum. Iste amor christi sicut cerui fortior ad alios. Legitur q inter ceruos viget amor naturalis in tm̃ q cum habẽt trãsire passum periculosum sicut rippariã fortior ꝓcedit transiens primo rippariã: ꝛ tunc ceruus appoditus ad primũ ponit caput suũ sup dorsum pmi ꝛ tertius ad scdm ꝛ sic de aliis. ita q p pmi virtutẽ ꝛ adiutoriũ oẽs aliĩ transeunt. Ante mortẽ christi inter terram ꝛ celuz erat passus adeo periculosus q nullus poterat trãsire nec ꝓphete nec patriarche: erat em̃ i medio ripa ignea ꝛ ianitor angelꝰ q̃ hoiem nõ pmittebat intrare. ꝓpter quod christus q̃ erat fortissimus amore nostri intrauit ripariã passionis ꝛ per ripariã sanguinis extinxit ripariam ignis: amouitq̧ angelum de porta paradisi: ponens ibi petrum: qui ipsum primo negauerat in hoc dans peccatoribus spem veniendi ad regnuz si tamen fuerint similes petro sicut in petendo ipse enim egressus foras fleuit amare. Luce. xxi. non solum tunc immo postea semper quotiẽs recolebat de peccato suo: sicut dicit. Clemẽs in suo itineratio. propter quod petrus pannum in sinu portabat qui inde ploratorũ nomen accepit. Unde ex quo christus posuit se in ripariam penitentie amore nostri si volumus nos tenere et appodiare ad ipsum: facile poterimus trãsire. Nunq̃ enim erit adeo modica penitentia: quin sit appodiata ad christum. i. facta amore christi que non facit transire ad paradisum: propter hoc enim posuit se primum vt eum per amorem sequeremur. j. Pet. iij. Christus passus est pro nobis vobis relinquẽs exm̃ vt sequamur vestigia eius. Christus passus est ꝑ nobis: iste fuit amor excessiuꝰ ꝛ sine mensura: bene em̃ legimus q membra exponunt se ꝑ capite sed non econuerso. vnũ mẽbrũ putriduz absciditur a corpore

ne corrumpat: sanũ pro infirmo vulnerat. Deus pater fecit sicut prudens munitor: prudẽs munitor ad curandũ brachiũ sinistrũ: infirmũ: minuit dextrũ sanũ sicq3 p sanguinẽ quẽ trahit a brachio sano curat infirmũ. Sic deus pater brachiuz suũ sanũ. i. filiũ minuit vt nos q̃ eramus brachium sinistrum et debile curaret: sed illa fuit crudelis munitio non cum lãceola sed cũ grossa lancea militis penetrante vsq3 ad cor: non soluz in brachio latere vel pedibus: sed in toto corpore in tantũ secõm Augu. q̃ vix potuisset acus situari in corpore xp̃i nisi in sanguine: minuto fuit tanta q̃ cum sanguine exiuit anima: et sic nos q̃ eramus brachiũ infirmũ fuimus curati. j. Pe. iij. Christus pro peccatis nostris mortuus est iustus pro iniustis vt nos offerret mortificatos quidã carne viuificatos aũt spũ.

¶ Nota q̃ ex pctõ incurrimus quadruple: dãnũ: q2 pmo fuimus fedati sine tort. cõtra qd christus est vnctus ad nos decorandũ vnguento grãe. Scdo fuimus incuruati sine tort. cõtra qd ipse est iustus ad nos rectificandũ p lineã iusticie. Tertio fuimus a deo alienati sine a destor: contra quod offert nos deo in signum amicitie. Quarto fuimus mortificati sine mort: cõtra qd offert nos viuificatos spũ ista sunt quatuor bñeficia passionis cõtra quatuor dãna que incurrimus propter pctm̃ primorũ parentum. Et postq̃ ostendit nobis tm̃ signũ dilectionis iustum est q̃ diligamus eum sequẽdo et seruiẽdo: et hoc statim sequit̃ sequamini. ¶ Debemus facere sicut piscis marinus: cui lz videatur dulcis et sapida aqua maris: dũ est ibi q̃ cũ est extra mare sapore aque dulcis sequit̃ cõtinue q̃usq3 veniat ad fontẽ et priusq̃ recedat ad mare pmittit se occidi et capi. sic lz pctõr dũ est i amaritudine pctõ2 dulcis et delectabilis videat̃: tñ ex q̃ exiũt pcti amaritudinẽ et sentit diuini amoris dulcedinẽ: d3 eum sed amando et seruiendo: seqtur vt prius pmittat se occidi q̃ deserat dñm sequi. Sed multi magis diligunt vitã psentẽ momẽtaneam q̃ eternã. Si ei rex ex latrone ducto ad patibulũ sci3 vel pprũ filiũ offerret suspẽdio ad liberãdũ latronez latro sẽ in ppetuo seruiret et inclinaret osculãs terrã p quam transiret Sed rex celi vnicũ filium dedit vt nos ab inferni patibulo liberaret et nullus curat nullus vult eũ seq: et pro certo nolentes sequi finaliter suspendunt̃ in eternũ: iõ faciendũ est cõsilium Deut. xiij. Dñm vr̃m timete et ipsum sequimini.

¶ Tercio debemus passionẽ xp̃i cogitare q2 est magni valoris. xp̃o iesu: virtute passionis xp̃i possumus saluari. j. pe. j. Redẽpti estis de vana vestra cõuersatione: pcioso sanguine incõt. iesu ¶ Modus aũt huius ht̃ Exo. xij. vbi legĩ q̃ pceptũ fuit iudeis occidi agnũ de cuius sanguine porte domus linirent ad modũ crucis sup vtrãq3 postem: et in vtroq3 sup luminari domus. Quo facto angelus dñi totam terrã pambulans in oibus domibus non signatis sanguine agni occidit primogenitum habitantes vero in domibus signatis sanguine saluati fuerunt: scõm Gre. agnus significat xp̃3 eius ei sanguis fundebat̃ in modum crucis q2 in vtroq3 sup luminari et in vtraq3 poste. Unde si volumus saluari

virtute passionis xpi: omnes portas domus omnes sensus corporis nostri debemus signare sanguine xpi et cauere ne derelinquamus quia hora noctis .i. mortis angelus dñi totam domum circuiens/quantumcunque sit domus alta et bene murata/et de magno genere nisi persona signata sit/et armata sanguine/totum erit occisum et dãnum. Christus faciet in morte sicut homines intrantes bellum: quando enim duo exercitus debent congredi qui sunt de vna parte assumunt sibi aliquod signum comune quo cognoscunt se mutuo ita quod dum sunt in prelio vnus videt in alio signum suum/scit ipsum esse de parte sua/nec eum percutit/alium vero qui signum suum non portat si pōt percutit et occidit. Sic erit in morte cuiuslibet nostrum. illi scz quibus arma sue crucis nō inueniet. si percutientur et detrudentur: scz in profundum inferni: sed illi qui habebunt arma xpi. s. passiones saluabuntur: et qui fuerint arma christi in cruce. Ecce habuit per totuz corpus paupertatem et miseriam/ suspensus in medio latronum sicut pro latronibus bursa suspenditur cum latroni in signum quod pro burse abscissione suspenditur. habuit etiā per totum corpus paupertatē contra foratos: et vestes trahentes per terram/in capite arma austeritatis/spinas vsque ad cerebrum penetrantes /contra capita et cornua coronata: in ore arma patientie et charitatis indulgendo mortem et orando pro persecutoribus: et ista sunt arma que maxime placent christo. Exemplum de illo qui indulsit mortē patris/quem crucifixus amplexus est cruce relicta. Ista sunt arma xpi que quicunque portauerit in hora mortis non habebit timere. vnde apostolus Gal. v. dicit de cetero. Nemo michi molestus sit: Ego enim stigmata domini iesum in corpore meo porto. Rogabimus. etc.

¶ Item de eodem.

Rocesserunt obuiā ei Jo. xij. Legato pacis et concordie reformāde solet processionaliter obuiari maxime quando ad locum principale sue legationis descēdit in abdia dr. Auditum audiuimus a domino et legatum ad gentes misit. Fuit autem christus legatus non quicunque: sed pacis et concordie inter dñm et homines reformande. Ephe. ij. Ipse est pax vestra qui fecit vtraque vnum. Sicut enim duo metalla non vniuntur nisi mediāte aliquo pingui vnctuoso sicut patz in ferro et stagno. sic nec dñs pater/et peccator nisi mediante christo qui vnctus interpretatur. Item sicut cōtraria ignis et aqua nunquam vnirentur in mixto nisi concurreret virtus celestis temperans ardorem ignis et calefaciens aquam. Sic deus et peccator nunquam per amiciciā cōuenirent nisi concurreret virtus solis iusticie xpi qui ex parte dei temperat ardorē vindicte et ex parte hominis tollit frigiditatē culpe. Istam pacem maxime fecit tpe passionis. Col. j. Pacificans per sanguinem: siue que in terris siue que in celis sunt. Nota signuz quod quando nuncius seu legatus vult tractare de pace est/ quando cuspidem gladij ferrum lancee vertit ex parte sua: et illud quod ledere non potest ex parte eius cuius pacem tractat. Sic quia xps tēpore passionis lanceam contra pctōres feriri et vulnerari meruerunt in proprium corpus et latus conuertit.

Joh.xix. Unus militũ lãcea latus eius apuit signũ fuit q volebat pacẽ inter dñm et hoiem reformare. Isido.liij. Vulnerat9 est pter iniquitates nr̃as: sic qñ hõ lãceã qua pctm̃ dz feriri ⁊ vulnerari in seipz cõuertit penitẽdo ⁊ seipm̃ puniendo signũ est pacis ad dñm iste sunt tres lãcee infixe in corde absalõ.ij. Regũ.xxviij. Absalon interpretatr pr̃is amaricatio significans peccatorẽ q̃ deo patri multas amaritudines subministrat. In corde istius figunt tres lãcee qñ cor ei9 punit ⁊ cõpungit p pctõ triplicis cõcupiscẽtie. Venit igit xp̃s in mundũ sicut legatus pacis: ⁊ q2 hodie ad pn̄cipalẽ locũ sue legationis descẽdit in hierl'm: ideo merito pcesserunt obuiã: vbi tãguntur tria que reddunt istam pcessionem meritoriaz Primum est exercitiũ laboris contracti. pcesserunt. Nota cursor cõducit nõ solũ ad vie cõsummationẽ: sed etiã ad maiorẽ acceleratiõnẽ: ita q non solũ tm̃ datur illi q̃ ad terminũ puenit imo plus lucrat q̃ citius attingit ⁊ tũc ad maiorẽ remunerationẽ facit loboris contractio: ceteris em̃ parib9 ille puenit cicius qui cõtrahit citius. De vita presenti dicit Job.ix. Dies mei velociores fuerunt: cursore: conditi sumus non solum ad pueniendum sed ad accelerandum. Unde z maius stipendium reportat qui plus accelerat velocius autem currit q̃ per pctm̃ viã nõ interrũpit. Discõtinuat viam qui labitur in culpam Figu. Joh.xxi. Qui grãm conseruauit precurrit citius petro q̃ negando peccauit: dum autem est q accelerationẽ vie impedit ⁊ retardat est amenitas vie copia fructuũ In via amena homo libẽtius sistit Tpe aũt videmiaz ⁊ fructuũ cursor relicta via intrat hortos scindit arbores. ⁊ dũ fructus colligit capitur: ⁊ sic accepto itinere retardat. In via sterili dura hõ veloci9 currit et minus sistit: sic amenitas mũdi copia fructuum.i. mũdanoz delectabilium retrahit a progressu virtutum et trahit ad pctm̃ in quo homo moritur ⁊ capitur. Figu. Gene.iij. Vidit mulier lignum q pulchrum esset ad co. Econtra. in via dura penitentie: homo min9 sistit ⁊ per cõsequẽs citius peruenit. Et ista est ratio quam deus amicis suis viam asperam sub ministrat. Gregori.xxxiij.mor. Electis suis ad se pergentibus dñs huius mundi asperũ iter facit ne dum quisq3 vite presentis requie vie amenitate pascitur magis eum diu pgere q̃3 citius puenire delectet ne dum oblectatur in via obliuiscatur qd desiderabat in patria. Hoc est ergo pmũ qd tangitur exercitiũ laboris contracti. pcesserunt. Pver. iiij. Justoz semita quasi lux splendens procedit et crescit vsq3 ad primum diem. Auctoritas tangit quatuor que faciunt istam processionem meritoriã. Primũ rectitudo sine defectu. Justorum semita: semita solet esse breuior et rectior q̃3 via lata. Esay.xxvi. Semita iusti recta est rectus callus iusti ad ambulandum. via plana facilior et securior: in via plana homo firmius potest stare et pedem figere. Econtra via mõtuosa est grauior ⁊ periculosior. In via em̃ montuosa siue homo impellatur ab ante siue trahatur retro facil9 cadit: sic semita xp̃i via simplicitatis via

humilitatis facilior est nemo impedit ambulare volentem. Item securior hō non hȝ tot trahentes tot impellentes prouer. x. Qui ambulat simpl'r ambulat confidenter vnde semite christi eligende sunt tan ꝙ̄ recte prouerb. ix. Ducam te per semitas equitatis quas cuȝ ingressus fueris non artabuntur gressus tui et currens non habebis offende. Econtra via montuosa honorū est grauis ꝛ periculosa propter trahentes et impellentes. vnde ꝑuer. Ambulauimus vias difficiles. vn̄ ergo ꝓuenit ꝙ multi eligunt viam honorum difficile fugientes viam humilitatis facilem. rō est. cursor calefact⁹ currit libēti⁹ cōtra flatuȝ venti ꝛ propter ventū flantē ꝛ refrigerātem q̄si non sentit vie laborē. Et qꝛ vēt⁹ glīe vanitatis flat i via honoris et dignitatis nō hūilitatis ideo multi currunt ad viam honorū calefacti attendentes glīe fastū nō spūale piculum' B. Multi cū tāta fiducia ꝛ alacritate currerent ad honores si sentirent et honore grauari metuerent nec cum tanto labore ꝛ periculo quarumlibet affectarent infulas dignitatū. Nūc vero qꝛ sola attendit glīa ꝛ non pena purum esse clericū erubescitur i eccl'ia. Scđo facit ꝓcessionē meritoriam pulchritudo in aspectu lux splendens corpus lucens et splendens intuentes delectat. sic conuersatio splēdida et honesta Stella qꝛ non solum in se lucet immo etiaȝ aliis splendet: ideo delecta ꝛ dirigit viatores sic ꝑsona in se sancte ꝛ vite et ꝯuersatiōis honeste. heb. xiii. Luce splenda fulgebit. nota aliter splēdide corp⁹ celeste aliter terrestre aliis splēdēdo ꝯsumit et deficit in seipso sicut patȝ in candela que dum alios illuminat seipsam deuastat. Corpus vero celeste splendet aliis sine cōsumptione ꝛ destructione sicut patet in stella que sic lumen defundit ꝙ in sé nō deficit sic bonus dum lucet aliis in exemplo ꝑ supbiā non deficit i seipso. Apo. xxii. Ego suȝ radix et genus dauid stella splendida matutina. falsi ꝟo ypocrite sic splendent aliis ꝙ erubescunt ꝛ deficiunt in seipsis. Ioā. xxiiii. Nōne lux impii extinguetur nec splendebit flamma ignis eius. Nota hō ꝑdidit splendorē spūa'ē duplr sicut stella splēdorē corporalē. Primo se soli supponendo ꝑ supbiā sicut lucifer. Cecidisti de celo q̄ mane oriebaris. ysiō. xiiii. Scđo soli se directe opponendo per inuidiam. Greg. Qui de alterius ꝓsperitate affligitur q̄d alid' ꝙ̄ de solis radio excecratur. Tertio vmbre terre supponendo per auaritiam sicut luna quando intrat orbem terre. ysi. xiii. Luna nō splendebit in lumine suo. Tertio requiritur manitudo i profectu ꝓcedit ꝛ crescit: scđm naturam flumina a mari exeunt ꝛ ad mare redeunt ad mare vnde exeunt flumina reducunt. Eccli. i. Iste cursus aliquotiens impeditur quedam enim flumina q̄to plus procedūt magis decrescunt pp duo. Primo quia transeunt ꝑ terrā calidaȝ ꝛ ardentē que aquā bibit ꝛ consumit. Tenēdo qn̄ nō recipiunt aliorū fluminū admixtionē seu coniūctionē. Ista flumia nō ad mare redeūt imo a terra penit⁹ absorbēt. flumina ꝟo q̄ transeunt ꝑ terram humidaȝ recipiūt aliorum fluminum adiunctionē non soluȝ redeunt immo cū sint modica in egressu in a [illegible]

redundantia in iegressu.ij.R.xiiij. dicitur. Quasi aq̄ dilabimur i terram. Sed quid discurrūt per mūdū que est terra ardens per auariciam nō recipiunt bonorū ad mixtionem nec societatem iō paulatiue deficiunt ꝛ decrescunt.j.Ro.iij. Domus saul decrescens quotidie vnde isti non redeūt ad celum vñ exierunt imo ꝗ terra finaliter absorbētur. Apoc.xij. Terra aperuit os suum ꝛ absorbet flumē boni vero q̄sto plus procedūt plꝰ viuūt et crescunt tñ ꝑpter terrā bonā et deuotā quā inhabitant tñ ꝑpꝭ bonoꝝ societē q̄s recipiūt isti nō solū redeunt ad celum imo cum exierint parui per baptismalem grām redeunt magni in morte per virtutum redundantiā. Hest.x. Fons paruus creuit in fluuiū et in lucez solemq; conuersus est/ ꝛ in aquas plurimas redundauit. Jo.v. ꝓcedēt qui bona egerunt in resurrectionem vite.ij.R.v. dr de Dauid qd egrediebatur progrediēs atq; succrescens et dominus deus exercituum erat cum eo requiritur btitudo in affectu vsq; ad perfectum diem sine iito quarto non sufficiūt alia tria in processione nisi attingat ad diez eterne btitudinis que ꝓprie ē dies pfecta. Cum eni pfectum sit cui nichil deest ꝛ scdꝫ hoc dies ꝓsperitatis ꝛ vite mundane ē ipfecta qꝛ totū sibi deest. Cū eni oē ꝛ totū ꝯsistat in tribus prio medio ꝛ tertio dies ꝓsperitatis hꝫ in pncipio vilitatē in medio anxietatē Jo.xiij. hō natꝰ d̄ muliere. Ecce vilis ingressus repletꝰ mltis miseriis ecce anxiꝰ ꝓgressꝰ breui viuēs tpe ecce velox egressus ꝓpter ista dicebat ꝓpheta. diem dño nō desideraui scis. Jere.xvij. Econtra dies eꝛne btitudinis hꝫ in pncipio dignitatem in medio iocūditatē: ꝓ tertio ꝑpetuitatē iō dt ps. Melior ē dies vna in atriis tu. sup milia de illa die loquitur Aug. Amare debetis vitam eternā vbi nullū laborē sustnebitis vbi sēp est summa securitas summa felicitas. Ad quā.ꝛc. ¶ De cena dñi.

Ego sum pānis viuus qui de celo descendi Jo.vj. puer . xxiij. Omni tempore diligit qui amicꝰ est ꝑpter quod medicus tenere diligens infirmum quādo videt ab eo recedere ipsū non obliuiscitur sed parat ei medicinā bonam dicens ei medicine conditionē ꝛ virtutem et quō dꝫ sumi ꝓ sanitate recuperanda Christus fideliter ꝛ tenere dilexit pctōres nūq̄s medicus infirmū nec mater filiuz tm̄ dilexit. Dilexit nos ꝛ lauit in sanguine suo xp̄s dilexit nos sicut vipera fetꝰ suos. Legitur q̄ vipa tm̄ patitur pariendo q̄ moritur fetus ei eiꝰ nō exeūt sicut alij/ꝫ platera matris q̄ in partu findūtur ꝓpter q̄ ipsa moritur ꝛ licz patiatur pariendo tñ concipit ꝛ parit vt fetū habeat. Sic christus in pariendo nos vite tantum passus q̄ fuit mortuus transfixus non tm̄ p manus et pedes sed etiam per latus vsq; ad cor et tñ licet ꝓuideret qd hodie tm̄ pareretur nos spūalr pariēdo maluit pariēdo nos mori corpore q̄s nos parere vite grē. Figu. de rachel Gēn.xl. Que petijt a deo. filios tamen beniamin pariēdo q̄ dicitur filius dextre mortuus est

qr.s.quando xp̄s nos q̄ eram⁹ ministri mali ꝛ debiles peperit dextros.s.ad regni dexterā collocandos fuit mortuus in passione. Unde q̄a ita tenere nos dilexit hodie sciens quod oportebat eū a nobis recedere crastina die debebat esse amara separatio non oblitus nostri sed more boni medici dimisit nobis medicinā a deo preciosam ꝛ virtuosam ꝙ si sumatur modo d̄bito potens est oēm sanitatē spūalē efficere. vñ. medicine ꝯditionez ꝛ ꝟtutē et modū sumēdi ipsemet īdicat dicēs ego sū ꝛc. et tanguntur tria. Primum est ꝙ ista medicina est nobilis conditionis ꝛ virtuose de celo descendi. Uirtus enim hāc medicinā preparās est celestis seu eterna non creata quia nulla res creata potest rem vnam in aliam ꝑmutare nisi cum tempore et successione. Hic autem panis subito in corpus christi transsubstantiaꝛ propter qđ hoc fit virtute diuina que verbis sacramentalibus talez virtutem indidit. Unde sacerdos hoc non facit proprie nisi applicādo verba medic vł memorie sicut cyrurgicus non sanat vulnus ꝓpe sed virt⁹ herbe quā supponit sic ipse verbis sacramentalibus dedit talem virtutem vt cum proferuntur a tali ministro super talez materiaz cū debita intētione fiat. Hec ergo virtus hāc medicinā preparās de celo descēdit et a deo noua creatura. Figura huius Exod. xxiiij. legitur qđ dominus vocauit filios israel de egypto vt essent cū illo et seruirent ei quam columna nubis de celo descēdebat ꝛ stabat ad hostium tabernaculi. Nunc est tempus quo domin⁹ vocauit nos de egypto de tenebris peccati vt seruiamus ei et simus cū eo. De⁹ hebreorum vocauit nos difficille tamē est scire quando salut⁹do qñꝙ vt in die pasche sic vt digne mā ducet cuz eo signuz tamē potest sumi tale anteꝗ̄ dñs vocaret filios israel de egipto ipsi edificabāt domos pharaoni colligentes lutum. predicationem vero domini colligunt non solum lutum sed etiam paleas in quo datur intelligi ꝙ illi qui edificauerunt olim domos pharaoni .i. demoni ꝛ solum colligūt grossiora et grauiora pctā nō sunt vocati. Sz illi q̄ cū luto .i. grossis pctis colligūt paleas .i. modica ꝛ leuia pctā vt ꝯfiteanꝛ tales vocati sunt ad comedendū cum xp̄o quos enim vocauit hos iustificauit non solum a grauibus sed etiā a leuibus. Et si dicatur quod venialia non possunt recolligi nec vitari nec etiam sunt de necessitate confessionis tñ bonū est ea pro posse vitare quia de venialib⁹ facile cadit ad mortalia.

¶ Legiꝛ ꝙ aīalia habētia latas venas facile moriūꝛ ꝑ veneno qr cito descēdit ad cor, q̄ facto stati moriūꝛ nō sic aīalia habētia strictas venas qr venenū non pōt ita cito ad cor descendere sic persona habēs latam: conscientiam non curans de venialibus sed indurante se laxans facile moritur veneno peccati mortalꝛ. qr ex q̄ vene late sūt cū tot venialib⁹ qñꝙ subito ꝑtransit ad mortale. Sz ꝑsona hñs ꝯsciētiam strictā etiam in venialib⁹ nō ita faciłr transglutit venenum peccati mortalis. Signū eīn qđ deus vocauerit te ad seruiendum ei et comedendum secū in die pasche ē

ri sanctificas et purificas te a peccatis nõ solũ grauibus: sed etiã venialibus. ij. Thes iiij. Non vocauit nos deus in immundiciã sed in sagacitatẽ. sequitur descendebat colũna nubis. per nubem intelligit hoc sacramẽtũ. Primo: quia sicut nubes operit solẽ: ita ꝙ non possumus videre eum imediate nec mediate videt clare: sed obscure tãtum sic sol iusticie latẽs sub hoc sacramẽto operitur nebula. i. hostia que ẽ ad modũ nubis vel nebule ⁊ q̃diu viuimus non possumus deũ videre ita clare ⁊ imediate sicut bti. nũc i hoc sacramẽto nõ videt clare sed obscure per fidẽ. vñ in hoc sacro dei filius est opertus nube. Ozee xxxij. Solem nube tegã. Scdo qr in nube q̃nqз inueniunt duo. est ei ibi materia grossa exterior/ sumpta ex aqua ⁊ terra, ppter quod nubes habet calorẽ solis temperare. Itẽ est ibi splendor ignis/ gñatus intra nubẽ virtute celi:, ppt qd nubes habet illumiare ⁊ inflãmare sicut in chorusca tione. Sic i isto sacramẽto est grossior materia exterior corpus siue hũanitas sumpta ex corpe beate virginis., ppter qd istud sacrm temperat ⁊ refrigerat corda ab ardore pctõꝝ: qr corpus beate vginis ita fuit refrigeratũ: ꝙ aspiciẽtes refrigerabat. Itẽ interius est ibi splẽdor seu claritas deitatis:, ppterea corda illuminat ⁊ inflãmat. vnde significat per nubeз de qua legit Exod. xxij. Nunq̃ defuit colũna nubis p diẽ ⁊ columna ignis p noctes. q. d. sacrm istud est nubes refrigerãs ɔtra ardorẽ peccati. Ignis inflãmans ad amorem dei. sequit colũna. Ista enim nubes non erat sicut alie: sed sicut colũna de celo descendẽs. tãta ꝙ vna summitas tangit celuз scз deitas: alia terram scз humanitas., ppter quod statim sacramẽto pacto descendit ibi copia angeloꝝ nec miruз si angeli regi suo assistant. In quo patet stulticia eorũ qui veniẽtes ad missam statim facta eleuatione recedũt. associantes panẽ et regẽ angeloꝝ solum relinquentes Melius esset ꝙ venirent hora eleuationis expectantes finẽ. Ista igit colũna attingit a terra vsqз ad celuз. Ex quo sũt aliquis põt columnam amplecti facile est repando ad summitatẽ attingere. q̃tuncũqз sit alta. Cũ igit ista colũpna in altitudine celũ transcẽdat. eam amplectando per amorẽ: facile est vsqз ad celuз ascendere imediate absqз trãsitu per purgatoriũ. sicut dicit August. de latrone cũ xpõ suspẽso. qui tanta deuotione illaз colũpnã amplexus est ꝙ nõ transiit per purgatoriũ sed imediate volauit ad celũ. Abac. nono. In colũpna nubis ductor eorũ fuisti domine. Sequitur stabat ad hostiũ tabernaculi. Modo habemus istud sacrm factũ ⁊ qualis ɔditionis. mõ est paratũ: stat ad hostiũ cordis. vt apiat ei: nõ restat nisi ei apire ⁊ ipsuз recipe. Apoc. iij. Ego sto ad hostium ⁊ pulso. nõ restat nisi ipm digne recipe. Scdo requirit: ꝙ in rõne materie pciose dз recipi cũ affectu deuotionis. Ego suз panis. Filius dei est qui dicit se esse cooptũ ⁊ cõtentũ sub pane. ⁊ magis sub specie panis. Primo: qr sicut panis per se sumptus est melioris nutrimenti et diutius facit hoiem viuere: vñ nullo sicut hoc cibo solo põt homo viuere ita diu. Sic istud sacramentuз est

ficatius aliis nutrit:nec mirum qr imediate ptinet deũ qui est cibus spũalis de quo ps. Panis cor hominis confirmet. Secũdo qr sicut pane fracto qlibet pars panis est panis:ita in qualibet parte hostie est totũ corp9 xpi immo totũ corpus in qualibet particula:sicut primo fuit in toto. sicut ymago:tanta est in qualibet parte speculi quãta erat in toto speculo. Igitur qr materia huius sacramẽti est preciosa: debet recipi cũ affectu deuotionis. Legit q quãdo xps venit ad Johannẽ vt baptizaret ab eo:iohannes sanctificat9 in vtero nõ audebat tangere caput xpi: sed clamabat tremens z dicẽs sanctifica me saluator. Quid ergo debem9 nos facere:qui nõ sum9 sanctificati:sed pctõres:vtiq cum magno timore nosipsos preparare. De deuotione reqsita ad cõionẽ figurã habem9. iij. Reg. xix. vbi legit q angel9 dñi excitauit heliã dicens. Surge comede:z ecce ad caput eius vas aq z panis subcinerici9:z comedit et ambulauit i fortitudine zc. In hac figura dat nobis itelligi deuotio: cũ qua dz ɔmunio recipi. deuotio em nihil aliud est q leticia spũalis q sentit faciendo aliquid ppt deũ. Unde qñ psona facit aliquid ppter deũ libenter cũ deuotione z gaudio mentis tũc est deuotio. ppter quod deuotio habet tria puncta. Prim9 est mũdicia seu puritas cõscientie. sus nõ delectatur in lecto mũdo:sed in luto. Scdõs est amor dei. nõ em delectat quis seruiẽdo nisi ei quẽ diligit. Terti9 est spũalis fortitudo. debilis em in labore nõ delectat sz fastidit. hec tria pũcta deuotionis tãguntur in presenti figura. Primũ ergo punctũ deuotionis est mũdicia. dicit em apostolus i epla hodierna. Qui ei mãducauerit z biberit indigne: reus erit corpis z sanguinis dñi g tantũ pctm est sciẽter cũ pctõ mortali cõmunionẽ recipe:sicut xpm crucifigere. imo scti dicũt:q grauі9 est:cuius rõ est. qr graui9 est occidere filiũ regis. scienti ipm esse filium ignorãti. Judei occiderũt filiũ dei nesciẽres q esset fili9 dei:si em cognouissent nũq dñm glie crucifixissent j. ad Cor. Pctõr vo peccãdo mortaliter itep occidit dei filiũ iterãs causam mortis ei9. hebre. Iterum crucifigẽtes filiũ dei in semetipsis. cũ igitur cõmunicãdo cũ ɔsciẽtia peccati mortalis:peccet mortaliter in tm q per fidẽ scit esse dei filiũ tãto pctm sic cõicantis est grauius pctõ iudeop:qto occidere filiũ regis sciẽter:est grauius q occidere ignorãter. g primũ qd requirit est cordis mũdicia:que intelligit per vas aque. j. Thes. iiij. Sciat vnusquisq vestrũ vas possidere i sanctificationẽ. si aliis cõicat exponit se morti non solũ spũali. sed z corporali. Nota d monacho beati. B. qui subito iterijt ppter imũdiciã. Secundũ est amor. Non em sufficit mũdicia. licet em pueri sint puri z mundi:non tñ sunt apti ad hũc cibum quia discretionẽ et amorez in sumente requirunt. Sicut em cibus corporalis non pficit nõ habenti calorem naturalem:quia calor cibum decoquit. Sic nec iste cibus non habenti calorem spiritualem qui est amor:z hoc datur itelligi:per hoc qd angel9 pphe ostẽdit panẽ subcinericiũ. id est panẽ coctum igne cineribus coperto,

Ignis: qui coopertus cinerib⁹ est igne amoris eius in anima ꝛ cor-pore cineribus cooperto scđm il-lud memento ꝙ cinis es ꝛc. quod ad corp⁹ refert: ꝛ signāter dicit scri ptura. qñ cōmunicam⁹ debem⁹ ha-bere coopertū ꝯ cinerib⁹. Ignis eñi coopertus cineribus calidior est ꝛ diutius cōseruat. Matrōa ei volens ignem preseruare ne exti-guatur: operit eum cineribus. Di citur, etiā ꝙ ignis sub cinerib⁹ iu-niperi seruat quasi per annum: p iuniperū: que est arbor parua ꝛ as pera: intelligitur corp⁹ in humili-tate ꝛ austeritate penitentie nutri tum. Ignis ergo amoris cum quo panis iste sumitur ꝛ coquit debet operiri cinerib⁹ iuniperi. i. dꝫ esse in anima operta corpore nutrito i humilitate, ꝛ austeritate peniten-tie vt sic iste ignis sit calidior. nec cito extinguat. hoc est ergo scien-dum ꝙ debet haberi cōmunicādo scꝫ amor. Sic fecerūt filij israel i de serto. de qbus dr Exo. xxj. Fecerūt sicomoros panes azimos.

¶ Tertiū punctū est quedā cōn-tēplatio quedā fortitudo spūalis q̄ provenit ex hoc: quod anima pec catum deseruit: frequenter reco-gitat diuina bñficia: et detestatur peccatū: ex quo fit prōptior ꝛ for-tior ad seruiendū deo: sicut eñi fre quens pctm̄ aiam debilitat in bo-nis spūalibus ꝛ disponit ad pecca tum: qꝛ habitus iclinat ad similes act⁹. Sic ecōuerso freqns memo-ria et cogitatio diuinoꝝ beneficio rum animam fortificat ad seruien dum deo prōpte ꝛ delectabiliter: ꝛ tunc est anima disposita ad cōmu-nicandum. Nunc autē: sicut eñi in firm⁹ a febre dimissus: ad hoc est totus cōmotus debilis corpore in sipid⁹ gustu. ita ꝙ nondum apt⁹ est ad sumendū fortia cibaria: si-cut vinum ꝛ carnes: ꝑpter qđ pru dens medicus naturam permittit quiescere: confortari ꝛ fortificari. Sic i anima: etiā post penitētiā de peccato: adhuc remanet quedā de bilitas spiritualis: que a sanctis di citur hebetudo mentis. seu reliq̄e peccati: que vt dictū eñ tollitur p memoriā beneficiorum dei: et tūc primo est anima disposita ad com municandum propter quod nō cō sulitur homini: vt cōmunicet cito post penitentiam de peccato nu-per cōmisso: nec etiam post quedā venialia peccata que hebetudinē mentis inducunt: sicut nocturna pollutio ꝛc. ¶ Tertium igitur re-quisitum est ista spūalis fortitudo que tangitur in hoc quod prophe ta dicit. Ambulasti in fortitudine cibi illius ꝛc. de qua dicitur. Pro-uerb. xxxj. Fortitudo ꝛ decor indu mentū eius. q. d. anima deuote cō-municans debet habere non solū decorem vel amorem ꝛ peccati de testationem. quo ad duo prima: sꝫ etiā spiritualē fortitudinē quan-tum ad tertiū. ¶ Tertio ista medi cina si bene recipiatur: replet desi derium seu affectionē: quia est mi nus virtuosa: vnius causat ei spiri tualem vitam. Ratio est scđm Au gusti. Deus est vita anime. sicut anima vita corporis. propt̄ u qod sicut panis corporalis dat ꝛ conser uat vitam corporalem: quia cōser-uat vnionē aie ad carnē: sic istud sacramentū dat vitam spiritualem anime ad deū. Non enim pōt esse maior vnio anime ad deum: ꝙ̄ in hoc sacramento: nisi in vnitate sup

positi vt in statu patrie. In tantū autē dat vitam gratie: quod delet omnia peccata mortalia oblita et etiā venialia ita ꝙ cōmunicās ꝓ illa hora est sine omni peccato sicut in hora baptismi. ¶Item dat vitā glorie post mortem. Joh. vi. Qui manducat hunc panē habet vitam eternam. Quam nobis concedat ⁊cetera.

¶Item de eodem sermo secund⁹.

Lauit plagas eorum. act. xvi. Plaga nō potest bene curari nisi primo lauetur ⁊ purgetur. ¶Figura. iiij. Reg. v. Naaman habenti plagam lepre dixit Heliseus Laua te septies in iordane et recipiet sanitatē caro tua. vn̄ prudens cyrurgicus primo lauat et purgat plagā a putrefactione ⁊ vermib⁹: demū apponit emplastrū purgās plagam. Curans plagam christus est. ps. Misit verbū suū ⁊ sanauit eos. Ratio est. Emplastrum nō est aliud ꝙ̄ herbe ⁊ species aromatice in sacculo inuolute tela. sic mors christi posita ⁊ inuoluta fuit diuinitati omnia cōprehendente. Sapien. x. Dedit illi virtutē ⁊c. Istō amplastrū crastina die debuit apponi peccatoribus ad eorum curationē: vnde tunc exiuit ab eo virtus ad sanandū peccata. Luce. vi. Virt⁹ de illo exibat et sanabat omnes. Modus quo ista virt⁹ ab isto exiuit ptz sic scd̄m Isido. Balsamū est arbor cuius liquor vel succus curat morsū serpentis: ⁊ fetū mortuum eduxit de vētre matris. Iste fructus exit ab arbore: ꝗ tempore estiuo arbor in cortice vulneratˀ et pforatˀ et statim exit succus: qui in vasis mundis vitreis vel ereis recolligitˀ ⁊ seruatˀ. Christ⁹ in crastino die: in cortice corpis fuit lesus et in quinqꝫ partibus pforat⁹: vnde tunc ab eo exiuit liquor preciosissimi sanguinis habentis virtutē sanandi morsum serpentis inferni id est peccatū et educēdi fetū mortuū de ventre conscientie. Hebre. ix. Sanguis christi emundabit cōscientiā nostram ab operibus mortuis: vnde iste liquor modo debet in vasis cordium nostrorum reponi et seruari per meditationē ⁊ deuotionem. Sed nota liquor balsami penetratiuus est sicut oleū. vnde quando ponitur in vase ligneo poroso statim effluit: vnde requiritur vas solidū sicut vas eneum Sic sanguis christi i corde peccatoris habente poros peccatorū et venialiū: statim effluit: ꝓpter defectum deuotionis: quia venialia humorē deuotionis euacuant. Unde cor volens recipere hunc liquorē debet esse quasi vas auri solidum. Ecclesiast. quinto. Ut sic habem⁹ duo. Primū est ꝙ plaga antequā sanetur debet lauari ⁊ purgari. Secundū est ꝙ christus voluit curare plagas peccatorū: ideo hodie eas lauit. sicut dicunt verba ꝓposita. Lauit ⁊c. vbi tanguntˀ tria. Primū est reparatio decoris amissi lauit. Tēplum pollutū reparatur et reconciliatur: hoc modo miscetur aqua cum cineribus: et ista per solum pōtificem benedicetur et sacratur. Postea aqua ista templum aspergitur et lauatˀ et p simplicem sacerdotem per commissionem tamen pontificis: quo fa-

cto templum mūdātur. j. Cor. iij. dicitur. Templum dei sanctum est quod estis vos. Istud tamē tēplū quandoqꝫ violatur per pollutionem. Ratio est scdm iura templuꝫ polluitur qñqꝫ qꝛ i eo sepelit cadauer excōicati vl' heretici signāter sūt dico sepelitur qꝛ si ꝓpter cadauer heretici templum sit pollutuꝫ sic spiritualiter templū cordis polluitur qñ per concessum cadauer peccati in eo reconditur ꝛ sepelitur signanter autem dicit sepelitur quia per cor humanum peccatum transeat per subitam tentationem vel cogitationem cor polluitur quia non est in potestate hominis quando cogitationes peccatorum transeant per cor suum sed quando patet sepelitur ibi manet per consensum tunc ibi recōditur ne appareat per cōfessionem tunc est cor pollutum.

¶ Figura Josue. vij. Tulerunt de anathemate et facti sunt atqꝫ mē͂titi et absconderunt inter vasa sua nec poterit israel stare āte hostes suos eosqꝫ fug[illegible] quia pollut⁹ anathemate. Sed quare patitur hūc fetorem peccati sepulti et absconditi in corde suo quia per hoc polluitur Ratio est. Quantuncūqꝫ cadauer hominis mortui sit fetiduꝫ et corruptuꝫ quando tamen sepultura eius creditur esse vtilis ꝛ speratur magnum lucrum: vel speratur de pulchra tumba ad honorem ecclesie sacerdos cadauer libenter sepelit et abscondit considerans ecclesie vtilitatem et pulchritudinem non cadaueris fetorem. Sic vsurarius vel auar⁹ nō considerat peccati sui fetorem sed vtilitatem quam habet ex vsura ꝛ voluptuosus peccati sui delectatiō non fetorē: ideo pctm̄ sepelit ꝛ abscōdit. Cor igitur petōꝝ est tēpluꝫ pollutum. Ideo xp̄s assistens pontifex futurorū bonorum fecit aquā id est gratiam sacramentoruꝫ que fuit mixtā ꝛ collata per cineres sui corporis. Romanoꝝ. xviij. Unus militum lancea latus eius aperuit ꝛ continuo exiuit sanguis. ꝛ aqua. Uñ scdm Augu. Traxerunt virtutē. oīa ecclesie sacramēta. vñ aqua id est gratia sacramētoꝝ christus nos conciliat ꝛ lauat principali auctoritate ꝛ quilibet sacerdos ex ei⁹ cōmissione. vnde christus principaliter ait illud Ezechiel. vj. Laui te aqua ꝛ emundaui sanguinē tuum.

¶ Nota signum ꝙ homo a sanguine corrupto sit bene mundatus est quando post inunctionem minutor extendit ei manum et digitos aliter non esset bene minutus: sed minime lesus. ¶ Sic quando homo post confessionem sentit se agiliorem ad bonum faciliter extendit manum et digitos ad opera misericordie et pietatis signū est qđ sit bene cōfessus. Econtra. Quando est tardus et grauis ad bonum nō potēs se ad opus bonū extendere signum est ꝙ manus eius non sunt bene a sanguine peccati mundate. Esa. v. Cum multiplicaueritis orationē vestrā non exaudiam manus eñ vestre plene sanguine sunt. Lauamini ꝙ ꝛ mundi estote.

¶ Secundo tangitur afflictio doloris: immensis plagas: adeo istius plage dolorem et afflictionem peccatores non sentierunt. Prouerbi. secundo. Uulnerauerunt me et nō dolui traxerunt me et non sensi

Ratio est. Homo i suo corpore habet duas partes. s. exteriorem que tota consistit in pinguedine et interiorem siccam et macillentam quamdiu autem plaga sistit in pinguedine non sentit. Sed si stat in parte sicca sentit tamen dolorem quod moritur. Sic peccator habet duo corpus exterius in quo consistit pinguedo voluptatis animam in terius macillentam et siccam propter carentiam gratie quandiu igitur plaga peccati sistit in piguedine .i. in delectatione homo non sentit dolorem peccati non displicet immo placet. Sed quando transit a piguedine delectationis plage peccati attingit ad animam siccam igne inferni cremandam tunc erit tantus dolor quod peccatores desiderabunt mori et fugiet mors ab eis. Apoc. ix.

¶ Nota quomodo dixit btus Ludouicus. Fugiendum dolorem pcti pro quo vitando dannati vellent adnichilari.

¶ De ista plaga peccati habetur figura Luc. x. de homine qui incidit in latrones qui despoliauerunt eum et plagis inpositis abierunt semiuiuo relicto. Ubi notantur tria damna que incurrit homo cum vulneratur per pctm. Primo enim confunditur ornatu proprio denudatus spoliauerunt eum quando milles est ita bene armatus quod licet percuti et inuadi possit non tamen vulnerari quamdiu idutus est armis vnde hostis primo conatur eum spoliare postea interficere vel decapitare.

¶ Figura .i. Paral. iiij. de saul. Cumque spoliassent eum et amputassent caput eius etc. Ecce quod saul quando fuit spoliatus postea decapitatus sic quandiu homo est indutus armis virtutum potest quidam pcuti et inuadi p temptationem non tamen vulnerari consensum pctm: ideo demon primo conatur hoiem armis virtutum exuere vt tandem possit spoliare et interficere. Job. xix. Spoliauit me gloria mea et abstulit coronam de capite meo destruxit me vndique et pereo. ¶ Sed nota demon decipit aliquos sicut hostis proditor militem: quia videns eum bene armatum et se fortiter defendentem non potens ipsum capere nec ledere suadet ei quod reddat se et arma sua: tunc proditor frangens promissum occidit eum. Sic demon videns hominem armatum virtutibus se fortiter defendentem contra tentationem suadet ei quod seipsum et arma sua reddat peccato consentiendo, pmittens ei vitam ad penitendum et confitendum quod homo facturus quandoque facit: et tunc demon frangens pactum ipsum subito occidit. Isa. xxviij. Delebitur fedus vestrum a morte et pactum cum inferno non stabit. Greg. in omel. Deus et si penitenti veniam spopondit, peccanti tamen diem crastinum non promisit.

¶ Scdo peccator inadit letali gladio sanciatus plagis ipositis. Serpens venenosus non interficit nisi predam vulneret imponendo plagam. Ratio est quia venenum non occidit nisi penetret vsque ad cor et non penetrat nisi pelle ante vulnerata. Unde venenum portatum in pelle non vulnerata non nocet sed quamcito venenum inuenit plagam unque sistit: imo serpit continue quod suffocat et personam occidit: etiam quantumcumque in membro a corde distante a principio effundatur.

¶ Nota de thesaurario mortuo propter morsum catuli sui in di-

gito: quia ille catulus erat veneno sus. sic serpens inferni veneno peccati non occidit nisi primo per tentationem mordeat et plagam infligat: ideo primo mordet et vulnerat corpus per tentationē. secundo effūdit venenum per delectationem et quantuncunq; homo leditur in mēbro a corde distante sicut est manus per tactum auris per auditum oculus per aspectum venenum delectationis nisi occurratur statim vsq; ad cor se diffundit. i. per peccatū occidit istis plagis grauabatur ille q̄ dicebat Tren. i. Conuolute sūt et imposite collo meo infirmata ē virtus mea.

¶ Nota plage in collo sunt magis periculose et sūt mortales: ideo collum solet fortius armari in duplo. sic plaga peccati duplo periculosior propter periculum superflue commestionis et praue locutionis ideo diligentius debet remediū adhiberi ¶ Remedium autem contra venenū est quod mēbrum in quo venenum effunditur ligetur fortiter et stringatur ne venenum ad cor transeat. Sic mēbrū corpis dz claudi ligari et stringi ne per ipm peccatuz ad cor transeat. Tertio peccator relinquitur sine adiutorio desolatus abierunt &c. Illi qui quando eq; traxerunt et duxerunt hominem ad petiti q̄n vident eum in periculo quod non potest euadere abeunt et ipsum relinquunt de quibus dr in Cano. iude. Ve illis qui in viā caym abierunt. Caym fratrem suum duxit in agrum quē interfectum in manu propria derelinquit. Demones faciunt istis: sicut borrelli latronibus. Borrelli ducunt latrones secum ascendere scalam iuuant eos et ascendunt cum eis et postea ligāt eo fortiter q̄ nō possunt euadere et tunc vertūt scalam que sustinebat e os quo facto moriuntur et borrelli redeunt nō curantes de eis. Sic demon quosdam ducit et facit ascendere in mundo immo iuuat eos: et quando tenet eos superius ligat cathenis peccatorum: et quando sunt fortiter ligati subito vertit scalam. i. statū quo sustinebantur in mūdo et isti moriūtur suspensi patibulo inferni. ¶ Tertio tangitur continuatio vigoris remissi eorum. Aquila nunq; distat a pullis quin audito clamore ipsorū statim ascendat ad eos vidēdos. Sic xps nūq; tm̄ distat a peccatoribus quin audito clamore eorū in cōfessione descēdat ad liberādu3 eos. ps. Patres nostri in te sperauerunt et liberasti eos. ad te clamauerunt et salui facti sunt. Quam salutē nobis concedat &c.

¶ Item de eodem. ser. iiij.

Reparauit dominus hostiam. Soph. i. Persone adhuc debiti ex morbo preteriti q̄n primo mutat dietam debet p̄parari cibus securus ne recidiuet filij ecclie debent modo mutare dietem quia euaserunt morbū peccati verum est q̄ isti sunt adhuc debiles. ¶ Figura. ij. Reg. viij. Misiboseth per totā vitam suam fuit puer debilis qr puer existens de manibus nutricis cecidit et claudus effectus est. Misiboseth interpretatur os confusum significans peccatorem: cuius os debet confiteri peccata sua. Iste de manibus nutricis sue s. ecclesie cadit quando peccat ex quo fit debilior per totam vitam. s.

pbatio in persona que fuit i firma signum debilitatis quando licet nō iaceat non tamē potest stare vl' ambulare sine bacculo. Sic homo licz surrexerit a lecto peccati non tamen potest stare nec se tenere in gratiis nec incedere per viam salutis sine baculo penitentie.

¶ Figura Gen. xxij. Jacob fugiens seruitium Laban rediens ad terrā celestis patrie indiget baculo penitētie ps. Uirga tua zc. Ideo demō facit sicut pugil fortis brachiis qui non potest forti aduersario appropinquare nec eum vincere quādiu habet bacculum et tunc suadet ei quod deponat. Sic demon suadet homini q proijciat penitentiā post pascha stat in quo facto demon appropinquat tangendo amplectendo et ita deijcit z deuincit prouer. vij. Fruamur cupitis amplexibus z sequit' q̄si bos duct' ad victimaz.

¶ Nota demonstro marino fortissimo brachijs trahente post se z submergente quicq̄ potest brachijs tenere sic habemus duo. Primum ē q persone adhuc debili oportet p̄parare cibum securum z sanuz. Secundu q filij ecclie liberati a morbo peccati debēt modo mutare dietam. Unde ne propter cibi corruptionem z maliciam recidiuent deus hodie preparauit cibum securū z sanum sicut dicunt verba proposita Preparauit zc. vbi tangunt' tres nobiles conditiones huius cibi: qz primo est allectiuus fame licet voluntatis preparauit persona que fecit longam viam semper esuriens et sitiens nunq̄ saciata quādo offertur cibi cibus bene paratus alligitur ad sumenduz. Persona discurrens per mundana non saciat' nec impletur: bona enim temporalia lz possunt iplere bursam non tamen animā. Eccl'ia. Aia eius non imple bitur pecunia. vnde videt' esse de corpore z voluntate sicut de duob' situlis in puteo q̄ nunq̄ sunt simul plene: immo quando est plena illa que est in aqua inferius vacua est: illa q̄ stat superius. Et econuerso. Sic spūal'r eo q homo scdz corpus imple' diuitijs delicijs zc. scdz aīam vacuatur spūalibus bonis. Et econuerso. Eo ipso q euacuatur corpus terrenis scdz aīaz impletur de bonis diuinis. Luc. Esuriens iplenit bonis. Utrum homo sit plenis terrenis corpore a diuinis corde pz in exēplo. Situla em̄ vacua sequit' plenā plena trahit vacuam et non ecōuerso. Sic qn̄ corp' trahit aīaz ad sibi seruiēdū z obediēdū sequit' q aīa sit plena v'tute z corp' vacuū voluptate. Ge. iiij. Subt' erit appetit' tu' zc. igr̄ volūtas famelica allicit' ad cibū istū qd' ē satiatiu' z cum diligentia pat'. Esa. lxi. Ocul' nō vidit abs q̄ te que p̄pārasti expectātib' te. Auctoritas tangit duo circa cibū istum Primū ē q cernit' sub fidei obscuritate ocul' nō vidit. Canis non solū p̄dam videndo sed ēt odorando. xp̄s vocat se predā nr̄az. ps. Susceperunt me sicut leo pat' ad p̄dam. Rō est. Uenatio sine p̄da hz hoc spāle qd' non sane comeditur nisi ēt bibatur de aq̄ in qua decocta est vn̄ venationē comedens z aquaz non bibēs ponit se in periculo. Aqua in qua ē xp̄s venatio nr̄a decoctus est fuit aqua passiōis. Jo. xix. Cōtinuo exiuit sanguis z aqua vnde volens xp̄z secure sumere debet de aqua passionis bibere pas-

tionẽ xpi cõicando recolendo compatiendo ꝛc. Sumẽs cibũ istũ sine aqua compunctionis ꝛ contritiõis est in periculo.

¶ Nota dẽ mõacho cui dixit btũs.b. ꝛc. xps igr̃ sacro ẽ pda nr̃a vex. ẽx nõ pt videri oclo corporali.io.viij. Deũ nemo vidit vnq̃ pt sentiri odore deuotionis spũalr ita sentiee bat aia sctã.d.Cant.vi. In ordorez vnguentorum tuorũ. Sed multi se quuntur xpm sicut canis ignobilis pdã per viã planã ꝛ cum intrat nemus canis ignobilis sistit et retrocedit:ꝛ tñ pdã in nemore iter spinas citius posset capi lꝫ cũ maiori labore. Sic qdã volũt seq xpꝫ in via plana amena diuitiaꝝ deliciaꝝ ꝛc. sicut discipli ad nuptias ꝛ ad cenã magni p nemus vero crucis et spinas passionis nõ sequuntur.

¶ Exẽplo aplorũ q relicto eo omnes fugerunt et tñ inter nemus crucis ꝛ int spinas passiõis citius posset capi lꝫ cũ maiori labore ita seqbat eũ ille Ma.x. dñe seqr te qcũqꝫ erꝫ.

¶ Scdo cibus attingit spei lõga nimitate expec[illegible]atibus ꝛc. Sedẽs ad mensaz in q multa fercula apponũt nõ dꝫ statim se replere nec satiare p mis q cõiter sũt grossiora ꝛ minus sana sꝫ expectens cibũ saniorẽ illo se faciat ꝛ replet. In mẽsa domini apponunt nobis diuersa fercula grossiora minus sana. sic corpi istos debemus sumere nõ ad satietatẽ sꝫ ad necessitatẽ. puer. xxv. Mel inuenisti comede qd sufficit tibi ne forte saciatus euomas illud. Mel est inflatiuũ ꝛ inflãmatiuũ nõ tamen percipitur comedendo qꝛ dulce est postea generat ventres angustias et dolores. Apocal ip.iiij. Erat in ore meo tanq̃ mel dulce et cum deuorasset amaricatus ẽ venter meus igr fidẽs ad mẽsã dñi nõ dꝫ se replere cibis corporis q insient sed expectare delicatum sanum ꝛ cibũ eucha. d.il'ud ps. Expectans expectaui dominũ ꝛc. Itẽ, expecta dñm ꝛ viril'r age et confor.ꝛc.

¶ Scdo iste cibus ẽ ptẽtius magnifice ptãtis dñs ducens exercitũ pro hostibus fugandis et terris cõburendis spãlem grãm persone facit in cuius domo descẽdit ꝛ hospitat ꝛ quãtumcũqꝫ domus alie cõburãt ꝛ destruentur partitur domui quã dñs inhabitat istã nemo audet tangere necledere. Christus dñs exercituum venit hostem fugare ꝛ terrã eius cõburere. Luc.xij. Ignem veni mittere in terraꝫ vñ maximã grãꝫ facit illi in cuius domo recipitur ꝛ hospitatur p hoc domus ab illa destructione et combustione seruat.

¶ Figura in Josue. Ra ab meretrix recepit exploratores ligãdo funiculum in fenestra:ꝛ sic liberauit domũ suã Sic aia peccatrix penitendo xpm recipiendo ligando in fenestra id est in sensibus corporis ꝛ funiculuꝫ coccineũ: id ẽ memoriam dominice passionis liberat et saluat domum suam. psalmo. Dominus firmamentum meum ꝛ refugium meum et liberator meus.

¶ Nota de ecclia liberata a ruina quãdiu fuit ibi christus quo electo statim corruit.

¶ Tertio iste cibus ẽ placatius dñice maiestatꝫ. hostiã. hostia sctã ad placandũ dñm debebat portari vsqꝫ ad hostium tabernaculi. Leuitici.j. Qui obtulerit hostiam domini ꝛc. Sequr offert illud ad hostiũ tabernaculi ad placanduꝫ sibi dñm

hostia efficacissima ad placādū dn̄s x̄ps est ꝓbatio. Nutrix nō pōt efficaci⁹ dominū placare offensum q̄ ostendēdo sibi filiū ꝓpriū p eā bene nutritū: ⁊ custodit amore eius. Sic aīa q̄ dn̄m patrē offendit non potest eū efficacius placare q̄ offerendo ei filiū suū x̄p̄m bene nutritū ⁊ custoditū. Si tu portes istam hostiā vsq̄ ad portā paradisi inuenies dn̄m placatū. Ideo cōsulit apl's Heb.xiij. Per ipsuȝ ergo offeramus hostiā laudis semꝑ deo talibus autem hostijs ꝓmeretur deus. Quod nobis concedat.⁊c.

¶ De passione domini.

Ecce morior cū nichil hoꝝ fecerim. que isti maliciose cōposuerūt aduersum me. Vulgo di q̄ de bono facto collum frangitur. Quod idcirco ꝓpono quia benedictus dei filius multa bona: immo quasi infinita fecit generi humano plasmando ipsum ad imaginem suam conferendo sibi gratiā et beatitudinem. inserendo naturalem homini originem: ac docendo. Ideo saluator noster cui propriuȝ est misereri semper ⁊ parcere voluit q̄ regali solio in hoc exiliū mūdanum descendere: crucis patibulum subire vt genus humanum redimeret. Matth.vj. Popule meus quid feci tibi.⁊c. ꝓ quibus oībus dolorosa stipēdia michi reddidisti. nā parasti crucē saluatori tuo morte turpissima me ꝯdēnasti. De quibus iudeis ⁊ eoruȝ peruersitate cōqueritur saluator. In his verbis loco thematis preassumptis. Ecce morior.⁊c. Et scribunt Dan.xiij. In quibus verbis tria tāguntur. Primo passiōis redēptoris afflictio dolorosa i carne tenera. scdo saluatoris instructio lumiosa i mēte sincera.

¶ Tertio detractionis lesionis dānatio criminosa: peste mortifera.

La mort q̄ Iesuchrist souffrit q̄ fut aspre ⁊ angoisseuse. La cause pourquoy il souffrit qui fut debonnaire ⁊ piteuse la tricherie des iuifs desloyaulx et malicieulx.

¶ Primo ergo notatur passionis redemptoris: afflictio dolorosa in carne tenera: cum dicitur. Ecce morior. Hec mors superbiens penalis fuit atq̄ dolorosa. Unde dicebatur Trenoꝝ.ij. O vos omnes, qui transitis per viam attendite.⁊c. Hoc etiam testatur btūs. B. qui deuote et frequenter passionē christi ad memoriam reuocabat. vnde dicebat. Caput angelicis tremebundum spiritibus densitate spinaruȝ pungitur facies pulchra pre filijs hominum sputis iudeorum deturpatur/ celi lucidiores solet caligantur in morte. Aures que audiunt angelicos cantus/ audiunt peccatoris insultus. Os quod docet angelicos ordines felle et aceto potatur. Manus que formauerunt celos sunt in cruce extense: et clauis affixe. Pedes quorū scabellum adoratur clauo cruci affliguntur. corpus verberatur: latus lancea perforatur ⁊ quid plura non remāsit in eo nisi lingua vt pro peccatoribus exoraret: ⁊ matrem descipulo commendaret. De hac saluatoris nostri morte crudeliori ceteris scribitur Job.xxi. Iste moritur robustus et sanus diues et felix. Et sequitur noui cogitatiōes vestras contra me iniquas et sententias,

In quibus verbis mors sive passio nostri salvatoris ostenditur pre ceteris crudelior ex causa quadruplici. Primo ex acerbitate passionis. Secundo ex bonitate complexionis. Tertio ex dignitate honoris. Et quarto ex falsitate accusationis. Homo crudeli⁹ patit. Quãt le torment est plus grief. Quãt il meurt sain z hayte. Quãt il a este honore z prise. Et quãt il est a tort z faulsement iuge.

¶ Primo ei⁹ passio fuit penalis et graviter afflictiva: nã iudei ligaverũt eũ ad stipitẽ dilaceraverũt universaliter ei⁹ carnẽ: ita q̃ a planta pedis usq̃ ad verticẽ nõ fuit in eo sanitas: iposuerũt capiti eius coronã spineam / salutãtes z genua flectentes spuebant in eius faciẽ velãtes eandẽ: dabant ei alapas: z dicebant pphetiza nobis christe: q̃s est qui te percussit. Imposuerũt super humeros eius crucẽ admodũ latronis cũ dicit ad patibulũ. Cuius collo applicant laqueũ: in loco fetido cũ ignominioso consortio agnũ mãsuetum u[illegible]laverunt. cruci affixerunt manus et pedes foderũt omnia ossa dinumeraverunt in presentia omnium amicorũ angariaverunt: et tãdem morti turpissime z ignominiose. scz crucis (vt divu⁹ et gravius martyrium sustinet) cõdemnaverunt: de quorum acerbitate et supplicij crudelitate loquebatur sapiens salomon. Sapiẽ. ij. Circũveniamus virũ iustũ q̃ inutilis est vobis. zc. usq̃ morte turpissima. zc. ¶ Nota hystoriam z expone in gallico: vñ isti pessimi iudei fecerunt de salvatore nostro: sicut faciunt hoĩes de capone assato Primo depilant eũ postea ponunt in veru z tãdẽ pforant eũ de cultelo: vt pbent si bñ sit coctus an non Sic fecerunt isti pessimi iudei salvatori nostro expoliaverunt eũ nudum affixerũt cruci clavis ferreis exposuerunt fervori solis et tandẽ vt probarent eum si bene coctus esset lancea perforaverũt latus ei⁹ z tunc exiuit pinguedo gratie: scilicet sanguis et aqua de latere salvatoris nostri bene debemus sustẽtari in vita spirituali: et ideo salvator noster dicitur verus pellican⁹ qui pullis suis fovendis seipsum interficit: sic. zc. Quare conquerit salvator dicẽte beato Augustino. Cũ esses inimicus patri meo recõciliavit te p me / cũ esses longe ego veni vt redimerẽ te. Cũ inter mõtes et silvas errares: quesivi te: inter lapides et ligna te inveni: z ne luporum ferarum rabie laniareris collegi te humeris meis portavi te patri meo reddidi te: laboravi sudavi caput meum spinis opposui: manus meas et clavos obieci: lancea latus meum aperui. Nam iniurijs z asperitatibus laceratus sum: sanguinez meũ fudi: animam meã posui vt coniungerem te michi: z tamen divideris a me.

¶ De hac crudelissima morte debet quilibet nostrũ memoriã habere z facere sicut hoĩes qui volunt memorare de rebus retractis: naz pingũt in tabulas vel depingunt i parietibus: sic hodie et omnibus horis in quocunq̃ loco fuerit homo debet in domo cordis sui depingere imaginez crucifixi ad memoriam revocando eius acerbissimam passionem. Et si hoc faceres omnes adversitates z tribulatiões huius seculi patiẽter z equanimi=

ter tolleraret idcirco nos ortatur btūs Aug. di. Respice vulnera pē dentis sanguinem morientis pre=cium redimētis cicatrices in sur=gētis/caput habz iclinatū ad oscu landū/brachia extēsa ad amplexā dū/cor aptū ad diligēdū totū corp⁹ expositum ad remedium hec quan ta sunt cogitate z in statera cordis vestri appendite/ vt totus vobis fi guretur in corde/qui pro vobis to tus fuit confixus in cruce.

¶ Item mors xp̄i saluatoris nostri fuit penalis atq͡ dolorosa: qz mor=tuus fuit/ fort et legier tout sain tout hayte. Crudelior est mors in iuuene q͡ꝫ i sene. Certe saluator no=ster mortuus fuit in etate. xxxiij. annorum fortis et robustus corpo re/optime complexionatus/ ex pu rissimis sanguinibus virginis glo riose virtute spūsancti formatus et ideo magis afflictus. Ideo se=quitur in auctoritate robustus et sanus: quare dicebat Amos. ij. Ro bustus cor inter fortes nudus effu giet. Fili⁹ dei fuit robustus corde. Ille diceretur habere magnū cor: quia omnia bona sua tēpore neces sitatis pro amico suo exponeret. Sed sine comparatione ille robu=stior diceretur q͡ ꝓ amico suo libe=rando morti corpali se exponeret.

¶ Sine dubio frater noster chri=stus dei filius videns nos perpe=tuo morti egenos obligatos sup=plicio crucis se exposuit vt nos de potestate dyaboli liberaret. idcir=co dicebat Apostol⁹. j. Cor. xv. Si cut in Adam oēs moriunt̄. zc. Et Cant. viij. Fortis est vt mors dila=tatio. Il nous a tāt aymes que no stre amour luy a la mort donnee. Sequitur inter fortes nudus effu giet. Nā tunica incōsutilis q͡ erat inductus eū expoliauerūt ac demū sup vestem miserūt sortē. Hec igit̄ mors fuit penalis z dolorosa: qz in fortiori etate illata: idcirco nos hortat̄ sapiēs. Eccl'a. xiiij. Memē=to hō qm̄ mors nō tardabit.

¶ Nota de alexandro qui compa=ratus fuit lapidi precioso.

¶ Tertio mors nostri saluatoris fuit dolorosa pre ceteris ꝓpter di=gnitatē honoris qn̄ hō fuit i hono=re multū sublimatus et postea de spectus/cor eius multum aggraua tur. Sine dubio filius dei fuit a iu deis multū honorifice suscept⁹: nā ꝓcessionaliter ei obuiauerūt/ vesti mēta ꝓstrauerūt. Alij cedētes ra=mos de arborib⁹ osanna clamaue=rūt. zc. Mat. xxj. In quib⁹ vbis isti filij israel saluatori q̄tuor attribuūt que regē p̄cipue magnificāt et at=tollunt. Primo eñ attribuunt xp̄o potentiā in processione et palma=rum delatione. Sapientiam in ra morum cessione. Iustitiam in vesti mentorum prostratione. Clemen=tiam in laudū acclamatione et salu tis exploratione iudei testificant̄. Qui est roy tout puissant q̄ nul ne peult surmonter/ tout sachant que nul ne peult porter iuge droiturier que nul ne peult cāceler / messa=gier d dieu le pere venu pour no⁹ saulner. Sed vulgo dr̄. Post ma=gnū gaudiū redit magnus dolor. Risus dolori miscebit̄ et extrema gaudij luctus occupat: et iō dz qli=bet nostrum cogitare quod mūda na prosperitas nullius est momen ti: qz transit sicut flatus venti. be=ne patuit in saluatore nostro qui precedenti die dominica tantū fuit

honoratus ꝛ hodie tā ignominiose tractus ꝛ cōdēnatus. Ideo sequitur in auctoritate diues ꝛ felix: vñ in sinu ꝓsperitatis mundane cito transitorie cōburitur stupa in conspectu pape qñ de nouo creaꝫ hec mors valde bene fuit figurata. iij. Paralꝫ. xviij. De illo zacheo sacerdote filio ioache quē induit spūs dñi. ꝛc. applica saluatori nostro.

¶ Quarto ꝛ vltimo mors saluatoris nostri preceteris fuit crudelior: ex falsitate accusationis. Il fut condempne a tort ꝛ faulscemēt iuge. Nā sequiꝫ in auctoritate. Nouit cogitationes ꝛ sententias iniquas plꝰ grauaꝫ innocēs qñ adiudicaꝫ morti ꝙ̄ si esset latro seculatus vel homicida publicus. Certe saluator noster non demeruerat mortē ipse est qui peccatū non fecit nec inuētus est in ore eius dolus sed multa bona eis fecerat eos a seruitute egypti liberādo māna de celo pluēdo ꝛ eos confouendo ꝛ cōseruādo: Ipsos terra lacte ꝛ melle manente hereditando contra q̄ bona triplicia insurgebatur contra eum proditorie accusando.

¶ Primo q: ꝓhibebat ne redderent tributū cesari cū tñ eos liberauit tributo.

¶ Scđo q: dicebat se regem ꝛ eos subiectos suo iuri/cū in hoc vero diceret. Nā rex regū ꝛ dñs dñantiū in terra pariter et in celo.

¶ Tertio quia dicebat se esse filiū dei/cū tñ opera deo ostenderēt qđ esset verꝰ deus ꝛ verus hō. Vñ dicebat Joh. x. multa bona opa ostē ostendi vobis de patre meo. ꝛc. Ex quo igitur saluator nūc mortuus est morte crudelissima debemꝰ ei obsequia prebere. Nā debemꝰ corpus eius lachrymis abluere sudario ꝓtegere ꝛ in reuerētia hēre ī pauo mundo: hoc est in corde puro a peccato inuoluere circa xp̄m vigilare/luminaria bonoꝝ operum accendere: ac postremo ip̄m in sepulchro cordis nostri sepelire.

¶ Primo igiꝫ debemus corpꝰ dñi lachrimis abluere: qñ eñi magnus hō mortuus est signum est ꝙ illi q̄ flent et dolent sunt de parentela vꝫ saltem de familia eius: illi vero q̄ nichil curant nullaqꝫ signa doloris ostendunt: de mortuo nichil attinet. Sic in proposito christus hodie mortuus est illi qui de morte eius lachrymantur et dolent sunt de parentela vel saltem de familia eius: sed illi q̄ nichil curant sunt de familia dyaboli. ergo debemus ꝓ morte saluatoris lachymari spāliter ꝓpter tria. ¶ Primo ꝓpꝫ eius supplicij ꝯpassionē: scđo ꝓpꝫ pctōꝝ nostroꝝ deletionem: et tertio propropter nostrā recōciliationem.

¶ Primo ꝫ debemꝰ lachrymari ꝓpter saluatoris cōpassionē filius videns patrē carnalē affligi crudelr sine cā multū degñaret nisi pr̄i suo cōpatereꝫ. Pater nr̄ celestis ꝓ nobis sustinuit supplicium mortis ignominiose et iniuste ita ꝙ in vniuerso corpe ꝛ in oībus mēbris fuit afflictus: quare ille diceretur filius degenere ꝛ mēbrū putridū q̄ xp̄us mortuo nō cōpatereꝫ. Sꝫ ꝓth dolor multi habēt corda duriora lapide ad amantico induratū est cor eorū sicut lapis. dicitur ꝙ lapis ille scinditur super eum sanguis hirci calidus effundatur ipsi vident sanguinem saluatoris nostri effusum: et tamen tantum curāt sicut si

videretur canez mortuum. Isti sūt
de filijs belial. Cor eorum cū sit du
rum male habebit in nouissimo: nō
de talibus conqueritur saluator p
os beati. B. Homo vide qd pro te
patio a te clamo qui pro te morior
non est dolor sicut quo crucior. Ui
de penas quibus afficior viede cla
uos qb9 alligor si ē tāt9 dolor extre
rior. Interius planct9 est grauior.
cum te tam ingratum experior.

¶ Secundo dēmus lachrymari in
morte saluatoris nostri propter pec
catorum nostrorum extinctionem.
Nam sicut videmus q p lexiuium
lauant̄ & mundantur sordes vestiū
& corporum sic p lexiuiuz quod fit
ex lachrimis capitis et dolore men
tis lauant̄ & purgantur feces men=
tis. Nō em̄ bene pt lauari vas im=
mūdū nisi abūdeter in eo de aqua
effūdatur: nec vas corporie nostri
si fuerit immundū fecibus pctōrū
potest bene mūdari nisi lachrymis
capitis fuerit irrigatum Ideo dice
bat ps. Laboraui i gemitu meo &c.

¶ Tertio dbem9 lachrimari i mor
te saluatoris nostri propter nostrā
reconciliationem. Si vnus homo
esset adiudicatus suspendio: et pro
pter sponsionem emende posset li=
berari vtiqz fatuus esset si emendā
non promitteret & misericordiam
non postularet sine dubio omnes
illi qui sunt in peccato mortali iam
adiudicati sunt patibulo inferni. te
ste ps. qui ait. Conuertentur pec=
catores in infernuz: & tamen si ve=
lint dolere & emendam promittere
saluator noster Jesus pius para=
tus est misericorditer indulgere qa
maius gaudium est in celo sup vno
peccatore penitentiam agēte &c.

Sed timeo ne multi sint similes la
troni ad patibulum venienti cui iu
dex compateretur in tantum vt ei
omnia indulgeret & penitus libera
ret dum tamen emendam sponde
re vellet. Et latro respondit q nul=
lo modo a furto abstinere posset cū
furari esset sibi summe delectabile
Quo audito latro suspensus ē. Co
similiter est de mltis adeo eis de
lectabile in peccatis & scelerib9 ma
nere quod graue eis a peccatis re
trahere & tales hamo diaboli capi
untur sicut pisces. Pisces faciliter
intrāt sed nō possunt exire propter
aculeos hami. Sic tales ad peccat
de facili sunt procliues: sed quia de
peccatis non possint exire nisi per
aculeos penitentie ideo in ipsis re
manent ita q de ipsis tanq̄ de fer
culis lapidis coram diabolo mini=
stratur in inferno. Sunt igitur si=
miles simie que diligit nuclei dul=
cedinem: sed sentiens corticis ama
ritudinem totum proijcit: tales non
compatiuntur christo mortuo. Sūt
etiā alij qui exterius videntur deo
compati qr hodie lachrymant̄ pe=
nitentijs ieiunijs affliguntur cru=
cē domini in memoria crucifixi ve
nerantur. Sed vulgo dicitur in la=
chrimis proditoris nemo dz ꝯfide=
re licet et alia faciunt quia vident
alios consimilia facere.

¶ In die autez resurrectionis chri
sti qn̄ saluator debet in eorum cor
dib9 reqescere tūc expellūt eū vilis
sime alij coreando alij ludis in ho
nestis se exponendo alij peccatis &
immundicijs carnis turpiter inhe
rendo: tales non sunt veri amici.
Uer9 em̄ amicus nunq̄ obliuiscit̄.
Si ergo volumus esse amici vera=
ces post mortem alius non debe=

mus recipere saltē mundanas ꝯsolationes. Jō clamat hieremias ꝓpheta. Plorās plorauit i nocte ⁊c. Uñ debem⁹ facere sicut hyrundo que in fine cantus sui dicit fi. Sic debemus dicere de solatijs huius mundi fi: qꝛ vere infici ūt i exēplū huius coram papa stupa ꝯburitur ⁊ dꝛ eidē Sic trāsit gloria mundi Sic ḡ debem⁹ in morte xp̄i plorare debem⁹ ēt eūdem sudario velare hec est consuetudo qñ homines mortui sunt eoꝝ corpora pāno serico deaurato cooperiūtur per ꝙ datur intelligi ꝙ hanc p̄ciosā mortē saluatoris nostri debem⁹ sūme habere in reuerentia ꝯtra multos qui turpiter ⁊ horribiliter iurāt d̄ xp̄o crucifixo per caput/per brachia per carnem per sanguinē ꝫ tales non habent in reuerētia xp̄i passionem. Nam crudelius ipsum dilacerant q̄ꝫ iudei ipso enim mortuo ipsum integrum dimiserunt. Non sic isti q̄re dt btūs. B. in persona xp̄i conqueritur. d. Nōne satis vulneratus sum cur addis afflictionez afflicto magis grauāt me vulneratum peccati q̄ꝫ vulnera mei corporis.

¶ Nota exemplū de dn̄m blasphemantib⁹ turpiter de deo iurantib⁹ de filio vnius diuitis quē demōes totū viuū portauerunt ad infernū qꝛ turpiter de deo iurabat. Item debemus xp̄m mortuum in panno mundo hoc est in corde nr̄o a peccatis mundato inuoluere qñ dn̄a nobilis diu vixit cum marito suo quē teneri me dilexit. si ꝯtigat maritū suū primo mori non libenter sepeliret eū in villi panno inmundo ⁊ pertuso licet sint multi parisius ⁊ alibi que facerent.

¶ Nota exēplū de cane qui dixit domino suo ꝙ mulier ostendebat sibi beau sēblāt: sās loyaute. Certe saluatoꝛ noster totā naturā hūanā sibi per matrem copulauit ⁊ ꝓ vxore sua vt hereditatem celestē restitueret eamq̄ꝫ de potestate diaboli liberaret taq̄ꝫ pugil animos⁹ ⁊ fidelis cāpuꝫ belli itrauit in quo mortu⁹ fuit tñ vxorem suā de manu diaboli liberauit ⁊ ad regnum celeste ꝑduxit: quō igitur deꝰꝫ eū vxoꝛ sua natura. i. humana sepelīt vtiq̄ꝫ in vase purissimo atq̄ꝫ mundissimo hoc est in corde suo a labe peccati depatato ꝟtuosisq̄ꝫ operibus adornato. In signū hui⁹ dꝛ Mat. xv. ꝙ pilat⁹ accersito cētur. Joseph iterrogauit ⁊c.

¶ Nota historiam per Joseph discipulum xp̄i. Intelligo ꝙ quemlibet bonum chatolicū qui debet ꝓcurare ⁊ pro viribus laborare ad hoc vt habeat vas cordis sui purissimum atq̄ꝫ mūdissimū ad sepeliēdū Jesum xp̄m Sꝫ quid significat hoc qued requisiuit a pylato ⁊ pilatus ei euꝫ tradidit. Nam pylat⁹ pessimus hō erat ⁊ sceleratus qꝛ xp̄ꝫ iniuste morti cōdemnauerat. ideo eo testante nullā causā mortis inuenio in eum ⁊ tamen tanq̄ꝫ proditoꝛ pessimus ⁊ adulatoꝛ viuissimus vt placeret iudeis saluatorem nostrum ad crucifigendum tradidit. In quo datur nobis intelligi quod si vasa cordis nostri fuerint depurata et a labe peccati mūdata secure possumus christum recipere de manu sacerdotis quantumcunq̄ꝫ fuerit male vite. Nam in hoc non diminuitur fructus nostre salutis lapis enim precios⁹ nō amitteret virtutez suam si esset in

manu regis sic est de scto altaris in quo sanctus sanctorum continetur tm̄ tibi proficit de manu peccatoris sicut de manu boni sacerdotis dum tñ recipiens sit in statu gratie. Sed heu quid dicemus hodie qui sunt qui recusant hodie bona cibaria recipere eo qd non habēt nec habere volunt vas idoneum in quo possit recipere ꝛ si recipiāt hoc est in vase fetido ꝛ immundo dicunt enim quod corpus christi non recipient quia non sunt in statu in quo possint ipsum recipere. Nolunt confiteri qr sacerdos forte eos accusar et aut saltem eos suspectos haberet. Tales tractat diabolus sicut lupus ouem quando vult ea suffocare accipit p guttur Consimiliter facit diabolus de illis tamen ipsi deberēt facere sicut bona pedissequa que bene scopat domum vbiqꝫ et postea cum pala totum eijcit pariformis debemꝰ facere. Sed timendum est ne faciamus sicut cameraria segnis q̄ vbiqꝫ scopat ꝛ tamen omnes fetores dimittet ad ostium. Cōsimiliter multi bene mundant domum conscientie bene sunt memores q̄ modo deum offenderūt corde ore ꝛ opere ꝛ nil de imūdicijs emittūt cum pala lingue in confessione ita ꝙ domꝰ īterior ꝯsciētie fetet.

¶ Nō sic quedā bona mulier que semel cōfitebatur ꝛ aggrauabat se grauiꝰ ꝗ̄ poterat et i quolibet peccato confessor spuebat. At illa dixit sacerdoti. Dn̄e si vos deberetis crepere per mediū anteqꝫ recedam dicam vobis totū. Illā nō tenebat diabolus p guttur.

¶ Nota exēplū de muliere ꝗ̄ virnus habebat suspectā ꝛ iniūxit ei vt ad purgationem suā tangeret ferrum candens q̄ interim confessa est Die sibi assignata ferrū ignitum tetigit et illesa permansit propter gratiam christi ꝛ virtutem sacramenti in ea existentis postea infelix predicti beneficij immemor cum in peccato suo esset relapsa cum amasio suo vidit coram se predictum ferrū totū frigidū ꝙ accipiens rigide ꝛ cū iactātia ribaldo suo retulit dicens. Ecce ferrum ꝙ totū rubeū ꝑ vobis portaui ꝛ nil nocuit michi ꝛ statim miraculose ferrū frigidū eā cremauit. Debemꝰ ḡ ꝯfiteri ītegralit̄ de pctis nostris. sic igit̄ poterimꝰ vas cordis nr̄i mūdare ad ꝙ sūme tenemur. Nā saluator nr̄ ē sicut auis nobilis q̄ de p̄da sua nō q̄rit nisi cor vnde ꝑ ista preda fecit multos volatus. Primꝰ fuit de celo vsqꝫ ad ventrē btē ỽginis. Scd̄s fuit vsqꝫ ad stabulū ꝛ p̄sepiū cū boue ꝛ asino. Tertiꝰ in arborē crucis. Quartus vsqꝫ ad sepulchrū. quītꝰ ad īfernū. Sextꝰ de īferno ad celū. Oēs istos volatꝰ fecit vt caperet p̄dā cordis hūani ꝫ mlti seruiūt coram ipo de isto ferculo inuoluto ī imūdicijs pctoꝝ ꝛ fetoribꝰ malaꝝ cogitationū tale ministeriū sibi displicet sūme. Nam q̄ diligit cordis mūdiciam habebit amicū regē.

¶ Itē dbemꝰ saluatorē nr̄m vigilare qui eni vigilāt circa defūctum signū est ꝙ sibi attinēt. Uidemꝰ hodie ꝙ illi q̄ frequentat ecclesiā reuocando ad memoriā passionē xp̄i et ei cōpatiendo grāsqꝫ ei ꝑ tanto beneficio reddēdo illi sūt ỽri amici eius. Considero nāqꝫ homines multis de causis vigilant qdā propter lucrū qdam ꝓpter bellum alij

propter metū. quidā ꝑpter zelum bonū. Primi sunt artifices. secundi sunt pugiles vel milites: tertij sunt ꝑsone viles: sed quarti sūt opiliones. Si em̄ volum⁹ lucrari regnū celeste: diabolū debellare/proximū ex charitate diligere debemus: et circa xp̄m mortuū vigilare. de hoc habemus. iiij. Reg. viij. vbi dr̄ ꝙ hely ingress⁹ est domū ⁊ ecce puer mortu⁹ iacebat i lectulo ⁊c. ¶ Nota hystoriā. forma consimili debem⁹ facere: puer xp̄s mortu⁹ iacet i arbore crucis iste lectulus fuit satis strict⁹ nō em̄ potuit vnū pedē ex aliū ponere sed oportuit vnū sup aliū ꝑforare satis fuit curtus: qr nō habuit vbi posset caput suū reclinare. Faciamus ḡ ad modū ꝑphe. Intrauit domū clausitqꝫ hostiū et inqrit diligēter oēs plagas oia loca in qbus amic⁹ su⁹ vulnerat⁹ est. sic dꝫ facere aia deuota ꝑ dulcissimo amico suo iesu xp̄o crudelr̄ vulnerato. ⁊ postea dꝫ orōnē fulminare/deuotionē effūdere: et humilr̄ postulare: vt possit deo placere ⁊ vitā beatā hr̄e. ad hoc āt ipetrādū dꝫ tp̄s ⁊ horā captare et vere modo est tp̄s petendi: qr dn̄s ꝓpitiꝰ est ⁊ patus curialitatē facere: noluit em̄ vnigenito suo pcere ſꝫ nobis oibus tradidit illū debem⁹ ḡ circa xp̄m vigilare. Sꝫ pchdolor multi sunt dormiētes. Sūt em̄ qttuor. gn̄a hoim dormiētiū: qdam sunt supbi: quidam sunt segnes et tepidi. alij sūt gulosi. qrti sūt iudi ¶ Primi igit dormiētes sunt supbi: nā queadmoduꝫ videmus ꝙ fumus vini ⁊ cibarioꝝ ascendēs ad cerebruꝫ facit hoiem dormire: ita homo inflat⁹ vino supbie ⁊ elatōis tū qr sapiēs et eloquens: tū qr diues et potens et pulcher statim incipit dormire ⁊ fantasiari et nūqꝫ in pace requiescit tales de facili ruunt. Unde dr̄ ꝙ parua pluuia destruit magnū vētuꝫ. hoc bn̄ patuit in lucifero q erat pulchrior creatura q̄ vnqꝫ facta fuisset et tn̄ precipitat⁹ fuit in ifernū. dr̄ cōiter ꝙ equ⁹ hn̄s tibias rigidas de facili ruit. ¶ Alij dormientes sunt segnes et tardi/qn̄ homo est ociosus statim dormit: sed qn̄ viriliter laborat et sollicite tunc vigilat. Idcirco nos hortatur beatus hierony. dicens Semp aliquid boni operis facito vt te inueniat occupatuꝫ. Nā ociositas summa est inimica anime. Ferrum quod frequenter non limatur cito rubiginat. Aqua non fluens statim est lutosa. Uestis nō vestita ꝯsumitur tinea. Terra eni inculta nunqꝫ fructificat. sic est de homine ocioso non potest bonis operibus fructificare. Ipse eni est similis dormienti qui ita fortiter dormit ꝙ culcitra sua sibi furatur Ita facit eis diabol⁹ furatur eis animas suas propter inertiam eorum. ¶ Alij dormientes sunt. quādo homo repletus est vino ⁊ cibarijs libenter dormit: tunc nō vult laborare. Salomon dicit ꝙ tales sunt similes nautoni in medio maris. Ille qui debet nauem regere et dormit et tunc perdit gubernaculum. Tales enim non sunt multum securi: sed sunt prope interitum. sicut bene patuit in holoferne qui regebat totam domum Nabugodonosor regis: et tamen propter gulam suam inebriauit se vino ita ꝙ oportuit eum dormire ⁊ dormiendo iugulat⁹ fuit ab vna muliere. vt scribitur Judich. xiij.

Nunquam enim bona cantilena audita fuit de gulosis. Nam ipsi faciunt de ventre suo dominum/de taberna templum. Campana est vini proclamator altare est mensa: bene onusta cibariis/ reliquie sanctorum/diuersitas/ferculorum pbr est tabenarius/expellit parrochianos gulosos. In ista ecclesia dei plurant blasphemant/ homines et mentiuntur/ibi rixe/et discordie/bella et maleficia oriunt.

¶ Quarti vero dormientes sunt immundi et luxuriosi. qui in fetibus luxurie computrescunt et se inuoluunt/ sicut sus in volutabro. Ista immundicia recte diaboli: quia ibi plures capiunt quam cum hamo: non solum milites: armigeri et burgenses/ non solum clerici seculares/religiosi sacerdotes. Verumetiam domine domicelle regine/comitisse/moniales et beguine: ipsa domina luxuria est filia diaboli que nunquam voluit habere maritum: sed tanquam immunda meretrix ab omnibus conculcari. Omnes enim qui in ea inuoluunt assimilantur mustelle et scarbonum: vna dimittet se cadere in vnda et alia dimittet se ardere in igne et comburi. istud vicium maledictum abhominabile est hominibus verumetiam brutis.

¶ Nota exemplum. de syconia que fornicabatur et postea se lauabat. et quando non potuit plus lauari dilacerata fuit dentibus et rostris aliarum.

¶ Item debemus luminaria accendere circa christum mortuum debemus enim lucere per bona opera et alios illuminare per exemplum sancte conuersationis: proximos instruendo peccatores arguendo et ad dominum per deuotionem mentem erigendo. Ecce lumen quo debemus prefulgere. ideo nos hortatur saluator noster Matth. v. Sic luceat lux vestra coram hominibus etc. Et specialiter istud decet religiosos qui debent esse sal terre et dominum alios illuminare. Ad hoc enim debent per opera virtuosa laborare vt glorificetur deus et edificetur proximus non propter mundi ostentationem nec ad vanam gloriam sicut faciunt hypocrite qui recipiunt mercedem suam: assimilantur aranee que totam se euiscerat et laborare non cessat propter vnam miseram telam que statim vento frangitur et rumpitur. Sic vtique tales non cessant ieiunare: vigilare: ecclesias frequentare: elemosynas dare: et tamen totum frangitur atque dispergitur per ventum inanis glorie. Sic enim operantur diaboli multum laborant et multum expendunt solo vento pascuntur ad modum plorarii. ¶ Nota exemplum de pictore qui faciebat valde pulchras imagines et generabat turpissimos pueros: et cum quereretur ab eo causa respondit quod imagines faciebat de die quando bene videbat sed pueros faciebat de nocte quando non videbat. Sic de hipocritis quando vident ab hominibus bona opera faciunt quando sunt in clandestino turpia et inhonesta: feda et horribilia committunt tales non illuminant sed potius obtenebrant. idcirco dicebat apostolus ad Cor. v. Christus pro omnibus mortuus est. Illi enim qui sunt in peccato mortali non viuunt: sed illi qui sunt in gratia: et ideo bona opera que faciunt non debent esse ad ostentationem mundi sed ad laudem et gloriam Jesu christi. Quando enim miles triumphat de inimicis in bello honor

tiori attribuit equo sȝ poti⁹ militi. Cōsimiliter est in pposito saluator xp̄s morte sua p̄ciosa ꝯtulit robur ꝛ virtutē opibus nostris. Nā si nō fuisset passio sua benedicta nō pos sem⁹ op⁹ exequi meritoꝛiū neqȝ sa lutifex: ꝛ ideo bona q̄ fecim⁹ ab ip so sunt nō a nobis: quare de opib⁹ nr̄is dȝ laudari/glorificari/ꝛ hono rari. ꝛ ideo debem⁹ querere gl'iaȝ mundi. Ille eñ qui accendit lumi nare circa corp⁹ mortuum nō facit ad honorē suā sed ad honorē mor tui. Si ḡ accendam⁹ lumen bonoꝝ operū hoc debet esse ad honorem christi mortui/non pp̄ter honoreȝ mundanū. nā illi q̄ ad hoc studens eternā dānationē sibi p̄curāt.

¶ Nota exemplū de diuite q̄ mul ta bona opera faciebat vt ab homi nib⁹ videret: qui cū mortuus esset ꝛ in inferno dānat⁹/ꝛ p̄misisset vxo ri sue ꝙ ei statū suū reuelaret/ap paruit ei dicēs/ꝙ si om̄ia folia ar boꝝ lingue forent/narrare nō pos sent accerbitatē supplicij quod su stinebat: addēsq; ꝙ nō poterat ibi diu manere: qꝛ diabolus magister suus foris eū expectabat: recessit ꝛ in recessu eius tota dom⁹ videbat corruisse. Uñ hypocrite gl'iaȝ mū di querentes ꝛ de gratia dei nō cu rātes siles sunt feretro in quo por tant cadauera mortuoꝝ: qñ cada uer est exteri⁹ adornatū panno se rico deaurato sic tales in cōspectu hominū bonis operibus se fulciūt Uñ saluator noster dn̄s iesus loq tur eis. Math. vi. dicentis. Ue vo bis ypocrite ꝛ pharisei. Tunc er go xp̄m lauim⁹ cooperim⁹: inuolui mus: vigilias fecim⁹ ꝛ illuminaui mus. si tñ ip̄m in fouea cordis nr̄i sepelierim⁹. Nos eñ debemus eū sic in cordib⁹ nr̄is claudere p̄ amo rē ꝙ nulla affectio terrena possit i uolui. hoc valde bene fuit nobis fi guratū. j. Re. xxv. vbi dr̄ ꝙ mortu⁹ est samuel ꝛc. samuel eñ interpre tatur nominatus a deo. Rogabi mus dominum ꝛc.

¶ De passione dn̄i sermo. iij.

Mortuus est abimelech marit⁹ Noemi. Ruth. primo. Nolite me voca re noemi Ruth. j. Con suetū est i p̄ricipio alio rum sermonū inuocare virginē p̄ gratia ipetrāda ꝛ merito qꝛ ipsa ē fōs ꝛ plēitudo gr̄e sic salutauit eā angelus lucis. Aue gr̄a plena. Sȝ p̄sona exultēs in angustiis ꝛ dolore p̄tunc non curat nec amat salutari Beata virgo in die passionis fuit in maximo dolore ipleta igit̄ fuit p̄phetia. Luc. ij. Tuā ipsius aiam ptransibit gladius. Gladius per forans filij corpus pforauit virgi nis cor. p̄pter qđ ipsa nō curat vel amat hodie salutari. vnde pōt dice re. Nolite me vocari noemi. i. pul chrā vel gratiosam: igit̄ non salu tabimus eam sed loco orationis fa cim⁹ signū crucis in memoriā dn̄i ce passionis. Mortuus est ꝛc. fuit puella noemi mire pl'chritudinis: nobilitatis/ꝛ gn̄is: sed pauprima quia exheredata fuit p̄pter factū patris sui. modo contingit ꝙ fili⁹ cuiusdam regis hanc dilexit in tā tum: ꝙ dimisso regno patris ad eā veniens duxit eā in vxorem. Quo facto videns eam pauperē in tan tū ꝙ etiā filij sui hereditate care rent cepit laborare ꝛ guerram fa cere p̄ hereditate recuperanda ꝛ finaliter totam hereditatē recupe rans hostes deuicit tamen quadā

die ita fuit grauiter vulneratus q' cito post obijt: quo audito: puella vxor cepit clamare eiulare z plangere: z postq̃ multis diebus fleuit cepit querere modũ z obitum viri sui. et nuncius narrauit sibi p ordinem totũ factum. Credo q' iam videtis quod volo dicere: puella pulchra z nobilis est anima ad ymaginẽ dei formata. Creauit de⁹ ad ymaginẽ z similitudinẽ suã. Geñ. secundo. quod exponit Augustin⁹ scd̃m animã. maiorem pulchritudinem z nobilitatem ei dare non poterat: erat tamen pauprima quia propter peccatum primi parentis Ade exheredata z de paradiso eiecta fuit. Emisit eam de paradiso. Geñ. secundo hãc fili⁹ regis eterni dilexit in tantũ q' p̃ ei⁹ amore de domo paterna de paradiso recessit. Exiui a patre z veni in mũdum. Joh. decimo. z duxit eam in vxorem in capella vteri virginalis. Sapieñ. viij. Quesiui mihi spõsam accipere. Quo facto vidẽs naturã nostram pauperem z filios ecclesie eiectos de hereditate celesti cepit laborare z pugnare pro ista hereditate recuperanda p̃ qua laborauit plusq̃ trigita annis ab hora natiuitatis vsq3 ad mortem finaliter preualuit: z recuperans hereditatem hostes deuicit. solus tamen in bello fuit ita grauiter vulneratus q' eodem die obijt. quando mors ista fuit ecclesie nunciata cepit flere clamare z plangere. vnde quia memoria maxime incipit dominica in passione extunc ecclesia non cessat loqui z clamare de isto sanguine. omnia psalteria librorum plena sunt hoc sanguine. vnde nõ videtur q' sit bonus christianus z deuotus qui frequenter hoc tempore super hoc non cogitat cõpatiende. Postq̃ autem ecclesia longo tẽpore fleuit quasi per quindecim dies: modo congregata est ad audiendũ modũ huius obit⁹. quo modo pugil noster in campo se habuit: vos venistis ad hoc audiendum ego ad narrandũ. Et videtur mihi q' hystoria passionis continetur in sex. ¶ Primum est quomodo fuit venditus z traditus. circa qd̃ notandũ q' sicut narrat Matheus christus erat in bethania in domo symonis leprosi sic vocatus non q2 tunc esset leprosus. sed ante existens a christo fuit curatus z tamen nomen retinuerat z p̃pter beneficium curationis christum libenter suscipiebat. qui etiam postea vocatus est sanctus iulianus: z fuit Cenomañ. episcopus. Dum ibi esset venit mulier cum alabastro vnguenti quod effudit sup caput recumbentis. Causa effusiõis fuit q' p̃pter calorẽ z siccitatẽ vtebant vnguẽtis humidis. Que fuit ista mulier Augustin⁹ dicit q' fuit magdalena que p̃mo vnxerat pedes ei⁹. Ambro. dicit q' nõ q2 peccatrix z infamis indigna erat xp̃m tãgere. Cõmuniter tñ tenet eccl'ia q' fuit magdalena nec obstat dictũ ambrosij: quia iam erant ei dimissa peccata: p̃pter quod digna poterat christũ tangere. Dũ hoc fieret erant quidã indigne ferentes. Johannes dicit q2 fuit iudas p̃ditor z alij quibus suggerebat dicẽtes. Ut quid p̃ditio ista facta est: increpabant non solum mulierẽ que hec faciebat: sed christum quia hoc sustinebat: vocant perditum quod in seruitio christi expenditur: quibus

in hoc similes sunt multi mūdani quicquid in seruitio christi ponūt perditum reputant et in seruitio diaboli lucrum. Si filius burgensis pauperem religionem intrans seruiat christo parentes eius reputant eum perditum ꝛ negant ipm nolētes eum videre. Si applicet se vsuris falsis cōtractibus ꝛ fraudibus mundanis illū reputāt ꝛ diligūt ꝛ vocant prudentem. Sequitur debuit dari pauperibus ideo hoc dixit iudas qꝛ de pauperibꝰ ptinebat ad ipsum cū esset ꝓcuratoꝛ societatis xp̄i cuius officiū erat elemosynas eis datas recipere dare et conseruare pauperibus et portabat vxori sue et filijs pro eis vescēdis et nutriendis. In quo sunt deteriores iuda mali prelati et clerici qui retento suo victu et vestitu bona ecclesiastica que deberēt potius reddere ꝙ̄ dare pauperibus. quia secundum beatū Jero. ecclesiarum patrimonia sunt pauperū ꝫ et ipsi inde vestiunt non vxores ſꝫ meretrices non filios legitimos ſꝫ bastardos. Similes sunt etiam inde in hoc vsurarij et raptores qui bona que tenentur pauperibus dare sed restituere non ad suum pratium vsum retinent pro vxoribus delicate nutriendisꝫ superflue vestiendis et pro liberis maritandis de vsuris et sanguine pauperū veniunt foꝛature ꝛ vestes ac etiam magne dotes sequitur potuit venūdari. Eccle. v. Cōsuetudo erat ꝙ ꝓcuratoꝛ decimā partem eorū que domino dabantur habebat trigīta autē sunt .x. pars. ccc. propter quod iude visum est quod ꝑdiderat. xxx. denarios in hoc ꝙ vnguētū fuit in christi vnctione expensū ꝛ non venditum. vnde ab illa hora cogitauit christum pro triginta denarijs vendere vt sic recuperaret quod perdiderat. Dum hec fierent principes sacerdotum habebant consiliū quomodo iesuꝫ tenerēt ꝛ occiderent: vidētes ꝙ quasi oēs cōuerteret ad ipsum tñ dicebant: nō in die festo. Nota ꝙ grauis est pctm̄ factū in festo: qꝛ festa ordinant ad vacādum orōni ꝛ deuotioni et dei beneficia recolenda ꝓpter quod grauius peccatum est si tunc dimittas audire missam et sermones et laxes te ad peccata.

¶ Judei tāmē nō dicebant hoc ꝓpter reuerentiam festi: sed propter tumultum populi timentes ne populus christū sanctus reputās defenderet eum ꝛ de manibus eoꝝ liberaret. Ne forte tumultus fieret in populo: mō dicit Mat. Duꝫ hec fierent prope erat pascha. vñ dixit christꝰ. Scitis ꝙ post biduum fiet pascha: ꝓpter qd̄ petiuerunt ab eo Ubi vis paremꝰ tibi comedere pascha: tūc dixit petro ꝛ iohāni. Ite in ciuitatem ꝛ hominem vobis obuiantē sequamini: qui ostendet vobis locum aptum ꝛ ibi parate. Eūtes sicut dixit inuenerunt et parauerunt mensam: quibus paratis recedit christus cum eis. Pulchrioꝛ mensa que nūꝙ̄ fuit tunc christus instituit duo sacramēta. Primo sacramentū eucharistie: sumēs panē benedicēs frangens ꝛ dicens. Hoc est corpus meum. Tunc christꝰ cōtulit verbis istis virtutem trāsubstātiationis ita ꝙ sicut virtute emplastri vel herbe sanatur plaga: nec medicꝰ facit nisi applicare passiuū actiuo. Sic a deo data est verbis

illis virt⁹ trāsubstāciādi nec sacer dos facit nisi aplicare passiuū actiuo. Idem intellige de verbis in sā guine. Hoc facto communicauit omnes etiā iudā ante tamen lauit pedes oīm ꝛ post inde vt maxima benignitas ad penitentiā reuocaret. Scdo institiuit sacramentū ordinis fecit aplos sacerdotes dicēs Hoc facite in meam cōmemoratiōnem. Hijs factis cepit iesus mutari ꝛ fremere dicens. vnus ex vobis me tradet ceperunt se excusare omnes sꝫ magis familiares: et ideo petrus longius a xp̄o iohāni super pectus xp̄i residenti innuit ꝙ peteret a xp̄o quis esset quo petente rn̄dit secrete. Cui intinctum panem porrerero et dedit iude scarioht. Nota ꝙ iudas petiuit palā a xp̄o vtruꝫ esset eum traditurus noluit eū xp̄us prodere licꝫ veraciter potuisset propter duo primo ne eū videretur turbasse et ex hoc diceret vel videretur iudas mot⁹ ad eum tradendum. Scdo vt doceret nos loqui de pctis aliorum secretis ea reuelando et publicando. Sicut enim peccatum mortale est innocenti crimen imponere: sic verum crimen occultum reuelare tunc: impleta est prophetia dauid dicentis. Dux meus et notus meus. scilicet iudas qui simul mecum capiebat cibos dulces magnificauit super me supplantationem et proditionē. Sic vere hodie qui simul bibunt et comedunt mutuo se tradunt. immo pater filium et ecōuerso tradet frater fratrem in mortem ꝛ pater filium propter quod qui nescit a quo cauēdū caueat ab omnibus. Sed nota ꝙ christus in sua societate non habebat nisi vnū latronē cui bursam pecunie tēporalis tradidit. Nō sic de clauibus ecclesie quas tradidit petro cū magna examinatione: ex ꝗ ptꝫ ꝙ de bursa tēporali parū curabat vnde dedit peiori. Sic adhuc latrones p̄iores obtinent diuitias ꝛ hoc est cōtra illos ꝗ diligētes de cōmissione dispensationis suorū tēporaliuꝫ ꝛ de cōmissione spiritualiū aiaꝝ nō curāt. B. habēt epi ad manum quib⁹ aiaꝝ curā cōmittant: sꝫ quib⁹ cōmittant tpaliū dispēsationē nō inueniunt. Est etiā ꝯtra illos qui committunt aias suas ad consulendum ꝛ dirigendū quibus non cōmitterent bouem vel asinum ad ducendum eligētes simplicē vt facilius absoluant. Post hoc cepit iterum fremere ꝛ dicere: oēs vos scādalum patiemini in me. ꝛc. tunc petrus ostēdit se audacem dicēs. Et si oēs scandalizati fuerint sed non ego tunc xp̄s. Non cantabit gall⁹ bis donec ter me negabis: omnes ante dicebant ꝙ non dimitterēt eū nec i vita nec i morte. Iudas post ꝗꝫ pedes lauerat: cenauerat: communicauerat non inuitatus non vocatus: sed sponte abijt ad principes sacerdotum dicens. Quid vultis michi dare et ego eum vobis tradam. in quo similes sunt iude persone que christo recepto in paschate discurrendo per vicos ꝛ plateas in habitu inhonesto offerūt se peccato dyabolo tradunt christum quem receperūt pmisera delectatione nō expectant ꝙ dyabol⁹ vadat ad temptandum eos in domo: sed ei offerunt se in vico. Ego eum vobis tradaꝫ. Aug. O verbū totius superbie ꝛ neqtie quare tradis magistrum: qꝫ lauit pedes de

dit ptãtem suscitandi mortuos faciendi miracula: cibauit in mensa propria. Uere ita est hodie in ecclesia illi q̃pugnãt contra deum ⁊ ipsũ tradunt quibus plura contulit beneficia. B. heu heu domine iesu illi sunt in persecutione tua primi q̃ videntur in ecclesia primatum diligere et querere principatum. Tũc iudei obtulerunt ei .xxx. denarios quos iste acceptauit vidẽs q̃d perdiderat recupasset. Nota dicit au. multi factũ iude detestantur q̃ tamẽ deterius faciũt. vsurarius ꝯmodãs x. pro .xi. meretrix exponens se ꝑ denariis ⁊ aliis. peccatores de quibus dicit apl's heb. vi. Rursꝰ crucifigentes filiũ dei semetipsis. Isti factum iude reprobant ⁊ tamen deteriores iuda sunt tradentes christum pro minori q̃ȝ iudas si ergo pꝫ q̃ fuit traditus ⁊ venditꝰ: que venditio fuit facta feria .iiij. ꝓpter q̃d multe persone illa die carnes non comedunt.

¶ Nunc dicendum est quõ fuit captus feria .vi. post cenam lotis pedibus apostolorum facta cõtone cõpleto sermone deuotissimo q̃si totꝰ de amore dei abiit cum apl'is trans torrentem cedron. Nota extra hierusalem erat mons cedris plenus in pede montis torrens vltra queȝ erat ortus in quem intrauit iesus. Sed queritur quare transito torrẽte hortũ delitiosum intrauit. Respõsio primo ad innuenduȝ q̃ delitias paradisi intrare non possumus nisi transeundo prius torrentem penitẽtie per multas tribulationes oportet nos intrare. Act. xiv. Secundo ad docendum q̃ in hortis deliciis ⁊ solatiis huius mundi frequẽter capitur anima sicut ibi xp̃s captus ẽ: credo q̃ post pascha multe persone discurrunt solaciãdo per hortos q̃bus magis expediret dormire in domo. Tertio q̃ volebat satisfacere pro pctõ priorum parentũ in horto commisso .i. in paradiso terrestri ⁊ ideo sicut hõ quãdo fregit eccl'iã imponitur ei pnĩa q̃ ad eãdẽ ecclesiam redeat ⁊ publicam pniam faciat vt sic edificentur de penitẽtia q̃ fuerũt scadalizati de culpa. Sic christus volẽs satisfacere pro pctõ in horto cõmisso hortũ intrauit vt ibi caperetur dum ibi esset. Christus assumpsit petrum iacobũ et iohannem volens orare. Nota docet quos comites dꝫ assumere volens orare petrũ qui intep̃tat agnoscẽs firme fidei. mat. xvij. Si habueritis fidẽ sicut granũ synapis q̃d attritũ reddit odorẽ: diceris mõti huic trãsi ⁊ facietis volare. Jaco. i. Postulet in fide nichil hesitans. Scd'us comes est iacobꝰ supplantator: vt oĩa mundana ponẽtur sub pede nichil de eis cogitando ꝯtra hñtes corpꝰ in ecclesia cor in platea. Ambr. Illam orationem deus non audit: cui ille qui orat non attendit. Tertius comes est iohannes in quo est gratia in omni opere bono. Primo dꝫ se hõ ponere i statu gr̃e q̃ pctõres deus non audit. Nota quõ orans debet esse iacobus supplantans q̃to homo plura ponit sub pedibus altius ascendit sicut ascendens p scalam q̃to sub pedibus ponit plures baculos scale altiꝰ est i scala. Orõ est eleuatio mentis in deuȝ propter quod quando magis contennit q̃s temporalia tanto magis ascendit ad deum ipsum clarius contemplãdo. Tunc cogitans de morte proxima cepit pauescere ⁊ tristare dicẽs

Sermo secundus

Tristis est aïa mea vsq ad mortē ⁊ fact⁹ est sudor eius sicut sangu; decurrentis in terrā. Nota q̄ amara fuit passio christi qua sola cogitatio sanguinem sudare coegit Nota q̄ grauis ⁊ tenax peccati macula q̄ tanto et tam calido lauacro indiguit non potuit peccatum deleri p diluuium quod fere totum mundum submersit quia frigida erat aqua illa. Sed quid orauit sequit procidit in faciez suā dicēs. Pater si possibile est ⁊c. veruntamen non sicut ego volo sꝫ sicut tu. In q̄ docemur q̄ orando primo procidere debemus in faciē propriū defectum et fragilitatem recognoscendo. Eccl. xxxv. Oratio humiliāt; se nubes penetrabit. Secūdo dat exemplū veritatis nature humane scdm quam naturaliter mortē timebat erat enim similis nobis passibilis excepto peccato. Tertio dat exemplum perfecte obediētie: Non sicut ego volo. August. docet nos priuatem voluntatē corrigere ⁊ dirigere secundum voluntatē diuinā. Sicut enim h̄ns mēbrum infectum scdm rōnem vult illud abscidi ne totum corpus inficiatur: scdm sensum tamen abscisio affligit et displicet. Sic christo secundum rationem et diuinitatē placebat passio. que tamen sensualiter affligebat. sequitur. Spirit⁹ promptus est caro autem infirma ita est de spiritu et carne sicut de symia et pondere collo alligato Sicut ei symia vult sp sursum ascendere tamē ab illo pondere detinetur sic spiritus vult volare sēper ad dominum ⁊ semper carnis pondere impeditur postq̄ dixit. Non sicut ego volo sed sicut tu. apparuit angelus q̄ vere quādo homo ponit se in dispositi one diuina licet quandoq̄ q̄ directe petit nō impetret. quia non semper expedit sicut in proposito saltem datur ei angelica consolatio: post orationem veniens ad apostolos inuenit eos dormientes dicens Nō potuisti vna hora vigilare mecū Judam nō videtis quomodo nō dormit. Sic hodie multi sunt pigri et tardi ad orationē ⁊ bonum: ad pditiōes aut tractus vigiles sūt et parati. prouer. iiij. Non dormiūt nisi male fecerint. ter idem orauit in q̄ ōronis frequentiam docuit.

Tunc dixit eis. Orate ne intretis in temptationem. Nota non dt ne incidatis in temptationem q̄ illō est possibile in hac vita. sed ne intretis in temptationem p consensum sicut intrans domum a domo concluditur et cōprehenditur sic consentiens temptationi tēptationem intrat q̄ in ea comprehenditur et ab hoc ingressu ꝑseruat oratio. ⁊ hac petim⁹ in ōrone dominica dicentes. Ne nos inducas in tēptationem. Mat. vi. hijs dictis venit iudas cum armatis ministris pilati et sacerdotum. Nota muniuit se isto triplici genere hominū quia isti solent male faciendi dare audatiam ⁊ auxilium. s. arma potentia generis vel amicorum aduocati laici prepositorum aduocati et clericorum. dum sic simul venirēt dixit eis iudas Quem osculatus fuero ⁊c. Nota tradidit eū osculo illo vt non deciperetur in persona christi. Nam iacobus maior erat christo similim⁹. Secundo ne aduerteretur de pditione. Erat enī consuetudo potius ab inuicem dis

cesserant in reditu se mutuo oscu=labantur. Judas feria quarta a cõsortio christi recesserat propter qd feria quinta rediẽs osculatus est christum simulans se velle consuetudinem tenere. Tertio vt ostenderent oscula et amplexus mũdi esse ꝓditio et falacia. quando mũdus dat diuitias ad libitum tunc ridet quãdo solacia et delicias tũc osculatur quando honores tũc amplexatur et omnibus istis modis tradit et decipit. Nota. R. xx. Joab dixit ad amasiã. Salue mi frater. ⁊ tenebat manu dextera mentum ei⁹ et extraxit gladium quo occidit eum. Nam amplexus sunt sicut falx que gͥtum de herba amplectitur tamẽ scindit. Jsto signo dato dum venirent ad christũ ipse occurrit eis vt ostenderet se pati voluntarie.

¶ Nota quando voluerunt eum facere regem fugit: quando voluerunt eum suspendere occurrit eis dicens. Melius est ire ad domum luctus gͣ ad domum conuiuij et letitie occurrens dixit. Quem queritis quibus dicentibus iesum nazarenum respõdit. Ego sũ. Quo audito statim ceciderunt retrorsũ vbi habemus duo notabilia. Primum de christi potentia: qui breui verbo superauit hostes. Crisosto. O quantum poterit iudicatur⁹ qui tm̃ potuit iudicandus. tremendus est talis iudex. Nota ceciderũt retrorsum non ante cadens autẽ ante videt vbi cadit ⁊ sic cadunt boni in morte et in orone. Gene. xxvij. Cecidit abraham pronus in faciem suam ⁊ adorauit sed cadens retro non videt vbi cadit vnde nescit quid facit quousqꝫ inuenit se in luto. Sic cadunt mali nũc in lutum peccati et in morte in ignem inferni. R. iiij. Hely cecidit de terra retrorsum et fractis ceruicibus expirauit tunc christ⁹ dixit iude. Amice ad quid venisti.

¶ Nota fons misericordie proditorem vocat amicũ: ⁊ sic vere erat lꝫ amor claudicaret ex parte iude sicut sepe contingit in mundo ꝙ ille qui a probo viro fideliter diligitur: ipsum prodit ⁊ decipit. Dato osculo statim ministri ceperunt iesum quod videns petrus fuit ꝗsi totus extra se. vnde percutiens seruum pontificis nomine malchũ abscindit auriculã eius dextram. Hic primo queritur quomodo petrus fuit ausus hoc facere cũ xp̃s sibi et alijs precepisset qui te percusserit in vnam maxillã prebe ei ⁊ alteram. Rñsio. Christus immediate fecerat eis sermonem quasi totum de amore diuino: ꝓpter qd petrus totus inflammatus in deũ non recolebat de alio precepto: nõ curabat nisi de magistri defensione. Secundo nota ꝙ petr⁹ agnoscens abscindit aurem per quam intelligitur obediẽtia quia hodie prudentiores ⁊ magis scientes secundum mundum minus obediunt consilijs et preceptis gͣ simplices. Jtem per petrum amputantem auriculam dextram intelliguntur mali prelati qui subditos impediunt ab audiendo sermones consimilia et huiusmodi pertinentia ad salutem. Tunc christus arguit petrum dicens. Mitte gladium in vaginem: omnes qui gladium acceperint: gladio peribunt verum est iniuste in propria autoritate: non autẽ qui occidunt

iuste et cũ debita auctoritate sicut faciũt iudices seculares ⁊ eorũ ministri: tũc christus sanauit ei⁹ aurẽ Chrisostom⁹ querit qñ iudei viderunt miraculũ quõ habuerunt cor ita durũ ꝙ non crediderũt. Rñsio forte nõ viderũt miraculũ qꝛ nox erat. Itẽ esto ꝙ miraculũ vidissent ita erãt obstinati in malicia sua ꝙ nõ crediderũt qꝛ nimis est difficile cor in malicia obstinatũ emolliri. sicut tactũ ẽ supra ad flatũ breuis verbi ceciderunt retrorsum: quando dixit. Ego sum. tñ postea nõ fuerunt territi nec destiterũt: sed statim postꝗ̃ surrexerũt, ceperũt ipm persequi iterato. Sic hodie multe mulieres ad flatum vni⁹ febris cadũt in lecto ⁊ depit eaꝝ pulchritudo q̃ postea cũ statiꝫ curant̃ ⁊ resurgunt non desistunt sed persequunt̃ deum et grani⁹ ꝗ̃ primo.

¶ Mira pietas xp̄i q̃ persecutoris aurẽ sanauit. Glo. interli. Nũꝗ̃ dei pietas obliuiscit̃ q̃ nec hostes suos patitur vulnerari. Tunc apl̄i vidẽtes eum captum fugerũt. Non sic fugerunt tempore cene nec quando fuit ad nuptias: talis est societas mundi: ita abiecit sampsonem dalida postꝗ̃ totũderat ipsum. petrus. ⁊ iohãnes postea reuersi seq̃bantur a longe: qꝛ oĩs pn̄a ecclesie longe est a passione christi cũ nos ꝑ nobis ipse non ꝑ se sed ꝑ nobis passus fuerit: tunc oẽs peccauerũt ⁊ extincti fuerũt spiritualiter preter matrem in cuius memoria in matutinis tenebrarum sola candela remanet inextincta: sic ptꝫ scd̃m quõ fuit captus. Nũc videndũ est quõ fuit fustigat⁹. ꝑmo i domo ãne Nota annas illo anno non erat pontifex: sed cayphas gener eius qui dixit: expedit vt vnus moriat̃ ꝑ populo. Erant em̃ isti duo pontifices successiue emẽtes singuli episcopatũ anno suo sicut venduntur ꝑposituꝛe ⁊ ecclesie dignitates: ex quo veniunt extorsiones ⁊ populi oppressiones. Ductus est igitur ad domũ anne licet nõ esset pontifex anni illius propter duo: quia antiquior et prudentior fuerat et socer pontificis. Secundo quia via eorum erat ante domum suam: propter quod videretur contempni nisi ei primo eum presentassent. Et tunc annas quesiuit ab eo de duobus de doctrina et discipulis. De discipulis omnino tacuit quia ꝑ tũc de eis non poterat dicere nisi malum: ⁊ ipse nolebat malum de eis dicere licet vere posset: docens ꝙ debemus tacere malum non soluꝫ falsa iponendo quod est detractio sed etiã verũ occultũ non publicãdo quod est infamia. De doctrina respondit: quid queris a me palaꝫ locutus sum mũdo ⁊ in occulto nichil iam interroga eos qui audierunt. hoc enim est signum doctrine bone et salubris quando docer̃ aparet quando bonum verbũ nulli parcit: quia veritas non querit angulos. Econtra doctrina priuata et in angulis debet haberi suspecta: tunc seruus pontificis dedit ei alapam. Sic respondes pontifici. Cui christus. Si male locutus suꝫ testimoniuꝫ perhibe d̃ malo: si aũt bene quid me cedis. Nota quidaꝫ dicunt ꝙ iste primo percutiens christum fuit malcus cuius aureꝫ sanauerat. Chrisostom⁹. O dulcis iesu ꝗ̃ pacienter sustines in teipso ꝙ ita dure punis in seruo. Nota

quemā alapam sibi datā patienter portauit datam vero thome ita dure puniuit q carnis manum serui que thomam percusserat in medio aule amputatam detulit tunc christus dixit eis. Si male locutus sum ꝛc. Respōsio. Nō sic respōdit ex ira vel impatiētia: quod patet ex hoc quod postea totum corpus exhibuit: sed ipsum dulciter reprehendit peccatum suum ostendendo: sicut percutienti me possem dicere male facis et excommunicationem incurris. Et illud preceptum: prebe ei et alteram prohibet iram vel vindictam. Nota quomodo iudices puniendo non zelo iusticie vel correctionis sed propter impatientiam et vindictam deficiūt. Tunc ānas xp̄m ligatū misit ad cayphā cuius socer erat: corā q̄ iudei accusabāt eū in oībus in q̄bus poterant. ꝛ cum non haberent bene quid dicerent contra ipsum: finaliter duo falsi testes dixerunt. Nos audiuimus eum dicētem: soluite templū hoc ꝛc. iesus non respōdit. Primo quia mentiebantur aperte: non enim hoc dixerat de templo salomonis: sed proprii corporis. Augustinus autem dicit q aperta mendacia nō sunt responsione digna. Secundo dato q hoc dixisset non debebat ꝓpter hoc condemnari: hoc enī fuisset verbum fatuum non morte dignum. Tunc cayphas quesiuit aliquid ab eo dicens. Adiuro te per deum viuum si tu es filius dei. Cui dixit. Si dixero tibi ꝛ probauero non credes: hoc tamen scias q in iudicio videbis me sedentem ad dexteram patris mei. Nota licet sciret q non esset fructuosum tunc q se dei filium confiteretur adiuratus tamen recognouit ne nomen dei spernere videretur dans exemplum tenendi iuramenta licita et honesta. Tunc pontifex scidit vestimenta clamans. Audistis blasphemiam: adhuc desideramus testimonium. Nota consuetudo fuit olim propter reuerentiam nominis diuini audita blasphemia scindere vestes in signum doloris maximi: modo cessat illa consuetudo: quia cessat illa reuerentia: quia non verentur homines de deo et sanctis dicere qđ de temporali domino dicere non auderent. Et tamen q̄tum peccatum sit blasphemia puer quinquēnis raptus de patris manibus a dyabolo fuit portatus sicut narrat Gregorius. Tunc quesiuit pontifex quid vobis videtur: et omnes iudicauerunt eum dignum morte et expuerunt in faciem eius eam velantes et dicentes: prophetisa nobis christe quis est qui te percussit. Nota percusserunt eum vt garcionem: ligauerunt vt latronem: deriserunt quasi fatuum: conspuerunt quasi leprosum. B. Caput angelicis spiritibus tremebundum densitate spinarum pungitur facies eius pulchra pre filiis hominum spinis iudeorum deturpatur oculi lucidiores sole caliginatur in morte. Signanter autem voluit conspui ꝛ hoc fecerunt ei in ꝓpria persona modo faciunt ista in sua familia. Illi vellant suos oculos q̄ veritatem zelant et falsitatem fouent: sicut falsi iudices et aduocati. Illi conspuunt qui blasphemant illi percutiunt qui pauperes opprimunt. Iohannes cayphe pontifici notus erat: propter quod do-

miū eius cū christo intrauit ꝛ petro ingressum impetrauit. Unū cū ista fierent vna ancilla dixit petro. Tu cū illo eras: negauit petrus. Cito post ancilla hostiaria vidit petrum iuxta ignem ꝛ dixit. Uere tu cum illo eras: ꝛ negauit petrus cū iuramēto. Cito post dixit ei vnus garcio. Tu es ḋ famil ia christi lingua tua manifestat te. Negauit petrus iurans ꝛ anathematizans.

¶ Ubi nota ꝙ pͥmo simpliciter negauit. secūdo peiorauit: tertio anathematizauit: qꝛ peccatū ꝑ pniam nō diluitur: mox suo pōdere ad aliud trahit ꝛ semper ad deterius. Item nota mala societas compellit christum negare: non negauit quādo fuit cum apostolis sed quādo fuit iuxta ignem et cum ancilla. Tertio qꝛ dictum est ꝙ loquela tua manifestum te facit. sicut cognoscitur lingua et serpens: quia venenosus. serpens. autem habet linguam bifurcatam. Sic homo loquens bona ante mala retro: sicut mordet serpens in silentio: sic qui occulte detrahit. Quarto queritur quare christus permisit petrum eum negare. primo vt nullus de se presumat cum petrus princeps apostoloꝝ ita ceciderit. secundo vt nullus desperet cum petrus post tantum peccatum factus sit ianitor celi: et hoc est verum dum homo faciat sicut petrus qui recolens de peccato fleuit amare: non solum autem tunc: sed ꝙ̄diu vixit ꝛ gallum cantantem audiuit.

¶ Sed nota quidā volūt esse similes petro vł magdalene i venia dicentes. Miserebitur mei deꝰ sicut ipsorum. Cum eī̄ fecerunt centū vel duo centa peccata non vnicam lachrimam emiserunt: et petrus de quo nunc legimus non nisi quatuor peccata. scꝫ v nam fugam et trinam negationem toto tempore suo fleuit amare: Tertio permisit eum cadere: vt cum postea esset prelatus meliꝰ sciret subditis cadentibus compati post trinam negationem statim gallus cantauit: ꝛ christus respexit petrū. Tunc petrus egressus foras ꝓiecit se in terrā ꝛ in foueā q̄ ꝓpter hoc dꝛ galli cātus ꝛ fleuit amare. Nota ꝙ gallicantus .i. ꝑdicatio est respectus diuine mīe reducēs ad veniā. ꝛ hoc quādo pctōr ponēs se in fouea vilitatē peccati considerādo ploratꝰ amare dimissa praua societate: contra illos q̄ volunt in peccato refrigescere: volentes se a peccatorū societate ꝛ occasionibus elongare.

Post hoc duxerunt eū ad pylatum qui non erat iudeus: sed paganus custos hierusalem ex parte cesaris Uidens autem iudas christū tradi iusticie seculari ꝑnia ductus proiecit in terrā. xxx. denarios argenteos dicens. Peccaui tradens sanguinē iustum. Iudei nō curauerunt sed deridentes eum dixerūt. Tu videris: scꝫ vtrum bene vł male feceris habeas tibi. Iudas videns ꝙ ipsum ꝗ deridebant lapsus est in desperationem: suspendit se laqueo et rupto laqueo cadens in terra crepuit medius. Ubi primo docentur prelati: quia sicut peccatores duros ꝛ impenitentes debēt arguere: sic ꝛ penitentes vt non desperent fouere. Scdō nota dicit hiero. iudas plus offendit xp̄m desperando ꝙ̄ tradēdo. Nota ꝙ̄ maius est desperare. iudas penituit

quia penitentia ductus restituit: in quibus plus fecit quam vsurarij qui nec vere penitent nec restituunt: cum tamen teneantur. Item confessus fuit dicens: peccaui et cetera tamen suspensus crepuit medius et merito ne eius immunda anima exiret per os quod christum fuit osculatū: sed cum fecibus. Tunc iudei videntes iudam suspensum dixerūt de pecunia. Non licet mittere in corbanam: id est cum oblationibus: quia precium sanguinis est. Nota contra principes et vsurarios qui de rapinis et vsuris extractis de sanguine pauperum faciunt testamentum et oblationem propter quod iudei emerunt agrum in sepulturam peregrinorum. Nota: de precio sanguinis christi emitur ager: in sepulturā peregrinorum quia per sanguinem suum emit nobis sepulturam paradisi. Sic ergo iudas totum perdidit corpus et animam et pecuniam: et sic mali diuites totum perdunt in morte.

Homo cum dormierit hereditabit serpentes: id est demones heredes et executores qui totum vastabunt quo ad diuitias et vermes quo ad corpus et demones quo ad animam. Ducto iesu ad pylatum iudei accusantes steterunt extra pretorium ne contaminarentur.

O impia cecitas contaminari timent alieno habitaculo et sanguinem innocentis fundere non verētur, similes quibusdam facientibus conscientias de quibusdam leuibus qui in grauia incidere non verentur: similes equo vmbrato qui volens vmbram modicam pertransire seipsum tñ cū dño precipit in lutū. Tūc pylatus sciēs modū ipsorum exijt foras dicēs. Quid vultis faciā de homine hoc. Cui dixerūt iudei. Si non esset malefactor tibi non tradidissemus eum. Et pylatus. Quid mali fecit. Tunc iudei accusauerunt eum in quattuor. Primo dicentes. Habemus legem secundum quam debet mori. Secūdo: prohibet tributum dari cesari. Tercio decipit populum.

Quarto facit se regem. De tribus accusationibus pylatus sciens eos mentiri: quia populum non deceperat sed docuerat: tributum dari cesari et reddi preceperat: et cum vellent eum facere regem fugerat. ideo pylatus respondit ad populum. Accipite eum vos et secundum legem vestram iudicate eum ego enim nescio legem vestram.

Et iudei. Nobis non licet interficere quemq̄: vel propter festum pasche proximum vel propter defectum. Jurisdictionis iam tunc ad paganos translate. Tunc pylatus rediens ad christum petiuit ab eo si rex esset. Cui christus. Rex sum ego: sed regnum meum non est de hoc mundo: ego natus sum in mūdo vt testimonium perhibeam veritati. Cui pylatus. Quid est veritas Quo dicto statim iuit ad iudeos.

¶ Nota non expectauit responsionē: de veritate. primo scdm Augustinum: ne mors fieret in christi liberatione subito enim venit in mētem eius vt eum liberaret propter consuetudinem pasche. Secundo quia fecit sicut multi prepositi et balliui q̄ non libenter audiunt veritatem nec eam tenent: licet enim pylatus a veritate inchoauerit: ipsam tamē in fine iudicij dereli

quiet. Nota de veritate est sicut de aqua benedicta ad quam licet oēs currant: postea tamen manus appo nūt: ne aqua cadat super faciē ꝛ qñ multum cadit super faciem faciunt turpē vultum. Sic licet multi pro ueritate audienda ad sermonem venient displicet tamen quando dr eis veritas que facit ꝯtra eos. Tertio. scd̄m Criso. non expectauit rñ sionem sciens ꝙ indigebat mlto tē pore indiscutionem ꝛ ipse festinabat ad christi liberationem.

Legitur tamen in euagelio nichodemi ꝙ christus respondit pylato. Ueritas de celo est. et pylatus nū qd̄ i terra est veritas. Cui xp̄s. Qūo potest veritas esse in terra q̄ iudicatur ab hijs qui ptātē habēt i trra. Est enī de veritate in terra sicut de luto puerorum in quo q̄ verū dr totū pdit tunc pylatus exiēs ad iudeos dixit. Non inuenio causā mortis in eo. Et iudei ipse est vnus defraudator subuertit populum a galilea vsqꝫ huc. Pylatus audita galilea petiuit si erat galileus: ꝛ comperto ꝙ sic misit eum ad herodem prepositum galilee qui casu hierosolymā venerat sicut nunc alterius dñi captus deberet remitti ad proprium dominū dum tñ ibi fore fecisset. herodes autem videns christum gauisus est multo enim tempore desiderauerat eum videre propter signa q̄ faciebat. vnde tunc herodes et pylatus facti sunt amici cum primo essēt inimici Nota primo erāt inimici quia pylatus multos de ꝑ positura herodis interfecerat sed in captione christi amici facti sunt Tunc lupus: i. pylatus paganus et canis, i. herodes iudeus contra pastorem coniurauerunt. Sic fit hodie multi qui sunt inuicem inimici ꝛ se oderunt concordant et fiunt amici vt opprimant pauperem ꝛ innocentem. Item herodes quesiuit a christo multa: christus nec verbū nec signum coram eo fecit. Primo quia herodes non reputabat christum predicatorem ꝛ saluatorem sed ioculatorem vel incantatorem vnde verba christi nō erat dignus audire. Secundo qr nō fuisset fructus in herode sed admiratio et q̄ si laus in christo predicator autem debet querere fructum non laudē Quem videns herodes spreuit eū reputens fatuum in cuius signum indutum veste alba remisit eū ad pylatum. Modo videte quomōpreda nostra id est christus fuit venata et hoc totū vt esset nobis sapidior sicut est in ceteris venationibus.

¶ Nunc videndum est quomodo fuit iudicatus pylatus videns ꝙ euaserat manus herodis cepit eū liberare quatuor modis. Primo ꝑ innocentiam allegando ꝙ manus herodis crudelis euaserat. Secundo per consuetudinem quia in pascha debebantur iudeis duo captiui digni morte: quorum vnus liberabatur ꝛ aliꝰ occidebatur in memoria trāsitus maris rubri i quo egyptij fuerunt submersi et iudei liberati: habebat autem pylatus cum xp̄o captiuū barrabam qui multa mala et homicidia fecerat eis: et de nouo proditiose vnum. Cogitana igitur pylatus ꝙ nullo modo liberarent barrabam: proposuit eis christum liberandum et barrabā occidendum. Tunc principes sacerdotum concitauerunt populum ꝙ peterent barrabam. Quibus py

latus Quid igitur faciam de xp̄o. At illi. Tolle tolle crucifige eum Tunc pylatus mortem non meruit castigabo eum et dimittā Ecce quomodo spoliatum ligauit ad columpnam et nodatis corrigijs fecit eum verberari in tantum ꝙ sāguis vndiqꝫ fluens in columpna vsqꝫ hodie sui met vestigia dereliquit. Post hoc induit eū veste rubea derisorie loco purpure ꝛ imposuit capiti eius coronam spineā pungentem vsqꝫ ad cerebrum. B. Caput illud diuinū multiplici spinarum densitate vsqꝫ ad cerebruꝫ transfixum est. Idem tu homo habes sertum de floribus ego deus coronam de spinis: tu cyrothecas in manibus et ego clauos. Imposuerunt etiam arundinem in manu eius loco sceptri et percutientes et expuentes in faciem eius salutabant eum dicentes. Aue rex iudeorum contra salutationes derisorias facimus adora tiones veras. De spinis. B. Vultum tuum domine iesu in quem desiderabāt angeli prospicere sputis inquinauerunt manibus percusserunt derisorie velauerunt nec duris vulneribus pepercerūt.

¶ Nota quomodo xp̄s in sua coronatione meruit nobis paradisi coronā: corona facit circulū habēs duos pedes vnū in medio immobilem et aliū qui circūuoluitur et iste secundus q̄to longi⁹ extendat āplior fit corona. Pes immobilis amor dei pes circū uolutus amor proximi qui quanto latius extēdatur per misericordiam et pietateꝫ maiorem meretur coronam paradisi. Omnia ista fecit pylatus vt iudei tormētis satiati dimitterēt eum ire. Post hec omnia christū sic paratum adduxit foras dicens. Ecce hō. Ecce miser homo christus videte caput perforatum faciem conspuatam totum corpus laniatuꝫ pro deo homo est sicut vos non auis non brutuꝫ frater vester est cōpatiamini ei. Sꝫ ipsi aduertentes faciem et in nullo cōpatientes clamabant tolle tolle crucifige eum. Et pilatus Regem vestrum crucifigam. Tunc iudei. Non habemus regem nisi cesarē. Quod audiens pylatus voluit eos vicem pre tedio vnde dicit glo. Mirabatur pylatus quomododo iudei in isto festo tantum tedium sustinerent a vespere precedente per noctem diemqꝫ totam christum accusantes ꝛ sequentes. Iudei videntes hoc clamauerunt ap pylatum Habemus legem secundum quaꝫ debet mori quia fecit se regem in quo contradicit cesari vnde si dimittis eum non es amicus cesaris ꝛ scias ꝙ nos mādabim⁹ ei. Tunc pylatus interrogauit christū vn̄ esset quo nichil respondente dixit pylatus. Michi non loqueris nescis quia potestatem habeo dimittere te vl' crucifigere te Tūc christus. Non haberes in me potestatem ꝛc. propterea qui tradidit me tibi maius peccatū habet. Iudas scilicet Sic qui scienter ponit populum in manu mali prepositi vel balliui. Audiens autem pylat⁹ qd̄ si christum dimitteret amicus cesaris nō esset timuit. vt dicit Augustinus. Imprudenter pylatus timuisti magis. scilicet timens herodem q̄ꝫ dominum. Chrisostom⁹ Facile deuiat a iusticia qui in cau

sis non deum sed hominem timet In quo similes sunt pilato prepositi officiales sigillatores qui vt dominis placeant contra iusticiam a subditis extorquent pecuniam bursam dñi implentes vt i officiis suis remaneant. Interim vxor pilati misit ad eum dicens Nichil tibi et iusto illi multa enim passa sũ per visum propter eum. Diabolus iam percipiens fructum passionis volebat eam per feminam impedire sicut olim per euam adam deceperat. Uidens pylatus q nichil pficeret in christi liberatiõe lauit manus dicens. Innocens ego sum ꝛc. talis erat consuetudo cũ quis erat innocens super aliquo facto manus coram aliis lauabat. sz certe tota aqua maris non poterat pilatum lauare. sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eũ. Item dixerat in eo non esse causam mortis. Item habebat potestatem crucifigere vel dimittere propter qd tenebatur eum liberare ex officio iudicis. Tunc iudei acceperunt totum super se dicentes. Sãguis eius super nos. ꝛc. ex qua hora facti sunt serui xp̃ianorum quia sanguinem quem super se receperũt non possunt exsoluere extunc etiã fuerunt maledicti / maledictione caym in capite per tremorem in pedibus per fugam in facie defigurati. item percussit eos in posteriora. Nota de passiõe specialiter illa die passionis tunc pylatus tradidit eis iesum ad crucifigenduz.

¶ Nunc restat videre quomodo fuit occisus. statim milites accipientes eum exuerunt vestẽ suaz et clamidem coccineam croceam circundederunt eum. Nota christus in die ista triplici veste indutus fuit veste alba rubea et coccinea quia omnis homo qui est de familia christi debet portare vestẽ albam innocentie vel rubeaz martyrii vel coccineam penitentie. vnde nuptias paradisi nemo intrabit alteram istarum vestium non portans. Tunc crucez grossam imposuerunt collo eius quaz diu portare non potuit ieiuniis verberibus et laboribus fatigatus. B. O bone iesu q̃ dulciter fuisti iter homines conuersatus quanta beneficia eis largitus: q̃ dura verba et aspera verbera ab eis passus quã durissima crucis tormenta. Tunc iudei crucem symoni imposuerũt in quo docemur q quilibet crucez suam portare debet q̃diu potest dicẽs. Orate pro me sed cũ nõ põt ferre crucem propriam tunc placet christo quod alius portet p eo Tunc sequebantur femine lamentantes christũ quibus dixit. Filie. Jerusalẽ nolite flere sup me ꝛc

¶ Notã quomodo destructa fuit ierusalem tempore [illegible]ti ꝛ vespasiani. xxx. iudei dabantur pro denario qr tantum vendiderant xp̃m. Aliter veniẽt dies quãdo dicetur beate steriles ꝛc. scz in iudicio q̃n parentes videbunt se damnatos pter nimium filiorum amorem et ecõtra filii dãnabũtur amore parentum sequi xp̃z omittẽtes. Tũc venerunt ad locũ caluarie qui sic dicebatur propter ossa mortuoruz et capita malefactorꝶ qui ibi ponebantur. Tũc milites spoliãtes eũ nudũ q non fit aliis latronibus diuiserunt sibi vestimenta. Ex quo patet qd dicti sũt milites nõ a nobilitate qr vestes hominis suspen

si sibi mutuo diuidebant: sed dicti sunt milites/a mille fortibus ciuitatẽ custodientibus: vnde erãt corpore robusti pro modico ad om̃e malũ expositi. Habebat christus tunicam incõsutilẽ factam cũ acu quam non diuiserũt sed sortiti sunt cuius esset. per quã intelligitur diuinitas que per totam passionem remansit illesa. tunc crucifixerunt eũ. ¶ Nota quomodo primo fecerunt foramina i cruce ꝛ postea qꝛ brachium non poterat attingere: ligato fune traxerunt. De brachiorum extentione dicit. B. Tu i choreis extendis manus ꝛ brachia in modum crucis ꝑpter gaudium: ꝛ ego extensa habui brachia ꝑpter opprobrium. Ego in cruce dolui ꝛ tu in cruce exultas. Tũc vt mors eius esset turpior posuerunt eum inter duos latrones: vt latro ꝛ malefactor reputaretur. Hoc tamẽ voluit christꝰ ꝑpter ministeriũ. quãdoqꝫ cum suspenso suspendit̃ causa sicut cum latrone bursa. In signum ergo ꝙ christus suspendebatur pro la[tr]onibus ꝛ peccatoribus: positꝰ est inter latrones. Tũc pylatus posuit titulum super eũ. Consuetudo enim erat cum aliqͥs dãnabatur ad mortem causam dãnationis sue super ipsum scribere: et ideo scripsit pilatus in titulo. Jesus nazarenus rex iudeorũ. Et si bene consideremus scripturam tituli apparent quattuor rationes quare debuit liberari potius q̃ damnari. Liberatur quis quia vtilis cõmunitati ꝛ beneficꝰ Jesꝰ pertransiuit benefaciendo et sanando omnes. Secũdo quia innocens. nazarenꝰ floridus sine macula culpe qui peccatum non fecit

Tertio propter voluntatem rex. Quarto propter generis affinitatem iudeorũ: propter quod iudei petebant ꝙ titulus deleretur: sed pilatꝰ noluit dicens. Quod scripsi scripsi. Tunc iudei ceperunt christũ deridere ꝛ conspuere. de quo. B. Memor ero q̃diu vixero laborum quos pertulit: fatigationũ in discurrendo vigiliarũ in orando: temptationũ in ieiunando: lachrimarũ in compatiendo: insidiarꝫ in coloquendo. Postremo cõuitiorũ sputorũ colafisorꝫ ꝛ subsannationũ exprobrationũ clauorũ. deridebãt eũ multipliciter. Primo mouẽtes capita ꝛ dicẽtes. Vah qui destruis templũ dei. Secũdo dicẽtes. alios saluos fecit ꝛc. Tertio. Si rex israel est descẽdat nũc de cruce ꝛ credimꝰ ei ꝛc. Noluit tamen de cruce descendere. primo quia hec petitio fiebat instinctu diaboli ꝙ tũc super brachiũ existens considerabat si in christo suũ aliquid inueniret: ꝛ cũ non inuenisset ꝓuidit mortez christi sibi nociuã ꝑpter quod ipsam voluit ĩpedire. ¶ Nota q̃tũ debemꝰ timere presentiã demõis in morte nostra qui etiam ad mortem christi venit. Secundo qꝛ mẽtiebantur dicẽdo. credimꝰ ei. Maius enĩ fuit de sepulchro surgere q̃ de cruce descendere: ꝛ tamẽ primũ noluerunt credere. Tertio qꝛ non est prudẽtis opꝰ inchatũ dimittere incompletũ: opus redemptionis icompletũ noluit dimittere ne nos postea penitentias ichoatas deserentes: diceremus nos exemplo christi hoc facere. Nota quomodo nouicꝰ rñdit matri sollicitãti eũ de egressu ordinis ꝯtra q̃sdaz statum post pascha deserentes

penitentiã incoatã; ad peccata redeũt: sicut ecclesia alleluya: que pro vno alleluya in quadragesima dimisso tẽpore pascali repetit duo vł tria. Tunc vnus latronũ cepit blasphemare dicẽs. Si tu es christus saluum fac temetipsum et nos. Alius increpans eũ dixit. Neqȝ tu times deum qui in eadem dannatione sis. Nos quidem digna factis recipimus hic autẽ nihil mali fecit. conuersus ad christum dixit. Memento mei domine dum veneris in regnum tuũ. Cui christus. Amen dico tibi hodie mecũ eris in paradiso. verum est quantum ad gaudiũ: nõ quo ad locum. ¶ Nota nunquam promissum fuit solutum ita cito nunquam regnum ita cito lucratũ. Plus inuenit latro positus sup crucem vno die quam in nongẽtis et nonaginta annis. immo secundũ Augustinũ nõ transijt per purgatorium. ¶ Nota crux est equus portans velociter sed dure: bonũ est inniti tali baculo in quo sumẽda est nobis spes venie si tamen conuerti volumus ¶ Nota latro iste qui nichil boni fecerat: sumnet testimonio suspẽdio dignus erat amplius non poterat se iuuare nisi in cor de et lingua que deo obtulit: cor in contritione lingua in confessione: et veniam impetrauit. Tunc christus extensus in cruce dulciter resonans dixit septẽ verba sicut corda vielle extensa et percussa dulcius sonat. O iudei lapides estis sed lapidem percutis molliorem de quo sonus resonat pietatis. Primum verbum confirmat fidem in veritate nature assumpte. tunc dixit patri. Deus meus vt quid dereliquisti me. modus loqendi quando homo qui potest et tenetur alium iuuare et nõ iuuat in necessitate solet dici quod dereliquit eum. sic loquebatur patri christus secundum hominem. ¶ Nota quõ passio christi fuit grauior non solum propter cõplexionẽ nec solum quia patiebatur in locis neruosis: ista posset in alio hoĩe esse: sed quia gaudium anime non redundabat in corpus sicut in alijs martyribus. Ideo sensualitas erat lesa: non turbata propter quod melius percipiebat dolorẽ. Hoc autẽ nõ potuit esse in alio homine nisi per miraculum: sed fuit verbũ maxime charitatis cum dixit pater ignosce eis etc. immo orauit cum lachrymis secundum apostolũ hebreo. nono. Clamore valido et lachrimis. B. Ascendit in altũ vt sangius audiretur/ fortiter clamauit vt nullus excusaretur/ clamori lachrimas addidit vt homo cõpateret orauit pro peccatoribus cum lachrimis: quia secundũ Augusti. oratio deum lenit sed lachrima ipsum cogit. Nõ obliuiscetur amicorum qui in tali articulo non est oblitus persecutorum. Item de hac persecutione. B. Manus que formauerũt celos in cruce sunt extense et clauis affixe. Corpus verberatur latus lancea perforatur: et quod plura nõ remãsit in eo nisi lingua vt matrem discipulo commendaret.

¶ Nota contra illos qui nolũt offensas dimittere. Nota quomodo crucifixus amplexatus est illum qui mortem fratris remisit. qui dimittit addit: fatuus est similis illi cui ablati sunt septẽ denarios et ipse proiecit decẽ. sic qui lesus in modico odiens perdit animã. Job. ix. Qui perdunt aĩam in furore similes sunt

cant qui cū nō potest ledentē mordere lapidē sibi ꝓiectum dentib⁹ conatur rodere. ¶ Tertium verbum docet obedientiā. In manus tuas dn̄e ꝯmendo spiritū meū. Pater prelatus/in cuius manibus debet esse aīa subditi. Sicut enī qđ tenetur manibus promptū ꝛ attensum vertitur quocūqꝫ vult ad libitū sic debet verti aīa subditi ad nutū prelati. Item docet tēpore mortis gerere sollicitudinem spiritualē. ¶ Quartum verbū fuit ad matrē cum dixit. Mulier ecce filius tuus Et ecōuerso vbi dicit Crisostom⁹. O bone iesu dulcissimā matrē que te itaqꝫ diligenter nutriuit: dulciter lactauit: tam ruditer alloqueris. Mulier inquis. ¶ Sed nota non erat tēpus dulciter loquendi: nec matris nomen exprimendi. Credo ꝙ si dulcius loquut⁹ fuisset cor virginis crepuisset. Sed ecce qualis ꝯmutatio. datur seruus ꝓ dn̄o/ discipul⁹ pro magistro. piscator ꝓ dei filio. Deīde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et tunc discipul⁹ accepit eam in suā ꝓ curam ꝛ diligētiam specialē in quo docemur bonā societatē diligere: qꝛ pomū sanū ex tacto putrido corrumpitur. Ps. Cum peruerso peruerteris. Sed nota nō fecit de lupo pastorē. Sed mirū est quomodo mater stabat: non crederē nisi in euangelio legeretur. Stabat autē ꝓ fidei firmitatē: quia in triduo mortis i ea fides sola inextincta remansit. Tu autem fide stas. Rom. xv. ¶ Quintū verbū fuit ad latronē. Hodie mecū eris in paradiso/ quantū ad gaudiū vt dixi: i quo tollit desperationē etiā vsqꝫ ad mortem scilicet priuilegia paucorum non faciunt legem communē: etiam pauci sunt qui in morte peniteant. Monstrū esset ꝙ lupus haberet caudā ouis. Sic mōstrum ꝙ vita rapacis vsurarū habeat bonam caudam vel finem.

¶ Sextum verbū fuit toti ecclesie Sitio quid certe hominis redemptionem gaudiū ꝛ salutem: adhuc durat ista sitis. Rustic⁹ est qui negat ei potū. tunc spongiam plenā felle distemperato cū aceto obtulerunt. Ratio est quod dicitur crucifixos aceto potatos citius mori. Augusti. Pro mero repletur: sinceritas aceto inebriatur: felle dulcedo: innocentia pro reo moritur. vnde signanter dederunt ei fel cū aceto. quia vbiqꝫ passus fuerat excepto ore ꝛ naso iam potum afflictionis ei obtulerunt affligētes nares fetore ꝛ os amaritudine.

¶ Hoc facto dixit septimū verbū ꝛ vltimum. Consummatū est. Coram magno homine cōputantur expense in summa nō per partes. Primi parentes in prandio paradisi terrestris, tantū expenderūt in esu pomi ꝙ totum genus humanū soluere non poterat. Solus christus in summa deo patri ꝯputauit. Xps fuit summari⁹ qui oīa peccata nostra in summa ptulit sup lignū. ¶ Nota dixit consummatū est id est totū feci pro homine: quod debet bonus medicus facere pro infirmo qui primo dietam taxat. Secūdo sudorē procurat. Tertio minutionē facit. Quarto offert potionē. Sic christ⁹ ꝓ nobis in ꝓpria persona. Primo ieiunauit. Secundo sanguinē sudauit ꝛ fudit. Tertio fecit per totū corpus minutionē. Quarto bibit amarā potionē. igitur. Cōsummatū est. q̄ dicto. In-

clinato capite emisit spiritũ:a quare. Ratio qñ demans petit viã ab aliquo qui nõ potest ei loqui. Ondit ei signo man⁹ pedis vel capitis. Xp̄s dũ potuit: viã paradisi docuit p̄dicãdo. nũc nõ potens loqui ostẽdit eã signo manuũ per elemosinas hz eni extensa brachia quib⁹ tenent grossa ⁊ perforatas manus quib⁹ tenent minuta: in signũ q̄ ꝓ te dedit magna ⁊ parua: vt et tu similiter facias pro ipso. Itẽ signo capitis inclinati ad oñdendũ benignitatẽ. B. Itẽ quis non rapiat ad spem: ĩpetrandã fiduciã attendens corporis christi dispositionẽ: habet caput inclinatũ ad osculũ: brachia extensa ad amplexũ: man⁹ pforatas ad dandũ: latus pforatũ ad diligendũ: pedes fixos ad nobiscũ manendũ: corpus expansum ad se totum nobis impendendum.

¶ Nũc videndũ est de actib⁹ ĩ morte ⁊ p̄mo de sepultura. Primo tenebre facte sũt sup vniuersã terrã p tres horas de sexta vsq ad nonã. p̄mo ne creatura passionẽ creatoris videret. Scd̄o ne impijs lux solis seruiret. Tertio ne xp̄s nudus appareret hoibus pendẽs ĩ cruce: fuit aũt eclipsis solis miraculosa: q: in pleni lunio ꝓpter qd̄ dionysius dixit: aut de⁹ nature patit: aut tota mũdi machina subuertet videnssq mũdũ nõ destrui fecit altare deo ignoto. Secũdo velũ tẽpli scissũ est: vt q: iudei nõ erãt ampli⁹ digni sacerdotio: vł ĩ signũ q̄ p morte xp̄i ablatũ ẽ ĩpedimẽtũ q̄ secreta paradisi videri ꝓhibebant sicut velũ secretiora tẽpli operiebat terra tremuit nõ potẽs sustinere dñm suũ crucifixũ. In signũ q̄ corda nostra dñt tremere ⁊ compati. Item monumẽta fracta ⁊ aperta sunt: ⁊ mortui surrexerũt in signũ q̄ corda lapidea debẽt nũc ad penitẽtiã frãgi ⁊ in cõfessione aperiri: alioqn duriora sunt adamãte q̄ sanguine hyrci calido frangit. Tunc centurio hõ prudẽs. videns ista miracula ⁊ maxie q̄ xp̄us clamãs obijsset credidit dicens: vere fili⁹ dei erat iste. licet homo posset mori clamãdo naturaliter: nõ tamẽ qñ morit ꝓpter defectũ sanguinis sicut xp̄s moriebat: vnde clamor iste fuit miraculosus. ¶ Nota xp̄o viuẽte non vidit centurio nisi q̄ esset pur⁹ homo: eo mortuo vidit q̄ esset deus ⁊ homo: sic in speculo integro vnica relucet ymago quo fracto relucẽt due. Deinde q: cõsuetudo erat ꝓpter festũ corpora nõ remanere in cruce vt citius morerent ⁊ deponerent fregerunt crura vtriusq latronis. Deinde viderũt iesum citius mortuũ q: plura sustinuerat q̄ȝ latrones non fregerũt ei⁹ crura. vt impleret scriptura dicens. Os nõ cõminuetis ex eo. ꝗ quo deteriores sũt iudeis blasphemi corp⁹ xp̄i frangẽtes ⁊ turpiter lacerãtes: sed vn⁹ militũ lãcea lat⁹ ei⁹ aperuit. Ubi p̄mo appet crudelitas pcutere hoiem mortuũ. Ratio hui⁹ q: timebãt ne viu⁹ euaderet. De sede aie fuerunt tres opiniones vna q̄ esset ĩ corde: alia q̄ in capite: tertia q̄ ĩ sanguine q̄sierũt animã ĩ capite corona spinea. In sanguine: clauis ⁊ virgis in corde lancea.

¶ Nota dr̄ q̄ miles iste erat cec⁹ q̄ cũ sensisset sanguinẽ calidũ fluẽtẽ p lãceã subito ĩ oclis posuit ⁊ visum recepit. Est ei de sãguine xp̄i sicut d̄ sãguie colũbe q̄ sub dextra

ala subtractus morbũ oculorũ sa nat sic sanguis xpi oculos cordis Item hoc fuit miraculũ q de cor pe mortuo stati idurat ꝛ ↄgelat flu xit aũt sãguis ad redẽptionẽ ꝛ aq ad lotionẽ. ¶ Nõ q care redẽpti ꝛ pciose loti sum⁹ ꝓpt q cauẽdũ ẽ a pcti fermẽto ꝛ ei⁹ iquiatiõe. De ista lateris aptiõe .B.in per.xpi. Tu habes pectus ꝛ latus aptũ in signũ vane glorie et ego lat⁹ fossũ habui ꝑ te. Reuertere tñ et ego suscepiã te. Tunc ioseph audacter petijt corpus xpi a pylato iste añ mortem fuit discipul⁹ xpi occult⁹ tñ ꝓpter metum iudeorum postea ebri⁹ amore propter sanguinẽ xpi fusum fuit audax sicut petrus an te passionem timẽs ancillã postea factus audax dicebat oꝫ obedire deo magis q̃ hominibus. Act.ix. Sicut homo ebrius audax est/ pylatus dedit ei corpus ꝛ vnxit aro matibus inuolutũ syndone mũda posuit in monumẽto nouo q exci derat in petra ꝛ aduoluit lapidem Mat .xv. ꝑ qđ notaꝶ q cor nr̃m dꝫ esse lapideũ.i. firmũ et stabile in bono. Itẽ nouũ vel saltẽ renouatũ ꝑ grãꝫ ꝛ tũc xp̃s i eo poterit sepeli ri dũ tñ vngaꝶ aromatib⁹ ꝑ deuo tionẽ et mũde iuoluaꝶ ↄsciẽtie puritatẽ De ista sepultura hꝫ Fi. Ge.xxviij. vbi legiꝶ q iacob de mã dato patris longe pegrinat⁹ tñ se mel post solis occubitũ vellet quie scere tulit vnũ de lapidibus ꝛ sup posuit capiti suo dormiuitq̃ vi dens scalam cui⁹ summitas celos tangebat Ait. vere locus iste san ctus est. non est hic aliud nisi do mus dei moraliter iacob pegrina t⁹ christus/ de mãdato patris per egrinatus in mundo/ qui post oc cubitũ solis.i.post mortem volens quiescere lapidem supposuit capi ti ecce durum auriculare. scala tan gens celuꝫ sẽ ipsemet christ⁹ cui⁹ ca put.i.diuinitas tangit celum ꝛ pes .i.humanitas stat in terra duo la tera istius scale sunt due nature in christo .vij.articuli sunt.vij.grad⁹ de christo loquentes.s.incarnatio: natiuitas/passio descensus ad infe ros/ resurrectio/ascẽsio/aduẽtus/ ad iudicium .Angeli ascendentes et descendentes sunt angeli qui no bis per incarnationem reconcilia ti descenderũt nobis seruiẽdo ꝛ cu stodiẽdo ꝛ ascẽdit ꝑ nobis orando bona nr̃a deo p̃sentiãdo ꝛ ad para dysuꝫ sctãs aias deportãdo. Dñs innixus huic scale de⁹ paꝶ/ pat⁹ re cipere eos q̃ ꝑ fidẽ ꝛ deuotionẽ hu ius scale ascendũt q̃cũq̃ pedẽ cor dis extra scalã istã tenet ꝑ dilectio nẽ inordinatã extra viã ꝑadisi: est nec ad patrẽ ascẽdere põt. Joh.ix. Nemo venit ad patrem nisi ꝑ me. Det nobis deus huic scale ita fir miter inniti q attingamus ad gau dia paradysi Amen.

¶ In vigilia pasche.

Dormiet vsq̃ mane. Ec cle.xxxi. puer. vij. dr. Omni tpe diligit q̃ a mic⁹ est: ratio est vn⁹ amicus vult scire sta tum alterius maxime tempore ne cessitatis: quia tunc probatur. Ec cle.xij. Amicus in malis agnitus est: ꝛ si hoc verum est de amore mũ di plus bñ de amore christi de quo Joh.xiij. In finẽ dilexit eos.s.ad ꝓprias expensas ꝑuer.xiij.q̃ negli git dãpnũ ꝓpter amicũ iust⁹ est dile xit eñi nos sicut vipa fet⁹ suos cui⁹ latera sciduntur in pariendo eos.

Christus plꝰ maluit mori nos paciendo ꝙ non moriendo ⁊ non parere ad vitã spiritualẽ: ergo istis diebus debuisti istum amicũ xp̄m visitare in corde tuo ⁊ petere quo modo esset ei ꝙ si fecisses feria qnta in cena respondisset spiritus quidem promptus est ⁊c. Et hoc fuit materia cõpassionis si autem heri hora nona quesiuisses respondisset illud ps. Defecit caro mea et hoc fuit materia afflictionis. Si vero hodie petis salomon respondet verba proposita Dormiet ⁊c. quod est materia exultationis: qr mane surget curatus. vbi tanguntur duo. Primum est spes curationis. Dormiet. Secundum medicos somnus temperatus est signũ curationis infirmi maxime iuuenis. Unde esto ꝙ neqꝫ comedat neqꝫ bibat ex quo dormit tẽpore debito, spes ẽ de conualescentia.

¶ Scriptura vocat mortem sanctorum dormitionem. ¶ Primo quia dormitio est quies post laborẽ summe recreãs laborantem. Eccl'a. v. Dulcis est somnus laboranti siue multum siue parũ comedat sic qr sancti post laborem penitentie seruiendo xp̄o in presenti p mortem trãseũt ad requiẽ padisi dormire dicũt sicut aialia q̄ laborãt in estate querẽdo cibũ in hyeme qñ nemo pōt operari quiescũt ⁊ nutriũtur cibo ꝓprius congregato aialia vero q̄ in estate non faciũt nisi ludere ⁊ cãtare moriũt i hyeme fame. ¶ Secundo qr somnus est mediꝰ inter mortem ⁊ vitam. dormiens cẽm exterius videtur corpore mortuus non videt non audit nec sentit. ⁊c. Interius i aia viuit ⁊ nutritur multomelius ꝙ vigilando: qr totus calor cõuertit interius ad digestionẽ cibi. Sic scti licet in morte perdãt visum auditũ ⁊ sensum corporis: aie tñ ipsorũ viuũt cũ xp̄o et nutriũtur: ideo mors eorũ somnus dr̄ sic spũaliter psona vigilat christo: dormiẽs pctõ ⁊ mũdo qñ nichil ptinẽs ad pctm̄ vult audire loqui: videre vel sentire collo. Tertio mortui estis ⁊ vita vr̄a. ⁊c.

¶ Sed nota pisces dormiunt apertis oculis: ideo parũ dormiũt ⁊ parũ excitant. Sic quidam dicunt se dormire contra peccatum habent tamen oculos ⁊ alios sensus apertos ad occasiones peccatorum: tales parum dormiunt ⁊ ad peccata excitantur: habemus igit spem curationis xp̄i: qr dormit. ¶ Figura Ruth. iij. Noemi consulit Ruth de booz. ¶ Nota hystoriam. Nota locum in quo dormiet: quia venies et discooperias pallium quo operitur ex parte pedis: proijciesqꝫ te ⁊ ibi iacebis: vbi tangit auctoritas plura necessaria ad dignam cõtritionem in ꝙ al' naturaliter venit ad cibum suum: et secundum differentiam animalium est differentia ciborum pisces naturaliter conuersantur in aqua vbi inueniunt cibum suũ: terrestria in terra: aues in aere: homo est medius inter bruta ⁊ terrestria: et aues celestes. i. angelos conueniens cũ brutis corpore: ⁊ cum angelis aia: homo indiget duplici cibo corporali quem recipit a terra spũali quo ad aiam: scꝫ corpus xp̄i: ⁊ sic habens cibum corporalem tenetur loco ⁊ tpe comedere: quod si nolens comedere permitteret se mori fame peccaret grauiter homicida sui corporaliter. Sic preceptum est ⁊ loco tẽp

re sumere eucaristiam.s.i paschate per illud capitulum Omis vtriusq sexus rc. ita q nolens sumere peccat sicut homicida sui spiritualiter nec excusatur. qr in potestate sui est dimittere peccata r communicare lz tamen non sint in statu melius sit nō cōmunicare. Uenias ḡ.
¶ Sed nota in persona q̄ trahitur vel portat. Scdo q vnus pes eleuetur a terra quandiu enim vterq pes fixus est in terra non venit. sic in psona communicante pedes anime. scilz intellectus r affectus debent pcedere: qr em cibus iste ē aie non corporis opz q prius attingatur pedibus aie quam recipiatur in corpore persona communicans timore confusionis mundane ppe ad communionem nō venit sz magis trahit: vt oz alterum pedē aie eleuare a terra q̄diu vterq pes. scz intellectus r affectus iacent in terra persona non venit.
¶ Sed nota quidā eleuant pedez intellectus per cognitionem r sermonum audientiam pede amoris in terra iacente ... non bene veniunt. qr scdm Augu. solo pede anime fertur aia quocunq vadat.
Igitur ad digne communicandū requiritur. Primo q pedes. s. affectio r cognitio pcedant corpus cōmunionez recipiens. Secundo q eius pes amoris a terra sit eleuatus. persone sic parate dr Ruth. ij. Quādo hora rescendi fuerit veni huc r comede panem in tinge bucellam tuam in aceto. acetū refrigerat. Sicut em infirmus cessante febre non comedit bene sapide nisi sit bene refrigeratus: sic persona non communicat sapide nisi cessante omni peccato calor r commotio peccati sit refrigeratus.
Secundū aūt quomodo debemus nos preparare locum in quo dormiet. Animal nō pōt melius capi q̄z in loco vbi solet quiescere r dormire vnde venatores obseruāt locū in quo fera dormit et ibi ponūt sua ingenia. Cras debemus capere predā nostram. s. filium dei. Ergo nota locū in quo dormiet xps in duobus locis dormire legit. Primo in nauicula. Mat. viij. Ascendente eo nauicula rc. Ipse vero dormiebat per nauiculā intelligit religio in qua debz esse arctitudo paupertatis. In hoc loco a multis capi non pt non em quilibz potest intrare religionem. vnde in ascensu nauicule sequuti sunt xpm discipuli non turba.
¶ Scdo locus in quo dormiuit est sepulchrum lapideum nouū. ps. Ego dormiui r soporatus sum. r Mat. xvij. posuit eum in monumēto nouo rc. Ex quo datur intelligi q ex quo non potes capere xpm i nauicula religionis opz te eē sepulchrum nouū in vtsaltē renouatū.
¶ Sed nota aliter renouatur antiqua imago de auro r aliter imago deaurata de ligno putrido renouatur coloribus r picturis interius r exterius tū remanent putredo r vermes. Multe persone renouant exterius et ornantur sicut imago lignea sed putredo peccati remanet interius. Persona communicans debet esse sepulchrū renouatū nō tantum exterius corpore sed interius mēte. Ephes. iiij. Renouamini spūs mentis vestre. Item dz esse sepulchrum de petra dura per penitentiam. Ratio est. puerb. xxx. dicitur q plaustrum colubri supra pe-

xr3 nō poterat salomō cognoscere ¶ Nota coluber trāsiens super rē mollem z teneram relinquit vestigia q̄ apparēt s3 trāsiēs sup petrā durā z firmā nō relīqt vestigiū sic demō tēptando trāsiēsp cor molle enerū z delicatū qn̄qz reliquit ibi vestigia s3 qn̄ trāsit p cor dur z firmū viuēs in pnia nō apparēt vestigia qr nō seq̄t delectatio nec cōsēsus et q̄tūtūqz coluber transeat tētendo nisi sit ibi delectatio vl' ꝯsensus non apparet ibi via demonis: nec est pctm̄. Unde persone communicati licet occurrāt temptationes cogitationes nisi sequatur cōsensus non est periculum igitur persona cōicans d3 esse sepulchrū lapideum. Figura. gen. xxvi. dicitur de iacob cum vellet quiescere tulit vnū de lapidis qui iacebāt fundens oleum desuper supponens capiti suo dormiuit in eodē loco qr persona in qua x ps d3 dormire nō deb3 esse solum lapis p' firmitatem et duriciam pnie sed lapis vnctus oleo mansuetudinis et deuotionis Tertio requiritur ꝟa fides discoopias pallium quo operitur iste cibus opitur pallio. i. similitudie panis fides d3 istō pallium discooperire faciēdo credere sub pallio panis esse filiū dei. Auis nobilis qn̄ aduolauit nō bn̄ reuocatur ad manum dn̄i solo clamore sibilo sed ostensione cibi maxime crudi z discoopti vn̄ auceps qn̄ discooperit z plumat galinam nudam vt visa carne nuda et rubea falco citi9 volet ad manum dn̄i sui. Homo cito post fornicationem aduolauit de manu dei. osee. iiij. Effraim quasi auis euolauit. Deus m'tis clamoribus prophetaꝝ conat9 ē homini reuocare reuocauit etiam ondē xdo cibum istum licet velatū dādo manna tn̄ q̄a cib9 velat9 erat non inueniebatur ibi sapor debitus. vnde ceperunt fastidio nec veniebant ad dn̄m. Nūe. xxi. Aia mea nauseat sr cibo isto leuissimo ideo de9 pr̄ final'r cibū istū discoperuit qn̄ fuit nud9 suspens9 z sanguie rube9 z hoc totū vt ad hāc escā ardēti9 volarem9 s3 nota auis nō p̄t volare nisi habeat alas pulli q̄ paru3 steterūt in nido quia h̄nt modicas alas non possunt volare multi carent plumis ꝟtutū qr parū fuerūt intra nidū eccl'e missis sermonib9 et hmōi post pascha totū dimittūt redeūtes quasi canes ad vomitu3 si diu starēt intra nidū eccl'e missas sermones frequentādo. possēt acq̄rere plumas virtutū qb9 ad cibum istū volarēt sicut Ruth. iij. discooperiens palliū q̄ operit̄ pedibus se piecit. Quarto d̄t q' in xp̄o fides nr̄a d3 discooperire ex pte pedū in xp̄o sūt due partes. caput. i. deitas. j. ad Cor. xi. Caput xp̄i deus. pedes. i. hum[an]itas tn̄ non debem9 discooperire. caput diuinitatis qr nec ego scirē dicere nec vos capere. vn̄ caput xp̄i. i. deitas non videbit̄ discooperte. i. nude: donec simus ītra tabernaculū paradisi. Figu. illi soli qui intrabāt tabernaculū videbāt clare z nude secreta tabernaculi. Alij nulla curiositate videāt q̄ sunt actuario pulsp̄ inuoluant̄ ne forte moriant̄ Nūe. iiij. S3 iubemur discooperire pedes. i. humanitatē quia tunc hoc maxie tēptātur fideles. Primo quomodo totum corpus relucet in modico speculo. Secunda temptatio quomodo corpus xp̄i est in diuersis

altaribus et personis. Responsio sicut eadem vox proferentis tota simul in auribus cunctorum audientium. Tertio temptatio quomodo xps est in qualibet parte hostie fracte. Responsio de ymagine speculi quod fracto tunc sunt plures ymagines. Unde dicitur Lu. x. Maria sedens secus pedes domini audiebat verbum illius. Quarto monet ad coicandum humiliter. ibique iacebis persona non potest magis se humiliare nec deprimere quam iacendo in terra, tunc enim totum est in uno corpus caput pedes. cor. tunc homo penitus sustinetur a terra: et in nullo a se sic ille dicitur iacere coram domino qui considerans peccata sua tantum se humiliat et deprimit quod in nullo innititur sue prudentie aut fortitudini: sed solitudine mie petendo veniam a pectis suis sic faciebat moyses dicens. Jacui coram domino. xl. diebus. et. xl. noctibus quibus eum simpliciter deprecabatur. Deutro. ix

¶ Nota de piscatore narbonensi. in libro de apibus.

¶ Secundo tangitur tempus et hora sue resurrectionis mane. flores nocte clausi cooperti. et quandoque pedibus conculcati. mane, in ortu solis se aperiunt et resurgunt ostendentes suam pulchritudinem quod maxime verum est de flore qui dicitur cycorea, de qua legitur quod secundum motum solis intantum quod sole occidente se motum solis se converti unde sequitur claudit et quasi cadit sole oriente se aperit et diffundit Xps, secundum quod deus est flos et pulchritudo paradisi flos iste nocte percussionis et mortis fuit clausus et absconditus non ostendens pulchritudinem et virtutem suam ideo fuit conculcatus a iudeis. Naum. i. Flos libani clausus fuit: sed hodie in mane, in ortu solis aperuit se ostendens divinitatis pulchritudinem et virtutem resurgendo ideo christus secundum quod homo est flos et pulchritudo ecclesie militantis Canti. ii. Ego flos campi et lilium convallium et fuit humanitas christi flos cycoree. secundum conversa ad faciem divinitatis nunquam aversa per peccatum bene secuta est motum solis quod sole obscurato quo ad lucem humanitatis christi est obscurata per mortem. feria. vi. hora. ix quando autem sol ortus est hodie mane humanitas christi surrexit et se ostendit. Matthei. xxvi. iesus mane prima sabbati apparuit prio marie magdalene in quo datur spes et solatium peccatoribus primo quod christus apparuit femine peccatrici quam discipulis.

¶ Sed nota si vis esse in societate penitentis lachrimantis et diligentis deus appebit tibi docens ergo quod si volumus cum xpo resurgere ad claritatem glorie dei facies cordis converti ad dominum. Sed quidam sunt ut luna non consonantes cursui solis sed maris ideo quecunque sit coniuncta soli quia tamen facte solum ad terram non ad solem non illuminatur sed manet obscura sic corda que tantum consonantur cursui maris mundani quia semper habent faciem versam ad terrena si respiciunt ad dominum non recte habent corda sicut luna obliqui respiciens solem: tales etiam quando videntur iuncti deo in sermone immissa et huiusmodi non tamen illuminantur quia habent faciem cordis ad terram terrenis se negociis occupando ergo oportet ad ipsum vertere faciem cordis. Cantico. septimo. Mane surgamus ad vineas videamus si vinea floruit

si flores fruct⁹ parturierūt ꝛ dabo tibi verba mea. Et tangit auctoritas tria signa suscitationis. Surgamus. Persona non pōt surgere. qꝛ mortua: qꝛ debilis ꝛ infirma: vł qꝛ onusta. Un̄ psona q̄ nō pōt surgere nō videt̄ bn̄ curata. Ita legit̄ in vita bti petri apli qꝛ Symō magus iactauit se, d̄ suscitatiōe mortuoꝝ. niens igitur ad iuuenē mortuū tātum fecit suis incantationibus qd̄ mortuus visus est agitare caput: vnde populus putauit eum suscitatum: tunc petrus ait. Si viuit surgat: ābulet ꝛ loquat̄ si nō fantasma esse. Sic spūaliter quādoqꝫ tātum facit predicator q̄ persona audiēs sermonem agitat caput: mouetur cor ad penitentiaꝫ et videtur suscitatus/ non tamen est in veritate.

Ad veram resuscitationem requiruntur tria qd̄ loquatur peccatuꝫ integre confitendo: ambulet operando/ surgat lectum peccati omnino dimittendo. Unde licet vsurarius loquatur confitendo/ testamētum ordinando non relinquat locum vsure saltem proponendo facere per seipsum si euadat debitū suum ꝓfecto commode poterit non est suscitatus imo damnatus. Iteꝫ licet ambulet operando/ bona sequendo: sermones: missas. ꝛc. nisi surgat relinquendo pecuniam vsurariam non est suscitati bene agitant caput sunt em̄ paralitici habētes manus impotentes et contractas ad restituendum. Alij nō surgunt: quia onusti similes elephanti magno et ponderoso qui cadēs non potest surgere per seipsuꝫ. volens ergo dormire et quiescere appodiat se ad arborē: qd̄ vidēs venator partē scindit ꝛ cōcauat in ra dice: ita q̄ arbor elephāti se appodiāti deficit ꝛ sic elephas cadit. Qui videns casum irrecuperabilē fortiter rugit: ad cuius rugitum elephantes alij congregantur. Sic quidam sunt onusti bonis temporalibus male acquisitis non solum a se sed a suis quorum onus sibi assumunt: istis sic onusti appodiunt se ad arborem iuuentutis et fortitudinem corporis: sed corpus a demone intus prescinditur ꝛ cauatur per occultam infirmitatem: ita q̄ dum persona innitens corpori melius putat quiescere et dormire corpus deficit ꝛ anima cum rugitu cadit in infernum. Uerum est q̄ ad mortem peccatoris ceteri conueniunt sed ipsum non liberant de fouea inferni. Signum autē perfecte suscitationis est surgere: vn̄ dr̄. Act. iij. In noīe dn̄i nostri iesu christi surge ꝛ ambula.

¶ Secundo monet nos ad considerandum rationis pulchritudinē videamus si vinea floruit: sic dicitur in ps̄. Refloruit caro mea nuper despecta ꝛ consputa modo est florida vocatur: decor rationis floritio. ratio est. Decor quē dat flos arbori prouenit ab intus a corde et redundat extra sine arboris lesione et diuisione. Corpus christi inter cetera habet claritatem sicut sol qui venit ab intus ab anima, redundans in corpus sicut lux solis redundat in nubem ipsam colorās sine lesione ꝛ diuisione: sic in persona que cum christo surrexit.

¶ Nota pulchritudo exterior in gestu conuersatione debet precedere a sanctitate anime. Sic floruerunt illi quibus dicit apostolus Philipp. iiij. Sanctus sit in dn̄o

vehementer qm̄ tandez refloruit.
¶ Sed nota pulchritudo corporis gloriosi duo hz. Primo qr semp durat non est transitoria qd̄ conuenit ei: quia pcedit abintus: sicut color lapidis naturalis procedens ab intus semper durat: sed color superindutus extrinsecus, parū durat ad flatum venti vel casum pluuie statum pditur. Sic tamē persona firmiter ꝛ continue tenet honestatem sue conuersationis signum est q̄ venit abintra a corde. res est fundata sicut paries luteus dealbatus violenter. Act.xxiij. Percutiet te deus paries dealbate.
¶ Secundo splendor corporis glorisi oculos intuentium non grauat: ergo pulchritudo corporis q̄ oculos ledit non est corporis sancti et gloriosi: sed corrupti et venenosi: et est similis serpenti dicto scitalis qui secundum Isido. tāta fulget varietate colorū: quod ad sui aspectum et admirationem transeuntes inducit: et sic homines capit non in sequendo: sed ad sui aspectum tra[illegible]do. dum enim homo in aspectu occupatur subito venenatur et occiditur. Si femine que varietate ornatus trahunt homines ad sui aspectum quo venenantur et occiduntur: in hoc sunt deteriores illo serpente qui occidit alios non seipsum. Iste ponēdo laqueum alijs interimunt seipsos. Ecclesia.xxx. Qui laqueum alijs ponit peribit in illo.
¶ Tertio monet ad videndū christi resurgētis bonitatē si flores fructus parturiunt arbor variatur in fructu scd̄m conditionem terre in qua plantat: vnde arbor plātata in valle vmbrosa extra lumen solis p fert fructum aridū ꝛ amarum: sed plātata supius in mōte ad lumē solis fert fructū sapidū ꝛ dulcē. Christus ante resurrectionē plantatus fuit in valle mundi: in vmbra mortalis corporis: ergo scd̄m cōditionē corporis in seipso ptulit fructū amare penitentie ꝛ voluit ꝙ amici sui pproferrent. Luce.iij. Facite fructus dignos penitentie: sed in resurrectione christus fuit plantatus in monte paradisi vbi est plenitudo locis diuine. ideo post resurrectionem profert pro se ꝛ nobis dulcem fructum: de quo Cant.ij. Fructus illi dulcis gutturi. In quo docemur ꝙ si volumus gustare dulcē fructum glorie in celo oportet pregustare amaram penitentiam in hoc mundo. Sed dicit: si flores fructus parturierunt quando flos cadit ab arbore anteq̄ fructus nascatur nō potest diu durare immo putrescit: in christo nunq̄ cecidit flos gratie ab aīa: ideo fructus eius .i. opera fuerunt sana: sed opa facta postq̄ gratia cecidit per peccatum de illis qui cum flore glorie habēt fructum bonorū operū. dr̄. Ro.vj. Habetis fructum vestrum in sanctificationē finē vero vite eterne.
¶ Quarto offert nobis resurrectio christi dulcorem. Dabo tibi verba mea. Nutrix subtrahit puero vba᷑ qui eam offendit q̄ si nō penitеat sed vadat ludere cum pueris non recuperat verba. Sic homo propter offensam peccati: perdidit verba consolationis diuine. Modo quidam sunt qui post offensam nō penitent: sed vacant ludis et dissolutionibus mundi: istis non reddit deus verba sue consolationis: sed illis qui de offensa paccati

lugent: ꝛ penitēt in vita presenti dā-
tur vbera ꝯsolationis diuine. Esa.
lxvj. Gaudete q̄ lugebatis ꝛ satie-
mini ab vberib⁹ cōsolationis ei⁹.
¶ Nota ꝙ in paradiso sic sugge-
mus ꝙ satiabimur Auceps volēs
quauis iterum volet nō faciat eam:
sed dat ei predam suggere ꝛ parū
gustare: vt auidi⁹ volet. Deus nō
faciat nos dulcore christi. sed solū
dat suggere et gustare vt auidius
volem⁹ ꝛ ascēdam⁹ in celū vbi ple
nitudo ꝛ sacietas est diuinitatis.
vnde. ps. Satiabor cū apparuerit
glā tua. Ad quem nos pducat. ꝛc.

¶ Item de eodem.

Caro mea requiscet in
spe. Omni tpe diligit
qui amicus est. puer.
xvij. Et inde est ꝙ vn⁹
amicus frequēter vult
scire statū alterius maxime tēpore
necessitatis. quia tunc probatur a
micus: In malis amicus agnitus
est. Eccle. xij. Et sic hoc est veruʒ
de amore mūdano q̄ quasi semper
falsus est simul amori canis ad os
ꝙ rodit et lambit propter carnem
multo debet esse verius circa xp̄m
de quo dicitur Joh. xiij. In finē di
lexit eos dilexit enim nos ad pro-
proprias expēsas: qui negligit dāp
num propter amicū iust⁹ est. puer.
xiij. Nota ꝙ christus dilexit nos si
cut vipera fetus suos. et ideo figu
ratur per rachel. Gene. xxxv. Et
de hoc habes in sermone de cena:
Ego sum panis. ꝛc. ergo istis dieb⁹
debuisti christū visitare ꝛ petere i
corde tuo quō est ei: ꝛ sic sicut iser
mone precedenti: sed in verbis pre
positis. Respondisset. Caro mea.
ꝛc. vbi tāgunt̄ tria. Primo requie a

cui debemus penser et entendre
requiescit christus hodie quieuit:
pro nobis et secundum corpus et
secundum aīam. secundū corpus in
sepulchro et secundum animā in
paradiso. Figu. d hoc Gen. xxviij.
vbi legitur: ꝙ iacob de mandato
patris sui propriam patriam dese-
rens: postq̄ʒ satis laborauerat tu-
lit vnū de lapidibus qui iacebant
fundens oleum desuper: et suppo
nens capiti suo obdormiuit et sta-
tim apparuit scala cuius vna ex
tremitas tangebat celum alia ter
ram: et deus innixus est scale et
angeli ascendentes et descenden-
tes: tunc vocauit nomen loci be-
thel: id est domus dei et porta celi
applica ad christum ꝛ eius requiē
q̄tum ad corpus moraliter.

¶ Si vis ꝙ corp⁹ christi in te quie
scat debes esse sepulchrum lapide-
um. Matthe. xxvj. ꝙ ioseph inuo-
luit corpus christi in sindone mun
da: et posuit in monumento non q̄ʒ
Syndon munda sunt munde ꝛ san
cte cogitationes q̄ debent haberi
sepulchrum nouum est cor qd licet
in oibus nō possit esse oino nouum:
quia alius iacuit ibi: debet saltem
esse renouatum. j. Mac. iiij. Dixit
iudas ascendamus nunc mundare
sancta et renouare: et debet in fun
di oleum deuotionis et ibi requie
scit corpus christi: ꝛ sic habebis an
gelos descendentes ad tui conso-
lationem: angel⁹ domini descendit
de celo ꝛ cetera Matthei. xxviij.
Item ascendentes presentēdo deo
opera tua et deuotionē. Itē habe-
bis scalā q̄ tangit celum. ꝛc. Deus
sumitur p quē poteris ascēdere ad
celū tenenti pedem scale facile est

ascendere ad cacumen et sic eris bethel, id est domus dei. ideo dicebat anima deuota Canti. ij. Reuertere dilecte mi similis esto capree hinnulisque ceruorum super montes bethel. igitur requies christi quantum ad corpus fuit in sepulchro. Alia requies quantum ad animam fuit in inferno: quando descendit ad liberandos patres sanctos. Gene. xlix. ad predam. Ascendisti fili mi: requiescens accubuisti vt leo: vbi nota ascendisti: sicut auis nobilis i. falco: ita alte ascendit quod non videtur et tunc subito descendit ad predam. Sic christus in altum ascendit in cruce quod totus mundus eum videre non potuit nisi sola mater. serui eum non receperunt. id est recognouerunt vt melius descenderet ad predam quia non bene descendit: nisi qui est in alto: nec ascendit nisi qui est in imo. psalm. Ascendisti in altum captiuam et cetera. Sequitur ad predam quanto lapis magis descendit ab alto fortius percussit. Christus volens animas de ore demonis eripere: vt descensu suo frangeret ei dentes leonis quia sic promiserat. ps. Molas leonum confringet dominus. Job. xxix. Conteterbam molas iniqui: et de dentibus illis auferebam predam. Ideo post passionem christi demon habens dentes fractos: non potest comedere durum cibum eos qui viuunt duricia penitentie sed solos molles et delicatos. primi Thimo. v. Viduam que in delicijs est viuens mortua est ante deuorabat omnes bonos et malos. Sequitur quasi leo propter duo. Primo quia leo catulum dormientem in clamore suo excitat et surgere facit. Sic christus ita alte clamauit in cruce quod clamor eius ascendit in celum et descendit in infernum in celum auditionem in infernum per peccati excitationem et solutionem. Hebreo. v. cum clamore valido et lachrymis offerens exauditus est pro sua reuerentia. Tunc fecit christus quod dicitur Apoc. x. Clamauit voce magna quemadmodum cum leo rugit: quia sicut leo volens predari rugit: tunc omnes bestie ita timent quod non audent se mouere: tunc ipse vadit et accipit quod vult. Sic quando christus rugit in cruce omnis creatura timuit terra tremuit et demones contremuerunt vnde dicitur osee. xi. quasi leo rugiet et formidabunt filij maris et Amos. iij. Leo rugiet quis non timebit et tunc xps accepit de inferno quos voluit. ezech. xxij. Sicut leo rugiens capiens predam.

¶ Secundo tangit festum iocosum: quod debemus attendere in spe: scilicet rationis. Job. xiiij. Lignum habet spem: si precisum fuerit rursum virescit: et rami eius pululant: per istud lignum intelligitur corpus christi: ratio est legitur. iiij. Regum. vj. quod ferrum securis cecidit in aque fundum. Tunc quidam volens ipsum extrahere clamauit ad heliseum: heu domine mi: tunc heliseus precidit lignum et misit illuc natauitque ferrum in fundo aque. Ferrum est peccatum in corde quia peccatum cor refrigerat et indurat: tunc ponitur lignum precisum in aqua quando corporis christi precisio: et passio est in memoria et hoc facit ferrum natare. vt extrahatur Apocali. xxij. Folia ligni ad sanitatem gentium sequitur

rurſuʒ vireſcit homo eſt qꝛ arboꝛ
poteſt vireſcere ⁊ recreſcere quã
diu non eradicatur a diuinitate q̃
corpus portabat et ſuſtinebat non
tu radicẽ portas ſʒ radix te Rom̃.
xi. Ideo adhuc potuit vireſcere
flos de radice eius aſcendet tamẽ
chriſtus fuit columba que veſpe=
re venit ad archaꝫ portans in oꝛe
ramũ oliue virentibus folijs. Gen̄.
viij. Sic dico ꝙ debes eſſe arboꝛ
preciſa ſpũaliter ab omni ſupfluo
ſicut vinea quolibet anno ampu=
tatur alioquin humoꝛ qui debꝫ cõ
uerti in fructum ⁊ i racemos pau
latim conuerteretur in ramos et
folia et fieret vinea ſterilis ſic niſi
perſona ꝑcidat a ſe omne ſupfluũ
in curioſitate ⁊ veſtibus paulatim
humoꝛ coꝛdis qui deberet cõuer
ti ad fructum bonoꝛum operum cõ
uertitur in curioſitate ⁊ ſic arboꝛ
ſterilis ꝓpter quod debes facere
coꝛpori tuo: ſicut dauid fecit ſaul
qui precidit oꝛaꝫ clamidis eiꝰ ſaul
abutẽs ſignificat coꝛpꝰ ſicut enim
ſaul gladio q̃ debebat ſe defende
re abuſus ẽ occidẽs ſeipſũ ſic coꝛ
pus qđ dꝫ ſe defendere cõtra pctm̃
gratijs ſibi factis a deo pulchritu=
dine ⁊ alijs ſeipſuꝫ occidit: ⁊ ſi fue
rit arboꝛ preciſa dum tamen be=
ne adhereas radici. i. diuinitati ſi
radix ſancta ⁊ rami. Rom̃. xj. So
cius radicis ⁊ pinguedinis oliue
factus eſt ibidem. ⁊ prouerbio. xj.
Iuſti quaſi virens folium germi=
nabunt. ¶ Tertio tangit̃ fructus
grõſus quẽ debemus prendre ca=
ro mea. de quo habetur figura
Exod. xvj. Edent carnes ⁊c. Et ſe=
quitur ſic comeditis ⁊c. Et expo
ne iſtam auctoritatem ſicut in ſer
mone ſequẽti Gloria domini appa
ruit in nube. Rogabimus dñm ⁊c.

¶ De die paſche.

Gloria domini appa=
ruit i nube. Exodi. x=
vi. Perſona nouiter e=
ducta de carcere nõ pt
ſtatum videre clarũ lu
men qꝛ carcer ledit oculos et ſecũ
dũ Auguſt. oculis egris odioſa ẽ
lux maxime in ſua puritate. vnde
volens talem perſonaꝫ educere ad
viſionem clare lucis primo debet
ei preponere lumen velatum in lã
terna donec habeat oculos foꝛtio
res ſcriptura vocat ſtatum pecca
ti carcerem. ps. ſcđm aliam tranſ=
lationẽ Educ de carcere aiaꝫ me=
am. quod patet ratione et figura
ratione ſic. Volens in carcere ho
minem detinere cauet ne in carce
ratus attigat hoſtium. quia ſi poſ
ſit attingere quandoqꝫ apperit il
lud ingenio vł foꝛtitudine. et exi=
ens liberatur. vnde conſueuit in
carceratum cathenã alligare trun
co vel lapidi in medio carcerꝭ ita
ꝙ circuit ſed non poſſit attingere
hoſtium carceris nec exire. Sic de
mon detinens pſonã in peccato ſũ
me cauet ne peccatoꝛ attigat poꝛ
tam vel hoſtium per quod exitur
de peccato. ſ. cõfeſſionem qꝛ bene
ſcit ꝙ vera confeſſio eſt hoſtium
per quod peccatoꝛ euadens ſalua
tur. Rom̃. x. oꝛe autem fit confeſſio
ad ſalutem. Unde alligat peccato
rem in trunco vel lapidi. i. alicui rei
mundane vel diuitijs quas nimis
diligit et facit circuire muſitan=
do et occupãdo intellectum eius
ſed ne veniat ad poꝛtam confeſ=
ſionis ligat ipſum duabus cathe=
nis. Prima eſt verecundia confeſ

fionis scda timor penitentie susti=
nende: iste sunt due cathene/ qui
bus herodes ligauit petrū in car=
cere. Act. xij. Erat petrus dormiēs
vinctus cathenis duabus.

¶ Nota quō sanctus quidam pdi
cando inducens hominem ad con
fessionē cū nec pficeret in spiritu
vidit demonē inter audientes ser=
monem qui cū petiuisset quid ibi
faceret ait demon. Reddo homi=
nibus q eis abstuli verecundiam
enim abstuli hominibus quando
peccauerunt ne pter verecūdiā
peccare dimitterent mō reddo eis
vt pter verecundiā cfiteri omit
tant. Peccator igit est similis icar
cerato. Figura. Ge n. xli. vbi dicit
Joseph eductū de carcere totōde
runt mutata veste obtulerunt re=
gi. Quo datur intelligi q nemo se
offert ad comedendū in mensa re=
gis celi nisi qui est attensus a se om=
ne superfluū et qui mutant vestes
peccati putridam in veste sāctī
tatis et munditie habemus igitur
duo. Primū est q persona nouiter
educta de carcere non statim po=
test videre clarum lumen vñ prio
sibi debet proponi lux velata. Se=
cūdū ē q pctm ē carcer. et qz de isto
carcere nuq exiuimus in illa qdra
gesima adhuc sumus debiles spūa=
liter nec possumus videre christū
in illa claritate quam habet in ce
lo. Jdeo mater ecclesia/ dat nobis
istam lucem velatam in specie pa=
nis in specie nebule vel nubis si=
cut dicūt verba proposita. Gloria
domini. etc. Et tangūtur quattuor
de illo qui sub panis specie conti=
netur. Primo eni debet recipi cū
magno timore et reuerentia domi
ni recipi debet non creatura non
angelus sed deus celi et terre qnto
medicina virtuosior tanto recipi=
ens magis debet timere ne sit be=
ne paratus quia sicut medicina sa
nat bene paratum ita interficit in
dispositum corpus christi est me=
dicina tāte vtutis q recipiētē vñ
dispositū curat ab omni pctō cum
tanta deuotione pōt homo cōicare
quod ē sine omni peccato sicut pu
er mox baptizatus. Jdeo debemus
nos preparare cum magno timore
et reuerentia modus recipiendi:
traditur Exod. xij. vbi dicitur sic.
Non comedetis crudum qd, nec
coctum aqua sz assum igni caput
cum pedibus vorabitis renes ve=
stros accingetis calciamēta habe
bitis in pedibus tenētes baculos
in manibus et comedetis festinan
ter est enim phase. i. transitus dñi.
¶ Nota auctoritas tangit sex con
ditiōes quas debet habere digne
cōicans. Prima est sensus et discre
tio non comedetis crudū. Cibum
crudum comedit scdm medicos/ q
male masticat ipsum: quia secun=
dum medicos prima cibi digestio
siue decoctio fit i ore pter quod
animalia habentia dentes solum
in mandibulis inferiori transglutī
unt cibum suū crudū et male coctū
quia male masticant ipsum postea
rumināt. Per dentes in scriptura
itelligitur discretio qz sicut nutrix
diuidit et masticat cibū paruulo ca
renti dentibus sic i ecclesia discre
tiores cibum sacre scripture debēt
diuidere et masticare paruulis sim
plicibus. Jlli igit comedūt cibum
istum crudum vel male coctū qui
non bñ masticāt ipsū illi vero ma
le masticant qui non habēt nisi dē
tes inferiores. Sicut enim i cibo

isto sunt due partes inferior .s. humanitas superior .s. diuinitas. sic persona ipsum recipiens debet habere dentes discretionis non solū inferius ad masticandum humanitatem sed etiam superius ad iudicandum diuinitatem qui recipit ipsū sine tali discretione postea habet ruminationem.s.murmur conscientie. Iste cibus puerorū ideo non debet sumi crudus.i. sine aduertentia et discretione.j.Reg.ij. dicitur. Non accipiam ad te carnem crudam sed coctam. Sequitur erat peccatum puerorum grā de minis.

¶ Nota dare infirmo q̄ nouit surgit ð morbo carnes crudas vl' male coctas est ipsum occidere. Carnes etiam crude generant lepram scðm medicos sic persona debilis nouiter surgens de morbo peccati si respiciat cibum istum sine debita decoctiōe.i.;premeditatione exponit se morti spirituali et lepre peccati vñ Apo.j.corin.xi. Quicū q̧ manducabit panē aut bibit sanguinē domini indigne reᵘ erit corporis ꝛ sāguinis dñi. Glo. ita grauiter peccabit sicut illi qui xp̄i sāguinē effuderunt. Ideo sequitur ꝓbet autē seipsū hō.s.p̄meditād o

¶ Scðo reqrit̄ ꝓa deuotio nec coctū aqua qñ 'aqua bullit in poto eleuat istud in fundo si non sunt nisi tres fabe in poto eleuātur supiᵘ ꝛ in fundo nil remanet nisi ventᵘ vñ.frequenter est deceptio i eo q̧ coquitur aqua creditur esse magnū et nil est ibi sic ypocrite falsi pretendunt exterius lachrimas deuotiōis et sanctitatis gaudēt.qñ exteriᵘ apparent habere .j.ij.vl'.iiij. signa sanctitatis ꝛ tñ quādoq̧ꝫ fū do poti.i. cordis nil est. si habent modicum lactis .i.sanctitatis ostēdunt exterius in habitu gestu.ꝛc. et tñ in fundo poti.s.cordis non remanet nisi ventus qu ia. gloriant reputari tales quales nō sūt iste cibᵘ non dꝫ coqui in deuotione falsa ypocritarum sed in deuotione certa ꝛ nota qñ debꝫ assari quia tunc potest videri pro certo ꝗtū est ibi de calore.ij.Par.xxv. dꝛ assauerūt phase ignē nisi coctū aqua. Exo. xxiij. Non quoques edum i lacte.

¶ Tertio requiritur feruens caritas assum igni iste cibus debet coqui igne caritatis/igne spiritus sācti ratio est. carnes asse igni turbido ꝛ fumoso/amare sunt sapiunt fumum non habet saporem debitū sed carnes assi igni clare et puro sapide sunt et odorifere ignis plenus fumo turbido et fetido ē ignꝭ cupiditatis vel voluptatis sicut ei fumus grauat oculos et excecat sic mundi cupiditas ꝛ voluptas. p̄s. Super cecidit ignis et non viderunt solem vnde corda inflāmata tali igne non vident nec sentiūt dulcedinē huiᵘ cibi sicut filij israel praui et deliciosi non sentiebāt dulcedinem manne.ð. illud. Nume. xxj. Anima mea nauseat super cibo isto leuissimo/ sed illi in quorū cordibus est ignis purus ꝛ clarus sine fumo inuenerunt cibum istū sapidum et odoriferum .vnde est corruptus et putridus qui huius cibi dulcorem non sentit.

¶ Nota quomodo hereticus contra sacerdotē de corpe xp̄i. disputans in contemptum xp̄i dixit qð asinus suus bene comederet corpus xp̄i quod sacerdos negabat statuerunt igitur diem ad probaꝫ

dum. Interim hereticus dabat asino comedere hostias nõ consecratas: vt meliorẽ intentionem haberet. Die igit statuta: est hostia allata cõsecrata super mensam & pãnum lineũ reuerent posituz: adductus est asinus famelicus qui videns reuerendũ sacramentũ: ipsum flexis genibus adorauit: & omnino non tetigit. q videns hereticus confusus recessit: debet igit recipi. cum feruenti charitate. ij. Esdre. pmo. Assauerũt phase igni. ¶ Quarto requirit vera puritas renes vros accingentis per zonam que restringit intelligitur amor charitatis: q debet animã restringere: ne inordinate latet se ad voluptates carnales. ¶ Et nota q in scriptura legitur duplex zona. vna ponit circa cor de qua dr in Apoc. Uidi similem filio hominis: vestitum pede precinctũ ad mãmillas. zona aurea: alia ponit quã circa renes portabat helias. iiij. Reg. primo. zona pellicea accinctus renes p hoc intelligit puritas duplex. prima est puritas cordis quãdo persona cor suum retrahit ab immundis cogitationibus. consensibus delectationibus: & hanc restrictionem facit zona aurea zona amoris & ex amore dei prouenit: q cor a talibus refrenatur. zona restringẽs renes: id est factum exterius: est zona pellicea: quia timor pellis corporalis & mundane cõfusionis: ex quo patet q persona licet sit tincta exterius: quo ad factum. est tamen lassata corde interius per consensum non est bene tincta: quia non restringit se amore dei: sed timore mundi. Qui vult digne accedere ad mensem christi debet esse cinctus: corde a cogitatione & corpore contra operationes, vt possit dici de ipso Ecclesiast. xli. Circuncinxit eum zona iusticie: id est vndiq cinxit corde & corpore.

¶ Nota quomodo oza fuit percussus q tetigit arcam cõtinentem cibũ qui solum significabat istud sacramentũ: & dicunt hebrei causaz fuisse: quia illa nocte dormiebat cum vxore sua. Si ergo existẽtes i matrimonio debẽt abstinere a tali delectatione. tẽpore cõmunionis: quãto magis alij. ¶ Nota quomodo in episcopatu carnotensi: sacerdos portans corpus domini infirmo obuians concubine dimisso corpore christi intrauit clibanũ ad coeundum cum ipsa: clibanus cadens extinxit vtrumq. ¶ Quinto tangitur a quibus debemus sumere. Calciamenta habebitis in manibus. scdm Grego. per calciamenta facta de pellibus mortuorum intelliguntur documenta & exempla que dbemus sumere a mortuis ad bene communicandum. Primo possumus sumere exemplum quomodo Johannes baptista in vtero sanctificatus: qui peccatum mortale nõ fecit nec facere potuit non audebat tangere sanctum dei verticem: clamans sanctifica nos saluator: quomodo petrus cecidit ad genua iesu dicẽs. Exi a me: quia hõ pctõr sum domine: tu qui nõ es in vtero sanctificatus: sicut Joh. nec ita vere penitẽs: sicut petrus debes ipm non tãgere nec comedere g si volumus attẽdere sctis debemus cõicare cum timore: qd ẽ dico si volumus attendere periculũ & penã indigne communicantium. ¶ Nota quomodo beatus. B. monacho idisposito suas

sit ne cõicaret. Cui tamen accedē=
ti dixit secrete. iudicet dñs inter te
et me frater. Dũ igitur corp⁹ chri
sti deberet labia eius contingere:
ille cecidit retrorsum mortu⁹ et cor
pus christi volauit sup altare. Qui
italiciunt pedes affectiõis calciamē
ti. i. exēplis sanctorũ patrũ secure
potest accedere ad altare. Canti.
primo. Pulchri gressus tui in cal=
ciamentis. Sexto ostēdit quomo=
do sumem⁹ secure tenentes bacu=
los in manibus: quandoq; postq̃
mater dedit panē puero canis au=
fert ei: et tunc vt puer secure come
dat mater cũ pane dat puero ba=
culum: quo canem percutiat et se
defendat. Sic canis infernialis abstu
lit tibi iam panē altaris et adhuc
modo conatur aufferre: tēptatio=
nes varias ꝓponendo ad tollendũ
deuotionē cõmunionis. Ideo ma=
ter ecclesia cum isto pane: dat tibi
crucē christi quasi baculum: quem
summe timet diabol⁹ quia al' fuit
de ipso ꝑcussus/vñ memoria cru=
cis vel passionis est baculus quē
dauid accepit pugnaturus contra
goliã. j. Reg. duodecimo. Tulit ba
culũ quē semꝑ habebat in manib⁹
ps. Uirga tuã et baculus tuus. etc.
B. Nullus demonũ ꝓpe ferre po=
test videns gladiũ quo deuict⁹ est
scilicet crucē. igitur istud sacramē
tum debet sumi cum reuerentia.
¶ Nota in ꝓuincia Nerbonē. tē
pore quo heresis contra euchari=
stiã pululabat quidã piscator do=
ct⁹ fuit a quodã heretico q corp⁹
christi in ore susceptũ nõ comede=
ret: sed seruaret et primo pisce ca=
pto in ore poneret ꝓmittens ipsū
abire vt abũdaret i captura pisci
um qui corrupt⁹ fecit. Tandē pur
gata illa heresi quidã curat⁹ par=
rochie in qua accidit cepit q̃ntum
potuit in sacramento eucharistie
populũ confirmare: et vt ei maiorē
reuerentiam adhiberent faciebat
omes campanas pulsare solēniter
ex quo incipiebat secretũ misse. Il
le vero peccator in peccato suo vi
ginti annis ꝑdurans: tandē dolē
et contritus confessus est: curatus
cum non posset eũ absoluere ipsū
ad archiepm̃ vel ad habentes ei⁹
potestatē ire monuit: qui omnino
renuit: dicens q imꝑpetuũ alij non
diceret peccatũ. Quod videns cu
ratus ne animã subditi perderet
promisit se iterum ad archiepm̃ e
potestatē absoluendi impetraturũ
qui confessionibus impeditus nõ
iuit. Peccator ille videns cõmuni
care venit ad curatũ vt absoluere
tur: sacerdos humiliter excusans
se supsedere a cõmunione vsq; ad
oct. pasche consuluit: qui non au=
dens manere in ecclesia dum po=
pulus cõicaret pre verecũdia iuit
ad locũ in quo pctm̃ fecerat flens
et eiulãs. vidit ex alia parte flumi
nis piscē stantē et corp⁹ dñi in ore
portantē et ad se accedentē: ipse nõ
audens accedere cito cucurrit ad
curatũ nuncians qđ viderat. Qui
ambo venientes cũ nec oĩno vide
rent cepit piscator flere et cũ lachri
mis se in terra voluere. mox appa
ruit piscis corp⁹ dñi in ore portãs
et ad eos directe veniens curatus
corpus christi reuerenter suscipi=
ens et piscem cepit et totum ad ec=
clesiam detulit: et mediam partem
apud se retinens: aliam partē in
signum miraculi ad ecclesiam ca=
thedralem misit: et publicato mira
culo deuotionē et fidem sacramē=

ti plurimum dilatauit. Scdo istud sacramentu traditu est in conuenienti similitudine. in nube. Corpus christi comparatur nubi: ratio est. Nubes quandoque contrahit originem a mari salso/ et amaro: tamen nihil amaritudinis est in nube: sed magis dulcedo et sapor. ratio est: quia nubes eleuatur virtute solis: qui non accipit nisi quod est purum subtile et dulce: sic christus scdm corpus traxit originem a natura nostra amara per peccatu: et tamen nichil omnino fuit de amaritudine peccati: nec peccatu originale nec peccatu actuale quia corpus christi non fuit formatu virtute nature: sed virtute spiritussancti qui non accepit nisi quod erat sapiduum et dulce. Hec est ratio per qua Augustinus pbat q solius christi priuilegium est: nunq habuisse peccatu etiam originale: quia solus christus fuit conceptus virtute spiritussancti non hominis. De isto sacramento habetur figura Exodi. xxxiij. vbi dum descendebat columna nubis et stabat ad hostiu tabernaculi. ¶ Nota ista nubes significat corpus xpi. primo ratione officij dedit dns illa nubem filijs israel euntibus ad terram pmissionis p quam regebantur: vnde quando nubes existes stabat: filij israel stabant: quando mouebatur ipsi procedebant sequentes motum nubis. Nume. ix. Cum q ablata esset nubes: que ptegebat tabernaculu pficiscebant filij israel: et in loco vbi stetisset nubes: castra metabant. Sic nobis euntibus ad terra paradisi dedit deus hoc sacramentu: quod hodie descedit in tabernaculu cordis nostri modo no restat nisi q regas te scdm ipm: q non moueris nisi scdm volutate christi. Ex quo scis q non mouet ad opera peccati: debes te arrestare no amplius pecces. Ad bona opera et sanctitate debes te mouere: ipsum sequendo: ita faciunt bone persone. de quib dr. Nume. nono. Statim vt recessisset nubes. mouebant castra per verbu dni figebant tentoria: et per verbu domini pficiscebant. Secundo significat corpus xpi ratione fructus. Nam eius erat frigus calefacere: estus refrigerare/ tenebras illuminare/ de nocte apparebat i specie ignis. Item ardorem solis temperabat: et refrigerabat: quia de die apparebat in specie nubis. Et ista duo quandoque inueniuntur in nube magna: grossa humida exterius: que reddit pluuiam et rorem teperantem ardorem solis interius. magna subtilis. Que fit ignis ardens et illuminans. sicut patet in choruscatione in qua frequenter descendit pluuia et ignis. sicut in christo: exterius est materia grossa: et corpus plenum humore gratie et deuotionis Johan. pmo. De plenitudine eius nos omnes accepimus. gratiam in terius. est ignis diuinitatis. Deus noster ignis consumens est. Heb. xij. illumins scilicet et inflamans in dei amore. ¶ Tertio significat xpm. Descendebat ens columna xps e coluna cuius sumitas. i. diuinitas attingit no solu celu sz etia omes celos. alia pars scilicet humanitas tagit terram. dicit columna pro tanto: ex quo aliquis p libito potest amplecti columna: facile est sibi ad summitatem eius ascedere: maxime quado columna est

perforata: et in foraminibus sunt infixe: ut facilius ascendatur per eã Sic columna nostra xps: ubiqz exstitit perforata pedibus etc. et infixe sunt ibi cauille ferree ut amplectamur ipsum per amorem: pedes id est affectiones cordis: tantũ ponamus in foraminibus cauillis et plagis: ut sic eius adiutorio ascendamus in celum. Nec nono. In colũna nubis deductor eorũ fuisti domine. Hoc modo ascendit christus quem cũ demon temptaret dicit: qꝫ non meruerat paradisum. unde frustra sperabat saluari. Respõdit christus. in paradiso habeo ius duplex: scz hereditarie successionis: quia filius naturalis dei patris.

¶ Item ius acquisitionis per passionem. ideo xpus uno iure contẽtus: ad paradisuz dat ei: scilicet merito passionis. Tertio xps per resurrectionẽ dat nobis cognitionis certitudinem. apparuit. Primo eñ non poterat apparere nec clare videri. ratio est. in libro gracilis littere et subtilis nõ bene legit subtilis oculus superposito grosso corpore et obscuro: sed quando supponitur clarũ et lucidũ: melius legit: quia bñ apparet grossior: sicut quãdo supponitur cristallus vel vitrũ Filius dei est liber continens omne quod est necessariũ humane saluti. Ecclesiast. xxiiij. Liber vite: testamentũ altissimi et agnitio veritatis. Sed iste liber adeo subtilis est: in sua diuinitate: qꝫ nullus intellectus creatus potest ibi legere ĩ vita presenti. Nõ videbit me homo et viuet. Exod. xxxiij. Post incarnationem iste liber fuit cooptus pelle grossa et rudi corpore mortali. ideo nõ poterat legi nec videri diuinitas latens sub tali corpore. vnde iudei volebant ipsum lapidare dicẽtes. Johan. vndecimo. De bono opere non lapidamus te sed de blasphemia: et qr cũ homo sis: facis teipsum deũ. Sed hodie i ista beata resurrectione quãdo corpus gloriosũ clarũ et lucidũ fuit positũ super diuinitatẽ tunc liber fuit cognitus et apparuit. Joh. xij. Hoc nõ cognouerũt discipuli eius. primo: qñ glorificatus est iesus. ergo post resurrectionẽ dat nobis cognitionẽ: qr apparuit. Figu. Geñ. xviij. Apparuit dominus abrahã in conualle mambre sedenti in ostio tabernaculi i ipso feruore diei. Et notant in ista auctoritate tria genera psonarũ quibus apparuit xpus in die sue resurrectionis. Primo eñ apparuit magdalene: p quã signant feruenter diligentes. Feruor charitatis facit xpm videre. Ratio est vnũ. qđ maxime ipedit claritatem solis: est humor superabũdans. vñ pulli aquile hñtes oculos nimis pingues et humidos: non possunt videre claritatem solis. Sed qui habent fortes et siccos isti irreuerberatis oculis vident solem. Sic psona habens oculos cordis plenos humore: pinguedine: voluptatis carnali non põt videre. Unde magdalena qꝫdiu vixit i pinguedine voluptatis: nũqꝫ vidit xpm: qr habebat oculos lippos plenos malo humore. sed postqꝫ feruor dilectionis diuine exsiccauit in ea omnẽ dilectionem illicitam: tũc xps ei apparuit. Unde volentes. qꝫ xpus eis appareat: debent per feruorem dilectionis diuine in seipsis excitare oẽm humorẽ praue dilectionis seruitio diuino se totaliter mancipãdo. vt

et Rom. xii. Spū feruētes dño ser uientes. Item apparuit symoni. Luce. xxiiii. Surrexit dominus et apparuit symoni. Dicunt hystorie ꝙ petrus post peccatum negatio nis fugit i vallem in fossam lachri mans in tribus diebus apparuit xp̄s consolās eum et remittēs pec catum per quam signantur illi qui in vallē penitētie deplorant pctā Isti sunt i conualle mābre istis a p paret gloria resurrectionis domi ni xp̄s ɔsolans eos per gratiā p̄s. Exeuntes fontes in ɔuallibus. Si mile in natura. de die hoi existenti in alto nō appet claritas stellarū Sic qñ hō separat se a tumultu et strepitu mūdi descēdit i puteū pec catoꝝ suoꝝ ɔsiderādo/ dolēdo/ qñ leuat oculos suos ad xp̄z miaz petē do stati apparet ei xp̄s ɔsolās ꝛ to tum cōdonans vñ ad talē descēdit xp̄s. Cant. vi. Descēdi in ortū me um, vt viderem poma. Tertio ap paret illis qui sedent in ostio taber naculi. i. qui diligenter custodiunt sensus suos. Joh. xx. Cum fores es sent clause ibi erant discipuli ɔgre gati propter metum iudeorum ve nit iesus et stetit in medio Simile in natura. Musca deferens mel di ligit mundiciam Vñ si in ostio do mus sue inueniat sordes nō ampli us habitat ibi. vñ hoc modo ara nea fugat apē de loco suo expandē do añ ostiū dom⁹ telā imūdā ꝛ ve nenosā sic xp̄s deferēs nob̄ mel di uitatis nō habitat in locis. i. in cor dib⁹ imūdis Mat. v. Beati mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt ꝑpt̄ qꝺ aranea iferni diabolus in ostio cor dis id est in sensu hūano expandit telam imundā et venenosam sicut ante oculos/ priatos/ aspectus/ an te aures auditum. ꝛc. ꝛ isto modo christus fugatur de domo cordis. ¶ Nota exemplum de beguina re mensi loquente ꝙ post mortē eius exiuit de tumulo ipsius ignis ꝛ fu mus horribilis et hoc totum pro pter peccatum lingue sue. Unde si vis ꝙ christus tibi remaneat ꝛ ap pareat custodi ostia domus tue exemplo femine que de cōsilio he lizei clausit ostium super se ꝛ filios et tunc vasa eius impleta sunt oleo igitur clauso ostio ora patrē. Ma. vi. Quarto eleuat nos ad statū ex cellentie glorie dñi. Nubes quādo est sup terrā nichil latet sub terra nullus color apparet: sed quādo nu bes virtute solis eleuatur a terrā: tunc apparēt ibi quattuor colores pulchri in tātū ꝙ nullus pictor po test similes facere: corpus xp̄i est nubes vt dictū est. Sicut enim nu bes manens integra non proficit terre: sed quādo aperit exit in ro res ꝛ pluuias terram fecūdant. sic corpus christi q̄diu in mūdo fuit integrum et illesuz non videbatur vtile eccle ꝫ qñ ista nubes vndi ꝗ fuit apta ped. b⁹ ꝛ māib⁹ ꝛc. tūc ide. fluxit sāguis nr̄e redēptionis et aq̄ absolutiōis qr scđꝫ Aug. tra xerunt virtutē sacramenta/ ꝑ que eccl̄a abluitur ꝛ fecūdatur qñ ista nubes fuit cum hoibus ɔuersādo ante resurrectionē/ q̄diu fuit sub terra latēs in sepulchro/ non appa ruit sua pulchritudo. Sꝫ hodie qñ virtute diuina surrexit: quattuor colores quattuor dotes apparue runt in tm̄ pulchre ꝙ virtus natur nō pōt similes facer̄. Ad istā tm̄ pul chritudinē et gloriaz venit deus p passionē et mortem. ij. Heb. ij. vide mus iesum propter passionē mor

tis gloria et honore coronatum et quia gloria capitis redūdat i mē bra iste quattuor dotes redundabunt intra corpora oim beatorum qui sunt membra christi per fidē et dilectionē j. Cor. xv. Seminatur in corruptiōe/surget in icorruptione. seminatur in ignobilitate surget in gloria. Seminatur in ifirmitate surget i virtute seminatur corpus aiale surget spūale. Igitur dos corporis gl'osi est icorruptio. Nō poterit mori et corrumpi etc. Aug. Cum potenti virtute fecit deus animam vt ex ipsa redundet i corpus incorruptionis vigor. Ratio est. nutricio alterat naturam sicut patet arbor sicca in terra mala/nō fructificat sed si transeat ad terrā bonam statim fructificat quia arbor trahit alimētum a terra. ideo in fructu sequitur conditionē terre in qua est sita. vñ cibus alterat naturā propter quod dicit Aug. q' primi parentes si stetissent in innocentia corpora eorum fuissēt immortalia ppter esum ligni vite q' erat incorruptibile hic p tanto qr nunc comedimus cibum corruptibilem et putribilem sicut pz i pane vino etc. ideo corp' tali cibo nutritū modo habet corrūpi et putrefieri immo qui plus comedit et delicatius citius putrescit et moritur. Sed post resurrectionem in paradiso metemus cibum vite in quo nulla corruptio seu putredo Apo. ij. Vicenti dabo edere de ligno vite q' est in paradiso dei mei. Item bibemus in fontē vite. Apoc. vij. Deducet eos ad vite fontes aquarū bibere delicias mundi est bibere de fonte mortis. Ideo sicut nec opz corpus nostrū corrūpi ppt corruptionē cibi quē sumit: ita in paradiso erimus imortales ppt cibū quo nutriemur Joh. vj. Qui mā ducat ex p ane viuet in eternū. igr ppter cōditionem cibi in paradiso opz corpore hoc induere incorruptionē. j. Cor. xv. Scōs defectus corruptionis est materia vilitas et turpitudo cui corpus nostrū nō subest cecitas claudicās. etc. sed in resurrectione erunt splendida et clara sicut sol. Seminatur in ignobilitate surget in gloria. Glia scōm Isido. dr quasi glaria: id est claritas. j. Pet. v. Vocauit me in eternam gloriam suam. etc. j. Macha. ij. Gloria est eorum stercus et vermis sicut serpens totā spem suam ponit in pelle pulchra et colorata et sub pelle non habet nisi putredinem et venenum. Sic quidam tātum curant de pulchritudine corporali q' interius non remanet nisi putredo. ps. Omnis gloria eius filie regis abintus: ideo semper durat. Ecclesia. xxxj. Erit illi gloria eterna: non sicut ꝺ pulchritudine moderna de q̄ Jaco. primo. Exortus est sol cum ardore et arefecit fenum: flos eius decidit decor vultus eius deperijt. Matthei. xiij. Tunc fulgebunt iusti sicut sol in resurrectione. Terti' defect' est grauitas et pōderositas. vñ qr anima putat secum ducere et leuare ad bona opera: pondus corporis seipsam precipitat. Sap. ix. Corpus quod corrumpitur aggrauat animam: sicut symia credit molā sibi alligatam super tectum leuare pondus mole symiam in lutum precipitat: sic corpus animam in lutum peccati. Sed in ratione corpus omnino obediet anime Augu.

Ubicunqз voluerit spūs protinus erit corpus Seminatur in infirmitate. surget in virtute. Exemplum in natura. lapis qui iacens in terra non potest moueri a .x. hominibus ligatus ꝛ eleuatus facile mouetur a puero. Sic corpus quod non pōt moueri ab aīa q̄diu iacet in terra ſʒ in resurrectione eleuabit ad celū qui ligabitur xp̄o per amorē ad nutū mouebit ab anima hanc virtutem dedit deus corpori glīo. Eccl. xvij. deus de terra creauit hominem ꝛ scōm se vestiuit illum in virtute Quartus defectus est grossicies. ꝓpter quam nō potest transire ad libitum quia aliqua corpora sibi resistunt sicut murus vl' paries. Sed corpus glosū et subtile oīno corpus penetrabit Sumitur. corp⁹ aīale: surget spirituale. Exēplum in natura oleum penetrat vas continens sine vasis diuisione. per oleum intelligit gratia Sicut enim nauta descendēs in mare portat oleū in ore mediante quo illuminatur: videns maris pericula. sic gratia dei illuminat et dirigit nauigantes intra mundi pericula ne pereant. j. ad Cor. xiij. Sufficit tibi grā mea. iō corpus gloriosum plenum non solum gratia: sed potius gloria que est gratia consummata oē corpus et celum penetrat sine diuisione. ꝓuerb. xxix. humilem spū suscipiet glīa. Ad quam nos pducat ꝛc.

¶ Item de eodem.

Custos domini sui glorificabitur. qui bene custodit bn̄ inuenit. custos prudētie inueniet bona iō psona volens inuenire fructus in arbore oportet sui cpi q̄ arborem custodiat toto anno. ꝓuer. xxvij. Qui seruat ficum comedet fructus eius. Christus dr̄ arbor amigdali. Figu. nūeri. xvij. vbi legitur q̄ volens ostendere moysi quē tribuum israel preeligeret ad seruiciū suuз p̄cepit virgas singulorum poni in tabernaculo quo facto virga aaron inuenta est germinasse ꝛ erupabant flores q̄ foliis dilatati in amigdala deformati quod fuit signuз diuine preelectionis. De trib⁹ iuda christus descēdit: tunc autēз virga aaron germinauit qn̄ xp̄s in tabernaculo virgis conceptus fuit habuit enim quatuor priuilegia. primo qr concept⁹ fuit virtute spūssancti. Luc. j. Spiritussanctus superueniet in te. Scd̄o statim habuit folia. i. virorem grē Johā. et vidimus plenum grē ꝛc. Tertio habuit florem puritatis ꝛ mundicie ego flos campi. Cant. iij. Quarto habuit fructum orōnis perfecte deum videndo ꝛ amādo. Flores mei fructus ꝛc. Flores fructum parturiunt. Cant. ij. vnde xp̄s comparatur amigdalo duplici rōne: qr amigdalus fert fructuз duplicem primo amigdala acerba ꝛ amara que sunt medicinalia contra estum febrilem. Secundo dulcia que nutriunt ꝛ confortāt. Sic xp̄s ratione corporis ꝓtulit fructū amare penitentie que fuit medicina contra peccatū. ysa. xxvij. Omnis fructus vt auferatur pctm̄ ei⁹ ratione diuinitatis fert fructū dulcem et confortatiuum sub vmbra illius quem desi. sedi. et fruct⁹ ei⁹ dulcis gut. m. Et de istis duob⁹ fructibus dr̄ Cant. iiij. Emissiōes tue paradisus malorum punicorum

quorum fructus acerbus est sed medicinalis cum pomorum fructibus. quo ad fructum dulcem. Tertia ratio est quia amigdalus plus fructificat quando scinditur et clauis configitur et perforatur in trunco. sic christus quando habuit latus perforatum pedes et manus clauis confixas tunc emisit liquorem ortum ecclesie fecunditatem etc. inde fuit quod tanta sustinere volebat quia sciebat quod bonorum laborum gloriosus est christus. Sap. iij. habemus igitur duo. Primum est quod volens fructum habere et comedere debet arborem custodire. Secundum est quod christus est arbor portans fructum glorie nuper plantatum in cordibus fidelium: modo non restat nisi arborem custodire quod si fecerimus reportabimus fructum glorie. sicut dicunt verba proposita Custos. etc. vbi tanguntur tria. Primum est quod ista arbor debet custodiri cum diligentia. custos. Non minor est virtus quam querere. etc. immo maior vt videtur quia acquisitio non est nisi propter possessionem. Unde acquisitio ordinatur ad temptationem et custodiam. per totam enim quadragesimam laborasti ad habendum et acquirendum: istum arborem habes modo custodi virum istum. iij. Regum. xj. Sed multi faciunt de christo sicut ribaldi de lucro diete qui tota septimana multis laboribus et sudoribus laborant. ita quod in fine mercede recepta habent bursam plenam: tunc descendunt ad tabernam propter ludum et acquisitionem. Quod videns tabernarius qui vult eis bursam euacuare letanter eos recipit parens mensam et cibos et quandoque preponens ludum et cum ribaldus est bene calefactus tantum ponit pro malo puncto sicut pro bono. et perdidit primo pecuniam secundo vestes. tunc tabernarius videns eos spoliatos eijcit eos de taberna bene verberatos et in sola camisia. Sed quidam tota quadragesima laborantes ad lucrandum christum receperunt eum in die pasche postea in festis descendunt in tabernam et tabernarius demon volens bursam cordis eorum euacuare gratanter eos recipit proponens cibaria multa et vasa aurea et huiusmodi contra multos religiosos et religiosas habentes talia Augustinus et ambrosius mandabant frangi calices pro pauperibus quando comederunt et biberunt volunt ludere. Sedit populus manducare et bibere et surrexit ludere. Exod. xxxij. Uadunt audire philomenam in auibus celi ludunt. Baruth. iiij. Tamen a principio ludunt caute et religiose tunc diabolus facit ludum crescere eos paulatim in flammando. modicus enim ignis bene facit magnum potum bulire tamen quod potest stare iuxta se. subito ita [illegible]ale fiunt quod pro nullo puncto ponunt totum thesaurum suum christum et postquam luserunt christum ludunt vestem conuersationis. et tunc tabernarius diabolus eijcit eos nudos solam camisiam sudarij cum peccatis portantes. Et ideo si vis thesaurum tuum christum non perdere non intres in tabernam huius mundi. Modus autem custodiendi istum thesaurum habetur Genesis tertio. vbi dicitur sic. Collocauit ante paradisum cherubin et gladium flammeum siue versatilem ad custodiendum viam ligni vite. secundum Augu. preseruabat

a morte senectute & debilitate vt patz in helya et enoch. sic corpus christi preseruat a morte peccati. Item a senectute senes sunt frigidiores: eucharistia tenet cor in calore diuini amoris propter quod sacramentuz amoris vocatur. Itē preseruat a debilitate fortificans cōtra pctm̄. Uincenti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. paradisus est conscientia in qua ista arbor christus est sicut dz. Ratio est licet deus sit vbiqꝫ nō tamen dicimus paradisum eē vbiqꝫ qr paradisus est locus delicatꝰ & delicijs plenus. plantauerat aūt dn̄s paradisum voluptatis Gene. iij. Unde paradisus est locꝰ in quo deus cognoscitur & amatur quia nichil acquiritur nisi propter ipz. sic dico illa sola conscientia est paradisus in qua christus sic cognoscitur et amat. Eccl'iast. xl. Gratia dei sicut paradisus ad benedicti. Igr̄ lignum vite christus paradisus locus in quo christꝰ habitat sicut dz modo restat ipsum custodire. Ubi nota qꝫ predicta auctoritas ostendit tres ianitores siue custodes q̄rum primus est congnoissance esleuee. cognitio eleuata. quod notatur cum dicitur. Collocauit ratio est. Racemis maturis et dulcibus erigitur vnum castile vbi ascēdit custos vinearum circumspiciens vndiqꝫ et a longe clamans si sit aliquis qui velit furari racemos. vnde christus dicit Johan. vi. Ego sum vitis vera Racemi eius sunt maturi & dulces quia pleni dulcedine glorie. Ista vinea modo commissa est tue custodie. Posuerunt me custodem in vineis. Canti. ij. Ideo debes ascendere cubile cogitationis et contemplationis ad circunspiciendum vndiqꝫ. vnde dicitur ysa. xxi. Super custodiam meam sto. Abac. ij. Super muros tuos constitui custodes & non tacebunt &c. ysa. lxvi. Uolens igit̄ bene custodire debet habere cognitionem eleuatam a terra. Ezec. x. Eleuantia cherubin alas suas exaltata sunt a terra. sed quidā habentes cogitationē depressaz non bene custodiunt quia non clamāt. Baruch. vj. Sicut fortitudo in cucumerario q̄ nihil custodit ita sūt dies eorū. Nota qꝫ vetula implet sacū palea postea eleuat i orto quez videntes aues primo fugiūt & postea quia non vident motum nec audiunt vocem appropinquant paulatimque in tantum qꝫ finaliter residēt super caput eius et comedūt fructus orti. applica vnde dicitur j. Macha. ix. Clamate in celum vt liberemur. Secundus custos est amour ambrasee. amor inflammatus flammeum gladium amor portarū ad dn̄m facit qꝫ nichil nociuum et dn̄o displicens permittit intrare. et dicitur amor flammeus gladius quia scd̄m August. ignis separat dissi'lia ferrum ab auro & iungit si'lia ferrum ferro sic amor scd̄m dyonisiū iūgit ꝑsonas ꝯsi'les & separat dissi'les & quia homo formatus est ad ymaginem dei. Gen̄. ij. Formauit deus hoīem ad ymaginē &c. officium charitatis est separare a dyabolo & iungere deo. ideo dr̄ flammeus gladius. Canticorum. iij. Lectulum salomonis. lx. fortes ambiūt omnes tenentes gladios in manibus. Iste est gladius quod vidit Joannes in ore christi. Apocal'. j. Oculi eius tanqꝫ

flãma ignis et de ore ei⁹ gladi⁹ ex vtraq; parte acutus exibat: sed q̄dam nō portant gladiū amoris: sed golie. j. Ro. xvij. Gladi⁹ golie erat in tabernaculo inuolutus pallio: post ephot. ꝛ tn̄ gladius ille ꝓpriū dominū interfecit. Sic de linguis quorūdam licet sint in ecclesia inuolute pallio ꝛ ephot: adeo tamen pungunt detrahendo q̄ non tantū alios: sed seipsos interficiunt. vnde dicit̄ in ps̄. Lingua eorum gladius acutus et iterum gladius eorum intret in corda ipsorum. Tertius ianitor est: pour ordonner: timor ordinatus ad custodiendā viā volens custodire arborem prope viā sitā facit materiam ꝛ obstruit viā spinis: alioq̄n fructus nō posset ibi durare: vnus ꝓijceret baculum alius lapidē. ista arbor sita est iuxta viam mūdi. Ideo debes ponere materiā spinarū inter te ꝛ mūdū. i. timorē diuine offense ꝛ pene: et nisi istam arborem bene custodieris malle accidet tibi. Eccli. xij. Sepi aures tuas spinis et noli audire verbum nequam. Unde debes dicere mundo illud Osee. ij. Sepiam viam tuam spinis et sepiam eam materia; sit sicut de bacone et caseis obstruitur via spinis cōtra catū. Sed cor quorūdam est simile cimiterio vndiq; aperto vt quilibet possit transire: propter quod non crescunt ibi arbores nisi steriles scʒ salices ꝛ vlmi. Sic quedam persone: ita male clause sunt: et ita aperte q̄ quilibet potest eas transire: tota die sedent in cimiterio vt videant transeuntes in tali corde non crescit christus sed arbores: id est familiares steriles auferam sepem eius et erit in direptionē ꝛ po-

nā eā desertā. Esa. xvj. Scd̄o tāgitur scd̄a ratio q̄re debem⁹ christū custodire: dn̄i sui: seru⁹ tenet̄ dn̄m suum custodire alioquin dign⁹ est morte. Figu. j. Ro. xxvj. vbi legit̄ q̄ rex israel quiescebat habens ad caput lanceam ꝛ cyphum: et quidam nomine abner debens regem custodire obdormiuit: tunc venit quidam auferens lanceam et cyphum aque clamans ad abner. Quare non custodisti dominum tuum regem non est bonū qd̄ fecisti. Requiescens in corde tuo xp̄s est qui debet habere iuxta se lanceā ꝛ cyphum aque. i. memoriam passionis ꝛ humorem deuotionis. Ita nutritur arbor de nouo plantata: quia primo ligatur cum ꝑtica ꝓpter ventum et rigatur aqua vt melius radicetur. vnde dr̄. Eccli. xxiiij. Rigabo ortum plantationū modo quādo ꝑsona que debet regem custodire obdormit: que vocatur abner. i. lapis lucidus: dn̄a police: cor talis ꝑsone faciliter obdormit: quia sicut deuota persona dormit ꝛ vigilat co[rde]. id est nō curat de pertinentibus ad corp⁹: sed ad conscientia;. Ego dormio ꝛ cor meum vigilat. Cant. v. Sic econuerso persona curiosa dum attendit ad corp⁹ quod dormit scd̄ʒ animam: ꝛ ita perdit lanceam passionis ꝛ aquā deuotionis: ꝛ tn̄ nō custodientes istū regē grauissime punientur. j. Re. xxvj. Uiuit dn̄s filii mortis estis q̄ nō custod. xp̄m dn̄m. ij. Ro. ij. dr̄. Abner tulit isbosech et circūduxit ꝑ castra regeq; ꝯstituit ysbosech interpretat̄ vir confusionis. Tertio debemus xp̄m custodire q̄ inde expectam⁹ p̄miū magne excellentie. Glorificabitur p̄mium

erit gloria non tantū scđm animā sed scđm corpus de qua legit' Apoca j. Cor. xv. Seminatur in corruptiōe surget in icorruptione: seminatur in ignobilitate. ⁊c. vbi primo nota de prima dote que est impassibilitas: de qua dicit Augustinus: ꝙ tam potenti virtute fecit deus animam vt ex ipsa redundet in corpus. in corruptionis vigor: nec mirum: quia cū mirra corpꝰ mortuum preseruet a corruptione quandoqꝫ per centum annos. pmi. Cor. xv. Oportet corporale hoc induere in corruptionem. Secūda dos est claritas: seminatur in ignobilitate surget in gloria. Gloria quasi glaria: corpus modo turpe ⁊ obscuram: tunc erit purum ⁊ lucidum sicut sol. Matthei. xiii. Tunc fulgebunt iusti sicut sol. Sicut eñ lux solis dat claritatem nubi ita ꝙ in nube apparent diuersi colores: sic patet in yride sicut lux anime dabit claritatem corpori. Eccli. l. Effulsit in templo dei quasi archus refulgens inter nebulas glorie.

Tertia est agilitas: seminatur in infirmitate surget i virtute. vnde dicit Aug. Ubicunqꝫ voluerit spiritus protinus erit corpus. anima tunc erit similis adamanti: immouenti ferrum graue ⁊ pondesorum. Eccli. vj. Quasi lapidis virtus probatio erit in illis. ¶Quarto subtilitas: seminatur corpus animale surget spirituale: intrabit spiritus vbi voluerit absqꝫ hoc ꝙ via eius perpendatur. Spiritus enim vbi vult spirat ⁊ nescit vnde veniat aut quo vadat. Johan. iij. Istam gloriā nobis concedat. ⁊c.

¶De festis paschalibus

Mane nobiscum domine Luc. xxiiij. Non minor est virtꝰ ꝙ̄ querere parata tueri. Nichil enim prodest amicū acquirere vel recipere nisi retineatur ⁊ custodiatur adiuuandū se. in necessitate: hodie vel heri recepimus in domo nostra verū amicū. Luce. xi Amicus venit ad me: ratio est verus amicꝰ est q̄ diligit nō ꝓpter ꝓprium cōmodum sed ad ꝓprios sumptus et expensas christus hodie non solum dilexit nos ad proprios sumptus immo de seipso fecit sumptus ⁊ cibum. Jo. vj. Caro mea vere est cibus. rō est nutritura quandoqꝫ vincit naturā: quādo cibus est bene virtuosus trahit sumentem ad vnum licet natura inclinet ad contrarium penit Augu. exemplum de adam quem natura inclinabat ad debilitatem ⁊ mortē tamen deus dederat ei vnum cibū lignum vite tante virtutis ꝙ poterat eum preseruare a morbo et morte. Christus dicit Johan. vi. Ego sum panis vite. vnde sumentes eum debite preseruat a debilitate ⁊ morte peccati. vnde ad nos sic preseruandū ⁊ trahendū ad suā conditionem dedit se nobis in cibum. Johā. vj. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū Figura Exodi Cibus de celo datꝰ manna tante virtutis fuit ꝙ dum ipsam susciperēt filij israel nō erat in tribus eorum infirmus: vestimenta eorum non sunt attrita. Sic habemus duo primum ꝙ non minor est virtus ꝙ̄ bene retinere ⁊ cōseruare: ꝙ̄ acquirere. Secundum est ꝙ nos recipimus verum ⁊ fidelem amicum. scilicet christus: adeo

laborādū: ꝫ ad eius cōseruationē et retentionē dicētes mane. ꝛc. vbi tā guntꝫ tria ꝑmo reqritur sa courtoisie. Mane lꝫ tēpus q̄ florent arbores sit iocundū ꝛ delectabile tñ parū ē vtile: qꝛ si flores cadāt de arbore anteq̄ fructus formeꝫ arbor solū floret ꝛ nichil fructificat. Scriptura vocat. christū florem. Isa. xj. Egredietur vga de radice iesse et flos de radice ci⁹ ascēdet. Sicut ei flos de ramo nasciꝫ sine eius corruptione. sic christus de virgine: nūc arbores ecclesie sunt in isto flore. Cantꝫ. iiij. Uinea mea floruit. ideo festum pasche est iocundissimum tamen parum vtile: nisi iste flos in nobis maneat donec fructus bonorum operum in nobis formetur et firmetur. tria faciunt florem manere in vinea. Primo opꝫ ꝙ sit inclusa non exposita vēto. Secundo ꝙ preserueꝫ a magna pluuia. Tertio ꝙ non sit frigore cōgelata. Sic tria faciunt ꝙ flos christus quem hodie recepisti in te maneat ꝛ non cadat: Primo ꝙ sit inclusa vēto vanitatis non exposita: multi enim in vanitatibus in dissolutionibus ponunt istū florem. Scdo ꝙ caueas a pluuia voluptatis qui istum florē obruit. Tertio ꝙ caueas a frigore cupiditatis que statim florē subrigit et extinguit.

¶ Petiun⁹ ꝫ ꝙ amicus nūc recept⁹ maneat. iiij. Re. iij. dixit sunamitis marito suo aimaduerte ꝙ vir dei scūs est ille q̄ frequēter trāsit per nos faciamus ei cenaculū paruum mensam ꝛ candelabrum vt cū venerit ad nos maneat ibi. Nota auctoritas tangit quattuor puncta q̄ faciunt hospitem manere in corde humano. ꝑmū est locus ad habitādū. Faciam⁹ ei cenaculū scdꝫ Amb. Rex apū non hꝫ aculeum: et si habet eo non vtitur ad vindictā sed ad correctionem: sic in christo nichil amaritudinis ꝛ puncture totum dulce. Et si quandoq̄ pungat arguendo non sit propter odium ꝛ vindictam: sed propter correctionem. Hebr. xij. Quis em̄ fili⁹ quem non corripiat pater. ꝛc. Iste rex modo habitat in medio nostri. s. in corde. ps. Cor meum in medio vētris mei. Hec est para que primo formatur sicut camera regis celestis. Ratio autem quare cor camera xp̄i est scdm Aug. deus est vita spūalis aīa vita corporalis. Est autē differētia iter cor ꝛ alias partes corporis qꝛ aliis parētibus lesis sicut pede vel manu statim perditur vita corpis nec aīal moriꝫ: sicut lesa manu per opus oculo p aspectū ꝛc. nō statim perditur vita spūalis deus nec psona moriꝫ per peccatū dum tamen cor sit sanum: sed q̄ncito leditur turpiter per consensum deus recedit: anima moritur. Ezechie. xviij. Anima que peccauerit ipa morietur: cor igitur est cenaculum christi. ideo discipulis petētibus a christo vbi vellet habitare ad comedēdū pascha: respōdit: ostendeꝫ vobis cenaculū grande stratū illic parate. Mat. xxiiij. Nota q̄diu aula tenetur clausa ita ꝙ ianitor nullum permittit intrare nisi amicos domini: signum est ꝙ dominus est intus. Econtra quando camera est aperta oībus etiā hostibus: signum est ꝙ dn̄s non est ibi Porte cordis sensus corporis: os oculi aures. ꝛc. Ianitor phibens ne subintret aliquid deo displicens est timor dei. Ecclesia. j. Timor dei expellit pec=

catū. Quandiu igitur timor dei seu sensus corporis tui tenet ita clausos ꝙ nec per verbum nec ꝑ aspectum intrat aliquid displicens deo signum est ꝙ deus est in corde tuo Econtra quando porte corporis aperte sunt verbis: aspectibus operibus: que deo displicent: signum est ꝙ christus non est ibi nec timor dei prohibens ingressum omnis nociui. Genesis.xx. Non est timor dei in loco isto. Secundo requiritur lectus ad quiescendum. lectulum: non bene quiescit in loco nisi sit mundus: sic nec christus in conscientia nisi sit munda et bene parata. Unde si vis ꝙ christus in lecto conscientie tue remaneat et quiescat oportet ipsum seruare mūdum et bene paratum: sic fecit anima sancta decens: lectulus noster floridus. Sed nota christus in quibusdam conscientiis non quiescit ratio est persona honesta ꝛ munda non bene quiescit in lectis contrariorum hospitiorum et infirmariarum: quia tales lecti non sunt mundi: quia ibi iacet qui leprosus scabiosus ꝛ cetera. Sic in quibusdā conscientijs cogitationes delectationes leprose ꝛ fetide dormiunt ꝛ resident. Ideo lecti talium: conscientiarum non sunt mundi.

Act.v. Infirmos ponebant in lectulis. Hoc docet natura: columba non quiescit in nido nisi mundo vnde fimum de nido suo eijcit ꝛ pullos eijcere docet. Sic christus fimum peccati de nido conscientie vult eici: alioquin non quiescit ibi Nota persona valoris consueuit sola iacere non cum alia ipsum molestante. Tertio requiritur mensa ad comedendum: mensam: oportet eum cibare ꝛ nutrire: cibus enim nutriens est dulcor deuotionis. Ratio est: ex eisdem nutrimur et. sumus. Unde cibus q̄to nature similior est: tanto melius nutriunt carnes: qꝛ nature similiores christus totus plenus deuotione ratione patris et matris: et ideo maxime nutrit eum. deuotio. hec est mēsa quam ei preparat cor deuotum. ps. Parasti in conspectu meo mensam: exemplum in natura. ostrea maris sicut ex rore celi concipitur inter conchas rore celi nutritur. Ideo cōche inter quas habitat tenentur clause nec aperiuntur nisi aduentu roris: sic christus ex parte patris ꝛ matris rore celi natus eodem nutritur: ideo cor i quo habitat debet teneri clausum ne aperiatur nisi in aduentu roris. Sed nota. demon venit sicut congruus facit qui obseruans quando conche austree inueniuntur aperte ponit lapidem vel aliquid durum: ita ꝙ non possunt conche recludi: tunc aqua maris subintrat ꝛ ostrea deuoratur Sic demō modo obseruat ꝙ corda in quibus est christus aperiuntur mundanis delicijs. ꝛc. interponit aliquod verbū propter quod non debēt recludi nec retrahi pro libito. ꝛ sic amaritudo peccati subintrat ꝛ christus moritur.

¶ Quarto requiritur lumen ad dirigendum candelabrum: persona valoris non hospitatur nec moratur in domo obscura vbi non est lumen. Ad hoc autem ꝙ domus illumine tur oportet ꝙ sit aperta ad orientem: vnde venit lux. Sic ad hoc quod domus conscientie sit illuminata oportet ꝙ sit aperta

deo de quo .j. Jo. j. dr. Deus lux ē ⁊ tenebre in eo non sunt vlle sȝ tūc domus pfectissime illuminatur qñ sic est ad orientem aperta. vñ venit lux qr est clausa aliunde ita ꝙ lux vltra non transit nec dispergitur sed remanet ibi. Sic consciencia pfectissime illumiat a deo qr sic aperitur deo quod clauditur mundo. qr tunc cognitio dei non trāsit vltra nec dispgit sȝ manet in anima in conscientia sic illumiata moratur de⁹ Figu. in Exod. legit tabernaculum in quo habitabat de⁹ apertum erat ad orientem alibi vndiꝗ clausum. sed econtra. quidam habent conscientias clausas deo et hijs que dei sūt apertas autē mūdo et terrene cupiditati. Jō tales conscientie non sunt illuminate sed potius tenebrose et hoc ē quia nullum defectum nullā pctm̄ vident in se sicut i domo tenebrosa non vident etiā grosse immundicie sed i domo bñ illuminata videntur etiam minute vnde de sanctis sic illuminatis dr Apo. xj. hij sunt due oliue et duo candelabra lucentia in conspectu dñi. Secundo petim⁹ sa compaignie nobiscū femine pugnanti necessaria est bona societas qr sola existens imminēte periculo pre timore perdit puerum persona que digne cōceauit est quasi femina pregnans. Ratio est: femina pugnāa mutat appetitum illud quod primo erat sibi dulce ⁊ sapidum t fi incipidum et amarum econuerso fructus insipidi et acidi sunt et dulces et sapidi. Si persone christum portanti voluptas mundi dulcedo peccati conuertitur in amaritudinē. vñ tal' psona pōt dicere illd' Ruth. j. Noli te me vocare noemi .i. pulchrā sed marath .i. amarā qa amaritudine repleuit me omps. Econuerso paupertas penitentia ⁊c. ꝗ amara sunt dulcia sibi vident. Judith. v. Fontes amari obdulcati sunt. j Persone igr christum portanti necessaria est bona societate ne sola tpe tēptationis ꝑterita pdat xp̄m ideo ps. Dñs virtutū nobiscū ⁊c. Nota qūo ouis pregnās solitaria territa ictu tonitrui facit abortiuū que in societate secura est.

Tertio recognoscimus sa seignorie dñe. hoc est valde necessariū portanti p̄ciosum thesaurū p terrā in qua ē guerra ⁊ latrones habere conductū domini sed mai⁹ habere dñm i ppria psona. Thesaurū portamus xp̄m in quo sunt oēs thesauri sapientie ⁊ scientie dei abscōditi per terrā plenā guerris et latronibus ideo indigemus conductu dñi sed grā spāli dñs in ppria psona nos cōducit. Figu. Exo. xiij. Dñs p̄cedebat eos .s. filios israel ad ostendendā viā in colūpna nubis per diem ⁊ in columna ignis per noctē nota figur am et applica ad propositum. Rogabimus ⁊c

¶ De dñica in octa. pasche.

Venit iesus ⁊ stetit. Joh. xx. Ecc. xij. dr. Non agnoscetur i bonis amicus. vnde tempore prosperitatis ita se offert falsus amicus et fictus sicut verus et certus. sed in aduersis fictus amic⁹ hominem deserit ⁊ verus assistit. Nota quō sanguis qui dr amicus nature currit ad partem le sain vadit in audacibus ad faciem in timidis ad cor.

Nota etiam de cyconia que cum se nescit vel infirmatur alie cyconie fouent eam. Nota similiter de elephante quando non potest surgere post casum ideo alij elephãtes clamorem eius audientes veniunt et iuuant eam ad se releuãdũ. Serui xpi in hoc mundo non sunt i bonis p̄speris sȝ in aduersis. Jo. xvi. In mundo pressuras habebitis ꝛc. aliter via ē stricta que ducit ad vitã: i hac via multi obuiãt: et aduersantur quia caro ipedit ꝛ obsistit mundus qui incedentes per hanc viam persequitur ꝛ contemnit diabolus et tales fortius tẽptat vnde legitur quod bono martino incedenti per hanc viam dictum est a diabolo quocunqȝ ieris diabolus tibi aduersabitur et hoc est quod dicit Grego. xxiiij. Moraliter hostis noster quanto nos magis sibi rebellare conspicit tanto amplius illos expugnare intendit et illos pulsare negligit quos debiles inuenit. Sic igitur via celi est arca et incedens per eam premitur qr multi aduertentes ab hac via descendunt vel eam non querunt et hoc quia timent pressuram austeritatis paupertatis et penitentie que sũt via ad celũ ꝛ nõ alia qr per istam viam ambulauit qui errare non potuit. Sed aliqui se conuertunt ad latam viam que ducit ad p̄ditionem ꝛ sic poti⁹ retrocedũt q̄ꝫ ad celum accedant et hoc faciũt mali. i. peccatores sed boni et sãcti non timẽt de diuino auxilio cõfidentes vt iam quilibȝ dicat illud p̄s. Dominꝰ michi adiutor et ego des. ꝛc. et christus qui eos fideliter diligit eis assistit in tribulationibꝰ cuius certum signum et infallibile possumus accipere ex hoc q̄d cũ discipuli p̄pter christi passionem et mortem essent in maxima tribulatione ipse christus eis in illa tribulatione existentibus frequẽter apparuit ꝛ frequenter consolãdo visitauit de qua consolatione ꝛ visitatione sumũtur verba proposita venit ꝛc. vbi notantur tria propter que debemus eius p̄n̄tiam appetere Primum est dolor imense bonitatis christus iesꝰ interpretatur saluator. Nota bonus princeps principaliter hȝ suam intentionem ad bonum regimẽ sui exercitus vñ nõ dȝ predam et spolia appetere sȝ cõtemnere et seipsum morti exponere in casu vt sui exercitus vitet dannũ et ꝯfusionem. Sed malꝰ princeps et cupidus postposito bono exercitus currit ad p̄dam ꝛ spolia vt sic solꝰ diceret. Scriptura loquens de sancta matre ecclia dicit q̄ est terribibilis vt castrorum acies ordinata ꝛ cõiter ecclia exercitui non ꝯparat qr in exercitu bñ ordinato nobiles sũt in equis nobiles sunt pedites et si esset ecõuerso male esset ordinatũ. sic debet esse in ecclesia quia nobiles moribus ꝛ vita debent esse in dignitatibus et p̄lationibus et ignobiles. i. pctõres deberent esse in statu humili ꝛ nullius reputationis sed modo est aliter de q̄ ꝯqueritur sapi. Eccli. iiij. Vidi seruos in equis et principes ambulare sicut seruos super terrã Unde videmus hodie q̄ serui peccatores qui proprie sunt serui sunt in dignitatibꝰ sublimati et eleuati ꝛ boni deprimuntur. Unde timeo nunc q̄ ecclia sit exertius male ordinatus: sȝ bonus p̄nceps dei filiꝰ. princeps dei est apud nos in geñ.

ideo venit saluare exercitum suuz nō querēs lucrū tpale: sȝ animam da michi aīas cetera tolle tibi ⁊.in tm̄ quesiuit bonū sui exercitus ꝙ propter hoc mortē subijt. Surrexit pastor bonus qui posuit aīaz suam p.o.suis.⁊c. vsqȝ ibi dignatꝰ ē bn̄ ergo dr iesus id est saluator io. dr Joh.xxiij. Uenit iesꝰ et stetit in medio et dixit pax vobis.i qua auctorit ate tāgunt tria. Primū est ꝙ eos diligēter custodit vt seruat venit iesus ianuis clausis diligēs custos castri tenz ianuas clausas maxime de nocte qr tunc est maiꝰ periculū castrum obsessum est aīa sancta.aīa peccatrix nō est obsessa ab inimicis cū sit cōtra eā/ diligēs custos huius c astri scȝ aīe sancte obsesse est xp̄s p̄s. Custodit dn̄s aīas sanctorum ⁊c.et ideo vult ianuas huiꝰ castri.i.corporis esse clausas potissime in tempore temptationis sicut dr d aīa sācta Jud.viij.ꝙ clausa morabatur cum puellis suis. et hoc nobis cōsulitur.Mat.vj. Clauso hostio ora patrē tuum et hoc debemꝰ facere nisi i casu;qr ianue castri debent esse clause aduersarijs amicis tm̄ debent aperiri et ad victualia accipienda Sic sensus nr̄i debent esse clausi contra diabolum et peccatum et aures auertimus ne audiant detractionem et oculos ne videant vanitatem.⁊c. Sed debes aures aperire amico xp̄o libenter sermones et officiū diuinū audire et os petā confitēdo et dn̄z laudendo sic fecit anima sācta Cant.v. Surrexi et apui dilecto meo scilicet xp̄o Dicūt q̄dam histo. qd sepulchrū dn̄i cū fuit aptū versꝰ orientem et clausum versus occidentez sic quilibȝ fidelis dȝ esse sepulchrū christi viuentis quem nuper suscepimus. hoc ē sepulchruz debet esse apertum per desiderium ad celestia ⁊ clausum ad bōa terrena que animam occidunt. Sȝ nota ꝙ moderne ecclesie sic sunt disposite qd sunt clause versus orientem:⁊ aper te ve rsus occidentē sic timendum est ne viri ecclesiastici inter ceteros sint magis aperti ⁊ solliciti ad temporalia acquirenda q̄bus nunq̄ȝ sacientur cuius signum qr redditus vniꝰ beneficij qui valde bene sufficerent vni seculari pro se ⁊ domino duo beneficia non sufficient vni clerico qui solus est qr sic sunt aperti ad occidētem id est ad temporalia acquirenda que occidunt et deficiunt vnde Augustinus Trāsit mūdꝰ ⁊ cōcupiscētia eiꝰ

¶ Scdo tāgitur in auctoritate ꝙ christus seruos veraciter instruit et informat stetit in medio fuit enī et est mediator potentie enī est cognoscere suum obm per medium aut per medium extraneum ⁊ distans vt sunt aque ⁊ a[illegible] ꝗtum ad aliquos sensus aut per medium cōnaturale vt est caro quantum ad gustum et tactum modo sic est qd anima nostra quandiu est vnita corpori nostro vtitur.sub sēsu. Nā secundum sap. Omnis nostra cognitio ortum habet a sensu et non ad cognoscendum suum obiectum ꝙ deus est indigebat medio p ꝙ i dei notitiam deuenirent istud medium fuit medium nostrum stetit primo enim fuit medium a nobis distans et extraneum quātum ad diuinitatem sed cōiunctū quātū ad humanitatem quia caro et frater noster est. Per hoc venit homo in

notitiam dei et hoc ostensum est in euāgelio hodierno vbi dicit q̄ antequā thomas xp̄m videret fuit incredulus nō agnoscēs. sed cū christum medium vidit q̄tū ad humanitatem statim agnouit deitatem dicens. Domine deus me⁹ et deus me⁹. Sed dicunt naturales q̄ tūc impedit iudiciū sensus quādo medio admiscetur aliquid sibi extraneū: sicut patet q̄ visus male iudicat de sole quando aer est vaporosus. vnde tunc iudicat solē rubeū et in veritate nō est ita: similiter est de gustu cū lingua est infecta aliq̄ humore extraneo. sic dico q̄ in cordibus multorū cū medio nr̄o sunt multa mundana admixta p amorē. ideo tales domini male cognoscunt. vnde q̄uis habeat omne delectamentū tamen non sapit eis immo istam dulcedinem iudicant amaritudinem. quibus comminando dicitur in ysa. Ue qui dicit bonum malū ponentes tenebras lucem et lucem tenebras. ponentes amarū dulce et dulce amarū. sed boni qui nihil admiscēt inueniūt ibi bonū saporem. Fruct⁹ eius dulcis gutturi meo. dicit anima sancta in Cant. Tertium beneficium quod xp̄s cōfert suis: est quia ipsos salubriter cōiungit et cōcordat. pax vobis. Nota scd̄m doctores duplex est pax. vna exterior que ē pax corporis quando corpus est in solatio et quiete. et hanc habent freq̄ntius peccatores q̄ iusti. De hac pace dicit xp̄us. Matth. x. Non veni pacem mittere sed gladium. Hāc pacem non cōfert christus suis: quia nocet sp̄m. Nonnulli expedit q̄ inimicus suus non sit in pace: q2 cū est in pace tunc inuadit: sed cū est in guerra tunc desistit inimicus. Spiritus est caro. caro concupiscit aduersus spiritum. ideo sancti hanc pacem non affectant. Alia ē pax interior mentis quam xp̄s cōfert suis. Matth. secundo. In terra pax hominibus bone voluntatis. sensus docet q̄ ventus causat turbationē et inquietationē tam in terra q̄ in mari. vnde vent⁹ inclusus in terrā causat terremotum et in mari causat tempestatē. per ventum intelligo fastum et vanitatē mundanā: quia sicut magnus ventus p modica pluuia cessat: sic omnis fastus et volūtas mundana per mortem vel tribulationem. Et iste ventus vanitatis causat turbationem cōsciētie quia non dubito q̄ superbi et fastidiosi multas inquietates mentis patiuntur. Figura. ij. Reg. dicitur q̄ spiritus malus agitabat saul. iste spiritus est vanitas mundi. que mūdanos quos occupat: inquietat. Bernard. super Canticū. In terra pax hominibus bone volūtatis: dicit. sed plane iniq̄ voluntatis quis nequaq̄ contentus superbo oculo et insatiabili corde auellet gloriam mundi: nec pacem prouide retinens: nec gloriam apprehendens. Sed boni qui sunt sine tali vento sunt in pace et quiete. vnde in Math. dicitur q̄ christus imperauit ventis et mari: et facta est tranquillitas magna. Sic ī bonis: quies cordis: quādo cessat vent⁹ vanitatis. vñ in Johan. Pacem relinquo vobis pacem meam do vobis: quia mundus dat pacem temporalem et transitoriam et falsam: sed christus dat veram et eternam. Secūdo tangitur dulcor benigne pietatis. Uenit. Nota

non inuitat nos ad gaudia para=
disi per prophetas ⁊ patriarchas:
sed venit in propria persona et iõ
nullam excusationem habemus.
Uenit querere ⁊ saluū facere quod
perierat. Luc. xix. ¶ Nota pastor
ouem ꝑditam vel errantē querit
voce ⁊ baculo: sic christus hominē
ꝑditū quesiuit predicādo: docēds
⁊ baculo arguendo vel baculo cru
cis. exemplū in Gen. fratres meos
quero. ¶ Nota ꝙ animalia que la=
titant in terra vt talpa ⁊c. de dif=
ficili inueniuntur ⁊ vix capiuntur
sicut latitantes per affectū in ter=
renis diuitijs vix reducunt ad viā
salutis ⁊ vix capiuntur per predi=
cationē vel diuinam inspirationez
Quesiui illū ⁊ nō inueni. Cant. iij.
ostenditur ꝙ in christo est rigor
distincte potestatis. stetit. Nota si
aliquis fuit infirmus ⁊ adhuc est.
ita debilis ꝙ non potest stare non
est signum ꝑfecte ⁊ totalis curatio
nis: sed tunc videtur ꝑfecte de in=
firmitate conualuisse quādo forti
ter impellitur ⁊ non cito cadit im
mo stat. Sic spiritualiter illi sunt
debiles qui stare non possunt in vi
ta virtuosa ⁊ statim cadūt in lutuz
vñ surrexerūt. s. in peccatū. de hijs
loquitur apo. Cor. ij. Multi inter
vos infirmi ⁊ imbeciles. tales sunt
illi qui ad horā. s. i quadragesima
surrexerūt de lecto peccati: sed sta
tim ad modicū pulsum tēptatiōis
iterum recidiuant in idem vel pe
ius: sed nō sic xp̄us qꝛ q̄uis fuerit
fortiter pulsatus tēptationibus et
tribulationibꝰ nunq̄ȝ cecidit in pec
catū. vñ de ipso dr̄ Act. x. Ecce vir
scȝ xp̄us virtuosus stetit ante me
in veste candida sanctitatis ⁊ inno
centie. ¶ Nota ꝙ infirmus qui de
nouo surgit de lecto solet tenere
baculū ad appodiandū ⁊ sustentā=
dum: ⁊ sic non cadit. Sic ille qui
d̄ nouo surrexit de lecto pcti dȝ hr̄e
baculū crucis in mēoria ꝑ medita=
tionē ⁊ in manu ꝑ penitentiam. et
sic non cadit in peccatū. vnde in
p̄s. Uirga tua ⁊ baculus tuus ip=
sa me consolata sunt. Quam conso
lationem nobis concedat ⁊c.

¶ Item de eodem.

COgnosco oues meas
Jac. x. Pastori preci=
pitur. Prouerb. xvij.
Diligent agnosce vul
tum pecoris tui. De
isto precepto non videtur curare
pastor q̄sdiu pecora sunt i pascuis.
in pascuis em̄ non apparet distin=
ctio inter pecora propria ⁊ aliena
mūda ⁊ immunda simul morant ⁊
pascuntur. sed in sero quādo opor
tuit de pascuis recedere ⁊ ad do=
mum redire. Tunc bonus pastor
vultum pecoris bene diligēter co
gnoscit quia oues suas in domo ꝓ
pria cōgregat ⁊ recipit alienas. re
pellit. ¶ Scriptura statum vite p̄n
tis comparat pascuis. p̄s. In loco
pascue ibi me collocauit. racio est.
In pascuis quedam aīalia ponunt
in malum suum propter accelera
tionem mortis. sicut illa que impi
guātur vt postmoduȝ occidantur:
quedam ponūtur ad dominū suuȝ
ad vite cōseruationē ⁊ laboris re=
leuationē sicut boues aratrū tra=
hentes equi onera portātes. Si=
gnum autē quod animal sit in pa
scuis ꝓpter maluȝ suū ⁊ mortē est
qñ nō deputat alicui labori: sed in
oī tēpore ⁊ in omni hora comedit
⁊ bibit sicut placet. Econtra signū

ꝙ aĩal sit in pascuis ad bonũ suum ꝛ vitã est quãdo laborat ĩ seruitio domini sui ꝛ post laborẽ pascit̃ certo tempore ꝛ mensura. Animalia deputata ad laborandũ ꝛ currẽdũ debent refici ad mensurã. sic quidam bonis huius mundi pascunt̃ in malũ suũ, ppt̃ accelerationẽ eterne dãnationis ꝛ mortis sicut illi q̃ nullum laborẽ sustinẽt ꝓpter christum qui om̃i tẽpore om̃i hora vacant delicijs ꝛ honoribus de quibus in ps̃. Desideriũ eorũ attulit eis non sunt fraudati a desiderio: scꝫ. Sequitur ira dei ascẽdit super eos. Igitur peccatoribus mactãdis vberiora pascua cõceduntur alij pascunt̃ bonis mundi in bonũ suũ scꝫ qui laborãtes in seruitio christi de mundanis accipiũt ad sustẽtationẽ necessariã ꝛ mensuram de quibꝰ dr̃ Matth. xj. Uenite ad me oẽs qui laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiã vos. Sed notandũ est de corpore nostro ĩ suo pastu sicut de q̃buidã equis ĩ suo potu. Quidaꝫ equi sunt quibꝰ nõ sufficit ad necessitateꝫ sed abutunt̃ aqua ad voluptateꝫ. vnde postq̃ biberunt quod est necessitatis. cubãt in aq̃ ponẽtes dñm suũ in periculo submersionis qd̃ est voluptatis ita ꝙ nec freno retineri possunt in fluuio. vñ summũ remediũ est: tales ponere extra fluuiũ ꝛ ibi aquã ad mensurã prebere. Sic corpori nostro nõ sufficit mũdana sumere ad necessitatẽ. imo appetit in mũdo se cubare p voluptatẽ ꝛ dñm suum submergere per pctm̃. Remediuꝫ contra hoc esset fluxum mundi fugere. ꝛ in statu penitẽtie corpꝰ suũ ad necessitatẽ nõ ad voluptatẽ nutrire. Sic habemꝰ duo. pmũ est ꝙ bonus pastor in sero oues suas qñ veniũt de pascuis cognoscit ꝛ in ꝓpria domo recolligit. Secundo qd̃ status presentis vite comparat̃ pascue ideo licet non videat̃ modo suos cognoscere nec de ipsis cogitare. in sero tamen mortis quãdo oportebit pascua mundi relinquere. tũc discernit ꝛ segregat oues ab edis: quia edos fetidos. i. peccatores immundos abijciet ꝛ repellet. immundos. d. Recedite a me maledicti ꝛc. Oues. i. innocẽtes mundos cognoscit ꝛ secum recipit. d. Uenite benedicti patris mei. ꝛc. Math. xxv. vnde tunc ĩpletur verbũ propositũ. cognosco. Ubi tãgunt̃. tria que cõcurrunt ad hoc qd̃ in domo celesti in sero mortis cũ xp̃o recipiant̃. Primũ est iudiciũ serio se examinationis cognosco. Scolaris q̃diu sedet in imo in puluere non cognoscit̃ nõ examinat̃. sed qñ vult ꝓmoueri ad cathedrã magistralẽ vel ecclesiasticã dignitatẽ oportet ꝙ cognoscat̃ ꝛ examinet̃. Nos sumus in hoc mũdo sicut scolares sedentes ĩ terra ꝛ puluere sicut enĩ scolaris in t̃ra vel ĩ puluere acq̃rit sciẽtiã p q̃ post modũ exaltat̃ ꝛ honorat. Sic opꝫ nos virtutes ĩ hoc mundo acquirere ꝛ spiritualia dona lucrari: per que debemus honorari/ꝛ ad celestia exaltari verũ est ꝙ istã exaltationẽ precedit seriosa examinatio ꝛ cogitatio. ps̃. Domine probasti me ꝛ cognouisti me. tu cognouisti cessionẽ meã ꝛ resurrectionẽ meã. Xp̃s fuit precognitus q̃tũ ad sessionẽ ꝛ ĩ puluere q̃tũ ad humilitatẽ ꝛ sic exaltat̃ p resurrectionẽ q̃tũ ad gloriã ꝛ dignitateꝫ. Sꝫ nota ꝙ dr̃ ꝓbasti ꝛ cognouisti qꝛ mũdus multos ꝓbare examinare

nat in suis promotionib⁹ quos nõ bene cognoscit: ratio est homo q̃ nõ loquitur nõ cantat per seipm sed loquit per interpretē cantat p instrumentũ non cognoscit vtruȝ sciat loqui vel cantare. Figu. Geñ. xlvij. dr de Joseph. fratres ipse cognoscēs nõ est cognit⁹ ab eis scriptura reddit ratione eo q̃ p interpretē loqueret ad eos. Promouendus nõ loquit in mundo p seipsuȝ sed p interpretē vel mediatorē nõ cantat per seipm: sed per instrumentum. Ideo videt de promotionibus mũdi sicut de stipendijs nuptiarũ. in nuptijs magnatorꝝ cõgregãtur ioculatores ⁊ histriones. inter q̃s sunt aliq̃ q̃ui p seipõs cãtare nesciũt nec possunt, pudent tñ sibi de bonis istrumẽtis de viella ⁊ de cythara. ita q̃ nil oĩno dicunt p se ipsos sola p instrumẽta ⁊ tñ plus remunerant ⁊ hñt maiora stipēdia q̃ȝ illi qui voce ꝓpria laborauerũt et cãtauerũt. Sic in ꝓmotionib⁹ mũdi quidã p se ipos nõ loquuut. nec cantant nesciunt loqui. legere. nec cãtare tñ magis remunerant maiora stipēdia reportãt. quã illi qui per seipos legũt laborant ⁊ cãtãt hñt bona instrumẽta. bonos mediatores ⁊ ꝓcuratores sed i iudicio q̃cunq ꝓbatur ⁊ ꝑfecte cognoscetur quia ibi loquitur quilibet ⁊ respondebit proseipõ. Job. xiij. Uocabis me ⁊ ego respondebo tibi. Unde ibi nihil valent instrumenta donorũ nec iterpretatiões aduocatorũ. ⁊ intercessorꝝ. Ber. Ueniet dies iudicij in qua plus valebunt pura corda q̃ȝ astuta verba: conscientia bona quam marsupia plena vbi iudex non falletur verbis: nec flectet donis. Uñ tunc oẽs nõ solũ examinabunt districte. sȝ etiã cognoscent ꝑfecte. ij. Thim. Cognoscit dominus qui sunt eius.

¶ Nota res non põt perfecte cognosci nisi ⁊ imediate tangatur. ¶ Figura Geñ. xxvij. ysaac volēs filiũ suũ cognoscere dixit. Accede huc fili mi. vt tangã te ⁊ ꝓbem ⁊c. tñ q̃r nõ tetigit eũ nude ⁊ in mediate sed mediãte pelle pilosa q̃ erat inuolut⁹ nõ cognouit eũ q̃r pilose man⁹ similitudinē maioris expsse runt. Judiciũ mundi nõ attingit ꝑsonas nude ⁊ immediate. sed mediãte exteriori habitu iõ frequent a mundo iudicat magn⁹. qui apd dñm est paruus. Cũ eñ scdm Augus. idē sit magnũ ⁊ bonũ in spũalib⁹: q̃libet apud dñm: tñ est bon⁹ q̃tũ est magna. ⁊ nõ pl⁹ sȝ i iudicio dei q̃libet ꝑfecte cognoscet nud⁹ toti mũdo apparebit. Jero. i epl'a ad heliodoꝝ. potẽtissimi quõdã reges nudo latere palpitabũt addu cetur plato stult⁹ cũ suis discipulis tũc aꝝ. nõ ꝓdeũt argumẽta. cũ filius mulieris paupcule iudicatur⁹ venerit i orbē terrarꝫ. Scdo reqrit studium fructuose õpatiõis aues. Dr̃a est inter nemora clausa ⁊ exposita. Jn nemorib⁹ clausis nõ pmittunt hitare aialia ferocia predancia sicut lup⁹ leo vñ si ibi iueniant expellunt ⁊ fugant: ne deuorẽt aialia mãsueta ⁊ vtilia. Jn nẽore clauso aialia mãsueta ⁊ vtilia seruant ⁊ si inde fugerit reportant ⁊ reducunt i nemore apto patẽte ⁊ exposito hitant aialia crudelia predãcia Mũd⁹ iste nem⁹ ē aptũ ⁊ expositũ nõ clausũ i quo q̃libet venat ⁊ in q̃ sunt aialia ferocia ꝑdãcia. Job. xx Frat fui fuit drachonũ ⁊ soci⁹ struccioni. rõ q̃re mũd⁹ vocat nem⁹ ex

positū est lz in nemore exposito oē animal sit in periculo ī maiori tñ p iculo ē aial siplex z inocēs q̄ crude le z vorax sicut ouis q̄ lup⁹ alia p dq̄ nō duorāt se iuicē nec se mutuo psecūt vñ lup⁹ nō hz timere nisi ca nē sz ouis inocēs patit̄ psecutionē a lupo leone z vrso ita q̄ si euadat lupū iuēit leonē si euadat leonē iue nit vrsū ita q̄ p vna psecutiōe quā hz lup⁹.iij. vl̄.iiij.hz ouis vl̄ agnus recte sic.ē ī mūdo oēs hoies sūt ī p iculo sz siplices inocētes ī maiori ī mūdo raptores excoriatores. non psequnt̄ se iuicē imo se mutuo par cunt.et se supportāt. Sz simplices inocentes illos psequūtur vñ nō ē os ī mundo ɔfidere de sua inocētia ō sua mansuetudine illi citi⁹ trahūt̄ ad pctm̄ Rom̄.xvj. Seducūt corda inocētū p̄s. Effunderūt sanguine i nocētē. Leopardus pl⁹ delectatur in sanguine agni q̄ lupi: vel vrsi Mund⁹ igit̄ est nem⁹ expositū ī q̄ aīa lia inocentia sunt in maiori pi culo. Sz paradisus ē nem⁹ clausū a q̄ aialia pdancia ferocia repellunt̄ sicut patuit ī āgl̄s peccātib⁹ z bōa z māsueta ɔseruāt imo ēt si ide re= cesserit reducūt̄ z r̄portāt sicut hō q̄ de padiso cecidit p pctm̄ p xp̄m fuit reductus imo super ppos hūe ros deportatus. Fig.luc.xv. Impo nit sup hūeros suos gaudens. Seq̄ tur inueni ouē meā q̄ perdidi.

¶ Nō xp̄s hoiez de padiso explsū sup hūeros reportauit gaudēs por tās on⁹ sup hūeros pōit aliqd me diū it on⁹ q̄ portat z hūeros ita q̄ hūeri nō ledūt ab onere nec cassāt nō tāgūt z sic portāt facilr̄ xp̄s portauit dolores z onera pctōrum nr̄oꝝ.ysa.iij.ere lāguores nr̄os ipe tulit z do.no.ipe.por.tñ gaudēs scōz diuitatē nō tristis nō turbulēt⁹ q: interposuit mediū.s. hūanitatē z ita sēsit totū pōd⁹ z laborē p pct is nostris pctā nr̄a ipse ptulit i corde sup lignū.j.pe.ij. Ideo oia p nob̄ gaudēt̄ sustinuit z recepit. Luce. xix. Excepit illū gaudēs: sic spūalr̄ dicit xp̄us. Matth.xj. Jugū meum suaue est z onus meū leue tñ iugū xp̄i videt̄ multis austerū z on⁹ pō derosū: q: nichil ponūt iter mediū si interponerēt xp̄i hūanitatē quā nobis exhibuit qñ p nobis icarna ri voluit totū sustinerēt faciliter z gaudēter de q̄bus dr̄ Luce.v. Ibāt apl̄i a conspe.cōci.qm̄ digni habiti sunt p noie iesu cōtumeliam pati. Illis q̄ in oībus pnie supponūt ta le mediū nichil est asperum nichil durū. B. seruitiū qd tibi ipēdo.zc.

¶ Tertio tāgit̄ beneficiū gratiose adoptiōis meas. Nota ouis aliter cōicat pascua alit̄ hba.pascua em̄ cōicat oibus aialibus indistincte nullū aial repellit imo oia recipit: sed hba solū cōicat agno pprio quē cognoscit ad odorē sicut ecōuerso agn⁹ cognoscit mrē ad vocē. Di= ctū est q̄ loc⁹ mūdi stat⁹ pñtis vite est loc⁹ pascue. Rō.ē ouis.i pascuis quasi nūq̄ saciat̄ imo qd est mira= bile cū tota die fuerit ī pascuis aui dius comedit z rodit ī sero ī vespe q̄ ī mane seu meridie: sic ī mūdo cu pidi nūq̄ saciant̄ imo auidi⁹ cōgre gāt retinēt et acumulāt ī sero sene ctutis q̄ ī mane iuuētis seu meri= die etatis. Seneca cū cetera vitia in hoie senescāt sola auaritia ī senib⁹ iuuenescit. vñ Salo.iter mirabilia mūdi ponit istud. vn⁹ est z scōz nō hz nec tñ saciant̄ oculi eius diuitiis Eccl̄.iiij. Eadē tñ rō est quare nō sa ciamur in hoie z in oue scōm phm

Ouis habet duos ventres vnum maiorem alium minorez modo q̄ diu ouis comedit in pascuis cibus descendit in vnū ventrem solum a li⁹ remanet vacuus quousq; ouis ruminet ideo ouis pascendo nō sa tiatur. Sic homo hz duplicē vētrē vnus ē minor appetitus corporis ali⁹ est maior appetit⁹ cordis bōa mūdi.s. diuitie et delicie descēdūt in ventrem minorē iō bene ꝑplenit vētrē corporis sed non descendūt in maiorē .s.i appetitum cordis iō in pascuis hui⁹ mūdi remanet va cuuz et famelicū sol⁹ de⁹ q̄ illabit cordi.per gratiā replet vnde i ps. Aīam esurientem satiauit bonis. Christus igitur ad bona hui⁹ mū di omnes recepit distincte ꝑsta sūt bōa cōis pascue. Sz ad pascua vbera celestis dulcedinis et recre ationis xp̄s nō recipit nisi agnos ꝑprios illos. s.q̄ modo cognoscunt in voce eius preceptis obediendo quos cognoscit per odorem virtu tum et grē quā in se habēt de istis dr. Jo.x. Oues mee vocem meam audiūt scilicet michi obediendo ꝛ cognosco eas odore virtutum in eis approbando et sequentur me modo in statu grē tandem ad sta tum glorie. Ad q̄ nos ꝑducat.ꝛc.

¶ De dn̄ica .i. post octa. pasche.

Iusticie viuamus .j. pe.secundo in perso na que recenter cōua luit summum remedi um est ordinate viue re quia iita vitaest ordin ata maxi me a recidiuo preseruat a pericu lo. Prouer.xi. iustitia liberabit a morte Filij ecce recenter surrexe runt ꝛ conualuerunt a morbo pcti. Hebre.xi. Cōualuerūt de infirmi tate fortes facti sunt in bello. Quis autem conualuerit de infirmitate et quis non: ꝑpones tali signo co lor cutis seu pellis indicat vtrum homo adhuc sit i infirmitate vel in statu conualescentie color eī̄ pali dus ꝛ humidus signū est mortis in firmitatis ꝛ corruptionis. Sed qn̄ colori turpi ꝛ liuidor succedit color pulcher ꝛ mundus signū est sanita tis: et bone dispositionis: in figu ra huius legitur.xiij. Regum. Ex imitatione coloris in cute iud cabit sacerdos hoiem adhuc lepro sum vl'a lepra mundatū. Sic spūa liter ex imitatione cōicationis ꝑpo ne perpēdit. vtrū hō in pctō adhuc sit an de morbo cōualuerit. Qui ei adhuc retinet cōuersationem vete rem turpem inhonestā talis est ad huc peccator manifestus qui vero spo liatus conuersatione veteris cul pe: induit nouam conuersationem christi et gratie talis est a morbo curatus peccati: quia iste est de nu mero illorū quos cōmēdat. Apls. Col.iij. Expoliantes veterem ho minem.ꝛc. Expe[illegible] cyrurgici di cunt qđ homo verberatus cōquas satus liuidus debet expoliari in pelle ouis recētis occise et hoc est optimū remedium: de xp̄o dr Esa. liij. Sicut ouis ad occisionem du citur pellis isti⁹ ouis est memoria passionis: qr ista memoria adhuc debet esse in cordibus nostris re cens ꝛ calida per deuotionem ideo qr nō diuersis peccatis percussi su mus ꝛ cōquassati non debet nobis sufficere q̄' conuersatione peccati spoliemur nisi cōuersatione christi induamur ꝛ inuoluamur expoliātes inquit ve.ho.ꝛ indua no.ꝛc. ¶ Sed nota quidā spoliāt se vetuste pec

cāti sicut noviciū vestibus seculi. Novicius enim intrans religionē spoliat se vestibus seculi. q̄tū ad usum qz non utitur no n portat ꝫ tamen nō priuat se vestibus q̄tum ad votū. immo q̄nq3 vestes seculi repetit et religionem exit.

Ideo secundum iura novicius nō est proprie religiosus sed solū est i ꝓbatione ad religionē. Sz ꝓfessus expoliat se suis vestibꝰ ex toto ita ꝙ nec eis ultro ꝑpetuo ꝑt uti nec resumere nec religionem exire ⁊ talis seruat religionē simpl'r et perfecte sic multi tpe scō q̄dragesime preterito expoliauerūt se veste pcti q̄tum ad usum abstinēdo confiteri. ⁊c. Sz mō post pascha vestem pcti repetunt et resumunt et religionem xp̄i exeūt isti nō sūt vere religiosi sed solum in probatione. Isti vero qui ullo modo nolunt vestem peccati resumere: isti sunt vere religiosi et in xp̄o professi. Cas. super p̄s. Beati immaculati. ⁊c. qz scd̄m Jeroni. religiosus affectꝰ nō soluz deuotione corporis sed magis archano gerit cordis sic erat religiosa anime. Canti. v. dicēs Expoliā me tunica mea quō īduar illa laui pedes meos quomō inquinabo. ⁊ sic habemus duo. Primū est ꝙ hmōi qui recenter cōualuit de infirmitate consulendum ē viuere ordiate et iuste. Scd̄z ꝙ nuꝑ cōualuimus de infirmitate pcti ideo ad cauendū recidiuū ⁊ mortꝫ periculū monet nos petrus ap̄l's in verbis ꝓpositis iustitie. ⁊c. ubi tāguntur duo. Primo tangit ꝑfectio nobilis. ad quaz generaliter om̄es tendunt. vivamus. Secūdo dispositio utilis ꝑ quam habent facile quod intendunt iustitie.

¶ De primo sermo de scd̄o collatio ubi primo nota ꝙ omne aīal tēdit generaliter ad perfectionē vite habendam et conseruandam et re vera quedā sunt aīalia quorum ꝯuersatio est in aqua ut pisces qui communiter vitam suam seruant in aqua ubi inueniunt cibum ⁊ q̄cquid est eis necessarium. unde talia non indigent respiratione nec aeris attractiōe qz nūq3 sentiunt īterius in ordinatum calorem. Un̄ scd̄z ap. pisces cōiter non respirēt alia sunt animalia quorum cōuersatio est in terra ut bos equꝰ ⁊ hō ⁊ ista conseruant vitam expirādo ⁊ respirando aerem. ⁊ spm̄ emittēdo extra se alium attrahēdo intra se. cuius rō est qz talia aīalia interius sentiunt inordinatum calorē ideo indigent expulsione aeris v'l spiritus temperati. p̄s apud te est fons vite in paradiso. s. ubi beati dicunt istud Philip. iij. nostra conuersatio in celis est. qz cōtinue sūt et ꝯuersant ī celo ubi ē fons aque vite ideo ad hoc ꝙ conseruētur in vita sufficit ꝙ maneant ibi nec indigent cibo vel potu v'l sp̄s respu tione qz non grauantur aliquo inordinato calore sancti sp̄ūs aq̄ fonte potati. Non esurient neq3 sitiēt amplius nec cadet super illos sol. qm̄ agnꝰ qui i medio est deducet ad vite fontes aquarum. Nos autē, q̄diu sumus in mundo isto sumus aīalia terrestria. ideo sētimꝰ calorem et estum inordinatū cōtinue ideo Apo. xvij. estuauerunt hoies estu magno rō eīt ceteris paribus viator magis estuat ascendēdo quā descendendo vel viam planā tenendo supposito ꝙ eq̄ bn̄ ⁊ faciliter pertigere possit ad ter

rãõ via corporali nemo eligit ascē dere sed descendere vel planā viā tenere supposito φ eque bñ et faciliter pertingere possit ad terminum. In via autē spūali homo eligit magis ascendere ad montē honoris q̄ descendere vel ire viam planam humilitatis. Ratio est in montibus communiter plus est de vento estuans autē desiderat vē tum: ideo lʒ hō plus estuet ascēdē do q̄ descēdēdo vel viam planam eundo. tñ pp ventum quem expectat in monte libētiꝰ ascēdat q̄ descēdat vel viam plana teneat. Sic spiritualiter licet hō pl⁹ estuet p concupiscentiam ascendēdo ad dignitates q̄ descendendo vel plane eundo per humilitatem tamen propter ventum vanitatis ꝛ glorie qui plus abundat in monte honoris q̄ in valle humilitatis plus sequitur estum dum tamen ascendat quam temperiem in qua descē dat vel plane vadat. Osee. xij. Effraym pascit ventū ille qui potest crescere et augmentari in mundo Multum ideo sequit̄ estum et laborem qui est in ascendendo quia post ascensum vento qui est in dominando considerando gloriā nō penam. B. ad archiepm̄ senonēn. q̄a sola gloria ascēditur non pena publice esse clericum in ecclesia erubescitur seseq̄ viles estimāt ꝛ gloriosos qui quocunq̄ loco eminentiori non fuerunt sublimati. Nos igitur qui sumus q̄si animalia terrestria et patimur in ordinatū calorem indigemus respiratione vl attractione aeris vel spiritus tē perati ad conseruandam vitam vt dicatur de nobis illud Osee. xxxij. Ingressus est in ea spiritꝰ ꝛ vixerunt et steterunt super pedes suos

¶ Nota auctoritas tangit quattuor duo vitam spiritualem precedentia ꝛ duo eam subsequentia.

¶ Quantum ad duo precedentia dico primo φ oportet vita per dispositionem idoneā preparari cū dicitur Spiritus ingressus membra corporis sperantur ꝛ disponū tur ad operandum ꝛ seruiendum per spiritus vitales sit vnde corpꝰ carens spiritu mortuum est quantum ad motum et sensum. Jacob. ij. Corpus sine spiritu mortuū est scdm̄ autem φ membra corporis malus et minus participāt de spū participant de vita quantum ad motum ꝛ sensū. vñ membra qui habent spūm fortiorem habēt motū agiliorem et sensum lucidiorem. Rom. xij. Multi em̄ vnū corpꝰ sumus in christo singuli autem alter alteriꝰ mēbra. In illo corpore singula membra. i. singule persone a spiritu. scto habent motum bone operationis ꝛ sensum sancte affectionis. Ezech. j. dicitur de sanctis animalibus vbi erat spiritꝰ impetus illuc gradiens vnde scti impetu e instinctu spiritussancti gradiuntur de bono in melius de virtute in virtutem.

¶ Sed nota φ multi ad flatū spūs sancti non graduntur per vitā bonam sed solum vt viam salutis ostendant. Isti sunt similes recte gallo super campanile posito qui vertitur ad flatum venti sed non graditur. vnde mouetur de loco ad locum quod ostendit flatus venti vnde venit isti volunt super alios exaltari in regimine vel loco doctrine. Cōtra tales dt Ambrosius

super psalm. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini Ante vita quam doctrina gratiam habet Doctrina sine vita integritatem non habet.

¶ Secundo membra christi a spiritu sancto habent sensum bone affectionis ita quod in bonis letantur et in malis tristantur. Romano. viii. Qui secundum spiritum sunt que sunt spiritus sentiunt. Ratio est. Capilli qua ex parte vna coniuncti et infixi sunt capiti et per consequens spiritui sensitiuo: ideo in separatione violenta et in euulsione a capite dolor sentitur et angustia et ex alia parte qua distant a capite et si tondantur et prescidantur non sentitur dolor nec curatur. Glo. super illud Apocalip. i. Capilli eius erant candidi sicut lana. Capilli sunt sancti christo capiti adherentes. Isti ergo qua secundum corpus distant a christo si secundum corpus precidantur et verberentur non sentiunt non curant sicut patet in beatis martyribus dicentibus Verberauerunt me et non sensi. Sed quia secundum animam in christo sunt fixi et radicati per caritatem ideo in separatione et auulsione a christo per peccatum boni sentiunt maximum dolorem vnde istum dolorem istam separationem non poterant sustinere. Apostolus dicit Romano. viii. Quis nos separabit a caritate christi tribulatio an angustia etc. Ratio est. clauus directe et sine plica infixus in ligno propter percussionem martelli non separatur sed melius coniungitur et copulatur. Sic homo qui directa intentione in deo figitur tribulationis martello non separatur sed magis firmius solidatur. Gregorius in moralibus. Quisquis solo eternitatis desiderio figitur nec in prosperis attollitur nec aduersitate cassatur quia dum nihil habet in mundo quod appetat nihil est quod de mundo pertimescat.

¶ Secundo oportet quod subiectum per receptionem intraneam informetur et vixerunt.

¶ Nota quod sicut nichil viuificat corpus nisi ipsum ingrediatur sic nec animam viuificat nisi ipsum ingrediatur per gratiam Ezechielis. xxxvii. dicit Dominus ego intromittam in vos spiritum et viuetis. Conseruatur autem vita sic per spiritumsanctum intromissum Ratio est. Quando mater habet fetum in ventre et non potest mortem euadere ponitur aliquid in ore matris, vt os eius teneat apertum ita quod aer et spiritus ad fetum subintrat et ipsum in vita conseruat Fetus in ventre est anima in hominem. Istam matrem istum hominem impossibile est mortem naturalem euadere et ideo ne anima moriatur per culpam sicut homo moritur per naturam. Os hominis id est appetitus et desiderium quo homo recipit cibum spiritualem: scilicet verbum diuinum in sermone et missas audiendo in oratione et officio diuino dicendo Deuteronomi. viii. Non in solo pane viuit homo sed in omni verbo etc. Auditus enim verbi dei multotiens facit ingressum spiritussancti. Ezechielis secundo, Ingressus est ad me spiritus postquam loquutus est ad me dominus. Sed hoc modo tenebat Dauid os apertum qui dicebat os meum aperui

¶ Nota q quidam non viuificant per spm sctm sed subito moriuntur qr ipsu nō attrahunt: imo viā eius impediunt: scd'm Aristo qn cibus vel pot9 corporalis incidit in cannā in via spūs nisi cito emittatur. homo morit̄ r suffocat̄ si q pp̄ter aliquod carnale vel terrenū inspirationē spūs ipediūt semetipsos perimūt r extingūt. Rom. viij. Si scd'z carnem vixeritis: moriemini. Tertio ad succendentia vite spirituali primus effectus est vigorositas i resistendo steterunt homines habundātes in spiritibus sunt fortiores et audaciores sicut colerici: ideo nō facile superātur nec se vici permittunt sicut melēcolici timidi spiritibus de paupati sic habūdātes i donis spūssancti sunt audaciores nec succubūt tēptationibus sed viriliter resistunt. Sapien. v. stabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt. Ratio est: leo fortissimus bestiarū ad nullius pauebit occursum causam huius assignat. Isido. qui dicit q leo circundatus venatoribus ne terreatur non leuat oculos ad venatorum iacula: sed fixis oculis terram intuetur: ideo eorum presentia non moritur nec vincitur sic homo circundatus hostibus r cetera Luce. xix. Circundabunt te inimici tui. vnde non debet aspicere vel leuare oculos ad tela vel iacula que temptationes pijciunt ad delectationes nec diuitias quas iacit mūdus sed solum debet respicere per terram per ignem mortis memoriam: et ita stabit. vñ dicit cyprianus. Memento mortis tue et non peccabis. Qui enim se continue recordatur, moriturum contempnit presentia r ad futura festinat. De isto dr in pueṙ. Justus quasi leo cōfidens absq terrore erit. Secundus effectus est fortitudo paciētie in sustinēdo sup pedes suos. Scd'z naturā aial quanto maius est tāto indiget fortioribus pedib9 ad pondus corporis sustētandū. Sic psona quanto superior est tāto debet hēre fortiorē pedē: r fortius fundamētū. Apoc. x. pedes eius colūna.

¶ Nota q multi eleuantur in edificatione ecclesie spirituali sicut in corporali: in edificatione ecclesie corporali quedam ligna eleuātur superius nec apparet q habeant pedem, vel fundementū innituntur si homo innititur quocūq stet supra et q bene considerat inuenit q non stat superius propter fundamentum vel pedē sed pp̄ter nimiā colligationem r connexionem: ita sunt inuicem colligata q vnum sustentat aliud sine pede et sine fundamēto. Sic in mundo multi sunt supra alios sine pede. et si fundamento vite et conscientie. r cetera sed propter connexionem r colligationem inter se. Figura. Jude. ix. Ligna qn conuenerunt inuicē constituerunt super se. regē lignū nullius virtutis. tirannum. Sed de talibus debet fieri illa petitio. Esay. xli. Dissolue colligationes impietatis tollendo personam que inutiles colligat et sustētat: sic tollitur cauilla qui ligna colligat r totum ruit boni autem stant super pedes suos: quia, habent fundamentum virtutis et gratie: ideo non cadunt nō cōfundūtur: sed honorant̄ a deo Jsay. lx. Locū pedū meoꝝ glorificabo ad quā nos pdu. rc.

¶ Collatio.

SEcundo tãgitur dispo
sitio vtilis p quã ha=
bent faciliter qd intẽ
dũt iusticie: tenendo
mẽsurã iusticie: hr et
obseruat vita. Eccl.v.
Iusti imperpetuũ viuent: obsessis in
ciuitate ad conseruationẽ vite dat
cibus et potus nõ ad abundantiam
sed strictam iusticiã et mensurã. Fi
gu. Judith. vij. De obsessis in be=
thania quibus dabatur aqua ad
mẽsuram quotidie. Spiritualiter
ecclesia est ciuitas obsessa. Hiere.
xxxix. Uenit nabugodonosor hie=
rusalem et obsedit eam. Ratio qua
re ecclesia est ciuitas obsessa est ty
rannus obsidens ciuitatem fortez
cuius habitatores nõ potest supare
per violentiam superat eos p astu
ciaz. Hoc modo habitatores quos
non potest capere intra ciuitatem
prouocat ad egressum ad singula
ria certamina in quibus eos bali=
stis et sagittis vulnerat et debili=
tat. Deinde facit insultum fortem
in quo isti iam vulnerati et debi=
litati non possunt se defendere sed
vincuntur. ita fuit capta achon.
Sic demon videns q non potest
capere hoies intra ecclesiã pp obe
dientiam et obseruantiam mãdato
rum. puocat eos mõ ad egressum
et discursum per mundi spectacula
et vanitates vbi parat certamina
vulnerans corda aspectibus et col=
locutionibus et intantũ debilitatq
quãdo venit fortis insultus tẽpta=
tionis hoies nõ possunt se defende
re sed supant pctõ cõsentiendo. vñ
optimũ cõsiliũ est intra camerã vel
ecclesiã manere nec p mũdũ discur
rere nec exire ne ledat vł occidat.
Figura. ij. Re. Cõsuluit salomõ se=
mei dicens. Edifica domum in hie
rusalem et habita ibi et non egred.
etc. igitur ecclesia est ciuitas obses
sa ppter qd ad vitam spiritualem
conseruandam debemus tenere in
oibus iustitie regulam et mẽsuram
de quo potest exponi Job. viij. Eui
gilabit ad te et pacatuz reddet ha
bit aculum iusticie. Auctoritas tã
git quattuor rationes ppter quas
viuere secundum iusticiam est ma
xime appetendum. Primo ppter
aspectum cõsiderationis superne
euigilabit ad te. hoc maxime incitat hoiez ad iuste operandũ quã
do dominus qui debet retribuere
actualit cõsiderat et attendit. Boe.
de consola. Magna est nobis indi=
cta necessitas pbitatis qui omnia
opera nostra facimus ante oculos
iudicis cuncta cernentis. deus au=
autem ad quẽ ptinet nobis mercee=
dem reddere semper vigilat cõsi=
derans operũ nostrorũ bonitatẽ si=
ue maliciam. Dan. ix. Euigilabit
super maliciam. Sicut aũt deus vi
gilat super opus nostrum ad puni
endũ ita nos multos fortius debe
mus vigilare ad iuste operandum
j. Cor. xv. Uigilate iusti et nolite=
peccare. Nota in via pedis prima
differẽtia est inter hoiez vere dor
mientẽ et hoiem vere et pfecte vi=
gilantem: quia vere vigilans am=
bulando non peccat nec errat quia
regitur ratione et habet sensus ap=
tos vnde foueã et periculũ mundi
videt: ideo diuertit et declinat an=
teq in periculũ incidat et ipungnat
Homo non faciens quedam opera
vigilantis secundum veritatẽ dor
mit: habz sensus exteriores clausos
ita q nichil videt imo regitur sola
ymaginatione ita audacter vadi

in tenebris sicut in luce. Iste nō aduertit periculū quousq; incidat in foueā tūc primo pcipit periculum fouee q̄ cadens in eā inde nō pōt exire. Sic in via moꝝ quidā scd̄m veritatē vigilant ⁊ habēt: sensus apertos ⁊ regūtur ratione: semꝑ preuident peccatorum pericula ⁊ tentationes: ideo non intrant foueam peccati: sed declinant secundum cōsilium christi vigilate et orate ne intretis in tentationem. Alij sunt qui licet faciant quedam opera vigilantis: scilicet quedam bona tamen secundum veritatē dormiūt. non reguntur ratione sed sola imaginatione non aduertant de fouea peccati vel inferni quousq; incidant in eam nec possunt exire. Esa ye. xxiij. Fouea ⁊ laqueus super te et habitatores terre. Unde cognoscitur differentia inter vere vigilantes ⁊ facientes opera vigilantiū qui tamen secundum veritatē dormiunt in hoc: quia licet dormiens faciat quedam opera vigilantis sicut ambulare loqui vere aut comedere. ⁊c. nō tñ oīa. Unde nō discernit sapores: nō sentit dulcedinē: nō percipit ordorē amarū. Sic q̄ vere dormit in malo statu pōt ire ad ecclesiam ad sermē. ⁊c. Alijs potest loqui de deo sicut boni sed ipse nō sentit dulcedinē deuotiōis. de qua ps. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine. Unde magis ipse dulcedinem dei non sentit qui palatum febre iniquitatis amisit. Item talis non sentit odorem deo de quo Augustinꝰ. Odor tuus concupiscentiam excitauit eternā alioquin ad eterna tenderet ⁊ curreret. ❡ Secundo seruanda est iusticia ꝑpter efficaciā visionis eterne habitaculū. Iste est effectus iusticie habitare cū deo in monte in tabernaculo paradisi. ps. Domine quis habitabit in tabernaclo tuo ⁊c̄ ingreditur sine macula ⁊ cō. istius Ratio est. In istis altis edificijs aliquis ascendit dupliciter: quidam ascendunt pedibus in manibus laborando: sicut homines ascendunt super turres et campanalia: et isti cōmuniter non ascendunt directe: sed tortuose per gradus obliquos girando circa columnam.

❡ Secundo ascendit aliquis q̄ quādo eleuatur mediante corda vel rota: sicut lapides ⁊ ligna q̄ medificatio collocantur. Isti ascendunt recte et iuste corda talia eleuans est recte. Deuter. xxxiij. habitaculum eius sursum qd̄ veꝝ est de habitaculo diuino nō solū celesti sed etiam terrestri: quia celum et terram ego impleo dicit dominus ibidem nichil tamen est differentia: quia in habitaculo huius mundi aliquis potest ascendere superius ad gradus honorꝭ pedibus ⁊ manibus reportando. Iste ascensus quandoq; est obliquus est tortuosus circum agitando aliquem magnum virtum de serpente qui erat callidior cunctis animantibus dicitur Gene. iij. Uisitabit dominus in gladio suo duro et forti super serpentem tortuosum serpens reptando incedit. Sic homines terreni et serpentini. Leuitici. xi. Omne quod reptat super terram abhominabile erit nobis: quia tale animal nūq; volat ad celum sed cadit deficiente illo qui reptando innititur. Sic confidens in hominem nō in dn̄m. Ezechielis. iij. Cor ruī

tes fulcientes egyptum ꝛ destruetur superbia impij eius. Ad habitacu'um autem celi nunꝗ ascendit nisi adeo eleuetur et portetur hec deportatio fit mediante charitate de laude charitatis dicit. Nescio si quam maius in laude tuo dicere possum quem vt deus de celo traheres et hominem de terra ad celum leuare. Magna virtus vt vsqꝫ ad hoc humilietur deus; ꝛ vsqꝫ ad hoc exaltetur homo charitatē autem voco rotam: quia incipiens o deo tendit in proximum et reuertitur in dominum.

¶ Secundo fit hec deportatio p cordam iusticie. Prouerbiorum.ix. Justicia eleuat egentem: vnde iustitiā debet seruare quicunqꝫ vult ad celi habitaculum peruenire.

¶ Tertio seruanda est iustitia propter respectum promissionis paterne reddet. de hoc dicitur Matthei.vi. Ora patrem tuum in abscondito ꝛ pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi. Securius est thesaurum deponere in abscondito ꝙ in a petro: quia thesaurus in aperto depositus vel portatus est in maiori periculo rapine vel furti. Gregorius. Pro certo spoliari desiderat ꝙ thesaurum in publico portat homo faciendo opus meritoriū thesaurū deponit apud dominū. Thobias.iiij. Quō poteris Esto misericors. Sequitur primū est bonis thesaurizare in die necessitatis. Thesaurus enim non fit de rebus corporalibus ꝛ putridis: immo talia ponuntur ad expensam: sed in thesauro ponuntur preciosa aurum lapides. ꝛc. Sic homo secū dum corpus nō debet de seipso corruptibili ꝛ putribili facere thesaurum corpus nostrum fouendo ꝛ diligendo sed ponere ad expensam in seruitio christi.

¶ Exemplo apostoli dicentis. Corinthiorum.xij. Ego autem libenter impendam et superimpendar Sed thesaurus debet fieri de virtutibus vel operibus sanctis: ꝛ iste thesaurus non dꝫ poni in aperto ne per vanā gloriam rapiatur. sed in abscondito. Esaye.xxxij. Erit sicut vir qui absconditur a vento. Oleum tempore ventoso nisi portur abscōditum statim exsiccatur. Sequitur reddet tibi: qꝛ in futuro reddet: non reddit statim. Ratio est. Pater habens filium pugnaturum custodiens ei duas coronas vnam quam omnes timent et fugiunt aliam quam omnes appetūt tempore belli non dat ei illam quā omnes appetunt: quia per hāc magis īpugnaretur sicut ī torneamē to magis impugnatur qui habet pulchriorem equum quem omnes appetunt: sed dat ei in bello coronam quam omnes timent: quia illic est sibi melior. Sic deus pater nobis in bello huius mundi dat coronam tribulationis ꝛ penitētie quā omnes timēt. Esaye.xxij. Coronabit te tribulatione: ita fecit christus qui tempore belli habuit coronam tribulationis. Johannis.xxi. Coronā de spinis imposuit super caput eius. Sed habita victoria coronam accepit honoris. Hebreorum secundo. Uidimus iesum propter passionē mortis gloria et honore coronatū. Sic illi ꝗ exemplo christi portant coronam

spineam penitentie postea portabunt coronam glorie. Xpo seruanda est iustitia propter affecu͂ recreationis in terne pacatum sicut militi qui per totam vitam suam seruiuit fideliter rex terrenus iuste dat locum quietis recreationis et pacis. Sic christus militibus qui sibi fideliter seruiunt finaliter dabit immo fructum reddet quietis et pacis. heb. xij. Fructum pacatissimum exercitatis per eum reddet iustitie. verum est q᷑ iste fructus pacis in mundo perfecte haberi non pt. Nō est in ciuitatibus ytalie in quibus sunt partes qn̄qꝫ est tāta cō nexio tanta affinitas per matrimonium et hmōi q᷑ vna parte expulsa q̄dam de intraneis nō expulsis adhuc diligunt expulsos in tm̄. q᷑ qn̄qꝫ eis prebent ingressum et sic intrant quando credunt esse in pace subito sunt in turbatione sic homo propter pacem conscientie abscit mundum p paupertatem demonē per humilitatem. Sed carnē non potest abijcere. Ephe. vj. Nēo vn q̄ꝫ carnem suam odio habuit sed nutrit et fouet eā ista autē caro nobis intranea tantā affinitatem et connexionē ad mundū et demonez q᷑ ex parte ipsoꝝ caro concupiscit aduersus spm. Gal. vj. ideo qn̄qꝫ mundum vl demonem introducit ita q᷑ hoies qui credunt esse in pace. in tuto statim sunt in turbatione et periculo. i. thessa. vj. Dixerūt pax et securitas. etc. vsqꝫ repentinus veniet eis interitus. etc. Sed i celo sic expelluntur demon et mūdus q᷑ caro nullam affinitatem habebit immo ad nutum spm obtemperabit et tunc erunt pacati et i pace. Quā pacē nobis concedat. etc.

De dn̄ica secunda.

Modicum et videbitis me. Luce. xvj. Boe. iij. de cōsolationibus natural'r icerta est. boni veri qꝫ cupiditas. i. v bum bonum. cuius desideriuꝫ oībus est insertum. nomine cōi vocatur beatitudo status oim bonorū aggregatiōe pfectus in speciali ē visio dei Fig. iij. Re. iiij. Uniuersa terra desiderebat. videre faciē salomonis et ecce plusqꝫ salomon hic hoc expresse habetur in noua lege paulus raptus ad illaz visionē ad eo fuit absortus vt nesciret se pro tūc viuuꝫ an mortuum. vtrū i corpore vl' extra nescio deus sit ideo ex arsit in tm̄ desideriū vt diceret illud ad philiph. prio. Desideriuꝫ habeo dissolui. et eē cū xpo ad hāc visionez nō peruenitur. nisi p pn̄iā et tribulationem. Figu. thim. xv. Non recuperauit visū nisi mediāte felle qd est amarissimū. habentes in oculis telā impedientez. vix curant per puncturam. oportet q᷑ tella impediens auferatur sic ad illam dulcissimā visionē oportꝫ oculum mentis purgari. et hoc duris punctionibus. et tribulationibus. totū tn̄ est modicū p compatione. ad illā dulcedinem Scitis eīn q᷑ i bona terra. modicum semē crescit in magnuꝫ segetez. in Gen̄. dicitur q᷑ ysaac seminauit et inuenit illo anno centu plum bona opera q̄ nunc facimus et mala que sustinemus sunt parua semina euntes ibant. etc. pro quibus nobis centuplum reddetur. scilicet fruitio sempiterna diuine visionis et hoc promittit discipulis in verbis propositis

¶Modicum.&c. Ubi tãgũtur tria que debent nos mouere ad deside randum illam beatam visionem. Primum est breuitas presentis la boris. Modicum illi qui habitant in regionibus avia solis distantibus habent multum de hyeme et frigore et parum de estate que est tempus florum et fructuum.
Sed qui habitant prope Econuerso peccatores sunt in regiõe multum distante a xp̃o. Uñ dr̃ ab hijs qui sunt in inferno. sol intelligentie nõ est ortus nobis ideo habent paruz de estate in presenti ad iocũditatis que parum durant Eccle.ij. Modicum et q̃si nichil in requie. Sed de hyeme de tempore afflictionis multũ. p̃s. Laborabũt in eternum iusti habitant in regione ꝓpinqua solis vñ dicitur. Mal. Uobis timentibus nomen meum orietur sol iusticie. ideo habent parum de tempore tribulationis et afflictionis respectu iocunditatis q̃ dabitur imperpetuũ in Eccl. Modicum laboraui et inueni michi multam requiem. et Can.iij. Iam hyems abijt. i. Petr. Modicũ nunc si oportet contristari in varijs tentationibus vt ꝓbatio fidei vestre multo preciosior sit auro quod per ignem probatur In qua auctoritate ostenditur. Primo breuitas laboris quia est modicum temporis. Modicum nunc In contingentibus certius est iudicandum de preteritis quam de futuris. De preteritis scimus certitudinem determinate de futuris contingentibus non est determinata veritas saltem quo ad nos melius enim est iudicium semini qui habent plus de preterito parum de futuro quam iuuenũ qui econuerso credunt multum habere de futuro Modo eamus modicuz ad senes et petamus de longitudine vite inueniemus qd̃ q̃tum aliquis sit multorum annorum videtur sibi nichil et valde modicum. vnde videtur talibus de hijs que reputamus antiquissima quod fuerunt heri vel non est diu. vnde Augu. Longitudinem vite huius non facit nisi spes viuẽdi nã nichil celerius videri potest quã quod preteritum est vnde senex iste eleazar. Mach.vj. Adolescentibus exemplum relinquo ne ipsi modico corporalis vite tempore decipiantur quia vita nostra vapor est ad modicum patens/ vapor eleuatus aut cito descendit aut disparet aut ascẽdit vsq ad medium inter sticum aeris tunc simul disparet quia conuertitur in nubem. Uapor enim in forma vaporis non potest diu manere sed disparet primo et secũdo primum est signum serenitatis vel pluuie sic vita hominis aut disparet cadendo in mortem in pueritia vel adolescentia et hoc fit cum serenitate quia tales non consueuerunt esse turbatores aliorũ sed sũt bone conscientie. Cor.xij. De talibus modicum plora super mortuũ quoniam requieuit. Aut descẽdit ad perfectam etatem et hoc est modicum Breues dies hominis sunt Job. eleuati sunt ad modicuz et nõ subsistẽt quia tales ad modum vaporis conuertuntur in nubem et nigri sunt et opaci. et subito disparẽt conuersi in pluuiam lubrice voluptatis in qua et propter quam pereunt etiam corporaliter de hoc mundo sic sacerdos cum peccaret cũ vxore cognati oppressus ẽ casu

domus noue est/ igitur modicum temporis. ¶ Requiritur secundo modicum operis si oportet contristari grauia non eleuātur nisi per impulsum in hoc mortali corpore graues sumus q̄r videtur q̄ corp⁹ aggrauat animā.i.facit ad corruptionem anime non ascendimus p̄ nutū nisi p̄s.tribulationib⁹. Greg. Mal a que nos hic premūt ad d̄ n̄z ire compellunt.

¶ Figura Exo.de cherubin quos dn̄s p̄cepit pōi i tabernaculo erāt productiles.i.percussi ictib⁹ malle orū ad talē figurā deducti q̄r null⁹ venit ad regnuz nisi pressus multis tribulationibus. Unde dn̄s discipulis. Uos nūc quidem tristitiam habetis. Illi enim quib⁹ omnia que mundi sunt succedant ad votum non conpelluntur ire ad dn̄m s̄z potius hic inferius ligant̄ ⁊ non coguntur habitare et remaner̄. Gre. Continuus successus tēporalis ⁊c. ¶ Sequitur tertio omne gaudiuz existimate fratres, cum in diuersis tentationibus incideritis. vnde. B. Nō indigemini si male florent vbi magna est materia gaudij/ qn̄ modico p̄cio magnum debitu in redimitur vbi gaudendum ē de tribulationib⁹ qn̄ p̄pter dn̄z sustinentur q̄r per eas redimitur ⁊ expiatur maxima pena peccatis nostris debita. Eccl̄.iiij. Est qui multa redimat modico p̄cio. Modicuz ei operis est quicquid patimur p̄ nfa salute quia p̄ hoc acquiritur nō modicū numer; sequitur vt probatio fidei x̄ps vult dicere q̄ vera fides potissime probatur in tribulationib⁹ ⁊ merito quedā eīn animalia cognoscunt fetus suos solo auditu vt ouis agnum p̄ bulatū/ vt coru⁹ pullū quando n igressit. S̄z verifideles non cognoscuntur solo audit tu non enim oēs qui decantant in ecclesia laudes sunt filij dei imo in multis verificatur illud Mat.xv. Popul⁹ hic labiis me honorat nec solo visu multi p̄tēdūt in habitū spēm sancte conuersationis ⁊ sctitatis ⁊ sunt exteri⁹ sicut sepulchra dealbata interius pleni imūditia s̄z tactu aduersitatis p̄penditur de homine q̄ sit vere fidelis ⁊ figura dei qn̄ aduersitate non frāgitur nō murmurat contra dn̄m nec a rectitudine vite recedit sicut fuit p̄batus abraham Iud.viij. Abrahā tētatus est ⁊ p̄ multas tribulationes probat⁹ amic⁹ dei effect⁹ .j. Mac. ij. Abrahā nonne in tentatione inuentus est fidelis q̄ scd̄m apl̄m.ij. cor.xiij. Si estis in fide x̄pi vos p̄bate q̄ fidel̄r agūt placēt ei. p̄uer. xiij. Ista p̄batio p̄ciosior ē auro q̄ p̄bat̄ ⁊ purgat̄ ⁊ nō minuit̄ p̄ ignē. Sil̄r boni per tētationes ⁊ tribulationes purgāt sicut aurū. Aug. q̄ lima ferro flagellū grano fornax auro hec tribulatio viro iusto Iudi.vij.dicitur. Duc ad aquas.s. tribulationis ⁊ ibi p̄babo eos. S̄z iustus in tribulatione crescit ⁊ proficit cum augmenti viuentibus est calor naturalis. causa spiritualis augmenti est calor caritatis que caritas crescit i tribulatione quia sicut calor naturalis vigorat̄ per frigus circūstans vn̄ in hyeme vētres animalium sunt calidiores q̄ in estate sic caritas calor spiritualis crescit in bonis ⁊ iustis in frigore tentationis ⁊ tribulatiōis.xiiij. Corinth.ij. Nam virtus in infirmitate perficitur crescente caritate crescit et iustus. In figura cuius

dicitur Exod.i. q filij israel q̄to=
magis opprimebant: tantomagis
multiplicabant & crescebant. Un=
de dicit Thobias qr accept9 eras
coram dn̄o necesse erat vt tētatio
ꝓbaret te ad custodiendū humili=
tatem & augmentū virtutis. Item
aurū in fornace liquescit iustus so
lidatur. Grego. Tanto spes in deo
solidior surgit quāto pro eo quisq
grauiora ptulit tormēta. Item au=
rum in fornace fit purius: vas ta=
men in quo purgatur fit imundi9:
sed mens iusti fit purior & vas id
est corpus nostrum nō: enī sic affi=
citur ad illicitos actus in statu ad
uersitatis & tribulatiōis: sicut i tē
pore ꝓsperitatis & quietis. Eccle=
siast. xij. Malicia vnius hore obli=
uionē facit: maxime luxurie Sa=
pientie.iij. Tanq̄ aurum in forna
ce probauit eos. et hoc est optima
probatio. de qua dicitur Thob.iij.
Hoc habet pro certo oīs qui co=
lit te: quoniā si in probatione fue=
rit vita eius coronabitur. Jacob.j.
Beatus vir qui suffert temptatione3
&c. Quā coronā nobis ꝯcedat &c.

Collatio.

Secundo tāgitur suauitas sequentis dul=
coris: videbitis: om
nes estimant domi=
num viuere vita de=
lectatiua. Ecclesiast.
quito. Quis delicijs affluet vt ego
tota autem delectatio sua est quod
videt seipsum. Dn̄s enī vna sim=
plici delectatiōe gaudet. Ita illi q̄
videbunt deū erunt in magna de=
lectatione. Joh.iij. Scimus qr cu3
apparuerim9 similes ei erim9 qm̄
videbimus eum sicuti est. Esay.
lx. Tunc videbis & afflues & mira
bitur & dilatabitur cor tuum. Ubi no
ta tria cōcomitātia hanc visionē.
¶ Primū est plenitudo reficiens:
videbis. Secundū pulchritudo al
liciens mirabitur. Tertiū est dul=
cedo reficiens. dilatabit cor tuu3.
Isti qui sunt prope regem come=
dentem & vident eū & videntur ab eo
affluunt oībus bonis. qr rex mittit
eis de omnibus ferculis suis. bea=
ti q̄ vident faciem regis celestis &
sunt iuxta eū vel in mensa ei9. Lu.
ij. Edatis & bibatis sup mēsam meā.
Nos nō videm9 eū nisi a lōge per
speculū et in enigmate. Ideo bea
ti reficiūtur bonis oībus. Exod.
xxiiij. dr̄ in figura. Uiderunt deu3
& comederūt & biberūt: qr adest vi
sio: sequitur plena sacietas. Johā.
xxi. Tūc sup oīpotētē afflues de
licijs & eleuabis ad dn̄m faciē tuā.
Nō enī pn̄t filij sponsi ꝗdiu sponsus
est cum eis lugere: quia dat omni=
bus affluentiā. Jac.j. ecōtra est de
malis qui laborāt p mercede q̄ nō
durat ex̄ totū hui9 mūdi: adeo qn̄
exeunt statum hui9 mūdi nihil re=
manet nisi penuria oīs boni qd̄
terribilr̄ dr̄ Esa. octauo. Corruet
et esuriet & cū esurierit irascet̄ et
maledicet regi suo dn̄o suo: susci=
piet fructū & ad terrā intuebit̄ et
ecce tribulatio & angustia & cali=
go ꝑsequēs & nō poterit aduolare.
de angustia tūc in pn̄ti: sepe d frau
dent bonis (q̄ videm) tēporalib9 &
expectātes facit enī diabol9 sicut
et volēs accipere lupos. iste facit
foueam & ponit ibi cordas & pedi
cas & ponit oues vel aliud tale vbi
credit lupum esse venturū ita qd̄
qn̄ lupus venit & videt ouē credit

ex ea saciari. ⁊ dum vult eam ca=
pere cadit in foueā: ⁊ ponit ibi cor
das ipedicas. ⁊ sic capit. Sic dya=
bolus ꝓponit pctōri aliquid tem=
porale: quod si haberet videtur ꝙ
esset saciatus: ⁊ quādoqꝫ interpo=
nit tot ipedimenta: ita ꝙ qn̄ credit
obtinere cadit in foueā: qꝛ morit
⁊ ponitur in foueam terre ⁊ infer=
ni. x. Reg. vij. Uidebit oculus tuꝰ
⁊ inde non comedes. diuitie ergo
si affluant nolite cor apponere: qꝛ
sepe homo defraudatur a deside=
rio suo: sed in deo nunqꝫ: ideo dicit
iustus. Uadam illuc ⁊ affluam de=
licijs ⁊ fruar bonis. ¶ De ista pul
chritudo merito allicit om̄ez bo=
num animū: que non decipit ⁊ ta=
lis ē pl̄chritudo spiritualis nō cor
poralis. Ratio est in corporalibus
ex alio est pl̄chritudo: ex alio boni
tas. bōitas pietis est ex materia for=
ti ⁊ dura ⁊ ex bona iunctura. pul=
chritudo supinducta: pictura q̄ quā
doqꝫ superinduitur parieti lutoso
magis qꝫ lapideo. Et ideo si preeli
geretur quod pulchriꝰ est paries
luteus p̄eligeretur lapideo nō pi=
cto. Sic est de pulchritudine cor=
porali. Prouer. vlti. Fallax gratia
⁊ vana est pulchritudo. ideo non
debet affectū allicere qḋ pictū est
om̄ibus specialiter mulieribus:
quia mulieres inspiciētes speculū
ipsum inficiūt macula. velut nube
sanguinea: vn̄ Prouer. ix. Speciē
mulieris multi admirati sunt ꝗ fa=
cti sunt reprobi. sed in spūalibꝰ pul
chritudo et bonitas ex eodē sunt
scꝫ ex parte. Eccli. xx. Ex virtute:
pulchritudinis studium habentes
quia ꝙ materialius pulchriꝰ ⁊ qui
allicitur non decipitur ⁊ hoc est in
deo: hoc esset valde mirabile. si in
vna re inueniret omīs pulchritu=
do sed hoc est impossibile in corpo
ralibꝰ: qꝛ ex impossibilibꝰ consistit
pulchritudo diuersarū rerū ex pu=
ritate cādoris ꝯsistit pulchritudo
lilij. Pulchritudo rose est puritas
ruboris. pulchritudo smaragdi ē
puritas viroris. Sed hec non pos
sunt eidē in esse: sed pulchritudies
spūales possunt om̄es eidem i esse:
qꝛ ex virtutibus: modo virtꝰ non
est virtuti ꝯtraria oēs ꝟtutes sunt
in deo ⁊ scd̄m vnū cassiodorus sup
istud p̄s. Inquirentes aūt dn̄m nō
deficiēt om̄i bono. dicit sic. cū dn̄m
diligimꝰ in ipso oīa reperimꝰ: vnꝰ
est qui querit: sed in vno oīa conti
nent. O lucrū mirabile seu com=
pendiū singulare: cui nos per di=
uersa fatigamur: ad ipsum vnani=
miter festinemus ꝑ quē cuncta bo
na. vltra non querimꝰ: sed tenemꝰ.
De ista pulchritudie. ysa. xxv. Ipi
videbūt gloriam ⁊ decorē dei no=
stri vt benedicant. Hester decimo
tertio. Ualde admirabilis es dn̄e.
et facies tua plena gratiarum.
¶ De tertio nullꝰ admiet se dilata=
re: vbi circundant tristia ⁊ pungi=
tiua. hec sunt omnia bona mundi.
Boetius dulcedo mundane felici=
tatis: multis amaritudinibꝰ est re
spsa. ideo in talibꝰ nō debet ad ple
num cor nostrū dilatari: sed dulce=
do videntium dn̄m: nullam amari
tudinem habet admixtā. iō possūt
dicere Beati mundo corde ⁊c. ij.
Cor. sexto. Cor nostrū dilatatum.
¶ Tertio tangitur imensitas pa=
tentis honoris. Magnus honor
est hr̄e accessum ad regem pro li=
bito. iō maximꝰ de rege celesti cu
ius visio tota merces scd̄m Aug.
Eccl. xxiiij. In me ois grā vite et

Virtutis in me o spes vie z virtu-
tis. Nō ē vera littera q̄ debet de
leri: sic nec vita p̄ns que debet de-
strui. ps. Quis est homo q̄ viuet z
nō videbit mortē. Causa hui⁹ fal-
sitatis est duplex: sicut falsitas li-
bri ex duob⁹ causat. ex falsitate ex
emplaris z ex vitio scriptoris. Sic
vita p̄ns falsa est. ex exēplari et ex
pctō p̄mo₂ parentum. Gen̄. ij. In
quacūq₃ die comederitis. z ex pro
prio vitio q₂ si p̄mi⁹ parēs peccas-
set z nos nō peccassem⁹ adhuc mo
reremur etenī stipēdia pcti mors.
Rom. vj. Quedā causa specialiter
est in clericis: quare vita ipso₂ est
falsa. falsa est lr̄a ex transpositiōe
litterarū. dato q₂ eedem sint litte-
re sicut si aue scribere ir pro eua.
Sic terrena debēt postponi spūa-
lib⁹ z p̄ponunt a plurib⁹. vita eo₂
falsa. Joh. v. Scrutamini scriptu-
ras in quib⁹ putatis vitā eternam
habere: iste sunt qui testimoniū p̄-
hibent de me. trāsite ad me oēs q̄
ↄcupiscitis. me est eīm vita placēs:
merces patens: virtus. producēs.
Quam nobis concedat zc.

¶ De dominica tertia.

Spiritus veritatis
docebit vos. Ad
hoc q₂ puer possit
bene addiscere re
qritur q₂ habeat
bonum magistrū:
quia puer de facili credit qđ sibi
dicitur siue bonū siue malū. Ideo
pater debet esse sollicit⁹ q̄uo puer
habeat bonū magistrū quādo vult
eum mittere ad scolas. Spūaliter
nos sum⁹ pueri sicut dicit Jere. in
p̄sona hoīm. Jere. j. Puer ego sum
Ratio est. quia pueri sunt multum
solliciti de eo quod nihil valet si-
cut de cōgregando puluerē de fa-
ciendo paruas domos luteas. Sz
de eo quod est vtile nō curant etiā
quando totum fecerunt nichil lu-
crati sunt nisi q₂ inueniūt se macu
latos: ideo verberant quando ve-
niūt ad domū. Sic est de nobis q₂
multum sum⁹ solliciti de eo quod
nichil valet scilicet de cōgregan-
do puluerē: diuitias de acquirēdo
domos: sed de salute sua pauci cu-
rant z nichil portant finaliter: nisi
imundiciā peccati. ideo verberan
tur valde dure. B. Angustum est
foramen mortis: et nihil ex omni-
bus portare licebit: non aurum vel
argentum: quia illud retinebit mū
dus. Sic ergo habemus duo. Pri
mū est: q₂ ad hoc: q₂ puer proficiat
indiget bono magistro ideo pater
p̄uidet sibi de bono. Secundū est
q₂ nos sumus spiritualiter pueri:
ideo oportet q₂ habeam⁹ bonū ma
gistrū: quia facilius adherem⁹ ma
lo q̄ bono: bonus eīm magister est
spiritus. s. ideo: xp̄us pater noster
p̄uidet nobis de isto magistro vt
in nobis remaneat. z hoc est qđ di
cunt verba p̄posita spirit⁹ zc. vbi
tangunt tria propter quod debe-
mus retinere doctrinā spiritusan
cti. Primo car elle nous est prouffi
table: spiritus. q₂ tota spiritualis
est: ideo vtilis. ¶ Nota opera que
parū durāt ad corpus ordinant vt
diuitie: delitie: z honores mūdi mo
dico eīm vento vnius febris totum
ruit. sed que ordinant ad animam
sunt valde vtilia. ideo doctrina spi
ritussancti que ordinat ad animaz
est valde vtilis. Et hoc est qđ dici
tur: Nee. ix. ca. Spm̄ tuū bonū de
disti eis: et māna tuū nō p̄hibuisti

eis ab ore eorū ⁊ aquā dedisti eis in siti. ¶ In ista auctoritate notantur tres vtilitates quas facit iste magister quia primo habemus ab ipso perfectionem. Spiritum tuū bonum dedisti eis. Secundo deuotionē. manna tuū non prohibuisti. ⁊ cetera. Tertio consolationem et aquā ⁊c. ¶ De primo nota. spiritus. ⁊c. Nos inuenimus tres ventos in scriptura. vnus est qui venit de terra et aliquando eleuat sic terram q facit montē sed isti montes non multū durant quia cito videt vorago vel fouea vbi prius erat mōs: ⁊ ita ventus est multū periculosus quia aliqñ mouet terram intantū q facit villas ⁊ domos ruere. Per hūc ventū intelligit̄ superbia: qr qd superbia ⁊ persona hoc est propter diuitias vel propter genus vel pulchritudinē ⁊ hmōi ⁊ totū est terra. ¶ Iste ventus aliquando eleuat intantum personā: q nihil reputat alios. sed ista altitudo non multū durat quia statim inuenies eā in foueā sepulchri quantū ad corpus ⁊ in foueā inferni quantum ad animanm. ¶ O quā malus est iste ventus: per hunc ventū multe ville multe persone corruant ⁊ pereūt: quia guerre ⁊ dissentiones frequenter ex superbia procedunt: et erit spiritus grādis ⁊ fortis subuertens montes et conterens petras ptransijt. non in spiritu domini quia multum displicet deo. Ber. Si tam dure animaduersus es in angelum apostatam nec ei profuit coruata superbia. quid fiet de misero superbo. Alius ventus est qui venit ex latere et iste aliquando facit domos corruere. per hunc ventum intelligitur inuidia que semper nititur alios grauare. Job. Uentus vehemens venit a regione deserti et cōcussit quatuor angulos domus ⁊ oppressit liberos. Ita est de inuidia que venit a personis que nichil valent que semper inuident gratiosis ⁊ alios grauāt quantū possunt vel in bonis vel in fama. primi. Reg. dicit. Spiritus nequā agitabat saul nec rectis oculis aspiciebat dauid. Alius ventus est qui venit de sursum ⁊ iste nō grauat sed solum inclinat ⁊ humiliat ramos arboris inquantum descendit. Iste est spiritus qui humiliat personam in qua descendit: vnde cum dixisset angelus virgini. Spiritus sanctus superueniet in te ⁊c. et iste est bonus ventus. Spiritum tuum bonum. ⁊c. Sapien. decimo quarto. O quā bonus et suauis est spiritus tuus in nobis ¶ Sequitur. dedisti ⁊c. ¶ Nota ille qui dat non intentione rehabēdi nō indiget bonis nostris Nos enim nihil damus cū habeamus intentionē rehabēdi vel in hoc seculo vel in alio. vnde Jac. dicit in canonica sua. Omne donū perfectum est de sursum ⁊c. in terra nō est donum: qr si sit encenium diuitibus sit vt plus rahabeatur ab eis. Nichil tamen in hac vita datur pauperibus quin deus retribuat in alia vita ⁊ illi qui sic vendunt vel mutuantur aut plus lucrantur.

¶ Nota mercatores qui non possunt expectare parum lucrantur Tempus solutionis non est in hac vita sed in alia: ibi reddet dominus vnicuique secundum opera sua ideo illi qui nolunt expectare sed hic volūt solui multū amittūt. Sed illi qui dant hic vt in alia vita recipiant multum lucrant. Se

cunda vtilitas est deuotio. Mānna tuum. Nota manna erat cibus habens omnis sapor suauitatē ita deuotio nam ea que sunt amara vt tribulationes facit dulcia sed non oēs sentiūt istam dulcedinem.

¶ Nota quando filij israel comederunt de frugibus terre defuit illis manna Ita illi qui sumunt suā delectationē: in mundi delicijs nō sentiunt delectationem que est in deuotione et in diligendo deum sicut filij israel qui habebant cor ī egypto et habebant in memoria carnes et alia huiusmodi illi non delectabantur in isto cibo sꝫ dicebant nausea cor nostrum super cibo isto leuissimo. Nō q̄diu salmo est in aqua maris videtur sibi dulcis cum sit amara. Sed cū venit ad aquam dulcem et eam tetigit tantum placet ei qđ prius permittere se capi et occidi q̄ꝫ redire ad aquam maris. Aque amare sunt diuitie et delitie que perducūt ad amaritudinem inferni. Quibꝰ sp̄tis viri sācti dulcedinem deuotionis gustauerūt quia permiserūt se occidi nolentes redire ad amaritudinem peccati. Hanc dulcedinem dat spiritus sāctus p̄s. Pluit manna ad manducādum. Tertio dat consolationem ⁊ deuotionem. aquam dedisti eis in siti. Bonꝰ ortolanus consueuit irrigare plantulas quia modicum trahūt de humore terre ideo indigent irrigatione sed non irrigat magnas arbores: qꝛ satis trahunt de humore terre.

¶ Per plātulas ītelligunꝫ paupes ⁊ humiles p̄s. Sicut nouelle plātationes i iuuentute sua et ratio est licet plantule quandoqꝫ impellantur a vēto: nō t̄n corruunt qꝛ nō retinent vētū: sed trāsit vltra. Sed magne arbores sepernūt: qꝛ retinent vētū nec transit vltra: sic boni q̄ꝫtis ipellanꝫ a vento tēptationis nō t̄n ruunt in peccatū qꝛ istum vētum non retinent per consensum. Sed mali statim consentiunt ⁊ ruunt in peccatum: ideo peccatores non irrigat aqua consolationis: quia satis attrahunt de consolatione terrena: non curant de consolatione diuina: sed boniꝰ irrigantur aqua spiritussancti: quia non querunt cōsolationem in mundo Psalm̄. Super aquam refectionis educauit me. Hanc aquam non dat mundus. Job. Aquam crassam non dedisti esurienti subtraxisti panem Talibus loquitur dure deus in iudicio. Esuriui ⁊ non dedistis michi manducare: sitiui ⁊ nō dedistis michi bibere sequitur. Ite maledicti in ignē eternum. ¶ Scđo hec doctrina est stabilis ⁊ firma veritatis firmata est sup veritate. q̄ lꝫ aliq̄n titubet t̄n finaľr vincit. vnde sic est de veritate sicut de ligno in aqua quia lignū natat sup aquā t̄n aliq̄n tenet violenter in fundo p aliquot graue suppositū sed finaliter ascēdit sic veritas semper deberet sup poni: sꝫ q̄nqꝫ supponiꝫ veritati ⁊ hoc facit graue aurū ⁊ argentū sed finaliter preualebit qꝛ sup oīa vincit veritas: ideo bonū est appodiare se ⁊ firmiꝫ inniti veritati. p̄s. Complacui in veritate tua ⁊ non sedi cū cōsilio vanitatis ⁊ cū iniqua gerētibus non introibo: complacui in veritate tua. Nota nos debemus veritatē diligere via plena foueis non placet: quia homo fatigatur in ea et spernit: sed via plana

et recta est multū grata via veri=
tatis est multum plana quia sicut
ille qui vadit per viam planam vi
detur de prope et de longe sic ho=
mo verax bene cognoscitur quia
quod ꝓfert ne ore habet in corde.
Nō sic homo fallax qui duplici cor
de aliud pretendit exteriꝰ et ad in
terius latet. Talis ruit in peccatū
⁊ vbi credit decipere decipitur et
plus laborat ꝙ̄ ille qui viam veri=
tatis tenet psalmo viam veritatis
elegi ⁊sequitur. Non sedi cum con
silio vanitatis. Nota verum argē
tū cognoscitur a falso per sonū bo
nū ⁊ clarū sic homo qui non detra
hit: aliis sed habet sanū cōsiliū ve
rꝰ est quo ad deum sed mēdaces ⁊
falsi consiliarij et detrahentes aliis
isti non sunt sicut verum argentū
sed cassum falsū ⁊ vanum p̄s. Filii
hominū vt quid diligitis vanitatē
⁊ q̄ritis medaciū. hec ē vanitas
vanitatū quia nulla sequitur vtili
tas unimo sicut aperiēs sepulchrū
vel latrinam inficit se ⁊ circūstan=
tes sic detractor sequitur. Cum ini
qua gerentibus non itroibo. Jstō
est necessarium ad custodiam veri
tatis quia ꝗ̄uis argētū sit bonū
⁊ clarū positū tñ cum magna mone
ta denigratur ⁊ deterioratur. Jō
volentes custodire paritatem su
am debent segregare a mala so=
cietate quia cum peruerso perner
teris sicut iahel vocauit sisaram
et ingressus domum bibit lac ⁊ ob
dormiuit et iterfectus fuit et ideo
debemus ire: cum bonis et ad
bona loca. p̄s. Introibo in domū
tuam.

¶ Tertio hec doctrina est rationa
bilis docebit vos. Justum est vt
alii qui ignorant viam dirigantur
et istruantur ab illo qui nouit mul
ti semitam paradisi ignorant. Er=
rauerunt in solitudine ⁊ viam veri
tatis nō inuenerunt. sed spūs tuus
bonus deducet me in terram re.
p̄s. Thob. timere deum docuit et
abstinere ab omni peccato vbi no=
ta ꝙ primum necessarium ad am=
bulādum in via dei est timere deū
Timere deū docuit: quia sicut asi=
nus non incedit velociter nisi pun
gatur aculeo et equus calcaribus
sic nec homo: aplica p̄s. Confige ti
more tuo carnes meas. ¶ Nota
apis q̄ṁdiu hꝫ aculeum facit mel ⁊
ceram: sed quando amisit eum nō
facit mel sed comedit quicq̄d alie
faciunt ⁊ perturbat eas: sic qui nō
habent aculeum timoris dñi. Jos.
iiij. Timete dominū ⁊ seruite ei in
corde verissimo: quia beati qui ti=
ment dñm: ⁊ ambulāt in viis eius.

¶ Scōm necessariū ad ambulan=
dū in via dei est abstinere ab omi
pctō. Ad hoc ꝙ aliqs possit natare
vltra aquā opꝫ ꝙ habeat manꝰ ex=
peditas ⁊ pedes ab oī vinculo: sic
homo trāsiēs per aquas mundi de
bet esse liber ab omni peccato. Ro.
vi. Liberati a pctō serui autem fa=
cti deo habetis fructū vestrum in
sanctficationem: finem vero vitam
eternam. Quam nobis cōcedat. ⁊c.

¶ De dñica quarta.

Estote factores verbi.
Ja. j. Pauper agricola
volens de terra ꝓpria
reportare fructū neces
sario hꝫ operari cū pro
priis manibus seminando fodiēdo
et herbas nociuas extirpando ⁊
quia cum non habeat vnde possit
cōducere operarios oportꝫ ꝙ labo
ret ꝓpriis manibꝰ. Figura. Gen.

iij. vbi legitur q ade abiecto de paradiso z depaupertato corporalr z spūaliter dictum est in laboribus comedes ex ea cunctis dieb9 vite tue. z itē. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Tertia propā a q possum9 reportare fructū vite vere est aīa nostra. in psal. Terra nr̄a dabit fructū suū. et bn̄ dr terra nr̄a aliqn̄ agricola possidz duas terras vnam propriā z aliam alienam.

Nunc est ita q de terra aliena extrahit ad suam vtilitatē quicqd potest et minus q̄z pōt ponit in ea z p ea quia cum solum eā habeat ad tempus bn̄ scit q. si pro ea multum expenderet q finalr non reportaret fructum. Sed in propria terra scienter multū expendit z ponit: sperans q in posterum non statiz colliget fructum. Recte sic est de nobis qr duas terras possidemus scz corp9 et aīam. vnā tanq̄z alienā s. corpus aliam tanq̄z ppriā. s. aiaz quaz semper possidebimus z ideo de corpore debem9 extrahere q̄ztum possum9 ad vtilitatem nostrā ieiunando vigilando et cetera penalia faciendo August. in regla. Carnem vestraz domat. s. ieiunijs et abstinentia esce et potus q̄ztum valitudo permittit. Et hoc implebat apl's qui dicebat. j. ad Cor. castigo corpus meum z in seruitutē redigo. et minus q̄z possumus pro terra corporis expendere debem9 j. ad Cor. vj. Nihil intulim9 in hūc mundū haud dubium quia nec auferre quid possumus habentes alimenta z quibus tegamur hijs contenti sumus. Illi eñ qui multa expendunt pro corpore nullum comodum reportant. Talibus pōt dici qd habetur Aggei. j. Seminastis multum et intulistis parum hoc est vobiscum intulistis paruz immo nihil vn̄ sic accidit eis: sicut illis qui seminauerunt in terra in q non collegerunt. nam ipsi non colligunt sed alij ipsi vero soluz hn̄t paleas. Sic illi qui p corpore multa seminauerunt id est expendunt vestiendo z congregādo nō reportant inde commodum sed soluz remanent eis palee peccatoz quib9 cōburent igne eterno. alij vero totum hn̄t. Eccle. x. cum morietr homo hereditabit serpētes. z bestias et vermes. In morte eñ homo 'facit hereditare serpentes. i. demones si male vixit bestias. i. parentes vel principes q̄ztum ad diuitias quas congregant z vermes q̄ztū ad carnem quā delicate nutriuit. Et ideo fatui sunt q in hac terra corporis multa expendunt: sed in terra anime que est nostra propria omnia ponenda sunt: quia lz non in presenti tamen finaliter colligemus fructum Ad gal. vj.

Qui seminat in spū de spiritu metet vitaz eternā. Sic habem9 duo Unum est q pauper agricola volēs de terra propria reportare fructum habet operari ppriijs manibus. Scdm q terra ppria est aīa nr̄a. Un̄ cū sumus pauperes agricole oportet si volumus reportare fructū vite btē opz q operemur scdz dei mandata z ad hoc nos hortat Ja. di. Estote. zc. vbi hortatur nos ad tria q sunt nob; necessaria. Primū est constantia virtuosa in psistendo siue resistendo estote. Illi q sunt in ciuitate obsessa bene dissimulāt z pmittunt q hostes agros z vineas vastent z destruant: sed nullo modo permittunt q intrēt

et capiant ciuitatem immo constã
ter resistũt. Ciuitas obsessa est ec
clesia luc.xix. Circundabunt te ini
mici tui vallo ⁊ coangustabunt te
vndiq; q2 viri ecclesie bene pos=
sunt tollerare ꝙ agri ⁊ vinee vastē
tur et alia bona tēporalia quia ibi
non est magnũ damnum immo fre
quenter cõmodum spũale. B. pau
pertatem equo animo ferre virtꝰ
patientie est sponte appetere sapi=
entie laus Sed nullo modo de=
bet permittere vt hostes intrent ⁊
vastent ciuitatem tũc enim hostes
volunt capere ciuitatem cum dia
bolus per se et suos ministros niti
tur trahere animas ad peccatum:
et tunc resistendum est orando p̄=
dicando ⁊c. i. Pe. v. Aduersariꝰ ve
ster diabolus tanq̃ leo rugiēs que
rens quē deuoret cui resistite for
tes in bello. Sed hodie sunt mul=
ti qui male resistunt in ciuitatem
obsessa. aliqui sunt ciues ⁊ dome=
stici. alij vero stipendiarij. Nũc ē
ita ꝙ stipendiarij si capiatur ⁊ de
struatur ciuitas dum tamen sti=
pendia sua habeant debiliter resi
stunt. Sic in ciuitate ecclesie sunt
aliqui stipendiarij qui solum curãt
lucrum et commodum tēporale et
hij parum afficiuntur ad ecclesiā
nec curant si destruatur spũaliter
ideo male resistũt: sed potiꝰ cedũt ad
uersarijs. Iere. xlvi. Mercenarij q̃
q; eius qui versabantur in medio
eius quasi vituli saginati versi sũt
⁊ fugerunt: ⁊ non solum fugerunt
sed succenderunt ciuitatem igne
peccati. B. Arcem syon occupaue
runt apprehenderunt munitiões
et vniuersam deinceps libere et
potestatiue tradunt incendio ciui
atem: non est iam dicere vt po=
pulus sic sacerdos q2 nec sic popu
lus vt sacerdos: sed boni qui non
sunt stipendiarij sed ciues scd̃m il
lud ad Ephe. ii. Iam non estis ho
spites ⁊ aduene sed ciues ⁊c. quia
diligunt eam potenter resistunt. se
cũdũ illud macha. iii. Estote para=
ti mane vt pugnetis aduersus na
tiones has. In ista auctoritate tan
guntur quattuor vtilia ad bene re
sistendum. Primum est sollicita ꝓ
uisio. Estote parati volentes enī
resistere habent ꝓuidere sibi ⁊ se
preparare: et ista prouisio et p̄pa=
ratio est maxime necessaria in ca=
stris. vnde ⁊ consueuerunt bene
parari q2 si castra sint bene muni
ta et parata non est multum timē
dũ. Castra nostra sunt corda de q̃
bus Deut. xxiii. Sint castra tua sã
cta ⁊ nihil appareat feditatis ⁊ cau
sam premisit quare debent eē san
cta deus inquit tuus ambulat ī me
dio castrorū tuorum ista vero ca
stra. s. corda debēt parari: nulla ei
rima peccati dz ibi dimitti. Itē dz
mũiri ⁊ repleri bõis spũalibꝰ sicut
fecerunt prudentes virgines q̃ oll
sumpserunt oleum in vasis. i. i cor
dibus opa pietatis ⁊ sic parate in
trauerunt cū eo ad nuptias. Exo.
xix. Sunt parati in diem tertium
in die ei tertio descendet dñs et si=
gnãter loquitur in die tertia tres
em̃ dies habemus. primus est na=
tiuitatis scd̃s vita p̄ntis. sed ter=
tius ē dies mortis. In hac igr̃ die
tertia debemꝰ inueniri parati q2
tunc veniet dominꝰ vt inueniat ⁊
iudicet. vñ Luce. xii. dr. Uos esto=
te parati: quia qua hora ⁊c. Chri
stus facit sicut p̄nceps terrenus q̃
aliqñ facit ꝓclamari vt omēs sint
parati ⁊ post cum non creditur fa

cit eos conuenire vt videat q̄ sunt paratie qui non et illos quos videt paratos bene cōmendat et approbat alios vero vituperarat et cōdemnan͂. Sic x̄ps fecit p̄centari iohannes clamabat parati sicut per p̄dicatores vt oēs sint parati. Sicut iohānes clamat parate vias dn̄i rec.&c.et adhuc hodie ceteri clamant. Sz post die q̄ ignoramus.s.in morte veniet ad vidēdū qui sunt parati ꝛ qui non et paratos approbabit īparatos vero condemnabit. Aug. Uigilare dz om̄is christian⁹ ne cum imparatū inueniat dn̄i aduentus imparatum autem inueniet dies ille quē imparatū inueniet sue vite vltimus dies Scd̄o qd̄ tangitur in auctoritate est ordinata discretio mane in mane em̄ iuuentutis debem⁹ nos parare nec debem⁹ expectare vsq̄ ad vesperam senectutis diligens em̄ ancilla ꝛ prudens primo parat domū:deinde domo parata occupat se circa alia:quia bene cogitat q᷒ q̄cunq̄ faceret parū essent grata dn̄o hon[…]o si domū inueniret imparatā. Dom⁹ aūt a nobis parāda est conscientia.ysa.xxxviij. Dispone domui tue.q2 morieris tu ꝛ non viues. Et iō primo debem⁹ parare ꝯsciētiam ꝛ consequnter circa alia occupare quia quicq̄d fecerimus in gratum erit dn̄o si domum cōscientie inuenerit paratā. Exo. xxxiiij. Esto parat⁹ in mane vt statim ascendas in montem. Sz multi sunt qui in mane iuuentutis nolunt se parare:sed expectant vsq̄ ad vesperam senectutis vel infirmitatis et tunc male parant se.

Sunt aliqui qui pro mercede occupant se in mane ꝛ fere p totā diē in opere alieno et postq̄ fatigati sunt et redeunt circa vesperā occupāt se in ope ꝓprio et quia tarde incipiunt dimittūt incōpletum. Opus nr̄m proprium est quod ordinat ad salutē aīe q2 cedit ad nostrā vtilitatem cetera vero opera q̄ ordināt ad honores ac diuitias acq̄rēdas sunt magis aliena q2 in nr̄m cedunt detrimētū ꝛ alioꝝ ꝓfectū. Sicut ei plantula onerat se floribus et fructu in bonum alioꝝ qui fructum colligunt et in maluz suum quia p hoc post efficitur sterilis et ponitur in igne. Sic erit de his q̄ honores mūdi q̄rūt et diuitias: nam alij reportant fructuz et ipsi efficiuntur steriles spūaliter et sic in igne eterno cōburunt circa ista aūt opa aliena multi se occupant in mane iuuentutis et fere per totam vitam et post in vespere senectutis volūt se occupare circa ea que pertinent ad salutem et aliqn̄ complere nō p̄nt:quia nimis tarde inceperunt. dicitur Eccl. xi. Mane semina semen tuum et vespere ne cesset manus tua.

¶Scd̄m quod tangit in auctoritate quod valet ad resistēdū est act⁹ expediens. pugnetis q̄n apparet q᷒ cū aduersario non potest haberi bona pax tunc expedit pugnare q2 melior ē guerra et pugna q̄ mala pax cum aduersarijs vero nr̄is non possumus habere bonam pacem qui componendo cum eis nō habemus pacem mētis et cōsciētie que est bona pax. de qua Luc. ij. In terra pax hoibus bone volūtatis:sed hēm⁹ pacem mūdane ꝓsperitatis q̄ est falsa et ꝓditoria: j.ad corin. v. cum dixerint pax ꝛ se

curitas: tunc repētinus superueniet interit⁹. Figura .ij. Re. xiij. Absalō sub specie pacis ꝛ amicitie inuitauit amō fratrē: quē oderat ad cōuiuium: ꝛ cū esset in cōuiuio fecit eū occidi. Sic caro ꝛ mūdus ꝗ nobis aduersant̄ inuitāt nos ad cōuiuia. et festa ꝛ cet̄. credimus esse securi tūc repente superuenit aliqñ mors corporis ꝛ aīe. Qꝛ igit̄ cum aduersariis nō habem⁹ bonā pacē pugnādum est. j. Maca. iij. Nos pugnabimus ꝓ aīabus ꝛ legibus nostris. Sed puto ꝙ multi pugnāt nō pro aīabus aut legibus: sed ꝓ dignitatibus. Luce. xxiij. Facta est cōtentio quis eorum maior quis veniet ad maiorem statum.

¶ In istis spectaculis est altercatio et contentio de ascendendo quilibet vult esse in altiori loco sed in altiori loco existentes min⁹ quiete residēt ꝛ semꝑ sunt in magno periculo. hoc solum hñt ꝙ vident plura ꝛ curiosa. Sic in mundo est cōtentio de ascensu ad dignitatem quilibet vult esse i altiori loco ꝛ min⁹ quiete residenf et sunt in magno periculo. hoc solum habent ꝙ plura curiosa vident plures equos et ciphos ꝛ cetera non plus comedunt Uidebis oculis tuis ꝛ inde non comedes: prophete hec non pugnabat apostolus ꝗ dicebat. j. ad Cor. ix. Sic pugno nō quasi aerem verberans: ille qui aerem verberat fatigatur et non habet nisi ventum ꝛ modicum sonum. Sic de hiis qui querunt ꝛ habent dignitates mundi: quia habent vanitatem et sonum. i. nomen quod cito transit: et culpam ꝛ penam in presenti et in futuro: ꝛ si ad hoc attederent: non sic ambirent. Quarto, quod valet ad resistendum est modus conueniēs aduersus nationes. ꝛc. Mod⁹ ꝯueniēs in pugnādo est vt subiiciātur ꝓpinque nationes q̄ aduersant̄ qꝛ magis possunt nocere ꝓpinque nationes q̄ nobis aduersant̄ in via dei ꝛ sunt parētes quādo nimis diligunt. j. Macha. iij. Nationes conuenerunt aduersum nos vt nos disperdant: ꝛ ideo deberent subiici ꝙ̄tum ad effectum alioquin multum erunt nobis in nocumentum. vnde Joel. ij. dicitur. Ne des hereditatem tuam in opprobrium vt dominentur natiōes. Sed puto ꝙ hodie in hereditate domini in ecclesia he nationes dñantur. i. carnalis affectio ad parentes: si vnus est eṗs cognati nepotuli ꝛet compatriote occupant in ecclesia dignitates et dominia ꝛ per hoc datur in opprobrium. Nota ꝙ si paterfamilias illos de domo sua eligeret ad colendum vineam suam ipsam ꝑderet: quia multi de domo nesciunt colere ꝛ si ponerentur in ea fruct⁹ comederent ꝛ nichil facerent: ideo consueuit in platea cōmuni eligere bonos operarios: sic est recte. Nam hii qui presunt ad colendum vineam eligunt illos de domo sua: non est aliquis ita paruus qui non ponatur in vinea ꝛ comedunt fructū ꝛ nichil ibi boni agūt. Deberent enim in platea in studio eligere bonos qui bene ad suam ꝛ populi salutem vineam colerent. De quibus dicit aplus. j. ad thim. v. Qui bene presunt presbyteri duplici honore digni habeantur in presenti per gratiam in futuro ꝑ gloriam. Ad quam nos perducat qui sine fine viuit ꝛ regnat.

¶ Collatio.

Secundo tãgit diligẽtia curiosa in exequẽdo factores eximẽtium docet. ad hoc q̃ nauis bñ regat̃ ⁊ deducatur permanere duo requirunt̃ur. Primũ est vent⁹ ĩpellẽs. Sc̃d̃z est diligens executio ex pte naute: si em̃ nauta esset negligẽs dato q̃ hẽret ventũ ĩpellentez male deducet̃: sic adhuc q̃ aĩa bene deducatur per mare huius mundi duo requirunt̃: vent⁹ spũs.s. ipsam impellentis ad bene operandum. Grego. Porro ad faciendum bonũ quidam nobis bonus spiritus operatur profecto mouet et docet mouet memoriam mouet voluntatem ⁊ docet rõnem. vñ in psal. dicitur. Spũs tuus bonus deducet me in terram re. sed nõ sufficit impulsus spũssancti: sed requiritur ex parte nostra diligẽtia vt faciamus quod in nobis est. Sap. xiiii. Deducet me in operibus meis: sed sunt aliqui male deducti non possunt moueri per bona opera ratio est: quia q̃diu nauis [illegible] ligata alicui palo existenti in terra non potest bene moueri de loco suo: sed bene in eodem loco agitatur recte. sic est sunt enim aliqui qui sunt legati per amorem alicui palo quidam honorib⁹ alii diuitiis. ⁊c. Unde licet frequenter impellantur a spũssancto suggerẽte bono ꝓposito ⁊ mouẽte in sermonib⁹ ⁊ hmõi nõ tñ mouent̃ de loco in q̃ sunt bene agitant̃ per timorẽ nõ cõsiderãt statum in quo sunt ⁊ periculũ sed nõ mouent̃ quia statum deserere nolũt diabolus ita ligauit eos mundo q̃ moueri non possunt. Isa. xl Confortauit clauis vt non moueretur. Augu. lib. confes. Suspirabam ligatus non ferro alieno sed mea ferrea voluntate: velle meum tenebat inimicus ⁊ inde michi frenũ fecerat. Ista ligamenta diaboli soluere debemus et sic moueri ad bñ faciẽdũ. i. Heb. x. Date cõfessionẽ dño deo patrũ vestrorũ ⁊ facite placitũ ei⁹. et tãgunt̃ tria in auctoritate que libenter exequi debemus. Primo quia dei clementia vel magnificentia est laudanda. Date cõfessionem domino est enim triplex confessio peccati. de qua Jacob. v. Confitemini alterutrum pctã vestra. Alia est fidei. Luce. xii. Qui me cõfessus fuerit corã hominibus ⁊ ego. ⁊c. Tertia laudis in psal. Confitemini domino quoniã bonus. ⁊c: hanc autẽ triplicem confessionem debemus habere specialiter quãtum ad ꝓpositum spectat confessionẽ laudis quia bene collatum inuitat ad laudandum eum a quo est beneficium: scd̃m illud ps. Confitebor tibi cum benefeceris ei: et q̃nto beneficiũ est magis gratuitum: tanto recipiens magis tenetur laudare eum a quo recipit modo sic est q̃ omnes recipimus beneficia a deo: quia scd̃m Ja. Omne datum optimũ. Sed verum est q̃ beneficia collata clericis ipsa sunt magis gratuita: quia nec ipsi nec parentes laborauerũt in acquisitione eorum: et ideo eis potest dici quod habetur Johan. iiii. Ego misi vos metere quod nõ laborastis: alii laborauerunt ⁊ vos in labores eorum introistis. Recte sic est de viris ecclesiasticis: q2 hii qui dederunt in bona laborauerũt in acquirendo. Sancti etiaz primitiue ecclesie ꝓpter quorũ merita data sunt labores ⁊ aduersitates

sustinuerūt sed moderni sine labore ista possident: ꝛ ideo licet oēs teneant ad lauandū specialiꝰ: tñ ipsi ita ꝙ quilibet debet dicere qđ habetur in ps. Confitebor dño nimis in ore meo: ꝛ in medio eorum laudabo eum. Sed puto ꝙ sunt multi qui non nimis confitentur dño, sed valde parum: sicut sunt illi qui breuius ꝗ̄ possunt se expediunt de horis pretermittendo vel detruncate dicendo ad dānationem suam. Isti sunt similes nimis magnorū dñorū ꝗ magnas expēsas habent a dño vestes. ꝛc. ꝛ raro opantur de arte sua. Aliquādo post prandiū vellant ꝛ p totū residuū tēporis nichil de hoc faciunt. Sic ministri ecclesie qui sunt deputati ad psallandū domino vt populum et se excitent ad deuotionē: habent eñ magnas expensas a christo. Uestes. ꝛc. ꝛ tamen parum faciunt de hoc. Modi cum orant laudāt. ꝛc. debent timere illam maledictionē ꝗ̄ habetur Hiere: xlviij. Maledictus ꝗ opus dei facit fraudulenter: fraudem faciunt qui mercedem recipiunt et opus quādo debent facere nō pficiunt. De his loquit̄ Grego. Quid nos pastores agimus qui mercedem consequimur tamen operari nequaꝗ̄ sumus fructus qui ppe ecclesie in stipendio cottidiano recipimus. Sed tamen pro eterna ecclesiā minime in predicatione laboramus pensemus cuius damnationis sit sine labore hic percipere mercedē laborꝝ ꝛ multi sunt hodie qui nō solū nō laborāt pdicādo: docendo: orādo: sed sic laborātes impediunt figurati per saul. de quo. j. Re. hr̄ ꝙ cū dauid psalleret coram eo cum lācea voluit ipm confruere ad parietem. Sic ꝛ quidam psallentes/predicando/orando/vellent extinguere ꝛ alij agitant nō dubito. ¶ Scđm qđ tangit̄ in auctoritate est eius excellētia honorāda patrū nostrorꝝ. Si eñ scđz pceptū dei tenemur honorare parētes scđz illđ Deu. ij. honora patrē tuū. ꝛc. Multomagis dominū ex quo omnis paternitas in celo in terra nominatur. ad Ephe. iij. ꝛ ad Tymo. pmo Regi seculorꝝ immortali ꝛ inuisibili. ꝛc. Soli deo honor ꝛ gloria: sibi signanter debet exhiberi honor ꝛ ecce quomodo ei enim cui volumꝰ singularem honorem exhibere osculamur pedes: sicut summo pontifici qui est vicarius christi: pedes christi sunt pauperes: pedes enim inter alias partes inueniunt plura offendicula. Et ideo nō est mirū si aliquando leduntur. Sic pauperes plura offendicula habent in mundo famē nuditatē que sunt occasionis: offensionis: et turbationis. Ideo nō est mirū si aliquādo ledūtur per ipatientiā ꝛ in parte excusabiles sunt apud d[illegible]m. Grego. in omel. Cū quosdā pauperes aliqua reprehensibilia perpetrare conspicitis: nolite despicere quia fortasse quos superfluitas tenuissime prauitatis inquinat onus paupertatis curat. ¶ Istos vero pedes christi pauperes debemus osculari: osculum: signum est amicitie: vnde illi osculantur qui signa amicitie ostēdit sicut legitur Luce. vij. de Magdalena que osculabatur pedes dñi ꝛ vnguento vngebat. Sic pauperibus signa amicitie debemꝰ ostēdere ꝛ vnguentū dulcis cōsolationis impendere: ꝛ sic faciendo honorē christo exhibemus. Prouerb.

xiiij. Qui calumniatur exprobrat superiori eius honorat eum: qui miseretur pauperis: et nunc est necessarium sicut vnquam: quia tunc pedes maxime debent recreari quando inuenerunt duram viã. His autem diebus pauperes christi habent duram viam et habuerunt in plateis sunt inuenti mortui fame. Ideo debent nunc recreari per elemosynas. Sed hodie potest dicere christus multis quod dixit phariseo. Aquam pedibus meis non dedisti. Item osculum et cetera. Iste phariseus significat statum clericorum: quia pharisei dicenbantur ab aliis diuisi: et sic est de ministris ecclesie. Numeri. xvi. Separauit eos deus israel ab omni populo et iniunxit sibi vt seruirent ei in cultu tabernaculi. Et multi istorum nec osculantur nec aquam pedibus christi impendunt simplices laici plus faciunt incomparabiliter quam ipsi. Sunt enim sicut arche vel trunci qui sunt in ecclesiis: qui a perturam habent ad recipiendum: sed nõ ad extrahendum nichil potest extrahi. Sic de istis ad damnationem eorum nichil grauius quam vt fratres nostros pauperiores superbo oculo despiciamus conformes nobis intollerabili repellamus fastidio nostra indignos gratia indicãtes: quia sunt inopes.

¶ Tertio quod tangitur in auctoritate est: quia eius beniuolentia est captanda: et facere placitum eius. Ille enim qui captat alicuius gratiam aut beniuolentiam nititur facere quod placitum est ei. Et hoc verum est quando scit quod non est alia ratio habendi gratiam eius nisi opere: nunc est ita quod nos debemus multum captare gratiã christi quod vt habetur Actuũ. x. Per gratiam domini nostri iesu christi credimus saluari: nec apud deum subest alia causa habẽdi gratiam ex parte nostra nisi opus: non enim ibi valet cognatio nec patria. etc. Act. x. In veritate comperi quoniam non est personarum acceptor deus. Sed in omni gente que timet dominum et operatur iusticiam acceptus est illi: non sic autem est apud homines: quia frequenter magis est homo acceptus propter cognitionem aut patriam quia semper opus habet: apud dominum autem vt dictum est solum propter opus: et ideo cognari debemus vt faciamus quod placitũ est ei. Rom. xiiij. Inquirite vt facitis que placita sunt illi.

¶ Sed nota quod quando mulier preter virum sponsum habet amasium: tũc paruin curat placere spõso: sed solum amazio. vnde et se exponit periculo confusionis eterne. Sed boni tantum deo placere volunt: sicut recitatur de Enoch. Ecclesiastici. xliiij. Enoch placuit deo et translatus est in paradisum.

¶ Tertium ad quod nos hortatur est intelligentia fructuosa in ordinando. vñ Apocalipsi. j. Beatus qui legit et qui audit verba prophetie huius et seruat.

¶ Nota quod dispensator non commẽdatur ex hoc quod multa bona recipit: sed hoc ex quõ bene seruat illa Nam quãto plura bona reciperet si male seruaret tam magis reprehenderetur: sic nec apud dominum commendantur qui multa bona documenta audiunt: sed qui ser=

uant. Nam magis condemnandi
sunt q̃ plura audiunt et pauci ora
seruant sed qui seruiũt beatifican
tur a domino. Mat. xix. Si vis ad
vitam ingredi serua mandata.
Que nobis seruare concedat. ꝛc.

¶ Item de eodem ser. ij.

Relinquo mundū va
do ad patrem. Joh.
xiij. Locum malum
ꝛ periculosum bonū
est cito relinquere.
Figura de moyse re
linq̃nte egyptum de quo dr̃ Heb.
xi. Fide moy. reli. egyp. Loc⁹ ma
lus ꝛ periculosus est mund⁹. Rō ē
inter alia pericula illa regio ē pe=
riculosior in qua est terremot⁹ qꝛ
nec est bonum morari nec edifica
re nec diuitias ꝯgregare. frequen
ter compertum est ꝙ multe ciuita
tes degluti̇̃unt ꝑꝑ terremotū. mun
dus est regio sita ĩ terremot⁹. Per
sona aliqua credit optime esse sita
edificata diuitijs: honoribus pote
statibus ꝛ amicis sed venit motus
s. febris vł passio aliqua et facit to
tum edificium tremere et aliquan
do deglutitur a terra inferni. s. qñ
innititur istis. sic terrenus qui in=
nitur terremotui. aperta est terra
ꝛc. ꝑꝑ quod periculosum est valde
esse in mundo propter eius inuti
litatem: ideo mundus est relinquē
dus. Ita docens nos christus face
cere non solum verbo sed etiam
facto et maxime isto tp̃e in maio
quando mundus monstrat hyla=
riorem vultum quia tunc a mūdo
cauendum est sicut a falso prodito
re ꝓpter quod ipse specialiter isto
tempore mūdum deserit ꝛ ascen=
dit ad patrē sicut dicunt verba ꝓ
posita Relinquendo ꝛc. vbi tangit
duo. Primo ꝙ nos debemus mun
dum relinquere ꝛ nous de luy re=
traire. Relinquo. differentia est in
ter reliquias pauperum et diuitū
qꝛ plus inuenitur ad comedendū
in reliquijs diuitum q̃ꝫ pauperum
tamen reliquie diuitum cum ma=
iori periculo comedūtur quia ibi
sunt plura ossa ꝛ plures ariste pi=
sciū. Unde homo qui comedit ni=
mis gulose non discernendo cito
inossatur ꝛ strangulatur ꝓpter ari
stam sistentē in gutture. Non sic i
reliquijs pauperum in quibus nō
sunt talia omnia ista bona mūdi nō
sunt reliquie quedam respectu bo
norū spiritualium. Aug. Cum sūt
tria bona glie et fortune ꝛ gratie
quasi nichil sunt bona fortune ad
alia bona spūalia comparata. Sed
ista bona fortune nō sunt ex equo
diuisa inter pauperes ꝛ diuites. pau
peres paruas reliquias habēt: di=
uites multas. Qui habēt diuitias
delicias adijciuntur. ꝫ isti satis co
medant p̄iculose tamen frequen=
ter pungunt spine peccati male ac
quirēdo p̄ vsuras ꝛ falsos contra
ctus. vñ qñ ita gulose accipiunt ne
sciunt discernere inter spinas fal=
si ꝯtractus. ꝛ bene acquisiti. ꝓuer.
Si fueris diues ꝛc. Accidit tamē
aliquando ꝙ sentiunt pūcturā: ve
nit febris que facit eos reuerti ad
ꝯscientiam ꝛ tunc faciūt sicut legi
tur de scolopendria pisce marino
qui est piscis valde gulosus q̃ pre
gulositate deglutit simul cibū cū
hamo ꝛ dum hami puncturam in
gutture sentit totū euomit ꝛ post
q̃ꝫ totum euomit rea accipit p̄ gu
lositate et magis auide et freq̃n=
ter strāgulat se. Sic isti cū magna

auiditate cōgregāt diuitias et acq ren do simul accipiunt falsum con tractum sed postq̄ deglutierūt ac= cidit q̄ febus facit eis sentire acu leū et hamū quem acceperunt et do lent multū et euomūt tūc q̄stū pos sunt cōstituūt executores volūt q̄ male acquisita reddāt. Sz si conti gat q̄ euadant q̄ non sentiant am plius dolorem spine iterum accipi unt quod enumerant et stragulant se sed pauperes viuunt magis se= cure quia communiter non habēt tales aristas vel ossa vel saltem nō tot ideo dicit Relinquo mundū p xpo. De toto mundo debemus fa cere reliquias quando persona in uenit dulcedinem et delectationez in eo quod persona sana et bene di sposita inuēit insipidum amarum et absq̄ dulcedine signum est q̄ talis persona habet gustum infe= ctum. Christus semper habuit gu stum bene dispositum nunq̄ fuit i fectus peccato et tamē omnia ista bona mūdana iudicauit esse relin quenda tanq̄ insipida et amara. De omnibus ipse reliquias fecit: et ideo persone que in mundanis recipiunt dulcedinem et saporem iudicant se habere gustum īfectū et conscientiam immaculatā. Igit mūdus relinquēdus ē ad q̄ nos monet petrus apostolus exemplo suo di= cēs xpo Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te vbi nota tria et p̄ mo quod omne totū in tribus con sistit et quia relinqunt tria. s. super= biam cupiditatem et tertio carna litatem ideo omnia reliquerūt sic et nos primo debemus relinquere superbiam. Nauis parua habens magnum velum et cum hoc ven tum contrarium est in magno pe= riculo ne sub mergat. Nos sumus nauis parua q̄ valde modici vir tutis sumus et cum habemus ve= lum .i. appetitum ita magnum et latum ad recipiendum ventum ho noris dignitates et talia. Sed pro certo ventus iste est nobis contra rius qui est vanitas mundana q̄to in altiori loco ponitur homo tanto i periculo maiori stat. Iste ventus siue vanitas maxie ɔsistit i curio sitate vestium. Dicit q̄d serpens hominem nudum qui vestimenta reliquit et deposuit non inuadit s; hominem bene indutum et ornatū sic demon personam turpiter orna tā. Figurā habemus Geñ. xix. de v xore putifar que apprehēdit lasci= uiā vestimenti ioseph dicēs. Dor= mi mecum qui relicto i manu eius pallio fugit et egressus est foras. Aug. dicit quod qui gloriatur i ve stibus silis est tinioso vel scabio= so qui gloriatur de capello q̄d por tat super tineā vel scabiē suā. Pro bat hoc q̄ alia de causa nō indigui mus vestimentis nisi quia peccaui mus omnes in adā vnde si nō fuisset pctm̄ nudi sine omni verecūdia in cederemus vestimēta ergo nostra sunt capellus cooperiens tineam et scabiem pctī nostri et ideo qui de ipsis gloriatur silis est scabioso glori anti de capello tinie sue. Multa a= nimalia sunt que non capiūtur ni= si ppter pellē sicut vulpes et catti et huiusmodi. ¶ Nota quod pater familias comburit pellem catti sui ne sperdat eum ita deberent facere mariti vxoribus suis admouendo vel diminuendo ornamēta sua cu riosa et superflua. Nota quedam mulier erat curiosa de pulchritudi ne manuum suarum ipsa mortua

inuēte sunt manus eius nigrio-
res quocunqꝫ carbone in signum
displicentie diuine. Secūdo debe
mus reliquere cupiditatem. Fig.
iij. R. xix. Heliseus relictis bobus
statim secutus est helyam per bo
ues qui semper vacant culture in
telligitur terrena cupid itas. Sed
nota qđ multe persone sunt sicut
Rachel que relicta domo patris
sui lab. ī iuit cum iacob tamen por
tauit ydola patris sui secum que
abscondit subtus stramenta came
li. Gene. Per rachel reliquentem
domum patris sui et que sequitur
sponsum id est christum intelligi-
tur beguina que secum frequen-
ter portat ydola patris sui id est
cupiditat ē siue diuitias. Coll. iij.
Auaritia que est ydolorum serui
tus et a bscondit subtus stramen-
ta cameli, ꝛ sub habitu beguinarū
sicut quandoqꝫ abscōdit carbo vł
pannus putridus sub globo fili cā
didi ꝛ cooperitur vnde facit sicut
serpens qui exuit pellem veterē
tamen retinet venenum. Tertio
debemus relinquere carnis volu
ptatē. Pue. viij. Relinquite infātiā
et viuite et ambulate per vias
prudentie oportet relinquere infā
tiā. Infantes ꝑpter ludum sunt in
luto tata die ꝛ in alijs sic homines
carnales ꝛ luxuriosi propter con-
placētiam et miseriam toto tpe vi
te sue. l icet longe sunt in fecibus
deliciarum carnalium sed scđꝫ do
ctrinam domini opꝫ relinquere ta
les infantias Math. xxix. Omīs
qui reliquerit domū. ꝛc. sequitur
ꝑpter nomen meū. ꝛc. Delitie enī
retinēt hominem sicut glutinū re
tinet aues per alas. Cum enim a
uis descendit ad escā et inuenit glu
tinum non poīt nisi alam solum et
sic depluinatur et anteqꝫ rece-
dat capitur. Sic aliqui in carnali
bꝰ delicijs nolūt ponere nisi alam
aliqꝫtulū solaciari: solū ponūt ꝟbū
auditū vel aspectū ꝛ interdū capi
tur a diabolo et detinēt illo malo
glutino. Nota de illis qui vt nu-
bes volant in ysa. igitur relinquo
mūdū Joh. ij. Nolite diligere mū
dū nec ea que in mundo sunt. Sꝫ
nota quedā persone licet videant
mundū abijcere dimittendo sclm
tñ que in mundo sunt diligunt di-
uitias delitias ꝛc. sicut latro nō di
ligit bursam quam amputat sed ꝓ
ijcit diligit tamen pecuniam que
intra bursam est. Secundo debe-
mus nous trauailler de bien faire
vado ad patrem. Persona habens
facere longum iter habēs tēpꝰ ap
tuꝫ et breue tunc non pōt habere
ita bonū ꝯsilium nisi qꝫ statim va-
dat absqꝫ dilatione. Vñ qui consu
lit ei contrariū. s. quod dormiat se
deat et quiescat decipit euꝫ. Nos
habemus facere longā viam ps.
Longe a pctōribus [illegible]ꝰ nūc tempꝰ
est breue. Apoc. xxxv. Sciens qꝛ
modicū tempus habes sed tamen
aptū. Cor. vi. Ecce nunc tempus
acceptabile diem pro anno do tibi
Nota quomodo iudas saluari po
tuisset si solaꝫ horam essendi cum
corpore habuisset. Grego. Si sci-
ret homo quo tpe. ꝛc. ꝓuer. vi. Va
de ad formicam o piger et ꝯside-
ra vias eius ꝛc. Formica granum
deferens ad fossam suam quia nō
potest intrare diuidit illud sic si
vis ad vitam ingredi pondera di-
uitias et diuide. Vultur non tol-
lit de preda nisi qꝫtum potest por-
tare volando. Item in estate con

gregat pro hyeme. sic cōgrega in statu ,pspero ,p statu hyemis mortis. Unde videas quod factūt executores ⁊ heredes. ideo tu debes sic prouidere tibi vt inuenias i futuro seculo vitam eternam. Quaz nobis concedat ⁊ cetera.

¶ De rogationibus..

Petite ⁊ accipietis vt gaudiū vestrum plenū sit. J. Pe. iiij. Uulgariter dicit. que bon marchie trait argent de bourse. De nullo pōt ita bonū forū haberi sicut de spūalibus reb⁹ qđ ptz cōsiderando eorū valorē ⁊ precij paruitatē. Q̄tū ad valorē ptz scḋm Augusti. ij. de doctrina xp̄iana. Hec ē differētia inter spūalia ⁊ tēporalia q₂ tēporalia qñ nō hn̄tur estimant maiora q̄₃ sint. Spūalia vero qñ nō habent nihil esse vident. cū autem habent maxima reputant. qđ etiā natura doc[et]. Qui enī vident i medio densiori maiora vident sicut pisces in aqua. q̄ autē in medio rariori vident minora: vt stelle in celo. Similit corporalia ⁊ cōsolationes de eis habite cum sint in reb⁹ grossiorib⁹ in mēte nostra vident nobis maiores q̄₃ sint. bona vero spūalia ⁊ cōsolationes in eis accepte vident parua cū scḋm veritatem sint maxima. Modo sic est q₂ ille qui emit rē quā credit esse meliorē q̄₃ sit: pōt decipi nō autē ille q̄ emit rē q̄ semp est melior q̄₃ credatur. Et ideo ementes tēporalia frequentius decipiunt. qui emit eam superlucrat. sed ementes spūalia semp lucrant. ergo emam⁹ spūalia Cor. xviij. ¶ Itē q̄tum ad preciū quia tēporalia non acquirunt sola petitione: spūalia vero sola petitione impetrant. Luc. xj. Petite ⁊ dabitur vobis. Non pōt esse melius forū ideo xp̄us ,pponit nobis hoc forū in euangelio dicens. Petite. ⁊c. vbi tangunt etiā. primo alacritas preueniens. Petite. scḋo liberalitas alliciens. ⁊ accipietis. tertio vtilitas pueniēs vt gaudiū ⁊c. ¶ Quantū ad primū notandū est sicut dicit Crisostō. in⁹ sup Math. Petentis negligētia redarguitur cum de bonis mia non dubitatur. De misericordia autē dei non dubitatur vel nō est dubitandū cum ipse moueat nos petere. Petite. Hieronym. dicit reprehensibiles sumus si non petamus. sed audiam⁹ quod dicit Jacob. decimo. Petite a domino pluuiam. Per pluuiam sine qua terra non fructificat: sed resoluitur in puluerem ita vt a vēto hincinde dispgitur: intelligitur gratia sine qua nō est nobis fruct⁹ boni opis nec aliquid soliditatis: sed velut puluis ducimur ⁊ dispergimur in diuersavitia quolibet vēto temptationis. Hec est pluuia qua descendēte celu₃ dicitur aperiri. ⁊ non descendente claudi. iij. Reg. octauo. Sicut clausum fuit celum et non pluit propter peccata eorum et orātes in loco isto penitentiam egerunt nomini tuo ⁊ a peccatis suis conuersi fuerunt ,pter afflictionē suā exaudi eos in celo et dimitte peccata seruorum tuorum et populi tui israel ⁊ ostende eis viam bonam per quā ambulent ⁊ da pluuiā sup terrā quam dedisti populo tuo in possessionem.

hec pluuia non descendit nisi peta tur. nisi eni vapores ascendant ab inferiorib⁹ nunq̄ pluuia descēdet: sed postq̄ vapor ascendit ⁊ condē satur in nube: pluuia descendit et terram fructificare facit. ps. Ope rit celum nubib⁹ ⁊ parat terre plu uiam: vapor ascendens a corde no stro ad deum est oratio, scdm illud Apoca. Ascendit fumus de oratio nibus sanctorū: post cuius ascen sum descēdit pluuia gratie ad cor da nostra vt fructificem⁹ in operi bus meritorijs quod fuit figuratū in helia. ij. Reg. iij. et recitat Jac. vlti. Orauit ⁊ celū dedit pluuiam. Si ergo volumus habere pluuiā gratie teneam⁹ consiliū a postoli. Cū omi oratione ⁊ obsecratiōe pe titiones nostre ⁊c. Sed videte qn̄ q̄ post eleuationē vaporū ⁊ eorū condensationem in nubem non se quitur pluuia. Sed ventus: q̄ va por est fict⁹ ⁊ efficitur materia vē ti: sic orationes ⁊ petitiones quo rundā non conuertunt in pluuiā gratie. s; in materiā vēti q̄ putre fiunt propter vanitatē ⁊ laudē hoim. ¶ Nota de sancto viro qui vidit dum clerici cantarent diabolū te nentē saccū ⁊ implentē de cantu eorum. Prouerbio. xxxv. Nubes ventus ⁊ pluuie non sequētes qn̄ scilicet descendit pluuia gratie li cet non possit sciri per certitudinē pōt tamen haberi pbabilis conie ctura talis: quia sicut pluuia natu ralis cadens in cineribus facit vi deri minus esse ⁊ quasi adnihila ri: sic gratia descendens in cineri bus cordis hominis facit hominē minorē videri per humilitatē ps. Pluuiam voluntariam se greg. de bet ⁊c. habem⁹ igitur quod peta mus q̄ pluuiā gratie. Secundo de qua. quia a domino. Debemus em̄ petere illud quo pueniam⁹ ad regnū celorum. hec autē facit plu uia diuine gratie que a deo descē dit. hec em̄ est nostra aqua: aq̄ eni tantū ascendit a q̄to descendit. io diuina gratia sicut descendit a do mino: ita eleuat ad dominū ⁊ ascen dere facit hominē vsq̄ ad deum. Joh. decimo. Aquam quā ego da bo fiet fons aque salientis in vitā eternā. ⁊ hoc pōt perpēdere homo q̄ntum pficit in gratia: vnde. Job. Deprecabor dominū qui dat plu uiam super faciem terre. Sed quā do debem⁹ petere. sequit: tempo re serotino. Scriptura facit men tionem de duplici pluuia: sc; de tē poranea ⁊ serotina ⁊ vocat ad lit teram pluuia tēporanea: quādo se mina iaciunt ⁊ ea facit crescere. Serotina vero: q̄ messem ad ma turitatem pducit ⁊ phibet ne gra na nimis sicca cadant in terra: p pter qd̄ significat: q̄ nec iuuenes qui sūt quasi semina nec senes qui debent esse maturā messis fru ctificat in operib⁹ bonis nisi per pluuiā diuine gratie. Sed aduer tendum q̄ pluuia tēporanea faci lime descendit super semina de no uo iactata vt patet in octobri ⁊ ve re. tunc enim seminatur ⁊ pluit cō muniter satis. Sed pluuia seroti na non ita descendit super messem maturum nec ita faciliter: sed iun guntur tonitrus precurrūt fulgu ra anteq̄ descendat pluuia. Sic qn̄ iuuenes applicant sibi fructus bo norum operum de facili pluit sup eos pluuiam gratie. Sed senes in durati in malis non recipiunt plu uiam diuine gratie fructiferā in

bonis operibus: nam raro ⁊ cū dif
ficultate oportet ꝙ prius veniant
tonitrua discurrant fulgura: qꝛ ta
les nō reducunt̄ ad bonū nisi per
tribulationes graues quas deꝰ im
mittit. ps. Fulgura in pluuiam fe=
cit: qꝛ tamen nihil deo īpossibile.
ipse dat pluuiā matutinā ⁊ seroti=
nam. metuamꝰ ergo dominū q̄ dat
nobis pluuiam temporaneam ⁊ se
rotinam.

¶ Quantum ad secundū sciendū
est ꝙ quāuis om̄i tēpore accipiat
amicus ab amico illud quod pe=
tit eo quod amicorū est idem vel=
le. potissime tamen in recessu. Exē
plū. iiij. Reg. secūdo de helia qui di
xitꝰ de heliseo. Si videris quando
tollar a te erit qđ petisti: ꝑ hūc mo
dum xp̄s recessurꝰ a discipulis di=
xit eis. Petite ⁊ accipietis: similē
oblationē facit nobis. Matth. xxj.
Omnia quecunqꝫ orantes petitis
credite qꝛ accipietis. Sed cū scri=
ptū sit. Johan. decimo. Petitis et
non accipitis eo quod male. pet.
Quid est qđ dn̄s dicit oīa q̄cūqꝫ ⁊c.
Non contra[dic]it apl̄s xp̄o: qꝛ qđ
negat male petentibꝰ xp̄s ꝓmittit
bene petentibus: ergo est latitudo
distributionis / omnia quecunqꝫ:
qualis aptitudo conditionis: cre=
dite: quanta certitudo promissio=
nis: accipietis. Latitudo distribu=
tionis non extenditur ad que=
cunqꝫ simpliciť qꝛ nō ad mala cul=
pe nec ad bona fortune: sed solū
ad bona gratie ⁊ glie nō ad mala
culpe: qꝛ nō est petitio dicēs a deo
Non decet aūt petere a deo id qđ
auertit ab eo cuiusmodi est culpa:
⁊ si petat̄ non accipit̄. vnde Chri=
sosto. in omel. Uidisti nunqꝫ eūtes
ad furtū orare dn̄m vt ꝓsperetur
ī furto. aut qui vadit ad fornicatio
nem nunqꝫ signū crucis ponit in
fronte: ne deprehendat̄ in crimine
qđ si fecerit nō iuuat: qꝛ nescit iu=
stitia dei patrociniū dare crimini
bus. ꝓpter qđ dr̄ Matth. vij. Pat
vester qui in celis est dabit bona
non mala petentibꝰ se nec extēdit
se illa distributio ad bona fortune
scꝫ diuicias ⁊ honores. iō non sunt
petenda ab eo ⁊ petentibꝰ pōt di=
ci illud Matth. xx. Nescitis quid
petatis: qꝛ vero malū signū est in
ꝓsperitatibꝰ habundare cuius ra
tionē reddit Greg. d. Desperatis
egris q̄cquid infirmi petierunt me
dici dari precipiūt. Eis aūt qui re=
duci possunt ad salutē: q̄ appetunt
eis dari cōtradicit̄. Certe infirmi
sumꝰ scđm illud Math. Caro autē
infirma. nec expedit ꝙ semꝑ detur
nobis illud qđ desideramꝰ de bo=
nis tēporalibꝰ ⁊ si petimꝰ non acci
pimꝰ: qꝛ male petimꝰ. vn̄ Beda in
omel. Male nāqꝫ petunt cū terre=
stria magis q̄ꝫ celestia bona requi
rūt. Solū ergo ista distributio ex
tendit̄ ad bona gratie. hoc em̄ oīs
qui petit accipit. Luc. xj. ⁊ rōnabi
liter: qꝛ quicq̄d nobis ꝓmittit̄ aut
cōfertur: totū fit merito xp̄i. vnde
om̄es orationes nostre terminant̄
per dominū ⁊c. Nullus aūt habet
ratū qđ eiꝰ nomine nō est gestum
ꝓpter qđ illud solū ꝓmittit̄ ⁊ ipe=
trat̄ qđ eiꝰ noīe petit̄. Nō petitur
aut aliq̄d in noīe Jesu qđ est neces
sariū ad salutē: aut ad eā ꝓmouet
ꝓpter qđ em̄ dictꝰ est iesꝰ. Math.
j. Uocatū est nomen iesus. Ipse eni
⁊c. Hec autē sunt bona spūalia ad
illa extenditur hec distributio. si=
cut ipse dicit. Quodcunqꝫ petieri=
tis patrem ī nomine meo hoc fa=

cite. Johan. nono. In latitudine distributionis videnda est aptitudo conditionis credite. Hec enim est conditio conueniens que credere dicatur a credulitate siue a credētia. Per fidem enim ꝛ credulitatem impetremus a domino: quod petimus: filijs enim petita faciliter conceduntur. Per fidem enim adoptamur i filios dei. scd'm illud Johan. i. Dedit eis potestatē ꝛc. Cuius ratio est. Quia imperfecta adoptione qui erat sui iuris transit in imperium adoptantis. Sic homo q naturalit' est liber iudicādo ꝛ sequendo iudicium rationis. Per fidem submittit ꝛ captiuat intellectum suum in obsequium christi: ꝛ sic adoptatur in filium. Talibus enim vt dictū est: petita facilius conceduntur. ergo fides impetrat q petitur. ita videt' arguere xp̄us Luc. xi. Si vos cū sitis mali nostis bona dare filijs vestris idē q̄to magis pater vester celestis de celo dabit vobis spiritū sanctū bonū: petentibus se. ideo sequitur et accipietis. Si credere sumat' a credentia. aliqui eñ mercatores sunt ita pauperes q non possunt facere aliquā credentiā. s; oportet q stati soluant'. ꝛ tales nunq̄ ditantur ꝛc. Alij vero qui faciūt longas credētias, multū ditantur ꝛc. Sic aliqui nullam credentias faciunt deo ita tum volūt solui. sicut illi q nō irent ad ecclesiam: nisi statim eadē die haberent distributiones. ꝛ tales nichil vltra a deo possunt petere nec spiritualiter ditant'. S; illi qui deo seruiūt ꝑpter fructū bonoꝝ operū hij quasi nihil hic recipiūt: sed faciunt deo credētiam. scd'z illud. Esa. xxv. Qui crediderit non festinet isti possunt a deo petere aras bonoꝝ que expectāt scz bona gratie: que sunt pignus ꝛ are bonoꝝ glorie, ꝛ talibus ꝑmittunt'. Math. xxi. Quicq̄ petieritis in noīe meo accipietis. Et hec est certitudo ꝓmissionis: vulgariter dicit' q promissio diuitis valet solom̄. q2 verecundum est probo homini ꝛ diuiti qui potest complere ꝓmissa deficere in promissis. Propter quod deus qui est diues in omnes qui inuocant illum: quicquid promitterit soluit non sic mundus quia illa q̄ promittit comparant' vmbre q̄ fugit persequentē ꝛ sequitur fugiētem. Unde Bern. hec hominibus mundana gl'ia ad amatores suos contemnit ꝛ diligit cōtēptores ad modū vmbre quam fugiendo nemo potest effugere. nec sequendo assequi. Rogabimus dominū ꝛc.

¶ De ascensione domini.

Ascendit pandens iter ante eos Michee. xxi. c. Uolēs ire secure indiget ductore ostendente vias maxime q2 oportet ipsum inter hostes trāsire ꝛ vie sunt diuerse: a via ad bonum hospitium: vel ad malum. Figura. Exod. xiiij. q2 filij israel ibant ad terram promissionis, inter hostes trāseundo per diuersas vias dn̄s precedebat eos ad ostendēdam vias: vita presens via est ꝛ transitus ad futurum seculū. Sap. ij. Umbra trāsit' est tēpus nr̄m. Sicut eñ vmbra fugit sequētē ꝛ amplectētē. sic vita p̄ns fugit eos qui ipsa; delicijs ꝛ delectationibus amplectunt'. Item sicut

venator furatur fetũ tygridis ponendo in via eius speculũ in quo tygris vmbram suam inspicit arrestatur/detinetur/desistens prosequi fetum. Sic demon ante oculos persone ponit speculum.i.memoriam vite sue fortis et iuuenis vel memoriam vite quo facto cõfidens in fortitudine et iuuẽture occupata circa necessaria acquiremda desinit prosequi fetum bonorũ operum q̃ ceperat vl' inceperat: igit' vita presens est transitus sed periculosus. Primo q2 cportz trãsire inter hostes. Treñ.ij. Aduersꝰ hierusalem in circuitu hostes eiꝰ sunt et.ij. Paral'.ix. ad solium Salomonis ascẽdebatur.vij.gradibꝰ sup quolibz erãt duo leões duo hostes ipedietes volẽtes ascendere. s.amor male inflãmãs ꝛ timor male humilians scõz Augu. Si vis ascendere p gradũ mie dando elemosynam. Unus leo retrahens te est amor nimius diuitiaꝝ ꝑpter q̃ nõ potes eas deserere. Aliꝰ leo timor defectꝰ et penurie similiter in gradu penitentie vnus leo est amor corporee voluptatis alius timor infirmitatis.

¶ Secũdo trãsitus mũdi est periculosus q2 sunt vie diuerse ducentes ad ciuitates diuersãs vna dscẽdẽdo ad infernum.s.amor mundi vel sui vsq3 ad contẽptum dei. In hac non oportet habere ductorem q2 lata est ꝛ multi inueniunt eam ad eam ꝛ satis inclinat nos humana corruptio. Alia ascendendo amor scz dei vsq3 ad conteptũ sui q̃ arcta ꝛ male stricta est quia pauci vadunt per eam et conducit ad celum in q̃ indigemꝰ ductore habemus. ergo duo. Primum est quod ad secure eundum per diuersas vias inter hostes necessarius est ductor. Secundum q̃ presens vita nõ est nisi transitus ad aliud seculũ Ideo sicut christus descendit ad cõducendum nos quãdiu debemus manere in seculo: ita hodie ascendit ad celum ad conducẽduz nos in exitu mundi: vt scz ostenderet nobis viam ad sequendũ sicut dicunt verba ꝑposita. Ascendit. ꝛc. vbi tãguntur tria ꝑpter q̃ cõductus eius sequendus est. Primo quia ducit ad locum securitatis et altitudinis ascendit. Auis sursum ascendens est in tuto: quia frustra iacitur rethe ante oculos pennatorum: sed quando descendit ad quietem vel cibum: est in periculo q̃ ponat pedem in laqueo.

¶ Uerum est q̃ non sentit laqueũ dum comedit ꝛ quiescit.sed quando vult recedere et sursum volare sentit se stringi a laqueo. Ecclesia. ix. Sicut aues comprehenduntur laqueo.sic capiuntur homines in tẽpore malo. Unde anima sursum volans ad deum per orationem et contemplationez tuta est.sed quam cito descendit ad terram: ad cibũ delitiarum: ad quietez solatioꝝ in periculo est ne ponat pedem in laqueo peccati Uerum est dum comedit et solatiatur non sentit laqueum: sed quando vult mundum relinquere et redire ad deum: tũc sentit laqueum retinente in. Job. xviij. Teneb[...]tur planta eiꝰ laqueo Uñ aĩa descẽd'ẽs: est in periculo sicut biligo mõs[...]rum maris qñ fastidiat aquas mari[...]s volat sursum cũ auibus ꝛ tũc est in [...]uto sed sentiẽs flatum venti descẽ[...]dit deorsum

Sic homo fastidians mūdum volat sursum cum sanctis ⁊ tunc est in tuto. Sentiens vero flatum tēptationis vel suggestionis male iterum descendit in mundū ⁊ tūc capitur laqueo pcti ducit̄ igit̄ ad locū securū q̄ꝛ ascendit.

¶ Figura .iiij. Reg.ij. Dominus misit me in hierico. Dn̄s misit me in bethel. ecce curr⁹ igne⁹. Helias ascendit in celum. Ista auctoritas tāgit q̄ttuoꝛ gradus qb⁹ xp̄s ascēdit in celum et nos debem⁹ eū seq̄.

¶ Prim⁹ est mūdi defectus et miserie quā homo incurrit ex̄ patriā suā q̄ cogūt eū redire ad aerē natiuum scd̄ꝫ ꝯsiliū medicine. Homo ꝓpter peccatuꝫ miss⁹ est in exiliū huius mundi multas miserias et defectus incurrit.

¶ Figura. Lu.x. Hō quidā descēdebat de iherusalem in hierico ⁊ incidit in latrōes ⁊c. Ab hijs defectibus liberari nō possum⁹ donec reascēdam⁹ ad patriā paradisi vnde hoc dꝫ nos mouere ad redditum.

¶ Exemplū in natura salmo nat⁹ ad aqua dulci descēdit ī mare vbi multo morans tempore sentiens maris amaritudinē ibi fructificar̄ non potest et reascendit ad aquaꝫ dulcem et si occurat obstaculū caudā ponit in ore ⁊ illud transillit donec ad aquā redeat vn̄ venit. Sic aīa de celo creata in mare mundi descendens sentiens eius amaritudinem et quod ibi fructificare non potest debet reuert̄ ad dominum ⁊ si occurrat impedimentuꝫ caudam .i. mortis memoriam debet in ore cordis ponere ⁊ sic totū transire. Josue.v. Fecerunt phase in campestribus hierico. Secundus gradus est ꝯdiscussio ⁊ iudiciū cōsciētie. Dn̄s misit me in iordanē. Jordanis interpretat̄ defectus et luna. q̄ꝛ sicut luna patitur defectuꝫ luminis et maculam sic q̄n̄q̄ꝫ propter defectus mūdi sequit̄ ī anima macula peccati murmuris ⁊ impacientie: ideo necessarius est riuus iordanis: q̄ꝛ loquutio in iudicio cōscientie facit aīam ascendere in celum. Mat.iij. Uenit iesus in iordanem ad iohannem ⁊c. sequitur baptizatus cum festinatione ascendit

¶ Nota aqua tenens se inter rippas vtilis est ad potum et lotioneꝫ ⁊c. Rippas exiēs damnose: dissipat vias: corrodit flores: euellit arbores. Rippa iudicij est certa cognitio superioꝛ iurisditio. peccat iudex condemnans propter solam suspitionem et eum in quem non habet iurisditionem haber duo habet persona de seipsa in foro conscientie non de alio: ideo debet iudicare quilibet seipsum nō aliū. Rom. xiiij. Tu quis es qui iudicas alienum seruum: hodie riuus iudicij ita exijt rippas quod dissipat vias rodit flores virtutum euellit arbores .i. personas magnas oīa peruertendo. Hoc iudicium non facit ascendere in celum: sed illud quod tenet se infra rippas ꝓprie cognitionis ⁊ iurisditionis. iiij. Reg.vj. Ferrum securis qd̄ filius ꝓphete mutuo acceperat cadēs in ꝓfundū aque perditū fuit: sed ligno apposito in aqua iordanis ascendit superius ⁊ natauit: sic aīa mutuata a deo in ꝓfundū peccati ꝑdita ligno crucis apposito mediante iudicio ꝓprie cōsciētie natat ⁊ de pctō ascēdit ad gratiam. ¶ Terti⁹ gradus est ad ecclesiam subiectio et humilitas. Dominus misit me in bethel

Bethel domus dei interpretatur q̃r post iudicium conscientie opz p[er]sonam venire ad domũ dei scz ecclesiaz sacramentoꝝ receptione.
Ratio. est. Castruz ad quod nemo põt violenter et maliciose ascendere opz intrare directe per portam. Castrum celi nemo potest ascẽdere violenter neq̃ pertractus. hie. li. non habitabit tibi qui tenet arcum suum nec ascendet loricatus. Nõ sic de castris ꝛ dignitatibꝰ mũdi violenter ꝛ maliciose obtentis: vnde opz intrare paradisum directe p portã que est eccl'ia militãs.
¶ Figura Geñ. xxviij. iacob vidit scalã cuius pars erat in terra cacumen tangebat celũ: angelos ascendentes ꝛ descendentes tunc ait Nõ est hic aliud nisi domꝰ dei et porta celi. Appellauit nomẽ vrbis eiꝰ bethel. schala eccl'ia ẽ cuiꝰ ps tangit terram. s. militans cacumẽ celi triumphans. vij. gradus scale septẽ sacramẽta sicut eñi nõ ascẽditur in scalam nisi p gradus ita q̃ ponens pe[...]n extra gradum nõ ascendit sed corruit. sic ad celũ nõ ascenditur nisi per gradꝰ. i. eccl'ie sacramenta. Eze. xl. septẽ graduuz erat ascensꝰ eiꝰ q̃ ponit pedẽ extra ecclesie sacramẽta potiꝰ ruit q̃ ascendit, ꝓpter quod dicit Geñ. xxxv. Ascende in bethel ꝛ habita ibi.
¶ Quartus gradus est dei amor ꝛ caritas Ecce currus igneus: quia sicut nemo potest violenter intrare ita nemo cogitur ideo postq̃ tenet pedem in porta req̃ritur amor ad locum vt ascendat. Unde ignis charitatis facit ad deum ascẽdere. i. illud quod perfecte vnit deo facit esse vbi deus est charitas aiaz iũgit deo ꝛ separat a peccato. col'. iij. Charitatem habete quod ẽ vinculum perfectiõis. Ideo charitas iungens animã deo qui sursum ẽ eam eleuat.
¶ Sed nota q̃ nõ dr helyas ascendisse in quadriga ignea sed in curru habẽte q̃ttuor rotas pp q̃tuor puncta principalia charitatis. Primũ est amor dei. scdz amor aie ꝓprie. Tertium amor p[ro]xi. Quartũ amor corporis proprij Eccl'. xlviij. Receptus est in celum in turbine in curru equoꝝ igneorum.
¶ Scdo dirigit p viã certitudinis ꝛ veritatis pãdẽs iter. Uolẽs aliũ dirigere solet dicere vade ad crucẽ sequẽs viamq̃ crux tibi oñdet Sic xp̃s nos direxit ipse iuit ad crucẽ nõ ad gaudium Proposito sibi gaudio sustinuit. Phil'. iij. Ideo si vis xp̃z sequi tene viã quã oñdit tibi crux. Gal'. v. Qui xp̃i sũt carnẽ suam cruci fixerunt. Xp̃s in cruce hz caput inclinatũ ꝛ latus aptũ ad dexterã q̃ docemur q̃ caput nr̃m in omni opere debet inclinari ad dexterã vt fiat pp deũ. Itez dẽmus esse apti prompti ad dexterã clausi ad sinistrã mundi. Prouerb. iiij. Uias que a dextris sunt nouit deꝰ que sunt a sinistris puerse sunt.
¶ Nota de via chozeaꝝ eunte a sinistris. exemplum de minore tertio precepto.
¶ Tertio conductꝰ eius dat exemplum fortitudinis ꝛ probitatis añ eos piculosum est appere corã iudice turbato. Sed quando hõ põt pretermittere extremum gratum pfecte placens iudicem postea potest cũ secure videre. Figura Gene. xxxj. dixit Iacob de fratre suo turbato placabo eum muneribus que precedunt donec faciat viam

e locum. Pro. xviij. Donum hois dilatat viam: z ante principes spacium ei facit. Deus pater erat ita turbatus ꝓpter peccatum quod ante istud exennium nemo audebat nec poterat comparere in curia paradisi sed istud exenniũ fuit gratū ꝙ totũ placauit. Ephe. ij. Ipse est pax nostra q̃ fecit vtraq; vnũ soluens inimicitias vñ modo natura humana non solum secure vidit curiam angelorum immo ordines angelorum transcendit sicut btã vgo z apl'i q̃ sunt i supremo ordine exennium hodiernum ita exaltauit hominem ꝙ sub eo angelos humiliauit sicut promiserat. Esa. xlv. Ego ante te ibo: et gloriosos terre humiliabo. propter hoc prudenter ꝯmisit eum eccl'ia. ps. Misit ante eos. zc. Hac vel nota oronẽ militis transfretantis z visitantis loca in quibus fuerat xp̃s q̃ in monte oliueti expirauit.

¶ De ascen. Sermo. ij.

Que sursum sunt querite vbi xp̃s est. col. iij. scdz sententiã poete qđ caret alterna requie durabile non est. Rex carens requie laborens sꝫ non potest diu viuere nec durare ista est ratio quare infirmus continue minus põt viuere z durare: quia semp laborat non habens requiẽ. Et inde est ꝙ vnũ quodq; naturaliter q̃rit z tendit ad locum suum quia ibi quiescit. ꝓpt quod diutius potest ibi viuere et durare. ꝓpri⁹ locus cordis nostri ẽ sursum cum deo. Unde christ⁹ ante assensionẽ dixit apostolis. Uado parare vobis locũ. Johan. xiiij. Ideo cor humanum quamdiu est extra locum suum extra paradisũ non potest quiescere quia non est in debito loco. Ratio est. Locus dꝫ comprehendere totum locatum ita ꝙ nihil eius sit extra. Uñ quando due vel tres partes sunt extra ille nõ est debitus locus nihil mũdanum potest comprehendere cor humanum. Unde si in aliquo mũdano situetur sꝫ est plus de ipõ extra: q̃ itra cor diuitis non comprehenditur diuitijs habitis: immo plus est de corde suo extra ad diuitias quas cupit non habitas: q2 pro vno denario cupit. x. Simil'r nec voluptuosus delitijs: vñ cor in mundo non potest ita comprehendi aliquo habito quin pl⁹ de ipso sit extra per desiderium z amorem qui plus habet de mundo plus cupit. Augu. ponit rationem per sile sic denarius portat secum defectũ z si ita esset ꝙ sicut vnus denarius exigit vnam bursam ita plures denarij plures bursas z plures haberet denarios cuperet plures bursas ꝙ pluribus indigeret. sic quia illa que in mundo meliora videntur portant secum plures defectus. q̃ plus habet de bonis mũdi pl⁹ cupit. Item q̃a equus est melior cane. Ideo plura deficiunt equo quã cani frenum sella. zc. quia igit' res in mundo quanto videtur melior tanto portat secum plures defect⁹ Ideo cor humanum quanto plura habet tanto plura cupit ideo nõ est locus debitus cordi nostro q2 non potest ipsum comprehendere: sed solum ideo quia cor existens ibi idem vult quod habet: nec vult plus q̃ habet. habemus ergo duo

primum est q̃ res naturaliter querit locum suum quia non pōt alibi quiescere. Scōm est q̃ locus cordis nostri non est in mundo sed in paradiso. ideo debemus eum sursum q̃rere in paradiso ad viuendū in quiete. Exemplum enim dedit nobis hodie christus quia in mundo qui non erat sibi debitus locus non potuit durare nec quiescere: hodie ascendit ad locum quietum ad paradisum. ideo exemplo eius monet nos apostolus tendere sursum ad eius societatē dicens Que sursuz sunt rc. Ubi tanguntur tria Primo officium quod debem⁹ nūc facere querite. Modo est tempus querēdi gaudia non ante ascensionem fatui ē q̃rere rē qn̄ inueniri non potest vnde licet patres antiqui paradisū quererent: non tamē poterant inuenire. ps. Uiam ciuitatis habitaculi non inuenerunt. Ratio est sicut princeps siue dux debet esse primus in labore ad animandum alios: ita post victoriam primo honorari debet et seruiri. Multum esse dangerosus qui vellet seruiri ante regem suum: sz post q̃ seruitum est regi debet seruiri familie Xp̄s rex noster in pugna r labore passionis p̄cessit vt nos ad tollerātiam animaret. j. Pet. ij. xp̄s passus est pro nobis vobis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius. Ideo post victoriaz primus debuit honorari r seruiri gaudio paradisi: quod factum est hodie quando primus volauit i celum. Sed postq̃ honoratus est r ei seruitium est qui sunt de ei⁹ familia secure possūt petere q̄ volēt post ipsum et honorentur r seruiatur eis. Simile in natura secūduz Amb. Rex apū non habet aculeū vel si hz non vtitur ad vindictam Isti cetere apes tantam faciunt reuerentiam r honorem q̄ nō exeunt domos ad colligendū mel donec rex volauerit sed quando volat ille sequentur xp̄s rex noster caret aculeo pugnitionis vel saltē non hz modo ad vindictam peccatorum sed solum ad correctionem. Ideo ille p̄mo volauit ad mel ad dulcedinē paradisi vn̄ debem⁹ eū sequi propter hoc eīn primus volauit vt nos excipiet ad volandum post ipsum. De ut. xxxij.

Sicut aquila puocans ad volandum pullos suos r sup eos volat.

¶ Nota quō aquila pullis pigritātib⁹ et pigulbus cibū subtrahit rostro r vnguibus pcutit vt volare cogat. Sz nota q̄dā volāt nō sicut apis ad mel sed sicut vult. de quo legit̄ q̄ volat post cadauera putrida que sentit a lōge. Sic q̄dā citi⁹ volant post delectationem carnalē cadaueris putridi quā post dulcedinē paradisi. Igit̄ p̄io oñdit q̄ debem⁹ facere q̃rite. s. gaudiū paradisi sic fecerat aia dicēs. Cant. iij. In lectulo meo p noctes q̃siui quē diligit aia mea. Sequitur. q̃siui illū. Sequitur. Surgam r circuibo ciuitatem inuenerunt me vigiles custodiebant ciuitatem. r sequitur. Cū ptrāsissem inueni quez diligit aia mea. vbi tāgit auctoritas tria q̄ nos impediunt ab inuentiōe paradisi. Primum est carnis voluptas In lectulo meo. q̃siui. Per lectulum intelligitur voluptas carnis Ratio est. Locus in quo persona citius obdormit est lectus qn̄ persona bene vigilans in terra vt alibi super lectum cubata sta=

tim obdormit: ꝛ q̃to mollior tanto
facilıꝰ obdormit ꝛ difficilıꝰ excitat̃
sic pctm̃ in quo facilius obdormit
aia est voluptas carnalis. Un̄ ꝑso=
na vigilās cōtra alia pctā auariciā
ꝛc. Si cubet cor suū in voluptate
carnis per affectionē inordinatam
subito inueniet se obdormire i pra
ua delectatione. Fug. Judith. xiij.
Olofernes iacebat i lectulo nimia
ebrietate sopitꝰ i malle cubauerat
cor suū. sup Judith. In lectulo non
inueni quē diligit aia mea: lectus
q̄nq3 ita arctus est ꝙ ꝑsona iacens
sup vnū latus nō pōt vertere se su
per aliud: sed in lecto lato vertit se
de latere in lutū. Sic q̄dā in volu
ptate carnis iacēs quasi in lectulo
sup latus cordis ꝛ cōsensus interio
ris: sed timore mūdano nō audent
se vertere ad aliud latus. scz ad fa=
ctum. Quidam iacentis in lecto lato
vertentes se a latere cōsensus i la=
tus operis: ergo non inuenit para=
disum persona iacens in latere so
lius consensus multo minꝰ q̄ iacet
in latere cōsensus ꝛ operis. Amos
vj. Ue qui iacetis in lectis eburne
is ꝛ lasciuietis in stratis. Quomodo
inuenimus ergo requiem in lecto
voluptatis. Job. xxviij. Non inue=
nietur intra suauiter viuentium.
Un̄ iacentibꝰ in tali lecto. Job. vij.
Queritis me ꝛ non inuenietis.
¶ Nota dictum Augu. sup Math.
v. sic. Qui viderit mulierē ad con=
cupiscendum eā: ita vt nō refrene
tur illicitas appetitus. immo si fa=
cultas fuerit sacietur iam mechatꝰ
est in corde suo. ¶ Secundo impe
dit cupiditas circuitio. Cupidi cir
cū eunt. homo circuiens parum ꝑ
ficit in via cū multum laborat et
vexatur in tantum ꝙ q̄n meliꝰ cre
dit stare ꝓpter vertiginē capitis
cadit in lutū. Sic cupidus in via
paradisi nō ꝓficit: q2 nō recte vadit
sed circuit quasi papilio ꝛ cū homo
multū laborat faciēdo cōtractꝰ vsu
rarios: ꝛ interdū q̄n melius credit
stare vertigine capitis cadit de
morte subita in lutū inferni. De q̄
bus dr Jud. x. Diuiserunt sibi re=
giones vt circuirent eas: isti circu
erunt sicut lupus. De quo legitur
ꝙ volēs oues deuorare circuit oui
le quousq3 ꝓspiciat se cōtra ventū
ne canes eū pcipiāt per odorē tūc
deuorat oues: lana vero remanēs
est infecta ita ꝙ vestis: inde facta ē
immunda ꝛ plena vermibꝰ. Sic vsu
rarij volētes pauperes deuorare ꝛ
excoriare circuiunt eos ꝑ dolos ꝛ
malos cōtractus quos ponūt in lit
teris ne percipiātur vsure ipsorū
postq3 sic excoriauerint pauperes
dimittunt lanam: id est pecuniam
vxori ꝛ liberis inde veniunt ve=
stes et forature: sed certe vestes
sunt immunde plene vermibꝰ pec
catorū. Alij circuiunt ꝑ curiosita=
tem. j. ad Thimot. v. Discunt cir=
cuire domos nō solum curiose: sed
verbose et ociose sicut trocus q̄ a
puero proiectus i loco pulchro nō
quiescit: sed continue mouet pedē
quousq3 veniat ad fossam ꝛ lutum
vbi moritur. Iste sunt quasi vul=
pes que non audent ponere pedē
super paleam. Unde videns paleā
in via non audet ibi pedem pone=
re: sed circuit et circuiendo po=
nit pedem in fouea vel luto qd pe
ius est. Sic quidā nullo modo po
nerent pedem cordis super paleā
peccati venialis: sed post i occulto
ibi circuiunt tantum ꝙ cadunt in
lutum peccati mortalis. Tertio

impediunt demones tentando. In uenerunt me vigilantes: demon semper vigilat vt homines trahat ad peccatum. Job.xxi. In cōgerie mortuorꝫ vigilabis. Iste inuenit te: nec mirum Due persone eūtes per eandem viam faciliter se mutuo inueniūt. demon circuit. i. pe. i. leo rugiens circulum facit cū cauda quem aialia non audent exire. Unde mediante illo circulo detinens animalia ea deuorat ꝛ occidit sic demon facit circulum peccati cauda, mediante finalis penitētia quam falso promittit: ꝛ dum homines circulū peccati circueunt non exeuntes inde: qꝛ cōfidunt in finali penitentia a demone morte subita capiuntur: ꝛ sic demon circuit ꝛ tribulat quasi totum mundum. Amos.iij. Circuitur terra ꝛ detrahetur ex parte fortitudo tua. Sequitꝛ. Cum ptransissem inueni quē diligit anima mea q̄ transit tentationem ꝛ non sistit in ea inuenit paradisum: sicut ceruꝰ quē canis psequitur qn̄ [illegible] in via vel vadit pedetētim relinquens odorem quo canis eum sequitur: ꝛ quādoqꝫ capit anteq̄ꝫ veniat ad cubile. Ideo ceruus fugiēs facit magnos saltꝰ transiēs sicut breuius pōt: ita q̄ nichil odoris relinquit in via: tūc nō capitur: sed vadit ad cubicule. Sic psona sistens in tentatione vel vadens pedetētim relinquit odorem quādoqꝫ: id est delectationem ꝛ cō placentiam cordis mediante qua capitꝛ a demone anteq̄ꝫ veniat ad cubile paradisi: sed quādo pertransit. i. perfecte ꝛ velociter transit tētationē: ita q̄ nullus odor complacentie ibi remanet aīa nō capitꝛ sed transit ad cubile paradsi: ita trāsierunt in pſ. Torrentem ptransiuit anima nostra.

¶ Nota transiens torrentem vbi est in fundo lutum et superius glacies debilis si velociter transeat est in tuto. Si diu sistat aut lente vadat in periculo est: quia glacies quandoqꝫ frangitur et ipse cadet in lutū: sic sistens i tentatione musitando quandoqꝫ cadit in lutum peccati per consensum vbi velociter transiens est in tuto. Hebre.xi. Fide transierunt mare rubrū velociter pede sicco: ideo non fuerūt submersi.

¶ Secundo tangit quomodo debemus cor nostrum trahere sursum: hoc est summe necessarium. Ratio est scdꝫ Augustinū. Omne peccatū nimis diligitꝛ: ppt̄ hoc nimis reputatꝛ creatura existēs deorsum: et parum deus et celestia que sunt sursum oculo existēte deorsuꝫ que sunt sursum quantūcunqꝫ magna sint videntur modica sicut stelle apparent nobis parue ⁊ econtrario oculo existenti sursum que sunt deorsum apparent parua: intantum: q̄ si homo esset iuxta lunam videret aliam partem celi: qꝛ terra non appareret: ad esse; nec ipsum in aliquo impediret: sic cordi sito deorsum per affectionē bona celisti videntur parue reputationis. et econtrario cordi sito sursum cum deo totus mundus apparet nichil: ꝛ ideo ad diligendū deū multum et parum mundum: summū consiliū est cor suū sursum cuꝫ deo trahere. De tali persona dicitꝛ habitaculum eius sursum. sed modo habent multoꝫ morbum femine. De qua dꝛ Luc.iij. Erat inclinata: nec oīno sursum respicere poterat.

Sicut enim persona habens onus graue super caput non potest sursum respicere: sic nec anima peccatis ps. Iniquitates mee sicut onus graue. etc.

¶ Tertio ostēdit quod debet nos attrahere vbi christus sic attrahit sicut aquila pullos suos ad volandum: primo super eos volitando sed hoc quandoque non sufficit: quia pulli impinguati pigrescunt nolentes nidum exire.

Tunc aquila subtrahit eis cibum vt fame cogente volent: et quando nec istud sufficit verberat eos rostro et vnguibus. Sic christus nos de nido edixit: quia primo volauit in ascentione. Deuter. xxxij. Sicut aquila prouocans pullos suos ad volandum et cetera quibusdam hoc non sufficit: quia impinguati mundi delitijs nunquam vellent exire. Ideo christus subtrahit eis cibum bonorum temporalium: sed quandoque nec hoc sufficit. Multi enim perdiderunt bona temporalia qui cum cupiditate detinentur in mundo. Ideo christus percutit rostro dure increpationis et vnguibus morbi et persecutionis. ita promiserat ipse. Osee. xi. In funiculis Adam traham eos in vinculis charitatis. Adam primo fuit tractus a deo vinculo dilectionis in statu innocentie: et propter hoc christus passus est. Deinde volauit vt nos ipsum sequamur. iij. Pe. j. Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius. etc. Det nobis ipsum se qui qui est benedictus in secula seculorum. Amen.

¶ De eodem.

Trahe me post te. Cant. j. Lex matrimonij talis est quod vir non potest vxorem dimittere: sed tenetur cum ea cohabitare. Et si habeat peregrinationem magnam facere sicut transfretare vel aliquid tale tenetur vxorem secum ducere si peccat. Figura habetur Gene. xij. vbi dicitur. Egressus est itaque Abraham sicut preceperat ei deus: tulitque saray vxorē suā. Scriptura vocat incarnationem matrimonium. ps. Ipse tanquam sponsus procedens. etc. Ratio est secundū Augustinum. Matrimonium debet habere tria bona: scilicet bonū prolis fidei et sacramenti. Primum est vt mulier habeat prolem ad dei seruitium mancipatā: et hoc habuit humana natura per incarnationem: que enim antea erat sterilis facta est fecunda in operibus bonis virtute christi. Jacobi. j. Suscipite insitum verbum quod potest saluare id facere in operibus salutis abundare. Secundum bonum est bonū fidei et dilectionis vt alij non iungatur.

¶ Nota quomodo faciēs domino fidelitatem nichil retinet sed omnia ponit in manu domini: manus inter manus: pedes inter pedes: et osculatur ipsum. Item tercium bonum est bonum sacramenti; sed inseparabilitas. sicut corpus christi nunquam fuit a diuinitate separatum. Quis nos separabit a charitate christi: et hoc dicunt verba proposita vbi tanguntur tria. Primo allegat debilitatem nature. Trahe. quando persona non potest propria virtute ascendere: opus quod faciat se trahi vel portari. Modo non possu

mus ad christum propria virtute ascendere: quia corpus nos aggrauat sicut bolus impedit simiam ne ascendat super tecta. Ideo debem⁹ petere a christo vt nos trahat sicut promisit Osee.xi. In funiculis Adam trahan.xc.

¶ Nota quomodo Sanson fuit ligatus a dalida que interpretatur situla que vertit os puteo quousque impleatur aqua: z postea statim vertit ei dorsum et signat mundum. Primo neruis humentibus.id est carnalitate neruus est organum tactus. Secundo fuit ligatus in terra ad clauum ferreum cupiditatis Tertio funibus nouis superbie z vanitatis. Superbi enim volunt apparere noui homines sic ligatū Christus trahit primo per tribulationem sicut coquus trahit canem ad aulam vrendo ipsum aqua calida: et quando tribulatio maior et fortior. Si exaltatus fuero omnia traham ad meipsum.

¶ Nota q[illegible] in isto tractu laborauit vsque ad ruptionem venarū cordis. Nota quō latro dū extrahitur de carcere debet tenere cordā cum qua trahitur longos fac funiculos tuos.

¶ Nota quomodo latro facit cordam de vestibus eas dilacerando: econtra mulieres faciunt cordam ad trahendum homines ad peccatum.

¶ Nota qn̄ corda rumpitur iuxta exitum carceris latro cadit: extra versit. hieremiā funibus. Secūdo trahit per amorem sicut sol glaciē liquefacit z resoluit in vaporē z ad se trahit. Job.xxxiiij. Si direxit ad dominum spiritum illius z flatum ad se trahet. Sed quidā abscō dunt deo cor suum. ideo non calefiunt nec liquescunt: sed fortius cōgelantur. z indurantur sicut christallus cor eius indurabitur quasi lapis et stringetur quasi malleatoris incus. ¶ Nota quomō incus quo magis percutitur durior est: quomodo super incudem percutiendo cetera ferra domātur z ipse remanet durus et indomitus. In charitate tua dilexi te: ideo attraxi te miserans super omnia charitatem habētes quod est vinculum perfectionis.

¶ Nota de milite transmarino sustinente quinque plagas. Nota quō adamas trahit ferrum per confricationem z odor canem z columba domita siluestres.

¶ Secundo allegat rationē z iusticiam/me. quanto res minus innititur terre tanto deus magis regit eaz per se z attrahit prope se: sicut patet de angelis z homine. Tenuit magnum dexteram tuam.

¶ Nota qumodo Moyses ponēs manum in sinu protulit leprosam: sic persona retorquens bona opera ad propriam gloriam apprehensa manu eius eleuauit eam. Leua eius sub capite meo: z dextera ei⁹ amplexata est me z cū gloria suscepisti me. humilem spiritu suscipiet gloria. Dauid indutus ephod lineo: z conuersus populus deducebant archam cum nubilo.

¶ Tertio petit societatem securam. Post te. Tobie.x. Lumen oculorum nostrorum lumen dū portarē

ante non retro: sicut ypocrite qui xp̄m vt lumē portāt retro se alios illuminantes et ipsi in foueam cadunt. baculuz senectutis nostre. solatium vite spem posteritatis In te vno omnia habētes ⁊c. Adhesit anima mea post te sicut hedera adheret arbori et secura est a vento. ⁊c.

¶ Dn̄ica. f. ascensionis.

Vigilate in oratiōibus. j. pe. iiij. Volēs recipere donum trāscendens facultatē nature dz non solum vigilare diligenter: imo orōni instare iugiter: ad accipiendū tale donū qn̄q pl⁹ pfert orō q̄ sollicitudo. Matt. xj. Quecūq orātes petitis credite q accipietis. In pro accepturi sum⁹ donum spiritussancti istud transcēdit facultatem nature: quia est donū celeste Donū spūs scti dr celeste et spūale. Rō est. Orō hz duplicem motum. Vnū scdz virtutem ppriā elemētarē. s. fluere deorsum. alium scdm virtutez supiorē celestem. s. ascendere sursum sicut patz in fluxu q̄ mare sequit cursū lune In quo mare qn̄q ascendit sursuz contra impetum ⁊ motū fluminis descendētis deorsum ita q sūt simul duo mot⁹ contrarij. vn⁹ iferior fluminis inferi⁹ descendētis ali⁹ maris virtute celesti ascendētis sursum. Esa. lv. Cor impij q̄si mare fluens Istud cor hz duplicem motuz: vnū scdm inclinationē ppriaz nature corrupte q̄ est fluere deorsuz ad terrena pctā. Aggei. ij. Adolescēs duct⁹ ⁊c. Ali⁹ ē scdz virtutē celestem ⁊ superiorē spūsscti. s. q̄ ē sursuz ad diuina. Coll. iij. Que sursum sunt querite vbi xp̄s est: ita q hō scdz duplicem appetitū experit in se ⁊ sentit istos duos mot⁹ contrarios, scdz appetitū mētis superiorem mouet sursum ad seruitiū dei scdm appetituz carnis inferiorē mouet deorsuz. ad seruitiū pcti Rom. vij. Ipse ego mente seruio legi dei carne autē legi pcti. Verū est autē q ista cōtrarietas oīno cessabit i celo quia tūc caro nō mouebit ↄtra spm̄ imo spiritus ↄtra corpus et oia ptinentia ad corpus trahet et ducz p libito volūtatis. Jo. xj. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia traham ad meipsuz gn̄at dr. Si exaltat⁹ ⁊c. Quādiu eīn spūs cū carne conuersat sup terrā ab ea freqn̄ter trahit ⁊ indebite inclinat. Rō est: qn̄ ponderosum victū est leui i loco proprio. puta in cētro terre si pondus excedat leuitatem ponderosuz trahit secū leue. Si aūt leue fuerit in loco pprio puta sursū et leuitas excedit grauitatē: tunc leue trahit secum ponderosuz ⁊ graue: qr vnaq̄q res in loco proprio est maioris virtutis q̄ extra locū propriū mundus est loc⁹ terrenus ⁊ ideo caro trahit spm̄ sibi cōiūctū ad terrena: celuz ē loc⁹ ppri⁹ ipsi⁹ spūs. ⁊ ideo in celo spūs carni coniunctus trahet corpus ad celestia ⁊ spūalia. Job. xxj. post scoēz hoies trahit. Similr appetitus sensitiu⁹ peccatoris trahit rōnem ad terrena: sed in sctis rō trahit appetitum ad celestia. Sed vix est hodie qui non trahat ab appetitu carnis: appetitus enim rationis non potest trahere sensum ad deum sine adiutorio extrinseco virtutū ⁊ grē. Jo. v. Nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eum vbi dicit Au

Nemo venit nisi tractus quare il lū trahit et tunc nō trahit: noli iudicare si nō vis errare solū accipe et intellige si non traharis ora vt traharis. Sed quidam non orant vt trahāt imo non sustinēt q̄ trahāt. Graue nō pōt sursū trahi nisi ligetur fortiter ꝛ stringat̄ sicut lignū ꝛ lapis. Qui ḡ ꝑpter xp̄z non sustinet q̄ ligef ꝛ stringat̄ vinculꝫ penitentie ꝛ ꝑ ꝯsequēs non trahit̄ Contra talē dicitur Act.xxi. Ego non solū ligari ſꝫ et mori i hierl'm parat⁹ sū ꝑ noīe dñi nr̄i iesu xp̄i sic habemus duo. Primum ē q̄ volēs accipere donū excedens facultatē nature dꝫ vigilare ꝑ diligentiam ꝛ orare ꝑ precū instantiam Scd̄m ē q̄ intēdim⁹ accipere donū sp̄ūs̄cti Ideo beatus petr⁹ ꝯsulit nobis vigilare et orare.d. Uigilate ꝛc. vbi tanguntur duo que inclinant hospitē ad hoc vt ad domum aliquaꝫ veniat et descendat Unū est quando ministratur sibi diligenter Uigilate. Aliud est qn̄ inuitatur īstāter in or̄onib⁹ scd̄ꝫ hoc tāgūt duo q̄bus possu[...] aduētū sp̄ūs̄cti īpetrare. Primū ē administratiōis seriose sollicitudo. Unū q̄ facit hospitē ad domum aliquam iclinare est qn̄ sibi sollicite ministrat̄. Figura.iiij. Reg.iiij. d̄ heliseo. Cumqꝫ freque nter trāsiret diuertebat ad eam scꝫ sunamitem ꝛ cum subdit sedule in orationibus ministrabat nobis. Sic spiritussanct⁹ libēter descēdit ad personam que vigilat et cogitat quomodo seruiat diligēter. Uigil ate inquit ꝛce. Magnates inter ceter os ministros habēt virum specialem sibi ad mensam qui stat vigilans semper/ et attendēs ne aliud sibi deficiat sic ꝛ nos spiritualiter a spiritu sancto vocati debemus assistere vigilando at tendendo ne aliud in seruiti o nostro deficiat Lu.xxij. Uigilate ι.ti q̄ i omni tempore. Figura. Olim in principio ecclesie quedā sancta collegia omni tempore et in omni hora in dei seruitio vigilabant ita quod semper erant aliqui i ecclesia laudantes ꝛ xp̄o seruiētes. Per istum modum collegium diuidebatur in plures partes ꝛ dum vna prandebat quiescebat et con edebat. Alia in ecclesia cantabat ꝛ vigilabat ita quod partes collegij se inuicem iuuabant et semper aliqua pars in dei seruitio vigilabat Sic homo diuiditur in duas partes in hominem interiorem et exteriorem.i. in spiritum et corpus: ita q̄ iste partes debent se in seruitio mutuo iuuare sic q̄ licet corp⁹ comedat et dormiat spiritus ꝛ cor debent tunc vigilare ad deum q̄ꝫdiu non obdormiant cōsentiendo i peccatum sic ordinauerat ꝛ diuiserat collegium sponsa in seruitio christi dicens. Canti.v. Ego dormio ꝛ cor meum vigilat scd̄ꝫ Isido. Ouis sana dormiens licet dormiat et quiescat in terra semper habet caput eleuatum ad celum ꝛ erectum. Unde depressio capitis ad terram in oue certum signum est infirmitatis eius. Math.x. dicit christus. Mitto vos sicut oues Ouis ergo sana id est persona bona licet quandoqꝫ dormiat corpore et quiescat in terra caput tamē et mentem debet semper habere ad celum eleuatum. Unde depressio capitis id est mentis inordinate signum est infirmitatis. Figura Jone fugienti dominum/ dixit do

minus Ut quid tu corpore op pri-
meris surge et inuoca dn̄m deum
tuum. Sed dominus loquens de
quibusdam dicit. Matt. xxvj. Non
potuistis vna hora vigilare mecū
¶ Nota religiosi volētes certa ho
ra surgere ad vigilandū cum xp̄o
cōmuniter habent iuxta se horolo
gium continue currens et quosdā
ictus percutiens qui non excitant
dormientes. Sz qn̄ finaliter horo
logium cadit magnum ictum per
cutit ita q̄ dormiētes excitat ⁊ vi
gilare facit. Horologium cōtinue
currens est vita nostra cōtinue ad
mortem tēdēs. Ad Cor. xv. Quo
tidie morior ista vita habet conti-
nuos ictus continuas tribulatio-
nes que tn̄ parue sunt multos non
excitant a sumno peccati. Sz fina
liter qn̄ istud orologiū cadit. i. vi-
ta deficit tunc in morte est magn⁹
ictus magnus sonitus. p̄s. Perijt
memoria eorum cum sonitu. So-
nus mortis debet nos excitare vt
vigilem⁹. Aug. in episto. ad Dio
ny. Vigilare debet omnis xp̄ian⁹
ne eum imparatum inueniat dn̄i
aduentus. Imparatum aūt inueni
et deus illum: quem imparatū inue
nerit dies vlti mus vite sue. Debe
mus igitur in aduentu spiritussā
cti primo vigilare per diligentiaz
Unde ad Cor. xvj. Vigilate state
in fide viriliter agite confortami
ni in domino et omnia opera ve-
stra in charitate fiant.
¶ Nota q̄ auctoritas tāgit quat-
tuor in q̄bus sollicitudo ministra
tionis quem debemus spiritui san-
cto exprimitur primo i tenore per
cussionis stare in fide persona que
recipit aliquem sicut dn̄m princi-
palem et superiorem debet stare i
fide seruare fidelitatem in hoc q̄
nullū aliū dn̄m recipiat nulli er-
uat nisi saluo iure domini principa
lis et superioris. Dn̄s noster supe
rior est spiritussanctus vnde nulli
creature debem⁹ seruire vel obe
dire nisi saluo iure spiritussancti.
Unde sic facientibus dicitur fide
statis. Ius autem dn̄i superioris
est q̄ sibi primo pareatur et obedi
atur vnde qn̄ seru⁹ simul vocatur
a duobus dn̄is. Uno primo et prin
cipali alio minus principali ⁊ scd̄a
rio. Ex quo simul vocationi vtri-
usq̄ parere non potest debet obe-
dire primo principali dn̄o dimisso
secūdario et min⁹ principali. Sic
cum deus sit dn̄s principalis ma-
gis obediendum est deo quam vo
cationi cuiuscū q̄ creature. Act.
v. Obedire oportet deo magis q̄
hominib⁹. Unde cuiuscūq̄ perso-
ne voluntati cōtra dn̄z non est obe
diendum sed spernendum. Luce.
xiiij. Si q̄s venit ad me et nō odit
patrem suum nec matrem suam.
Sequitur Non potest meus esse
discipulus. Glo. Co[illegible]ione con-
iunctos diligamus ⁊ quos in via
dei patimus aduersarios odien-
do et fugiendo nesciamus diliga
mus quod sunt. Odio habeamus
eos qui in dei itinere nobis obsi-
stunt. Sic fatetur Iob. xj. Tu aūt
fidesias. Sed ecōtra multi serui
unt non propter amoris fidelitatē
sed propter lucri cupiditatem si-
cut stipendiarius magis: querit
augmentum lucri quam fidelita
tem domini. Ideo pro maiori lu-
cro frāgit fidem et dimisso primo
dn̄o copulatur aduersario eius sic
multi plus seruiūt christo amore
lucri temporalis quam amore fi-

dei z virtutū. Johan.sexto.quibusdam dixit christus. Queritis me nō quia vidistis signa sed quia ex panibus manducastis et saturati estis. Glo.Augusti. Non propter spiritū sed propter carnem.ne nos oporteat laborare. Et Gregor. in moral. Isti sunt qui ad ecclesiam vel religionem cōfugiunt propter famē excusandam seu dignitatem ecclesiasticam acquirendam. Isti sunt stipendiarij querentes lucrū z non christum: ideo pro modico lucro christum dimittunt z fidelitatem frangunt. Secundo patet ista sollicitudo in vigore defensionis. Viriliter agite. Homo tenetur hospitem suū protegere z defendere.

¶Figura Gene.decimo sexto.dixit Loth de angelis quos receperat in domo sua. Istis nihil mali faciatis quia ingressi sūt sub vmbraculo meo. Sic volens spiritui sancto seruire z ministrare .debet ipsum viriliter defendere. Viriliter inquit agite. Volens aliquem defendere hostem eius non fugat et repellit sed omnino occidit. Hostis enī fugatus z repulsus pōt de nouo redire z impugnare.sed hostis occisus postea nūqꝫ redit.

¶Figura.ij.Reg.decimo septimo Dauid philisteū non solum deuicit sed ipsum occidit caput presciendo:et sic populuꝫ dei defendit. Sic volens spiritum sanctum digne recipere debet eius hostem scilicet peccatum.non solum repellere:sed quantum potest omnino occidere. ¶Figura Judith. Fecisti viriliter eo ꝙ castitatem seruaueris. Ipsa enī vt spiritum sanctū defenderet per castitatem:non solum holofernem repulit sed decipiendo occidit. In quo docemur ꝙ volens castitatem seruare: non solum debet repellere dyabolum immo caput.id est suggestionem amputare. Isidorus de summo bono libro tertio. Dyabolus serpens est lubricus: cuius si capiti id est prime suggestioni non resistitur totus intima cordis dum non sentitur illabitur.

¶Sed nota quod Isidor.ij.ethimo.narrat quod est quidam serpens habens multa capita:scilicet quatuor vel quinqꝫ:ita ꝙ per qđlibet venenū euomit z effundit.vñ volens cōtra tales agere z pugnare necesse habet:non solum vnum caput sed omnia amputare:vel nō potest perfecte serpentem necare. Sic serpens luxurie habet plura capita.plures sensus: per quorum quodlibet venenum peccati euomit et diffundit.per aspectum tactū.et gressum. Unde volens contra istum serpentem viriliter agere necesse habet.non solum precidere vnum caput vnam occasioneꝫ peccati sed omnes. Matthei decimo tertio. Si autem manus tua, vel pes tuus.z cetera.

¶Sequitur. Abscide z proijce abs te. Idem subdit de oculo z cetera. Ad hoc monemur Paral.vigesimo secundo. Viriliter agite z confortamini z nolite timere:nec paueatis regem assuerum.et cetera.

¶Tertio patet ista sollicitudo in feruore persecutionis. Confortamini in domino. Ephese.sexto. Cōfortamini in dño et in potentia virtutis ei⁹. Virt⁹ xpi est sicut virt⁹ baculi:bacul⁹ est in se grauis z one=

rosus. vnde portare baculũ ē por=
tare onus tamen baculus iuuat ⁊
cofortat. ps. Uirga tua et baculus
tuus. ⁊c. ita q ipsemet xp̄s on⁹ suũ
leue facit ⁊ suaue. Unde Augusti.
Jugũ meũ suaue ⁊ sarcina mea le
uis. hec sarcina non est pond⁹ one
ris: sed ale sunt roborantes. ha=
bent em̃ aues sarcinam alarũ sua=
rũ: ⁊ tamen ab illis portant̄ i ter=
ra. sic qui portant alas penitentie
in terra. portant̄ ab illis in celum.
Sed nota bacul⁹ non adiuuat: nec
cõfortat portantē: nisi qñ ei innitit̄
et se sup eũ appodiat. Xp̄s multos
non adiuuat: nec appodiat: q2 sup
eũ non innitunt̄ nec in eo cõfidũt
sed in mundo. Esa. xxxvi. Confidis
sup baculũ arundineũ ⁊ cõfractuz
egyptũ: ⁊ cũ innix⁹ fuerit homo in
trabit in manũ ei⁹ ⁊ pforabit̄ eo.
Comparat mundũ baculo arundi
neo: pulchro exteri⁹ ⁊: vacuo iteri⁹
qui manũ innitentis sibi ledit: sic
mund⁹ mētē quã subintrat p amo
rem: sed in necessitate deficiens ip
sum ledit ⁊ perforat. ¶ Nota de il
lo qui somniauit q offerebat̄ sibi
duplex baculus qd̄ cum om̃es sui
interpretarent̄ illud somniũ. d. q
sibi deberet̄ duplex electio i duob⁹
episcopatibus: in crastino cecidit
de equo suo ⁊ fuit ita cõfractus q
p totam vitam suã cũ baculis duo
bus ambulauit. De talibus dicit̄
Johan. viij. Tela aranea4 fiducia
eius innitit̄ sup domũ suã ⁊ nõ sta
bit. Sed aliqñ psona in suo robo=
re deo innitit̄: ⁊ ideo confidenter a
deo iuuatur. Cant. viij. Que ē ista
que ascendit de deserto delicijs af
fluens innixa super dilectum suũ
sic innitebat̄ xp̄o Aposto. d. Om=
nia possum in eo qui me confortat.
Philippen. iiij. ¶ Quarto patet
ista sollicitudo in dulcore deuotio
nis: q oia in charitate fiant. Ser=
uiēdo magnatib⁹ inter cetera appo
sita est lingua serpētis veneno pur
gata ad qd̄ nihil nociuũ sustinet: ⁊
istud stat continue i mensa cũ om
nibus ferculis. Charitas sola est
que in xp̄i seruitio nihil patit̄ no=
ciuum: nec etiã venenosum. Unde
in mensa xp̄i ante oia debet poni.
j. Cor. iiij. In nobismetipsis cha=
ritatem habentes. sic in arbore p̄=
mo apponitur radix in qua rami
fundant̄. Sic in seruitio xp̄i primo
est habenda charitas ex qua om=
nes virtutes generantur: nec ha=
bet aliquid viriditatis ramus bo
ni operis sinon manet in radice
charitatis. Ideo scd̄m Apostolũ.
Ephe. tertio. Seruiēdo xp̄o: i cha
ritate: debem⁹ esse radicati ⁊ fun=
dati vt possimus comprehendere
cũ oibus sãctis que sit longitudo
latitudo sublimitas ⁊ pfundũ cele
stis palatij. Ad qd̄ nos pducat ⁊c.

¶ De sabbato penthecost.

Effundant̄ sup nos
spiritus de excel=
so. Esa. xxxij. scd̄m
doctrinam Diony
sij de ecclesiastica
hierarchia eccl'ia
militans exempla
ta est ab ecclesia triumphante
Unde ex modo ecclesie militantis
cognoscim⁹ modum triumphan=
tis sicut per exemplatũ exemplar.
Modus autē ecclesie militãtis est
q recipiens oblationem seu donũ
corporale: refundit donum spiri=
tuale. Unde propter hoc ecclesie
dant̄ dona corpalia vt refundant

spũalia. ¶ Figura. ij. Macha. xij. Iu
das. xij. milia dragmas argẽti mi
sit Ierosol. offerri ꝓ pctis mortuo
rũ misit, donũ corporale: vt recipe
ret spũale. s. remissionẽ peccatorũ.
ecclesia militans nunꝙ misit trium-
phanti donũ corporale gratissimũ
scꝫ xp̄ꝫ in ascẽsione sua fecit eccle
sie: sicut faciũt pauperes iacentes
ad portã domꝰ in qua fit festũ seu
nuptie: qui videntes ꝙ per se ipsos
nõ possunt introire: quia nunꝙ si-
bi aperirent porte: qñ possunt tene
re aliquẽ dño festi gratũ ⁊ dilectum
illud premittũt ante se cui aperiun
tur porte: tunc ipsi sequentes sub
vmbra illius intrãt: sic ecclesia vi
dens pauperes suos: ꝓphetas, pa
triarchas ⁊c. ab origine mũdi iacẽ
tes ad ianuas paradisi q̃ multo tẽ
pore intrare nõ poterant: quia ia-
nue clause erant: hoiem xp̄m deo
patri gratissimũ ⁊ dilectũ premisit
ps. Misit ante eos virũ: cui aperte
sunt porte paradisi: quo ingresso alij
eiꝰ adiutorio secuti sunt ⁊ saluati.
Apoca. xix. Vocat̃ nomen eiꝰ ver
buꝫ dei: ⁊ e[xer]citus qui sunt in ce-
lo sequebant̃ eũ: sic spũaliter si vo
lumus paradisum intrare debe-
muꝫ christũ premittere. Nota pre
mittẽs encenniũ dꝫ facere portari
ꝑ nũcios qui habẽt ingressum ad
dñm cui dꝫ encẽniũ pñtari: nuncij
portantes xp̄m sunt intellectꝰ ꝑ co
gnitionẽ ⁊ affectus ꝑ dilectionem.
Inter istos nũcios talis est differẽ
tia: qꝛ scđm hug. sup ecclesiasticã.
Dilectio itrat vbi cognitio foris
stat. Vñ illi q̃ xp̄m p̃mittunt ꝑ solã
cognitionẽ ⁊ speculationẽ: non in-
trant: qui vero premittunt xp̄m nõ
solũ ꝑ cognitionẽ: sed ꝑ dilectionẽ
intrant. Vñ talibus dicit̃. ij. Pe. j.
ad ministrabit nobis in eternũ re-
gnũ. Sic habemꝰ duo. pmũ est ꝙ
ecclia militãs excẽplata ẽ ab eccle-
sia triũphãte ⁊ pro munere corpa
li refundendo spũale. Scđm est ꝙ
ecclia triũphans nunꝙ recepit a no
bis donũ corporale gratissimuꝫ. s.
xp̄m in sua ascẽsione: iõ secure pos
sumꝰ sperare ⁊ petere effusionem
doni spũalis dicẽdo Effundam ⁊c.
¶ Ubi tangunt̃ quattuor rationes
ꝓpter quas cũ gaudio ⁊ desiderio
expectat̃. Primo ꝓpter largitateꝫ
copiose distributionis. effundam.
Sciẽdũ ꝙ ortus different̃, irrigat̃
a celo ⁊ ab ortolano: a celo irrigat̃
rore ⁊ pluuia ꝑ modũ effusionis:
ideo ꝯmuniꝰ ⁊ melius. celũ enĩ ef
fundit sup ortũ rorẽ ⁊ pluuiã: ꝯmu
niter sup oẽs arbores: ideo vniuer
saliter quelibet arbor participat
maius ⁊ minus scđm ꝙ est magis
vel minus disposita. Sed irrigat̃
ortus ab ortolano per modũ volũ-
tarie deductionis: inq̃ꝫtum. s. aquã
fontis sui artificialiter ꝑ conductꝰ
transmittit ad diuersas partes or-
ti: iõ ista irrigatio non est inutilis
sed quia magis placet ꝙ nõ semꝑ
est melior ⁊ fecundior. Quarto or
tus militãtis ecclie ꝑ modũ effu-
sionis a spũ scõ fuit rigatꝰ: iõ cõi-
ter ⁊ indifferẽter cecidit spũs san-
ctus sup oẽs. ideo vtiliter. qꝛ scđm
idoneitatẽ ⁊ capacitatẽ. Act. ij. Re
pleti sunt oẽs spũ scõ. ita fuerat ꝓ
missuꝫ olim. Ioelis. ij. Effundã de
spiritu meo sup oẽm carnem. absit
ꝙ aliquis aquã gratie quã debꝫ di
stribuere nõ effundat sup totũ or-
tũ: sed artificiose deducat ⁊ detra-
hat ad vnũ angulũ: nõ riget arbo-
rẽ de qua magis expedit. sꝫ q̃ ma-
gis diligit: tales si q̃ essent qđ absit.

nō irrigant ortū cōmuniter nec bē ne. sed partialiter ⁊ male. Jn ꝑso na talium dicit hierony. in episto la ad Fabiolū multa nos facere co git carnalis affectus: ⁊ dum ꝓxi mitatem respicimus corporū: cor poris ⁊ anime offendimus creato rem. Donū igitur spiritus sancti accipiendum est. Primo ꝓpter lar gitatē copiose distributionis (ef fundatur) de quo potest exponi il lud zacar. xij. Effundam super do mū Dauid ⁊ sup habitatores hie rusalem spiritū gratie: ⁊ tangit au ctoritas tres status hominum ad quos spirit⁹ sancti largitas se effū dit. Sunt enī quidam operantes: quidam speculantes: quidam istis expositis celestem gloriam expe ctantes. Super primos spirit⁹ san ctus effundit se: vt solide operen tur super domum Dauid. Dauid manu fortis. Jn magna domo di uersi operarij requiruntur. Sicut enī ad vnam ciuitatem perfectam requiruntur plures artes sibi īuicem seruientes: sic in eadem domo ad operationem perfectam vnius artis diuersi operarij requiruntur quorum quidam materiam prepa rant ⁊ disponūt. Alij docent seu di rigunt: alij exequuntur ⁊ formam inducunt: sic in domo ecclesie seu religionis ad perfectam operatio nem actiue operarij diuersi grad⁹ et officia requiruntur. Johan. deci moquarto. Jn domo prīs mei mā siōes multe sunt. Et inde est quod apostolus Corin. duodecimo. Do mum ecclesie seu religionis com parat diuersis membris in corpo re vno. ij. Thimo. secundo. Com parat eam diuersis vasis in ma gna domo, dicens. Jn magna do mō non solum sunt vasa aurea et argentea: sed et lignea et fictilia. Et istam r iā salutis beatus Do minicus in domo sua in religio ne fundauit ⁊ erexit vt dicatur de ipso illud Luc. primo. Erexit do mū salutis nobis in domo Dauid. Jnter cetera autem officia ad ope rationem necessaria: vnū est offici um lingue id est officium doctoris seu pretoris: cessante lingua a do ctrina sana ⁊ ordinata predicatio ne: cessat manus ab operatione.

¶ Figura Genesis. vndecimo: de edificantibus turrim: qui confu sis linguis statim cessauerūt ab edi ficatiōe operis. ¶ Sed nota inter edificantes ⁊ operantes: quidam edificant super petrā isti edificāt facilius: quia habent fundamentū de auantagio. Jtem securius: fir mius ⁊ stabilius est eorum edifici um. nec potest dirui. Alij edificāt sup harenā: isti edificant laborio sius querūt fundamentū in arena. nec inueniūt ⁊ periculosius est edi ficium eorū ⁊ ad modicū flatū ruit et cadit. Sic inter doctores qdam edificant supra petram. i. super do ctrinam: in petra xp̄o ⁊ sanctis su is solidatā ⁊ firmatā: sicut est do ctrina Thome qui vbiqꝫ doctrine xp̄i ⁊ sanctorū innititur ⁊ isti edifi cant facilius: habent de auantagio fundamentū: id est solida ⁊ firma pricipia quibus suppositis facil⁹ possunt dubia declarare: obiectio nibus respondere: et nouas ratio nes superaddere. Jtem isti edifi cant solidius doctrina eorū non po test cadere saltem q̄tum ad con clusiones que sacre scripture ⁊ au ctoritatib⁹ sctōrū innituntur. Unde isti assimilantur viro sapienti qui

edificauit domum suam super petram. Uenerunt flumina flauerūt venti et irruerunt in domum illa; et non cecidit fundata erā erat supra firmam petrā. Mat. vij. Alij edificāt supare nā super fantasias suas ꝛ rationes instabiles his qui edificāt laboriosius querunt, fundamenta dictorum suorum nec inueniunt q̄ conclusiones false non possunt habere solidū fundamentum edificium ipsorū cito corruit ꝛ cadit similes viro qui edificauit domum suam super arenam.

¶ Sequit. Domꝰ illa cecidit ꝛ fuit ruina eius magna. Mat. vij. De differentia istorum doctorum dicitur in fig. ij. reg. iij. Facta est lōga concertatio inter domum Dauid ꝛ domum Saul. Dauid proficiens et semper seipso robustior domus autem Saul decrescens quotidie Saul abutens. Justum est qđ doctrina abutentium sacra doctrina doctrinam sanctorū īdebite exponendo quotidie deficiat et descrescat. Doctrina ista est edera Jone que prio [illegible]uit viridis faciēs vmbrā vñ letatꝰ est Jonas sup edera letitia magna s; stati post īuēꝰ est vermis in ea vnde edera exaruit.

¶ Secūdo spiritus sctūs effundit se super contemplantes vt lucide speculentur habitatores hierusalem. hierusalem visio pacis nō potest esse recta operatio sine speculatione. Nauta eñ primo cōtēplat astra q̄ moneat nauem artifex primo erigit oculum ad exemplar cōtemplandum q̄ manuum ad operandum sic non potest esse recta operatio docendo predicando nisi precedat speculatio audiendo et studendo. Fig. ij. cor. xij. Paulus regula ꝛ forma p̄dicatoꝝ p̄mo raptus est ad tertiū celum ꝛ archana verba audiuit: postea p̄dicauit. Figu. geñ. xxviij. Jacob in scala tāgēte celū vidit angelos dei ascendētes ꝛ descēdētes: q̄ doctores sancti p̄mo debēt ascendere ad contemplationem ꝛ studium supernorum. Secundo descendere ad doctrinā indigentiū ꝓximoꝝ. Grego. i moral. Perfectus p̄dicator nō est q̄ ꝓpter ɔtēplationē operādā negligit aut ꝓpter operationē cōtēplandā postponit. vñ Ezech. ꝓpheta describens sctā aialia: inter cetera dicit manus hominis. i. exercitium sancte operationis. ideo dr. Jsay. xij. hierl'm euāgeliū dabo ad hoc institutus ꝛ datꝰ est ordo noster. vt primo sit hierl'm studēdo diligēter secūdo euāgeliū p̄dicādo vtiliter.

¶ Sed nota senes non sunt apti ad contemplationem iuuenes habentes oculos claros ꝛ fortes melius et limpidius contemplantur Jste ordo in principio in iuuentute fuit multum studiosus ꝛ contēplatiuus in studio scripture in sancta deuotione: modo venit ad debilitatem ꝛ senectutem: ita q̄ iam nō curat de statu contemplationis nō vult stare in hierusalem. Figura. ij. Regum. xix. dixit Dauid ad bezelat. Ueni; vt requiescas mecum securus in hierusalem qui renuit ire allegans senectutem ꝛ dicens. Octogenarius sum hodie: numq̄ vigent sensus mei ad discernendū bezelai interpretatur: filius. Jgit Dauid rex. i. beatus Dñicus institutor et rector noster vocat nos fratres ordines sui ad hierusalem ad statum cōtemplationis ordo renuit excusat se q̄ est. senex: non

solum octogenarius sed vel nonagenarius: et plus hodie est ānus nonagenari⁹. viij. sed certe ista excusatio nulla est scđm phm si senex haberet oculum iuuenem videt vtiq3 vt iuuenis: lз ordo sit senex/tñ hз oculos iuuenes oculatos acutos subtiles. Quare ergo non bene cōtemplaē: Rñ. maxime impedit oculi cōtēplationē nimia apertio palpebrarum et ecōtra iuuat clausula vnde vespertilio male videns đr habere palpebras nimis aptas & latas: sic mlti de ordie hñt palbras cordis delatas et aptas mūdo. i. mūdanis negotiis i. familiaritetes notitias &c. Jō diuīa min⁹ recte min⁹ lucide speculantur. ¶ Tertio spūs sanctus effudit se sup expectantes vt placide p̄estolentur spiritum/ gratie. Expectant clerici gratiam sup beneficium vacaturuз. Uidēs sup bñficiū adipiscendū nōdū adeptū placide et patienter nec libenter recedūt a seruitio illoꝝ qui eis gratiā impetrauerunt donec bñficiū adipiscantur immo diligentius solito seruiunt ei. Christ⁹ in sua bñdicta ascēsione impetrauit nobis & pcurauit gratiā spūs sancti sup bñficiis & p̄bēdis celestibus. Jo. i. Lex per moysē data ē et veritas p Jesuз xp̄m facta est. Ista grā oibus ē indifferēs & cōmunis Act. x. In nationes grā spūs sancti effusa est. Uerū m ista gratia est sup bñficiis celestibus adipiscēđ. & nūdū adept; Ideo debemus expectare patienter et xp̄o qui nobis impetrauit istam gloriā seruire diligēter ps. Expecta dñm viriliter age. cōfor. cor. tu.⁹ susti. dñm.

¶ Sз nota qñ & hō hз grāз periculum est de ei⁹ amissione re integra qñ nō eo est vsus de facili pdit eā; sic homo habens gratiam spiritus sancti nō vtens ea in operis executione/ merito pdit eam exēplo illius qui talentum abscondit in terra. Matth. xxv. de talibus dicitur pūer. xx. Gratie fatuorum effundētur: boni autē gratiā sibi datāз cōseruant applicando ad vsum p operationem bonā: exēplo apli dicentis Coꝝ. iij. Gratia eius in me vacua non fuit: sed abundantius his oibus laboraui. ¶ Secūdo pñcipaliter est donū spūs sancti acceptādū pp̄ter ptātē fructuose gubernationis sup nos: acies quātūcūq3 bñ ordinata indiget duce & gubernatore. Fig. iudit. j. Filij israel quātūcūq3 bñ ordinati inter nolentes tñ pugnare. dixerunt. Quis ascendet ante nos contra chananeum & erit dux belli. De ecclesia militante dicitur Canticoꝝ sexto. Terribilis vt castrorum acies ordinata. In acie ordinata debiliores ponuntur in medio fortiores in principio et in fine. In principio ordinem contra hostes publicos & patētes persecutores tyrannos posuit aplos martyres. De quib⁹ dicit heb. xj. Sancti per fidem vicerunt regna opati sunt iusticiam. sequit fortes facti sunt in bello. Similiter in fine ecclesie. i. nō misit nos in quo fines seculorum deuenerunt. Coꝝ. x. Contra occultos latentes. s. hereticos: ad quoꝝ impugnationem est ordo specialiter institutus: ad pugnandum vero melius posuit sup nos gubernatorem et ducem spm sanctum. de quo in p̄s. Signatum est sup nos lumen vultus tui dñe. ¶ Nota dux habens in exercitu

multos stipendiarios inter quos quidã adhuc nulla stipendia recеperũt qñ tales fortiter ꝛ fideliter pugnant dux marie hꝫ oculum su per eos quomõ possit eis retribuere stipẽdia digna dare: spũs sctũs dux et gubernator exercitus ab origine mũdi multos habuit ꝛ hꝫ stipendiarios. Sed quidem eorũ iã diu est ꝙ stipendia receperunt sicut sancti apli ꝛ martyres iã sunt in celestibus pmiati. Mach. xiij. dicit ꝙ Symon armauit viros virtutis sue et dedit eis stipendia. alii qui recipiunt quotidie stipendia corporalia vel terrena: sed paupe res religiosi sicut nos militant in futura vita stipendia expectãtes. Uñ isti non querunt modo vultuꝫ dei cõsiderantes quõ finaliter stipendia eis reddet. dicentes illud ps. Illuminet vultũ suũ sup nos ꝛ misereat nři pp quod dr lumem istius vult⁹ signatũ: lꝫ pmissio non facta p litteram nõ sigillataꝫ sit inefficax ꝛ inanis facta: tñ litteram sigillatam [illegible]tentico sigillo et signatam firma ꝛ cetera est. pmissio autem de stipendijs ꝛ mercede pauperis immo omnium pauperũ xpi scripta est in euangelio Mat. xix. dixit petrus. Ecce nos reliquimus oĩa ꝛ secuti sum⁹ te qd ḡ erit nobꝭ Ecce xpi rñsio. Oĩs qui reliquerit ꝛc. sequitur centuplũ accipiet. i. vitam ꝛc. hanc aũt litterã vocat Johannes scriptum librum intus et foris signatum sigillis septẽ. Apo. v. de istis pauperibus i quodã sermone dicit in euang. zache⁹ certe cui⁹ laus ẽ dimidiũ suorꝫ bonoꝝ dedit pauperibus. Sed ego multos zacheos hic video q̃ nil sibi ex omnibus reliquerunt quis michi scribet euangeliũ de zacheis istis immo de peccatis. Isti eñ fiducialiter loquuntur dño. Ecce nos relinquimus oĩa ꝛ sequuti sumus te sed scriptum est in euangelio hesterno: in libro vite scriptum est ꝛ signatum.

¶ Tertio donum spiritussancti est acceptandũ pp facilitatẽ fructuose operationis spũs nullius membri corpori motus seu operatio: est in facultatem hois nisi mediãte spiritu vitali. Uñ membrũ parasicum seu precisum sicut non recipit spm vitalem ita non hꝫ motum nec operationẽ que sit in hoĩs potestate Jo. vi: dicit. Spũs est q̃ viuificat: caro vero non prodest q̃cq̃. Unde sine gratia spirit⁹ sancti nřla est operatio que meritorie sit in hoĩs potestate ꝛ libertate. Corin. iij. Ubi spiritus dñi ibi libertas. Uex est ꝙ sicut scdm legem. Exo. xxi. ser u⁹ seruiendo sex ãnis dabat postea libertati: sic caro seruiendo spiritui sex annis id est in vita presenti que est tps operis et laboris sex diebus opaberis. Exo. xxiij. pt pmereri libertatẽ. de qua Ro. viij. Creatura liberabit a seruitute corruptionis in libertatem glorie filij dei. vñ de isto spiritu dicit in ps. spũs tu⁹ bonus dedu. me ꝛc. Inter oĩa que spiritus seu ventus deducit sunt nubes. vnde nubes superius eleuate calore solis. Nullum proprium motum hãbẽt: ꝛ inde est ꝙ eleuate amari a spiritu. ad terrã deducuntur quã effundendo imbrẽ irrigant et fecundãt ysa. xx. dicitur de predicatoribus. Isti vt nubes volãt isti amore xpi eleuati a mundo nullum motum ppuum nullã malam voluntatem

ppria debet habere: sicut nec ar=
cha testamenti proprios pedes.
Unde eleuati a mari id est amari
tudine huius mundi mediante spi
ritu sancto debent duci et reduci
ad terram aridam peccatorum: vt
vrbem pdicationis Fundendo eis
irrigent ꝛ fecundent. De talibus
dicitur i psal. Dedit sicut oues po
pulum suum. Item deducis velut
ouem Joseph. Item tenuisti ma=
num dextram meam: ꝛ in volunta
te tua deduxisti me.

¶ Quarto acceptādū est donū spi
ritus sancti propter dignitatē glo
riose dōnationis in excelso. In ec=
clesia collatio maiorum dignitatū
pertinet ad personas i excelso gra
du existentes. Collatio spirit⁹ san
cti fuit collatio maxime dignita=
tis. Inter nuncios maioris digni=
tatis sunt illi quibus plus creditur
solo verbo ꝙ litteris siue scriptis
Christus volens habere nuncios
quibus creditur solo verbo predi
cationis fecit hoc mediante spiri=
tu sancto. Act. j. Accipiēt virtutē
superuenientis spūs sancti in vos
et eritis michi testes in hierl'm iu
dea ꝛ samaria. ꝛ vsqꝫ ad vltimum
terre. Vñ qꝛ collatio spūs sācti fuit
magne dignitatis: idō facta ē a xpo
qñ fuit in excelso glorie sue. Treñ.
j. De excelso misit ignem in ossib⁹
meis: ꝛ eripiet me. Sicut ei vapor
terrestris eleuatur sursum inflam
mat⁹ et ignit⁹ sic et aīa terrestris
corpe aggrauata ñ eleuat nec ascē
dit in celū ad deū: nisi igne spūs sā
cti inflammet. Figu. iiij. re. ij. Cur
rus igneus et equi ignei diuiserūt
vtrūqꝫ: ꝛ ascendit helyas per tur=
binem in celum. ad quod nos per=
ducere dignetur ꝛc.

¶ De die penthecostes.

Descēdit ignis de ce=
lo. Apoca. xx. scdꝫ na
turam post ascensum
nubis a terra ad ce=
lum solet ventus et
tonitruū descēdere: ꝛ
cum tonitruo ignis inflāmās ꝛ il=
luminās illō super qō cadit. ꝛ hec
est ratio quare tonitrua ꝛ fulgura
sepi⁹ fiunt in estate ꝙ in hyeme: qꝛ
virt⁹ solis estate fortior pl'res nu=
bes eleuat scriptura vocat corpus
xpi nubē. Apo. xiiij. vidi nubē can=
didā filiū hois sup nubem carnis
corp⁹ xpi nubes dr. Nō est lꝫ qñqꝫ
materia ex q̄ nubes sumitur fit in
sipida ꝛ amara sicut terra vel ma
re nubes tñ semp est dulcis nil hñs
amaritudinis qꝛ nubes formatur
ɣtute celi; terra aūt informatione
nubis accipit qō est dulce ꝛ sapi=
dū relinquēs amarū. Sic qꝛ corp⁹
xpi fuit formatum ɣtute spūs scti:
lꝫ materia hui⁹ corpis. s. natura hu
mana cēt corrupta ꝛ amara p pctm
Geñ. vj. Ois caro corruperat viam
suā tñ in xpo non fuit amaritudo
pcti sed dulcor grē. Jo. j. Vidimus
eū plenū gratie. Sic habem⁹ duo.
Primū est qꝫ nube ascēdente ad ce
lū cito post descendit tonitruū cū
igne. Scdꝫ p nubē intelligit corp⁹
xpi ista nubes in die ascēsiōis ascē
dit super oēs celos. iij. Reg. xviij.
Nubecula parua quasi vestimen=
tū hominis ascendebat ideo cito
post apostoli audierunt magnum
ventum et tonitruum cum quo de
scendit spūs sanctus i specie ignis
sicut dicunt verba proposita De=
scendit ꝛc. vbi tanguntꝫ tria. Pri=
mo spiritus sancti valor ꝛ proprie=
tas ignis. pprietas ignis ē purga

re et mūdare ad perfectā em̄ lotionem et mūdationē nō sufficit aqua sine igne. Coquus anteq̄ ponat cibum in poto quandoq3 lauat ip̄m bis vel ter aqua friga: et nunq̄ tamen perfecte mundatur sine igne Unde ignis potum calefaciens et cogens bullire inde extrahit spumam et īmundiciam quā eijcit quādo fortis est potus in quo ponitur Cibus anime est in hoc poto: auari ponunt diuitias voluptuosi carnes dicunt tamen q̄ ista sunt bene lota diuitie bene acquisite. Persona sancta et honesta: videtur aliq̄bus q̄ nichil sit ibi lauandū tamē credo q̄ si ignis spiritus sancti bene calefaceret cor nostrum inueniret in diuitijs aliquid spume et immundicie: q2 male acquisite a te vl' a predecessoribus: amate seruate: et male expense. In diuitijs semp est aliqua spuma peccati. Eccl'.xi. Si fueris diues non eris immunis a peccato. Hierony. sup Isay. Ois diues iniquus aut heres iniq̄. In familiaritatibus et affectionibus personarum ... aliquid spume et immundicie: sicut ex confricatione argenti et pergameni ex confricatione lilij et manus quantūcunq3 munde. Igitur spiritus sancti dicitur ignis: quia potum cordis calefaciendo purgat omnem spumā et immundiciā eijciēs: ita testatur anima sancta hoc igne inflāmata. Treno.j. dicens. De excelso misit ignē in ossib9 meis et erudiuit me.

¶ Nota aīa dicit se purgatam per sp̄m sanctū. Primo a cupiditate tēporali de excelso. Differentia est inter ignē existentē inferius i terra et illū q̄ venit de celo: q2 ignis inferior primo incipit operari exterius ponatur pomum in igne primo calefit exterius. Ignis veniēs de celo cum tonitruo subtilior est et primo operatur interi9 quantēdo vulnerat cor interi9 et tamen nō apparet in facie exterius quandoq3 aurum vel argentum in bursa consumit redigens in puluerem: et non ledit bursam: argentū in bursa pecunia in corde: sicut enim argentum bursam inflat et aggrauat sic cor diuitijs: inflatur supbia: aggrauatur auaricia et sollicitudine. Sz nō sic ignis sp̄us sancti vulnerans cor amore charitatis: ita q̄ persona pp̄ter diuitias nec superbia inflatur nec propter earum acquisitionem retentionē. &c. nimis grauat̄ sp̄s sanctus facit facili9 et libētius erogare q̄ accipere Act. xx. Beati9 est magis dare q̄ accipere.

¶ Ad pugandum istam cupiditatem spiritus sanctus venit de celo ps. Prospexit d̄ excelso sancto suo. Secundo purgat a voluptate carnali. Misit ignem in ossibus meis Ossa alba igni apposita plus dealbantur: caro adherens exterius consumitur: medulla latens interius exsiccatur. Sic ignis spiritus sancti psonas albas castas dealbore; pl9 dealbat carnales affectiōes omnino deuastat medullam pinguedinem praue cogitationis et delectationis exsiccat. Sicut em̄ ossa medullis plena citius putrescunt, et vermes cōtrahunt: sic psone praui s cogitationibus et delectationibus plene. De tali dicitur Job vicesimoprimo. Uiscera eius plena sunt adippe et medullis ossa illius irrigantur. Sed ignis

spūs sancti hic totū exsiccat. ita fecerat hiere. di. factus est in corde meo quasi ignis estuans: clausus in ossibus meis. ꝛc. ¶ Tertio purgat a cecitate spūali ꝛ erudiuit me magna cecitas est. ꝛ ruditas cōtinue sollicitari d vita breui trāsitoria. ꝛ negligē vitā eternam ab ista cecitate purgat ignis spūs sancti docēs vtilia ad salutē. Scdʒ phm inter nos ꝛ celū est ignis q differt a terreno: qꝛ ignis est subtilis ꝛ clarus. Uñ nō ipedit visionē celi ꝛ stellarū: imo iuuat saltē sicut mediū: ſʒ ignis terrenus existens in grossa materia ꝛ obscura impedit videri quod est vltra ipsum: sic ignis cupiditatis ꝛ voluptatis grossus et obscurus excecat. ps. Supercecidit ignis ꝛ nō viderūt solem. Sed ignis spiritus sancti subtilis ꝛ clarus facit nos videre pertinentia ad salutem: de sic edocto dicitur in ps. Beatus homo quē tu erudieris dñe. ¶ Secundo tangitur aduentus eius modus siue qualitas descēdit. Natura ignis est ascendere et non descendere: descendit tñ ignis qñqꝫ in fumo quando cādela extincta recenter emittit fumū magnum ꝛ calidum si superponatur prope candela accensa: tunc mediante fumo ignis descendit cādelam extinctam accendens. Scriptura vocat feruentē orationē fumum. Apoc. viij. Ascendit fumus incensoꝝ de orationibus sanctoꝝ. Spiritus sanctus ignis est. vñ si vis ꝙ descendat in te opʒ te habere fumum ardentis ꝛ deuote orationis. Augu. exo. xix. dicit qñ deus voluit dare legem amoris totus mons synai fumigabat eo ꝙ descendebat dominus super eū in igne quo datur intelligi. Si vis facere spm̄ sanctū in te descendere: opʒ te hēre feruentē ꝛ deuotā orationē: quō aūt talis oratio habeat tāgit auctoritas tria pūcta ad hoc necessaria. Primo ꝙ ponat ibi tota cordis intētio totus mons ex paruo ligno non surgit magnus fumus maxime qñ non totum ponitur in igne: sed diuiditur et truncatur. cor nostrum paruū lignū est. vnde nisi tota eius attentio et amor in oratione ponatur nō reddit fumū qui facit spm̄. s. descēdere. Exēplum terribile. Christus post resurrectionē suā sepe pmisit aplis ꝙ post ascēsionē eis mitteret spm̄ sanctum Apostoli vero turbati fuerūt audito recessu: qꝛ hec locutus sum vobis tristitia impleuit cor vestrum tunc dixit eis. Quia si non abiero paraclitus non veniet ad vos. Modo querunt sancti Augu. Greg. et ceteri quare non poterat dari spiritus sanctus nisi xp̄us recederet: sunt ne xp̄s ꝛ spiritus sanctus hostes cōtrarij non potentes simul habitare. Rñdent glo. ꝙ apostoli christum presentem diligebāt non solū amore spirituali inq̄tum deus: sed quadam affectione mundana et humana inq̄tum homo: qñ cor eorum erat diuisum: sed in eis non erat fumus adeo calidus: ꝙ posset spiritum sanctum facere descendere. Quid ergo dicemus de personis: quarum cor est sic diuisum: ꝙ vna pars est parisius ꝛ alia rome nescio quid nisi ꝙ cor sic diuisum: nō pōt facere magnū fumum tale cor est simile cādele quā vetula volens offerre beate virgini: pmo figit eā ꝛ ad altare beati Martini deinde ad altare beati Niclosi. ꝛc.

applica. ¶ Scđo opȝ qꝫ cor sit reclusũ ꝛ solitariũ: qꝛ sit extra strepitũ mundi: qđ notatur in ṽbo sinai qđ interpretaꝛ gressio tẽtationis. Melior medicina q̃si ad cauẽdas tẽtationes ẽ seipȝ tenere solitariũ ꝛ reclusum: de corde nr̃o est sicut de aqua in hyeme: quedã aque currũt ꝛ expanduntꝛ sup terram sicut pluuales: ꝛ ille non fumant nec etiam calide sunt sed frigide et congelate: qꝛ frigus et ventus eas vndiqꝫ ferit et penetrat: alie sunt recluse intra terram. Ubi nec vẽtus nec frigus possunt attingere: ꝛ iđ sunt calide. Ista est ratio q̃re boni fontes in hyeme nõ cõgelantꝛ sed calide sunt ꝛ fumãt. Sic spiritualiter cor mobile non cessant currere p domũ: si est in do monon cessat currere nec potest sedere in camera: sed oportet qꝫ vadat ad videnduȝ transeuntes per vicos: si est in ecclesia vel sermone: oportet qꝫ semper teneat caput eleuatum ad videndum: ꝛ iudicandum transeuntes: oratio talis cordis non potest esse fumus multũ calidus: nec mirum frigiditas peccati ꝛ ventus tẽtationis sufflant vndiqꝫ per aures linguam: et oculos: non est mirum si spiritus sanctus non descẽdit ad orationem suam: sed persona que recludit se solam in camera vel in domo: siue tenet se inclinatam et faciem velatam si ipsa est in ecclesia ipsa fons bonus in terra reclusus ꝓpter qđ potest emittere fumum calidum. s. oratiõẽ deuotaȝ que faciat descendere spiritũ sanctũ: ita diciꝛ Exo. xix: Dñs descendit sup montẽ sinai. i. super cor reclusum et solitariũ quod facit orationem deuotam est iteratio ꝛ frequentati o: qđ importaꝛ per verbũ fumigabit: facilius est facere fumare et calefieri lignum quod frequenter fuit iuxta ignem q̃ȝ id qđ modo venit de nemore totum frigidum ꝛ congelatum qđ mirũ cuȝ id sit nunq̃ȝ sine gelu: aliud erit totum combustum: sic cor nõ assuetũ in deuotione ꝛ oratiõe difficille potest fumare ꝛ calefieri in oratione Sed illud qđ sepe fuit iuxta ignẽ facile fumat et facit spm̃ sanctum descendere. Isa. viij. Cor tuum ne formidet a duabus caudis titius fumigabit. Tertio possumus videre locum exitus a deo de celo. Calor celestis differt a terreno in hoc qꝫ calor celestis amara facit dulcia sic pꝫ in fructũ digestione: ecõuerso ignis terrenꝰ dulcia facit amara: qꝛ cõuertit in cinerẽ. Eccli. xxxiij. Nichil dulcius q̃ȝ respicere in mãdatis dñi. ꝛ tñ calor terrenoꝝ istaȝ dulcedinẽ cõuertit in amaritudine cogitatio cordis ardens in corde peccatoris perdit suam dulcedineȝ sicut gutta roris cadens in mari cor impij quasi mare feruens ecõuerso. Spũs sanctꝰ q̃ est calor celestis amarum facit dulce. s. penitentiam paupertatem. Ecce quõ si misceatis guttam aque amare cũ dulcedine mellis perdit suã amaritudinem: et sic dulcis. spũs. s. docet te proijcere guttam amaritudinis in dolium mellis: docens qꝫ tota amaritudo pnie transitorie ob aliquid minus est sup dulcedine paradisi q̃ȝ gutta super dolio: et hanc virtutem habet a loco ortus sui qꝛ descẽdit a deo. ps. Celi distillauerũt. ꝛc. et cito post. Paradisi in dulcedine tua deus. Spũs sanctꝰ venit de celo vt faceret nos sentire

dulcedinez: par adisi inin pauperta te z penitētia qz ipsa: est salsa dulcis. Unde Johannis. sexto Dixit Petrus ad Jesum. Dñe ad quam ibimus: verba vite eterne habes ad quam nos perducat. zc.

¶ D Idē de eodē sermone.

Unctio ei⁹ docet nos de oībus. j. Johā. ij. Aug. i enchiridion. Deus adeo bonus ē q nō pmitteret fieri mala nisi ide possent elicere bona pter qd patiēter sustinēdū est qñ tribulationē imittit: qz qñq tribulatione corporali elicit cōsolationem spiritualē. Ro. iij. post lachrymationem z fletū exultationem infundis: vñ eius verbera bene debemus sustinere: quia si pungat etiam vngit: pter quod scdm Greg. figurat per samaritanum: qui appropians vulnerato alligauit vulnera eius infundens vinum z oleum: ergo si pūgit etiā vngit/immo pungit vt vngat.

¶ Exēplū habemus tpe moderno qñ xpus ascendens reliquit aplos taliter fuerūt puncti z grauati corde: qz hoc loquut⁹ sum vobis tristitia ipleuit cor vestrū Joh. xvj. Ipe tñ voluit q haberent hāc tristitiā vt meli⁹ vngerent: vt āplius desiderarēt spm sanctū/z pleni⁹ reciperēt. Si em nō abiero paraclitus nō veniet ad vos. Jo. xvj. super Grego. Si corpus non subtraho. ad amorē ipūs non attendo. Ideo xps facit sicut magister auis nobilis. Quando auis accepit predam et est auida de eius comestione: tunc magister dat ei comedere de eo qd in preda delicatius est de corde vl de cerebro: z totum residuū subito subtrahit sibi: alioqn si nō subtraheret sibi: caro pme pde: ita iplerer se z satiaret eā q ad aliā nollet volare. g apli postq recuparauerūt predam suā: xpm quē in passione pdiderant fuerūt auidi de ei⁹ dilectione corporali: z iō dedit eis xps aliqntulū cōmedere de eo qd dulci⁹ fuit in xpo loquēs de gloria sue resurrectionis: sz hoc fuit modicū gustauerunt q̄ suauis est dñs: qz per. xl. dies apparēs eis z loquēs d regno dei postmodū subtraxit eis corpus suū ne satiarent se de eius amore vt essent audiores de volando ad aliam predam: ad predam spiritus sancti: qz scdm Aug. minus deum amat qui cum deo aliquid aliud nisi pter deum amat. In quo docemur subtrahere ab amore et familiaritate mundana: quādo percipimus q impedit feruorem deuotionis: esto q nullum sit ibi peccatum Augusti. Oīs creatura vilescat. vt christus in corde dulcessat. Habemus igitur duo. Primū est q apostoli fuerunt in magna angustia pter xpi ascensionem. Scdm est q deus propter hec dimittit amicos esse in tristia: qz tristitiam conuertit in cōsolationem. Sic fecit apostolis postq ei fuerunt desolati pter recessum christi misit eis spm sanctū consolantē eos perfecte fuerunt enim apostoli desolati in recessu xpi propter tria. Primo quia perdiderunt totum suum amorem. Secundo: qz pdiderunt suū doctorem. Tertio qz perdiderūt totum suum valorem: pter qd mirū fuit qñ talē tantum donum perdiderunt q corda eorum nō crepuerūt: spūs sanctus cōsolatus est eos pfecte pter tres virtutes quas hab

ꝓpter istum triplicem defectum. Habet em̄ primo virtutem ignis amoris nutriendi ꝛ expandre vnctio. Unguētum seu pinguedo est fomentum ignis qm̄ lichino cādele adheret trunco lampadis nisi circū stet pinguedo olei vel cere statim deficit et extiguitur. vnde volens custodire ignem debet ipsum nutrire pinguedine. Exod. xxvii. Precipe filiis israel vt offerāt oleū de arboribus oliuarū purissimum vt ardeat lucerna semper in tabernaculo: sic dico vnguentum ꝛ pinguedo gratie dei nutrit ignē amoris. Uñ qm̄ ignis amoris adheret cordi vncto ꝛ impinguato ꝑ deuotionem pōt conseruari ꝛ durare: ꝫ qm̄ est cor est macrū et aridū ignis amoris non pōt ibi durare sed statim extingitur et ideo volens ignē diuini amoris habere et conseruare debet se ad deuotionem et pinguedinē preparare: sicut fecit Magdalena. Joh. xii. Maria accepit libram vnguenti nardi pistici preciosi et tan[illegible] auctoritas tria puncta, propter que Magdalena fuit ꝑparata ad recipiendum spm̄ sanctum que debet habere volens spiritum sanctuꝫ digne recipere. Primū est de peccatis dolor seu cōtritio. Maria amaritudine plena quā to cor plus dolet et amaricatur de defectibus suis tanto deus plꝰ dat de consolatione et dulcedine gratie. ps. Secūdum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tue letificauerunt animā meā. Deus facit sicut bonus medicus: quanto medicina est amarior plus ponit ibi de dulci zucara: vt medicina leuius sumatur Sic quanto dolor de peccatis maior et amarior dn̄s plus dat consolationis spiritualis qui facit dolorem penitentie nō sentire. Eccl. xxxi. Sufficiens vno erudito exēplum viuum in dormiendo non laborabit et non sentiet dolorē Ber. Nil ē bone Jesu qđ ꝓ te facio: et si aliquid est nō sentio pre amore Exēplū cōueniēs in ꝯsecratione ecclesie solū crux vngit. In cōfirmatiōe ēt vngitur frōs in modū crucis ꝛ silr in extrema vnctione semper ponitur oleū in modū crucis Sic dꝫ esse eccl'ia in qua deo seruitur tēplū dei sctm̄ est qđ estis vos eoꝝ. ꝙ si fiat qm̄ xp̄s ꝯsecrat vngit oleo ꝯsecratiōis solū crucē i pnias quā ꝓ eo facis. Itē debes eē cōfirmatꝰ nō erubescens, seruitiū xp̄i. Itē debes eē vnctꝰ cōtra periculū mortis peccati semꝑ in forma crucis: qꝛ deꝰ dat dulcedinem sue grātie portantibus ꝓ eo crucem penitentie. Jo. xx. Maria stabat ad monumentū foris plorans qꝛ. s. inuenit sepulchꝛuꝫ vacuū et sine iesu. Seqtur. conuersa vidit Jesū. In quo docemur ꝙ qm̄ sepulchrum xp̄i cor nr̄m inuenimꝰ vacuuꝫ et sine xp̄o debemꝰ flere et sic venient angeli immo ipsemet ad consolandū nos igitur primū ꝑparatoriū ad receptionē sponsi est peccatorū amaritudo. Joh. vlti. Salutate Mariā q̄ multum laborauit. Sequitur dulcedo consolationis. Secūdū ē mūdatio cordis ꝑ confessionem pistici ꝑciosi liquor ꝑciosꝰ debet poni in vase mundo et forti. nemo mittit vinū nouū in vtre veteri alioqn rūpitur vt et vinū effūdit mat. ix. ꝛ ideo volens recipe spm̄ sctm̄ dꝫ parare cor mundū ꝑ ꝯfessionē et forte propositū abstinendi a pctō.

propter qđ sitim extinguit non aq̄ mundi. Joh. xiiij. Qui biberit ex aqua hac sitiet iterũ. De bonis nature dicitur Apoc. vij. Non esurient neqꝫ sitiẽt amplius.

¶ Tertio hꝫ virtutẽ dãtia stabilir et tendre. De oibus hoc nemo facit ꝙ doceat oẽꝫ sciẽtiã nec aliqua medicia hꝫ ꝟtutẽ ꝯ oẽꝫ morbũ immo nec plꝰ valet ad vnũ iꝑ ad aliũ Spũs sctũs docet oia et oẽꝫ morbũ curat. Sap̄. vij. Oim artifex docuit me sapientiã. Seqnt̃. Oẽꝫ habẽs ꝟtutẽ oia ꝓspiciẽs oiꝫ artifex Cõtra. Nõ docet diuitias ꝯgregare per vsuras et auaritiã ꝛ q̇ oẽ đt nil excipit in eo ꝙ oia dat subiecta nil relinquit ei non subiectum Rñ. Tẽporalia nil sunt ꝙ patet qꝛ quã to plus de eis in fossa cordis proꝗcitur magis est vacuum. Auarꝰ non implebitur pecunia. Eccli. v. Hiere. iiij. Aspexi terrã et ecce vacua erat et nichil ꝛ paulo post conuersio nem apertis oculis nil videbat et id eo licꝫ non doceat amare terrena docet tamẽ omnia ad salutem pertinẽtia. j. Coꝛ. xij. vbi loqt̃ de gratijs hec oia operatur vnus et idem spũs. Sequit̃. Omnẽ hñs virtutem. s. curandi oẽm morbũ sicut virtus celestis per vnã stelam infrigidat per aliam calefacit ꝛc. Non sic virtus elemẽti qđ hꝫ virtutem particularem ꝛ contractam virtus spũs sãcti quia celestis oia põt p̄s. Spiritus oĩs eiꝰ oĩs virtus eoꝝ. Oia ꝓspiciens que fiũt in palam et in occulto retro et ante Cant. ij. Ipse stat post parietem respiciens per fenestras prospiciẽs per cancellos. Hebr. iiij. Omnia nuda et aperta sũt oculis eiꝰ. Et h̄ debet nos stimulare ad bonuꝫ. Boe de ꝯsol. Magna nobis inducta est necessitas ꝓbitatꝫ qui oia facimꝰ añ oculos iudicis cũcta cernẽtis.

¶ Nota de barbitonsore latrõe qui furatus fuit bacconẽ quã xp̄s veniens in forma viri cõuertit quia cum vellꝫ radere caput eius inuẽit a pte posteriori duos oclos. Cui stupenti xp̄s ait. Ego sum xp̄s qui cum istis oculis vidi te furantem baconẽ qui statim cõtritꝰ penituit et factꝰ est sãctꝰ hõ. Rogabimꝰ dñꝫ ꝛc.

¶ Itẽ de eodẽ ser. iij.

Spiritꝰ domini repleuit orbẽ terraꝝ Sap̄. j. Pricepsrediens de victoria victis hostibus et capta preda solet terram bonis ditare et replere.

¶ Exemplum de Cesare augusto: qui habita victoria contra germanos et ceteras nationes rem publicam astrinxit propter qđ et augustꝰ appellatur Figu. iiij. reg. habita victoria ciuitas samarie: que primo erat in penuria et egestate repleta est bonis. Dominus ac princeps noster christus in die ascensionis in terram suam celestem reuersus est victis hostibꝰ ꝛ capta preda. Uñ cantat eccl̃ia. Redit cũ victoria capta ducens spolia et hec rationabiliter. Contingit ei qñqꝫ inter aduersarios qꝰ vnus pugnat pro tota in certamine singulari pro tota cõitate ꝛ tuuc sic victoriam ita spolia dꝫ habere fig. i. reg. Dauid p̄ toto isrl̃ pugnauit cõtra Goliaꝫ ꝛ habuit arma eius. Figu. Judith pugnauit contra holofernẽ: ei eo victo habuit spolia militia: sic xp̄us quia i terra siguleri ꝓ toto humano gñe demonem vicit ꝛ mundum

ideo spolia eius dirupit et accepit. Sed hodie diuidũt bona eccl'ie et spolia sicut spolia torneamentorum. In torneamẽtis illi qui hñt victoriã lucrant spolia: sustinẽt ict9 et verbera. De spolijs tñ nihil hñt imo heraudi q nõ faciũt aliqd nisi clamare et illos ispicere. illi portãt lucrũ. Sic in eccl'ia illi q meritis et orõni bus vincũt demonẽ de spolijs ecclesie. i. de bonis tẽporalib9 parũ aut nihil hñt heraudi q nõ faciũt nisi clamare et alios stimulare: digito autẽ suo nolũt labores tangere implent bonis ecclesie. Sic habem9 duo. Primũ est q dñs victoria habita captis spolijs solet terrã ditare et bonis oib9 replere. Secundũ est q xpus in ascensione reuersus est ad celũ habita victoria capta preda. et iõ terrã suã, pri9 indigẽtẽ .i. eccl'iam militantẽ repleuit bonis spũalib9 et ditauit: sicut dicunt verba pposita. Spũs etc. Ubi tria tangunt ptinentia ad bonũ dñm. Primũ est doctrinalis sapientia. Spũs. Scdm liberalis influentia repleuit. Tertiũ gñalis puidentia orbẽ terrarum. Primo ergo tangitur doctrinalis sapientia: spũs dñi: corpora subtilia sicut aer vent9 appellant. Uñ dicit Act. ij. Factus est de celo sonus tanq aduenietis spiritus etc. Et ista scdm naturã qñq cõdensant et cõuertunt in nubẽ: postea calore solis resoluunt in pluuiam terram germinare faciũt et fecundant: sicut impletũ est in apostolis in die ista: euangelizabant vobis spiritu sancto misso de celo. ij. Pet. primo. Spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti dei ho.

¶ Sed nota qñ nubes eleuate replentur humore: tunc superius faciunt ventositatẽ: et in mari tempestatem. sic quãdo superiores replent vento vanitatis et presumptionis sine humore deuotionis: tunc non habent inter se nisi vanitatẽ et generaliter in ecclesia tẽpestatem. De quibus in epistola, quasi nubes sine aqua que a vẽtis circunferuntur. ¶ Secundo tangitur liberalis influentia repleuit. Homines in timore et desolatione positi, aduenientẽ consolatione replentur gaudio et solatio. Apostoli propter recessum xpi fuerunt desolati, ppter iudeos inter quos remanebant et erant timore repleti: et iõ in aduentu spiritus sancti gaudio sunt repleti: vt dicere possint illud Thobie duodecimo. Bonis omnibus per eum repleti sumus. et illud Psal. Repleti sum9 mane mia tua et exul. et delec. sumus. Natura intantum abhorret vacuum: q corpora que de natura sua habẽt ascẽdere et esse sursum ne sit vacuum ad inferiora descendunt: sicut patet de igne et aere. Si corpus vel vas aliquod aqua vel terra euacuetur: spũaliter plus abhorret deus vacuum q natura et ideo vbi cor cupiditatis terra vel aqua vanitatis euacuatur: spũs sanctus: licet natura eius sit esse superius: tñ ad replendũ tale cor se humiliat et descendit. Figur. iiij. Regũ Fluxit oleũ qdiu vasa vacua fuerunt. Unde quia corda apostolorum erant cupiditate et vanitate: vacua: ideo fuerunt spiritu sancto repleta. vt dicatur de quolibet illo Psalmiste. Qui replet in bonis desideriũ tuũ. ¶ Tertio tãgitur generalis prouidentia orbem terrarum. Crescẽte dño debet crescere

puidentia.scdm Bern. Xpus ante ascensionem: et licet appareret dns terre: qr i passione sua fecit eã tremere: dns maris: cũ se sub pedibus prebuit tñ scdm naturã humanam nõ apparebat dns celorũ sed i ascẽsione apparuit. et ideo tunc pmo habuit puidentiã orbis terre: et nõ solum terre sed etiã celi. scdm illud ps. Dñi est terra et plenitudo eius orbis terrarũ etc. ¶ Sed nota isti clerici recepti ad puidentiã alicuius superioris: nõ expectant qñq tẽpus puidẽtie: sed relicto eo cui debẽt seruire: et qui vult eis pro tẽpore puidere transferũt se ad aliũ statũ: et cõtrahunt matrimoniũ propter qd puisione sunt idigni. Sic quidẽ positi in puisione et seruitio xpi: nõ expectãtes tẽpus debite puisionis relicto seruitio xpi: cõtrahunt cũ dyabolo et mundo: et ideo sicut sui fugiant: christi prouidentia sunt indigni: et qr isti impugnãt dñm orbis terre: non puidebit eis dns orbis terrarũ. Sapieñ. Pugnabit contra insensatos orbis terrarum. Rogabimus dñm etc.

¶ De festis penthecostes.

Vnctionem quam accepistis maneat i vobis. j. Joh. ij. scdz poetam. Non minor est virtus q̃z q̃rere parta tueri. Cuius ratio est: quia non virtus nec prudentia rẽ acquirere: nisi pp̃ter cõmodũ sequẽs: nec amiciũ nisi pp̃t cõmodum qd facit: postq̃z acquisitus est: qd nõ fieret nisi bene custodiret: ideo nõ minor est: imo maior virtus est bene custodire q̃z bene acquirere: et maxime verum est: in bonis spiritualibus. Cuius ratio est: peregrini euntes ad terrã ignotaz qui habent pecuniam que non recipit in terra ad quã vadunt: et est periculosa in portãdo: nõ libenter portant eã nec custodiũt: sed tradunt mercatoribus illius terre: recipiẽtes ab eis litteras: quibus quousq puenirant quo ibant: omnia necessaria exhibent: litteras vero illas portant et custodiunt diligenter. ij. Cor. quinto. dicitur. dum sumus in hoc corpore peregrinamur a dño. bona tẽporalia: sunt moneta que non recipitur quo tendimus. diuitie nõ pderũt in die vindicte. Item sunt periculose ad portandũ. j. Thim. vj. qui volunt diuites fieri incidũt in laqueum etc. ¶ Nota homo q submergitur: trahit ad se quicquid pot capere: et ita fortiter tenet in manibus quod habet: q nõ potest ab eo auelli: quod tamen fatuũ est. quanto eñ habet manus magis plenas: tanto grauior est et descendit pfundius intra aquã. sic diuites trahũt ad damnationem post se quotquot cathena sui argẽti capere possunt: vxores: liberos etc. qñ argentũ est male acquisitum quoquot ligati sunt: huius pecuniã detinendo in dãnationẽ trahuntur. Item diuitias quas habent ita fortiter tenẽt q non possunt ab eis auelli ad restituendum vel erogandũ. qd fatuum est: qr quãto diutius retinẽt alienum: tanto peccatum grauius: et ideo profundius ducit in infernũ: ergo moneta tẽporaliũ debet tradi mercatoribus paradisi: pauperibus in elemosynam: qr elemosyna impetrat et conseruat gratiam dei. Eccl. Elemosyna viri: quasi sacculus: gratiam hominis: quasi pu-

pillã ꝯseruat: gratia est quasi littera quaꝫ habet anima post morteꝫ ad habenduꝫ bona paradisi. Act. iiij. Per gratiam dñi nostri iesu xp̄i credun⁹ saluari. Habemus ꝙ duo. Unum est ꝙ gratia est littera: qua possumus habere oĩa bona paradisi. Secundū est: ꝙ tanta est virt⁹ bene custodire: sicut bene acquirere. vnde quia gratiã spūssancti accepimus monet nos Johãnes euãgelista. ad eius custodiam. b. vnctionẽ ꝛc. ꝛ tangit tria. Primo huius gratie bonitatẽ ꝛ valorẽ. Unctio valet contra morsum musce ꝛ puncturam: musca eĩ mordens et pungens alias vnctum ꝛ pingue tollat partem vnguenti. non tamẽ elicit sanguinem: sicut cuꝫ mordet alias macrum: verum est ꝙ musce magis insequūtur ꝛ molestãt alias vnctum ꝛ pingue. quam macrum: sed tamen minus ledunt. qꝛ macrū vsqꝫ ad sanguinem pungunt. pinguis vero solum tollunt vnguentum: sic gratia spiritussancti scꝫ valet cōtra morsum ꝛ puncturam demonis: quando eĩ mordet: tẽtando animaꝫ siccam ꝛ macram sine gratia spūssancti elicit sanguinẽ ꝑ consensū qñ mordet aiaꝫ vnctã grã. s. s. lꝫ tollat partẽ de vnguēto deuotionis ꝛ cōsolationis: nō tamen elicit sanguinẽ peccati ꝑ ꝯsensuꝫ. Uerū est etiã ꝙ demon insequit̃ ꝛ molestat tentando aiam vnctam gratie plus quã macram: tñ minus ledit: qꝛ licet tollat partẽ ꝛc. dum tñ fugiat ꝑsona muscas: posset ei muscas ita diu: sup se dimittere: ꝙ primo suggerent totū vnguētuꝫ eius deinde elicerent sanguinẽ. Sic ꝑsona quantūcunqꝫ vncta debet fugerẽ muscas. id est tentationes: peccatorū occasiones: alioquin musce id est demones primo suggerent vnguētū sue deuotionis. tandẽ aia facta macra eliciet sanguinẽ peccati. Figura. j. Reg. xvj. vbi dicit̃ de Dauid Samuel tulit cornu olei ꝛ vnxit eū in medio fratrū eius: statim saul incepit eum persequi. Dauid autẽ fugiens saluatus est. Unde habet̃ figura in Exod. Candelabrum stabit cuꝫ lucernis suis ante altare aureū: in quo aboletur incensum corã archa testamenti i introitu tabernaculi pones labium iter altare ꝛ tabernaculū: ꝙ implebit aqua: ꝛ assumpto vnctiōis oleo vnges tabernaculum.

¶ Auctoritas ista primo tangit: quō ꝑsona debet esse vncta grã spiritussancti: vnges tabernaculū. vocat gratiã spūssancti. s. oleum. Ratio est. Oleum valet contra apostema: apostema qñqꝫ est molle ꝛ tenerum interius ex parte cordis: tunc est periculum mortis: quia crepat interius ꝛ putredo cadens sup cor extinguit. Quãdoqꝫ econtra apostema est durū interi⁹ ꝛ molle exterius ꝛ tunc non est periculū: imo signū sanitatis: quia crepatur extra ꝛ putredo exteri⁹ fluēs purgat corpus apostema plenū putredine est persona plena diuitijs. Jacobi. j. Diuitie vestre putrefacte sunt. Sicut eĩ pomū putrescit aliquando. qꝛ violēter tollitur de arbore cum lapide vel baculo: ita ꝙ quassatur et qñ nimis diu reseruatur. sic diuitie putrescunt. vel qꝛ violenter tollunt̃ furto/rapina: vt vsura. Scđo qꝛ licet bene acquirãtur: tñ qꝛ nimis diu seruant̃ ꝛ non dãtur. qñ opꝫ. Modo ꝯtigit ꝙ istō apostema est ꝑsona plena diuitijs

exterius pauperibus est dura: ita quod nõ potest exire per elemosynaz: interius quo sibiipsi est mollis tũc est periculum mortis spiritualis: quando vero interius sibiipsi est dura exterius aũt mollis labijs, pia et cõpatiens: tunc non est periculũ: quia diuitie exuntes exterius ad pauperes purgant animã a peccato: ad hoc valet gratia spũssancti per donũ pietatis: quia mollificat cor ad opera mie. Ita dr. i. Macha. Dauid in sua mia consequutus est regnum. ps. Inueni dauid seruuz meũ etc. oleo sãcto vnxi eum. Secundo tangit cõmoda que facit hoc vnguentuz quorũ primũ est cognitio illuminata. Candelabrum stantem cum lu. s. que est veritas summe necessaria ad salutem. Ratio est. In quadrigando maximũ periculũ est: quando equus qui debet alios precedere et regere est cecus: quid pdest quod quadriga sit onusta bonis mercibus: equi fortes et prompti ad eundum: si equus ductor sit cecus quadrigã et alios equos: et seipsum precipitat in lutum vel foueã. Persona illuminata discretione: debet regere totam vitã hominis et opera quantumcunque sit onusta virtutibus: habet voluntatez: fortẽ: et prõptã ad se regendũ: et si persona sit ceca que debet se regere totũ est pditũ: to tũ cadit in foueã vel in lutuz. In vitis patrũ dicit quod coram Anthonio fuit semel disputatum que virtus esset maior: vno dicẽte quod humilitas: alio quod paupertas etc. dixit Anthonius maiorem esse prudẽtiã, pbans per hoc quod tempore suo heremita qdã quasi oẽs hñtes virtutes preter prudẽtiã ad sugestionẽ demonis vt eẽt martyr statim in puteũ seipm submersit homicida suiipsius. pter quod dicit Exo. xxvij. Ardeat lucerna in tabernaculo meo. ¶ Sz nota lucerna eleuata sup cãdelabrũ melius illuminat: faciẽs videre subtus et supra lucerna sita inferius: vt abscõdita sub vase potius illuminat faciẽs videre solũ circa se: sicut pz de lãpade eleuata in medio ecclesie: et sita sup terrã: vel abscõdita intra fenestrã. Sic qñ psona discretionẽ suã eleuat ad cognoscẽdũ deũ et ptinẽtia ad salutẽ: illuminat superius in regimine aie et deorsum in regimine corporis: tñ in regimine aie nichil videt: similis pisci qui dum est in mari videt bene et sibi puidet qñ est in mare nichil videt nesciẽs se conducere. Sic psona in mari mũdano bñ videt sibi puidens in diuitijs et delitijs etc. sed in exitu maris in morte nihil videt nescit animã conducere. Luc. viij. Nemo accẽdens lucernã operit eam vase aut subtus ponit: sed super candelabruz vt intrantes lumen videant etc. Uerum est quia lucerna super candelabrũ est in periculo extinctionis a vẽto: sic cognitio eleuata. quin extinguit vento vane glorie hanc cognitionem dat spiritus sanctus. s. per donuz sapientie in regimine diuinorum et donũ scientie in regimine terrenorũ. Ideo bene cõparat oleo quo illuminat nauta descẽdens ad fundum maris: portat tñ oleũ in ore: quo emisso illuminat: ita quia clare videt oia pericula q. sunt in fundo maris. sic habens in se grãm spũssancti per donum sapientie et scientie illuminatur per viam maris mundani. Ideo consulitur. i. Reg. xvi. Imple cornu tuum oleo. Tertio

spūssanctus dat charitatem inflā-
mantē altare aureum per aurum
intelligitur charitas. Ratio est au
rum dat pulchritudinem omnib⁹
metallis vt patet in deauratione/
sic charitas omnibus virtutibus
primi ad Cor.xiij Si distribuero
omnes facultates .zc. Sed nota
maxime impedit deauratonem
ventus quando interponitur inter
metallum z aurum qz impedit im
mediatā coniunctionem. Uentus
superueniēs nō impedit qz iā pcessit
cōiūctio metalli et auri z sic mul-
tū impedit pulchritudinē z valorē
boni opis vent⁹ vane glie. Unde
qñ aliqd intercedit inter op⁹ z aurū
charū qz op⁹ nō fit prīo z pncipal'r
ppter deū sz propter vanā gloriaz
tollitur et perdit suū valorē z pul
chritudinē sz qñ aurū diuini amo
ris imediate coniungitur operi:
qz opus fit pricipaliter ppter deū
licet ventus vane glie sequatur nō
tñ tollit operis pulcritudinē z va
lorem nec ppter hoc cessandum ē
a bono ope. Exēplo beati Ber.
v. Nec ppter te incepi nec ppter
te dimittā p aurū ģ intelligitur cha
ritas. Apoc.iiij. Suadeo tibi eme
re aurum ignitū probatū. Sz no-
ta dicit altare aureū non deauratū
Utrum vas aureum sit vel deau-
ratum non perpenditur in colore
quandoqz enī fulgidius est deaura
tū qz aureuz. Sed hoc scitur per
duram confricationē in duriciz
confricatione vas d auratū pdit
pōd⁹ z pulchritudinē zc. Sic verū
persona sit aurea per verā chari-
tatē interius ā deaurata exteri⁹ p
falsam hypocrisim/ nō apparet in
colore exteri⁹ qñqz ei psona hypo
crita plus fulget exteri⁹ in habitu
qz persona vere aurea p charitatē
Sed cōfricatio psecutiōis tribula
tionis z vituperij ostēdit quid sit
aurum qd deauratū:qz persona au
rea ppter confricationem persecu
tionis z hmōi non mutat pōd⁹ sui
amoris nec colorē faciei:imo dili-
git persequentē non ostendēs sibi
signa inimicitie. Deaurata psona
est ecōtra in psecutione mutāt pō
dus amoris in odiū pulchrā faciē
incuruatam.zc.z ostēdit se nō esse
aureā/imo deauratā.iij.Reg.vij.
salomō fecit cūcta vasa aurea i do
mo z altera aureū. Hāc charitatē
dat spūssanctus in dono fortitudi-
nis qua hō pro peccato vitādo ex
ponit se periculo mortis. ¶ Sz no
ta ossa galli sunt venenū auri: vñ
mixta auro feruēti ipsum oīno cō-
sumunt p gallū q multū vacat libi
dini itelligit voluptas carnis q est
venenū charitatis destruēs ipsam
z cōsumēs. Luc.x.iiij. Spūs carnē
z ossa nō hz qz amor cū admiscetur
carnalis pcupiscentia: vel affectio
spūalis eē nō pōt. Quarto dat spūs
sanctus honestā cōuersationē ten-
toriū in introitu tabernaculi. Tē
pore guerre in ecclesiis z domibus
relig. solet poni crux vel depingi:
vel ymago alicuius sancti ordinis
quo videntes hostes pertranseunt
non ponentes ibi ignem sed in do-
mo vbi nullū signū sanctitatis ap-
paret sed potius dissolutiones et
tales inuadunt z succendunt. Sic
demones personā in cuius conuer
satione et gestu nullum apparet si-
gnū sanctitatis sed poti⁹ dissolutio
nes illam inuadunt et succendunt
tentationibus. Sed in cuius ge-
stu et conuersatione crux christi z
signa sanctitatis et maturitatis

apparent illi non audent appropinquare vel loqui. Exod .xxvij. In introitu tabernaculi fiet tentoriũ ex iacyntho. Jacynthus herba est habens colorem celestem ꝛ dat sã ct.ã deuotionẽ labiũ iple aqua. Lapis de quo fit calx qñ extrahitur ď fornace extinguitur ꝛ frigescit cor exiẽs de fornace charitatis ꝑ peccatũ extinguitur ꝛ frigescit ita ꝙ nichil valet ad operãdum nisi roretur aqua deuotionis spũssancti/ sed qñ sic roratur calescit et reuiuiscit vtile in edificio spirituali. Apo.xxij. Qui vult accipiat aquã vite gratis.

¶ Secũdo supponit ꝙ ista gratia eit in nobis recede quam accepistis ita promissum fuerat Act.ij. Accipietis virtutem spũssancti su peruenientis.

¶ Tertio monet ꝙ si bene custodita ꝛ ꝯtinue maneat ĩ nob;. Oleũ ꝓsitũ ĩ vase ꝑforato habẽte grossa foramina nõ stat sed stati effũditur positum vero in vase habente parua foramina non stati effũdit̃ nec taz diu manet quia porros exit guttatim. Unde oleum non bene seruatur nisi in vase solido non habente foramina nec magna nec parua. Sic in corde habente grossa foramina peccati mortalis gratia spũssancti non stat sed statim effunditur. Per parua vero foramina peccati venialis licet nõ statim/ tamen paulatim ꝛ guttatim deuotio exsiccat. Unde si vis gratiam spiritussancti in de receptam bene custodire oportet cor tuum esse vas solidum et vnctum cõtra grossa foramina peccatorum mortalium et parua peccatoruz venialium. Et tales erãt apostoli de quibus dicitur Johan.xiiij. Paraclitum dabit vobis vt ma neat vobiscũ in eternum. Quod nobis cõcedat ille qui est benedictus in secula seculorum. Amen.

¶ De trinitate sermo.j.

Tres vnũ sunt scd̃m philosophũ perfecta amicitia ad plures ꝑsonas simul haberi nõ põt: qd̃ maxime verũ est qñ habent diuersas ꝛ cõtrarias voluntates: tunc enim seruiendo vni displicet alteri. Luce.xvj. Aut em̃ vnũ odio habebit et alterum diliget: aut vnum sustinebit et alium contennet. Alioquin: si plures persone sunt omnino concordes ꝛ vnius simplicis voluntatis: idem est diligere vnam et plures: seruire vni ꝛ pluribus. Ad deum debemus habere perfectaz amicitiam: quia in hoc perfectio vite humane consistit. Col.iij. Sup omnia charitatem habentes quod est vinculum perfectionis: ꝙ patet ratione ꝛ exẽplo. Rõne scd̃m Aug.... Sicut aĩa est vita corporis ita deus vita aĩe. Sicut ergo maxima perfectio corporis est in sui vnione ad animaȝ que est vita eius naturalis: ita maxime perfectio anime consistit in sui vnione ad deum que est vita eius spiritualis. Exemplum in natura secundum Marcianum. Maxima perfectio lune consistit in sui coniectione ad solem tũc ei facies eius supior ex parte celi illuminat. Quãtũ autẽ ꝑdit de ista coniũctio ne/ tm̃ ꝑdit de sua ꝑfectione ꝛ superiori illuminatione: s; illuminetur inferius. Sic ꝑfectio cordis humani cõsistit in sui coniunctiõe ad deũ

solem iustitie p dilectionē & charitatem: tunc em̄ facies cordis illuminatur superius ex parte celi. Un̄ ad talem illuminationem docet nos propheta Esa.xl. Surge illuminare hierusalem: qr venit lumē tuū & gloria.&c. Quantum autē recedit ab ista coniunctione cū deo tm̄ perdit de perfectione & superiori illuminatione quantuncunqz inferius ex parte terre luceat diuitiis & honoribus. ¶ Nota luna qn̄ elongat tm̄ a sole qr ei directe opponit omino eclipsat qr contingit ex duobus punctis.s.in capite & in cauda draconis: tūc em̄ terra interposita omnino impedit lumen solis. Sic qdē tm̄ elongant a sole iustitie & gratie qr ei directe opponūtur per mortale peccatum qr fit dupliciter. Primo in capite draconis per superbiam appetendo honores: qdam em̄ tm̄ statū honoris diligunt qr p ipso attingendo & retinendo ēt scienter a xpo recedūt. Alii vero i cauda draconis eclipsant q in spe & confidentia finalis p[...] offendūt christum. De isto dracone dicitur in figura. Apoc.xii. In capite eius.vii.dyademata: ecce status reuerentie & cauda eius trahebat tertiam partē stellarum. Ecce spes penitentie. ¶ Nota quō scdm Pli. draco cauda elephantem inuoluēs ipsum superat & prosternit. Sic habemus duo. Primum est qr perfecta amicitia haberi non potest ad plures personas: nisi sint vnius concordis voluntatis. Scdm est qr debemus habere pfectam amicitiam ad deū qr in hoc perfectio humane vite consistit. Un̄ ne pluralitas psonarū qui est in diuinis non retrahat. Ostendit. Johā. euangelista quod nō est difficilius diligere vnā q̄z alias qr concordes sunt & vnius simplicis voluntatis: dicens. Tres vnū sunt vbi tāgunt tria. Primum est numeralis distictio psonarum tres.

¶ Nota in cā magni pōderis & difficilis ad credēdū lz hō habeat bonā causam iustā curiā eget tn̄ testimonio sufficienti cā salutis hūane est cā magni ponderis magnū est adiudicari perpetuo gaudio vel tormēto ita difficile ē credere & videre quō anime hominum terrenorū sup oēs celos ascēdāt. Un̄ sup hoc mouetur qstio. Eccl.iii. Quis nouit si spūs filiorum Adam ascēdant sursum & si spūs iumentorum descendant deorsum merito super hoc mouetur questio: qr spūs secū potius secūdū se mouet deorsū ad terram vel citra q̄z sursū. Un̄ sursum non mouetur nisi in casu qn̄ s.inuenit corpus sibi resistēs sicut in portis tūc em̄ reflectit in seipsū & mouet sursum. Sap.ix. Corpus qd corrumpit aggrauat aiam & deprimit terrena inhabitatio sensum.&c. Unde anima potius mouetur ad terrā p appetitū circa trā p negociationē q̄z sursum ad deū nisi i casu.s.qn̄ in mundo inuenit molestum aliqd vel resistens tribulatione et psecutionē tunc qnqz reflectit i se ipsā & querit se ad deū mūdo cōtēpto sicut auis nobilis cū deficit a capienda preda volat sursum nolens redire ad manum domini pro eam tenentis ex indignatione Sic homo videns qd resistit & deficit sibi mundus volat ad deum ex indignatione volēs redire ad mūdum qui primo ipsum in peccato tenebat. Esa.lxiii. Indignatio mea

auxiliata est mihi. Igitur quia causa salutis nostre magna est et difficille credibilis opus est curia iusta qualis est in celo non in terra. Esa. lix. Justitia longe stetit veritas corruit in plateis. Ratio est habens oculos luscos transuersos nequit bene de coloribus iudicare. In curiis terrenis iudices consiliarii habent luscos oculos transuersos. Nam natura docet quod homines in quibus habet luna dominium numquam carent defectu oculorum: sicut luci strabones. Unde quia iudicibus terrenis dominatur luna. i. mutabilitas bonorum temporalium et munerum ideo omnes sunt lusci et ceci habentes oculos ad munera affectionis etc. non ad veritatem Sed in curia celi est veritas et iustitia quia oculus est ibi solum ad merita et bonitatem persone. Indiget etiam bono testimonio ad salutem quod non debet nec audet dare creatura. Jo. ix. Nemo audet pro me testimonium reddere quia nulla creatura nouit cogitationes hominum de quibus tamen oportet hominem iudicare. Item nec homo potest testari de seipso. Eccl. ix. Nescit homo vtrum amore vel odio dignus sit. Unde sola trinitas in curia celi potest testari pro homine Hiere. ix. Ego sum testis et iudex dicit dominus hoc est sibi proprium de quo potest exponi illud. j. Joh. v. Tres sunt qui testimonium dant in celo pater verbum et spiritussanctus. Circa istam auctoritatem nota quod cum salus nostra impediatur per peccatum salus nostra videtur difficilis propter tria damna que secundum Bedam incurrimus per peccatum que sunt in potentia in effectu: ignorantia in intellectu: malitia in affectu: huiusmodi tribus non obstantibus tres persone testantur nobis de possibilitate salutis.

¶ Primo enim non obstante in potentia possumus bonis operibus fecundari quod facit pater fecunditas est bonum ita desiderabile quod res de se sterilis querit fecunditatem aliunde Fig. Gen. xxx. De rachel que fecunditatem mandragore precibus procurauit. sic fecunditatem bonorum operum anima sterilis de se debet a patre celesti fecunditatem querere a quo est. Joh. xv. Pater meus agricola est omnem partem in me non ferentem fructum tollet et omnem ferentem fructum purgabit eum vt fructum plus afferat. Exemplum in natura secundum Plinium. Palma femina non fructificat nisi per virtutem palme masculi. vnde oportet feminam plantari iuxta prope masculum quod mediante vento virtus et odor masculi attingat feminam alioquin sic sterilis remanet et siccatur Sic anima non fructificat ni prope deum patrem plantetur nisi eius odore et virtute attingatur. Jo. xiiij. Pater in me manens ipse facit opera. quod est contra illos qui prope deum in ecclesia sermone etc. non solum non plantari volunt immo etc. non solum non plantari volunt immo hec loca fugiunt. Palma tamen non fructificat in locis vmbrosis quia solis radius non attigit sic nec isti in locis infectis luce gratie priuatis. Sed mirum quidam plantati sunt prope deum intra ecclesiam dignitatem habentes: non tamen fructificant vnde hoc. Ecce dictum est quod palma non fructificat nisi attingatur odore masculi. Unde non sufficit propinqua plantatio nisi sequatur odoris perfusio. Multi vero licet prope deum plantentur corpore non tamen attinguntur eius odore. Ratio est secundum philosophum. homo inter animalia peius sentit odores propter cereb

sui magnitudinē frigiditatē ꝛ humiditatē. Sic illi q̄ magis deberēt viuere scḋm rōnē: imo etiā alios regere. s. clerici plus habundāt in humido voluptatis: ꝛ frigore cupiditatis: ideo male sentiunt odorem diuine dilectionis: ideo licet sint in ecclesia tñ sunt sterlles sine fructu. Sap. iij. Uacua est spes illorum ꝛ labores sine fructu.

¶ Scḋo dico qḋ expulsa ignorantia possumus salutarib⁹ informari qḋ facit verbū. Uerbū dr quasi verum boans siue manifestās qḋ melius representat; melius informat verbū diuinū representat melius q̄ӡ creatū: iō est lucerna salutis. ps. Lucerna pedibus meis verbum tuum. Exēplū in natura. In fonte ꝓpter puritatem ꝛ ꝓfunditatem melius relucent facies intuētium q̄ӡ in riuulo tenui et turbido propter terram admixtā. Uerbum increatū cōtinet veritatis puritatē ꝛ profunditatem sicut fons. Eccle. j. Fons sapientie verbum dei in excelsis. Ide[illegible] salutaria melius cōtinet ꝛ docet: verbum creatuӡ habet veritatē multis cum falsitatib⁹ ꝑmixtā. Sed nota multi intuentes verbū dei remanet i impuritate ꝛ deformitate hō intuens speculū si sistat in speculo ꝛ aliis tibi relucētibus nisi in seipsum reflectat suas maculas confidendo ꝛ abstergendo ꝓpter speculi aspectum non informatur nec reformatur. Multi intuendo verbum dei vident se et multa alia: tñ sistunt magis in cognitionē verbi ꝛ alioꝝ quā sui. Uñ qꝫ de suis maculis nō cōsiderant: lꝫ cōsiderēt verbū ꝛ multa alia in se tamen non informantur nec reformantur. Jacob. j. Comparabit viro consideranti vultū natiuitatis sue in speculo. Sequitur. Statim oblitus est qualis fuerit. ¶ Tertio cessante malicia possumus sanctis affectionibus inflammari: qḋ facit spūssanctus scḋm naturā ventus australis suo flatu calefacit. vñ flās sup arbores aromatas facit exire fumū aromaticū: imo vēt⁹ fauoni⁹ ligna aromatica inflāmat. Sic spūssanctus corda aromatica virtuosa calefacit ꝑ dilectionē faciens inde exire odorē deuotionis ꝛ orationis quem ventum petebat aīa sancta: dicens. Cant. iiij. Ueni auster per fla hortum meum: ꝛ fluent aromata illius. Nō solum autem calefacit ad deuotam orationem. Rom. viij. Spirit⁹ postulat ꝓ nobis. ꝛc. sed ꝛ inflāmat per ignitā dilectionem. ꝓpter quod in igne apparuit Act. ij. Apparuerunt apostolis dispartite lingue tanq̄ӡ ignis. Sequit. Repleti sunt oēs spiritu sancto.

¶ Sed nota qnādoqꝫ sunt aliqua ita frigida et humida q̄ igni apposito resistunt ꝛ ipsum extingunt. Sic multi humore voluptatis et frigore cupiditatis: igni spiritussancti resistunt ꝛ extingunt. Contra illud Apostoli. j. Thessal. v. Spiritum nolite extinguere similes salmandre que nimio humore ꝛ frigore ignem extinguit.

¶ Scḋo tangit essentialis cōicatio distinctorū. xnum. Nota maxime allicit peccōrem ad penitentiā facilitas reconciliationis: et retrahit difficultas. Uñ cū quis offendit multas personas tales: q̄ facta pace cū vna restat guerra cū alia, ꝓpter difficultatem pacis fugit, deserēs terrā suā: ſꝫ cū pax est facilis: ita q̄ habita pace cū vna habet cum oībus a

magis laborat ad pacē peccans ex passiōe offendit patrē nō requirēs eius potentiā paratā assistere. Peccans ex ignorantia offendit filiū nō requirens eius sapientiā patā docere. Peccans ex malicia offendit spiritū sanctum non requirit eius clementiam paratā a pctō retrahere. Uñ ne peccator ꝙ tres psonas offendit ꝓpter difficultatem pacis a dō fugiat pdēs terrā paradisi ꝓponitꝰ facilitas pacis qꝛ tres psone sunt vnū in essentia ꝛ voluntate: ita ꝙ habita pace cū vna hr̄ cū oibus. Thob. x. Oia i te vno habentes nō te debuimus dimittere. Joh. xvij. Nos vnū sumus. ¶ Tertio tāgitur vr̄is pfectio vnitorum sicut cōtinet omnē pfectionē essentie debet cor humanum stabilire ꝛ firmare in deo. Cū eñ motus sit actus impfecti nulla creatura debet moueri a deo in quo ois perfectio. Col. j. Oia per ipsū ꝛ in ipso creata sunt. Sed quidā sunt sicut capra de qua dicit philosophus ꝙ subito mouetꝰ de loco suo solū carpēs extremitatē herbe. Sic ꝗdam audita breui missa sermone statim fugiūt: nō sicut apes ꝙ scdʒ Ambrosium nō deserūt vnū florē quādiu ibi mel inueniūt: sic nec debemꝰ deserere xp̄m. de quo Col. ij. Jn ꝗ sunt oēs thesauri sciētie ꝛ sapiētie abscōditi. Jn eo est sapor grē ꝛ vita glie in patria. Ad quā nos pdu. ꝛc.

¶ Jtem de eodem.

Benedicat nos deꝰ deꝰ noster. Uidemus qꝺ dñi redeuntes de pugna obtēta victoria ꝛ capta pda regnum suum solēt locupletare sibi specialibus encenia ꝛ munera distribuere ac etiā in quibuscūqꝫ suis festis aliis sibi ingratis offensam remittere. De hoc habemus figurā. iiij. Reg. vij. qꝺ ciuitas samarie ꝑꝑmo fuit in maxima egestate ꝛ penuria obtēta victoria ꝛ capta preda repleta fuit oibꝰ bonis ꝛ maxima opulentia. ¶ De scdo. j. Reg. xv. Saul dedit Dauid tanqꝫ sibi speciali arma Golie post victoriaʒ habitam de ipso. ¶ De tertio Hest. iij. Cū rex assuerus parasset p magnificū cōuiuū oibꝰ pncipibꝰ ꝛ seruis suis iussit dari requiē oībus ꝓuinciis. i. pacē ꝛ munera distribui scdm magnificētiā principalē. Ergo habemꝰ ista p ordinē qꝺ dñi redeūtes de pugna. ꝛc. ꝛ tunc solēt hūs visis alij qui p negligentiam hūit sui dñi festo interesse omiserunt venire ac gratiam et benedictionem aliis impatritam petere. Matth. xxv. Legitꝰ de illis virginibus fatuis quibꝰ nō habētibꝰ oleū in vasis suis dū irent emere venit sponsus ꝙ parate erant intrauerūt cum eo ad nuptias. Nouissime iste venientes dixerūt. Dñe dñe aperi nobis. Charissimi rex regū ꝛ dñs dominantiū xp̄s dñs nr̄ qualē pugnā in hoc mūdo hūit: qꝛ vsqꝫ ad mortē, mortē aūt crucis: ꝛ quasi extra regnū suū. Regnū meum nō est de hoc mūdo. Joh. xviij. Cum quāta etiam victoria ꝛ capta preda, ministerio angelorum in celum ascendit, ꝛ sitr specialibꝰ suis encenia distribuit: quia in ps. Ascendēs christus in altum cap. duxit cap. dedit dona hoibus. s. dona spūssancti: quibus locupletauit mūdum. Sap. j. Spiritꝰ dñi repleuit orbē terrarū. ꝛc. i. ecclesie militātis ꝛ triūphantis: ꝙ bñ ꝛ rationabiliter comparā

tur terre triumphans ꝓpter firmitatem terre in diuina fruitione Justi in ppetuū viuēt.⁊c.⁊ ecclesia militās ꝓpter stabilitatē habēdā in charitate.j.ad Coꝛ.Finis precepti est charitas. De hiis oībus satis habuimꝰ in hiis solēnitatibꝰ pcedētibꝰ.s.passionis/resurrectionis/ascēsionis:⁊ specialiter in festo missionis spiritussancti. vbi ꝓpter hoc cecinit ecclesia ad omnes horas.Ueni creatoꝛ spiritus.⁊c.Per hoc insinuans antiquoꝛum patrū desiderium:⁊ tepidoꝝ:et negligentium incitans affectum vt qui hactenus ingratus exul et pꝛofugus a communione ecclesie per peccatum ex negligentia fuerat adhuc tempestiue veniat durante isto festo anteq̄ claudatur ianua.i. presens vita:qꝛ post modum non erit tempus petendi sicut dicit Grego. Omel.xxxix.sup illud Mat.xxv. Et clausa est ianua. Tunc regni celestis ianua lugentibus clauditur que modo petētibus aperitur Erit em̄ et tunc penitentia sed nō fructuosa:nequaq̄ em̄ veniam inuenit qui modo aptum tempus venie perdit:⁊ subdit.Qui modo aptum tēpus venie perdidit:frustra ante regni ianuā cū precibus venit:ergo petamus animo cū temporis assit opoꝛtunitas⁊ possibilis est haberi dantis familiaritas ne nostra repꝛehendatur negligentia cū de dātis nō dubitat̄ mis.Uñ dicit Chꝛiso.sup illud Mat. vj. Petite et accipietis.Modum etiam petendi docet nos ps.Jn verbis pꝛopositis:dicens.Benedicat nos.⁊c. ac si dicat.Uos qui vultis esse particeps diuine beatitudinis: aliis iam facte:ita pietatis ipsum dicēs Benedicat et.cetera. Ad cuius intellectum notādum est quod dicit beatus Gregoꝛi .super Ezechiel. parte.iiij. omel.j .exponens illud Ezechie.ij. Et erat liber scriptus intus et foris. Liber sacri eloquij scriptus est per allegoꝛiā foris/ p hystoꝛiam intus/per sensum spiritualem foris:per sensuz littere simplicem adhuc infirmantibus congruentem:alia namq̄ de secretis celestium loquitur:alia vero de exterioꝛibus actionibus et ea que foris pꝛecipit patent ea vero que intus seruat plene compꝛehendi nequeunt.Et ideo dicit̄ Luce vltimo Aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. Jn quibꝰ verbis vult dicere qđ in sacro eloquio vt in pluribꝰ ē duplex sensus ad minꝰ vnꝰ spūalis seu misticꝰ q̄ latent̄ speculantibus innuit̄. Alius autē litteralis vel hystoꝛicus: qui magis patenter pꝛedicantibus exꝑimitur : ex quo capio distinctionem nostri thematis: quia inuenio in eo aliquid spectans ad nostram informationem praxim et vtilitatē: quod hic patenter exꝑimitur.

De pꝛimo pꝛimum illud ergo qđ inuenio spectans ad sancte trinitatis solennitatem est in diuinis personalis distinctio:siue personarum trinitas et essentialis earundem vnio:siue essentie vnitas trinitatem innuit eiusdem sibi trina replicatio.Dominus deus noster id est deus pater: deus spiritussan sanctus:qui ponitur in medio qui est sicut vtriusq̄ nexus:scđm sanctos ⁊ noster.i.deus filius qui bene dicitur noster:quia passus est ꝓ nobis:et nobis natus:et nobis datus est.:Puer natus est nobis.⁊c.

Personalē ergo trinitatem innuit eiusdem sibi trina replicatio. Sed essentialē vnitatē ostendit p̄dicati singularitas ꝛ vna correspōsio. bn̄dicat: non dicit bn̄dicant in plurali: nec ter bn̄dicāt q̄ suppositum ꝛ substantiuū: lꝫ trinū in p̄sonis est tamē vnius essentie: q2 sc̄d̄ꝫ grāmaticos geminatum singulare: equipollet numero plurali non est diuersum: ergo idē ꝛ eiusdē essentie. Innuit ergo hic in diuis p̄sonis trinitas ꝛ essentialis vnitas: vcꝫ q̄d de9 est trinus in p̄sonis: ꝛ vnus in essentia. Hāc veritatē cōfitet Athanasius i suo symbolo cōcordando cū predictis. Deus pater: deus filius. ꝛc. ꝛ propheta in ps. Deus deus meus ꝛc. Ecce personarum trinitas. ad te de luce vigilo. Ecce vnitas. Hanc vnitatē habem9 Gen̄. j. Faciamus hominem. Ecce trinitas in plurali nūero: ad ymaginem et similitudinem nostram. Ecce essentie vnitas: q2 non dicit ad ymagines: sed ad ymaginem. Similiter Gen̄. xviij. Abraham in conualle mambre in ipso feruore diei vidit tres viros per quos figurabantur tres persone ꝛ vnum adorauit per quā figurabatur vnus in essentia. q2 deus solus adorandus est: hoc enī est latria sibi debita. In Deut. Dn̄m deū tuū adorabis. ꝛc. ꝛ ideo similiter Luc. iij. et Johā. iiij. Et nota quod ipse existens in conualle mambre in ipso feruore diei vidit tres: figurabantur tres p̄sone. hāc figuram ad figuram q̄d volēs hic aliqualiter de hodierna diuina trinitate cognoscere et in futuro sibi congaudere debet habere p̄fectaꝫ humilitatē hūanaꝫ p̄sumptionē reprimentē. In cōualle. ꝛ p̄fectā charitatē suā affectionē deo venientem in ipso feruore diei. De p̄mo Mat. xv. Confitebor tibi dn̄e pater celi ꝛ terre qm̄ abscondisti hoc. s. diuinā trinitatē ꝛ essentialē vnitatē sapiētibus ꝛ prudētibus ꝛ reuelasti ea paruulis. i. intellectū suū captiuantibus p̄ fidē assentiendo alicui propter auctoritatem dicentis: ad q̄d nō pōt p̄ rationem manu duci.

¶ De secundo qui odium rancorem discordias et lites habent ad cognitionem huius vnitatis non peruenient. In maliuolam animā non introibit sapientia que est in altissimis. scilicet istis in trinitate et vnitate: hanc etiam vnitatem confitetur beatus Johā. in prima canonica sua. v. cap̄. Tres sunt qui testimonium. ꝛc. Item beatus Augusti. j. libro de trinitate dicit sic: hec trinitas scilicet pater ꝛ filius ꝛ spūssanctus. Et notandū q̄d dicit: in hac re summa ꝛ excellentissima cum omni modestia agēdū est. ꝛc. Cōtra q̄d faciunt q̄ de sua scientia ꝛ sapientia presumētes summam istam vnitatē nituntur demonstrare: q̄d tamē vt michi videt̄ nec est ad meritum expediens: nec etiam sanctorū auctoritatibus cōueniēs.

¶ De primo quia aliquo volente demonstrare hanc vnitatē rō sua q̄ demonstrare nititur: aut facit sibi aliquid de opinione vel adhesione aut non: si non ergo frustra adducitur: si faciat sibi aliquid ergo tn̄ diminuitur de merito: q2 fides nō habet meritum cui humana ratio prebet experimentum. Iste est articulus fidei quasi primus: igit nō ad meritum expediēs nec etiaꝫ auctoritatibus sanctorum conueniens: et specialiter beati Hiero.

dicentis in epistola sua ad Paulinū.x.ca.in ꝓlogo pentatheuci hāc garulian⁹.⁊c. vbi si bi non placet ꝙ hec veritas nec quecūꝗ theologica philosophice demōstretur Sed vult ꝙ auctoritatib⁹ scti canonis et sanctorum declaretur. et ideo sufficiant nobis q̄ dicta sūt de ista vnitate n locum/ab auctoritate q̄ firmus est in hac scientia:hec est em̄ illa quam nisi quisꝗ fideliter firmiterꝗ crediderit ⁊c.

¶De tertio ista vnitas q̄ hic latēter innuitur spectans ad presentē sancte trinitatis solennitatem sic de illo secūdo q̄ magis patēter exprimitur ⁊ attinet ad nostram informationem ⁊ vtilitatem dicamus. Benedicat nos ⁊c. In quibus verbis sicut dictum est ps. docet nos modum petendi qr necesse habemus i isto tpe petere sicut declaratum est Sunt autem tria/ circa q̄ ꝯtingit petentem errare in petitionibus ꝯtingit em̄ ipsum ignorare a q̄ petēdū ē: proquo petēdū ē:et [illegible] petēdū ē. Jō ipse docet nos primo in verbo ꝓposito a quo petendum est qr a diuina trinitate.s.deo trino in vno vt declaratum est habente potentiā. De⁹ deus noster ꝓ quo petendum ē qr ꝓ nostra fragilitate magnā habēte indigentiam.nos. Tertio docet q̄d petendum est quia illud quod est de nostra vtilitate habente maximam sufficientiam.benedicat.i. diuinam petitionem debemus petere. De istis tribus simul in vno simillimo videmus quod homines in necessitate libenter recurrunt ad illum qui in suis necessitatib⁹ eis subueniendi facultatē hȝ et potentiā. Iste em̄ est mos pauperum libenter iacere ad ianuas diuitū pp habendū subsidium. Ita legimus de lazaro qui iacebat ad ianuā diuitis eiulans licet nemo ei daret tn̄ ibi pp subsidium habendū veniebat. Modo ita est quod nos paupes sumus et indigentissimi ergo recurrere habem⁹ ad illū q̄ diues est potens nobis subuenire q̄ de⁹ est et petendū ab ipo illō qō ē ꝯtra nr̄os defect⁹ ⁊ paupertates remedium sufficiens. ⁊ hec ē diuina bn̄dictio vel gr̄a diuina q̄ ⁊c. Minorē huius rōnis restat probare de paupertate nr̄a et indigētia nō est dubium. Apo.iij. dt btūs Joh. qr diues sum ⁊c. Unde videt michi hō esse paup ꝓpter tres causas et maxime indigēs. Primo qr ille pauper est qui nihil hȝ de proprio:sed totum de alieno. Unde vilicus ille hoc recognouit cū dixit dn̄s Lu.xvj. Quid hic audio de te. Redde rationē villicationis tue. Un̄ dixit villic⁹.fodere non valeo mendicare erubesco. volens dicere pauper sum qr nihil habeo de proprio Unde dicitur.j. ad Cor. iiij. Quid habes quod non accepisti. ⁊ ideo dominus. Sine iniuria potest auferre sibi quando placet. Unde Job primo ca.dixit. Dominus dedit dominus abstulit factū ē sicut deo placuit. Est ergo homo pauper. In signū aūt sue paupt̄at ⁊ argumētū verissimū nascit̄ ingeniauit hoi appetere aliena itm̄ qō insatiabilis est hominis appetit⁹ Primo politice. et ob hanc causā quanto homines magis pauperes de se efficiunt vt senes tanto magis appetunt congregare. iiij. Ethicorum in principio. Unde

Augu. Auaritia lucro inflammat non restringitur ꝛc. istud est argumentum nostre paupertatis.
¶ Scdo idem probatur sic qꝛ vulgariter dicit̄ qd ille pauper est qui multum vel multis obligatus est homo multum obligat⁹ est ꝑpter votum alienorum deo vꝫ cui multo plus dꝫ quam hꝫ. Item obligat⁹ est ꝑpter multitudinē impetentiū q̄ sunt propria conscientia propa familia ꝛ sua parētela. O q̄̄ miseri sunt diuites: quoꝝ interest audire horū impetitiones. vnde q̄daꝫ cancellarius pares dixit. O ceca cordis ambitio: q̄ distrahis auarū ꝛc.
¶ Tertio videt̄ mihi qd hō sit pauper qꝛ paup̄ ē in suo principio medio et in suo termino nō em̄ plus hꝫ de differentijs tp̄is per has em̄ differentias diuiditur quantitas: sic est de homine. Uñ Innocenti⁹ exponens illud Job. homo nat⁹ de muliere ꝛc. dicit sic. Uideas hic miserabilem progressum. Homo natus. ꝛc. penalem progressuꝫ. Repletur ꝛc. ꝛ horribilem egressum. breui viuens. ꝛc. Unde Berñ. sup eodē verbo. Cōsideranti tibi q̄d sis. occurret homo pauper ꝛ nud⁹ ꝛc. Ecce ergo quomodo pauper ē in principio: qꝛ nihil hꝫ pauperior in medio qꝛ obligatus est ꝛ pauperrimus in termino qꝛ nihil secum portabit. Ideo necesse habet ad deuꝫ recurrere q̄ est ditissim⁹. d. Meus nō ē orbis terre p̄s. ꝛ Job. ix. Si fortitudo q̄ritur robustissim⁹ ē. ergo recurrat hō ad deum ꝛ tunc q̄d petendū est. Certe illud quod est de nr̄a vtilitate habens ꝯtra nr̄os defectus sufficientiam. s. diuinam bñdictionē. Uñ p̄s. Benedixisti domine terrā tuam: q̄ est captiuitas dicit Ber. fragiles sum⁹ ad resistēdū malo ꝛ debiles ad operandū bonū. Uñ ꝑpter istas duas captiuitates est a deo trino ꝛ vno diuina bñdictio petenda: dicendo bñdicat nos ꝛc. vt de hoc exponam⁹ illud p̄s. De⁹ misereat̄ nr̄i ꝛ bñdicat nobis. vbi notant̄ duo. Primū est q̄d nos debem⁹ petere vt deus nobis statim p suā bñdictionē dat remedīū ad malum euitadū. De⁹ misereatur nostri. Scdo ꝙ debem⁹ petere vt de⁹ det nobis bñficiū ad merito̱ie operandū. Bñdicat nobis.

¶ Primū ergo debem⁹ petere post adeptaꝫ diuinam bñdictionē gr̄aꝫ iam alijs cōicatam. vt de⁹ det nobis remedium ad malū euitandū. s. malū culpe ꝛ malū pene. Dat em̄ nobis contra malū culpe bñdictio ꝛ iustificatio. s. p cōfessionē ꝫ cōtra malū pene dat consolationem. De primo remedio habemus Lu. xvj. De filio ꝓdigo fatuello q̄ petiuit portionē sue substantie: ꝛ recessit a patre ꝛ cōsumpsit eā viuēdo luxuriose. Sed statim seq̄tur sapientia penitētis: habuit em̄ tres ꝓ̄tes vere cōfessionis. s. contritionē i sui ad seipsū reuersionē ꝛ oris ꝯfessionē i p̄ris allocutiōe: ꝛ op̄is satisfactionē i seruitutis petiōe. fac me sicut vnū ꝛc. Sꝫ q̄d seq̄t̄. Uere maria misera tio p̄ris qꝛ de lōge vidit eū p̄r ei⁹ et mia mot⁹ ē: ꝛ accurrēs cecidit sup collū ei⁹ ꝛ osculat⁹ ē eū. Qui ē iste fatuell⁹ recipiens portionē nisi clericus accipiens maiorem portionē quā pōt a suis parentib⁹ vel saltē de p̄rimonio crucifixi recedit ab ei⁹ parentibus vel suis parrochianis viuit parisius vel alibi: et ibi viuit luxuriose cōsumendo substā

tiaz parentũ suorũ quã ipsi laborã do ꝯgregauerunt vel substantiam pauperum de patrimonio crucifixi eis debitã. De q̃bus Ber. Timeãt clerici caueãt p̃lati q̄ de terris sctõꝝ diuitias q̃s possident ꝛc. Vere si isto benedicto tpe in se reuersi de p̃teritis doluerũt satisfactionē ꝛ emēdã ꝓmiserũt vtiq3 deus pr̄ recipiet ad penitētiã. Appa ret ḡ istud esse remediũ sufficiens ꝯtra malũ culpe Uñ dt Chrisost. Cõfessio ē sal⁹ aiaꝝ dissipatrix viciorꝫ restauratrix ꝟtutũ oppugnatrix demonũ. Quid plra obstruit os inferni et portas aperit paradisi. Uñ ꝓpter valorē isti⁹ remedii dt sapiēs i eccl'iastico Eccl'.li. Cõfitebor tibi dñe rex ꝛ collaudado te deũ3 saluatorem meum: qm̃ adiutor ꝛ ꝓtector fact⁹ ē michi. Adiutor vt pctm̃ euitē ꝛ ꝓtector ne recidiuē. Et ideo dt Chrisosto. ꝙ ꝯfessio est oppugnatrix demonũ ꝛ tũc sequit. Et liberasti corp⁹ meũ a pditione. i. a malo culpe. Cõtra ꝙ de⁹ dat nobis remediũ .s. ꝯsolationē ꝛ h̄ inquã misericors ꝛ hoc erat scd̄3 remediũ misereatur nr̄i. Cõsolatur aũt nos dupl'r in penis et tribulationibus q̃s sine sua ꝯsolatione non sufficeremus substinere p memoriã sue passiõis ꝛ p memoriã vite eterne ꝓmissiõis. Primo p memoriaz sue passionis q2 nihil ē ꝙ nõ equo aio tolleretur si christi passio ad memoriam reducat. De qua Berñ. dicit. O bone Jesu quã dulciter cum hominibus conuersatus es quam magna et abundãter eis largitus es. Similiter nos consolatur per memoriam vite eterne promissionis non enim sunt condigne passiones huius tempo ris ad futuram gloriam ꝛc. De q̄ gloria loquens beatus. Augusti. dicit si consideremus que et quanta sint que nobis promittuntur in celis: vbi est magna cõsolatio ps. Consolationes tue letifi. animam meam et hoc facit ꝓpter suã miaz Unde mia tua dñe magna est sup me et eruisti animã meam ex inferno inferiori per consolationem gaudij futuri. Et id̄ misericordia dñi plena est terra q2 dat nobis remedium ad malũ vitandũ .s. malũ culpe et malũ pene. Dat scd̄o nobis remedium ad meritorie operandum benedicat nobis. Tũc ei aliquis de aliquo opere bene dicitur quãdo bene ꝛ meritorie opat.

¶ Primo nota ꝙ ad bonam operationem requiruntur duo sc3 qd̄ homo sibi bonũ finem prestituat et secuudo qd̄ media ad istum finem ducentia faciat. Primo politice vnde sic debent volentes stu dere Parisius sc3 istum finem intē dere quia debent proficere ad honorem dei ꝛ commodum toti⁹ ecclesie et post moduz ea facere que possunt hunc finem introducere. Unde dixit versificator/ Parisius quare venisti premeditare / nocte dieq3 caue tempus consumere praue. O quomodo hi ad hoc considerant qui modo de nullo curant nisi quod pastillent ꝛ commoda sua hadeant. Unde sunt sicut cattus qui absq3 madefactione vult piscē habere sic multi sine labore volũt proficere conclamando de quibus conqueritur Seneca in principio libri sui de exclamationibus dicēs Torpent ecce: ecce ingenia desidiose iuuentutis nec i honeste rei labore vigilatur sõnus languorq3

et hoc somno et hoc languore turpior malarum rerum industria inuasit animos cantandi saltandiq3 obscena studia effeminatos tenent capillos frangere et muliebres silandicias voces extenuare hoc nostrorum adolescentium speculum est Uideatis si ita sit vel nō sit/ venit vnus Parisius intrat domum aliquam vbi recipit bursas credit recte totum habere pro nichilo nō omnino aliquem. Sed si aliquis talem se recognouit rogo deum vt se velit corrigere vt dicatur de ipso. Hic accipiet benedictionē a dño. Dñs enī virtutē populo suo dabit ad malū euitādū ⁊ bñdicet pplo suo i pace ad meritorie operandum dicamus ergo. Bñdicat nos deus deus noster. Hāc bñdictionē nobis concedat ⁊c.

¶ De dominica prima post trinitatem.

Recordare quia recepisti bōa. Luce. xvi. Si persona non potest beneficium retribuere siue reconpensare saltem debz recordari regratiando benefactori. Fig. Exo. xiij. q̄ filij non poterant deo reconpensare beneficiū quo ipsos eduxerat de egypto preceptum fuit eis qd saltem recordarentur. Uñ dictum est eis. Erit q̄si signum in manu tua et quasi appēsum qdam ob recordationē ⁊c. De beneficijs a deo acceptis non possumus satisfacere nec sibi digne retribuere ps. Quid retribuā domino ⁊c. Nichil sibi dare possum⁹ nisi qd ab eo accepimus ps. xxix. que de manu tua accepimus dedimus tibi immo propter hoc nobis donat vt postea a nobis accipiat. Ratio est deuoto principi quandoq3 non sufficit domum pauperū religiosorum fundare immo solet eos corporaliter visitare cū ipis recreari ⁊ comedere ad sumptus proprios ⁊ expensas. Unde mittit eis necessaria pro seipso/ pro familia seu ministris et religiosis ita quod religiosi de bonis ipsius dñi sibi ministrant et seipsos recreant et sustentant. Sic christus de quo dicitur Apoc. i. q̄ est princeps regum terre non sufficit domum ecclesie in sancta religione fundare immo etiam voluit eam per incarnationē corporaliter visitare. Lu. i. Uisitauit nos oriens ex alto. Uoluit cum primis religiosis scz apostolis cōuersari cōmedere ad sumptus proprios. Unde eius intuitu et amore data sunt ecclesie bona temporalia pro christo et familia sua. s. pauperibus. Item q̄ religiosis personis eidem seruiētibus ita fiebat in ecclesia primitiua Act. iiiij. Nec aliquid eorū q̄ possidebant aliquid suum esse dicebat sed erāt illis omnia communia et diuidebantur singulis prout vnicuiq3 opus erat. Modo aūt nō diuidūtur bona mundi sicut opus est vnicuiq3 sed sicut diuiditur materia fetus in mani formatione. natura enim habens modicum de materia in formatione: nam nichil omnino subtrahit partibus cordi propinquis sicut pectori ventri ita magnum pectus ita magnum ventrem ⁊ pinguem habet nem⁹ sicut quicunq3 alius: sed tota subtractio et defectus nam est et apparet i tibijs ⁊ pedib⁹ qui tamē susti=

net totū pondus corporis. Similiter in brachijs ꝛ manibus q̄ operātur ꝑ toto corpore. Istis fit subtractio quia distant a corde: licet plus deberēt habere sicut plus sustinent de labore. Sic licet de bonis temporalibus cuilibet sibi videatur habere modicum: nihil tamen subtrahit propinquis cordi suo per affectionem partialem: nec ventri per voluptatem corporalē istis datur habunde. immo si audeaꝫ dicere superflue. Sꝫ pedibꝰ id est pauperibus iacentibꝰ i ymo in luto: instar pedū: fame morientibus ꝛ manibus id est laborantibus in seruitio christi. Istis subtrahuntur ꝛ denegantur tēporalia: qꝛ longe sunt a corde. id est ab affectione. Ideo dicit apostolꝰ. Corin. decimo. Unus quidā esurit: alius autē ebrius est. Unde enī quidaꝫ ebriant: quidam fame periclitant. Quis est hodie qui subtrahit sibi cibum vel ferculum vt det paupe ri. Tales sunt similes asino: asinus enim in terra sicca et arida retinet vrinaꝫ [illegible] eam effundit in aqua vel flumine. Sic multi timeo hodie citiꝰ darent capam hystrioni: quā obolum vel denariū pauperi fame morienti. sic habemus duo.

¶Primum est quod persona non potest beneficium receptum recōpensare: saltem debet recordari et regratiari.

¶Secundum est quod nemo potest beneficia diuina recōpensare: ideo debet ea recordari ꝛ recognoscere sicut dicunt verba ꝑposita. Recordare ꝛc. vbi tanguntur tria. Primo enī tangitur frequentatio sollicite cogitationis. Recordare.

Persona cui necessario incumbit reddere compotum seu rationem per se ipsam de magnis expensis debet frequenter ꝛ sollicite cogitare ꝛ recordari quando cōputabit: cuilibet nostrum incumbit necessario per seipsum reddere compotum seu rationem de omnibus expensis in tota vita nostra. ad Romanī. decimo quarto. Unusquisqꝫ nostrum per se rationem reddet deo. Uerum est quod deus modo audit compotum per vicarium ꝑ sacerdotem scilicet confessorem. Sed in finali iudicio audiet compotum per seipsum immediate. Primus compotus est multo facilior secundo: tamen quis audiens primum cōpotum nihil sit de peccatis tuis nisi quantum dicis sibi: tamen quia iste compotus fit in secreto. Unde defectus computantis solū auditū innotescit. Audiēs secundum compotuꝫ deus scilicet nouit omnia. Hebre. quarto. Omnia nuda ꝛ aperta sunt oculis eiꝰ.

¶Item iste cōpotus fiet in publico ꝛ in aperto: ita quod totus mūdus videbit omnē defectū cuiuslibet cōputationis vel cōputantis: ergo melius est facere primum cōpotum quam expectare secunduꝫ: maxime quia cōputando summe secrete in confessione sacramentali: homo liberatꝰ ꝛ absoluitꝰ a cōpoto i iudicio generali ꝛ ꝑticulari in morte. Mat. x vi. Quecunqꝫ solueritis super terram erunt soluta ꝛ in celis. vnī Cassio. super illo ps. Confitea tur tibi ꝓprii deus illius non videt: sed aduocatꝰ est xp̄s qui se ꝓpria cōfessione damnat: quod igitur decuit nobis cōputare de expensis vite

nostre: ideo debem⁹ frequēter re=
cordari ⁊ sollicite cogitare. ad qđ
monet Esa. xlvi. Redite preuari=
catores ad cor recordamini prio=
ris seculi: ⁊ tangit autoritas tria a
nobis specialiter recordanda. s. qđ
de tribus oportebit reddere ratio
nē. Primū est tempus amissuz. Se
cundū est temp⁹ promissum. Ter=
tiū est scelus cōmissuz. ⁊ scđm hoc
tangunt̃ tria q̄ debem⁹ recordari.
¶ Primū est dispendium amissi tē
paris. Recordamini prioris seculi
Mater vel mulier pregnans mul=
tum recordat̃ de tēpore partus: et
nimis timet debitū tempus amit=
tere. quādo eñ tēpus debitū amit
tit: mater ⁊ proles sunt in periculo
quādo vero debitum tēpus habet
mater ⁊ proles sunt in tuto. Figu=
ra Luc. i. Elizabeth impletū est tē=
pus pariendi: ⁊ peperit filiū. Sic
homo pregnans qui cōcipit aliqđ
facere maxime debet attendere tē
pus debitū: nisi eñ operetur tēpo
re debito nō pōt cauere a peccato.
Eccli. iiii. Fili cōserua tēp⁹ ⁊ deui=
ta a malo. Sz nota petōr amittit tē
pus operandi sicut mulier parien
di. Mulier eñ amittit tēpus debi=
tū. Primo quādo parit anteq̄ de=
beat: q̄diu eñ fetus est informis ⁊
imperfect⁹: non debet: tñ qñq̄ ꝓpt̃
percussuram vel pressurā parit nō
fetuz completū: sed abortiuū. Sic
homo habens in corde fetū iperfe
ctum ⁊ in formā peccati: non debet
ipm parere. i. ad opus exterius de
ducere: tñ qñq̄ ꝓpter percussuraz
tentationis vel pressuram male so
cietatis parit homo abortiuum. i.
petm̄. Isiđ. lib. ii. soliloquiorꝫ. d. sic
Melius est habere malorꝫ odiū: q̄z
cōsortiū. Sic multa bona hz cōmu

nis vita sanctorꝫ. sic plura mala af=
fert societas puersorꝫ. Ideo pressu
ram talis societatis amissionē hu=
ius tēporis dissuadet Apl's. Rom.
xii. Nolite ꝯformari huic seculo: s;
reformamini in nouitate sensus ve
stri. Secūdo mulier amittit tēp⁹
debitū quia non parit qñ deberet:
qñq̄ eñ fetus est pfectus ⁊ forma
tus non tñ nascit̃ tēpore debito: vl'
qr inordinate vertitur in vtero: vl'
quia ꝓpter morbū superuenientē
virtus spiritus ita debilitat̃ i ma
tre quod nō habet virtutē parien
di immo fetus suffocat̃. ita q̄ fet⁹
extrahitur mortuus ⁊ mater peri
clitatur. Sic homo perdit temp⁹
suum quia non parit: id est nō ope
ratur quando debet: licet eñ quā=
doq̄ conceperit fetū perfectum ⁊
bene formatū: id est sanctum ⁊ bo=
nū ꝓpositum: nō tñ parit id est ad
opus non perducit tēpore quo de=
beret aut quia permittit fetū suū:
id est bonū propositum peruerti p
malum consilium et subuerti aut
quia propter peccata superuenien
tia amittit spiritū et virtutē parē
di. Esa. xxi. Venerunt filii vsq̄ ad
ptum: ⁊ virt⁹ non est pariendi. ita
q̄ fetus boni ꝓpositi extinguit̃ et
suffocatur. Math. iiii. Erūne scli
deceptio diuitiarum ⁊ extra reliq
quit̃: introeūtes suffocāt verbum.
Et sic homo extinguens in corde
suo fetū. i. ꝓpositū spūsicti i seipso
periclitat̃ ⁊ moritur. Scđo recor=
dandū est remediū amissi itineris
redite preuaricatores. ꝑsone: q̄ de
liquit ꝯtra ecclīā qñ penitet ⁊ vult
satisfacere: inter cetera iniungit̃ q̄
redeat ad ecclīā cui forefecit. Ve
rū est q̄ i alio statu redit q̄z forefe
cit: qñ eñ forefacit vtitur armis

potētia/supbia: qñ vero redit: vt sa tisfaciat humiliat se nudis pedib⁹ in camisia portans virgā in manu sic peccator qui offendit contra ecclesiam per elationē ꝛ superbiā in satisfactione imponat. ꝙ se humiliet: ꝛ affligat per penitentias: ꝛ sic redeat ad deū per obedientiā ecclesie. Ecclē. xii. Reuertat puluis in terrā suā vnde erat ꝛ spūs ad deū Nam ventus eleuat ꝛ agitat puluerē. ideo vento flante impossibile est puluerē reuerti in terrā. immo potius eleuat in tantū ꝙ ledit oculos itinerantiū. Unde ad hoc ꝙ puluis reuertat ꝛ cadat in terrā opꝫ p̄mo ventū cessare ꝛ quiescere. Greg. in moral. Homo supra ventum ponit cū p̄ sp̄ritate transitoria eleuat. q̄diu igit ventꝰ elationis ꝛ superbie flat in corde persone: ppter aliquid tēporale. īpossibile est ꝙ cadat p verā humilitatē: imo in tantū erigit ꝙ offendit ꝛ scādalizat oculos intuētiū. Osee. xiij. Sicut puluis turbine raptus ex area: sed cessante vento turbinis. i. elationis homo cadit se humiliando. Sequit spūs redeat ad deum. ❡ Nota equitib⁹ delicatis qñ vadunt p terrā nō planā sed montuosam qñqꝫ facilꝰ est ire dato ꝙ deuiēt ꝙ̄ reuerti. In eūdo em̄ sursū non grauant. q2 nō opꝫ eos equos dimittere: sꝫ in redeundo deorsum qñ mons est altꝰ opꝫ eos dimissis equis peditare: ꝛ q2 sunt delicati hñtes pedes nimis teneros grauantur: ita ꝙ vix possunt directe redire deorsū. Sic multi delicati: sꝫ a xp̄o deuient ascendendo ad honores mūdanos: tñ nō grauant: imo delectant: q2 ipsi libēter equitant: ꝛ ascēdendo nō opꝫ equū dimittere. p̄s. Hi in curribꝰ: ꝛ hi in equis. Sꝫ qñ opꝫ eos redire in tantū grauant sua dimissione equorū pompe ꝛc. ꝙ vix inueniunt qui bene ꝛ directe redeat: nec propter infirmitatem nec propter percussionem. Amos. iiij. Percussi vos vēto vrēte. Sequit. Et nō redistis ad me ꝛ Luc. xi. Nō est inuentꝰ qui rediret et daret gloriā deo: nisi hic alienigena. ❡ Nota quā difficilius redeunt ad penitētiā clerici. Criso. sup Math. Quis aliqñ vidit clericū cito penitentē. Si cito humiliauerit se. non ideo dolet q2 peccauerit: sꝫ cōfundit: quia gloriā suam pdit. ❡ Nota de illo qui nolebat penitere ne deponeret cornua epatus. ❡ Tertio recordandū est ꝛ recurrendū ad pricipiū commissi sceleris ad cor. Homo rediens per viaꝫ vt inueniat rem amissam: necesse habet redire ad locū illū in quo rē illam habebat quā postea amisit. Peccatores redeāt p penitentiam vt possint gratiā perditā inuenire Hebre. iiij. Adeam p̄sequamur ꝛ gratiā inueniamꝰ in auxilio oportūo. Gratia dei primo ꝛ principaliter: in corde. ipm stabiliens ꝛ p̄firmās optimū est gratia stabilire cor. Hebreo. xiij. Unde peccator volēs gratiam pditā inuenire: debet redire ad cor per cōpunctionē. Eccli. xxi. Qui timet deū p̄uertet ad cor suū. ❡ Sed nota quādoqꝫ homo nō videt viam per quā debet redire: q2 nix superueniēs viā operit ꝛ abscōdit. tūc est remediū ꝙ ipse attendat ad orientē ꝛ occidentē: quia p ortū ꝛ occasum solis in imaginatione sua dirigitur ꝛ reducitur ad locum suum. Sic quandoqꝫ albedo: pulchritudo mundi operit viā

penitētie ⁊ ipedit hoiem ne redeat ad cor suū: tunc est remediū q̄ attendat ad orientem ⁊ occidentē: et ad vilitatē originis et paupertatē mortis: q2 cōsideratio istorū ymaginationes dirigit ⁊ hoiem ad cor suū reducit: ⁊ ad deū vel ad diuina ideo ad cōsummationē istorū duorum extremorū hortatur scriptura Deut. xxxij. Utinā saperent ⁊ intelligerent: ac nouissima puiderēt.

¶ Sed nota q̄ facilius domesticatur: ⁊ docetur redire ad manū dñi accipiter silnestris: q̄ gallina q̄tidie manens in domo: sic facili⁹ reducūtur simplices rurales ad cor suū: ⁊ ad deum per penitentiam q̄ clerici vel religiosi qui quotidie manent in domo dñi: q2 non attendunt ad vilitatem originis/nec ad paupertatē mortis: q2 in cōsideratione istorū duorū inueniet requies cordis. Eccli. vj. In nouissimis inuenies requiem: quam nobis cōcedat Jesus xp̄us filius ⁊c.

¶ Collatio.

SEcundo subiungitur ratio imponende attētiōis: q2 recepisti. persona recipiēs depositū tenet ip̄m fideliter custodire: maxime qñ p eius custodia magnū stipendiū recipit vel expectat. In isto casu loquitur ap̄l's. ij. Thim. primo. Bonū depositū custodi quilibet vestrū i baptismo recepit xp̄z in deposito: quicunq3 baptizat⁹ es xp̄m induisti: pro cui⁹ custodia expectamus stipendiū. sc3 gloriā paradisi. Prouer. xxj. Custos dñi sui glorificabitur: ideo xp̄m tenemur sollicite custodire. Unde cuilibet nostrū dicit illud. iij. Reg. xx. Custodi virū istū: quod quō possit fieri patet tali exemplo. Custodiens thesaurū claudit nō solū portā sed fenestras: ⁊ merito q̄ntumcūq3 eni porta sit clausa. Si fenestre remaneant aperte latro p fenestras ponit manū vel virgam/vel vncinū gall'. crochet. ⁊ sic thesaurum extrahit/spoliat/⁊ asportat. Recte sic loquitur Hieremias pph'a. Hiere. j. Uirgam vigilantē ego video: q2 in persecutione hierusalē inter cetera predones per fenestras proijciebant virgas. bona infra domū existētia extrahentes ⁊ spoliātes. De ipso dicitur Colo. ij. In quo sunt omes thesauri sapientie ⁊ scientie dei absconditi. Ad custodiam igit istius thesauri contra predones inferni non sufficit claudere portam id est voluntatē contra peccatum: immo oportet etiā fenestras claudere. i. sensus corporis contra omnem tentationē ⁊ ocasionem peccati: alioquin si fenestre. i. sensus corporis aperiantur incaute: predo i ferni intromittit virgam. i. tentationem aliquā mediante qua aiam spoliat ⁊ predatur. Sic aperuerat fenestram oculorum psona dicens Treñ. iij. Oculus meus depredat⁹ est aiam meā: id est predo inferni ppter aperturam oculi. In figura huius dicit Paral. ix. q̄ ianitores erant custodientes exedras ⁊ thesauros dom⁹ dñi. ¶ Nota exedre sunt fenestre late exterius: stricte interi⁹. ⁊ per ꝯsequēs omē qd occurrit ab extra subtrahere potest vel recipi intra. p istas exedras intelligunt sensus corporis qui sunt lati extra ⁊ stricti intra: sicut pat3 i aurib⁹/narib⁹/ oculis ⁊c. Uñ scdm

phm. Qui est magnus et grossus exterius in modico numero quasi in puncto radicatur interius ad significandum ꝙ multa possunt visui auditui ⁊c. occurrere q̄ non debent vsq₃ ad cor per consensum vl' conplacentiam subintrare alioqui xp̄s est in periculo ne asportetur. Debemus igitur ipsū sollicite custodire. q2 fidei nostre cōmissus est p modum thesauri depositi vt dicat quilibet nostrum illud Gen. xliiii. In meam hunc recipi fidem. ¶ Sed nota scd̄z iura. Bōa fides abesse presumitur si rebus tuis saluis deposita amisistis maxime qn̄ depositum debet custodiri īfra ppriū nec appareat aliqua violētia nec damnum tunc proprium ⁊ depositum est amissum verbi gratia Recipis depositum pecunie mee infra archam tuam habētē bonā serram ⁊ clauē postea archa non est fracta nec incisa nec in aliquo penitus lesa et tn̄ amissa est pecunia Argu. ē ꝙ defuit bōa fides. Sic rcepisti depositū xp̄i custodiēdū infra ppriū corp'. Archa corporis vl' cordis h₃ ita fortē clauē. s. voluntatē ꝙ nemo te inuito pōt cor tuum subintrare ꝙ g̊ corpore non fracto nō leso in aliquo xp̄s perdatur argumētum est ꝙ in seruando defuit bona fides. Contra tales loquitur apostulus Hebreo. xii. Nundum vsq₃ ad sāguinē restitistis aduersus peccatū. Ideo monet nos beatus. Pe. ad fidelē custodiā dicens .i. Pet. v. Resistite fortes in fide Chriso. super Mat. Talis est natura fidei quāto magis vetatur magis accēditur. Uirtus em̄ fidei in periculis est secura.

¶ Nota de muliere dicente se oppressam cui non potuit auferri pecunia. ¶ Tertio adiūgit de termino debite repetitionis bona prius addiscēti ad hoc ꝙ sciētie pfectiones attingat nō sufficit bonā lectiones recipere nisi ipsas retineat ⁊ frequētius recordet. Quodlibȝ bn̄ficiū a deo receptū est vna lectio ducens nos ad perfectionem diuine noticie et amicitie si bene retineretur ⁊ recordaretur. ¶ Sed nota puer nō pficit nō retinēs nec repetēs lectionē: q2 nescit litteras mō debito ordinare. l₃ quilibȝ cōgnoscat in se ⁊ scd̄z se. Sic quidā spūalit nō pficiūt: q2 l₃ oīa bona videāt ⁊ cognoscant in se ⁊ scd̄m se: nō tn̄ bene ordinat ad dei seruitium gloriam et honorem: sed ad proprias voluptatem/superbiam/⁊ abusum. Eccli. xxxix. Hec omnia sanctis in bonū sic impiis ⁊ peccatoribus in malū conuertentur. Contra tales dicit Bern. lib. de diligēdo deum est superbia ⁊ delictum maximū: ita datis tanq̄ᵽ innatis/ a deo acceptis beneficiis gloriam vsurpare: debemus igitur beneficia omnia retinere: et frequentius recordari. Sed hodie impletum est pverbi. Senece dicentis. Memoria beneficioꝝ labilis est: iniuriarum tenax Hodie multi faciunt de beneficiis et iniuriis: sicut dolium de bono vino et fecibus suis: l. ya. Dolium vix potest adeo bene ligari: stringi/iungi: ꝙ bonum vinū retineat: sic ꝙ non exeat/defluat: distillet/ lyam ⁊ feces: ita retinet ꝙ nō possunt exire nisi destruatur dolium: immo feces ita adherēt ꝙ vix cū cutello possunt separari. abradi: sic quidē corda sua vix possunt ad hoc iungere/stringere: et ligare quod

beneficia diuina retineant orando
cogitando &c. Feces vero .i. iniu=
rias malas ita retinent q non pos
sunt exire de corde eorum nec ab=
radi siue auelli quacunqz monitio
ne seu increpatione contra consili
um apl'i Rom. xii. Odientes ma=
lum adherentes bono illud bonū
dominū cui summe adherendū ē
cōmēdat psal. ci. Qui replet in bo
nis desiderium suū. Cōmēdat aūt
in ista auctoritate bonū diuinū a
tribus. Primo tanq̄ alliciēs suaui
tate desideriū suū. Maximū picu
lū est qn̄ infirmus amittit appeti=
tum seu desiderium cibi q̄ natura
sustentatur et resistit ne omnino
sucumbat morbo sic in morbo pec
cati maximum periculum est qn̄
persona amittit voluntatem & de=
siderium salutis. Ideo xp̄s mini=
strat nobis p consolatione delicias spū
ales que conseruāt et alliciunt de
siderium ad deum et ad bōa spūa
lia que animā nutriūt et sustētant
ne oīno succūbat peccatis sicut sūt
misse pfessiōes sermones &c. Istū
appetitum habebat Psal. ci. Dn̄e
āte te o ē desideriū meū. Mō pōit
Greg. differentiā iter delitias cor
porales et spirituales dicens cor=
porales delitie cū nō habēt graue
desiderium accēdūt qn̄ vo habite
eduntur comedentē ptinus in fa=
stidiū vertunt. Spūales delitie cū
non habent sunt in fastidio: cū ha
bent in desiderio. Greg. loq̄t ptra
talem similitudinem exterius in
colore habentes interi⁹ putredinē
et amaritudinem i sapore. Sicut
pomum et prunū plenū vermibus
et putredine hat⁹: sunt delitie cor
porales. Vn̄ desiderātes eas deci=
piuntur. ij. Thim. iij. Seducūt va=

riis desideriis attendentes appare
tē dulcedinē nō latentē putredinē
Et ad litterā scdm hūc modū dece
pta fuit Eua. Gen̄. iij. Viditqz mu=
lier q erat bonū lignū ad vescēdū
& pulchrum oculis: aspectuqz dele
ctabile: & tulit de fructu & comedit.
Sz tūc i cōmestione iuenit magnā
amaritudinem. ¶ Nota aliqui fru
ctus habent amaritudinem exte=
rius in cortice habent tamē dulce
dinem interius in sapore: sicut nux
amigdala. Sic delitie spirituales
habent exterius asperitatem inte
rius iocunditatem & consolationē.
Ista magis desiderantur gustata
q̄ audita: siue visa. ¶ De istis dr̄
pūerb. xiij. Desiderium si cōpleat
delectat aīam. Vn̄ de isto loquitur
Saluator Luce. xxij. desiderio desi
deraui hoc pascha manducare vo
biscū. In quo fuit agn⁹ paschalis
qui est cibus dulcis sapidus cū la
ctucis aggrestibus. In quo manife
ste datur intelligi q nulla tribula=
tio: nulla angustia. & mala aduersi
tas sustinetur pter [illegible]ū quin dei
aliqua spiritualis cōsolatio vel dul
cedo. Vnde Bern̄. Deridēdo secu
lares qui derident pauperes reli
giosos aiebat. Quidā vident cru=
ces vestras qui non vident vnctio
nes vestras. ¶ Nota de nouicio
sententie delectationem in matuti
nis annunciationis dn̄ice: qui rñ=
dit interroganti & dicenti sibi. Ma
tutine fuerunt hodie prolixe: & id
circo fuisti grauatus dixit. Si oīa
gaudia et omnia bona que habui
q̄diu fui in mundo essent conflata
in vnum valde quid modicū esset
respectu delectationis quā hodie
habui in matutinis. Vnde quidā
desiderant & cogitant bene facere

sed non complent ꝓpositū:nec perfectā declinationem non sentiunt. Secundo commendatur bonum diuinū tanq̄ purita.e reficiens bonis. De⁹ est pura veritas pura bonitas:ideo mentem reficit ⁊ cōfortat. Ratio est. Aqua clarior ⁊ purior est in fonte q̄ in riuulis descendētibus a fonte:qui propter ꝑmixtionē terre per quam transeunt fiunt turbidi et impuri. Ueritas bonitas est in deo sicut in fonte. Fons sapientie verbum dei in excelsis. Eccli.i. In mundo sicut in riuulo distante:ideo pura veritas ⁊ bonitas est in deo non in mundo Mat.ix. Nemo bonus nisi sol⁹ deus ps.non est q̄ faciat bonum ⁊c. ideo dicit Hugo de sancto Uictore Deus est veritas sine fallacia : bonitas sine malicia:felicitas sine miseria. Istam veritatem ⁊ bonitatē desiderabat Psal.dicens bonitatē ⁊ disciplinam ⁊ scien.do.me. Econtra. hodie multi bonitatem nō desiderant sed impediunt et ꝑturbāt Nō est differentia est inter sitientē qui vult potare ⁊ hominem q̄ vult piscari ⁊ lucrari. Sitiens qui vult potare desiderat aquam puram et claram. Uolens piscari et lucrari desiderat aquam turbidam quia tunc piscatur melius et lucratur hodie:quasi nullus vult bonitate ⁊ veritate refici ⁊ potari oēs autē volunt piscari ⁊ lucrari. ysa.i. Omnes diligunt munera: sequūtur retributiones. Oēs sunt piscatores. ideo veritatem claram non desiderant sed ꝑturbant. Sicut rana maris cornibus suis luto commoto aquam ꝑturbat: vt sic pisces deuoret et facilius comprehēdat:applica ad aduocatos et iudices. Uñ Cassiodorus dicit optimum verbū Oblatio muneris est tinea boni regiminis. ysay. v. Ue qui dicitis bonum malum ⁊ malum bonū ponentes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras. ¶ Tertio commendatur bonum diuinū tanq̄ sua immensitate sufficiens replet nihil potest replere speculum nisi multū excedat speculi quantitatē. Uñ multa maiora scd̄m quātitatem non replent speculi capacitatem s; qñ speculū est paruum et opponitur ymago in cōparabiliter magna tunc terminatur capacitas speculi ⁊ repleatur. Cor humanum est speculum corporaliter paruū tñ capacitate toto mūdo repleri nō potest. Hugo. Cor paruū est ⁊ magna capit vix sufficere posset ad refectionē vnius miluii ⁊ tñ totus mundus nō sufficit sibi. Uerum est ꝙ parua res speculo proximo ꝓpinqua inter speculum ⁊ rē notabiliter excedentem.l; speculum nō repleat bene tñ impedit ne res magna speculū repleat vel in ipso perfecte appareat. Sicut digitus appositus oculo impedit ipsū ne celum videat. sic creatura anime nimis propinqua per affectionem vel inter deum ⁊ animam interposita per cogitationem bene impedit ne deus in anima appareat per meditationem:tñ eam non pōt replere solus de⁹ ⁊ imago inēn excedēs ꝙ aiam potest totaliter replere Bern.ad ymaginem dei facta aia rationalis ceteris omnibus occupari potest sed non repleri. Solus enim de⁹ beatificat ⁊ replet. ps. Beatus quem elegisti ⁊ assumpsisti habitabit in atriis tuis. ad quam habitationem nos perducere dignetur Iesus christus ⁊c.

¶ Dnica.ii.post trinitatē.

Translati sum⁹ de mor te ad vitam quam di- ligimus. Joh. iii. scdm Dionisiuz. Ecclesia mi litās ordinata est ⁊ exē plata ab ecclesia triumphante. Vñ ex factis in ecclesia militante co- gnoscimus facta ecclesie triūphā tis a posteriori: sicut per exempla tū venimus in notitiam exēplaris In ecclesia milit nte sancti placen tes deo secundum corpus transfe runtur de loco humili ad sublimē. Fig. heb. xi. Fide Enoch translа- tus ē de mundo isto in paradisum terrestrem. Causa subditur ibidez Ante trāslationem enim testimo- niū habuit placuisse deo. Igitur in ecclia militante placētes deo trās feruntur scdz corp⁹ dilectio facit pla cere deo. Quod patet sic: maxime facit seruum placere dño libenter pati pro eo. Unde qñ seruus spon- te exponit se nichil est ei graue qđ p dño patiatur: hoc facit seruū pla cere: hoc facit amor dei facit enim omnia ꝓpter deum benigne ⁊ dul citer sustinere. Aug. xiii. confess. Uerus amor non sentit amaritu- dinē sed dulcedinem qr soror amo ris: soror odii amaritudo.

¶ Exemplum in natura. Equus q̄ contra manticā recalcitrat: qr deli catus. i. scabiosus si capite vel col- lo corda ligetur et strigatur statiz pacifice recipit on⁹ ⁊ portat. Scdz Dionysiū. Amor est vis vnitiua: igitur qñ homo cōtra onus penitē tie recalcitrat qr delicat⁹ vł scabio sus. Si ei⁹ collū vel caput. i. aīa p dilectionē ligeē cū deo non plus re calcitrat immo suffert oīa dulci- ter. i. Cor. xiii. Charitas omnia suffert. ¶ Sz nota. Quidā sustinē do sunt sicut argentum viuum de quo dicit Isidor. Sextarium ar- genti viui saxum graue ⁊ ponde- rosum suppositum sibi portat ⁊ su stinet modicum aurum in decuplo minus ponderans sustinere nō pōt immo cedit. Sic multi onera gra uissima peccatoꝝ sustinent vigilāt discurrunt. Sap. v. Ambulauim⁹ vias difficiles ⁊c. Modicū pondus auri. i. modicam penitentiā ex cha ritate factā sustinere non possunt in hoc similes sunt apostolis. de q̄ bus Mat. xxvi. Non potuistis vna hora vigilare mecum. Judas vero vigilabat in dei traditione.

¶ Sic habem⁹ duo. Unū est qđ di lectio facit placere deo. Secunduz qđ in ecclesia militante placentes deo trāsferuntur secundum corp⁹ de loco viliori ad digniorez. Unde cum ecclesia triumphans ordinet de animabus sicut militās de cor- dibus anime deo placentes per di lectionem. De morte peccati trans ferunē ad vitam paradisi sicut di cunt verba proposita Translati ⁊c. Tria tanguntur que dilectio dei i aīa operatur Primo enim eduxit de lacu doloris ⁊ miserie de morte Reges terreni habent plures car ceres quosdam solum ad castiga- tionem ꝓ peccatoribus minorib⁹ qui non merentur mortem. In istis carceribus permittitur homini lu men ⁊ visitatio amicorum et libe- ratur cito. Alii carceres sunt pro criminibus maioribus merentib⁹ mortem. Isti non habent lumē nec visitationem amicorum tamē qñ- qꝫ liberanē ex mīa regis. hoc mo do protenditur eis corda baculo li gata et si quidem manus habeā;

quibus adhereāt corde cum adiu
torio corde & baculi possunt educi
Si vero man⁹ nō habeāt quibus
baculo & corde adhereāt nō educū
tur. Deus noster rex magnus su
per oēs deos hȝ diuersos carceres.
In vno puniūtur q̄ nō debent mo=
ri sed tm̄ castigari. Hūc carcerem
voco tribulationes mūdanas mor
bum: famen: sitim. &c. In hoc pōt
esse lumen gratie & visitatio ami=
corū. Figu. Act. xij. Petrus serua=
batur i carcere. Sequit Angelus
dñi astitit & lumē refulsit. Ecce cō=
solatio amicabilis et illustratio de
lectabilis. In alio carcere ponunt
malefactores maiores digni mor=
te: quos voco statū peccati morta
lis. Sic incarcerati indigni sunt a
micorum. i. angelorū visione & lumi=
ne gratie. Sap. xviij. Digni carere
luce: & pati carcerē tenebrarū: q̄n=
q̄ quidā diuina mīa liberant. Sic
eis ptenditur corda diuine mie li
gata baculo passionis: & siquidē nō
habeāt manus. i. opera meritoria
quibus possint dei miam apprehē
dere: et e[illegible] passioni adherere nō
educuntur nec liberantur: sicut dā
nati in inferno. Si vero habeant
manus. i. opera meritoria quibus
possint adhere dominice passioni:
& cordam mie eius apprehendere
educunt pristine gratie restituti.
Figu. Gen. xl. De pistore & pincer
na Pharaonis missis in carcere:
quorum vnus fuit suspensus: alter
liberatus: et pristino officio resti=
tutus. Igitur dilectio dei quosdaȝ
de lacu miserie: quosdam de mor=
te: de hoc in ps. Oculi domini
super metuentes eū: & in eis q̄ spe=
rant super misericordia eius vt e=
ruat a morte animas eorum.

¶ Nota auctoritas tāgit quattuor
pūcta consequētia hoīeȝ eductū de
statu peccati: duo sunt ex pte dei.
inter q̄ primū est custodia spūalis
oculi dñi: vbi amor ibi oculus. Vñ
mater habēs paruū filiū in sinu fo
uet euȝ & nutrit postq̄ vero creuit
& est fortior: pmittit ipsum ire p se
ipsum: q̄ relictus cadit in lutuȝ vel
lacū ex quo cū magno labore edu
citur & extrahit. sed postea diligē=
tius custodit ne iterum cadat Vñ
et tunc q̄cūq̄ vadat mater hȝ ocu=
los vigiles super eum. De⁹ diligit
hominē quasi mater vnigenitū. iij.
Regū. j. Sicut mater vnicuȝ amat
filiū: ita te diligebā: iō in pncipio i
facie fouet & nutrit euȝ: sed postq̄
attingit discretionē dimittit eū in
manu cōsilij sui. Homo igit relict⁹
statim labit in peccatū: cui de⁹ ma
nū porrigens ipsum leuat & lau⁹t.
Apoca. j. Qui dilexit nos et lauit
nos a peccatis nostris in sanguine
suo. Sicut leprosus mundat san=
guine passionis immolati. Leuit.
xiiij. Unde peccatorem ita chare=
locum diligenter custodit docens
ipsum habens oculos vigiles sup
ipsum ps. Intellectū tibi dabo & in
struam te in via in qua gradie. fir
ma. super te oculos meos.

¶ Nota quō cete iuxta fetū suum
graditur pter maris pericula.

¶ Nota medicus postq̄ egrum cu
rauit: ostēdit ei morbi pericula vt
fugiat ne recidiuet. Uidens autȝ
infirmum intemperatum exponen
tem se nociuis spernit eius curam
quia talis grauat seipsum & cōfun
dit medicum: sic deus peccatori
curato incidit custodiam: vitatio=
nem. occasionem peccati. Ecclesi.
xxj. q̄si a facie colubri fuge pecca=

tum. Semel morsus a colubre fugit nō solū colubrem sed etiā locū quē habitat. Unū nō dz dormire sub vmbra salicis quia ꝑ vmbra solet colu ber habitare: sic sub delitiis mundi latet coluber. Unū volens pctm̄ fugere/debet talia declinare: alioquin dn̄s auertit ab eo oculos suos. Abacuc .i. Mundi sunt oculi tui ne videas mala ⁊ ad iniquitatem respicere non poteris.

¶ Scdm̄ bn̄ficiū ex pte dei est clementia precordialis in mīa: prouer. xx. Mīa ⁊ veritas custodiunt regē: ⁊ recordabit̄ clementia thronus eius. Inde est q̄ domini hoībus sibi seruientibus sunt clementiores vt eos alliciant. ii. Paral. x. Dictū fuit Roboaz. Si placueris populo huic: ⁊ lenieris eos verbis clemētibus seruiēt tibi oī tpe. Sic deus peccatoribꝰ q̄ relictis peccatis veniunt ad fructum suū ostendit clementiam mīe vt eos alliciat. Figura. Math. ix. Murmurabant pharisei dicentes. Quare cum publicanis ⁊ peccatoribus manducat magister vester. Rn̄. xp̄s. Non est opus valentibus medicus sed male habentibus euntes dicite quid est misericordiam volo ⁊ non sacrificium. Misericordia igitur allicit ¶ Exēplum in naturali. Elephas quando cecidit in foueam domesticatur. Sic venator vnus pungit ipsum: alius repellēs verberās defendit elephantem ⁊ cibat tunc elephas mansuescit obediens defendenti ⁊ liberanti se. Sic qz demon pungit hominē ⁊ affligit deus ipm liberat ⁊ pascit. hoc debz hoīem ad seruitium dei allicere.

¶ Sed nota delinquēs in ecclesia nō debet ecclesie immunitate gaudere. Indignuz enim est q̄ homo inueniat refugium in loco cui facit iniuriā ⁊ vituperium. Sic indignuz est peccantes in mīam inuenire. Jaco. ii. Judicium sine mīa fiet illi ⁊c. Cū autē mīa sit, opera dare pauperibus illi directe peccāt i mīam qui bona pauperū subtrahētes suꝑflue ea cōsumūt. De quibꝰ Bern. super illud. Isa. xxvi. In terra sanctorū vtiqꝫ gessit timeant clerici timeant ecclesiarum ministri qui in terris quas possident tam inique gerunt vt stipendiis que sufficere deberent minime contenti suꝑflua quibus egeni sustentandi essent impie ⁊ sacrilege retineant et in vsus superbie ⁊ luxurie victum pauperum expendere non verentur. Duplici ꝑfecto iniquitate peccantes dum ⁊ aliena diripiunt et sacris/in suis turpidinibus abutūtur. Alia duo beneficia se tenēt ex parte hoīs de pctō educti. Primū est reuerentia filialis metuentes. Filius dz metuere ⁊ reuereri patrē: maxime cum pater ꝓmenda stulti filii expēdit patrē substantie. Figu. Luce. xv. de filio prodigo qui viuēdo luxuriose cōsumpsit portionē patris. Peccaui in celū ⁊ corā te. Iam non sum dignus vocari filius tuus. Sic homo ꝑ eius peccato xp̄s expendit substantiā suam idest sanguinem et vitam dz xp̄m metuere ⁊ reuereri vt vix audeat loqui. dicens illud Job. Neqꝫ enim possum metuens rn̄dere: sed nota filius emancipatur nil āplius expectans in bonis patris non timet eū nec reueret. Econtra Filiusfamilias expectans successionē ⁊ portionē timet patrē offendere: q̄ in casu posset cum successione priua

re. Si quidã q̃si a deo emãcipati cõtẽti tẽporalibus nõ timẽt deum offendere. Job.xij. Audacter puocant deũ: cũ ipse dederit oĩa in manibus eorum. ¶Sed nota emancipati expectantes successionẽ eternam metuũt. Ecclesia.xviij. Sapiens in omnibus timeat ne a successione paradisi repellatur.

¶Scõm bñficium ex parte hominis est confidentia supernaturalis Sperant. Homo habens dominũ adeo liberalem: q ipsum gratis manumisit vocans ad suum seruitium debet seruire: si bene seruierit in minori officio pmouebitur ad maiora. Figu. Matth.xxv. Euge serue bone ⁊ fide. ⁊c. Sic homo de seruitute peccati datus libertatis ecclesie. si bene vtatur gratie dono potest sperare promotionem et gloriam: puerb.xxix. Qui sperat in dño subleuabitur. ¶Sed nota seruientes p mercede taxata non operantur ita bene: nec ita fortiter: sufficit eis q faciant illud quod stricte requiritur ad mercedem: qui vero non habent mercedem: nisi secundũ voluntatẽ ⁊ gratiã domini conantur melius ⁊ fortius operari: vt grati deo melius premientur. Quidam ministri ecclesie videntur seruire p mercede tẽporali taxata. Unde stricte faciũt quod requiritur ad prebẽdã gaudentes q est libera non sacerdotalis. ⁊c. Sed boni vero seruiunt in spe mercedis eterne: ideo fortius operantur. Isay.xl. Qui sperant in deo mutabunt fortitudinẽ. assumẽt pennas vt aquile: current ⁊ non laborabunt ambulabunt ⁊ non deficient. Rogabimus Jesum. ⁊c.

¶Collatio.

Secundo dilectio dei adducit ad statũ valoris ⁊ gratie translatiuus psona habens opa sancta: infecta virtuosa dz trãsferri ad locũ valoris et grẽ. Fig. Mat.xxv. Uirgines fatue carẽtes oleo a nuptijs sunt excluse. Prudentes habẽtes oleũ introducte: q virginitas sine oleo diuine gratie nõ valet Dilectio dei facit opa meritoria ⁊ virtuosa. j. Cor.xiij. Si tradidero corpus meum vt ardeam: charitatem autem nõ habuero: nichil michi pdest. Ratio est beati Grego. Ramus abscisus a stipite et radice nõ proficit in flore nec fructu quia in ramo preciso flos marcessit fructus putrescit. Sic flos conuersationis fructus operationis confirmantur in charitate habent debitum: decorez et valorem alioquin marcescit flos conuersationis. putrescit fructus operationis.

Grego. Nichil valet ramus boni operis: nisi firmetur in corde charitatis. Unde charitas operibus dat valorem. ¶Exemplũ in musicis. Punctus cũ plures lineas iungit plus valet habens plura tempora: qđ verum est qñ ligata parte sinistra non dextra: sic dilectio dei iungit hoiem deo ⁊ proximo. j. Johan.iiij. Hoc mandatũ habemꝰ a deo: vt qui diligit et deum diligat ⁊ fratrem suum. Quanto igitur dilectio plures personas ligat ⁊ ad plures se extendit plus valet.

Grego. Ille apud deum magis in amore est qui ad eius amorẽ plurimos trahit: quod maxime verũ est quãdo charitas iungit in parte

sinistra id est in statu aduersitatis Dilectio iungens in ꝓsperitate nō est tanti valoris: qꝛ nescit tūc an dilectio sit ꝓpᵗ deū: an ꝓpter tēporale cōmodū: sicut cū homo tenet panē in manu: canis ei blādit. Incertum est an canis hoc faciat ꝓ pane: vel ratione ꝑsone: sed qñ deficiē te pane canis statim latrat ꝛ mordet: patet ꝙ blandiebatᷣ pani non homini. Si qui tempore ꝓsperitatis homini blanditur. in aduersitate persequitᷣ: patet ꝙ blanditur fortune nō persone. Igitur dilectio dei adducit statū valoris ꝛ gratie translati: de quo dicitᷣ Eccli. xliiij. Enoch placuit deo et trāslatus est in paradisuȝ. Et tangit auctoritas tria pūcta ꝓpter q̄ ꝑsona transfertᷣ de loco humili ad sublimē. Transfertur em̄ hō pͥmo qꝛ electus: scdo qꝛ dilectꝰ tertio qꝛ prudēs ꝛ rectꝰ. Igitur pͥmū qd̄ trāsfert hoīem ad statū sublimē est electio deo dedicans. Enoch interpretatur deo dedicatus: eo ipso ꝙ homo ad dignitatem eligitur ꝛ alijs preponitur. Hiere. xlix. Quis erit electus quē preponam. ps. Elegit Dauid seruum suum: ꝛ sustulit eū de gregibꝰ ouium: qd̄ maxime verū est qñ in electione nō potest esse error sicut in electione dei q̄ nunq̄ȝ eligit nisi bonum ꝛ sanctū. Num. xvj. Quēq̄ȝ elegerit dominꝰ ipse erit scūs. Ratio est. In torneamento melior miles non est maior corpore vel nobilior genere: sed qui primo melius sustinet ictus: deinde fortius repercutit: ꝛ a se repellit hostes: nec succumbit. Sic in bello spirituali melior est q̄ a principio sustinet ictus persecutionū: sic tñ nō succūbit per impatientiam: imo sic repercutit ꝛ a se fugat hostē quod tentationi nō succūbit hunc eligit deus. Isay. xlviij. Elegi te in camino paupertatis: iō elegit meliorē. Est eī in hoīe sicut in saphiro. Saphirus melior est nō q̄ maior quātitate sȝ q̄ hȝ plures victus. Sic melior qui plures ictus sustinet ꝓpter xp̄ȝ. vñ talis a deo eligitᷣ ꝛ transfertᷣ ad statū valoris ꝛ gratie. Geñ. j. Ambulauit enoch cū dño. Sequitᷣ. Nō apparuit: qꝛ tulit eū deus. ¶ Sed nota. Electio non dat ius electo nisi ipse cōsentiat. Iac. ij. Pauperes elegit deꝰ. j. Cor. j. Cōtēptibilia mūdi elegit deus. Sed ꝑ hoc nullum ius nec ꝓfectus acquiritur apud deū: nisi solum illis q̄ isti electioni cōsentiunt: quibus placet paupertas etiā cōtēni ꝓpter deū exēplo apostoloꝝ. Act. v. Ibant apl̄i gaudentes a cōspectu cōsilij: qm̄ digni habiti sunt ꝓ noīe iesu. cō. pa. Vñ paupertati ꝛ tribulationi cōtradicētes ita nō ꝓsunt sed nocēt. Aug. Idē ignis nocet palee q̄ in eo fugat et cōfortat aurū qd̄ ibi rutilat. Scdo transfert ad statum valoris dilectio gratificans: placuit. Femina licet genere infima. i. pauper trāsfertur ad statum valoris soluȝ: qꝛ dilecta ꝛ gratiosa. Figu. Hester. ij. Amauit eam rex super oēs mulieres: habuitq̄ȝ gratiam. Sequitur Posuitq̄ȝ dyadema regni in capite eius. Sic anima lȝ infima genere et natura transfertur ad statū honoris: qꝛ deo delicta et placens quō autē possit homo deo placere dicit Bern. O homo si tibi displiceres michi placeres: sȝ quia tibi places michi displices. Res venalis quāto plꝰ placet vēditori ꝛ plꝰ cari reputat. minus placet ēptori

et pro minori vult eã habere. Ecõtra quanto venditori minus placet minus reputat eã emptori pl⁹ hz rẽ facili⁹ et plz ꝑ minori foro. Sic quanto homo plus sibi displicet cõsiderando defectus suos et peccata minus reputat se humiliando / mundũ spernendo plus placet deo seruitio eius se facilius exponẽdo Fig. ii. Reg. vi. de Dauid dicente. Ludam ⁊ vilior fiam pl⁹ ꝙ̃ facili⁹ sum et ero humilis in oculis meis ideo placuit deo o. i. paral. xxviii. Placuit ei vt me eligeret. Ecõtra. quãto hõ pl⁹ plz sibi pl⁹ reputat / se ꝑꝑ parentes carnales et diuitias tẽporales min⁹ placz deo. Ro. viii. Qui in carne sunt deo placere non possunt. Hodie enim eo ipso ꝙ diuites et nobiles deo seruire contẽnũt. Jo. viii. Semẽ Abrahe sumus nemini seruiuimus vnq̃. qđ est contra ius et rationem. Quid pl⁹ tenens de feudo minus seruiat: imo ꝙ de ipso feudo impugnet dominum absurdum est. Nobilitas diuitie sunt quidam feudus dei. i. corin. iiii. [illegible]id habes ꝙ non accepisti ꝙ ergo nobilior et ditior sis minus honestus magis dissolutus hoc est deus maiori feudo minus seruire vel dominum impugnare nec est hec nobilitas immo seruit⁹ apud deum ideo sola apud deum libertas est non seruire peccatis sola apud deum nobilitas virtutibus clarum esse.

¶ Tertio transfert hominẽ ad statum valoris intentio rectificãs in paradisum habetur prudens qui scit finem attendere ⁊ sic se et alios regere debet aliis preferri. cuz igitur finis vite nostre sit paradisus celestis: homo qui paradisum celestem attendit se et alios in ipsum dirigit debet ad statum valoris transferri. Fig. ii. corin. xii. paulus postꝙ̃ raptus est in paradisuz ⁊ vidit archana dei fact⁹ ẽ doctor gentiũ. Debemus igiꝛ vitam nr̃az ordinare ad paradisum. Exẽplum in natura. Nanta inter picula maris dirigit nauem aspectu poli stelle fixe immobilis. Sic homo inter picula mundi debet vitã suam regere ꝑ aspectum ad paradisum oĩa ꝑꝑ ipm faciendo ipm petendo a deo exẽplo latronis Luc. xxiii. qui dixit. Dñe memẽto me i dũ veneris in regnum tuum. Responsum est Hodie mecum eris in paradiso. ¶ Sed nota licet stella nautã dirigens sit vere in celo: tñ eius silitudo relucet in mari ꝫ prudẽs nauta nõ dirigit nauẽ silitudinẽ q̃ in mari apparet: immo per stellas que vere in celo lucet quia silitudo in mari apparens molis est secũdum ventum flantem in mari: stella vo in celo fixa est et immobilis ideo meli⁹ dirigit. Sic ver⁹ paradisus est in celo sed in terra vñ est quedam ymago paradisi cum eñ padisus sit locus delitiaruz: sic delectabilia huius mũdi sũt ymago delectabilium paradisi. Sic in mũdo est quedã ymago padisi que vere in celo est. Nõ sunt q̃dam vitã suã regẽtes et ordinãtes ad paradisum terrestrẽ q̃ est mobilis amissibilis Vñ timeãt ne accidat eis sicut Loth. de q̃ dicitur Gen. xiii. ꝙ vidit regionẽ que irrigabaꝛ sicut padis⁹ iõ elegit eã ⁊ male cito post fuit capt⁹. Sic multi dũ eligunt paradisum terrestrez ab hostib⁹ capiũtur sancti regunt se scd̃m padisum celestem i quo st de. itie imortales

Apoca.iij. Uincenti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. ¶ Tertio dilectio dei perducit ad statum z gradum honoris z glorie ad vitam.

¶ Exēplū ad festū regis nō intrat nisi psona decenter induta. Fig. hester.iiij. Non erat licitum indutū sacco aulam regis intrare. Uestis decenter ornās charitas est. j. Pe. iiij. Charitas operit multitudinem peccatorum vñ vestis charitatis distiguit filios dei a filijs demonis Aug. Cantant oēs alla. intrent ecclesias implent parietes basilicorū sola charitas filios dei a filijs diaboli distiguit Unde sola charitas perducit ad gradū honoris et glie. Apoc. iiij. agnus q̄ est in medio throni reget eos et deducet ad fontes vite auctoritas tangit q̄ in vita beata sunt pfecte z cōiuncti illa tria in q̄bus phi ponebāt beatitudinē Uñ pmo ē i ea pulchritudo vtiliter alliciēs q̄ ad ponētes btitudinē in delitijs. Aug. Agnus hz duplicē etatem. Prima in q̄ est pulcher mansuetus delectabilis: lactat vbera de ipso fit victia. Sic xp̄s p nob; fuit occisus spoliatus nudat⁹. hiere. xj. Ego quasi agn⁹ mansuetus qui portatur ad victimam istam passionem nunc ostendit patri ad pacem vestram. Ber. Mater ostendit filio pectus z vbera: filius patri lat⁹ et vulnera. Nulla poterit esse repulsa vbi tot concurrunt charitatis insignia. In secunda etate agn⁹ fit aries assumēs cornua fortiter feriens. Sic christus modo peccatorib⁹ agn⁹ in iudicio fiet aries. tanto forti⁹ feriendo quāto mō plus se elongat a te parcēdo z expectādo. Jō dr Apo. xvi. Abscondite vos a facie sedentis sup thronum z abira agni.

¶ Sc̄do in btitudie ē celsitudo honorabilr xficiēs q̄ ad ponētes btitudinē i hōorib⁹ reget eos. i. ad regnum perducet ps. dñs regit me z nichil michi deerit.

¶ Nota q̄ rex q̄ fit p successionem min⁹ hz curare de vita z fama: qualitercūq; sit eo ipso sit rex qd̄ est fili⁹ regis. Rex xo q̄ fit p electionē bonoꝝ et sctōꝝ hz curare de fama z vita. ¶ Eccl'ia militās regit p successionē hereditariā ps. hereditate possideam⁹ sāctuariū dei Ideo de malis Mich. iij. Oia recta puertitie q̄ edificatis syon in sanguinibus et hierl'z in iniquitate. hiero. Multa mala facere nos cōpellit affectus carnalis z dū propinquitatem respicim⁹ corporis aīe offendimus creatorem ideo dixit Clemens papa Si mei nō fuerint dñati zc. ¶ Nota scd̄m Solinū in regiōe de pbaue. Nēo fiebat rex hñs filios vel nepotes.

¶ Eccl'ia triumphās regit per electionē xp̄i q̄ errare nō pōt. Eccli. xlix. Miserator eoꝝ reget eos.

¶ Tertio in beatitudine est plenitudo mirabilr sufficiens quo ad ponentes beatitudinem in diuitijs ad vite fontes. Quandoq; de fonte scaturiēte in mōte riuuli guttē stellant in terra in valle tunc hō sitiens bibendo in valle guttatim non satiatur: immo pl⁹ sitit donec veniet ad fontem. Sic in mundo sunt riuuli gutte bonitatis. Fons est in celo: ideo cor non satiatur donec veniat ad fontem. Joh. iiij. Qui biberit ex aqua hac sitiet iterum. Qui biberit ex aqua quam ego dabo fiet in eo fons aque sa

lientis in vitam eternam. Ad quã nos perducere dignetur &c.

¶ Dñica.iij.post trinitatez.

Humiliamini sub potẽti manu dĩ vt vos exaltet. j. Petri. vltimo. Nota quod in omni bona consequentia si antecedens est veruz etiam consequens qꝛ ex vero non sequitur nisi verum. Fiat igiť talis consequẽtia. Oĩs qui se exaltat humiliabiť ergo humiliamini &c. ꝯsequẽtia ẽ clara qꝛ ad vniuersalitatẽ seqť inde finita. Antecedẽs est verũ vt probo ergo et cõseqñs ꝙ est thema nostrũ. Antecedẽs ẽ veruz cum sit ab ore virginis ꝓlatum. Luce.x. Nulli fideli nõ ẽ fas dubitare tñ ex abundanti ꝓbo ipsum tripliciter ratione ꝓbabili sẽsibili experimento et exemplo terribili. Ratio est ista. In his que nõ sunt magna molle illud est maius qꝺ est melius scd̃m Aug. Si peteretur quis esset maior clericus de villa non queritur de magnitudine molis corporalis sed de magnitudine scientie que est res spiritualis certe est iste maior qui est melior clericus modo sic est qꝛ in virtutib⁹ & vicijs non est magnitudo molis ideo illud est maius qꝺ est melius. Constat autẽ ꝙ melius est esse humilẽ ꝙ̃ superbũ virtuosũ ꝙ̃ viciosuz ergo scd̃m iudicium rationis qui est humilior ẽ melior et qui plus humiliatur maior efficitur & plus exaltatur. Huic concordat scriptura in Mat. Qui humiliauerit se sicut paruulus iste. ¶ Idem patet per experimentum sensibile. Videmus in naturalib⁹ ꝙ res q̃ cedit alteri & in hoc q̃si se humiliat ꝓ hoc exaltať. Uerbi grã Si quis oleo existẽte in lampade apponit aquã statim oleum cedit aque dãs ei locũ. Et sic certe oleũ exaltatur et magis reputať apud deum. Hec est mirabilis sapientia vt homo descendat in ecclesia. Sapiẽtia hũiliati exaltabit caput ei⁹ ¶ Idem exemplo terribili patet. Quidam em̃ cum ligasset cũ alio pro quondã pingui beneficio & obtinuisset et legeretur illud euãgeliũ. Omnis qui se exaltat humiliabitur dixit f...iꝫ est quia si me humiliassem beneficium nõ obtinuissem et statim quasi gladius igne⁹ transiuit per os eius et expirauit et imple tuꝫ ẽ in eo illud Judith. ꝺ sua veritate gloriantes humiliuꝫ ꝓbatum est ergo añs et consequẽtis est clara: ergo consequens qꝺ est nostrum ꝓpositum & thema est acceptandum humiliamini &cete. Ubi beatus Petrus ponit tres cõditiones sue admonitionis qꝛ primo ꝓponit nobis admonitionẽ facilẽ humiliamini secundo rationabilẽ sub potẽti manu dei tertio honorabilẽ vt nos exaltet.

¶ Quantũ ad primũ sciẽdũ est ꝙ nullus actus facilior est hoĩ ꝙ̃ se humiliare qꝺ patꝫ sic. Ille enim act⁹ est facillimus ad quem iclinat nec occurrit aliqꝺ impediens vel resistens. Sicut facillimũ et lapidi descendere qñ non impeditur ab aliquo talis actus est humilitas vel humiliatio. Et em̃ scd̃m inclinationẽ nature patet quia cũ homo sit cõpositus ex duplici natura corporali et spũali ꝗ̃tuꝫ ad vtrũqꝫ tenet infimum gradum in ordine substantiarũ spũaliũ iõ recta intẽtio quam homo põt habere de se

ipso scdm conditionem nature est non alta sapere sed humilibus cõsentire et hoc faciendo nunq̄ inueniet aliquem resistentem vel prohibentem in hoc facto. Quis enim resistet humili humilianti se: aut humiles aut superbi non humiles q2 tales nunq̄ sibi dissentiunt cum sint similes nec superbi. q2 q̄d querunt cū humilibus inueniūt. s. semper apparere ergo humiliari ē hōi facillimum q2 est secundum inclinationem nature nostre. Hanc ad monitionem facit nobis beatus. Pe. sequens doctrinā xp̄i in Mat. Discite a me q2 mitis sum et humilis corde. et inuenietis requiem aiabus vestris. Ubi nobis primo pponitur doctrina exēplaris Discite a me hoc est exēplo meo. Secūdo vita regularis mitis sum et humilis cor.

¶ Tertio sequela salutaris inuenietis requiē aiabus vestris.

¶ Quātū ad pri3 sciēdū ē q̄ sicut dr̄ Amb. de v̄ginitate li. ij. Prim⁹ descēdit ardor nobilitas magistri ē. Quis nobilior magister q̄ xp̄us quis verior q̄ xp̄s: q̄re: q2 dr̄ Sen. Quid faciēdum sit a faciēte discēdum est. Ratio est: q2 dicit aug. super Jo. Doctrina per malos q̄ bn̄ docent et male viuūt est sicut palmes in sepe et botrus inter spinas q2 quantuncūq3 botr⁹ sit maturus ⁊ bon⁹ tn̄ ex q̄ est iter spinas dimittitur et putrescit q2 homo nō vult vulnerare manū ppt̄ botrū sic q̄tuncunq3 doctrina sit bona tn̄ q2 ē cum vita mala que plus ledit exēplo q̄ spina pungendo: ideo contēnitur ⁊ dimittitur. Igitur quid faciendum sit a faciente discendum ē ⁊ q̄s ē iste nisi xp̄s de q̄ dr̄ Ac. ij. Cepit Jes⁹ facere et docere Aug. de vera religione et tota vita xp̄i in terris disciplina morū fuit oia em̄ bona mundi xp̄s contempsit: que contemnāda docuit et omnia mala sustinuit que sustinenda p̄cepit. Unde quilibet volens discipulus eius esse pōt dicere illud pue. Exēplo didici disciplinam nulli⁹ em̄ doctrina adeo vtilis est q2 ille qui h3 ire per diuersas terras d3 discere artem de qua possit postea se vbiq3 iuuare. Sed ille qui didicit artem de qua non potest se iuuare nisi in terra in qua h3 minus manere fatu⁹ ē. Nos habem⁹ hic modicū manere ⁊ alibi mltis. Eccl. vi. Ibit homo in terrā hereditatis sue et iō nō ē prudēs q̄ solū discit ea facere que solum possūt in hac vita valere: sicut artes ⁊ sciētie lucratiue nō q̄ malū sit eas scire s3 bonū scire nō sufficit ad salutē. Quid ergo scdm hiero. ad Paulinū. Discamus in terris quo2 scientia pseueret nobiscū in celis. Hec est sciētia q̄ xp̄s docuit v̄bo et exemplo. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Ecce q̄ doctria exēplaris subiungitur vita regularis q2 mitis sū cū xp̄s oēs v̄tutes suo exēplo cōmēdauerit q̄re de hūilitate dedit speciale documentū q2 in ipsa oēs virtutes fundantur ex ipsa meliorantur et p ipsā cōseruātur q̄s in ipsa fundentur p3 q2 null⁹ reputatur perfici nisi qui se reputat imperfectum. Reputare aūt se ipfectum ⁊ defectuosū3 hūilitatis est. Unde Ber. de xij. gradibus humilitatis quia hūilitas est virt⁹ qua homo verissima sui consideratiōe sibi ipsi vilescit iō ex hūilitate p̄cessit q̄ homo nitat ad acq̄sitionē

virtutū. Un̄ Augu. de verbis dn̄i. Cogitas magnā fabricam cōscientie celsitudinis: pri⁹ cogita de fundamento humilitatis: Deus enim humilibus dat gratiam. Jac. iiii. Item ex ipsa meliorant. Res enim preciose quāto sunt in minori massa: tanto plus appreciant̄ scd̄m eūdem valorem monete/plus volunt habere diuites ꝛ maxime mercatores in parua summa florenorum q̄ in magna summa debilis monete: ꝛ certe melius portatur. per humilitatē sic: q̄ ipsa ꝛ cetere virtutes quātūcunq̄ preciose sunt in parua massa. quia quantūcunq̄ aliquis sit magnus donis ꝛ virtutibus p humilitatem reputat se paruū: ideo humilitas reddit se deo ꝛ hoibus preciosiores: ꝛ magis gratos. Un̄ hierony. sup Matth. Nil est quod ita deo gratū faciat/q̄ si vite merito non magni sed parui videamur Ideo i ecclesiastico. Quāto maior es humilia te in oibus: ꝛ corā deo inuenies gratiā. Et dicit notabilit̄ quāto maior es: q: sicut dicit Ber. Uirt⁹ humilitatis maior est in maioribus ꝛ clarior in clariorib⁹ qđ ꝓbat ꝛ subdit cām. Nō est inq̄t magnū: esse humilē/in abiectiōe: ꝛ magna prorsus ꝛ rara virtus est humilitas honorata. Item p humilitatē cetere virtutes cōseruant̄. ꝛ sine ea conseruari non possunt: quia prudentes bellatores qñ obsident alios intra ciuitatē vel castrum inclusos: solent explorare. Si quis conductus aque influat in castrū vl' ciuitatē ab extrinseco/ꝛ qñ inueniūt destruunt. Quo facto illi qui intus sunt cōpellunt̄ se reddere ꝓpter defectū aque. Exemplū huius habemus Judiht. v. de holoferne ꝛ filijs israel obsessis i bethulia. Simili modo dyabolus per tentationes obsidēs hominē qñ potest destruere conductū aque diuine gratie: facile capit hoiem. Iste conduct⁹ est humilitas scd̄m Ber. Ideo si precidatur a corde hois: faciliter deijcitur a ceteris virtutibus. Grego. Perit oīe qđ agitur si non sollicite in humilitate custodiat̄ ps. Juxta est dn̄s his qui tribulati sunt corde. Et quare sicut vassallus tenetur domino suo. ita simili modo tenetur dn̄s vassallo. Et ideo: quando vassallus est fidelis: si ab aliquo impugnat̄/certe dn̄s eius tenetur eū iuuare si sit fidelis. Et econuerso. Inter oēs virtutes illa que est deo fidelissima est humilitas. Ipsa em̄ recognoscit se tenere a deo q̄cquid habet. Ipsa em̄ est vox illa. Oīa em̄ opera nr̄a opatus es i nobis dn̄e. Ipa ei dicit hoi. Quid habes qđ nō accepisti. Ideo cū humilis ipugnat̄ quacūq̄ tētatione: dn̄s pro eo pugnat: ꝛ maxime quia ille sollicitatur de victoria cui attribuitur tota gloria victorie humilitas autem tribuit totā gloriā victorie deo: ideo in tentatione ꝛ impugnatione humilium deus sollicit⁹ est de adiutorio vt vincant' ps. Custodiat paruulos dn̄s ꝛc. Figura. iiij. Reg. q: Nabugodonosor nobiles ꝛ altos duxit in captiuitatem: pauperes autē ꝛ humiles reliquit. applica. Et dyabolus dixit bono Machario. humilitas tua sola me vicit. Ideo specialis xp̄i lectio fuit de humilitate. Discite. ꝛc. i. secūdū Glosam. vt sitis mites morib⁹: vt neminē ledatis: ꝛ humiles mētib⁹ vt neminē contemnatis: et sic inuenietis requiem aiabus vestris.

Ubi tangit̄ sequela salutaris. Ubi notandū: ꝙ requies anime habet p humilitatē: videm⁹ eīm ꝙ inter elementa sola terra quiescit: ⁊ oīa alia circa terrā mouent̄ ⁊ agitant̄. Sic humiles: q̄ tenēt se in imo: vere quietē cordis habere pn̄t: ⁊ alij nunꝙ̄. Itē ratio est apud geometras ꝙ corpora sphera ratiōe tu mous nō possunt piungi nisi i pūcto: ⁊ sic est de cordib⁹ sumētibus supbia: q̄z nō pn̄t cōuertere nisi pū gendo se verbis ⁊ cōuicijs. ꝓuer. Inter supbos semp iurgia sunt. ¶ Item corp⁹ in alto suspēsum dif ficilius quiescit: sed facillime mouetur ad tactū cuiuscꝫ: imo ad flatū venti. Sed iacens in terra solide quiescit. Sic elati hoīes nō pn̄t quiescere. sed ad flatū cuiuslibet venti, cuiuslibet negocij mouent̄ ⁊ tubant̄. ysa. Cor impij quasi mare feruens. Sed humiles quasi iacētes in terra. optime possidēt quietem cordis sui. Annūciatio angelica fuit nato xp̄o dare gloriā deo: ⁊ pacem hominibus in terra exi stētib⁹. Hāc distributionē nō acceptant supbi volentes gl'iam de fra ideo pdunt pacē: Sꝫ hoīes volentes attribuere totā gl'iam deo habent pacē ⁊ quietē. Unde quilibet vere humilis pōt dicere illud Ecclesiast. Modicū laboraui ⁊ inueni multam requiē. Quam nobis ⁊c.

¶ Dn̄ica quarta post trinitatē.

Estote misericordes sicut pat̄. Luc. vj. Secundum naturam pater libentius docet ⁊ informat filium in arte sua ꝓpria ꝙ̄ aliena maxime quādo ars patris est vtilis ⁊ lucrosa. Figuram habem⁹ in Thobia. Ars spūalis Thobie patris senioris: fuit mīa: sepelire mortuos: vestire nudos ⁊c. Unde istam artem specialiter docuit filiū suū Thobiam minorem dicens. Quomodo poteris esto misericors, secundū Augustī. Filius dei: est ars ꝓpria dei patris: que ars in scriptura vocatur mīa ps. Suscepim⁹ deus mīam tuam. Ratio autē q̄re filius dei mīa vocatur: ꝓōt esse: q̄z mīa dicit̄ quasi miserorum corda. Unde mīa est corda, per quam miseri peccatores trahunt ⁊ veniunt ad patrem filio mediāte. Johan. xiiij. Nemo venit ad patrem nisi per me. Unde pater fecit de filio sicut fit qn̄cꝫ sup̄ fluuios ipetuosos. Fluuius qn̄cꝫ adeo est ipetuosus ⁊ rabidus: ꝙ omnē nauem secum trahit: ita ꝙ nauis transiens nunꝙ̄ applicat ad portum proprium: sed semper magis inferius ꝙ̄ deberet. Cōtra hoc: est vnū remedium ꝑtendere fortem cordam de portu ad portū. de ripa ad [illegible]: ⁊ fortiter tenendo co[illegible]n quomō impetū fluminis ascendit. Fluui⁹ rabidus ⁊ impetuosus est mūdus iste: Dan̄. vij. Fluuius igneus rabidus egrediebat̄. ideo periculosus. Ber. Periculum probat transeuntium: raritas pereūtium multitudo. ¶ In mari marsilie de. x. nauib⁹ non perit vna. In mari huius mundi. de. x. aīabus vix euadit vna. Causa autē quare de mari huius mundi de. x. aīabus vix euadit vna est ista scd̄m naturam. Nauis multo forti⁹ submergit̄ in aqua dulci ꝙ̄ in salsa ⁊ amara. Un̄ ꝓbat ph̄ius ꝙ ouū in aqua amara positū non submergit̄: imo supnat

tur. Positū i aqua dulci statim submergit̄ ⁊ cadit in aque ꝓfundum. Unde ceteris parib⁹ aqua amara securior est ad natandū vel nauigandū: qꝛ difficilius submergit̄ ibi homo. tn̄ cōmuniter hoīes ibi libētius natāt ⁊ balneant se ī aqua dulci q̄ꝫ in amara. non attendentes q̄ dulcis est piculosior: sed q̄ est dulcior ⁊ delectabilior sic ī mūdo sunt duplices aque. aque amare penitētie ⁊ tribulationis ⁊c. Aque dulces voluptatum ⁊ delitiarū ⁊c. pro certo aque amare. amaritudines mundi securiores sunt pauciores submergunt̄ in eis aque dulces ꝓsperitatum ⁊ delitiarum vel magis periculose. Grego. Cum omīs fortuna timenda sit magis ꝓspera q̄ꝫ aduersa: quia de quattuor animabus vix inuenit̄ vna que eligat transire mundū per amaritudinez voluptatū ⁊ delitiaꝝ: ideo de quattuor animab⁹ vix euadit vna: vnde mundus iste est adeo ipetuosus ⁊ rabidus q̄ nemo transiens ante aduentum xp̄i poterat applicare ad debitum portum salutis. Omnes descendebant ad aliquā partē inferni. Job. xvij. In profundissimum inferni descendunt: sed deus pater extendit cordaꝫ de portu ad portum. de rippa ad rippā. xp̄m. s. qui secundū corpus tangit rippaꝫ mundi. ⁊ scd̄m diuinitatē rippam ⁊ portum celi: vnde xp̄s ꝓprie est mia. i. corda quam fortiter tenendo per fidem ⁊ dilectionem adiutorio eius possum⁹ trāsire ad portum salutis. Sic habem⁹ duo. Primum est q̄ pater libenter docet filios artem suam: ⁊ quod misericordia est ars dei patris iō docet ⁊ monet nos habere eam: cum dicitur estote ⁊c. vbi tanguntur tria. Primo ꝓponit magisterium diligenter attendendū. sicut pater. In arte subtili: discipulus non statim incipit operari imo a principio solum attendit ad magistrū quomodo operatur: quomodo magister imaginem sculpit. ꝓtrahit ⁊ depingit. Ars salutis nostre est subtilissima: ratio est. Licet subtile sit pulchram imaginem facere tn̄ multo difficili⁹ imaginē destructā deformatā ⁊ deturpatā. non quōcūqꝫ facere: sed repare applica. de imagine ad peccatū. ij. Cor. iiij. In eandem transformamur imaginez: vnde ad istam reparationē ⁊ reformationem faciendam: summe debemus attendere ad magistrū nostrū ad deū patrē qui imaginē istā primo fecit. Isay. li. Attendite ad Abraam pa. ve. nota. Nunq̄ꝫ ita perfecte formatur nec reformatur sed deformata fuit inspiciendo exemplar mortuū: sicut inspiciendo viuū sicut imago regis nū q̄ꝫ ita perfecte fit intuendo regem in speculo sicut intuēdo regē viuū in seipso. Unde boni artifices quādo possunt habere exemplar viuū nunq̄ꝫ attendūt ad mortuū immo viuū exemplar viuū anime nostre deus est. Gen̄. i. Fecit deus hoiem ad imaginē ⁊ similitudinē suā mūdus ⁊ mūdana sunt. exēplaria mortua imagines mortue. ista est igit̄ ratio quare multi imaginē anime sic male reparant qꝛ ad dn̄m q̄ est exemplar viuū non attendūt Jac. i. Nolunt attendere scapulā si sunt coram deo i missa vel sermone. tarde est eis q̄ fiat finis. stati fugiūt vertunt scapulas ⁊ recedunt ⁊ ad imagines mūdi vacuas ⁊ mortuas

attendunt Sapien.j.diligit imaginis mortue effigiem occupationes mundi negocia mūdana diligunt: et inquirūt vtinā multi essent ita diligentes in questa animarum suarum: sicut in questa negociorū regaliū et epaliū etc. Attentio igit mūdanorum impedit reformationē aiarum nostrarū hiere.ij. Transducit nos per terram sitis et imaginem mortis. Nota imago cerea deformata nunquam bene deformat p applicationē ad sigillū siccū qr partem cause semp retinet. ps. Fctū est cor meū tanquam cera li. Mund' est siccus ardore auaritie et concupiscentie: ideo cor ei applicatū non reformat. sed partem eius secū rapit et asportat similis speciei carbunculi. De quo dicit Isidorus qr cera que sibi applicata fuerit mordet: et partē rapit p inordinatā affectionē Greg. in moral. In istis visibilib' quē intuemur. Cor nostrum extra se spargit obliuiscit dum exterius occupat. volens igit imaginē anime sue. bene reformare debet attendere ad dnm q est exemplar viuū Isa.li. Attendite ad petram de qua precisi estis. petra autē erat xpus.j.Corinth.x. Sed nota aliter attendit ad exēplar faciēs imaginē en tasche qui pro certa portione imaginis habet certū precium. aliter ille cui datur preciū sine certa summa scdm pulchritudinē imaginis: ille qui facit imaginē ad preciū p certa portione.i.parte imaginis sollicitus est de cōsummatione portionis. vel partis vnde magis sollicitatur de cōpletione portionis quam de pulchritudine imaginis. Sed qui expectat preciū scdm pulchritudinem plus attendit ad pulchritudinem formationem quam ad preciū accelerationem: in eccl'ia terrestri deus soluit ministros ecclesie sicut facientes imaginē scdm portionē: archidiaconus habet talem portionē. Decan' talē etc. ideo tenent habere et facere illā partē imaginis: magis curantes de imaginis portione quam de pulchritudine. Unde recipiunt ordines quas requirit imaginis portio. Unde fit diacon' vt habeat vocē in electione: ali' sacerdos: vt sit eps: sollicitant de imaginis portione quasi non curātes de imaginis pulchritudine: sz i eccl'ia celesti de' soluit scdm pulchritudinē imaginis: nō scdm portionē. ideo expectātes premiū celeste solū attēdūt ad pulchritudinē spūalē et celestem.j.Corinth.xv. Portem' imaginem celestis.i.exemplaris et premiatoris.

¶ Scdo ponit officiū feruenti desiderio exercēdū: misericordie: debemus miserōs paup et indigētiū subuenire. hoc docet nata. In corpore naturali vno mēbro patiente alia compatiunt: et mēbra q hnt.s.p priū sanguinē: ad mēbrum patiens transmittūt .j.Cor.xv. Uos estis corpus xpi et mēbra q sunt mēbra xpi spūalr: difficile ē discernere. pōt tn perpēdi p simile Math.viij. Uidēo hoies velut arbores. Utrū oēs rami qui apparēt in arbore sint veri rami illius arboris. nā pfecte apparet in cortice: nec in foliis quia rams eni inseritur trunco alieno q ram' similis trunco in cortice et in foliis ita qr videt ram' ver' illius arboris vnde suggit humorē et nutrimētum a trunco. sicut veri rami nec p penditur dñs nisi in fructu qn nō pfert fructum scdm naturam ra-

mi ptz q nõ est verus ram⁹ sic spiritualr oēs q̄ apparēt i xp̄o in ecclesia an sint Ʋi rami mēbra xp̄i n̄ bñ discernunt i cortice vestiū in folijs Ʋbouim nõ in ʋitate qr violēt inserti sūt et intrusi. Isti tñ suggūt nutrimentū de bonis xp̄i. de bõis eccle: sed q nõ sūt vere mēbra xp̄i pz ex eorū fructibus et ex eoꝝ opibus Mat. vij. A fructib⁹ eoꝝ co. e. Fruct⁹ opiz suoꝝ pbat q nõ sunt mēbra xp̄i sꝫ diaboli sicut ei vnum menbrū alio patiēti ɔpatitur ꝛ succurrit de proprio sanguine sic debemus inuicē compati ꝛ misericordes esse Ephe. iiij. Estote inuicē benigni misericordes ɔdonantes signāt cõnectit. Apls̄ ista duo Misericordes donātes. Multi nõ sunt donantes imo potius consumētes bõa xp̄i i ɔuiuijs superfluis. ¶ Sꝫ pauci sunt misericordes donantes q̄ dent misericorditer pauperibus indigentibus cõtra tales dī Cassiodor⁹. Egētibus iustū ē nõ diuitibus subuenire fundit pot⁹ [illegible] in plenū nã illud recondit q in vasis [illegible] ɔgregatur ista est sapientia asina q̄ in terra vrinā retinet ꝛ restringit siccā in medio ripparie ipm effūdit homo dꝫ misereri pauperibus indigentibus. Eccli. iiij. Esto pupillo misericors sed nota homies deficiunt sibi mutuo in mia sicut menbra corpalia mēbrum ɔstringitur fortit ꝛ ligat alio mēbro indigenti nõ mittit sanguinē suū imo vadicꝫ suggit ꝛ attrahit alienū tã bon ꝗ̄ꝫ malū vnde minutor vidēs hoc ɔmittit brachium ligatum sanguinem aliorū menbrorū attrahere q̄uscꝫ inflatū fuerit et repletū et tunc subito eū pcutit. ꝛ totum extrahit ita q̄d brachio ligato nõ remanet de toto sanguine quem extraxerat nisi plaga Crysosto. dicit summat. Quod auaritia ligat et constringit auarum. qui pecunie seruit ꝛ presentib⁹ cõpedibus restringit ꝛ futuris ɔparatur hõ igitur cõstrictus ꝛ ligat⁹ per auaritiam non solum retinet sanguinem suum. non sufficit sibi retinere sua: sed attrahit et cõgregat aliena rapiendo ꝛ congregando et quando totus inflatus fuerit ꝛ repletus subito percutitur in latere a minutore. ita q totū effūdit ꝛ suum ꝛ alienum de omnibus que attrahit nõ remanet sibi nisi plaga peccati. Iaco. ij. Iudicium sine mia fiet illi: qui nõ fecit misericordiā sicut sine mi i exterxit ꝛ rapuit scꝫ malis gentibus suis. Alius accipit et dispergit.

¶ Tercio apponit spaciū i presenti negocio eligendū estote ɔ̄sentis temporis est. Agricola tenens terrā a domino suo pro parte fructuū diligenter colit eam ꝛ facit fructificare pro tempore quo habet terre regimen ꝛ administrationē: quia pro tempore administratiōis partem fructuum facit suã q̄ꝫ cito administrationem perdit et fructum Psalmista. Celum celi domino terram autem dedit filijs hominum. Bona terre dominus dedit nobis non simpliciter: sed pro parte fructuū: quia de fructibus bonorum operū q̄ ɔueniunt bonis terrenis mediantibus domin⁹ retinet sibi partē gloriā ꝛ honorē: nobis dedit aliā partem. s. vtilitatē: ideo debemus laborare q bona terrena fructificent tempore: quo sunt in nr̄o regimie ꝛ nr̄a administratiōe tp̄e

scȝ presentis vite bona terrena misericorditer largiendo .i. Pet.iij. Estote cōpatientes fr̄nitatis amatores misericordes sed notandum quidam de bonis terrenis quorū habent regimen et administrationem non reportant fructū sed dāpnum/ratio est/adunans ꝛ congregans fenum in domo sua tempore quo deberet ipsum in prato spargere incurrit frequenter dāpnū et periculum cōbustionis ex multo feno tempore non debito cōgregato fouetur ꝛ excitatur calor crescens continue tandem accendit ignis comburens domum in qua fenum est congregatū et ipsū etiā congregantem zacha. xij. Ponam duces iuda sicut caminū ignis in feno duces aliorum fenum bonoꝝ temporalium ꝙ deberent spargerē erogando ipsū congregant et adunāt propter ꝙ excitatur calor auaricie continue durantis et crescētis vsqȝ ad mortem. Jteȝ sequitur ignis gehenne consumens conscientiam et animam congregantis. Jō volens pro bonis terrenis non incurrere periculum vel dampnum sed reportare fructum debet spargere per misericordiam nō cōgregare per auaritiam. Augustinus de verbis domini. Fecūd⁹ ē ager pauperum cito reddit donantib⁹ fructum. Uia celi est pauper/ per quam venitur ad patrem. ad quē nos perdu.ꝛc. Rogabim⁹ dn̄ȝ.

¶ Item de eadem.

Creatura liberabitur a seruitute corruptionis / sapiens medicus volens curare infirmum ostēdit ei periculum infirmitatis et cum hoc pmittit ei sanitatē et hec pranto facit vt infirm⁹ timens periculum ꝛ sperās sanitatē diligētius se custodiat ꝛ retrahat a nociuis. Periculosior morb⁹ qui fit est morb⁹ peccati: de quo dauid infect⁹ dicebat. Miserere mei dn̄e qm̄ infirmus sum sana.ꝛc. ꝛ recte morb⁹ peccati est similis cuidam morbo q̄ qn̄qȝ inuenit in nobiliori parte corporis. s. in oculo q̄ vocat. Noli me tangere. Oculus em̄ illo morbo infect⁹ nullo mō pōt aliqd remedium sustinere: nec tactum digiti: nec appositionē emplastri dulcis vł amari. Si recte infecti morbo peccati nullo modo volunt sustinere ꝙ tāgatur eorum infirmitas: nec verbo predicationis: nec verbo cōsilij secretioris: nec in occulto nec in aperto: ꝛ si tangantur nolunt tamen remedia adhibere: vt impleatur in eis illud. Jn peccatis em̄ vr̄is moriemini bn̄ inueniuntur aliqui qui bene volūt ꝛ gaudent ꝙ alienus morbus tāgatur ꝛ pungatur ꝛ tunc amendat medi. scȝ predicator: sed de proprio nullo mō sustinēt: tales sunt similes scorpioni: q̄ quodāmōvr̄ ridere quādo pungitur alter scorpio iuxta eum: qui tamen pungeret ridentem vt ipse repungeret cum infusione veneni. Jstud tamen est valde periculosum infirmari et nolle curari quod insinuat scriptura in velle vbi figuratiue legitur ꝙ in templo erant multiplicia vasa quedam erant terrea: et quedam vitrea: ꝛ quādo in istis inueniebatur aliqua imundicia q̄ non poterant sustinere lotionem ꝛ confricationem statim cōfrigebantur ꝛ proiciebantur extra templū. vn̄ dr̄ [illegible]

ptura. Uas fictile[q] confringit[ur] alia vasa quedam erant erea. quedam aurea et quedam argentea et si in istis inueniebatur immundicia ali qua non confringebantur sed lauabantur [et] q[ui]a bene sustinebant lotionem cum igne et aqua factam et durã cõfricationem immo q[uo]n[que] post maculam propter fortê lotionê erãt puriora [et] lucidiora. [et] ideo reseruabantur [et] non proiciebant[ur] extra tẽplum applica ad bonos et malos. Sic habemus duo primu[m] est [quod] prudens medicus ostẽdit infirmo pericula infirmitatis sue et promittit ei sanitatem vt meli[us] se custodiat et [quod] morbus p[e]cti est valde periculosus [et] ideo prudentissimus [et] diligentissimus medic[us] anima[rum] b[ea]t[u]s paulus o[st]ndit nobis pericula huius morbi [et] promittit curationem vt sollicite nos custodiamus di. creatura [et] c. vbi tangunt[ur]. iiij. cause. p[ro]pter quas debem[us] nos sollicite custodire. P[ri]mo car de ce[...] [...]dic len en rechiet legiere ment creat[...] [se]c[un]do len y pert grãdement. tertio len se y couche vilement quarto on nen peult garir parfaictement. liberabitur.

¶ Quantum ad primũ nota [quod] periculosi[us] est frequenter recidiuar[e] quam semel infirmari humana na[t]ura de facili recidiuat in p[e]ctm̃ q[ui]a de nihilo facta [et] in nihilum tendit [n]isi manu o[mn]ipotentis teneret[ur]. Exẽ plu[m] grossium habemus ad hoc cãdela [que] sel[ur] accensa est facilius accẽdit[ur] [quam] illa [que] nũ[quam] fuit accensa. Sic p[otes]t esse de o[mn]i [com]bustibili vñ cãdela extincta mediante fumo alterius accẽ[n]se p[otes]t accendi [quod] non posset fieri si candela nun[quam] fuisset accẽsa sic [est] de creatura hũana si sel[ur] fuit accẽsa p[er] peccatu[m] de facili accẽdit[ur] mediante fumo tentationis nõ [est] aliud remediũ de cãdela semel extincta nisi [quod] retrahat ab igne sic de creatura humana figuram habem[us] in gen. xix. vbi legit[ur] [quod] d[omi]n[u]s precepit loth [quod] exiret de familia sua. de ciuitate quã volebat incendere. d. Salua a[n]i[m]a[m] tuã [et] noli respicere post tergũ tuũ nec stes i[n] o[mn]i circa regione [et] nota [quod] dixit. noli respicere post tergum tuum. Ego nõ voco. Respicere post tergũ. i. vel retro recollere de p[e]c[ca]tis preteritis et dolere sed respicere retro est recolere preteritorũ in ipsis delectari et congaudere in eis est ergo [con]silium saluatoris creatura de facili recidiuat [quod] retrahat se ab igne tẽtatiõis q[ui]a sc[un]d[u]m [quod] d[ici]t ap[osto]l[u]s in eadẽ e[pisto]la. Uanitati subiecta [est] o[mn]is creatura. Peregrin[us] vadẽs viã expitur fortitudinem baculi sui in passu periculoso vñ si baculus est fortis appodiat se sup baculũ et transit secur[us] Sed si bacul[us] est debil[is] [et] putrid[us] cũ appodiat se sup eũ cadit et decipit[ur] q[ui]a cadit in foueã vel lutum [quam]diu fuim[us] in hac vita peregrinamur ad x[ris]p[tu]m p[s]. Aduena ego sum et peregrinus in hac aũt peregrinatione aliq[ui] [con]fidũt i baculo amicitie et iste bacul[us] deficit frequenter aliqui in baculo iuuẽtutis alij in baculo diuitiarũ: et isti baculi deficiũt et infringunt[ur] freq[ue]nt[er] in passu p[er]iculosissimo. s. mortis q[ua]n[do] deberẽt se isto baculo iuuare et sup ip[su]m appodiare. sc[un]d[u]m [quod] a[n]i[m]a exigit est amic[us] mẽse [et]c. bñ ergo d[ici]t ap[osto]l[u]s [quod] vanitati subiecta [est] creatura [que] confidit in talibus et de talib[us] [que] [con]fidũt in tali baculo facit dyabolus sicut facit ve[...]

natoꝛ elephanti quando vult eum
capere concauat arboꝛem ad quã
consueuit elephas se appodiare ⁊
scindit pedem arboꝛis ꝑ maioꝛi ꝑ
te tunc elephas veniens ⁊ credens
se appodiare moꝛe solito cadit cuȝ
arboꝛe et sic capitur. sic multi. ve=
nantur ꝑ predicationem et per con
silia secreta tamen non possũt capi
tunc dyabolus venatoꝛ scindit ar
boꝛem vel baculum in quo confi=
dũt .s. iuuentutẽ q̃ñq3 ꝑ moꝛtẽ subi
tã ⁊c. Non ẽ ergo cõfidendũ in ta
li baculo sed in illo baculo confi=
tendum est de quo dicit Jacob in
baculo meo transiui Joꝛdanẽ istũ
hoc est in baculo crucis. Circa se
cũdũ. nota scd̃3 iura q̃cq̃d acq̃rit
seruus. per laboꝛem suum acqui=
rit domino suo. et dominus potest
eum occupare in omni seruitio in
quo potest vl' scit seruire. Justi sũt
serui dei Unde quicquid faciũt to
tum cedit in laudem ⁊ gloꝛiã dei.
peccatoꝛes aũt sunt serui diaboli:
Uñ q̃cquid faciũt totum ẽ dñi sui
⁊ nichil pñt sibi acquirere. Uñ de
laboꝛe suo nihil habent nisi victuȝ
⁊ vestitum in hoc mundo. Nota cõ
coꝛdantias de iustis modic: ȝ labo
raui et inueni mihi multã requiẽ.
No q' in dñio humano aliq̃ habẽt
manũ moꝛtuã. i. in moꝛte accipiũt
bona serui vel totum vel partem
tñ nunq̃ inuenitur q' habeant ma=
nũ viuam: i. q' accipiant in vita pa
riter et in moꝛte fugiendũ ẽ ergo
de seruitute pcti: ac libertateȝ glie
vñ migrauit iudas ꝑꝑ afflictioneȝ
et multitudinem seruitutis. i. mi=
grare debemus ꝑꝑ multitudinem
seruitutis pcti ad cõfessionẽ ⁊ sta=
tum gr̃e. ¶ Circa tertium nota q'
scd̃3 iura ẽ q̃dã infirmitas puta le

pra propter quaȝ infectus sepatur
a cõitate q2 leꝓsꝰ solo v̄bo vl' fla
tu vl' enhelitu ĩficit sanos. sic spũa
ĩfectus lepra pcti inficit. solo v̄bo
vel conuersatione. freq̃nter sanum
⁊ iustũ coꝛrũpũt bonos moꝛes col
loq̃a praua cõmixta sũt oĩa sanguĩ
adulteriũ homicidiũ coꝛde ⁊ oꝛe
coꝛrupto ⁊ bonoꝛũ dñi ĩgratitudo
Nota quõ ingratitudo ẽ magnũ
vl' maximum pcm̃ Q̃ð inuit salua
toꝛ ĩ euãgelio vbi dt. q' facilꝰ erit
sodomẽ ĩ die iudicij q̃ʒ ĝratiõi huic
pessime ⁊ rõ huiꝰ ẽ scd̃3 q' ipsemet
ait. Si via veritatis ⁊ pnie fuisset
eis oñsa. sicut fuit iudeis cõuertis=
sent se a vijs suis pessimis ⁊ egis=
sent pniaȝ sic erit falsis xp̃ianis q̃
bus p̃dicaẽ quotidie ⁊ nollũt se coꝛ
rigere vȝ ab oꝛnatu sup̃fluo ⁊ in
honesto et certe merito dãnabunt
sicut illa dña de qua legit q' vidit
eã filiꝰ suꝰ dãnatã ꝑꝑ superfluũ oꝛ
natum ⁊ loco oꝛnatꝰ sup̃flui habe=
bat globum ignis sup caput suũ ...
vsurarij ab vsuris suis ... mundo ...
apl's fugientes eã ... mundo ...
concupiscentie coꝛruptionem.
¶ Nota quõ concupiscentia bono
rũ tempoꝛaliũ fugenda est q2 illa
lepra. s. concupiscentia mala nõ so
lũ inficit p̃rem ⁊ matrẽ ⁊ prolẽ p̃
mo gradu sed transit vsq3 ad cen=
tesimũ gradũ. q2 ita iuste dãnabi
tur ille ad quẽ deuoluunt male ac
q̃sita l3 ille non acquisierit ẽt si fuit
centesimꝰ cũ tñ constet sibi q' male
fuerũt acquisita ⁊ tñ retinet sicut
primus q̃ male acquisiuit Exem=
plum de illo methẽn. qui fuerat ...
cimus ⁊ tñ fuit dãnatus q̃ tñ nõ ra
puerat sed detinuerat tm̃: fugia=
mus ergo. ⁊c. ¶ Circa q̃rtũ. nota q'
dauid fuit curatus de. illo. moꝛbo

peccati vnde dicebat liberauit me de aquis multis hō qui actu submergitur: de facili liberaretur: si vellet porrigere manum: alicui existenti supra rippam: sed ipse facit totum cōtrariū: qr nō extendit manum vt capiatur: sed vt capiat: vnde vellet omnes circunstantes trahere post se: si posset: sic recte faciunt diuites qui subiūgunt in diuitijs: si vellēt porrigere manum: id est petere cōsiliū ab aliq̄ existēte extra aquam diuitiaꝝ possent liberari a periculo submersionis: sꝫ nolunt porrigere manuꝫ: id est petere cōsilium ab aliquo existēte extra aquam diuitiarū ꝛ si petūt nolunt acquiescere consilianti: sed nituntur ipsum inclinare ꝛ trahere. id est ad voluntatem suam. Unde qñ dicitur eis ꝙ restituāt quod est male acquisitū adinueniūt aliquas rōnes sophisticas ꝛ inclinant cōsiliantem tales eñ nūq̄ꝫ liberabunt: sed illi q̄ acquiescunt consilio liberabuntur quod nobis cōcedat. ꝛc.

Dominica. v. post trini.

Christū sanctificate in cordib⁹ vestris pmo petri. iij. Loca deputata diuio cultui ꝛ sanctificationi debēt habere spālem cōsecrationē: ꝛ sanctitatem. ꝙ patꝫ pmo de iure mandātis et ordinantis cōsecrationem ecclesie ꝛ altaris qr loca ista specialiter sunt diuino cultui mancipata. Secūdo auctoritate sacre scripture qui hanc ꝯsecrationē ordinauit pmit⁹ ꝛ seruauit. ps. Domū. t. d. s. ꝛ. ij. paral. iiij. Elegi ei ꝛ sanctificaui locū istū vt sit nomē meū ibi locus spālr deputat⁹ diuio cultui: et hitationi est cor hūanū. Ephe. iij. orat di. Det nobis dn̄s scḋꝫ diciās glie. s. corrob. p spirituꝫ in timore honorē habitare xp̄ꝫ p fidē i cordibus nr̄is: igi r̄ cor hūianū ē locus hitationis diuine: r ō est loc⁹ hꝫ virtutē nō solū recipiēdi conseruandi sed etiā attrahēdi potissime qñ locus ꝛ locatū sunt ppe: tñ est ꝙ corpus appropinquās loco nālī intensius mouēt: nō solū pp inclinationeꝫ ppriā. sed pp̄ loci vtutē attractiuā sic cor hoīs hꝫ vtutē nō solū recipiēdi ꝛ ꝯseruādi dn̄m p grām imo etiā attrahēdi p pniam vñ dato ꝙ xp̄ꝫ amiserit p offensaꝫ culpe adhuc pt ipm p pniaꝫ attrahere ꝛ recupare maxie tenēdo se ppe dn̄m i missis sermonib⁹. ꝛc. sꝫ nota vas plenū vno corpe nō attrahit alid nisi pmo corpe vacuet vētosa plena vēto vl' aere nō attrahit sanguinē nisi vulnerato corpi applicet' rō cyrurgic⁹ intra vētosaꝫ modicū ignē accendit stupā ꝛ aerē ibi exn̄tē ꝯsumit ꝛ q̄ntū ignis ꝯsumit de vento seu aere tm̄ vētosa attrahit de sanguie vētosa que applicat' corpi hūano vulnerato dꝫ suggere sanguinē. i. sanguis xp̄i ꝯpassionē ꝛ meditationē sꝫ pauci suggūt sꝫ plēs vētū mūdane vanitatis attrahūt. hier. xiiij. traxerūt vētū q̄si dracones iste sol⁹ istuꝫ sanguinē deuote attrahit in cuius corde ignis dini amoꝝ vētū mūdane vanitatis ad nichilat ꝛ ꝯsumit dequo dr. Job. xxiiij. si direxerit ad dn̄m cor suū spm̄ illius ad se trahet sic habe m⁹ duo pmū est ꝙ loca diuio cultui deputata. dn̄t hr̄e spālem sanctitatem ꝛ hmōi sunt corda nostra. Uñ quia christuꝫ reciperet opꝫ ea sanctam habere sicut dn̄i

verba pposita xpz sanctifi. zc. z tã guntur tria circa mansionẽ xpi in nobis. Primũ est hitatio cõueniẽs ad custodiendũ in cordib⁹. Amic⁹ debet in tali loco poni in quo sit se curus q sit p custodiã cordis. No ta quãdoqz tota custodia z piculũ magne terre dependet ex vnico passu per quẽ solum est ingressus quo ab hostibus occupato terra ca pitur et destruitur: econtra passu illo per dominuz custodito omnia sunt in securitate et pace. Unde vo lẽtes precauere periculo terre ma xime custodiunt passum illum: fi gura Judith. iiij. Ne Bethulia ob sessa caperentur filij israel: ordina uerunt vt custodirent vbi angustũ iter esse poterat inter mõtes. Gen. ij. dr Formauit de⁹ hoiem de limo tre hui⁹ tre tota custdoia z piculũ depẽdet. ex solo passu cordis q ci to hostis intra passum cordis per consensum z delectatiõẽ totũ est perditũ z occisuz. Figura. ij. re. iiij. Joab. tres lãceas fixit in corde ab solon z statiz occidit eũ. Ecõtra qñ cor ẽ bñ custoditũ totũ est i securo. Ideo dr Puer. iiij. Oi custodia ser ua cor tuũ qm ab ipso vita pcedit.

¶ Nota passus fortes custodiũtur edificando sup eos turrim vel pro pugnacula a quibus iaciuntur la pides vel sagitte: sic a corde bene custodito iaciũtur lapides orãtio num z sagitte operationũ ne demõ audeat appropinquare. Cant. iiij. Sicut turris dauid collum tuum que edificata est cum propugna culis: tales passus committuntur custodiendi fortioribus z audatio ribus talis passus cordis cõmitten dus est custodie dñi q ibi dz habi tare sicut dr Paral. xxij. Prebete corda vestra vt i queratis dñz deum vestrum: consurgite et edificate sanctuarium. ¶ Nota auctoritas tangit quattuor puncta necessaria ad perfectam custodiam humani cordis a deo. Primo enim requirẽ dus est domin⁹ superioris poten tie. Queratis dominum secundum differentiam causarũ est differen tia iudicum z dominorũ. Cause mi nores spectant ad iudices superio res. Figura Exo. xviij. dixit Jetro moysi de iudicibus minoribus fi liorum israel quicqz maius fuerit referant ad te minima tantummo do iudicent: z inde est q licet cau se terrene z pecuniarie pertineant ad iudices minores causa tamen sanguinis communiter ad domi num superiorem. Unde subditus quando in causa sanguinis iniuste opprimittur z impugnatur debet reccurrere ad dominum superio rem: ad quem spectat in causa san guinis absoluere z liberare: demo nes persequuntur homines ad san guinẽ z ad mortem. Unde [illegible] sona eo rum dicitur P[illegible] o. j. Insi diemur sanguini: abscondamus te diculas contra insontem.

¶ Nota differentia est inter hoste qui persequitur ad occidendum: z predonem qui persequitur ad spo liandum. Ille qui persequitur ad occidendum videns eum onustum gaudet: nec vellet q onus depone ret qto enim est magis onustus: minus potest fugere capitur faci lius. vnde impedit ipsum ne onus deponat. Ille qui vero persequi tur ad spoliandũ similiter gaudet quãdo videt hominẽ onustum. Uñ predo spoliator sequitur hominem onustum non vacuum: sed amplius

gaude. quando deponit onus. Unde quia solum querit spolia nō curans de persona onere deposito ad onus ad spolia currit nō curās de hoie quocunq; fugiat nec quocunq; vadat. Recte talis est differentia inter mundum et dyabolum. Mūdus enim sequitur immo persequitur ad sepeliandum ad bona tēporalia rapienda. Unde mundus videns hominem bonis temporalibus onustum ɀ plenum ipm gaudendo sequitur ɀ illi obsequitur donec deponat spolia in morte tunc mundus amici mundani currunt ad spolia non curantes ꝺ persona. Prouer. j. Omnē substantiā preciosam recipiemus: ɀ iplebimus domos nostras spolijs. ɀ Seneca Mel musce: frumenta formice: cadauera lupi: predam sequitur turba hec non hominem. Igitur mundus sequitur hominem ad spoliādum: dyabolum vero insequitur ad occidendum. Isay. lix. Festināt ut effundant sanguinem. ideo videns hominem onustum bonis tēporalibus gaudet. nec tunc vult ꝙ ea deponat vel deserat: quia facilius occiditur per peccatum. Diues onustus ē pauper mundus. Ecclesia. xj. Si fueris diues non eris immunis a peccato. Igitur ex quo demon hominem insequitur et impugnat in causa mortis et sanguinis requirendus est dominus superioris potentie ad quem spectat liberare. Queratis inquit dn̄m dum inueniri potest. Inuocate eum dum prope est. Mirum est ꝙ homo vulneratus ad mortem non inuocat dominum ad iutorem maxime cum prope est paratus iuuare. Rō homini existēti in balneo extrahitur sanguis sine dolore. Unde existēs in balneo licet emittat sanguinē nō tn̄ querit adiutorem: q2 nō sentit dolorē immo subito moritur. Sic demon ponit hominem in balneo praue delectationis, ppter ꝙ sanguinē. i. animam perdit. Deut. xij. Sanguis eorum pro anima est tn̄ quia propter balneum delectationis non sentit dolorem culpe: ideo non requirit auxilium diuine potentie. Prouerb. xxiij. Uerberauerunt me et non dolui. ¶ Secundo isti domino exhibendus est locus maioris decentie: prebete cor vestrum. Qui tenet castrum in feudo tenetur ipsum exhibere domino a quo tenet ꝗdiu indiget castro ad impugnandum aduersarium: specialiter quando dominus pugnat ꝓ communi vtilitate. Isay. lxiij. Ecce qui loquor iudicium ɀ propugnator sum ad saluandum. In ista impugnatione maxime indiget castro cordis ꝙ patet sic: tempore guerre: habere terram plenam animalibus habundantem in fructibus ɀ alijs terre nascentibus parum valet domino ad impugnandum aduersariū. Immo potius ista sunt causa et occasio ꝙ dominus et terra inuadatur ab aduersarijs. Aduersarius enim magis incitatur ad inuadendum terram in qua sunt multa animalia et tēpore quo habundāt terre nascencentia istud enim est tempus quo solent reges ad bella procedere secūdi Regū. xj. Quando habundantia terre nascentium inuenitur: sed habere castrum forte in terra aduersarij valet potissime ad ipsum ipugnādū. Sic christus ad impugnandum de

monem nō indiget. animalibus.i. motibus sensualitatis z carnalitatis:terre nascētib⁹: id est terrenis diuitijs. Ista enī non iuuant ipsum ad impugnandum demonem. sed potius econtrario faciūt ꝙ in mēbus suis a demone impugnatur. Figura Numeri.xj. vbi legitur ꝙ filij israel impugnabantur z temptabantur ex memoria aliorū carnium et peponum quibus habundauerant in egypto. Sed christus ad impugnandum demonem indiget castro bono et forti:scilicet corde humano:ideo petit prouer. xx. Fili mi prebe michi cor tuum:z certe si prebes deo cor tuū facies de eo sicut domin⁹ de castro quod multum diligit. Munit ipsum omnibus necessarijs facta munitione omnia exteriora arbores et cetera quibus hostes inuadentes possent sustentari eradicat et prescindit. Tunc reputatur castrū forte quādo est bene munitum interius: et omnia quibus possent impugnari sunt eradicata exterius: sic deus ī habitando corpus humanum munit ipsum necessarijs donis scilicet gratijs z virtutibus purgat z liberat a superfluis z nociuis: a cura carnalium mundanorum que cordi humano sunt in damnum: et nocumentum. Luce.xxj. Attendite ne grauētur corda vestra a crapula.et ebrietate et curis huius vite.igitur. Prebete corda vestra. Sed nota. Quidam prebent cor suum deo quasi donatione legati siue causa mortis: que donatio est reuocabilis. Unde isto modo hodie datur et cras reuocatur. Sic multi causa mortis:id est timore mortis dant cor suum deo in statu z periculo mortis dant deo cor suū ꝑmittunt mirabilia transacto periculo totum:reuocant et adulterant bonū dant cor suum donatione inter viuos:que est liberalis z irreuocabilis. vn̄ talis donatio durat vsqꝫ ad mortem Eccle.xxviij. Cor suū dabit in ꝯsūmatiōe operꝫ. ¶ Tertio iste domin⁹ est inueniēdus studio amplioris diligentie. Consurgite secundum naturā virtus est fortior z maioris virtutis: quando pugnans est superior: ita ꝙ percutit illū qui est subsequēs ecōtrario quando percutit supra se. vnde in pugna quilibet conatur consurgere contra alium z esse in loco superiori quia locus superior est melior ad impugnandum ꝙ̄ꝫ inferior. Gene.iiij. consurrexit caym aduersus confratrem suum et interficit eum. Sic in pugna spirituali contra demonem virtus est fortior quando percutiens est superior. In figura pugil hui⁹ noster xp̄s qn̄ cōsurrexit contra demonē [illegible] Sup crucē ascendit nunc [illegible] mundi huius eijcietur foras:ideo volens fortiter pugnando christū iuuare ad propriam salutem debet consurgere: id est cum adiutorio christi surgere d̄ statu culpe ad statum penitētie z gratie. Colo.iij. si cōsurrexistis cum xp̄o que sursum sunt querite quelibet res fortior ē in loco suo naturali z virtuosior. Unde ignis cuius natura ē sursum esse est purior et calidior quando est superius. Ubi tangit spheram lune ꝙ̄ꝫ inferius vbi alteratur et permiscetur:cum aere :natura anime rationalis est esse sursum cum deo et angelis per cōtemplationem z dilectionē. vnde quando

sic ad dominum consurgit corpis passiones domando et superando efficitur fortior spūaliter. Unde viris sanctis assuetis contemplationi non est difficile passiones corporis superare. Isa. lij. Consurge consurge induere fortitudie tua syon econtra quando corpori condescēdit voluptates querendo sequēdo debilitatur ꝛ ad amorez terrestriū inclinatur. Corpus ꝙ corrumpitur aggrauat animam et deprimit sensum. Sic dr̄ Sap. ix. Sicut et in dolio quantumcunqꝫ bono, vinū superius est bonum et forte. Inferius vero vbi tangit feces ē debile ꝛ impurum. sic anima in corpore superius ex parte dei ꝛ bon orū spiritualium est pura et fortis. Inferius vero vbi tāgit feces carnis per consensum et delectationez fit immunda et debilis.

¶ Quarto. Locus est parandꝰ artificio melioris resistentie edificate sanctuarium aliter edificantur castra in confinio regni Ubi ē pax quia aduersarius non potest illuc terram in aliquo pturbare In confinio regni castra edificantur ꝛ parantur ad resistendum et pugnandum. Unde indigent armis ꝛ gladiis castra in medio regni vbi est pax edificantur ad quiescendum ꝛ delectandum propter ꝙ indigēt delectabilibus picturis et preciosis ornamentis. Scriptura appellat castrum animam rationalem in canticis. quid vides in sunamite nisi choros castrorum.

Sed anima in mundo est castrum situm in confinio mundus em̄ iste est consilium inter regnum christi s. paradisum: ꝛ regnum dyaboli scilicet infernum. Ideo in mūdo isto castra dei id est boni miscenꝫ cū castrꝭ diaboli. i. cū prauis et malꝭ peccatoribus sicut enim ī commixtione metallorum bonum preciosum trahitur ad naturam minus boni et villis sicut patet in commixtione monetarum in eadem bursa. Moneta cuprea facit monetam argenteam deteriorem. non econtrario argentea enim facit cupreā meliorem. sic ex commixtione bonorum cum malis boni fiunt deteriores non mali meliores. ps. Commixti sunt inter gentes, didicerūt opera eorum et factum est illis in scandalum ꝛc. chrisostomus super mat. rerum natura sic ē vt quotiēs bonus malo cōiungitur non ex bono malus melioratur: nec malo bonus contaminatur. Uniuersitas enim rerum nunqꝫ potest habere concordiam et multos sollicitat societas nephāda. quia igitur cor humanum in presenti mundo est castrum situm in confinio inter hostes debet edificari parari armis virtutum ad pugnandū. cant. viij. Edificemus super eum propugnacula. Figura Nee. iiij. Quilibet vna manu faciebat opus altera tenebat gladium. Sed in paradiso anima edificabitur et parabitur. non armis ad impugnationez seu deffensionem. immo ornamentis ꝛ dotibus glorie ad decorem ꝛ delectationem.

Thob. xiij. Porte hierusalem ex saphiro et smaragdo edificabūtur quia iste est locus non turbationis sed quietis et pacis in tabernaculis fiducie in requie opulenta. Ad istam requiem nos perducat ꝛc.

¶Collatio.

Secundo tangitur habitationis preparatio sufficiens ad retinendum sanctificate. Non sufficit hospitē bonum ꝛ dilectum inuitare ꝛ recipere: immo oportꝫ ipsum retinere. Unde sic domus debet parari et ordinari. vt non solum libenter veniat sed postq̄ venit maneat ꝛ quiescat figur. iiij. regū. iiij. Mulier postq̄ dixerat marito suo de helyseo animaduerto ꝙ vir dei sanctus est iste qui transit per nos frequenter subintrit. Faciamus ei cenaculum ꝛc. vt cuꝫ venerit ad nos maneat ibi domus quā vult xp̄s. non solum intrare sꝫ ꝛ inhabitare ꝛ ibi manere est cor nostrum. Prouer. viij. Delitie mee cum filijs hominum. Nota si deus reputat delitias esse nobiscum plꝰ debemꝰ reputare esse cum deo.

¶ Nota ꝙ talpa non videt solem ad lumē eiꝰ nec delectaꝛ sꝫ tristatur Delectatur vero sub terra radices arborum corrodendo.

¶ Sic multi non videntes nec sentientes presentiam ꝛ dulcedinem xp̄i in missis et sermonibus Sed in terrenis cupiditatibꝰ ꝛ voluptatibus. de quibꝰ Job. xxx. Esse sub sentibus delitias computabāt. Apparatus vero seu ornatus ad istaꝫ inhabitationem necessarius est. s. sanctitas et puritas p̄s. Tu autem in sancto habitas laus israel. sicut enim ecclesia polluta indigna est diuina mansione et inhabitatione nisi primo sanctificetur ꝛ reconcilietur. Sic cor humanum ecclesia polluitur propter sepulturam heretici et tunc ī reconciliati one ante omnia oportet sepulchrum aperiri ꝛ hereticum exhumari ꝛ eijci. Deinde potest eccl'ia reconciliari ī spiritualr. ; In eccl'ia sepelire hereticum est in corde suo absconder ꝛ operire peccatum Sicut ei fetor cadaueris mortui maxie ledit et inficit sepelientez inm̄ ꝙ ipsum quandoqꝫ interficit. sic fetor peccati maxime ledit celantem et abscondentem Eccl'i. xxxviij. Qui abscondit scelera sua nō dirigitur tale cor est pollutum indignuꝫ diuina mansione ꝛ inhabitatione nisi recōsilietur. Isto modo vt sepulchruꝫ cordis primo apperiatur in cōfessiōe ꝛ sic exhumetur ꝛ eijciat cadauera peccati. Tunc primo sanctificabitur vt xp̄s ibi digne inhabitet ꝛ moretur. De isto modo sanctificationis dr̄ Eccl'. ij. Qui timet dominū p̄parabunt corda sua ꝛ in conspectu illius sanctificabūt aīas suas. Item numeri. vij. Compleuit moyses tabernaculuꝫ ꝛ e[illegible]xit. illō vnxitqꝫ et sanctifi[illegible] cu omnibꝰ vasis suis. Tāgit auctoritas q̄tuor ad sanctitatē seu munditiam cordis necessario reqsita. Primo enim oportet ꝙ cor nostrum elongetur a terrestrium contagio ere xit secunduꝫ naturam in arbore inuenitur multitudo fructuus pulchritudo florum in illa sola pꝫte in qua arbor erigitur eleuatur a terra ꝛ scdm ꝙ rami eriguntur amplius eleuantur a terra. et secūdum hoc fructus est dulcior et sapidior pulchritudo florum maior et delectabilior Uerum est ꝙ materia fructus et floris trahitur et ministratur a terra sed virtute caloris naturalis transmutatur

et conuertitur in florem et fructū Mat. viij. d: Uideo hoies velut arbores ambulantes. Ista arbor quādo eradicatur et euellitur per mortem nec habet florem conuersationis nec fructum operationis post mortem. nec habet locū honesta conuersatio/nec meritoria operatio. Sed q̄ꝺdiu ista arbor tāgit terram parte inferiori. s. corpore e leuat erigit pte supiori. s. corde cū pfert florem. i. pulchritudinem conscientie et fructum operatiōis bone vel scdʒ q̄ cor est magis erectū et eleuatū scdm hoc flos. i. pulchritudo conscientie est maior et fructus operationis bone dulcior et sapidior. Unde habens in se talis potest dicere illud Thob. iij. Ad te domine faciem meam conuerto Ad te oculos meos erigo sicut ei rami terre propinqui habent fructus insipidos imaturos. Sic homines terreni non habent fructus nisi delectationes acerbas scʒ amaras delectatiōes peccatorū. Sap. ... fructus eorum inutiles ꝛ acerbi ad manducādum. Fructꝰ acerbus tollit sensuum perceptionem Fructus vero dulcis est delectabilis dictum est quod materia tā floruin q̄ fructuū ministratur a terra post modum calore naturali dirigitur et transmutatur in fructū ideo arbores frigide non florent nec fructificant q: nō possunt istū humorem dirigere nec cōuertere Sic materia pulchritudinis conscientie operationis bone ministratur a mundo dum tamen homo bonꝰ/calorem caritatis ꝛ dilectionis habeat ad bene dirigendum et conuertendum. Si enim mundus ministrat supplicia. ꝛ aduersā/ caritas materiam istam cōuertit in vir tutem pietatis ꝛ misericordie. Unde, quicquid ministrat mundus calor caritatis transmutat et conuertit ad fructū meritoriuʒ hominis. Ro. viij. Diligētibus dn̄m omnia cooperantur in bonum. Sed multi sūt sicut arbores frigide steriles infruc tuosi nesciunt vti mundo si mundus ministrat aduersa nesciunt pati humiliter si ministrat prospera nesciūt largiri misericorditer. De quibꝰ dicitur in canonica Jude arbores autūnales bis mortue. Secundo oportet quod cor nostrum p̄paret celesti beneficio / vngit. Cor indiget vnctione celestis gratie ymagines pulchre colorate ꝛ picte vnguntur vt pulchritudinem suā melius conseruent et retineāt sup rē vnctam immundicia non sistit nec adheret. Unctio facit ad pulchritudinem et conseruationeʒ sic vnctio gr̄e celestis ad cōseruādā pulchritudinem meam ꝛ veritatis Figura. ij. Re. xij. Surrexit dauid de terra lotus vnctꝰ que est. Ideo de xp̄o super quem immūdicia peccati non potuit cadere, nec sistere dicit p̄s. Unxit te deus deus tuꝰ oleo le. ꝛc. Et ideo quando ecclesia dedicatur, licet in ea descripte sint ymagines et picture. Nulla tamē inungitur specialiter nisi ymago et similitudo crucis propter duo. Primo in signum quod crux indicat ecclesiam in christi nomine esse dedicatam. Secundo quia in ecclesia iter om̄s ymagines ymago crucis debet esse principalior et p manentior. Tabernaculum seu ecclesia dei est cor humanā. Istud, tabernaculum deo dedicatur q̄n gr̄e

celesti iugitur. Figura. Exo. xl. Assumpto vnctionis oleo vngens tabernaculum rc. In isto tabernaculo .s. in corde sunt diuerse ymagines .i. diuersarum rerum similitudines et affectiones quod ergo sola ymago crucis vngitur in dedicatione signum est quod ymago crucifixi in corde tuo indicat cor tuum dedicatum deo non sic ymago quanquam vnde dicebat Apost. Parum curans de aliis ymaginibus. Non indicaui me aliquid scire inter vos nisi solum Jesum r Phil. iij. Omnia in detrimentum feci et arbitror vt stercora vt xpm lucrifaciam. Non quod ymagines dei depinguntur cum oleo r iste firmius conseruantur facile non delentur sic illi in quibus ymago xpi mediante oleo gratie celestis depingitur ymaginem istam firmius retinent r conseruant. ps. Oleo sancto meo vnxi eum sequitur Manus mea auxiliatur ei et brachium meum confor. eum. In aliis vero depingitur ymago xpi mediante aqua tribulationis et infirmitatis r sicut isti mediante aqua tribulationis ymaginem christi cito recipiunt ita quam cito ceperant deserunt et amittunt.

¶ Tertio oportet quod vitetur omnis turpitudinis occasio cum omnibus vasis suis. Impossibile est mensam esse mundam et sanctam nisi fuerint vasa munda et sancta quibus cibaria inferuntur. Unde turpitudo et immunditia vasorum est occasio turpitudinis r immunditie quo ad mensam Uasa quibus inferuntur diuersa cibaria ad mensam cordis sunt sensus cordis, p. visum deferunt colores per auditum sermones per gustum sapores. Unde nisi sensus sint puri et mundi .i. visus pudicus gustus sobrius auditus honestus impossibile est mensam cordis esse mundam et sanctam ideo monet Aposto .i. thes. iiij. Sciat vnusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore. Uasa cordis .i. sensus corporis tenentur et possidentur in sanctificatio ne et ho. Hoc modo seruitores magnatorum necesse habent quandoque in vasis eisdem ponere diuersa cibaria. Que dam sunt que deturpant sicut carnes potagia pinguia quedam que non deturpant sicut fructus poma rc. Modo post cibaria que vasa maculant r deturpant vasa abluunt et abstergant antequam ponant ibi fructus r alia munda alias nullo modo possent munde seruire. Sic spiritualiter in vasis nostris .i. in sensibus diuersa ponuntur visus quandoque desiderat terrena gustus degustat carnalia auris audit mundana ista maculant et deturpant vasa sensuum nostrorum. Sicut ei in coquinis diuitum vasa sunt ... immunda. Sic vere qui ... sensibus corporis plura recipiunt terrena carnalia et mundana. Leui. xvi. Uas fiebat immundum ex contactu cuiuscunque immundi. Modo in istis vasis debent poni alia munda, sicut in visu diuinorum contemplatio in gustu sacra communio rc. Ideo si volumus christo munde seruire antequam sensus applicentur ad seruitium christi debent ablui per confessionem abstergi per satisfactionem a macula contracta ex actu et delectatione mundi. Unde de illis qui se diligenter non se abluunt quando ad christum accedunt Isa. lxv. Jus prophanum in va

nis eorū.i.voluptas carnalis cōcupiscētie i eorū sensualitate ꝛ corde.
¶ Quarto oportet ꝙ cōsumenꝫ vtitudinis desiderio. Cōpleuit. Res dicit cōpleta: qn̄ pōt finē suum attingere. alias semp dicit incōpleta finis sanctitatis ē beatitudo. Unde tunc solum est consummata et cōpleta sanctitas. quando desiderio ꝛ amore beatitudinis tantum conseruat donec status beatitudinis attingat: ꝙ fit quando sanctitas completur ꝛ perficitur vsqꝫ ad mortē. De talib⁹ dicit. Job. trigesimo sexto. Cōplebunt dies suos in bono: et annos suos in gloria.
¶ Nota. Operarij quibus dantur stipendia nimis lata: quibus soluit plusqꝫ lucretur: non curant de completione operis: vacant lusibus et potationibus. Sed illis quib⁹ parū soluitur ꝛ multū debetur statim cōplent vt possint mercedem recipere. ij. Paral. iiij. Cōpleuit omne opus regis in domo dei.
¶ Tertio tangitur retributio alli... ad seruiendū xp̄m: spes mercedis ...tributionis que expectatur a bono hospite: facit ꝙ non solum libenter recipitur imo sollicite ei cernitur ꝛ diligēter custodit.
¶ Figura Josue. ij. Raab meretrix exploratores iericho libenter recepit diligenter eis seruiuit: eos liberando a morte. Unde recipit mercedem magnā scꝫ liberationē persone: ꝛ totus domus sue Xp̄us venit in mundū quasi explorator: cuius ratio potest esse: explorator solet considerare locum castri debiliorē et infirmiorem per quā facilius intret ꝛ totuꝫ castrum occupat. Gen̄. xlij. Exploratores estis. ꝛ vt videatis infirmiora terre venistis. Sic xp̄us volens mundū capere p partē debiliorē ꝛ infirmiorem: p apostolos: pauperes ꝛ mēdicos. per quos conuertit ꝛ subiugauit potentes ꝛ magnos. j. Coꝛ. primo. Infirma mūdi elegit deus vt for. Ita spūaliter: xp̄us nō pōt intrare cor hominis: per viam fortitudinis et potentie. ꝙ diu homo fortis ꝛ potens est: non curans de xp̄o non pmittit xp̄m intrare. Intrat p portaꝫ debilitatis ꝛ infirmitatis. p̄s. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ. postea accelerauerunt. Merces retributionis pro receptione christi: est salus recipientis: ꝙtumcunqꝫ anima sit meretrix vel peccatrix. j. Thim̄. j. Fidelis sermo et om̄i acceptione dignus: xp̄us ies⁹ venit in hunc mundū peccatores saluos facere. et hoc quidē verum est. dum tn̄ cōscientia meretrix seu peccatrix: ostēdat fructū coccineū: id est rubeuꝫ. p sanguinē peccati. Sicut autem hospes xp̄us domum conscientie ꝯseruat/ inhabitādo: ita destruit recedendo. Grego. in moral. Om̄ipotens deus humanū cor destruit cū relinquit/ ꝛ edificat/ dū replet. nec ei humanaꝫ destruit debellādo: sꝫ recedēdo siue subtrahēdo: qꝛ ad perditionē suam sufficit sibi dimissa. Talis igit hospes libēter recipiēdus est: qui non solum sufficienter soluit imo tribuit habundāter. ij. Coꝛ. j. Per christū habundat consolatio nostra. Primo enim datur consolatio gratie sufficienter. Deinde cōsolatio glorie habundant quam nobis concedat ille qui est benedictus.
Amen.

¶ De eodem.

De nauicula. docebat turbas. Luc.vj. Via que non est multum trita nec frequentata necessariuꝫ est habere ductorē qui viā doceat in figura huius legitur in Exo. ꝙ cum filij israel ascenderent de egypto ad terram ꝓmissionis ꝑ desertū habuerunt angeluꝫ ductorem in colūna nubis per diem ⁊ in colūna ignis per noctem ꝛc. Dicitur Exod.xxiij. Ecce ego mittam angelū meū ꝗ precedet te ⁊ custodiat in via. Via que non est multum frequentata est via motū seu diuinorū mandatorū. Matth.iiij. Arcta est via que ducit ad vitam ⁊ pauci sunt qui inueniūt eam. Ratio est: q2 quādo in principio vie ponuntur offendicula: vt spine ⁊ similia: tunc multi ab ea diuertunt: ⁊ ideo volunt impedire transitū per aliquaꝫ semitā. In principio ponit spinas vt a semita diuertat transeuntes. via que habet in principio spinas est via salutis: q2 in principio est laboriosa ⁊ grauis licet i fine ⁊ medio sit delectabilis et sic multi attendentes principiū ⁊ non finem diuertunt ab ea vnde dyabolus transitum per viam salutis a principio volentibus ingredi: proponit labores ieiunia vigilias et huiusmodi: vt sic ab ea diuertant et per viam que ducit ad perditionem incedant: vnde sic facit dyabolus sicut fit auibus: nam per passꝰ earum grana semina ⁊ huiusmodi ostendūtur ⁊ proponitur aliqd terrendum ⁊ sic fugiūt: sed vbi sūt laquei proponuntur aliqua ad alliciendum. Item accedūt et ibi capiuntur. sic dyabolus i via salutis proponit aliqua que terrorem incutiunt: que tamen terrere non debent. et sic multi recedunt ab ea de quibus ps. trepidauerunt timore vbi non est timor. sed in via que perducit ad perditioneꝫ. et vbi est laqueus mortis ostendit que alliciunt vt sunt diuitie delitie ꝛc. ⁊ sic multi accedunt ⁊ capiunt. Eccles. nono. Sicut pisces capiuntur hamo: et sicut aues laq̄o: sic capiunt homines in tempore malo. Unde cyprianus in quadam epistola. lata ⁊ spaciosa itinera vite mortalis. illic illecebre ⁊ mortifere voluptates illic dyabolus blanditur vt fallat. arridet vt noceat: allicit vt occidat: ⁊ tamē multi incedunt ꝑ hāc viam. ⁊ ideo necessarium fuit habere ductorē in hac via. Et hic fuit christus vt dicunt verba proposita. De nauicula ꝛc. vbi tanguntur tria. Primum est actus expediens quo nostra ignorantia illustratur: docebat: doctrina enim salutis de qua loquimur: est nobis multum expediens inter artes: aliquę sunt multum ꝑenose ⁊ parum lucratiue vix lucrantur ꝙ sufficit pro die. Alie sunt minus laboriose ⁊ magis lucratiue vt campsoria ⁊ huiusmodi. Et hanc plus valet addiscere: cum plus sit ibi de lucro. et minus de labore. Ars valde penosa et parum lucratiua: est quecunꝗ industria ⁊ astucia qua mundani vtuntur ad acquirendum bona mūdi: vt sunt diuitie ⁊ honores ꝛc. ibi est multū de labore Ecclesiast. primo: agnoui: ꝙ in hijs esset labor et afflictio spiritus: sed parum est de lucro: solum lucrantur ꝓ die presentis vite: ideo ad sufficientiā ⁊ nihil ꝓ futuro: immo grauia de

bita contrahūt· vnde ad hoc attē=
dens. Ecclesiastes. dicebat. Detesta
tus sum omnem industriam in qua
sub sole studiose laboraui sicut enī
ars lusoria est. detestanda. qr parū
est ibi de lucro. ⁊ multū de dāpno.
sic industria mūdanorū. qua vtunt
ad acquirenda bona mundi est de
testanda: quia licet in presenti vi=
ta reportent modicū: de lucro: ta=
men pro futuro tēpore graue dā=
pnū incurrūt. sed ars ordinata ad
salutem est necessaria: quia ibi pa
rum de labore. Prouerb. x. In ope
re tuo exiguū laboris est: et mul=
tūde lucro qr bene operādo lucrā
tur pro pñti ⁊ p futuro. Eccli. xxx.
Fideliter age. cū illo: ⁊ i tēpore in=
uenies q necessariū est tibi: ⁊ ideo
xp̄s qui q̄stū in se est facit q expe
dit hanc nos docuit. Mathei. xxij.
viam dei in veritate doces. in qua
authoritate tangunt tria q̄ fuerūt
in doctrina xp̄i ⁊ debent esse in do
ctore. Primo qr docuit conuenien
ter ex finis. intentione. Viaz dei.
[illegible] ducit ad deū est via peni
tentie de qua Matth. iij. Vias dñi
rectas ⁊c. Ista via est conueniens
nauta volens ɔuenienter deduce=
re nauē p rippariā ducit eam p ha
bundantiā aque. qr si duceret p lo=
ca vbi est defectus aque arrestare
tur: ⁊ atterraret: nauis quā habe=
mus ducere per rippariā hui⁹ mū
di. vsq ad portum paradisi: est ani
ma nostra i Prouerb. vlt. Facta est
quasi nauis institoris de lōge por=
tans pa. su. nauis enī institoris si=
ue negotiatoris. ordinata est ad lu
crandū: nō ad spoliandū. vt nauis
militū. sic nauis nostra ad hoc po
sita est in mundo. vt lucretur bona
celestia nō ad rapiendū: non ad cō=
gregandū bona terrena nec ad cō
tendendū ⁊ litigandū. vñ Math.
xx. Commendati sunt serui qui lu
crati sunt cum pecunia dñi sui: qui
vero nihil lucratus est: sed abscon
dit: vituperat⁹ est. Ideo anima cō
ueniēter dicit nauis institoris. Qui
ergo vult istam nauē conueniēter
deduceri per ripparias oportet q
eam deducat per ꝓfunditatē aque
tribulationis ⁊ penitentie. Isay. lj.
Posuisti ꝓfundū maris rubri viā
vt transirēt liberati. Profunditas
eni maris id est tribulationis ⁊ pe
nitentie: est via posita a domino p
quam transeuntes liberātur ⁊ sal=
uantur. sed qui hanc fugiunt ⁊ que
runt profunditatem mundi ⁊ sola
tia carnis. sic arrestantur q moue
ri non possunt ad bene operandū.

¶ Figura habetur Gen. septimo.
Quando aque inundauerunt sup
terram: archa ferebatur: sed quan
do minute sunt aque: tunc requie
uit super montes armenie. Ista ar
cha significat mentem nostram: in
qua omnia mandata debent con=
seruari: ⁊ ita mouetur per bonum
opus quando aqua penitentie ha=
bundat: sed quando est defectus
istius aque / tunc quiescit a bono
opere. pme ad Thim. quito. Que
in delitijs est viuens: mortua est.
Sicut enī corpus mortuum nō ha
bet motum. sic nec talis habet mo
tum bone operationis. Sen. i qua
dam epistola. mirū est fortiter ali
quid dici ab homine mollitiem ꝓ
fesso. et ideo via delictarum est vi=
tanda. sed tamen multi per eā vo=
lunt incedere. Differētia est inter
pisces qui querunt ascensum: et il=
los qui querunt pastum. quia qui

querunt ascendere natant per habundantiã aque: sed querentes pastũ non: qz pastus aliquãdo est. vbi est paruz de aqua: ⁊ ibi frequenter capiunt. sic in mundo sunt aliq̃ qui q̃rũt ascendere. ⁊ isti incedunt per habũdantiã aque penitentie. quia ista est via p quã ascendit ad celũ. Act. xi. Gentibus dedit deus penitentiam ad vitã. sed alij querunt pastũ mũdi. ⁊ isti ab hac via diuersunt querẽtes solacia. et ibi capiũtur. Job. j. legitur q filijs Job comedentib⁹ ⁊ bibentibus in domo fratris. s. primogeniti irruit vent⁹ a regione deserti ⁊ cõcussit ita fortiter domũ q cecidit ⁊ mortuũ sũt. Domus fratris nostri primogeniti est ecclesia. Est em̃ domus xp̃i q̃ frater noster est in ista domo multi comedunt ⁊ bibunt bona christi ⁊ credunt esse securi. sed cum non aduertunt irruit ventus infirmitatis. ⁊ sic concutit domũ corporis q cadit per mortẽ et sic subito opprimuntur. ps. Desideriũ eorum attulit: non sunt fraudati a deo suo. ¶ Secundũ quod tangit in auctoritate est qz docet sapiẽter sine deuiatione: in veritate. Ille em̃ q̃ docet sequi regulam rectam est veritas: quia per ipsam debent regulari cogitationes. Josue vigesimo quarto. Seruite ei in corde perfecto atq̧ verissimo. ⁊ ad Ephe. iiij. Deponentes mendacium: loquimini veritatem vnusquisq̧ cũ proximo suo. j. Johan. iij. Non diligimus verbo neq̧ lingua sed opere ⁊ veritate: sequentes hanc regulã errare non possunt. ps. Uiam veritatis elegi ⁊c. Sed multi istam viam non eligunt sed fugiunt. causa est. quia debiles non libenter incedunt per viam in qua sunt impulsus: timent enim impelli ⁊ conculcari sed virtuosi ⁊ fortes q̃ istos impulsus non timent audacter incedunt. Nunc est ita q illi qui incedunt per viam veritatis ab alijs impelluntur. Et verbo ⁊ facto. et econtrario qui per viam falsitatis supportantur et amplectuntur.. Qui eniz sciunt mendaciter adulari diliguntur et promouentur. ad Gal. quarto. Inimicus vobis factus sum verum dicens. Unde dicit Hierony. Hec est conditio veritatis vt eam inimicitie persequantur: sicut per adulationem perniciose amicitie acquiruntur. Libenter enim quod delectat audimus ⁊ offẽdit omne q nolumus. Ideo imperfecti ⁊ debiles ab ea diuertunt non audentes loqui aut operari secundum veritatem. timent enim impelli contumelijs et iniurijs in ps. Diminute sunt veritates a filijs hominũ. Sed viri virtuosi qui nihil timẽt sed vitã eternam sperãt: veritatem [illegible] Grego. Bonorum mens [illegible] riora pro veritate tollerat. eo eternitatis premia certius sperat. De sancto tho. habetur q in captiuitate positus viam veritatis non deseruit. Sed quomodo scietur q aliquis maneat i veritate: Ueritas em̃ denarij in duobus cognoscitur in sono ⁊ pondere: ⁊ si in vno istorum patitur defectum reputatur falsa moneta: sic veritas cordis in sono verborum ⁊ pondere morum. ¶ Quãdo enim persona habet verba debita et habet pondus sufficiens morum tunc reputatur vera apud dominum. sed quando habet defectum in vno istorum mo

rum: maxime in pondere Iudicatur falsa et hoc pondus cognoscetur in statera diuine iustitie ibi enim ostendentur aliqui magni ponderis qui nunc parui videntur dicitur de Balthasar quod appensus in statera et inuentus minus habens in statera enim diuine iustitie appensum erit et ponderatum meritum cuiuslibet et multi qui nunc videntur magni ponderis inuenientur minus habentes vnde isti tanquam falsi denarij respuent et reprobantur nec inter bonos computabitur. De quibus dicit Sap. Computabuntur inter filios dei et inter sanctos sors illorum est.
¶ Tertium est quod docet indifferenter sine acceptione doces. Nota quod medicus cui commissa est cura totius corporis non solum debet esse sollicitus de vna parte curanda sed de omnibus generaliter Apostolus. vt ad Ro. xij. Unum corpus sumus in christo singuli autem alter alterius membra. Istius autem totius corporis commissa est cura cuilibet Eccl. xvij. [illegible] vnicuique de proximo suo licet autem ad hoc specialiter rectores et doctores obligentur ideo omnes debemus reprehendere et corrigere sine personarum acceptione sed sic est sicut accidit in corpore humano in quo sunt alique partes delicate et tenere vt oculi et si infirmentur timetur adhibere remedium. non sic in pede et manu per oculos qui ceteras partes regunt / intelliguntur maiores qui alios regunt et quo ad istos timentur adhibere remedium: quia timent eos reprehendere et si reprehenduntur satis leuiter reprehenduntur / quia : timent eorum offensam sed pauperes et minores dure corriguntur. Isti sunt similes auibus que altercantant quando sunt in capiola et cum conuersantur cum hominibus: quia extra cantant vt aues sed in capiola fingunt vocem humanam. Sic alii qui quando sunt extra domum in curia principum aut prelatorum aliter cantant quam quando sunt extra curiam. Quia antequam sint ibi loquuntur vt boni condempnantes facta eorum et suorum consiliariorum. Sed quando sunt intra tunc sicut homines cum quibus conuersantur loquuntur adulantur sicut ceteri. Non ergo sic debet esse sed debet reprehendere sicut Paulus de quo ad Gal. ij. In facie ei restiti quia reprehensibilis erat. Nam reprehendendo delinquentem operamur nostram salutem et aliorum. puer. viij. Qui corripit hominem inueniet gratiam in presenti et gloriam in futuro. Quam nobis concedat qui viuit et regnat deus. etc.

¶ Collatio.

Secundo tangitur status conueniens quo nostra conscientia informatur de nauicula. Ille enim qui habet docere et regere debet esse in nauicula ecclesie per charitatem et residentiam experimentum enim docet quod nauta ad hoc quod bene ducat nauem oportet quod sit intra. Sic hoc quod aliquis bene regat ecclesiam oportet quod sit infra ecclesiam per charitatem et corporale residentiam. Unde quia multi sunt extra per peccatum et sic sint extra merito quidem quoad residentiam male regunt ecclesias. Et isti sunt similes

quibusdā diuitibus habitantibus
nauiculas non ad regendum sed
ad locandum ⁊ lucrandum nō eī
eas regunt sed locant ad regendū
aliquibus pauperibus Sic quidā
habent ecclesias non vt regant
sed magis ad lucrandum. Quidā
enim nunꝙ̄ ibi resident sed eas tra
dunt pauperibꝰ mercennariīs a q̄
bus recipiunt fructus sine labore
et dotrina ad damnationem eorꝫ
Greg. Quanti criminis est precia
peccatorum accipere et nichil con
tra peccata dicere debent enim re
sidere ī nauicula ecclesie vt sic do
ceant ꝯplebem. Exemplo christi
Mat. ix. quod ascendens Jesus na
uiculam transfretauit et venit in
ciuitatem suam. Tangit auctori-
tas tria que conueniunt statui re
ctoris.

¶ Primum vigor potentie. qua
eleuatur ascendens signum vigo
ris est ascendere et hoc verum
est quando ascenditur virtute pro
pria nō aliena qꝛ requiritur meri
tum proprium ī adultis ad hoc ꝙ
ad celum ascendant. Uerum est ꝙ
in paruulis nō reqrit̄ ſꝫ sufficit me
ritū xp̄i. Figura huiꝰ habet̄ p̄ni
R. xiiij. ꝙ Jonatha ascēdit reptās
manibꝰ et pedibꝰ Jonathas inter
pretatur columba veniens ⁊ signi
ficat aīaꝫ sāctā que ascendit in ce
lum reptans manibus et pedibus
quia per sācta desideria que ꝑ ma
nus figuratur repere oportet ī ce
lum vnde cum Dauid quesiuisset
quis ascendet in montem dn̄i ⁊c.
Rn̄det̄. Innocēs ⁊c. Soli igr̄ vir-
tuosi illic ascēdūt Aug. de ci. dei.
Uerꝰ honor qui nulli negat̄ digno
nulli defertur indigno sed ad euꝫ
ambiet nullus indignus vbi nullꝰ
permittitur esse nisi dignus: sed sic
non est de honoribus mundi: quia
ad eos non ascendūt hoīes virtute
ꝑpria nō enim ꝓ merita sua hoīes
ad eas veniūt: sed aliena q̄ hn̄t for
ciores ⁊ meliores adiutores illi a-
scendunt ꝗ̄uis merita non suppe-
tant: sicut enim sagitta non habet
in se ꝙ eleuetur et tamen ꝑ fortitu
dinem arcus sursum eleuatur. sic
in mundo multi sunt qui ex se non
habent querere vt debeant eleua
ri ad prelationes et dignitates: qꝛ
nec mores: nec sciam habent tamē
per arcum potētie mūdane eleuā
tur ad regnuꝫ. In figura huius dr̄
Judi. j. ꝙ erant multi reges pūta.
lxx. Qui habebāt āputatas sūmi-
tates pedū ⁊ manuū: ⁊ colligebant
reliquias ciborū. Sic multi sunt re
ges qui obtinent regimina mūdi
⁊ tn̄ habent amputatas summita-
tes manuum ⁊ pedū: quia defectū
habent sanctarum affectionum et
bonorum operum: et hi colligunt
reliquias bona: scꝫ tp̄alia mū[illegible]
que sunt quedam parua [illegible]
spectu celestium. non [illegible] deberet
esse. Hugo parati filij hoīm ad ho
nores angelicis humeris formidā
do: non tamen virgula debet esse:
cui domus innitur vitulus q̄ ad a
ratrum ponitur.

¶ Scd̄m ꝙ cōuenit statui rectoris
est labor pnie qua fatigatur trans-
fretauit. In transfretatione o[illegible] est
labor ⁊ pena: ⁊ ideo designat labo
rē: ⁊ hunc debemꝰ assumere. Luc.
viij. Transfretemus transstagnuꝫ:
nauta videns ꝙ habet ventū ꝓspe
rum nō sistit: sed transfretat nunc
habemus ventum ꝓsperū. scꝫ spm̄
sanctum impellentem ⁊ erudientē
nos: sanctum ꝓpositū, inspirando

Nee.ix. Spiritum tuum bonum dedisti eis ꝛc. Transfretare debemus laborando et operando vsq portum salutis Sed multi sunt qui sistũt ꝛ nõ transfretãt licet habeãt ventum prosperum ꝑ via transitũ vt piscatores. Illi autem qui sũt ad trãsfretandum presertim habent ventum impellentem transfretant q̃ cito possunt sed illi qui sunt ad piscandum non sed ibi sistunt et contra ventum ad capiendum pisces sic est in mundo. Nam aliqui sunt in mundo ad transfretandum sicut boni qui non querunt nisi trã situm in mũdo de quibus Job.ix. Transierunt q̃si naues poma portantes. Post transitũ derelinquũt bonum odorẽ: sic boni postq̃ transierunt de mundo relinquunt odorem bone fame vnde ꝓuer.x. Memoria iusti cum laudibus ꝛc. Isti nauigant q̃tum possunt nec sistũt in mundo. Dauid. Transibo in locum tabernaculi mei ꝛc. Sed mũdani ibi sistunt contra ventum. s. ... ellit ad bene operandum quibus dicitur illð Act. Dura ceruice incircũcisi ꝛ auribus ad corð. ꝛc. et hi sunt fatui q: licet piscator stet libẽter in ripparia ꝛ ĩpericlõ q̃n bene piscatur tamen non libenter stat quando videt quod ꝑ multum laborem nihil aut parum capit. In hoc mũdo hõ modicũ capit aut sitit q: transfertur ei in riparia quia nichil aut pũ secũ fert de bonis mũdi. Luc. v. per totam noctem laborauimus et nihil cepimus quicq̃: et capit totum aufertur cum venit ad riparium mortis Dormierunt somnum suum ꝛ nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis Et ideo i mundo in periculo non debemus sistere per affectum Aug. lib. confes. loquens de mundo dicit. In mundo non est alið nisi fragmen plenum: periculis ꝛ per quot pericula peruenitur ad maius periculum pereant hec omnia ꝛ dimittamus hec vana ꝛ inania conferamꝰ nos ad solam inquisitionem eorũ que finem non habent.

¶ Tertio tangitur amor patrie quo ꝓperatur. Venit in ciuitatẽ suã. amor eñ patrie facit properare. Unde peregrinus rediẽs ad patriam suam propter amorẽ quã habet ad eam magis ꝓperat. q̃ recedendo a patria. Patria nostra est in celo. non in mundo. nec habemus hic manentẽ ciuitatẽ ꝛc. et ad heb. xiij. Sumus aũtẽ in reditu ad eam Sicut enim per peccatum primorum ab ea discessimus ita per penitentiã reuertamur iõ amore illius patrie illic ꝓpare debemus per bona opera. ps. Deducit eos in viã rectã vt irent in ciuitatem habitationis. Ciuitas habitationis est celum. quia conueniens est ad habitandum econtrario est de mundo q: ad hoc q sit apta ad habitanduꝫ requiritur q ciuitas sit quieta et opulenta in victualibus et hic duo frequenter deficiunt in ea que est conueniẽs ad negociandum Ciuitas mundi non est conueniens ad negociandum: quia nullus est qui ibi possit lucrari. Negociamĩ dũ vẽo. similr non est conueniens ad habitandũ q: ibi tumultus et caristia bonoꝝ Omne eñ bonũ ibi possessum emitur sed ciuitas celi est opulẽta ds deducet me in ciuitatem munitaꝫ Jcẽ ibi q̃s in ciuitate sctã similr

requieui. in ecclesia apta ad habitandum. iiij. Reg. habitatio ciuitatis optima: et ideo illic ire debemus. Sed nota quod viator illum a loco quo tendit diuertit amore societatis huius societatis. a qua trahitur mundi est corpus nostrum Iste autem socius retrahit nos a via celi vnde quia multi volunt ei condescendere desiderijs eius acquiescentes diuertunt a via celi. ps. Errauerunt in solitudine in aquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt et recte sic accidit ei sicut illi paruulo cui traditur pecus cum fune ad pascendum sed quia debilis est trahitur cum eo per deuia cum tamen deberet ducere ipsum. Sic nobis contigit corpus traditur ad pascendum mediante fune penitentie. Sed multi sunt a deo debiles quod trahuntur ab eo per deuia cum deberent ducere et trahere corpus ad obediendum rationi. Greg. Sic conditi sumus vt ratio animam et aia corpus dirigant.

¶ Tertium quod principaliter tangitur est fructus veniens quo nostra indigentia releuatur turbas multitudinem turbarum simplicium sequitur fructus et frequenter maior fructus quam ex eradicatione maiorum et literatorum vnde Io. vij. dicitur Nunquid ex precibus aliquis credidit eum autem pharisei q. d. non sed et turba hec que nouit legem. lux celestis sit causa fructus terre tamen montes plus recipiunt de luce et diutius quam valles minus tamen habundant fructus terre per lucem celestem designatur diuina sapientia. Sap. vij. Proposui pro luce habere illam et hec est causa fructus in anima venerunt mihi omnia bona pariter cum illa et tamen qui plus habent de illa luce non plus habundant in fructu bonorum operum: literati. i. ecclesiastici habent multum de lumine gratie in lectione in predicatione: et parum in eis apparet de fructu. Sed plus in simplicibus in turbis que minus habent de ista luce quam illi. Ideo dicitur Mat. iiij. quod multa turba a galilea et iudea secuta est quod de alijs non legitur. Nota in guerra. aliqui sequuntur ducem cum expensis suis aliqui cum expensis proprijs et isti qui expensis proprijs sequuntur ducem tales fideliter sequuntur. clerici sequuntur cum expensis xpi. Laici vero cum expensis proprijs vnde dicitur Io. viij. Qui sequitur me non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite Quod nobis concedat et c.

¶ De dominica. vj.

Nisi habundauerit iusticia vestra plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in re. celo. Sicut dicit btus Grego. hic solum bn agitur vt vita hominum corrigatur. Corrigunt autem homines aliquando amore premij quod bonis promittitur. aliquando timore supplicij et flagelli quod malis preparatur. sicut ei radices peccandi sunt due. s. timor male humilians et amor male inflammans. vt dicit. Aug. sup illud ps. Incensa igni et c. Radices surgendi a pecto. s. amor dei bonos premiantis: et timor eius malos punientis vt ibidem dicit Augu. secundus quidem modus qui ex timore est communior. plus

res magis abstinent a malis timore pene q̄ amore celestis patrie parum facerēt pro paradiso nisi timerēt infernū: et licet iste modus sit cōmunio: q̄ est ex timore: tamen alius est vtilior q̄ est ex amore: quia sicut medicina quātūcunq̄ sit efficax nō pōt curare morbū nisi natura cooperāte Natura ei existēte totaliter prostrata inutilis est medicina. Pene enim medicine sunt vt dr. ij. Ethi. Et ideo nō sufficit ad curandū cor a morbo peccati nisi amor tanq̄ natura cordis cooperetur. Qui ei solo timore gehēne abstinet: non est in statu salutis. Modo secūdm augu. Lex vetus et euangeliū differunt per timorem et amorē. Lex enim vetus fuit timoris. Vnde et terribiliter data fuit Exod. xix. sed euangeliū lex amoris: et ideo filius dei q̄ venit in hūc mūdū peccatores saluare instruit nos vt nō solū timore pene bona operemur: quia hec sē iustitia scribarum et phariseorū: sed ex amore: quia solus timor [illegible] sufficit ad salutē: vnde dicit. Nisi [illegible] abundauerit. etc. vbi tanguntur tria: primo grauis cōditio q̄ proponitur (nisi habundauerit iustitia vestra). Secūdo grauior cōditio q̄ apponitur plusq̄ scribarum et phari. Tertio grauissima cōmutatio que subiungitur: non intrabitis et cetera. Quantū ad primum sciendum quod sicut dicit Grego. cum crescunt dona crescunt et rōnes donorum et obligationes pro donis modo dicit Apost. ad Thim. vj. loquens de deo. Prestitit nobis omnia bona habunde quod potissime verum est de clericis prebendatis qui metunt: vbi non seminarūt. colligunt. vbi non sparserūt nec ipsi nec patres eorum gratis prestitit eis deus et habundanter bona temporalia: et ideo obligati sunt dicere illud Matthei tertio sic decet nos implere omnem iustitiam. Justitia vero hic accipitur non solum prout est virtus specialis qua dirigimur in distributionibus: sed prout includit omnem virtutem secundum quod dicitur iustum opus equiter recte rationi q̄ admodum scriptura loquitur de iustitia. Eze. xviij. Ubi enumeratis multis generibus viciorum que opponuntur varijs virtutibus in fine cōcludit dicens. Uir si in preceptis meis ābulauerit et mādata mea custodierit: hic iustus erit: iusticia in sic acceptam pro verba virtute decet omnē hominem tenere specialius autem clericos: decet inquit nos: quia claudicatio magis indecens est in homine magno q̄ paruo. Inclinari in quod licet vicium ē claudicare a rectitudine rationis quod tanto indecentius est in aliquo q̄to est in maiori statu sicut in clerico q̄ in laico: et ideo indecentius est eos inclinari in quodcunq̄ peccatum Chrisosto. super Matthe. Sciencia enim cum sit in quadā tranquilitate proportionis in docente et non faciente non est equalitas nec proportio. Nulla enim est proportio in membris quando brachium est ita breue quod nō potest applicari ad os. In ore verbum: in manu factum. Intelliguntur ergo in moribus et vita hominis nulla est iustitia: quādo nulla est equalitas quod fit quando quod ore dicitur opere non impletur. Rom. j. dicitur quod fractores legis iustificabuntur.

¶ Nota rationem de conuersione manus ad nos sic enim recipit alimentū quo corporaliter viuit hō.

sola em̄ scientia parū aut nichil cō fert ad virtutē imo aliqñ deficit a virtute: q̄ figuratū fuit in p̄mis parē tibus q̄ accipiētes de ligno scientie perdiderūt lignuꝫ vite: expediret multis q̄ ita parū scirent de litteris sicut patres eorum. Dicebat Augu. sociis suis Surgunt indocti ⁊ celū rapiūt: nos sūt cū litteris nr̄is. ⁊c. nec ex hoc sciētiā vituperamus sꝫ abusuꝫ eoꝝ q̄ admodū pharise: recte docēt ⁊ male operant: q̄ etiā admodū Saul. gladio suo se interimunt. Ideo econtra dicitur de saluatore q̄ cepit ies⁹ facere et docere.

¶ Item commendantur quia fuerunt strictioris scientie vere conscientia eorum fuit stricta sicut calige de brays gallice qui sunt late et stricte secundum volūtatem calciantis: sic isti faciebāt consciētiā in cute: q̄ patet per illud q̄ subditur. Non enim lauant manus. ⁊c. sed in grauibus nullam faciebant conscientiam. vnde dn̄s dixit eis. Quare transgredimini mandata dei. ⁊c. ideo specialiter dicitur Luce. vj. Obseruabant scribe ⁊ phari. sabbato curare: quia curationem nō poterant calumniare calūpniabant rōne tēporis: sicut lup⁹ timet transire p viā vbi est sparsa palea: ⁊ diuertit per lutum.

¶ Item fuerunt maioris abstinentie: et dico q̄ dyabolus habet martyres suos sicut et christus. Qui enim exterminant facies suas vt appareant et cetera. q̄ pharisei et ypocrite sunt martyres dyaboli q̄ per p̄sentē afflictionē acquirūt sibi suppliciū eternū isti simulant se mortuos mundo quasi non curantes de mundo: ⁊ tamen in veritate viuunt mundo: q̄ quicq̄d faciunt totū est instinctu acquirendi aliq̄d terrenū: sicut recitatur de vulpe: q̄ finxit se mortuam quousq̄ proiecta fuit vbi erant pulli ⁊ tūc comedit ⁊ ostendit se viuā: sic aliq̄ ostēdunt se mortificatos quousq̄ habeant prebendam vel prelationem in qua delicate viuant: et ideo nunc sunt vt vulpes: cuius pellis preualet carne quia exterior cōuersatio eorum preualet intentionem interiori eorum. Matthe. xxiij. Ue vobis scribe et pharisei qui similes estis sepulchr. dealba: et hec est conditio cigni qui albus est exterius in plumis et nigerrimus interius in cute et carne. hunc prohibentur comedere filij israel. Leuiti. xj. q̄ facta talium prohibentur imitari ⁊ tamen q̄tuncunq̄ tales mali sint simulātes se q̄ non sunt peiores tamen sunt illi qui sunt manifeste mali. Illi enim suo exemplo alios corrumpūt isti autē sua simulatione malos terrent sicut formido terret auiculas in orto ⁊ intellige quando tales sua simulatione non pertrahunt ad errorē: tūc enim peiores sunt ypochrite quā mali manifeste. Unde Chrisosto. de duobus: leuius est peccare q̄ sanctitatem simulare.

¶ Circa tertium nota q̄ duplex est cōminatio in scriptura: vna positiua de pena gehenne Math. xxv. Ite maledicti. ⁊c. Alia negatiua de carentia visionis. tn̄ maior est secūda q̄ prima: sicut afflictio ex oculationis maior est q̄ afflictio cuiuscunq̄ sensus lꝫ nobis videatur cōtrariū in statu: quia sensibilia sunt nobis magis nota tamen secūdum veritatem carentia visionis diui-

ne est maior: quacunqꝫ afflictione vnde Chrys. super math. ponamꝰ ante oculos nostros q̄ti doloris ē excludi ⁊ proiici a regno celorum pena em̄ exclusionis visionis dei est grauior q̄ gehēna. Rogabimꝰ dominum. ⁊c.

¶ De dominica. vij.

Exhibete mēbra vestra seruire iusticie Rom̄. vj. iniusta mercatione volens esse sociꝰ lucri: opꝫ se exhibere sociuꝫ seruitii ⁊ laboris in lucri acq̄sitione vn̄ in scd̄a canonica. Sicut estis socij passionum si eritis et consol'. iniustum enim est habere lucri cō solationem q̄ de nullo seruiuit ad lucri acquisitionem. Acquisitio regni celestis est quedam mercatio spūal'. lucrū huius mercationis cō mune est corpori ⁊ aīe: tunc et vestietur homo scd̄ꝫ animam quo ad dotes interiores. puer. xxj. omnes domestici eius vestitixi sunt duplicibus: ideo meritum debet esse [illegible] corpori et anime q̄ potest fieri hoc modo. In mercatione enim rerum: duo sunt necessaria. s. cautela discretionis: ⁊ tolerantia laboris: sicut ergo sunt duo mercatores socij quorum vnus adhibet discretionem alius laborē/sic in mercatione celi requiritur cautela prudētie ⁊ labor pnīe: aīa dꝫ adhibere discretionē corpus vero laborem necvnū sufficit sine alio sap. iij. Sapientiā ⁊ disciplinā q̄ abijcit infelix est vacua est spes illoꝝ ⁊ labor sine fructu: sed nota quidā in mercatione celesti libenter adhibent portionem anime scd̄m discretionē bene volunt scire ⁊ audire quō possunt ⁊ debent mercari celū scd̄ꝫ portionē corporis laborē pnīe nolunt facere: similes salomoni q̄ licꝫ esset sapientissimus dixit tamen renuit cor. in laborem. Ecclesia. iij. in hoc errans: quia mercatio celi cōtrariatur mercationi mundi. In mercatione mundi plus lucratur astucia malicia ⁊ discretio q̄ labor corporal'. seu pena. Mercatores autē prudentes ⁊ astuti habent lucrū grossum ⁊ tn̄ minus laborant ⁊ viuunt delicatiꝰ: pauperes vero portantes onera super dorsum multo plus laborant et minus lucrum reportant: vix habent quo comedāt sed in mercatione celi plus lucratur labor penitentie q̄ discretio prudentie. Unde lucrum eterne beitudinis magis distribuet scd̄m q̄titatem laboris quam discretionis. j. Cor. iij. Unusquisqꝫ propriā merdem accipit secundum suum laborem. Unde paulus abundantius hijs. d. lab. quia raptusꝰ fuit ad mercatum paradisi ipse voluit plus laborare q̄ sapere sciens q̄ scientia que non est ad lucrandum beatitudinem plus nocet q̄ adiuuet. Unde Isido. de summo bono lib. iij. Plerīqꝫ accepta scientia literarum non: ad dei gratiam: sed ad sui laudem vtuntur ibi:: peccant vnde peccatuꝫ emendare debuerunt: et sic habemus duo. Primum est q̄ iniusta mercatione particeps in lucro debꝫ esse particeps in labore. ij. est q̄ in lucro beatitudinis parcipabunt corpus nostruꝫ et membra nostra quantum ad dotes corporis propter q̄ debent cōmunicare in exhibitione seruitij ⁊ laboris sicut dicunt verba pposita. Exhibete. ⁊c. Ubi tanguntur tria circa mercationem etern:

btitudis.¶Primū ē documētū fru
tuose subiectiōis seruire psuetudo
aliquarū terrarū: est qd pmogeni=
tus in tota hereditate succedit: fra
tres sui nichil habent nisi qtū dat
eis liberalit̄ et gratiose vł quātū lu
crantur seruiendo humiliter et ob
sequiose: vnde ipse hz dñium et suc
cessionē respectu fratrum suorū in
figura huius hz. Geñ. xxvij. vbi ysaac
dando bñdictionē dixit inter cete=
ra. Esto dñs fratrum tuorū et incł.
ad te fil. m. tue. Scriptura vocat
xpm pmoge. in duplici regno: ter=
restris. s. militantis. Apoca. j. Qui
est predestiñ. fil. dr. etc. vsqz ibi: et
princeps regum terre.

¶Itē in regno celesti ecclesie triū
phan. Col. j. Qui est imago dei in
uisibilis pmogenitus factus crea
ture. Unde qr pmogenit9 in vtroqz
regno successit tota hereditas vtri
usqz regni ad ipsum pertinet.

Nos nichil habemus iure: nisi qtū=
tum dat nobis liberaliter et gra=
tiose vel qtum lucramur sibi ser=
uiendo: humiliter et obsequiose.
Pro regno terrestri ecclesie pre=
sentis. Christus iuenit multos ser
uientes vno mortuo in prebenda
vel cura statim alius offert se imo
ingerit violenter. Unde qtum ad
regnum ecclesie presentis: multi
dicunt illud Genesis. xlvij. Leti ser
uiemus regi: sed pro celesti regno
ecclie triumphantis: xps non inue
nit seruitores quilibet fugit qlz re
nuit. Hiere. xv. dixit nō seruiam in
istis religionibus fratres scriptus
ad seruiendum: diebus qbus nō ie=
iunatur sed comedit̄ plaries: inue
nit multos adiutores seruitiores
p se qui voluntarie et gratis se offe
runt ad seruiendum: sed tpe ieiu=
niū quo dz indispensabilit̄ ieiunare
quisqz timet et refugit. seruire: qr
opz diu expectare et postea male
comedere seruitores christi i pre=
senti ecclesia ieiunant sed bibunt
et comedunt habundanter et laute
ideo multi voluntarie ad seruiēdū
offerunt semetipsos. Sed seruito
res pro regno celesti: opz modo ieiu
nare: abstinere. Greg. in omel. qui
a paradisi gaudiis per cibum ceci
dimus ad hoc qtum possumus p
abstinētiam resurgamus quia igr
seruientes pro regno celesti oportet
abstinere ieiunare: ideo xps pau=
cos inuenit qui hic velint sibi ser=
uire d illis tamē dr in Mat. Beati
qui nunc esuriūt et sitiunt iusticiā
quoniā ipsi saturabunt̄. ps. Esuriē
tes impleuit bonis: quia ergo xps
est primogenit9 regni celestis in
multis fratribus: nos nichil iure
habemus nisi qtum dat nobis. libe
ralit̄ et gratiose solūmō inocētibus
post baptismum decedētib9: reliqz
tum possumus lucrari apud d[illegible]
seruiendo humiliter et ob[illegible]
ad qd monet nos. ps. Seruite do=
mino in timore et exal. ei cum tre=
more. Apprehēdite dis. que auctor=
ritas tangit triplicē modum quo
deo seruire debemus. ¶Primo re
uerenter seruite dño in timore. Se
cundo gaudent̄. exulta. ei cū tre..
Tertio prudenter Apprehēdite
¶Circa primum nota qr filial' ti=
mor et reuerētia ad dominū exclu
dit in eius seruitio omnē timorem
peccati Eccl. j. Timor dñi expellit
peccatū modum aūt et cās quare ti
mor dñi in eius seruitio oē peccm ex
pellit tāguntur Eccli. xxv. Timor
dñi super oia se supponit. Nota ser
uiētes magistratib9 oē ferculū de

quo seruiunt portant coopertum nec discooperiunt nisi coram dño suo sup ponunt aliq̃ vas ne venenũ vel aliq̃ immundicia ferculo dñi sui admisceatur fercula de quibus seruit xp̃s sũt cordis id ista fercula debemus cooperire coram dño possumus discooperire et coram deo volare. Figura Exod. xxxiiij. Moyses loquens deo auferebat velamẽ de facie loq̃ns pplo supponebat: illud autem q̃ supponere debemus operib⁹ nr̃is ẽ timor in oi bono qd facimus semper timere debem⁹ faciamus i puritate ⁊ sinceritate cordis ne incidamus in immundiciã pcti. vñ sup illd ps. Seruite dño in timore. Dicit cassiodorus. Breuis ⁊ plena commonitio: q̃ dño amabili tiore seruitur Nã sicut remissa securitas culpas admittit ita timor desiderabilis delicta sua excludit: sed non eẽt seruitor fidelis sꝫ pditor ⁊ reus mortis q̃ sciens deferret in mensa dñi sui vas plenum cibo intiñ veneno [illegible] vidit bestias mori ex cõestione [illegible] Gula est venenum interficiens bestias. i. bestialitatez ⁊ sensualitatem in nobis Eccl. xxxvij. Propter crapulã multi obierũt q̃ aũt abstinẽs est adiciet vitã. Luxuria ẽt non solũ occidit aiaz: sed ẽt corp⁹: qr ꝗ tuscis luxuriã ⁊ hui⁹ eẽ cibũ infectum ⁊ venenosum et temetipm qui es vas plenũ tali veneno offeras xp̃m ad cantandum horas ad celebrandum missas: tu non es xp̃i fidelis seruitor sed proditor ⁊ hõicida. De istis Ro. xvj. Dño suo xp̃o nõ seruiunt sed suo vẽtri scd̃o in seruitio xp̃i spũalis leticia ɔcludit effectũ. exul. ei cũ tre. Exultõ ẽ leticia nõ q̃cũq̃ sꝫ pfecta ⁊ mag. qñ scꝫ leticia tãta est in corde q̃ nõ pt celari dr exultatio. q. exsaltatio qr hõ letat̃ tm̃ intra qd ex manifestat: sic debemus in deo exultare. i. de ei⁹ amore illa gaudere in corde qd appareat exteri⁹ i corpore opatiõe sicut dd. d. cor. m. ⁊ caro. m. exll. deo ser. Nõ canis venatic⁹ nobil' sentiens pde odorẽ multũ gaudet currit post predã et ipaz seq̃t̃ sꝫ postmodũ qñ pdã nõ solum odorat sꝫ ẽt videt corã se contemplare tũc non solũ gaudet sꝫ ẽt exultat: qr gaudiũ interi⁹ factũ manifestat exteri⁹ p latratũ: vñ qñ canis nobil' latrat signũ est certissimum q̃ pdã videat vñ tunc gaudiũ suũ manifesta p saltũ ampli⁹ post pdã non currens sed saltans nõ timẽs spinas nec aq̃s nec huiusmodi: sic aie deuote sentientes odorẽ prede sue scꝫ xp̃i currũt post ipm gaudẽtes sctis affectionib⁹ Cañ. j. curremus in odorez vnguentorũ tuorũ sed qñ ipsum non solum odorãtur sed contẽplant̃ tunc exultant qr gaudiũ suũ exterius manifestauit p saltũ corporis sequũt̃ ipm nõ solũ corde sed ẽt corpe. Itẽ p latratũ oris non possunt cõtinere ad dña laude pp hoc letatũ ẽ cor meũ ⁊c. Sꝫ nota in morte nemo ẽ qui i xp̃o libenter nõ exultet. i. ad xp̃m saltet. pauci tamen illa hora exultãt. i. ad xp̃m saltant. rõ est: hõ multuz plus saltat cursu pcedente q̃ ille q̃ vult iunctis pedib⁹ saltare. vnde supposita equali fouea ille q̃ añ saltũ fortiter currit euadit foueam ⁊ saltat vltra sed stans iunctis pedibus ad terrã qñ putat vltra saltare cadit in foueã vñ volẽs sn periclo vltra saltare dꝫ pcurrere ante saltũ mortis si vult euitare foueam

inferni pnām faciendo. fig. iij. re. xv. vbi dr φ helyas ōtegit helyseū pallio suo q̄ statim relictis rebus cucurrit post heliam. Nota helyseus boues suos in aratro mactauit et coxit et dedit pplo comedere et relinquens oia secut9 est helyam. sic qui volunt in morte ad xp̄z saltare debent ante mortē boues suos. i. lascivias et carnalitates mactare et sic relictis aratro et bobus i. terenis affectionibus et occupationibus post xp̄m currere.

Quidam tamen sunt qui per totam vitam suam volūt stare in terra iunctis pedibus nolunt currere nolunt se mouere. iō in pūcto mortis cum deberent saltare ad xp̄um ad gaudium paradisi cadunt i foueaz inferni. vn̄ sene. ante senectutem curaui vt bene viuerez vt i senectute bene morar: bene est mori libenter: mori sed nota cursum corporalem maxime impedit magnitudo splenis. vnde isti cursores vt velotius currant faciūt sibi minui de vena splenis. Splen scd̄m Isido. ridere facit. vnde magnitudo splenis ē plenitudo gaudij mūdani. φ maxime impedit hoies ne currant post xp̄um vnde multum expediret φ de9 minueret eos. de vena splenis. De vena mundane letitie. Tho. iij. Exurgens thob. cepit offendens pedibus currere.

¶ Tertio i seruitio xp̄i moral'. prudē. icludit, pfectū. apphēdite disciplinam. Dominus quandoqz in nemore clauso. habet sub possibilitate sua diuersa genera animalium quedam enim disciplinabilia et nō domesticabilia: sicut leo aper et c. et ista non capiunt nisi ad vinculandum vel occidendum leo capt9 includitur et ligatur aper occiditur et mactatur alia sunt domesticabilia et ista capiunt ad dn̄i solatiū sicut symia sp ariolus nos sum9 in mundo sicut in nemore clauso. Ratio est. Bestia i nemore clausa nō percipit se esse in clusam sub possibilitate domini q̄diu dn̄s eā non insequitur. inuenit in nemore cibū et potum. qn̄ vult currit qn̄ vult sistit non perpendit suam inclusionē sed qn̄ subito dominus incipit eam insequi et venari artando ipsam et ipsa non potest fugere ad libitum ppter clausuram tunc primo percipit se esse inclusam sub potestate domini tunc angustiatur sicut legitur de ceruo q̄ videns se a venatoribus circundatum a canib9 inclusum. lachrimatur plorat qui primo erectis cornibus currebat saltabat. sic multi in mūdo isto q̄diu habent cibum et potum ad libitum saltāt vadūt et deambulāt cornib9 eleuatis non videntur esse inclusi sub potestate dei Luc. xviij [illegible] quidam erat in quadam ciuitate q̄ deum non timebat nec hominem re. sic sunt multi: sed quando deus eos incipit persequi et venari per se vl' per ministros suos qn̄ nō pñt subterfugere nec euadere tunc percipiunt se esse inclusos sub potestate dei tunc angustiatur et plorant qui primo elatis cornibus exultabant sumus igitur in mūdo sicut i nemore iō hoies indomabiles moris et indisciplinales qn̄ in fine vite capiunt ligantur vinculis inferni mactantur a demonibus homines autem disciplinabiles et domabiles per instructionem et correctionem quando capiuntur

eliguntur ad dei solatium et serui
tium. Figura danielis primo Rex
precepit introduci pueros doctos
disciplina q̄ possent stare in palatio
regis igitur talis disciplina per q̄
venitur ad tale palatium non ē ab
ijcienda. Ecclesiastici quarto. Pru
dens disciplinatus non murmura
bit correctus.

¶ Nota falsitas i materia recipiē
te deletionem sicut in cera vel i ra
suram sicut pargamenum ita cor=
rigitur quod postea non apparet
Ibi scribitur veritas vbi primo
fuit falsitas alia non recipit dele=
tionem vel rasuraꝫ sicut est papi=
rus falsitas semel scripta non pōt
bene tolli vel deleri vnde in loco
falsitatis veritas bene scribi non
potest dari per tractuꝫ lineē sed nō
tolli nec deleri quin appareant sic
homo quando sustinet rasuram
correctionis ad deletionem pec=
catorum suorum et defectus ꝛcē.
Sed quando non potest sustinere
rasuram correctionis ad modum
p[illegible] q̄dem dampnari per tra
ctum penne licet nō possit tolli fal
sitas culpe volens deo viuere et
seruire debet disciplinam et corre
ctionem morum libenter sustinere
quia secundum Cyprianum. Di
sciplina semper facit deo viuere in
Christo manere: et ad promissa
celestia et diuina premia. Ubi nos
perducat qui sine fine viuit et re=
gnat cum deo patre in vnitate spi=
ritus sancti deus. Per omnia secu
la seculorum. Amen.

¶ Dominica octaua.
post trinitatem.

Quicūq3 spiritu agū
tur hij filij dei sunt
Romañ. octauo. Cō=
muniter dicitur. Bo
na vita dicit ad bonā
mortem et pari ratione bona via
ad bonum portum. Q̄d bona via
terminatur ad bonum portum et
mala ad malum hoc patet aucto=
ritate ꝛ exemplo. Auctoritate Sa
pien. quinto dicitur. In persona
damnatorum existentium in infer
no. Ergo errauimus a via verita=
tis ꝛc. et sine dubio verum ē quod
non venissent ad portum in malū
nisi per viam malam iuissent. Exē
plo patet idem Nauis existens in
mari quamdiu habet bonum ven
tum et viam secure et sine pericu
lo applicat ad bonum portum sed
quamcito deficit ei bona via vl' p
pter ventum malum vel propter
rectorem est i periculo submersio
nis et vix peruenit ad bonum por
tum.

¶ Scriptura comparat vitam hu
manam vie nauis in mari. Pro=
uerbiorum. xxx. Uiā nauis in me
dio mari i viam viri in adolescen=
tia cuius ratio est quia homo vo
lens bene regere nauem suam sē=
per tenet se in vno capite nauis
scilicet in fine ꝛ tunc aspicit totam
nauem vsq3 ad principium et sic
regit nauem suam et ducit recte
eam. Uia nostra continetur infra
duos terminos principium est na
tiuitas vel iuuentus. Finis vero
est mors vel senectus: Et ideo si
vis teipsum bene regere ponas te
in fine cogita de morte de iudicio
dei de penis inferni et quando sa=
tis cogitaueris in morte vide to

tā culpam vsqз ad principium cogitans quomodo oportebit te reddere rationem de omnibus leuitatibus quas fecistis et hoc est vnū quod valet ad bene regendū ⁊ canendū a peccato Ecclesiastici se ptimo. Memorare nouissima tua et ineternum non peccabis. Sic regebat se quidam princeps qui cuз esset religiosus matur⁹ semper cogitatiuus quidam minus ď curia sua. Interrogauit eum quare talem vitam duceret et non in festis et ludis ⁊c͠e. sicut ceteri. Et respondit ei per exemplum. Parauit cathedram altam de lignis ātiquis et putridis sub qua fecit ignem copiosum et super cathedram ligauit gladium acutum et euaginatū et fecit minimum ibi situari quo facto petiuit ab eo quare esset tristis et quod faceret bonum vultuз Ille flens et tristis respōdit. Quo modo inquit possem facere letum vultum: vid̄ eo ꝙ non possum diu viuere cathedra in qua sedeo est debilis et putrida diu durare non potest si cado inferius combustus sum si ergo me superius mortuus sum. Tunc princeps in tali inquit statu sum. Semper enim cōsidero debilitatem corporis quia semper corpus putrescit ⁊ diu durare nō potest. Considero subtus me ignem inferni: supra me gladium diuini iudicij: et ideo timore sollicitor nec possum in presenti vita gaudere. Iste bene erat situs in fine nauis sue propterea bene regebatur. Sic igr̄ habemus duo.

¶ Primum est quod bona vita ducit ad bonam mortem sicut bona via ad bonum terminum. Secundum est: quod sumus in mundo sicut nauis in mari et ideo ad bonū terminum sicut nauis que bene regitur applicat ad bonum portum sic qui bene reguntur spiritualiť id est qui reguntur spiritu scilicet applicant ad bonum portum scilicet paradisum et hoc dicit verbuз propositum. Quicunqз spiritu dei ⁊cetera. quasi dicat: qui permittunt se regi a spiritu sancto veniunt ad hoc quod sunt filij dei igitur applicant ad bonum portum vbi tangūtur tria. Primum quod oportet nos regi et duci permittere. Agimur in aqua impetuosa et currente non oportet nauem ducere vt descendat impetus aque ita trahit ipsam ad quādoqз oportet esse aliquid retrahens. Sed quando nauis debet ascendere cōtra impetum aque tūc oportet qδ vadat vel per flatum boni venti vel cum violentia trahentium cuз chordis. Unum est quod sumus i mundo sicut nauis in aqua ⁊ ideo quantum est de sensu per mundum procurando diuinas delitias tunc non oportet nos duci quia impetus mundi nimis trahit nos. Sed quando vis ire sursum ad paradisum oportet nos ire recte contra impetum mundi cōtra voluntatem amicorum quia forte amici tui volunt quod contra has et tu vis esse virgo quod sis diues et delicata et tu vis esse pauper et in penitentia modo debes ascendere contra impetum mundi ideo oportet ꝙ permittas te regi et duci ab alio et quod vadas vel ad ventum boni consilij vel per cordas orationum aliorum et bonorum operum si vis bene et prudenter ire. Prouerbiorum octa

no. Que agunt omnia cū cōsilio: reguntur sapientia. ¶ Nota dicit signanter. Omnia cum consilio' contra illos qui: licet permittunt se regi quo ad grossa peccata mortalia & dampnata dicunt si scirent quod essent peccatum mortale nullo modo facerent: sed quo ad venialia nō possunt regi nisi a dyabolo. Constat eis de peccato: sed propter gulositatem vel propter curiositatez vestium vel propter leuitatem aspectuum et verborum non tamen potest tantum fieri vel dici: quod sequat aliqua correctio: certe hoc non est ire bene secure: bene poterit tantum permittere se duci per venialia quod cadet in mortalia. Diabolus facit sicut piscator cum linea: qui licet accipiat grossum piscem: quando tamen sentit q grossus piscis adhesit linee non trahit eum subito: quia piscis grossus lineam debilem rumperet: sed paulatim trahit ipsum per aquam et piscis permittit se trahi quandiu ... se esse in aqua: finaliter quādo p... est prope rippam vel prope terram subito accipit et proijcit extra aquam et sic piscis capitur et occiditur. Sic dyabolus volens accipere per peccatum bonā et magnam personam proijcit lineam siue tentationem peccati venialis de peccato locutionis &c. Et quando sentit personam in fundo linee id est laxat se ad venialia: nō statim trahit eum ad se non statim tentat de mortali: scit q persona est bona non consentiret rumpere lineam: sed trahit eam paulatim de vno veniali ad aliud post aspectuz: ad colloquium & cetera. et paulatim trahit de aqua deuotionis: ad minus enim hoc faciunt peccata venialia trahendo cor extra deuotionem: subito ponunt ipsum ita in sicco q cadit in mortali & sic capitur & occiditur a demone: quia non prudenter permittit se quo ad omnia. Prouerbiorum decimotertio. Astut⁹ omnia agit cum consilio.

¶ Secundo ostenditur quali rectori debemus nos cōmittere: spiritu dei. Non sufficit q psona permittat se regi a quocunq quando eñ periclitatur nauis signum est q non fuit ibi bon⁹ nauta nec prudens quia nesciuit eam bene regere. sed bono rectori debemus nos committere. quia spiritu dei. Iste est bonus rector propter q deberemus facere sicut ortigomer. q̄ transiens situm maris volat quātū potest: quando plus non potest volare descendit in aquam & tenet vnā alam in aqua: aliam eleuatam i celum mediante qua regit se & vadit semp: quia si illam alam non teneret eleuatam in celuz esset in piculo submersionis. Sic spiritualiter transeundo mare huius mundi. Tunc volamus quando seruam⁹ mandata dei: & tunc totum regit & ducit a spiritu sancto. sed nō semper possumus volare immo oportet nos quādoq descēdere in mūdum pro corporis sustentatione et quiete. Et tunc alam anime id est voluntatem que facit animam volare ad celuz semper debemus tenere eleuatam ad celum per regimen rationis. scз quia debem⁹ habere propositum q quicquid facimus ordinetur in deum. et sic cauebim⁹ a submersione qr sic ibim⁹ ad celum, sicut peregrin⁹ non se=

sum meretur eundo ad sanctū Iacobum. Sed ⁊ in quiescendo ⁊ dormiendo vt melius vadat sic nos semper imus ad celum. dum tamē propositum voluntatis sit eleuatū ad deum: ⁊ regatur per spiritū sanctum. Ideo tali rectori merito debemus nos exponere.

¶ Ad qꝫ monet nos Paulus dicēs Spiritu ambulate ⁊ desideria carnis non perfi. Ubi tanguntur due rationes ꝓpter quas debem⁹ nos cōmittere regi a spiri. s. Primo. s. s. sine regi. quia regit vtiliter ambulate. Nomine ambulationis i scriptura sumit̄ pfectus. ratio est. cuꝫ em̄ equus addiscit ambulare. sunt ibi due corde sic disponētes qꝫ vna laxat pedē alia restringit. Sic spiritualit̄ volens pficere duas cordas debet habere in arcu suo. scꝫ miam de primo ⁊ iustitiā de seipo verba sua ⁊ facta de iudicādo. corda misericordie debet laxari ⁊ extendi. Istas duas cordas hoc modo habere docet nos Mich. dicēs. Indicabo tibi homo quid sit bonū et quid dominus requirat a te. Nam facere iudicium est diligere misericordiaꝫ ⁊ sollicite ambulare cum deo tuo. ¶ Sed ecce si posset mutari forū qꝫ psona pficeret iudicādo aliū ⁊ cōpatiendo sibi mulieres optime proficerent paradisus esset cito plenus solis mulieribus: mulieres optime iudicāt: ⁊ sibi cōpatiuntur: ornando: nutriendo: fouendo: sed hoc fieri non potest: aliter vadit negocium. ¶ Secunda ratio quare debemus nos exponere regi spi. s. quia regit prudenter. et desideria carnis ⁊c. Prudēs nauta in passu stricto ⁊ periculoso nauem oneratam exonerat. quia quā tomagis onusta cum maiori impetu percutit ⁊ est in maiori periculo fractiōis ⁊ submersionis. Ideo exonerata facilius ⁊ securius transit Omnes habemus transire passum periculosum ⁊ strictum. pass⁹ mortis est ita arctus quod non potest transiri nisi ponatur vnus pes supra alium. Sic transiuit xp̄us ponendo vnum pedem super aliuꝫ in cruce. Ita debem⁹ nos ponere pedem dexterum super sinistrum. secundū Augusti. Pes anime amor corporalium terrenorum qui est pes sinistre. et amor spiritualium qui est pes dextre. volens igit̄ trāsire passū mortis debet tenere vnū pedem super alium. dextrum sup sinistrum quia sic anima debet tēdere ad amorem dei. Non sic vsurarij qui propter amorem liberorum ⁊ vxorum ponunt pedem sinistrum super dextrum. Amor carnalis qꝫ habent ad liberos superat ⁊ suppeditat amorem qꝫ debent habere ad deum. Ideo passu mortis non transeunt sec[illegible] precipitātur in infernum. qui volunt transire: ponentes vnum pedem iuxta alium: mandant fieri restitutiones faciunt magnum testamentum iste est pes dexter vt videtur. sed non ponit̄ super sinistrū sed iuxta. Deus benefecit qui cogitant si posset curari. pro solido q est in testamento non redderet obolum. Isti volunt transire passū mortis: ponendo vnum pedem iuxta alium: et cadunt in inferno: faciens ei testamentū omnium eius quantūcunqꝫ mādetur executiōi nisi habeat propositum: qꝫ si curetur reddet ꝓprijs manib⁹ qꝫ mādat reddi non valet ei fabā. Ideo

A vis secure transire oportet ꝙ te
neas pedem dextrum super sini=
strū id est ꝙ propter amorē dei cō
temnas omnem alium amorē ali
ter non poteris transire sed capie
ris sicut vnus qui intrans cellariū
tenuis ⁊ macillenta ita ipiguat se
⁊ quādo dn̄s venit non potest exi=
re p foramen strictū sed capitur et
occidit:sic spūs.s.regit prudenter
quia ante passuz mortis docet nos
exonerare a carnalib⁹. Romano.
xij. Curam carnis ne feceritis in
desiderijs. ¶ Tertio ostendit por
tus ad quē spūs sanctus vult nos
deducere:filij dei sunt id est ad he
reditatē paradisi: filiorū nō est he
reditas ita fuit figuratū.Gen̄.xxv
Ubi legit ꝙ abraam filijs cōcubi
narū largit⁹ est munia.s.bona mo=
bilia ⁊ sic exclusi sunt a domo ⁊ he
reditate.ysaac vero qui erat fili⁹
legitim⁹ remāsit in domo patris ⁊
habuit hereditatē.quid signat hoc
Ecce deus habet duo genera bo=
norum scz mobilia id est tēporalia
[et here]ditatē celestē.sic habet duo
gener[a f]iliorū :legitimos qui ipm
sicut debent venerantur ⁊ diligunt
Illegitimos.scz peccatores in secu
lo qui non sic faciunt:mobilia hu=
ius mundi dat istis peccatoribus
illegitimis ⁊ sic excludunt a do=
mo celesti scz ab hereditate para=
disi.ps. Peccatores habūdātes in
seculo opti.diuitias: vnde persona
cui domin⁹ dat copiam istorū tē
poralium multū debet timere ne sic
exclusa ab ista hereditate.sed ve=
ris filijs ⁊ legitimis reseruat ista
hereditas.Rom̄.octauo. Si filij ⁊
heredes. heredes quidē dei.coh̄.
autez xp̄i.Modo est vnum diffici=
le iudicare quis est filius legiti=
mus ⁊ quis bastardus.script.loq̄=
tur de hoc nimis dubie semp sub
sit:quomodo sciem⁹ nō potest sciri
per opera exteriora: sicut quis fi=
lius bastard⁹ quādoqꝫ similis est
legitimo quo ad corpus idm exte=
rius sic opera ypocrite ⁊ falsi reli=
giosi quādoqꝫ similia sunt operi=
bus ꝓbi viri certior tamen mod⁹
sciendi an simus filij dei est iste.
Nullus scit ita bene de filio an sit
legitimus sicut mater ipsa potest
scire de quo concepit. Conscientia
est mater nostrorū operū:sicut em̄
mater concipit puerum ⁊ diu por=
tat. Sic conscientia concipit face=
re bona opera: quādoqꝫ diu portat
propositū antequā pariat.i.perue
niat ad effectū. Ideo pro tali ope=
re nō debes expectare hereditatē
celi. Si autem fiat pure amore xp̄i
conscientia concepit de viro ⁊ spō
so: op⁹ est legitimū ⁊ sibi debetur
hereditas. Johan.j. Caritatem de
dit nobis vt filij dei nominemur ⁊
sim⁹. Si filij ⁊ heredes Rom̄.viij.
Quā hereditatē nobis ꝯcedat ⁊c.

¶ Dominica nona post trinitatē

REdde rationem vil=
licationis tue. Luce.
vj. hec est differētia
inter dominū princi
palem ⁊ dispensato=
rem: quia verus do=
minus non tenetur reddere com=
putum sed potest dare cuilibet ꝓ
libito in Math. An non licet mihi
ꝙ volo facere ⁊c. Sed seruus te=
netur reddere. rationem domino
non solum de expensis sed etiā de
receptis. Figura in. Math. Ubi di
citur quod dominus tradidit bo=

na sua seruis suis vnicuiqꝫ ꝛc. ꝛ sequitur venit dominus seruorũ suorum ꝛ posuit rationem ꝛc. Similiter deus tradidit nobis bona sua non tanqꝫ dñis vnde ad Corinth. Dispensatio michi tradita est: sed iam qꝛ inter dispens. ꝛc. ꝙ soluitur in Luca vbi dicit quod fidelis et prudẽs dispensator dꝫ cõmensurare scdm tpa dispensanda qꝛ tẽpore hyemali debẽt dispergi q̃ collecta sunt tẽpore estiuali ꝛ fertili: vnde dñt tẽpore fertilitatis dispgere ne egeant tẽpore necessitatis. Figura in Gen. de Joseph dispensatore domus pharaonis qui tẽpore habũdantie ꝯgregauit frumentũ ꝛ postea dona dñi sui dispsit tẽpore indigentie. Tẽpus nostrũ diuiditur in duo. s. in tẽpus presentis vite ꝛ mortis. Tẽpus presens: est fertilitatis. Ecce nũc tẽpus acceptabile: sed tẽpus mortis: est tẽpus hyemale ꝛ sterile. In Johã. venit nox in qua nemo potest operari ergo debemus tẽpore vite nostre dispẽsare bona nostra: vt tẽpore suscitationis. i. future vite post mortẽ seruiant nobis. Exo. j. repone coram dño ad seruiẽdũ. i. de bonis tpalibus reserua coram dño vt tibi seruiãt tẽpore necessitatis. Qđ põt sic ostẽdi. Rex volẽs seruare ꝙ moneta nõ exeat đ regno ponit gardas In exitu regni sui. Sed mercator prudens, ꝛ astutꝰ ꝯmittit pecuniã suã alicui pauperi nudo amico suo fideli vt in transeundo passu eam sibi reddat in Johã. dicit princeps huius mundi eiicietur foras tamẽ qui nũc regnãt omnes i exitu scrutabuntur domini ꝛ principes ꝛ si illis commisisti bona tua sunt in periculo si vero pauperi commisisti suntan tuto: quia nõ scrutabuntur. ergo repone elemosinam in sinu pauperis cum ipse non timeat ad Thessal. dicitur. Da elemosinam pauperi et habebis thesaurum in celo. August. Si vis esse mercator discretus da quod non potes retinere vt recipias quod non potes amittere. Da modicum vt recipias multum. habemus ergo duo. Primum quod principalis dominus dispensat pro libito. secundum ꝙ seruus tenetur reddere compotũ domino. Ideo dicitur dispensatori. Redde ꝛc. vbi tãgunt tria ꝑpter q̃ debemus esse multum cauti ad reddendum istud cõpotum ꝛ rationem. Primo propter necessitatem imposite obligationis. Redde. secundum ꝑpter subtilitatẽ adhibite discussionis. rationem. Tertium ꝑpter difficultatem exercite operationis. vilificationis tue.

¶ Circa primum: quare salutator reddit nos sollicitos: potest esse ratio anteqꝫ terra proferat fru[illegible] bonum duo sunt necessa[illegible]. Virtus boni seminis ꝛ labor agriculture: tamen in seminando sunt duo scꝫ qui seminat: ꝛ qui ex semine tollunt fructus. ¶ Figura in Gen. de ioseph. qui dixit accipite ꝛ semina te vt fructũ habere possitis ꝛ quartam partẽ: regi dabitis. Spualiter ad hoc quod terra. i. cor nostrũ fructꝫ pacatissimũ portet: oportet ꝙ vna pars sit penitentia alia deus. qui dabit gratiam in semine: sicut eni terra sine labore producit spinas ꝛ tribulos: sic cor nostrum sine penitentia producit peccata. et hec maledictio dicta est Ade in terra laboris. inutiles cogitatio[illegible]

nes passim nascũtur in corde occio so ideo oportet ꝙ bono semini labor adhibeatur vt fructificet quia multi parum fructificant licet bonum semen habeant ratio est. Dicunt experti quia ad hoc qꝫ semẽ fructificet oportet quod sit in virtute sua. Nam si diu teneatur erit sterile ad seminandũ et non fructificat. Sic spũaliter semen virtutum et propositum benefaciendi qꝫ nunꝗ̃ seminasti nec ad effectũ deduxisti sed per longa tẽpora distulisti non valet totus feruor deuotionis euanuit. In ecclesia dicitur mane semina semẽ. ꝛc. Nõ sicut vsurarij qui semen retinent bonum et malum tradunt alijs et hoc propter duo vel propter timorem ne perdatur per intemperiem vel ꝓpter auaritiam ne aliquid expendatur vel propter pigritiam ne laborent. Sed alteri tradit de quo tenetur sibi reddere rationẽ. Sic multi bonum propositum retinẽt vel propter timorem penitẽtie vel [illegible] lu. cum temporale non seminan[illegible] on spargunt sed abscondunt in corde suo donec putrescat sicut triticum i horreo in prouer. dicitur. Qui abscondit frumenta maledicetur ad hoc quod fructus bonorum operum sint in nobis debemus adhibere laborem et tunc deus administrabit semen gratie ratione cuius debemus reddere rationem scilicet aliquam portionem. Qui dat semen serenti. Unde dicitur Ecclesiastes. xxx. quinto. bono animo gloriam reddde deo vbi tangit quattuor rationes quas debemus hẽre ad hoc ꝙ xp̃s recipiat portionem gratiam a nobis. pmo quod procedat a conuenienti principio bono. Secundo ꝙ fiat cum feruenti desiderio animo Tertio ꝙ cõtinuet cum indeficienti seruitio redde. Quarto quod ꝑseueret cum prudenti consilio deo De primo nota quod opus bonũ corde procedit tanꝗ̃ a suo principio cuius ratio est quia diuersa metalla habent diuersas mineras terre tanꝗ̃ principia quia alia est minera auri argenti. Hierem. xxviij. Habet aurum venarum suarum scilicet mineras: auro locus est i quo ꝯfletur igitur opꝰ virtuosum deriuatur a corde sicut aurum a minera terre: modo sic est quod aurum de terra non apparet quandiu terra non scinditur nec tãgitur: quia scitio terre ostendit vtrum sit ibi aurum vel non: sed in terra latet aurum ꝛ quãdo scinditur tunc apparet terra luminosa et fulgida que ante erat opaca. Sic cor humanum quam diu non tangitur tribulationibus nec scinditur tẽptationibus non apparet vtrum in eo sit lux virtutum an lutum vitiosum ergo sicut terra tempore euersionis apparet luminosa sic ꝛ homo in quo est thesaurus virtutum ꝛ gratie tempore persecutionis lucet patientiam ꝛ humilitatem ostendendo. B. sup geñ. quõ stelle de nocte lucent et in die latẽt sic vera virtus quelibet latet in ꝓsperis: et probatur in aduersis: igitur oportet ad hoc quod redditio sit deo grata oportet ꝙ procedat a cõuenienti ꝑncipio ꝛ bono. Uñ dr luc. vj. Bonus hõ de thesauro cordis sui ꝓfert bona exteriora. Nota qꝫ in thesauro nõ ponit mõeta sfla qr bonã corrũperet nec ꝓp hoc desineret esse mala quia vnũ ma=

tum ex mille virtutibus nunꝗ ef=
ficieretur malum. igitur bonus:
homo bono toto corde ꝛ cetera
Luc.xvij. Facite vobis sacculos q̄
nunꝗ veterascunt.

¶ Secundo debet fieri cum fer=
uenti desiderio animo.s. volūtario
cui⁹ rō est quia ꝓ coacto seruitio
non debetur premiū vn̄ volens me
reri apud dn̄z dz seruire aīo volūta
rio Paral.xxviij. Tu aūt Salomō
fili mi scito deum dn̄i patris tui et
serui ei corde ꝑfecto et animo vo=
luntario. Signū aūt ꝙ hō seruiat
volūtarie ē q̄n̄ nullo cogēte libere
se offert contra aliqui seruiūt iuiti
ꝛ coacte sicut capti in bello. Sic
multi ꝗ̄diu sunt fortes et sani deo
non seruiunt immo xp̄z impugnāt
et offendunt. Sed vinculati chate
nis tribulationum et infirmitatuz
tunc seruiunt tunc est signum qḋ
non voluntarie sed ratione tribu=
lationis contra quos Col.iij. Qḋ
cūꝗ facitis ex aīo opamini.

¶ Nota ꝙ ꝗ̄diu homo aliud cogi
tat ꝛ aliud operatur manu non so=
lum facit opus tortuosum immo
frequenter ledit manum sicut car
pentarius cum dolabra. Sic qui
deo seruit sine attētione cordis/se
ledit propter carentiam diuine ac
ceptationis ꝛ tortuosum opus fa=
cit propter occasionem indebite
attentionis Greg. Illam orōnē de⁹
nō exaudit cui homo qn̄ supplicat
non attēdit Aug. Cum oratis deū
sic veritatis in corde ꝛc. Al's orō
non est meritoria si careat itentio=
ne debita.

¶ Tertio debemus reddere ratio
nem indecēti seruitio. gloria. Ista
est portio debita deo in seruitio, no
stro scilicet honor ꝛ gl'ia. Cor.x.
Oia i gl'iaz dei fa. Rō est. vniuersis
sanctis collata est diuersa gratia cu
randi diuersas infirmitates. vnde
vnus sanat oculos: alius caput.ꝛc.
Et sic secundum diuersas gratias
quas habent fiunt eis diuersa offi=
cia ad eoꝝ gloriam ꝛ honorē: quia
vni offeruntur oculi cerei. Sic ser
uicium in tali oblatione talium y=
maginum represent at seruitiū ex=
hibitum deo cui offeruntur. Qui
sanat oēs infirmitates tuas. Dicit
in ps.ꝛ Joh.vij. Qui totum homi
saluuz fecit in sabbato. Unde sicut
deus sanat interius ꝛ exterius to=
tum hominem sic homo debet se
totum offerre seruiendo ad hono=
rem eius et gloriā. De Josaphat
dicitur Par.xxviij. ꝙ totū se deo cō
tulit ad rogandū deū. Sed nota ꝙ
multi se offerunt deo sicut ymagi=
nes lapidee q̄ sunt pollite exteri⁹
ꝛ sonore sed vacue interi⁹ sine cor=
de: sic ypocrite apparētes exteri⁹
sonori voce: sed vacui intra sine de
uotione cōtra quos Deut.xx. Non
apparebis in conspectu [illegible]
cu⁹. Sed ymagines abiecte de ma
teria viliori sunt plene interius si
cut exterius ostendunt sic paupe
res et abiecti quoad mundum.ꝛc.
Quo ad ypocritas dicit Hiero. qui
dam strepitum labiorum dn̄m bn̄=
dicunt: sed immunda mente inte=
rius veritati contradicunt.

¶ Quarto dz fieri cū prudenti cōsi
lio deo tutius consiliū est obligato
soluere qḋ ꝓmisit.ꝛc. Deut.xxiij.
Cū votū voueris dn̄o deo tuo: non
tardabis reddere quia requiret il=
lud dn̄s de⁹ tu⁹: ꝛ si morat⁹ fueris
ꝛputabitur tibi i pctm̄. Nota secū
dūz Augu. Uouere voluntatis est
sed soluere necessitatis. Sed mln

nimis tardant reddere ꝙ deo promiserunt et caueant ne eis imputetur faciunt enim sicut cadens in aquam qui bibit eam quandiu ibi se tenet. ⁊ quando est in maiori periculo suffocationis et mortis tamen non reddit eam nisi per violentiam pendens ꝑ pedes sic multi nolunt votū reddere donec sūt suspensi per pedes in inferno. Jō dicitur contra tales sancti propositi quidem et honesti votū nō reddere magna ruina est. quicq̄d pōt manus tuas instanter operare. vt dicas cū ps. In me sunt deus vota tua vt reddā laudem tibi: quoniā eruisti me de morte vt placeam coram deo in infine viuentium. Ubi nos ꝑducat ⁊c.

Collatio.

Secundo debemus eē multū cauti propter subtilitatem adhibite discussionis ad rōnē. Circa ꝙ nota. quod volens computare rationabiliter debet facere collationem inter receptam ⁊ expensā. Un̄ fidelis dispensator tm̄ debz ad honorem domini ⁊ vtilitatem expendere q̄ntum ascendunt recepte. Un̄ si aliter facit non est fidelis. sic multi multa recipiunt a xp̄o qui male reddunt compotum de quibus dr̄ Re. ii. non fiebat rō hoībus qui accipiebant pecuniam. Isti dā do pro xp̄o strictissime computāt erogando minus ⁊ de min⁹ bono. Aliqui faciunt rationem inter receptam et expensam sicut stomachus recipit ꝓ se ⁊ pro aliis membris et tamen dn̄t naturales ꝙ de cibo dulci ⁊ delectabili parū distribuit aliis mēbris imo sibi ipsi quasi totū ⁊ plusq̄ꝫ possit digerere. Un̄ oriunt̄ infirmitates. Eccl. In multis escis erit infirmitas qn̄ vero recipit cibum acetosū reicit ⁊ abhorret ⁊ emittit aliis mēbris.. ⁊ tn̄ stomacho nimis repleto saniora sūt amara et acetosa q̄ dulcia qui amara euacuāt et dulcia inflent. Sic multi qn̄ dulcia mundi recipiunt totū ꝓ se retinent figurati per diuitē epulonem cui dictum est recepisti bona in vita tua: q̄ nec micas lazaro ministrabat. Isti nō seruant rationem inter receptā ⁊ expensam. De quibus conq̄rit̄ xp̄us Jo. iiii. Nulla mihi ⁊c. delectabilibus pl⁹ recipiunt q̄ꝫ possint digerere de temporalib⁹ plusq̄ꝫ possint dispensare. sed de amaris parum volunt. s. de tribulatiōibus que tn̄ sūt vtiles ad salutē vn̄ Greg. in omel. Lazari mala purgauit ignis inopie bona diuina remunerauit felicitas transeuntis vite. Illum paupertas affixit ⁊ traxit Istum habūdātia remunerauit ⁊ repulit. igr̄ attēdēdū ē ad rōnē bōi ꝯpoti. qr scdꝫ rationem discutietur. Rom. xiv. Un⁹quisq̄ꝫ pro seipso reddet rationem Ubi tangit tres rationes quare debet formidari ista discutio. Primo qr est obligatio oēs comprehendens vnusquisq̄ꝫ. In domo bene ordinata est statutum temp⁹ in q̄ oēs officiales dn̄t cōparere cōmissis officiis reddituri rationes: et qui tunc bene computat et fideliter in officio retinetur qui vero male deponitur ⁊ quandoq̄ꝫ etiam non solum incarceratur. sed etiam

suspenditur. Domus christi. in ecclesia est ordinatissima habens diuersa officia ministrorum figurata. Paral'. Ubi regina sabba postquam vidit sapientiam salomonis et domum quam edificauerat et officia ministrorum non erat propter stuporem in ea spūs. super singulis autem officiis oportet quēlibet reddere rationem. j. Pe. primo. Reddēt spm ei qui iudicaturus est viuos et mortuos et secundum hoc quilibet recipiet proprium stipendium honorem si bene computet confusionem si male quia oēs nos manifestari oportet ante tribunal christi vt recipiat vnusquisqz vt gessit siue bonum siue malum. Igit vnusquisqz debet considerare compotum suum et factum. Gal'. vj. Opus suum probet vnusquisqz. Sz quo modo probabimus vtrum debeamus bene computare vel non certe sic. Inter istos qui recipiunt et tradunt panem et vinum adcredentiam est talia communis vnius ligni diuini cuiuslibet partem apō se in qua sit signum in qualibz traditione et qn̄ cuilibet signo in talia tradentis respondet signum recipientis compotus bonus est alias esset falsus. hoc autez apparet quādo due talie directe simul coniunguntur Nos recipimus a deo omne illud alimentum quo sustentamur corporaliter et spiritualiter et ideo inter deum tradentem et hominem recipientem est mensura taliationis cuius deus habet vnam partem. s. fidelitatem misericordie homo habet aliam. s. supplementū sue indigentie et quandocunqz dominus in talia sua facit signum nouum dilectionis qz fit quandocunqz dat sibi consolationem sustentationem prebendam vel dignitatem tu debes ēt in talia tua facere nouum signū correspondēs signo talie xpi. s. grāx actionē sicut btūs Clemēs in qualibet promotiōe accepit vnā pfectionem. Uñ qui plura a deo recipit caueat in compoto quod tot signa habeat in talias suas tot pfectiones quot deus ostendet in sua talia in multiplicitate promotionis et donorum collatione in die iudicij et mortis.

¶ Scd̄a ratio quare ista discussio formidari debet est qz erit citatio quēlibet psonaliter apprehendēs pro seipso. Ratio est in causa fidei non recipitur allegatio aduocati oportet qz quilibet respondeat per seipsum immediate. Discussio gñalis erit causa fidei tūc ibi discutietur quomodo illa que ad fidem ptinent fuerint obseruata. tunc nihil valebunt aduocati quia quemlibet oportebit pro se reddere rationē nec filij p parentibus [illegible] contrario immo dicent par[illegible] illud Joh. ix. Etatem hz de se loquitur ipsum' inter rogate. Eccl'. iiij. interroga. te de absconditis. t. Uñ quelibet sigillatim iterrogabit et examinabitur ratio est qñcunqz est dissonantia vel discordia in cythara vel viella propter defectum vnius corde corrupte tangendo omnes cordas simul vix potest apprehendi corda illa que facit dissonantiam sed quando particulariter et singulariter tanguntur tunc bene percipit et reparat qz illa dissēdiens vl laxatur vel omnino amouetur Sic i collegio vbi sunt multe corde dissonantes rixantes et c. quando ille qui habet cordas tangere. s. p[illegible]

sonas tangere tangit gñalr nō bene inueniuntur. Sed quando de9 interrogabit iustū z ipiū appebit corda dissonās q̄ oīno amouebitur de cythara corpis ecclesie triumphantis z magis sicut grossior corda q̄ frequentius dissonat nemini paret nullū timebit. vnde Hiero. in epistola ad heliodorū monachū potentissimi: in mundo quodā reges nudo latere palpitabunt: adducetur stult9 primo cū discipulis suis. Ar. argumētū nichil pderūt z cū venerit fili9 mulieris pauper cule iudicaturus fines terre.

¶ Tertia ratio quare formidare debet: quia est examinatio cuncta infallibiliter comprehendens deo. Defectus seu valor monete melius deprehenditur sigillatim manu tractando q̄ simul ponderādo: quia tunc quilibet denarius tenetur in mente in forma propria. Et ideo discernitur melius vtrū sit bona vel mala: simul enim pōderando in summa quādoq̄ denari9 [illegible] diminutus transit z recipitur propter alium quicum eo ponderatꝰ: aliquādo aūt trāsit falsus denarius pp puluerem cū quo mixtus et pōderatus est nō sic qn̄ sigillatim numeratꝰ. Mūdus examinat psonā nō sigillatim sed in summa z cū puluere suo: qz cū psona sibi cōiuncta rōne gñis vt nepos vel filius z cū puluere: id est beneficio vl possessionibus. Ideo frequenter falso iudicat. De talibus qui contra preceptum domini faciunt dicitur Leuiti. xix. Nolite facere aliquod iniquum in deo regula pondere z mensura ponderando personam non cum pōdere terrenorum. Deus enim in iudicio examinabit quemlibet sigillatim z particulariter numerādo. Hier. xxiii. venient reges ad manū numerātis: vn̄ apparebūt pfecti z defectuosi: quia sigillatim de9 quēlibet numerabit dan̄. v. numerabit de9 regnū tuū. i. tue vite vn̄ Greg. veniet dies iudicij vbi plus valebūt corda pura quam marsupia plena conscientia bona q̄ astuta verba vbi iudex nec falletur verbis nec flectetꝰ donis. Nota de hystrione posito in cathedra putrida sicut habes in sermone p̄cedēti do. viij. qui incipit. Qui spū dei agunꝰ: sic se debꝫ aīa i corpe putrido cōtēplari Sen̄. cum vult hō de seipso verā estimationē h̄re nudū se aspiciat q̄l sit tūc deponat p̄rimoniū z honorē z alia fortune mēdacia corpus ipsum exuat et aīm intueaꝰ qualꝰ q̄tusq̄ sit homo.

¶ Tertio est accedēdum ad potuz pp difficultatē exercitē operatiōis villicationis: villicatio idem est quod ville frequētatio vbi nota q̄d volens villam expugnare dꝫ stare a longe: qz tūc nō timet telū si autē intrat cā inuenit cathenas extensas eum transirꝰ phibentes, vicos iuenit arctos arctas z portas z tūc est in piculo. sic spūalr mūdi expugnat hō securius: se elongando ab ipso q̄ si nimis appropiquat: iacitꝰ ad caput suū sagitta temptationis vel ad cor lapis conscientie: ita q̄ eum opprimit. ij. Regū. xi. an ignoratis q̄ multa ex muro tela mittūtur. No. historiam. Sic hō qn̄ negociationib9 mūdi: se totū infigit inuenit difficiles passus: z vix piculum euadit. Sap. lvj. cathena tenebrarum omnes erant ligati ista est magna obtenebratio quilibet videt vincula mundi z tn̄ eis gloriatꝰ

ligari.i. honoribus et negotiis sicut freneticus gloriatur de fune quo ligatur. Est ergo periculosa ville frequentatio et habitatio vnde debet regratiari deo cui deus aufert tales cathenas vt dicat illud Hieremie. domine aufert a me vilicationem.i. mundi inuolutionem. ¶De quibus vinculis dicit augustinus. Uincula huius mundi habent prosperitatem raram. Jocunditatem falsam: certum dolorem, incertam voluptatem, durum laborem: timidam quietem vnde infirmus melius quiescit quando est remotus a strepitu et tumultu: sic homo elongatur a sollicitudinibus mundi: quia melius quiescit et citius recipit sanitatem: quam nobis concedat. etc.

¶De dominica. ix. sermo. ij.

Scripta sunt hec ad corinth. iiij. Greg. dicit. Plus mouent exempla quam verba ratio est secundum doctores in parte superiori anime sunt due potentie vel vires. s. apprehensiua et appetitiua intellectus et voluntas. Intellectus est discretiuus boni a malo veri a falso: voluntas enim fertur in bonum et verum apprehensum: non enim potest in aliquid tendere prius ostendatur ab intellectu cum sit ceca secundum Damascenum. Ideo sicut cecus indiget ductore viam ostendente sic voluntas inter alias nichil potest velle vel dirigere. Augustinus. Inuisa diligere possumus incognita vero nequaquam et qui tantum intellectus voluntati perfectius bonum ostendit tanto intensius voluntas in ipsum fertur voluntati, aut summe, bonum ostenditur quando exemplo sibi manifestatur: quia tunc tanquam digito demonstratur quando voluntas nostra ad bonum operandum summe trahit per exempla propter quod plus mouent exempla quam verba modo ita est quod inter exempla illa: que magis mouent sunt exempla scripta in vitis sanctorum. Uite enim sanctorum sunt quedam specula: vnde dyonisius vocat angelos specula mundissima. Idem iudicium est de sanctis: modo sicut domine in speculis aspiciunt suam pulchritudinem et tegunt turpitudinem: sic anime decoram bonitatem suorum actuum vel fetorem manifeste possunt attendere ex operatione sanctorum. Job. xxxiij. Respiciet homines sanctos. s. et dicet peccaui et vere deliqui. In cuius figura Exod. xxxiij. legitur. quod Moyses in precepto domini fecit labium: id est lauatorium de speculis mulierum vbi qui erant ingressuri tabernaculum lauabant manus et pedes per labium secundum Grego. intelligitur vita sanctorum: quia actus sanctorum debent respicere qui volunt templum intrare: id est qui volunt ad cor et conscientiam intrare debent purgare op... est affectiones suas frequenter enim videtur alicui quod sit bonus: quia actus suos non comparat actibus sanctorum sed actibus peiorum quos tamen si applicaret ad regulam qua recti sunt actus sanctorum inuenirent in opibus suis rugibines peccati. Habemus igitur per ordinem quod ad bene operandum et corrigendum nostros actus summe mouent exempla. Secundo quod exemplaria summe mouentia sunt vite sanctorum. Ideo Bernar. in epistola nos incitat ad considerandum antiquorum facta tanquam ad vtilitatem nostram ordinata. di. scripta sunt et cetera. vel in exemplaria summe

mouentia sunt vite sanctorum. Ideo ordinauit ecclesia solenniza ri festa sanctorum: vt ad exempla sua corrigamus opera nostra :et hoc dicit apostolus verbo proposi to. Scripta sunt ⁊ cetera: vbi dicit nobis duo. Primo ꝙ in vita sancto rum inuenitur purgatiuū nostre ignorantie. Ilz sont ordonnez a nostre enseignement. Scripta. Secundo reprehensiuū nostre ne gligentie. Ilz sont ordonnez a no stre amendement ad correctionē nostram.

¶ Circa primum nota. Illi qui vo lunt ꝙ pueri erudiantur in aliqua scientia tradunt eis scripto lectio nem suā vel in tabula vel in libro Lectio enim in scripto est exēplū lectionis retinende in mente. Exē plum habemus in Exod. Moyses scripsit in tabulis filiis israel ver ba federis. Et volebat ꝙ absqꝫ obliuione retineret diuina prece pta hoc enim noster moyses xp̄us summe vult ꝙ addiscamus lectio [illegible] nostre salutis quā exclamat per Isa. primo. Quiescite peruer se agere: discite benefacere: et be ne: quia qui nescit hanc lectionem nichil boni habet in se. prouerbio rum. xix. Ubi nō est scientia anime nichil est. bonū heu ꝙ̄ multi sunt hodie in mundo qui sunt magni reputati: ⁊ discreti ad negocia mū di qui secundum veritatem nichil habent in se: quia nichil sciunt de ista lectione. Bernar. Multi mul ta sciunt et seipsos nesciunt: tales vero assimilantur talpe que q̄diu fuerit in terra optime scit se rege re: victum et que sibi sunt necessa ria inuenire: sed ponatis eam ex tra terram ceca est totum suum re gimen perdidit. Ita multi optime sciunt se habere in negociis mūdi: a quibus si petatur aliquid de deo ꝟ conscientia ceci sunt nichil sciunt respondere: male sciunt lectionem salutis sue. psal. Nescierunt neqꝫ intellexerūt ⁊ cetera et ideo nō est mirum si in fine descendunt: ad lo ca tenebrosa inferni: que si volu mus vitare necesse habemus ad discere lectionem diuinam. Disci te benefacere quam vt melius ad discamus fecit nobis scribi in san ctorum conscientiarum libris ⁊ ge stis. Gregorius in morali. Una le ctio est vita sanctorum. In ipsa le gimus salutis vtilia documenta. Roma. quarto. Quecunqꝫ scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt: vt sqꝫ spē habeamus: vbi ostē dit nobis Apostolus. Quod gesta sanctorum sunt ordinata ad nostrā eruditionē. Docent enim nos aduer sa patienter sufferre per patiētiam gaudere per consolationem scrip turarum diuinis promissionibus inherere: spem habeamus: scripta ergo sunt gesta sanctorum ad do ctrinā patientie ⁊ exemplum. Mi lites christi sunt sancti quibus si gillatim dicit ap̄lus. Labora sicut bonus miles christi iesu. Isti di micauerunt fortiter contra hostes carnem mundum et dyabolum: for titer sustinuerunt cruces interius armati patientia vera: et deuice runt eos: et nobis pedestribus se quentibus reliquerunt exemplum qui habemus similiter dimicare: ideo oportet ꝙ armemur sicut ipsi armis patientie aliter non posse mus eos vincere. Col. iii. Induite vos sicut electi dei sancti ⁊ dilecti viscera misericordie benignitatē

quātum ad interitum humilitatē quo ad habitum contra pompam dyaboli molestiam quātum ad conuersationem contra lasciuiam carnis et dissolutionem: patientiam contra omnem aduersitatem carnis mundi et dyaboli. Rationem reddit apl's ad Heb. Patientia inquit. Ut nobis necessaria est voluntatem dei facientes reportemus promissum nunq̄ enim aliquis assequutus est triumphum: de hijs hostibus nec factus particeps promisse. quia oportuit christum pati: et. cetera. Expectans enim diem necesse est vt prius habeat noctē sic aspirans ad celestia necesse est vt sustineat multas tribulationes patiēter Judicum. vij. sic ysaac: sic Jacob: sic moy. et omnes q̄ deo placuerunt: q; per multas tribulationes transierunt fideles: sed nullus potest diu pati persecutiones sine cōsolatione diuina. Jdeo secundo sancti ad gesta eorum sunt exemplum spiritualis leticie: quod tangitur per consolationem scripturarum Grego. super Ezechielem. Jn vita sanctorum legim⁹ scripturis intelligere debeam⁹ legimus Jn hs. q̄ dominus iuxta est hijs q̄ tribu. sunt. c. certe hoc est magna tribulati. consolatio habere amicum suum iuxta se qui potest et vult iuuare. Jmmo qui totum onus tribulationis sustinet. Uidetur aliquando puero: q̄ habet supra collum pōdus sustinere sed pater est iuxta eū qui pond⁹ sustinet et puer nichil sit tribulatis videtur q̄ tribulationē sustineant: sed deus ad est eis qui totū sustinet phil. iiij. Omnia possum in eo qui me confortat. Jdeo ista exemplariter inuenimus in gestis sanctorum vt patet in diuersis sanctis deduc vt vis. Jdeo dicit dauid. Consolationes tue lek. a. m. vnde possunt dicere Jllud apostoli. Corinth. j. Deus totius consolationis qui consolatur nos et cetera: vt possum⁹ et pios consolari qui sunt in omni pressura. Contingit interdum in pressura existentibus q̄ propter calorem et commotionem cadunt quibus remedium adhibetur per aquā proiectam super faciem sic enim ad se redeunt et recreantur. Saluator noster promisit discipulis suis in Johan. v. Jn mundo pressuram habebitis. Jdeo ne forte cōtingat q̄ aliquis cadat in grauitate pressure sancti et eorum facta piciunt nobis aquā sup faciē mētis ostēdēdo gratiā dei paratā in tribulatione prout ipsi experti sunt. Jn luca dicitur. Beati qui lugent qm̄ consolabuntur. Uidet q̄d hō siluestris gaudet de tempore pluuioso: quia expectat tempus serenum e[illegible] nos sumus in tribulation[illegible] gaudētes secundū apostolum q; p ipsum speramus eternam beatitudinem Quam nobis concedat.

¶ Dn̄ica decima post trini.

Videns ciuitatē fleuit sup illā Luc. xix. Princeps hn̄s ciuitatem diligenti studio edificatā et fundatā magnis sumptibus et laboribus roboratā et munitam: q̄n postmodū visitās inuenit eam ab hostib⁹ captā dissipatā quādoq̄ pre dolore et cōpassione solet flere Figura Nee. v. Dixit neemias:

quare non mereat vultus meus ci uitas domus sepulchrorum patris mei deserta et porte eius combu= ste igni xp̄s princeps regum terre habet ciuitatem id est animaȝ ra= tionalem diligenti studio creatam formatam Gen̄.ii. Faciamus homi nem ad imaginem et simi.n.⁊c.q̄ scd̄m aug. ꝑpter animam dictum est. ¶Item cum magnis laborib⁹ mortis et sumptibus proprii san= guinis munitam. p̄s. Gloriosa di= cta sunt de te ci.dei.tamen ista ciui tas quandoq̄ a demōe capitur ⁊ destru tur hoc mō. Ciuitas sita in mari. quando non potest capi violentia capitur malitia hoc modo. Talis ciuitas non habet alim̄.necel.a se ipsa immo apportantur sibi alimē. tunc precluduntur ei portus qui= bus solēt necessaria apportari quo facto statim capitur ⁊ destruit ani ma rationalis est ciuitas sita i ma ri munda.p̄.In mari via tua vict⁹ spiritualis gratia ⁊ virtutes alim̄. ... apportant non habet huiusmo di ... pso. Prouerb.xxi. Facta est quasi nauis institoris de longe por tans panem.scilicet portus quib⁹ apportatur anime spiritualis vi= ctus.id est gratia et virtutes sunt sensus corporis visus boni exem= pli auditus boni verbi.vnde ma= gnum meritum est bona docere ex empla sanctitatis ostendere Cesa rius quantis exemplum vere hu= militatis et pfecte sanctitatis ostē deris cū tantis eterna premia pos sidebis: vnde perpendens demon q̄ per aspectum boni exempli per auditum boni verbi sepe de fer= tur anime cibus spiritualis. id= est gratia et virtutes hos portus precludit sicut seruiens episcopi vel ꝑposit i latroni qui ducitur ad patibulum viam paradisi non pre= cludit immo ad ipsam compellit: sȝ precludit ei ingressuȝ ecclesie: quo liberaretur a morte gaudēs eccle= siastica libretate.

¶Figura iudic.vii.holofernes vo lens bethuliam capere et destrue= re. Incidi precepit aque ductum ip sorum. Sic demon anime preclu= dit viam spiritualis alimenti. Sic habemus duo. Primum est quod princeps visitans ciuitatem sibi dilectam quando inuenit eam de= structam solet dolere et flere. Se= cundum anima que est ciuitas chri sti quandoq̄ sic capitur et destrui tur vn̄ xp̄s eam visitans ⁊ videns eam in tanta miseria dolens flet p̄ co mpassione sicut dicūt verba pro= posita. Uidens ciui.⁊c. vbi tangun tur tria necessaria bono visitatori que habuit christ. primum est cer= titudo ad habita in discussionis ex amine videns ciui.sententiam dif= finitiuā debet precedere causā di= scutio et examinatio. Iudex enim non debet simulare ꝑpter quosq̄ clamores nisi causā diligenter no= uerit vnde quia cognitio certissi= ma est per visum si potest ante sen tentiam debet veritatem cause vi= dere. Figura.gen̄.xiiii. Descendaȝ et videbo vtrum clamorem qui ve nit ad me opere cōpleuerunt. Qui libet expectat sententiam diffiniti= uam in causa salutis. In qua solus deus iudex est p̄s. Iudica me de⁹ ⁊ discerne.⁊c. Ratio quare sancti in causa salutis nolunt habere iu= dicem nisi dominum est. Potens et diues iniuste persequens pau= perem conatur ipsum trahere ad iudicem quem possit corrūpere pro

pinquitate generis vel cupiditate muneris tunc pauper timens per corruptum iudicem condemnari solet ad iustiorem iudicem quē iustiorem reputat appellare. Figura Actuum.xxv. Paulus videns se in periculo dixit. Cesarem appello. Quilibz in causa salutis habz persecutorem accusatorem demonem De quo Apoc.xij. Proiectus est accusator fratrum nostrorum. Iste pauperem animam quam accusat conatur trahere ad iudicem corruptum affectione carnali. id est ad iudicium sensualitatis di. Nō possem ista sustinere &c. fatuum ē credere et committere se regimini eq̄ lasciui q̄ semp conatur equitem p̄cipitare in lutum cuiusmodi est caro semper recalcitrans. Greg. Caro tā acriter aduersus spm̄ cōcupiscit q̄ assidue murmurat & est impatiens discipline vnde in cā salutis non sunt sequenda desideria carnis. Rom.xiij. Curam carnis ne feceritis in desiderijs. Secūdo demon trahit ad iudicem corruptuz cupiditate temporali. scz ad parentes & mundum. Fatuum est in bello committere se duci qui plus querit predam rapere q̄ subiectos defendere. Talis enim exponit subditos ad mortem ꝓpter spoliorūz amorem. Sic est de mūdo et amicis mundi. non querunt filij vl' nepotes salutem sed propriam vtilitatem contra illud Aposto.ij. Cor. xij. Non q̄ro vestra sed vos. Itez phil.iiij. Non quero datum: sed requiro fructum habundantem. Aīa ergo vidēs se trahi ad iudicē corruptum affectione carnali cupiditate tēporali oportet refugere et appellare ad dn̄m i q̄ non cadit corruptio quia oīa videt et examinat De q̄ potest intelligi illud Col.ij. Uobiscum sum gaudens & vidēs ordinem vestrum. Nota auctoritas tangit tria. Primo respicit examen diuine discussionis antecedentis. s. ꝓpinquitas formidata. Uobiscum sum. Quadriga nunq̄ bene regitur nisi habeat secum aurigā cū virga equi sine ductore hn̄te v̄gā sistūt vl'a via recte diuertūt. Figura moysi ductori hely dictum ē virgam hanc sume in manu tua. Exo.iij. Uita nostra currus qui mediantibus.iiij. virtutibus cardinalibus. q. rotis dz volui ad celū Figura.iiij. re. Helyas in curru igneo ascendit in celū. Iste currus nūq̄ bene regitur nisi secum habeat aurigam xp̄m tenentem virgam correctionis.ij. paral.xix. Sit dominus nobiscum & cū diligentia cuncta facite: sed cum dominus continue sit nobiscum vnde hoc q̄ quidaz quadrigāt ita pigra quid an ita distorte Rn̄deo ad hoc quod equus c... drigam ducat sollicite et re... non sufficit auriga p:esens cum virga immo oportet equo virgam ostendere aliter vero ostenditur virga equo videnti prono ad cursum aliter ceco et pigro equo ei clare videnti ad cursum sufficit ostendere virgam per visum statim currit. equo ceco et tardo oportet ostendere virgam per tactum eius latera verberando. Isay.xxxi. dicitur equi eorum caro. Inter homines quidaz sunt clare videntes ꝓni ad bonum. Isti eo solo q̄ vident & cōsiderant intra se virgam correctionis currunt ad bonum figurati per oues que statim ad aspectum virgarum conceperunt.

Genen.xxx. Alij sũt sicut pigri in pertinentibus ad salutem. Isti sistunt vel tortuose incedunt Gen. Equus nobilis vmbra virge regitur tardus et ignarus vix calcaribus concitatur et cadũt nisi xp̄s ostēdat eis virgā sue correctionis non solum per visum: sed etiam eorum latera tondendo. Figuratū per asinū balaā d quo dicitur Nume.xxij. q Balaam cedebat latera ei9 Isa.xxx. Pauebit assur virga percussus. Expediret multis qd se plus tonderēt latera eoꝝ. Figura numeri.xx.lz moyses tenens virgam esset presens non tamen exiuit aqua de lapide donec percussit virga bis silicem sic xp̄s licet cum virga sit presens peccatori non tñ exit aqua penitentie et compunctionis nisi christus bis percutiat virga primo corde per interiorē compunctionem scd̄o corpore per exteriorem afflictionem. Secundo respicit ad examen diuine discussionis concomitantis scilicet e... commensurata / ordinem dit sic... Deus facit et examinat ...a ordinate. Roma.xiij.que a ... sunt ordinata sunt. Ratio est Lathomus volens facere murum duraturũ hz cordaz p regula sicut in muro collocat lapides ordinate vnũ supra aliũ ita xp̄us edificat hierusalem celestem ex lapidibus preciosis.iij.Regum.v. Precepit rex vt tollant lapides grādes preciosos in fundamentum templi. Unde in ecclesia celesti collocant isti lapides ordinate. Jer.xxxix. templum iuxta ordinem suum fundabitur. Et sicut ordo in ecclesia triumphante est ita vult xp̄s q sic in militante. Figura.geñ.xliij.fratres Joseph patriarche vocati ab eo sederunt ordinate vnusquisq iuxta primogenita sua et iuxta etatē suam tamē propter istorum ordinē nichil acreuit primo nec decreuit in vno. Beniamin em̄ licet vltim9 habuit tamē duplicem portionem primo quia minimus secundo qz Joseph magis proximus.s. vterinus alius frater se de ns prim9 habuit vnicam portionem sic in ecclesia militante est ordo. Quidam sũt in alto p̄lationis alij i imo subiectionis ex quo tñ apud dominũ nichil accrescit nisi periculuz. Augu. Nichil i hac vita maxime isto tempore difficilius laboriosius: periculosius episcopi aut presbyteri officio sed apud dominum nichil beatius si eo modo militetur q imperator noster iubet. Similiter illi q sedet in imo nihil deperit dū tamen sit beniamin.id est minim9 per humilitatem et xp̄i frater vterinus per teneraz charitatem immo talis habebit duplicem portionem gratie scilicet et glorie Prouerbio.xxx. Omnes domestici ei9 vestiti sunt duplicibus Job.xlij. Addidit domin9 oīa quecũq fuerunt Job. duplicia Sed vtinā non seruetur ordo in ecclesia sicut in scola vbi bedellus sepe situat scolares non secundum merita sed scd̄z dona vnde nobiles dantes bedellis vestes et pecunias ante alios situantur talis ordo fuit in ecclesia tempore Jeroboam de quo dicitur iij. Reg.xiij. quicunq volebat iplebat manũ suam τ fiebat sacerdos excelsorum. Tertio respicit examē diuinũ ꝯnter.s.iocunditas amphata. Gaudēs baccalari9 intrans examen tunc primo plene

gaudet quando est licentiatus ad magistralem cathedram sublimatus durante examine semper est in timore ne confundatur et repellatur Omnes sumus in examine et probatione Tho.xij. quia acceptus eras deo necesse fuit vt tentatio pbaret te. ps. Igne me examinasti. In curia romana aliter examinantur promouendi in forma pauperum & promouendi per preces et dona. De istis scdis faciliter transitur primi examinantur secretius oportet qd transeāt scdz merita in promotione ad prebendam et cathedram celi omnes examinantur i forma pauperum ibi non habent locum preces et munera prouerbiorum.vi. Non acquiescet cuiusqz precibus nec suscipiet pro redemptione dona probātiuz Unde tunc habebit homo plenum gaudium cum erit numero bonorũ ascriptus. Matthei.x. Gaudete et exultate quia nomina vestra scripta sunt in celo. Nomina defunctorum quandoqz scribũtur deorsum in lapide et tunc delebiliter propter puluerem ibi cadentẽ et conculcationem transeuntium sed quando scribuntur sursum vbi nemo potest attingere tunc stant indelebiliter sic homines modo scribuntur in libro vite per gratiã tamen ista scriptura nõ causat pfectum gaudiuz qui hodie scribitur benefaciendo cras deletur peccando sed sursum in celo scribũtur sãcti perpetuo indelebiliter iō talis scriptura perfectuz gaudium causat Isa.ij. Letitia sempiterna sup capita eorum gaudium et letitiaz op.oz.nobis pcedat rc.

¶ Dñica.x.post trinitatem.

Qui se humiliat exaltabitur luce .xviij. quanto arbor profũdius radicatur i terra firmius stat contra ventum et altius eleuatur econtra quanto minus radicantur facilius euellitur et minus eleuatur. Exemplum in olere et nuce. Scriptura vocat hominem arborem. Mar.viij. Uideo homines sicut arbores. Ratio est. quando arbor trāsplātatur de mala terra in bonam vt fructificet radices debent purgari ne . aliquid de mala terra remaneat . tantum enim posset de mala terra secum portare quod in bono fundo male fructificet . homo transplantatur de mala terra in bonam de peccato in gratiam de mundo in religionem siue benigna gratia vt fructificaret : ideo debet purgare radices cordis : sui ne aliquid de malitia peccati de cupiditate et voluptate mundi ibi remaneat alioqui[n per]sona nunquam bene fruc[tificabit n]on sicut in arbore habens plenam radicem vermibus et putredine nõ profert fructum sanum sic nec psona in cuius corde est putredo voluptatis mundane potest facere opera sana et sapida. Exēplũ In vitis patrum de heremita qui interrogauit senem quare non poterat viuere in pace in heremo et facere opera monachorum. Cui senex volens respondere exemplo. Uade iquit. Eme carnes crudas quas discoopertas et pendentes ad terram super dorsum tuum apporta michi qd cum faceret canes insecerũt ipsum lacerantes carnes ipsũ mordentes et cruentantes sic ins

quit quia seculo veniens carnales voluptates mundanas cupiditates tecuz portasti canes inferni te lacerant. Exeuntes de mundo stamum peccati non deberent secum portare. Luc. decimo. puluerez pedum vestrorum excutite sic habemus duo. Primum est q homo est arbor spiritualis secundum q arbor tanto firmius stat contra ventum: et altius eleuatur quanto profundius radicatur in terra: psona sic q̄to magis se humiliat et deprimit, melius stat contra ventum tēptationis et altius eleuatur in gloria sicut dicunt verba proposita. Qui se humiliat exaltabitur. Et tanguntur tria. Primo est via quā debemus tenere: humiliat via humilitatis est secundum Bernard. Per humilitatem ascende ad sublimitatez hoc est via et non est alia preter istam. qui aliter vadit cadit potius quam ascendit. Exemplum. Aqua grauis de natura sua magis descendit: infra terram q̄d ... per artem tamen ascendit sic... patet in conductibus quā... enim primo descendit postremo ascendit sic anima grauis propter eius peccata. Psalm. Iniquitates mee supergresse sunt caput meum: et sicut onus graue grauate sunt super me. et propria mente non potest ascendere in celum. sed potius descendere in infernū. Possumus enim in celum ascendere per artem humilitatis: quantum enim primo descendimus per humilitatem tantum possumus ascēdere: per glorie exaltationem: hoc audeo dicere plus placuisse deo marie humilitatem quam eius virginitatem hec est via quam debem⁹ tenir humilitas.

¶ Figura Genesis decimo sexto. De Agar fugiente domum abrae quam inuenit angelus domini dicen. agar ancilla sarre. vnde venis aut quo vadis que respondit a facie domine ego fugio cui consulit domin⁹ reuertere et humiliare sub manu eius. Per agar intelligitur peccator. Primo quia agar interpretatur somnians festum vel suscitans: quandiu dormiens somnia q est inbono festo optime est: igitur nulli crederet quin bene sit ei: sed quando excitatur inueniēs se famelicum et sitibundum: tunc primo percipit se fuisse deceptum. absorptus delitijs nulli potest credere quin bonū sit ita viuere quā diu dormit et sopitus est: sed quando post mortem pena inferni aperit ipsorum oculos cum esset in tormentis. Luce decimo sexto. quando inuenit se famelicum nihil habentē in manibus. Psalmista. Dormierunt somnum suum et nihil inuenerunt viri diuitiarum in manibus. scilicet tunc primo sciens se fuisse deceptos: quia non fecerunt nisi somniare. Secundo Agar interpretatur solemnitas vigilie peruersio temporis est: quia vigilia debet precedere festū nō ecōuerso.

¶ Spiritualiter nunc est tempus vigilie et penitentie: vt postea sequatur festum glorie. Unde Salomō distinguens tempora ecclesie tria premisit vigiliam dicens. Tempus flendi et tempus ridendi. Et Christus Luce sexto capite. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. ¶ Sed via peccatorum peruertit istum ordinem. Modo

enim viuunt. in gaudio: in festo/ breui tempore. Ideo postea faciũt vigiliam perpetuam. Bruta docēt nos q sic modo tempus non festi. sed fletus & doloris & nō gaudij: legitur q ceruus vidēs se circundatum canibus latrātibus & mordentibus nō gaudet immo tristatur & plorat: sed quādo euadit venit ad fontem in quo bibit ad libitum. et recreatus gaudet.

¶ Nunc circūdant nos canes mordaces inferni. ps. Circundederūt me canes multi: ideo non est tempus gaudij sed meroris. Sed qui posset euadere canes istos: vt veniret ad fontē vite: tunc esset tempus gaudij & festi. Igitur p Agar intelligit peccator cui consulit angelus: id est predicator reuertere ad dominū tuū: & humiliare te sub manu eius: & tangit tres causas q̄re peccator debet reuerti ad dominū & humiliari. d. Agar ancilla. vnde venis aut quo vadis.

¶ Prima est pauper conditio. Ancilla pessima ē cōditio seruitutis. sicut em̄ liber operando meret premiū. Seruus autē nihil oīno meretur sic liber a peccato: bona operando meretur premiū scz paradisum. Seruus autē p peccatū nihil meretur. est em̄ de bono opere sicut de saphiro qui situs in argento vel auro magne virtutis est. situs autē in ferro pdit suam virtutem. sic opus bonum in persona argentea p puritatem. aurea per charitatē magne virtutis est. In psona autē ferrea: p duritiam peccati perdit suam virtutē. Reuertendum est igitur ad dominū fugiendo malam conditionem peccati. Geñ. decimo sexto. Eijce ancillā & filiū ei

¶ Secunda causa est a deo: separatio. Unde venis. si attendat peccator. vñ venit quando recedit a deo p peccatū certe haberet causam reuertendi qr scđm Augustin. Magis affligit dāpnatos carentia consortij diuini q̄ ignis inferni. et Criso. sup Math. Mille gehēnas putat quis nichil tale dicet. quale est excludi a regno dei. Uñ si peccator bene attenderet vñ venit a quo separat. vnde cadit in peccatum potius eligeret mortem q̄ a deo recedere. de Salmone dr qui licet i mare possit impinguari et ingrossari. non tamen fructificare. vnde exiens mare intrat aquā dulcem cuius saporem ex quo gustauit potius permittit se capi et occidi q̄ recedat ab ea. ¶ Sic psona existens in mari id est in amaritudine peccatorum potest ingrossari diuitijs impinguari delicijs: sed nō potest fructificare operib⁹ bonis. Unde ex quo deseruit amaritudinem peccatoris. veniens ad dulcorem dilectionis diuine. [illegible] debet velle mori quam deum deserere per peccatum. vnde qui bene attenderet vnde venit reuerteretur ad dñm. Eccl. j. Quomodo venit sic reuertere. Tertia causa est pene & mortis consideratio: quo vadis. si attenderet peccator grauitatē pene ad quam vadit reuerteretur scđm Greg. Ignis inferni tanto est grauior igne nostro: q̄tum ignis verus grauior igne picto in pariete. Ideo debet habere causam reuertendi. Ideo dicebat Job. x. Dimitte me vt plangam paululum dolorē meū. s. per contritionem antequā vadā et non reuertar ad terram tenebrosam & cetera. ¶ Nota

de sacerdote lausaneo: qui i austeritate & penitentia viuens cum argueretur q se minus affligeret. respondit si locus esset intus igneus plus vellem ibi per totam vitam balneari q per horam esse in pena inferni: quē in spiritu vidit prophe ta tamen conqueritur. Hiere. octauo. d. Nullus est qui agat penitentiam super peccato suo. d. quid feci omnes conuersi sunt ad cursum suum quasi equus vadēs: mercator adducens plures pullos de nūdinis alligat ipsos p caudas: vt se inuicem sequātur ducens primuz ad manū tunc secundū moduz primi sequuntur alij currendo: trotādo &c. Si primus cadat in foueaz. sequuntur alij colligati. sic demon ducens manu vsurarium ad infernum alligat ei vxorem liberos &c. ita q omēs sequendo ipsum cadūt in foueā peccati. ps. Introibo vsq in progenies patrū suorum & vsq in eternum non videbit lumen.

¶ Nota quomodo filius vsurarij. [illegible] deū q ostenderet ei statum patris [illegible] & fratris defunctoruz in seculo qui inter ceteras penas inferni vidit puteum ardentē i quo pater suus & frater descendebant sicut situle & qn sibi inuicem obuiabant se mutuo mordebāt. id est dentibus lacerabant dicēte patre filio in maledicta hora qua natus es. Propter te dampnatus sum. factus vsurari9 vt te ditarem & ecōtrario filius patri: maledicta hora q me genuisti: propter te dampnatus sum succedens bonis vsurarijs: habet igitur materiam reuertendi qui cōsiderat. Gehenne acerbitatem. Item qui considerat mortis vilitatem & paupertatem. Michee. primo. Uadam nudus & spoliatus. Greg. nihil tantum valet ad domandū vitia sicut cogitare qualis est caro moritura.

¶ Nota quomodo Guido magister beguinarum de niuella cuz iuuenis scolas regeret incaute feminam ituens a qua grauiter fuit tēptatus q post mortem femine per tridecim annos vigilando et dormiendo credebat eam habere presentem. Uidens ergo temptationem demonis. clam de nocte sepulchrum eius aperiens faciem & nares: in ceno putrefacto corporis tā diu tenuit q fere suffocatus cecidit resuppinus. q sibi tantum profuit q nunq postea sensit motum libidinis. Hoc est igitur primam viam quam debemus tenere.

¶ Secundum quomodo debem9 nos in ea maintenir: sc. qui. sc. persona debet humiliare se ipsam non aliam contra alios quosdam humiliātes & deprimentes se autem exaltantes: similes lucifero. exaltanti se super omnē creaturā ysa. decimo quarto. Super astra celi exaltabo so[l]i.m̄. Ideo ei accidit sicut lucifero. cui dictū est. verumtamē. ad infernū detrahis in profun. lac. ¶ Simile in natura. Nauis parua habens velum magnuz expansum. quandoq colligit tantum de vento q submergitur in pfundum. sic persona parui valoris paucarum gratiarum. quando voluntatem nimium eleuat & expandit vanitatibus mundi quandoq submergitur per peccatum: propter quod debemus humiliare velum cordis nostri deo. Judich. octauo. Humiliem9 illi. q: xp̄s dicit i euāgelio. quicūq humiliauerit se. sic

cut paruul⁹ iste maior erit in reg. celo. Nota sicut paruulus/in pusillo nulla est falsitas seu fictio/a puero extorquet veritas. Exemplo igitur paruuli iubemur habere humilitatē non fictam non falsā. sed verā contra illos de quib⁹ dicitur. Eccli. xix. Est qui nequiter se humiliat difficille est cognoscere psonam. Uere humilē signū potest haberi tale aurū non cognoscit in colore: quādoqȝ videt aurū ꝙ est auricalcum: sed verū aurū ⁊ argentū cognoscit p confricationē ⁊ colutionē ad lapidē durū vel p ebullitionē sup ignē: qꝛ verū ⁊ purū aurū sup ignem positū: non bullit sed stat quiete. sic humilitas psone nō cognoscit in habitu vel gestū exteriori: quandoqȝ sub habitu humili latet cor supbū ⁊ puersum. sed per cōfricationē ad verba dura ⁊ aspera p ignem persecutionis: ⁊ tribulationis non ebullit per impatientiā ⁊ murmurationē ⁊c. Tale est verū aurū pure humile. Eccli. ij. In igne probatur aurū: homines vero receptibiles deo: in camino humilitatis. Glosa in tribulatione sic probauit rusticus humilitatē constātini. qui cū esset magne sanctitatis ⁊ fame venit quidā rusticus ad videndū ipsum quē cū vidisset reparantē lampades. deformē corpore vilem in persona derisit eum. d. Ego te grandē hominē esse credidi. iste autē nichil est: ꝙ audiens constantius dimissis omnibus lect⁹ amplexat⁹ est ipm. d. tu solus sup me oculos habuisti. Gregor. qualis quisqȝ apud se lateat: cō tumelia illata pbat. ¶ Tertio tāgitur finis. vel portus. ad q̄ possumus venire: exaltabit. Iste port⁹ ad q̄ ducit vera humilitas exaltatio glorie ps. Expecta dnm̄ ⁊ custodi viā ei⁹ ⁊ exaltabit te. vt' hereditat. cap. ter. qn̄ vinea nimis cito crescit ⁊ floret. periculū est qm̄qȝ eni sequitur ventus frigid⁹ totū comburēs. ⁊ perdens sed qn̄ in floritione expectat debitū temp⁹ tūc pfert debitū fructū. modo flat ventus praue tēptationis/corda cōburens ⁊ perdens ideo nunc non est tēpus floritionis: querendo honores ⁊ delitias mundi. sicut eni arbor facilius ledit a vento tēpore floritionis. q̄ alias: sic persona facilius ledit a tēptatione existens in delitijs ⁊ honoribus q̄ alias: pter ꝙ maius meritū est saluare. se in diuitijs q̄ i paupertate igitur expectandū est vsqȝ ad aliam vitā quia tūc erit tēpus florendi p gloriam. Phil. tertio saluatorē expectam⁹ dominū iesum christū: q̄ reformabit corp⁹ humilitatis nostre config. c. cla. s. ps. Iust⁹ vt palma florebit palma nō floret ante. c. an nos. Sed tunc floret ⁊ fert fructū dulcissimū degustātes. [illegible] nobis concedat ⁊ cetera.

¶ De dominica. xij.

Abundat ministerium iustitie i gloria. ij. Corinth. iij. August. omnia immania facilia et ppe nulla facit amor. Ex quo apparet. q' facilis est tractus. quem facit amor. ratio est quia res mouetur libenter ad illud ꝙ eam delectat amor delectat amantem in re amata. vn̄ tullius amicitia diuinarū humanarūque re rū summa cū beniuolen

tia consentio exemplum musca se
tiens mel illud sequitur. Seneca.
Mel musce frumenta formice ca=
dauera lupi predam sequitur hec
turba non hominem. Figura. in
Gen. Jacob seruiuit pro Rachel.
vij. Annis et videbantur ei dies
pauci p̄ amoris magnitudine. Et
cant.j. Trahe me post te Curre=
mus in odo. vng. t. Spiritualiter
non est res que tātum delectat cor
hominis sicut deus immo hoc so=
lum vere delectat qr vnūquodq3 dele
ctatur ɀ cōplacet in suo bono. De'
autem est summum bonum homi
nis et per actum suū bonū acquiri
tur. Dicit Aug. in dño ille exultat
q̄ terrena nō curat quem prosperi
tas non emollit q̄ aduersitas tem
poralis nō frangit sed sola dei me
moria delectat et ideo cor ad deū
cognitū faciliter debet trahi. vñ.
Au. si poete licuit dicere trahit su
a queq3 voluptas non necessitas
non obligatio sed dilectio. q̄to ma
gis nos dñe debemus trahi homi
nem xp̄m cum delectatur vir=
tute delectatur beatitudine. dele=
ctatur iustitia delectatur vita eter
na q totū est xp̄s. Inuenitur aūt
xp̄s in gloria et acquiritur p actū
iustitie i ysa. erit opus iustitie pax
ɀ cultus iustitie silentiū ideo ap'ls
gloriam proponit p op' p q acqri
tur vt nos alliciat. d. habūdat. ɀc.
Ubi notantur tria qr primo subtili=
ter nos puocat amor numerantis
habūdat. Secūdo vtiliter nos re
uocat timor indicantis ministeriū
iusticie tertio decenter nos collo=
cat honor possidētis in gloria. Cir
ca primum nota q bene ficium fa
miliarem facit qñ aliquis multū
indiget fatu' est si seruit dño male

soluenti. Sed domino qui ad du=
plum dat libenter debet seruire:
exemplum. Elephas fugit pun=
gentem se sed domesticus efficitur
illi qui ipsum deffendit ɀ ordeum
tribuit spiritualiter sunt duo do=
mini in mundo quidā semper pun
git: scilicet dyabolus alius semper
dat ordeū christus qr ordeū paleā
habet vilirē: ɀ ē optimū i medulla
sic christus amarus est exteri' sed
vtilis est interius qr duplicia sol=
uit vt patet. Job vltimo. Et ideo
homo debet ei seruire et familia=
rem esse. Ideo. Deut. viij. Custo=
di mandata domini dei tui: ɀ am=
bula in vijs eius: sequitur: absq3
omni penuria comedes panē tuū
et rerum habundabis. p. Nota ad
sciētes loquitur: et dicit. Si custo
dieritis per effectum. Nota gladi'
non extractus de vagina rubigi=
nem contrahit: extractus frequen=
ter clarescit: sic verbum dei extra=
ctum per opus gloriam spiritus q
verbum est dei Figura. Judith.
vij. Illos probauit deus qui irent
cum gedeone. ɀ illi ierunt qui lā=
buerunt aquam applicando manū
ad os sicut solent canes lambere
applicando manum ori: illi autem
qui flexo genu bibebant: id est cur
uitatem in opere habebant reman
serunt quia in luca: omni habenti
dabitur: ɀ habundabit: id est habē
ti vsum bonum dabitur amplior
gratia: sed non habenti actuum:
ɀ habenti scientiam q habet au=
ferretur ɀ. Corinth. x. Potens est
deus: omnem gratiam habundare
facere in nobis. vt in nobis omnē
sufficientiam habentes habunde=
mus. Tria faciunt habundanti=
am: spiritualiter humor in deuo=

tione potens est deus oem gratiam
facere in tribulatione vt in omni=
bus semper sufficiens amor in cō
passione habundans in omne opus
bonum circa primum nota arbor
sumit nutrimentum ab humore si
militer arbor habens amaritudi=
nem in fructu dulcedinem capit ab
humore primum patet sic quia in
locis siccis arbores semper sunt p
ne q̄titatis. Secundū patet quia
amigdali perforati clauis recupe=
rant dulcedinem propter exitum
grossi humoris. et mala granata re
cipiunt dulcedinem si amara fue=
rint aqua dulci sic spiritualiter aia
si sit a deo siluestris et deo amara
et deus sibi oportet qđ clauis con
punctionis sit perforata et aqua d
uationis irrigata sic vbi habunda
uit delictum superhabūdat et gra
tia et ad tytum. Saluos nos fecit
per lauacram regenerationis et
renouationis spūs.s. quem effudit
in nos habunde etc. Nota qui effū
dit nos supra se effundit sub se sic
deus dat gratiam nō superbo sed
humili. Nota qui vult aquam ha=
bere habunde de alio puteo sub il
lo fodit et tunc aquam superioris
putei attrahit sic deus est fons hor
torum puteus aquarum. Ideo per
humilitatem aqua gratie haurit
In figura huius dicitur in Geñ.
quod angelus domini dixit ad a=
gar. Uade et humiliare sub ma=
nu domine tue. Greg. in mora. qđ
origo virtutis humilitas est illa i
nobis virtus veraciter pululat q̄
in radice propria in humilitate p
durat. Sequitur vt in omnibus
sufficientiam. Nota granum i ter
ra seminatur quanto plus gelu cō
primitur et magis retardatur tā=
to maior habundantia expectatur
sic spiritualiter q̄nto cor bonū gelu
tribulationis plus comprimitur:
tanto plus in gratia multiplica=
tur: ita dicit. Gregori. Electorum
desideria dum premunt adversita
te proficiunt: sicut ignis flatu pre=
mitur: vt crescat et bene quasi ex=
tingui cernitur inde roborat. ideo
ij. Cor. j. Sicut habundant passio
nes christi in nobis: ita per chri=
stum habundat consolatio vestra.
vt. s. sustinere possimus et in omni
bus sufficiētiam habeamus qr ho
die dr in epla. Non sumus sufficiē
tes. etc. et Prouer. xxx. Dicitur san=
guisuge due filie sunt. d. affer. affer
filie dyaboli: scz voluptas auaritia
et ignis nunq̄ dicit sufficit. Nota
sanguisuga vermis est aquaticus
que sanguinem sugit nec potest sa
tiari. et postq̄ multum de sangui=
ne hausit euomit vt recentiorem
sugat: venosis insidet. et potissime
adheret in tepida aqua/ et tempo=
re calido: sic voluptas et auarit[illegible]
venenum portant: in an[illegible] sa
tiari possunt. Ideo dicitur eis fac
sicut sanguisuge quādo venenum
debet amoueri: de ea: in viticis et
in sale debet inuolui: vt cogatur
venenum euomere: sic vitica tri
bulationis: niue et gelu penitentie
debet anima comprimi: ad fructifi
candum: sed nota: nix et gelu her=
bas malas euacuant bonas autem
fortificant sic boni tribulationibus
proficiunt Beda non indignemini
si mali in hoc mundo florent et v[illegible]
patimini qr nō est xpiane religio
ex altari ī mūdo s3 d eprimi mali i
chil habēt in celo vos aūt nichil
mūdo: s3 spe illius boni ad qđ tēditis
quicq̄d ī vis cōtigerit gaudere d

betis vñ. Exo. j. q̄to plus opprimebant tanto plus crescebant. sequit̄ vt habundetis in omne opus bonū scđm apostolū qui parce seminat parce ꝛ metet. Uir qui vult habundanter metere non debet in seminando parcus eē. Sp̄ualiter q̄d est semen nisi opus pietatis ꝛ caritatis: ideo amor facit hoc habūdare. j. coꝛ. xv. stabiles estote ꝛ imobiles habundantes in omni opere domini semper scientes ꝙ labor vester non est inanis in domino. Nota arbor fructu bono caret si radicem non habet. Sic est de charitate Et nota ꝙ in omni opere domini: simile est de operante ꝛ de seminante q꞉ duplex est semen vnū bonum sicut granum frumenti alterum non ita bonum sicut auena ꝛ in hoc est differentia q꞉ bonum granum in vno anno seminatur ꝛ in alio colligitur sed non ita bonū eodem anno seminat̄ ꝛ colligitur. sic sp̄ualiter aliud fit quod est bonum ꝛ in anno gratie seminatur ꝛ in ... anno glorie metitur. quia hic de⁹ non soluit.

¶ Nota ꝙ obstetrices eo ꝙ timuerunt dominum edificans domos sed q꞉ peccauerunt ideo eternam remunerationem commutauerūt in t̄palem: q꞉ opus non est factum in charitate ille labor nō est. in an... sicut labor aranee que faciēdo illa intestina emittit ꝛ morit̄ auar⁹ qui dat vt careat tedio interpellentis non vt refrigeret viscera indigentis ꝛ rem perdit ꝛ meritum sꝫ si a charitate procedit tunc habundantis sequitur. Si non vultis in isto heremo mori bibite charitatē fons est quem voluit dominus ponere ne deficiamus ꝛ habundantius eum bibamus cum ad patriā peruenerimus ideo Job. reddita sum duplicia. ij. petri. iiij. ministrate i scīētia abstinētiā i abstinētia patientiā q̄tum ad secūdū i patientia pietatem in pietate charitatem q̄tum ad tertium ꝛ sequitur habundanter ad ministrabitur vobis introitus in regnum eternum ad quod nos perducat ꝛc.

¶ Dominica. xiiij.

Diliges dominū deū tuum. Luc. x. Euntes ad festū vel nuptias viam pulchriorem ꝛ mūdiorē eligit q꞉ persona immūda nō permittit̄ intrare domū festi. apo. xxi. Non intrabit in illā aliqd in coinq̄natum oēs tendimus ad nuptias paradisi. vñ desideram⁹ venire ad ciuitatem celestem in qua iste nuptie celebrātur heb. xiij. Non habemus hic manentem ciui. sed futurā inquirimus ideo ne repellamur ab ingressu debemus eligere viam mundiorē Uie ad istā ciuitatē mul te sūt vna mie ꝛ compassiōis i quā iuit dauid. j. Mat. lj. in sua mia consequutus est sedē regni scđa p̄ nie ꝛ macerationis p̄ quam iuit petr⁹ de quo est negatio: vt dicitur mat. xxvj. Egressus foras fleuit amare tertia via mundicie ꝛ castitatis p̄ quam iuit iudith. iud. xv. eo ꝙ charitatē amaueris ꝛ post virum tuum alterum nescieris. ideo manus domini confortauit te ꝛ eris bene-

dicta quarta via est amicitie et charitatis per quam iuit magdalena de qua matth. vij. dimissa sunt ei peccata multa quoniam dilexit multum inter omnes vias istas mundior est et purior via charitatis Nullum defectum compatiens. Rom. xiij. dilectio malum non operatur ratio est tempore quo ripparie inundant via quanto eleuatior tanto mundior vie enim in valibus plene sunt luto et fetibus modo peccata inundantur. Osee. iiij. Mendacium furtum homicidium adulterium inundauerunt ideo quanto anima incedit per viam altiorem et eleuatiorem a mundo tanto mundius dilectio dei animam eleuat imo transformat in deum in quem peccatum non cadit ideo tenet hanc mundiorem hanc rationem ponit apostolus. j. Cor. xij. loquens de charitate dicit. Excellentiorem vobis viam demonstro via misericordie penitentie quia non sunt deo eleuate non sunt ita munde qui bene compatiantur scelerum maculam alicuius peccati Unde dauid misericors habuit alia peccata petrus etiam post penitentiam reprehensibilis erat virgines etiam fuerunt repulse quia fatue sola via charitatis nullam maculam compatitur. j. Cor. xiij. Charitas nihil agit perperam vel peruersum ideo christus docet nos istam viam tenere di. diliges etc. et quia nihil diligitur nisi sub ratione boni in eo enim est ratio boni honorabilis Diliges dominum boni delectabilis. deum boni vtilis. tuum. Diliges ergo dominum quia mentes sibi subiectas allicit honorabili dignitate. diliges dominum. naturaliter seruus diligit dominum. ratio est secundum ysid. seruus dicitur qui in bello captus a morte seruatus est. Unde illius seruus est quia in bello eum a domino alterius eripuit et a morte seruauit et liberauit. Leuiti. xxv. mei serui sunt et ego eduxi eos de terra egypti Unde sicut serui tenentur eum diligere. Deut. xxx. diliges dominum deum tuum atque obedias voci eius et illi adhereas ipse enim est vita tua et longitudo dierum tuorum. Nota auctoritas loquens de dilectione domini tangit duo primo dilectionis modum obedias illi atque adhereas Secundo dilectionis fructum ipse est vita tua et longitudo dierum.

Circa modum sunt duo. primus promptitudo famulatus obedias voci eius. secundum rectitudo status illi adhereas. similiter ex parte fructus sunt duo. primum augmentum meritorum longitudo dierum secundum complementum premiorum. Uita tua. Primo igitur circa modum dilectionis diuine tangitur promptitudo famulatus obe[illegible] dias vt scilicet homo obediat vt moueatur in instinctu spiritus sancti Nauis que mouetur ad flatum venti si habeat ventum bonum faciliter cito attingit bonum portum sic homo obediens est motus a spiritu sancto attingit portum salutis econtra non obediens non pertigit. figura. nu. xiiij. cum filij israel ducerentur ad terram promissionis. dixit dominus homines qui temptauerunt me per decem vices nec obedierunt voci mee non videbunt terram pro qua iuraui per decem vices temptant qui contra decem precepta faciunt huiusmodi non obedientes multi sunt. Rom. x. Multi non obe-

diunt euangelio. Nauis nõ obedit vento dũ ĩpingit in terrã bituminosam tenacẽ. vnde istud est vnũ maximũ periculũ maris: ⁊ dr̃. bitallassum: quando scilicet nauis impingit terram limosam: que quasi glutinum in nauem arrestat non permittens eam moueri. Actuũ. xxvij. cum incidissemus in locũ bitallassim ĩpegerunt nauẽ et prora quidã fixa manebat immobilis sic scd̃m aug. Bona tp̃alia sunt glutinosa. iõ cor ĩpingẽs in ea p affectionem ita arrestatur et detinetur ꝙ nõ põt moueri spũalit. s. q̃tũcunqꝫ flante ⁊ inspirante. vñ apl's gal. ij. Qui vos impediuit veritati non obedire. Ecce. q̃dam scd̃m Ambr. ⁊ Jsido. ethius est piscis paruus vix semipedalis corpe tñ est virtutis tante ꝙ nauem quãcunqꝫ magnam arrestat: ita ꝙ a nullo vento potest moueri/nisi primo piscis separetur a naui: quod facit nauta quandoqꝫ partem nauis p̃scidẽdo Sic licet creatura sit modici valoris [illegible]do tñ adheret cordi humano per affectionẽ: sic ip̃m arrestat ꝙ nullo flatu predicationis vel inspirationis. ⁊c. moueri potest ad deum nisi postea amor illius creature separaret a corde: quod q̃nqꝫ facit domin⁹ scindẽdo ⁊ tribulationibus affligendo: hoc est igitur primũ in dilectione dei obediẽtie prõptitudo. Josue p̃mo. Dixerũt filij israel. Sicut obediuimus Moysi in obedientia tibi. Moyses prelatus veteris testamenti promittebat bona tẽporalia. Christus põtifex noui testamenti ꝓmittit' spũalia: modo sufficeret xp̃o ꝙ tm̃ obediret et caueretur ab eius offensa ꝓ p̃benda celesti: q̃ꝫ seruit eõo et obeditur ꝓ prebẽda terrestri quã si hodie habitas cras perdit. Uñ requiritur ꝙ ad dilectionẽ dei sic rectitudo status illi adhereas. Jn tantum vnũquodqꝫ est rectũ q̃tuꝫ cõformatur et adheret sue regule. Scd̃m Aug. Uoluntas hũana est regula ois voluntatis create vnde intantum volũtas humana hꝫ rectitudinem quantũ adheret voluntati diuine ꝑpter quod dicit psal. Michi autẽ adherere deo bonum est. Arbor nouella alligatur palo forti recto cuius adiutorio defenditur contra vẽtum: ⁊ ideo crescit in altum ⁊ rectuꝫ q̃diu palo adheret. Si separetur flatu ventoꝝ agitatur et incuruatur. Matthe. viij. Uideo homines velut arbores homo autem est arbor nouella et debilis: ideo nisi per amorem alligetur deo flatu tentationis commotus et agitatus non potest crescere in altum et rectum: incuruatur ad diuersa. ij. Parali. vltimo. Jncuruatus sum multo vinculo ferri cupri: et argenti. Sed homo feruẽter adherens deo crescit non soluꝫ in altum: sed rectum quousqꝫ ad deũ perueniat: adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua: quanto enim arbor magis crescit in altum nisi etiam crescat in rectum plus est curua: et tãto est turpior: quia eius curuitas videtur in pluribus. Jtem tanto periculosior quia suus casus ad plures se extẽdit: p'res ledit. Figura Judic. xvj. Sampson q̃ interpretatur significans plãctum suo casu occidit maximã multitudinem.

¶ Jtem Genesis vigesimo quarto

dixit emor sichen. fili. m. adhesit q anima mea. sil. fi. vestre: ex quo se cuta est destructio et depopulatio totius ciuitatis. Sicut patet ibi. Sequitur duplex fructus domini ce dilectionis: quorum primus est augmentum meritorum longitudo dierū: scdm Greg. ꝓpter debilitatem humane virtutis ⁊ cognitionis: datū est hoi maius spaciū ad merendū ꝙ angelo vꝫ tota vita ꝑsens in ps. Tēpus faciendi dñe sicut ergo bon⁹ operarius ⁊ sollicitus ꝙ̃to dies longior plus operatur et per consequens plus meretur sic homo sollicitus de salute: ꝙ̃to plus viuit plus meretur. De hoc in ps. Longitudine dierum replebo eum et ostendam. ⁊c. Ideo cōsulitur nobis Ecclesia. xiiij. Nō defrauderis a die bonor particula diei bone non tē̄pre.

¶ Sed econtra viator piger ⁊ fatuus ꝙ̃to dies longior: tāto magis defraudatur ⁊ minus ꝓficit. Confidens em̄ in logitudine diei: dormita mane vsqꝫ ad tertiā: vel prandium facto prādio bene pastus et potatus dormit in meridie, ꝓpter calorem: sperās in vespere facere dietam ⁊ qꝛ qñqꝫ post ea nimis comedit ⁊ bibit tantum dormit ꝙ est nox: vl' prope noctē ꝙ nō potest attingere terminnm sic quidam in mane iuuentutis: nichil boni volunt facere dormiunt in factis pueril ib⁹: deinde in meridie. id est media nocte iuuentutis inflammantur calore peccatorum. di. se non posse ire ad deum: immo dormiunt in vmbra peccatorū sperantes vespere senectutis facere dietam suā ⁊ defraudantur: qꝛ nox mortis, apprehēdit eos subito ⁊ ita est tarde. uia ita senes ⁊ debiles sunt ꝙ non possunt de seipsis bñ ordinare nec pertigere ad portū salutis. Isti sic expectantes mensurāt vitaꝫ suam sicut archam noe de qua dicit Gene. vj. Trecentorū cubitorū erit lōgitudo archee ibi erat stercoraria De fenestra vero dicitur.

¶ In cubito consummabit summitatem illi⁹ inde debebāt exire, volatilia sic per totā longitudinē vite volunt stare in stercoribus peccatorum et in puncto mortis facere volare ad celū hoc est cōtra omnē communem cursum nature non enim melius volat auis in senectute ꝙ̃ in iuuentute: sed econtra: sicut legitur de miluo aue pigra, que in iuuentute volat ad quasdam auiculas et demum ad vermes ⁊ muscul. tandem fame moritur sic quodam in iuuentute volant ad quedam bona opera deinde ad vermes et muscas peccatorum tandem moriuntur fame propter defectum omnium bonorum. De ho[...]mine sic viuente dicitur [...]. vij. Melior est dies mortis die natiuitatis sicut enim homini calefacto in ludo quando perdit commodans candelam et pecuniam dampnificat eum: quia ꝙ̃to plus habet de candela et diutius ludit ⁊ plus perdit sic homini inflammato in exercitio peccatorum quando de⁹ plus commodat ei de luce presentis vite et pecunia bonorum tēporalium plus eum damnificat et plus perdit quia diutius ludit. De hoc Job. iij. Quare misero data ē lux ⁊ vita his qui in mari amaritudine anime sunt. Secundo fructus dominice dilectionis: est complemētum premiorum ab ipso est

vita tua. Nota virtus vnius deriuatur ad aliam per contactum et vnionem secundum dyonysium. Amor est vnio spiritualis. Ideo secundum ꝙ anima per amorem vnitur bono vel malo deriuatur ad animam effectus bonus vel malus vita vel mors quia enim peccatum virtutem habet mortificandi ex contactu peccati redūdat mors sicut venenum occidit quando tāgit animam. Leuitici .xvij. Anima omnis carnis in sanguine est ⁊ ecōuerso: secundum. Augusti. Deus est vita anime ex contractu ⁊ visione anime ad deum per amorem ⁊ gratiam. Roma. vj. Stipēdia peccati mors gratia dei vita eterna quam nos perducat. ꝛc.

¶ Collatio.

Secundo diligendꝰ est deꝰ q̄ amētes allicit delectabili bonitate. diliges deū. Ois delectatio ⁊ cōsolatio est in deo. ij. Macha. vlti. De filijs israel pugnantibus dicitur. Prostrauerūt. xxxv. milia dei presentia: magnifice delectati maxime delectat ⁊ consolatur pugnant p̄ntia ⁊ propinquitas boni ducis parati defendere. ps. Multi bellātes aduersum me. In isto bello dux est christus Deut. xxxj. Dominus solus dux eius fuit. ꝛc. Iste dux semper presto est nos liberare et iuuare: ideo diligendus. ps. Diligam te domie: fortitudo mea Dominus firmamentum meum ⁊ refugium meum ⁊ liberator meꝰ. Et tangit auctoritas tria in quibꝰ deus sicut bonus dux nos consolatur ⁊ delectatur in bello sp̄uali.

¶ Primum est educere de statu captiuitatis liberator meus melius non potest liberari captiuus q̄ꝫ soluendo ⁊ rūpēdo eius vincula: maxime de pedibus homo enim h̄ns laqueū in manibus bn̄ pōt surgere ⁊ ambulare: nō aūt ligatis pedibꝰ. Job. xviij. Tenebitur planta eius laqueo. j. Thimo. vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in tentationem et laqueum dyaboli. Ratio est. Uenator volens feram inducere in laqueum: considerat loca que fera amat et inhabitat faciēs laqueum similis coloris herbis et arboribus illius loci: immo seipsuꝫ indui simili colore. Uenatores cooperiunt se folijs et induunt se vestibus viridibus ne fera terreatur ad aspectum eorum tunc fera non perpendit laqueum nec venatorē propter colores similem vadit ad illud ꝙ amat et intrat laqueum nō sentiens donec percipit se inuolui ⁊ constringi. Sic demon cōsiderat quid placet homini ⁊ quid amat ⁊ quandoqꝫ inuenit hominem cui placet facere elemosinam: regere subditos: prouidere indigentibus: tunc demon diuitias et seipsum induit isto colore spiritus scꝫ suggerendo si haberes diuitias et optime dispensares. ꝛc. Ita quod propter istum colorem istam apparentiam bonam: homo libenter intrat laqueum istum quo possit diuitijs habundare: nec credit decipi vel capi laqueo: donec sentit cor suum adeo teneri, et stringi, ꝙ non potest manum extendere ad aliquod

bonum. De talibus dicitur. Prouerbiorum. xxi. Qui congregat thesauros: lingua mendacij vanus et excors est et impingetur ad laqueos mortis igitur per laqueum intelliguntur diuitie temporales que si non sit in pedibus: id est cordis affectionibus (Psalmista. Diuitie si affluant nolite cor apponere). Nõ detinent hominem in captiuitate peccati nec impediunt viam domini sicut patet in Gregori. August. et cetera sed quãdo sunt in pede per nimium amorem sic detinent quod non potest homo de captiuitate peccati liberari: nisi laqueus cupiditatis diuina virtute rumpatur Psalmista. Laqueus contritus est: et nos liberati sumus. Hoc igitur modo liberat dominus a captiuitate peccati. psal. Liberator meus ab inimicis meis iracundis.

¶ Secundo delectat succurrendo in statu debilitatis. Fortitudo mea.

¶ Nota in ecclesijs quãque fiunt columnne candelabra aurea vel argẽtea: interius concaua: ideo debilia: sed fortificantur sic: quia intus ponitur forte et solidum: scilicet ferrum vel lignum quod debilitatem interiorem fortificat et supportat. Exodi tertio. In tabernaculo erãt columnne de auro exterius: sed interius erant de lignis sethim fortibus imputribilibus que pondus tabernaculi sustinebant. Quilibet christianus est columpna ecclesie ad sustinendum onera penitentie propter deũ. Apoca. tertio. Qui vicerit faciã eum columnam in tẽ. d. Sed iste columnne licet exterius cõuersatione quandoque sint auree vel argentee et per consequẽs valde pulchre tamen debiles ad portandum onus bonorum operum. Sed deus (de quo psalm. Fortitudo mea et laus mea dominus) ponit seipsum in foramina per grãm et virtutes. ita quod persona que videtur debilis per gratiam spiritussancti: est fortis ad mirabilia sustinenda. Ita euenerat Michee dicenti. Repletus sum fortitudie spiritus domini.

¶ Nota de primis in religione mira facientibus et sustinentibus quod totum fit propter latentem in eis fortitudinem spiritussancti ibi abscondita est fortitudo eius Abac. tertio. sic erat fortificatus apostolus dicens .i. Corinthiorum tertio habundãtius hijs omnibus labo. non ego sed gratia dei.

¶ Nota sicut in columnna aurea vel argentea portat non aurum vel argentum exterius: sed ferrum vel lignum latens interius. sic in hominibus labores sustinet gratia dei interior: non caro exterior. Unde debiles bene faciẽdo et male resistendo non habent deum secum Figura iudith. decimosexto. De sansone: qui obdormiuit super genua dalide: que tonsore vocato rasit septem crines eius et cepit abicere eum statim: quia fortitudo ab eo discessit qui dixit excutiã me: nesciens quod dominus recessisset ab eo. Applica ad voluptuosos. Tertio delectat ducẽdo statũ securitatis: refugium meũ: homo non est in statu securitatis nec in perfecto refugio donec sit in loco a quo

hostis recedere debet. demones p-sequuntur nos a quibus petimus liberari in Psalm. Eripe me ab inimicis meis et persequentibus me. In hac prosecutione non habemus refugium nisi ad Christum quantum ad duo loca que tenuerit in hoc mundo. Primus locus ē maxime humilitatis in carne. Secundo perfectissime caritatis in passione vel cruce. ad ista non potest hostis inferni attingere ad humilitatem non quia est superbus ad crucem non audet quia al'. fuit percussus baculo crucis ideo timet ipsum ideo descendentes ad vallem humilitatis et ascendentes crucē penitentie non habent timere hostem inferni exemplum in natura homo quem a per psequitur habet duo refugia. Primū est ponere se in valle humilitatis quia a per propter dētes hebetatos nō potest ledere hominem iacentem: sed solum erectū Secundo q ascendat super arborem quia illuc non potest aper pertingere. sic homo quem porcus inferni persequitur: habet duo refugia. Primus est descensus humilitatis. Factus est dominus refugium pauperi adiutor in oport. in tribulatione. Secundo assensus penitentie et crucis. Psalmi. Altissimū posuisti refugium tuum. Nota parisidion est arbor cuius fructu dulcissimo columbe pascuntur proteguntur ramis eius et umbra q̄ draco timet in tantum q non audet eius umbram attingere unde a lōge certans considarat an columba deserat arborem et eius umbram ut sic eam rapiat arbor crux fructus Christus columba anima draco demon. Psalmista. Domine refugium factus es nob.

¶ Tertio diligendus ē qr pficit ineffabili largitate cū secundum Philosophum octauo Ethicorum. Amicabilia que sunt ad alterum veniunt ex amicabilibus ad seipsum. sicut enim ordine nature plus diligo me q̄ alium ita etiam plus diligo bona mea q̄ aliena. sicut plus diligo cappam meam q̄ tuam etc. Propter q deus desiderans diligi a te. dedit seipsum tibi fecit se tuum ut non possis te excusare ab eius dilectione. Ex quo ptz; maxia eius liberalitas Sicut enim dando mihi arborem dantur mihi per consequens omnes fructus ipsi prouenientes sic deus dando se anime dat omnem fructum spiritualem replēs animam. Philipenses primo. Replet fructu iustitie per ipsum Christū igitur deus est diligendus ratione ineffabilis largitatis. tuum. Deuterono mij sexto dicitur. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo et ex tota substantia tua. Diuina largitas requirit tria.

¶ Primo puritatē. Diliges ex corde Secundo integritatem ex toto Tertio proprietatem tuo.

¶ Primo dico q in dilectione qua deū diligim⁹ dz esse puritas ex corde ita monet apl's. ij. Thimo. ij. Sectare iusticiam fidem charitatem et pacem cum his qui inuocant dominum puro corde. Sed nota difficile est scire quis diligit deum puro corde et quis non. Ecce signum vas plenum aque q̄diu dimittitur. in pace non bene perpenditur

Utrum aqua eius sit pura vel non Sed quando vas agitatur et impellitur percipitur eius puritas vel impuritas Si enim liquor sit purus quantuncunque agitetur vel moueatur non turbatur si vero est lutum quod est in fundo mouetur diffunditur ita quod totuz turbatur sicut patet in fonte proiecto illi baculo vel lapide sic quando diligit deum puro corde quantumcunque agitetur impellatur persecutionibus non turbatur nec tristatur contra deum thobie. iiii.non est contristatus contra deum quod plaga cecitatis euenerit: sed qui statim ad impulsum tentationis turbatur murmurant contra deuz non diligit eum puro corde. Secundo dilectio dei exigit integritatem ex toto hec est differentia inter cor et alia membra quia cetera membra patiuntur diuisionem cor non. Osee.xi. Diuisum est cor eorum nunc interibunt et per consequens cor diuisum non potest deum diligere toto corde exemplo. ps.d. In toto cor de meo exquisiui te. sed virtus et dispositio cordis percipitur in brachijs per motum spirituum sic dilectio dei per motum boni operis Tertio dilectio dei exigit proprietatem. tuo. sicut elemosina debet fieri de proprio. Tho.iiii. Ex tua substantia fac elemosinam. Ita deus debet diligi ex toto corde tuo.

Sed nota quidam non habent cor immo perdiderunt ipsum sicut vidit piscis exiens saluatorium intrans ripariam magnam currentem sic cexiens reseruatorem religi. solitudinis gratie contemplationis et discurrens per mundum perditur ps. Cor meuz dereliquit me ita quod cor perditum non potest teneri nec habere ad libitum ad orandum meditandum &c. Unde volens cor suum habere debet ipsum a talibus discursibus preseruare Prouerb.iiii. Omni custodia serua cor tuum quoniam ab ipso. vi.procu. De sic cor suum seruantibus dicitur. Matth.v. Beati mundo corde quoniam ipsi deum videbunt Ad quam visionem nos perdu.&c.

Dominica. xiiij.

Parata sunt omnia. In luca. In festo vel curia bene ordinata vocantur conuiue quando omnia sunt parata Mat.xxii. Omnia sunt parata veni te ad nuptias. Unde tunc fit sign. cum tuba vel cornu curia paradisi est optime ordinata quia immediate a deo sunt omnia ordinata. Ro. ii. Unde ordinem curie celestis admiratur scriptura. Job.xiiii. Nunquid nosti ordinez celi et pones rationem eius in terra ordo cel... consistit in hoc quod celum quanto est maius in se tanto situatur in loco superiore vnde inter celos illud seruatur immutabiliter quod celum eo ipso quod maius situatur superius et ita est in curia celesti. Nam maiores in merito et virtute sunt maiores in premio et mercede. vnde secundum ordinem quo aliqui merentur premiantur secundum ordinem laboris est ordo refectionis vel retributionis Isa.v. pascuntur agni iuxta ordinem suum vt iste ordo seruaretur in terra. i. in ecclesia terrestri vt scilicet qui maior est quo ad meritum esset superior quo ad gradum sed hodie ordo qui seruatur in ecclesia

est similis ordini qui seruatur in
scriptura. Scriptores enim quā-
doque ponunt magnam litterā sub
tus vel inferius et paruam scili-
cet paruum titulum ponunt supe
rius et tunc parua littera paruus
titulus plus valet. Ualet enī quā
doque quattuor vel quinque litteras non
propter se sed propter locum superiorem in
quo ponitur si enim poneretur per
se extra locum illum nichil vale-
ret nichil significaret sic mūdus ma
gnos in vita magna in sciētia ponit
subtus in statu humilitatis et sub
iectionis paruos etiam et nullos.
Econuerso ponit superius in sta-
tu honoris et tunc isti dicūtur plus
valere. Dicuntur enim homines
valentes propter locum in quo
sunt si autem deponerentur de lo-
co in quo sunt appareret clare quod
nichil aut parum valerent: sicut
nec titulus per se sumptus extra
locum cui superponitur ad haben
dum verum iudicium de persona
non debet inspici locus quam tenet
sed malum vel bonum quod in se
habet. Seneca. Cum velis veram
hominis estimationē cōem habere
et scire qualis sit nudum aspice de
ponat patrimonium deponat ho-
nores et alia fortune mūdana cor-
pus ipsum exuat solam animam in
tuere sic habemus duo. Primum
quod in curia bene ordinata vocantur
inuitati quando omnia sūt parata
Secundum est quod curia celi est op
time ordinata vnde Lucas. Nos
inuitatos vocat dicēs. Parata sūt
omnia vbi tanguntur tres nobi-
les conditiones contra defectus
eorum que in mūdanis curijs ap-
ponuntur.

In curijs enim mūdanis appo-
sita minus placent. Primo propter
modum quia grossiora. Secundo
propter numerum quia pauciora.
Tertio propter tempus: quia breuiora
¶ Contra primum que apponitur
in curia celesti habent delicati sa-
poris condimentum. Parata. No
ta quod in loco non potest homo mo-
ram contrahere sed solū facit trā
situm non parantur ei delicata: sed
solum pro itinere necessaria: sed in
terio in loco quietis bene parant
Figura Exod.xij. filij israel in ex
itu de egypto. Non habuerunt ci
baria delicate parata: quia erant
in exitu nec poterant moram con
trahere dicitur ibi cogentibus ex
ire egyptum nullam moram face-
re sinentibus etc. sed postea ha-
buerunt cibaria vel cibum delica
te paratum. Sapientie.xvi. Panem
de celo prestitisti eis. In mūdo isto
non possumus moram contrahere
nec sistere sed semper sumus in trā
situ et in motu. Sapientie.ij. Um
bre transitus est tempus nostrum
Uerum est quod multi nō videntur
aduertere transitum nec percipe-
re fluxum humane vite. Ratio est.
Ista est diefferentia inter hominē
iacentem in naui et peditantem
in terra quia iacens in naui non
percipit nec sentit suum motum
immo videtur sibi quod omnia a
lia moueantur et ipse stet licet in
veritate sit totum contrarium sed
homo laborans in peditando in ter
ra bene sentit et percipit suū mo-
tū et transitum sic homo iacens in
naui deliciarum et diuitiarum nō
sentit nec percipit suum motum ad
mortem. Uidetur enim sibi quod
semper debeat stare facit mala et
peccata et in ipsis dormit sicut ex

stens in naui libenter dormit. Sed homo prudens peditans in penitē tia et laborans transitum et fluxū sue vite bene considerat et ideo peccata declinat Greg. primo Mo ral. Reproborum mentes secreto multa nequit agūt quod hic se vi uere diutius arbitratur. Justi ve ro dum breuitatem sue vite consi derant electionis et immundicie culpas declinant.

¶ Igitur vita presens est transit⁹ vmbre rō est hō habens vmbram ante faciem suam habet solem ad tergum et econtra homo habens ante oculos suos solem habet vm bram suam retro tergum. Job. o ctauo. Sicut vmbra dies nostri super terram. Unde illi qui vm bram istam id est presentem vi tam habent ante oculos conside rando quomodo vitam suam tran seant delicate. Isti ponunt. Chri stum retro. Isy. xlviij. Retrorsum. decem ligneis re uersus est sol de cem lineis id est decem pceptis p eorum transgretionem. Sed in ce lo vbi est locus mansionis et quie tis ibi omnia sunt delicate parata. Unde ad locum illum inuitat nos Christus Matthei. xxv. di. Ueni te benedicti patris mei. possidete paratum vobis regnum et tangit auctoritas quatuor rationes pro pter quas ista deuotio t est deuote appetenda. Primo quia illud con uiuium datur sctificatis cordibus benedicti. Constricti vinculo ex communicationis de iure a conui uio expelluntur seu excluduntur Unde si debeāt admitti indigent absolutione et benedictione. Figu ra. Genesis. iij. Adam excommu nicato per peccatum dixit domin⁹ Ne forte mittat manum suam et sumat de ligno vite et comedat. Et sequitur. Emisitqз eum domi nus de paradiso. Peccatores sunt constricti laqueo peccati. Eccli. ix. Sicut aues comprehenduntur laque sic capiuntur homines in tē pore malo. Auis nobilis cuius na tura est sursum volare nunqз quie scit in manu hominis nisi prius a liquo laqueo cōstringatur sic cor humanum cui⁹ natura est sursum esse et volare ad deum nunqз quie scit in manu diaboli nisi stringat laqueo peccati sз postqз laqueo cō strictum diu tenetur per malā con suetudinē adeo fit deo familiarȝ ⁊ domesticus qꝫ d manibus eius ex ire non pōt nec vult Gregori⁹. x. Moral. sepe nonnulli a prauis eri re cupiunt sed quod eorūdem a ctuum pondere premuntur in ma le consuetudins carcere inclusi a semetipsis exire nō possunt immo et si casu de manu diaboli exierint id est auolauerint ostensa sibi mo dica carne id est delectatione re deunt ad peccatum velut si auis festinet ad laqueum. Prouerbio. vij. Et n o a quod laqueus est peri culosus magis in gutture. Auis enim habens laqueum in pede po test ipsum rostro rumpere vel sal tem potest clamare ita qꝺ aliea ues accurrunt iuuantes eam sicut dicitur de passeribus quod capto vno ⁊ clamante alij currunt ad ei⁹ adiutorium sed auis habens la queum in gutture non potest se ipsam liberare nec aliarum adiu torium inuocare. Sic habens la queum in manibus vel pedibus affectionis adhuc rostro ꝯfessiōis potest eum rumpere vel dissoluere

vel aliorũ adiutoriuꝫ inuocare. et inuocando euadere. Psalm̃. Anima mea sicut passer ꝛc. ¶ Sed qm̃ laqueus peccati est in gutture ita ꝙ peccatum suum erubescit confiteri quando etiam aliorum preces inuocare contemnit ille moritur non euadit similis iude qui laqueo se suspendit quia igitur istud conuiuium datur sanctificatus cordibꝰ oportet ꝙ a volẽte ingredi: laqueꝰ peccati diuina sanctificatione tollatur vt dicatur sibi illud Geñ. Ingredere benedictio domini.

¶ Secundo istud conuiuiũ datur adoptatis heredibus patris mei. Olim puer non admittebatur nec recipiebatur ad mensam conuiuãtium: vel conuiuiũ patris vsqꝫ ad diem ablactationis ab vberibus et lacte matris propter hoc dicitur Genesis vigesimo secundo. fecit Abraham grande conuiuium in die ablactationis eius: scilicet Isaac filiꝫ sui quia tunc primo ad mensaꝫ patris accessit pater a quo habemus animam deus est. Matthe. [illegible] xiij. Unus est pater vester ꝛc. Materia qua habemus corporalem substantiam mundus est. Nullus ergo ad mensam patris: scilicet dei recipitur nisi p̃mo fuerit segregatus ꝛ ablactatꝰ a lacte mundane voluptatis.

¶ Figura primo regũ. j. Ablactetur infans: ꝛ ducam eum vt appareat ante conspectum domini nullus igr̃ appareat ad mensam domini, nisi prius ablactatus ꝛ separatus a mundi voluptate. Quicquid tamen fiat in ecclesia inferiori bene seruatur in superiori lac enĩ repellit a mensa dei, patris lac scꝫ mũdane voluptatis. Ratio est. Lac muliebre facit hominem obdormire. Unde hominibꝰ qui cuꝫ difficultate dormiũt vngunt tempora lacte muliebri vt dormiant: sic voluptas carnalis facit obdormire in peccatis. Judith. v. Lac sisare aquã petenti iahel dedit: ꝛ sic dormient ẽ interfecit. sic voluptas carnalis facit homiẽ obdormire i peccato et sic impedit a celesti con uiuio et benedictione. Boetius. Nulli dubiũ est quin ad beatitudinem deuia quedaꝫ sint voluptates: nec perducere eo quidquã valent: ad ꝙ perducere ꝓmittunt: ergo istud conuiuiũ dat filijs obedientibus. Hester. xiij. Optemperabimus patri spirituũ ꝛ viuemus.

¶ Tertio datur perpetuatis: fortibus: possidere. De iure diuino possessio hereditaria debetur non solum filijs. sed etiam filiabus.

¶ Figura Numeri. xxvij. Justam rem postulat filia saphat dare eis possunt inter cognatos patris sui ꝛ ei in hereditate succedãt. sic possessio hereditatis celestis: non solũ debetur filijs: id est sãctis angelis sed etiam filiabus id est animabꝰ rationabilibꝰ que a deo exeũt. per creationem sicut angeli. Unde ipsis debetur sicut dr. j. Petri. iij. Bñdictionẽ hereditate possidebis.

¶ Sed nota Filia nobilis et libera: quandoqꝫ contrahit cũ extraneo: quem relicta domo paterna sequitur: ꝛ acceptis mobilibꝰ paucis, renunciat hereditati, quandoqꝫ [illegible]enter cum seruo fornicatur: et committ[illegible]cetur: et tunc non solum hereditate priuatur. sed etiam de iure cum seruo crematur: sic anima quandoque contrahit cum diabolo, per peccatum: et tunc re-

licta domo patris sui:scilicet ecclesia:acceptis paucis mobilibus: id est bonis temporalibus:renunciat hereditati celesti: quandoque anima nobilis:et libera cum seruo: id est cum corpore(quod sibi debet seruire)fornicatur et commiscetur:eius concupiscentias carnales prosequendo:et tunc non solum priuatur hereditate celesti:sed et cum ipso corpore crematur in igne inferni. Grego.in mora.quia iniquus deo carnem suam preposuit iudicante deo: agitur vt ex ea amplius crucietur. ¶Quarto datur cum sublimitate honoribus et dignitatibus acquirendum parate vobis vt scilicet de terra quilibet tantum habeat cum suis honoribus quantum potest lucrari:et consequenter in acquirendo laborat .et propter hoc ecclesia consueuit terram suam cum suis honoribus exponere. Quo audito nobiles de terra natiuitatis sue:et simplices paupes/ illuc veniunt et virtute armorum regna accipiunt. Luc.xix. homo quidam nobilis abijt in regionem longinquam etc. Sed quando princeps non vult terram exponere:sed pro libito dispensare/subditi magis student principis fauori et familiaritati/quam pugne et labori terra huius mundi cum suis honoribus non exponitur:sed pro libito principum distribuenda vel dispensanda retinet:et ideo de mundo et eius honoribus non plus habent meliores et fortiores sed qui consequuntur fauores/familiaritates /adulationes et huiusmodi. Sed terra celi cum suis honoribus exponitur. Unde qui vult fidelius pugnare potest de ipsa amplius possidere. Apocalip.primo. Qui vicerit possidebit hereditatem etc.et inde est quod sancti pauperes in mundo isto virtute probitatis sue acquisierunt regnum in celo. Hebr.xj. Sancti per fidem vicerunt regna ad quod nos perducat etc.

¶Collatio.

Secundus defectus in conuiuio humano est:quia apponuntur pauciora quantum ad numerum: contra quod conuiuium celeste habet ampliati valoris complementum omnia. Nota homo fugiens hoste non debet sistere nec manere in loco paupere et male munito:quia cito necessario propter defectum victu aliud caperet:sed fugere ad locum securum omnibus bonis munitum. ¶Figura.j.Reg.xxix.de dauid fugiente Saul.dicit quod morabatur in deserto in locis tutissimis/boni in mundo semper sunt in persecutione j.Thim.iij. Omnes qui in christo volunt videre persecutionem patiuntur. Mundus iste est defectuosus et bonis spiritualibus male munitus: cuius ratio est. Locus in quo nullum bonum crescit/sed asportatur aliunde/omnino est defectuosus et male munitus/et specialiter quando bona apparatus/et precia ntur/non secundum estimationem debiti valoris/sed ad placitum principis quia tunc portatores bonorum declinant et fugiunt locum illum/ in mundo.nullum bonum spirituale crescit sed aliunde venit et descendit. Jacobi.j.omne datum optimum et omne donum perfectum. etc. Item bona spiritualia non estimantur secundum valorem debitum/non curatur hodie de consilijs spiritualibus nec de personis spiritualibus:sed de temporalibus consiliarij temporales queruntur spi

rituales refutant et in pauptate et miseria dimittunt. Mundus ergo iste est loc9 defectuos9: et bonis spiritualib9 male munitus ideo Eze. i. dedi te hodie in ciuitatē munitā. ¶ Nota ciuitas dicit bene munita quando habet fontem viuum et est in monte sita: vbi crescunt omnia victualia pro habitatoribus ita q non possunt ab hostibus auferri/ in monte paradisi: crescunt omnia bona sufficientia pro habitatorib9 beatis et ideo ad locū illum inuitat nos Bernard. d. Nos in mundo festinemus ad locū tutiorem: agrum vberiorem: pastū suauiorem. vt sine metu habitem9/sine fastidio epulemur: ergo ad locū illum est festinandū: quia ibi est valoris complementū. Ephes. quinto. Fructus lucis in omni bonitate: tangit auctoritas tria in quib9 consistit cōplementum huius festi.

¶ Primo in vbertate habita fructus. Ubertas fruct9 maxime est tempore collectionis: tunc em̄ quilibet accipit de fructib9 quātū vult habūdāter et delectabiliter/ maxime qūando colendo et seminando laborauit dulcius et delectabilius gustat fructū. Sapieñ. tertio. Bonorum laborum gloriosus est fruct9 modo est temp9 seminandi et colēdi fructum eterne beatitudinis. In futuro erit tempus colligendi: ratio est homines sunt promptiores: ad fructū colligendū quam colendum in vinea em̄ pro meliori foro et minori precio faciliter inueniuntur vel habentur quattuor vindematores quam duo fossores: seu cultores: sic homines sunt promtiores ad fructum beatitudinis colligendum in premio q̄ colendum in merito: omnes. vellent colligere metendo: sed pauci vellent seminare merendo et tamen frūctum apud deum omnia ista sunt coniūcta seminare fructum ad meritū et colligere fructum ad premiū. Johan. quarto. Qui metit mercedem accipit et congregat fructum in vitā eternam vt qui seminat simul gaudeat et qui metit: vnde qui vult in premio colligere necesse habet in merito colere et seminare. Gregor. i9. iiij. mora. Nequaq̄ gaudiū de eternitate colligitur q non hic prius pia tribulatione seminat. In hoc autem preualet fructus spiritualis temporali. Longum est temp9 culture et laboris breue etiam tēpus collectionis: vinea toto anno colitur. fructus eius vno die colligitur in fructu autem spirituali econuerso tempus laboris est breuissimū. presens vita. tempus vero collectionis et quietis eternū Augusti. Opus tn̄ sine merces sine fine. Uñ ibi existētes sūt sicut existētes in domo pape: ista est dīa inter curiam pape et alias ecclesias inferiores: quia de iure volens recipere fructum continue debet exercere officium. Habens enim. preben dam tenetur ad residentiam. sed existens in domo pape: eo ipso q sunt in eius domo recipiūt fruct9 suos vnde solum habēt laborare/q sint de domo et familia pape: sic licet in ecclesia inferiori non possit haberi fructus sine labore continuo in curia tamen celesti habetur fruct9 perpetuus vnde non oportet nisi modicum laborare ad ingressum ex quo homo semel intrauit perpetuo fructum recipit et perpetuo quiescit. Ecclesiast. xli. Modicum

laboraui et inueni et cetera.

¶ Secundo cōsistit cōplementum hui⁹ festi i veritate cognita lucis: sed complementū festi pertinet q̄ cuilibet seruatur scdm suam cōditionē et statū. Danie. quinto. Vnusquisqȝ scdm suam ibat etatē. Festum celi est festum creaturarum intellectualiū: quarū maxima perfectio: et cōsolatio est cognitio lucis. et veritatis naturalis: et supernaturalis vel spiritualis. Ecclesiasti. vndecimo. Dulce lumen et delectabile est oc. vi. solem et Prouerbio. xxv. Lux oculorū letificat animā. vnde in hoc perficietur omīs intellectio: qr luce supernaturali et spirituali illustrabit. Sed nota q̄dam animalia habēt quādā lucē spūalē et supnaturalē ab eorū oculis procedentem. sicut cati: et quidam pisces: et ista animalia superueniente luce solis nō delectantur sed tristātur. Unde ab ista luce fugiunt et se abscondunt. in tali enim lumine predari non possunt. Sic quidam habent quandam lucem quādam astutiam naturalem et isti in luce diuine sapientie in luce spirituali non delectantur sed tristantur. Unde abscondunt se vt ab ea non predentur: quia lux diuine sapientie ipedit eos predari: predas ipsorum et concupiscentias eorū horrendo. Figura. Actuū decimo q̄rto. Paulus qui pauperes christi p sequebatur cecidit arrestat⁹ quando circūfulsit eum lux de celo.

¶ Sed nota de luce diuine sapientie in quibusdam/sicut de luce solis in vitrea: lux solis multas habet virtutes purificare fecundare etc. sed nihil istorum facit i vitrea: quia nec ipsam viuificat nec fecūdat: sed solū transit per eā et ex hoc q̄nqȝ cōtrahit obscuritatem qñ scȝ vitrea est nigra. et immūda lux trāsiens per eam fit obscurior. sic lux diuine sapiētie et doctrine christi p multorū aures et ora transit: quas tunc non viuificat per gratiā: nec fecundat per bonorū operū: freq̄ntiam: immo q̄ peius est: ꝓpter eorum mala opera transeundo: aliis videtur turpior: et obscurior. De talibus dicit Iob. xxi. In manibus suis abscondūt lucem in manibus suis lucem abscondit qui lucē doctrine operibus extinguit.

¶ Tertio cōsistit cōplementū hui⁹ festi in qualitate debita in omī bonitate: i mundo isto nihil est q̄ sit ex omī parte bonū. immo si sit bonū interius est malum exterius et econuerso. Recte videtur de reb⁹ mundi sicut de fructu arboris cuiusdam: est bonus exterius: et malus interius: habet lapidem durū sicut prima dactili etc. et econtra quarundā arborū quedā fruct⁹ est bonus interius et malus exterius sicut nuces et amigdale vñ oportet corticem amoueri sicut in nuce cuius testa nihil valet sicut etiā in pomo cuius pellis paratur: quia quādoqȝ infecta est ex cōtactu animalis venenosi: sic in mundo quedam opera videntur bona et delectabilia exterius interi⁹ autem sūt mala et mortifera. Genesis. iij. Uidit mulier q̄ bonū esset lignū scȝ exterius. q̄ tñ comedendo fuit ei mortiferū. sic aūt est de pctōꝝ operib⁹ extra delectabilibus: et mortiferis intra: econtra opera virtutuȝ sunt bona interius mala vero exterius qr eo ipō q̄ hō facit opa ꝟtutis q̄ est bonū i se incurrit malū exteri⁹

appetitũ sanis glorie Gre.vj.mo=
ral. Cũ bene viuit valde timẽdũ
est ne mẽs despectis ceteris de sin
gularitatis glã eleuetur vñ mũd⁹
nũq̃ apponit hoĩ oẽ bonũ sꝫ maluꝫ
cũ bono. Eccli.xv. Añ hoĩeꝫ vita ꝛ
mors bonũ et malũ sed in festo pa
disi est totũ bonũ ibi non hꝫ locuꝫ
nihilũ culpe interioris nec malnm
laudis exterioris vñ tunc scdꝫ ps.
O ia iplebunt bõitate et hĩ ẽ q̄ sci
desiderãt statũ illũ Prouerbio.xj.
Desiderium iustoꝝ.oẽ bonũ.

¶ Tertio defect⁹ in festo mũdano
ẽ q: apponũt q̃ꝫtũ ad terim breuio
rẽ stati dñciũt ꝫ q̄ bõa padisi hñt
in terlati valoris firmamẽtũ quia
nunq̃ deficiũt imo ꝯtinue durant
et psistunt. Dr ia est inter aquã fõ
tis scaturientis ꝛ torrentis q: aq̃
fontis est indeficiens ꝛ ppetua aq̃
aũt torrẽtis est tpal' et transitoria
vñ q̃nq: magna q̃nq: pua et q̃nq:
nulla tp̄e estiuo bona paradisy sũt
sicut aq̃ in viuo fonte ps. Sitiuit
aĩa.m.ꝛc. vñ bona paradisi nunq̃
deficiunt sp affluũt sp scaturiũt sꝫ
bona mũdi sunt sicut aqua in torrẽ
te ps. De torrente in via bibit ꝛc.
Nota torrens mundãs semina et
flores euellit et secum trahit vltra
pit item terrã excauat et corrodit
ita q̄d arbores siccas eradicat aut
saltem incuruat vix aut nunq̃ vi
debis arborem super torrẽtem bñ
recta quin sit ad torrentẽ inclinata
sic superfluitas vel inundantia tpa
lis semina bonorũ operum ꝛ flo=
res virtutũ euellit ꝛ secum trahit
Ber. Riu⁹ q̄ isluit terrã rodit sic d
cursus tpaliũ terrã cum semine ro
dit. Item torrens temporalium p
sonam q̃nq: magnã eradicat per
culpa aut certe incuruat per cupi

ditatẽ ꝛ affectionẽ in ordinatã Ju=
stitia diuitũ est incuruata amos.i.
Justicia diuitũ quasi torrens for
tis igit bona hui⁹ mũdi sunt trãsi
toria: sicut aqua torr̄. bona vero pa
radisi sunt ppetua ꝛ stabilia sicut
aqua fontis. Eccle.xxi. Stabilita
sũt bõa illi⁹ i dño ibi erũt oĩa hoĩs
stabilita ꝛ firma in dño taꝫ corpus
q̄ꝫ aĩa. iij. Re. dom⁹ seruit. t. erit sta
bilita in dño. Nota q̄ñ nauis scdm
partem est extra quam terre ad=
herens ꝛ scdm aliam in qua tunc
scdm vnam partẽ est instabilis. secũ=
dum partẽ q̄ est in aqua agitatur
fluctib⁹ mor. Sed q̄ñ est totaliter
extra aquam. adherẽs terre scdm
se totam est fixa ꝛ stabilita. In pñ=
ti vita q̃nq: homo sanct⁹ est extra
mundum: ꝛ deo adheret corde cor
pore tñ est in fluxu ꝛ labilitate mũ
di: ꝛ ideo licet cor sit fixum: ꝛ stabi=
litum. in deo corp⁹ tñ diuersis tem
ptationibus: et tribulationib⁹ est
cõmotũ ꝛ agitatũ. Fig. Act.xxvij.
dicitur de naui in qua erat paul⁹ p
ra.i. prior a pars principalis scꝫ aĩa
sit fixa in deo pupis tamen.i. pars
posterior. scꝫ corpus mouet tẽpta=
tionibus ꝛ tribulationis q̄ in mun
do sunt i statu pñtis vite nemo põt
corp⁹ suũ stabilire ꝯtra tẽptatiões
Uñ ad literam hõ nõ põt corp⁹ suũ
stabilire sicut frequẽter ordinat ꝛ
disponit sꝫ i vita futura q̄ñ hõ erit
extra fluxũ ꝛ stabilitatẽ mũdi cor
de ꝛ corpore perfecte deo adherẽs
tunc totus homo erit firmat⁹ ꝛ sta
bilitus sicut dr. Regũ.vij. domus
scdm cor. dauid erit stabilita i dño
Unde tũc implebitur pmissio fa=
cta. Regum.vij. Stabilis tronus
eius vsq: in sempiternũ. Q̄d nobis
cõcedat. ꝛc,

¶ De dñica.xv.

Sermo vnicus

Bonum facientes nō deficiam⁹ Gal. vi. Dicit Bern. i via dei non progredi regredi est. Cui⁹ ratio est quia vita iusti luci splēdide comparatur. Iustorum semita quasi lux splendet Prouerbiorum. x. Hoc autem nunq̄ stat in vno gradu sēper autem crescit vsq̄ ad gradum meridianum ⁊ decrescit post meridiem sic iust⁹ aut proficit aut deficit. Figura. Iacob vidit scalam tangentem celū et angelos ascendentes vt habet Genesis. xxviij. Nullum tamen vidit stantem in signum quod oportet in via celi aut proficere aut deficere. Defectus est valde periculosus ideo quilibet debet niti vt non deficiat. Sed plus in bono opere proficiat iuxta consiliū Bernardi. sic. Iustus nunq̄ dicit satis est sed semper esurit sititq̄ iustitiam ita vt si semper viueret semper iustior esse contenderet quia semper de bono in melius proficere conaretur et hoc est ad qd̄ nos hortatur apostolus in verbis propositis .d. bonum facite ⁊c. In quibus verbis tria tanguntur. Primo conuersatio viri iusti debet esse operosa seu laboriosa. facientes. Secundo operatio virtuosa bonū. Tertio operatio vigorosa. non deficiamus. Debet igitur esse in conuersatiōe labor. Facientes. In actione valor bonum. In continuatione vigor non deficiamus. Primo igitur cōuersatio viri iusti debet esse operosa vt patet ex ipso cursu nature licet enim terra et ea que sunt terre affixa stent immobiliter celū tñ et ea que sunt in eo semper mouētur sic ⁊ q̄cūq̄uis homines sola terrena diligentes quandoq̄ ducant vitam ociosam. Viri tamen iusti celestia appetentes semp debēt esse in motu bone operationis: ideo dicitur paralipo. ij. Surge ⁊ fac et dominus erit tecum. Vbi primo premittitur preparatio conueniēs. Surge. Secundo iponitur exercitium expediēs fac. Tertio permittitur adiutoriū sufficiēs ⁊ dominus ⁊ cetera. Surge igitur ab ocio corporis: quia multa mala docuit occiositas Ecclesi. xxxiij. quia corpus hominis ociosi est receptaculū et sentina omniū vitiorum. Bern. ad fratres de monte dei dicit q̄ oīm tentationū ⁊ cogitationum malarum ⁊ inutilium sentina est ocium propter q̄ fetidū ⁊ periculosū est sectari ociū: ideo dicitur surge q̄ dormis in ocio corporis ⁊ exurge a mortuis ouia ducentes vitam ociosam cum credūt diutius viuere citius tñ moriūtur: etiam corporaliter vestis enim que continue portatur paulatim consumitur et tandem deficit sed vestis ociosa que seruatur in archa subito inuenitur corrupta a tineis et vermibus. Iaco. v. Vestimenta a tineis sunt consumpta: sic corpus q̄ gestam⁹ quasi quoddam anime indumētum quando exponitur laboribus paulatim deficit ⁊ tandē corrumpitur. Sed quando ociose nutritur subito inuenitur corruptū Iob. xiij. consumendus sum quasi vestimentum q̄ comeditur a tinea Et hec consideratio debet multos retrahere ab ocio. Legitur Actuum. xij. q̄ angelus domini percussit petrum in latere ⁊ dixit ei. Surge velociter ⁊ surrexit. Dominus percutit te in latere quādo vi

des socium tuum collateralem mo rientem in secib⁹ suis vt tu surgas et te corrigas et hec preparatio ē conueniens et statim subdit exerciū expediens et fac ad salutē. o p⁹ est facto qn̄ facultas subest et tempus imminet operandi. Figura huius habetur. Rom. xiiij. vbi dicitur ꝙ Jonathas ascēdit reptans pedibus ꝛ manibus qꝛ ad statum salutis nō solū pedibus affectionum sꝫ manibus operationum ascenditur ꝛ eadem rō est. qꝛ eadē est via q̄ venim⁹ ad deum et q̄ veni tad nos sicut eadem est via ab athenis ad thebas et econuerso. Deus autem nō venit ad nos nisi qꝛ aliq̄d facit circa nos idō nec nos imus ad ipsuz nisi q̄a aliq̄d facim⁹ circa ipsū. Luc. iiij. Uade ğ et fac silr. Tertio pmittit adiutorium sufficiens ꝛ de⁹ erit tecū qm̄ꝫ libenter est cum amicis: eo ꝙ amor est vis operatiua scdm̄ dionysium Deus autez est amicus operātium. Jo. xv. Uos amici mei es. ꝛc. reprehēdit ēt ociosos. Matt. xiij. q̄d hic statis tota die ociosi. ꝛ idō de⁹ ad est operātibus in mari dñs affuit principalis aūt magister libēter adest opariis idē xp̄s ē pncipalr. magr q̄ dt io. xv. sine me nihil potestis facere ꝛ propter hoc dictum fuit Gedeoni. Dñe tecū virorum fortissime fortitudo eīn in operando ostenditur: ꝛ non in voluntate vult et non vult piger. Prouer. xiij. ꝛ sic patet primum.

¶ Quantum ad secundum sciendū ꝙ non solum damnatur homo propter peccatum omissionis ꝙ pertinet ad ocium sed etiam pro peccato commissionis qn̄ scilicꝫ in ope re est viciuꝫ et ideo vita iusti non solum debet esse operosa sed etiaꝫ virtuosa quod notatur cū d̄ ꝛ. facientes vnde dicit̄ matth. iij. Ois arbor que non facit fructum bonum excidet̄ ꝛ in ignem mittit̄. Ubi debemus attēdere tr ia cōparationē ꝯditionē ꝛ cōminationē qꝛ hoiēs cōparat arbo ri. Ois arbor sumus ei singuli Mat. ix. Uideo hoies velut arbores ābul̄. ꝛ idō sicut arbor ad hoc ꝙ porte t fructum indiget humore ad pedē aliodn̄ nō facit fructūsed exsiccatur ꝛ ad impetū venti facil̄r ruit et tanto citius quāto altior sic hō nō p̄t ferre fructū boni operis nisi habeat humorem gratie in pede affectiōis Figura gen̄. ij. vbi d̄r ꝙ in paradiso terrestri qui consit⁹ arborib⁹ fructiferis ꝛ erat figura ecclesie militatis erat fōs irrigās superficiem terre vt predicte arbores fructificarent ꝛ non arderent nec siccare nt̄. Sic nec hō potest facere fructum boni opperis nisi irrigatus rore gr̄e et deuotionis ꝛ hoc est cōd itio que appōit̄ Ubi nota ꝙ arbores padisi nō ferebāt nisi duplicē fructū i gr̄e vt h̄r Ge. ij. ꝛ vt̄ ꝙ fuit bon⁹ de se vnus tn̄ fuit ꝯcessus ad vsum. s. fructus ligni ꝛ alter prohibitus. s. ligni scientie in signū ꝙ non est nisi duplex genus boni operis. Unum ꝙ pertinet ad meritū bone vite sed cuilibet recipitur opus ꝙ pertinet ad meritum bone vite. Prouerbio. xi. Fructus iusti lignum vite scire autem nulli precipitur nisi q̄tum est necessarium ad salutem et ad bonaꝫ vitā primo curiose perscrutari: quorum nobis cognitio permittitur prohibetur Prouerbio. xxv. Qui scrutator est maiestatis opprimetur a gloria. Jō d̄r. Non plus sapere

⁊ oportet sapere sicut fructus li=
gni vite et scie: fuit prohibit⁹ ita et
modo. ⁊ sicut fecit adā ita faciūt fi-
lii eius Adaꝫ enim non legitur gu
stasse de fructu sibi concesso: Sed
de ꝓhibito ꝙ faciendo amisit vtrū
ꝗ et eiectus est de paradiso sic mł
ti negligunt bonam vitam ⁊ que=
runt scientiam de quibus dicitur
Sapien. iii. Uana est spes illoꝛuꝫ et
labores eorū sine fructu: qꝛ dr̄ poe
ta. Uite gutta plꝰ ꝓfit oī phie. ꝓꝓ
qđ subditur ꝙ tał arboꝛ excidetur
⁊ in ignem mitteꝛ et hec est cōmi=
natio que fit malis scđm. duplicem
penā que debetur eis. Una est ca=
rentia visionis diuine cum dicitur
ꝙ excidetur. s. a consortio bonoꝛuꝫ.
Alia est pena gehenne de qua sub=
ditur et in ignem mittetur ⁊ licet
vtranqꝫ incurrant dānati tamē pri
ma maioꝛ est quam secunda sicut
delectatio a qua excludimur ē ma
ioꝛ omni delectatione sensuali ꝗuis
modo mał ꝯtrariuꝫ videatur. Uñ
Gre. Ponamus ante ocłos nostros
ꝗti doloris est excludi a regno ce=
loꝛum ⁊c. quia vt videꝛ in ista gra=
uioꝛ gehenna facite ergo dignos
fructus penitentie. alio quin ⁊ tu
excideris et in ignem mitteris cū
illis quibus dicit dominus Mat=
thi vigesimoquarto. Ite maledicti
in ignem eternum.

Tertio vita viri iusti debet ha=
bere vigorem in continuationem
non deficiamus sine perseuerantia
⁊ continuatione nullum bonum ꝓ
ficit ad salutem. Ratio est secundū
Berñ. De coꝛpoꝛe suo vnusqsqꝫ exi
bit tał ⁊ tał in iudicio apparebit:
sed non exibit bon⁹ de coꝛpoꝛe ni
si qui ꝑseuerauerit vnde Ber. Tol
le perseuerantiam ⁊c. ergo non de=
ficiamus sicut docet Apostolus.
Fratres bene facientes non deficia
mus et causam reddit in epistola
hodierna. post verba thematis de
tempoꝛe enim suo metem⁹ non de
ficiētes: vbi dr̄ glo non debet defi=
cere in operando qui non vult de
ficere in metēdo si hō nō imponit fi
nem operi deus non imponit fineꝫ
remunerationi que ducit ad vitā
eternam Quam nobis concedat
⁊ cetera.

Dominica. xvi.

Adolescens tibi di=
co surge. Luce. vii.
Uulgo dicitur Qui
bene est non moue
at se et a contrario
qui male est moue
at se. Figura Luce. vii. de adolescē
te qui consumpserat substantiā suā
viuendo luxurioſe et pascebat poꝛ
cos qui dixit surgaꝫ ⁊ ibo ad patrē
meum. Mat. vi. dicitur. Ubi ē the=
saurus tu⁹ ibi est ⁊ coꝛ tuum.
Augus. Aīa verius est vbi amat ꝗ
vbi animat propter quod aīa dili=
gens deum et celestia est in celo in
securo diligens infima ⁊ terrena ē
in terra in periculo cuius ratio est
Job. v. dicitur Homo nascitur ad
laboꝛem et auis ad volatum. Auis
ꝗdiu volat sursum est in tuto non
potest capi sed quando descendit
inferius ad terram in periculo est
ne capiatur visco laqueo vel sagit
ta sic anima dum conuersatur in
celo per amoꝛem et contempla=
tionem est in tuto non potest meli⁹
situari. Diligentibus deum omnia
cooperantur in bonum sed quan=
do anima descendit inferius ad
terram, in periculo est ne capia=

tur: visco carnalis voluptatis laqueo terrene cupiditatis sagita detractionis. Uoco amorem carnalem glutinum quanto plus voluit se et confricat tanto magis capitur et dimittit ibi plures plumas: vnde summum remedium est contra glutinum ipsum non tangere sic in voluptate carnis, quanto persona plus voluit se cogitando musitando citius capitur et quanto plus fricat se appropians peccato verbis ictibus. &c. plures amittit plumas virtutum. Figura Genesis. xxxiiij. de sichen. et digna de quibus dicitur. Conglutinata est anima eius cum ea vnum summum remedium contra peccatum est fugere omnes occasiões. j. ad Corinthio. sexto. Fugite fornicationem alij capiuntur laqueo cupiditatis: scriptura vocat cupiditatem laqueum. ij. ad Thimo. vj. Qui volunt diuites fieri incidit in laqueũ &c. Ratio est. Auis tenens pedem in laqueo quãdiu tenet se in pace nec agitat se: nec conatur euadere non sentit: laqueum non percipit q in aliquo grauet se: sed quando agitat se vult euolare; tunc sentit q laqueus stringit pedem ipsam retinens: sic de cupiditate diuitiarum sita inter diuitias dum tenet se in pace: non agitat se. cogitado quomodo diuitie sunt male acquisite quomodo debet erogari non sentit q diuitie noceant anime vel impediãt salutem sed quãdo agitat se cogitando quomõ restituet male acquisite vel distribuet male custodita: tunc sentit q diuitie ita stringunt cor eius et manum quod non potest exire nec dãdo nec reddendo: quia laqueus est stringens alas: alij capiunt sagitta detractiõis. ix. hiere. Sagitta vulnerãs est lingua eorum.

¶ Nota quod lingua detractoris est sagitta pessima. Primo vulnerans tacentem. id est loquentem. Secũdo audiẽtem. Tertio illũ de quo fit sermo. Quantuncunq absentez vel distantẽ habemus igit duo.

¶ Primum est q persona male sita debet surgere q̃citQ potest. Secundum q anima in mũdo male sita est in periculo: et ideo q̃cito põt debz surgere et hoc est q consulit christus di. Adolescens dico tibi dico surge. Consulere persone que nec bene recipit. nec bene retinet consilium stultum est econtra. Bonum est consulere persone que faciliter recipit et bene retinet bonum documentum. persona antiqua et indurata in peccatis non bene bonum consilium recipit. Econuerso persona iuuenis nondum indurata in peccato bonum documentum facilius et melius retinet sicut pannus tinctus in lana facilius et melius retinet et recipit colorem impressum: quam pannus tinctus postquam factus est qui colorem recipit dificilius et citius perdit asperso vino vel aqua. Sic persona tincta colore conuersationis honeste et bone vite in lana in iuuentute: melius tenet q̃z persona que tangit postq̃z est indurata et antiquita in mundo viuendi igitur istud consilium bonum: quod datur persone ydonee pour apprendre. De hoc exponitur illud Treñ. iij. Bonum est viro cum portauerit iugũ ab adolescentia sua.

¶ Nota comparat seruitium xpi

iugo. Primo qr nullū aial ita mature ita ordinate incedit sicut bos alligat⁹ iugo. Sic psona alligata seruitio xp̄i dz mature ⁊ religiose guersari h̄ est signū maximū q̄ seruiat christo: sic ei ad vestes cognoscitur familia dn̄i. ph'ilip. iii. Nostra conuersatio in celis est. Isti iugo monebat nos christus alligari di. Mat. xi. Tollite iugū meuz super vos: sed nota quidam non sunt sicut bos habens cornua alligata: sed sicut taurus poti⁹. Qui solut⁹ sine omni iugo capite elato discurrens percutit hinc ⁊ inde.

¶ Sed nota. Legitur de boue cornupeta. Exo. xxi. Postq̄z enim dem fuerat domino. Bouem suum esse cornupetam debebat ipsum inclusum tenere ⁊ ligare: alioqui si permittebat eum solutū discurrere et bos aliquē occidebat dn̄s debebat occidi. Bos lapidari ⁊ canib⁹ dari. Sic quedā persone nō sunt alligate seruitio xp̄i: sed capite elato discurrunt per plateas cornibus vndiqz intuentium aïas ferientes et ideo certe si aliquis cornibus eorum percussus occidit ur non solū ipse meretur mortez vz dentur carnes earū canibus inferni, sed etiā dn̄s eorū quia nō recluserunt eos domi. Nota quō peccant non solū portantes curiosa localia sed etiā emetentes facientes. ⁊c.

¶ Item bos alligatur iugo ad laborandum ⁊ operandū. Sic persona alligata seruitio christi. Debet laborare saltem in operibus penitentie non debet esse ociosa collum vestrum subiicite iugo eius ⁊ suscipiat anima vestra disciplinam.

Sed nota q̄ quidaz sunt sicut bos qui amisit cornua: bos escorne bene est cū aliis in cibo ⁊ potu: sz nō in aratro nec omnino facit nisi comedere ⁊ impiguari inde tn̄ contingit ei malum qn̄ enim bene impinguatus est statim mactatur et occiditur et propter hoc impiguabatur. Gregor. Pecoribus occidendis pascua vberius conceduntur: sic quedam persone sunt escornees sicut beguine: que licet bis sint cum aliis cibo et potu adeo delicate quia forte delicatius viuunt in cibo lecto et vestibus et aliis tamen in aratro et labore non sunt ⁊ nichil omnino faciūt quia dormierunt mane ⁊ audita breui missa redeunt oportet q̄ habeant omnia parata debēt timere ne postq̄ fuerint bene impinguate occidantur in macello inferni. Consilium est igitur pphete portare iugum domini seruitur in adolescentia. Tempore messis et vindemie habito oportuno fa tuum est expectare tēpus illud deficit quandoqz subito perduntur fructus. Nunc tempus metendi bona opera ⁊ ideo statim operandum est sine intermissione. Ecclesiastici. ix. quodcūqz potest manus tua instanter. Ideo consulitur primi pe. v. Ad adolescentes subditi estote senib⁹. Demon quādoqz retrahit iuuenes a bono promitens longam vitam sicut in spe cie monialis nocte cantantis in nemore voluit decipere mulierem iuuenem in sub spe transfretationis.

¶ Secundo consilium datur a persona cui debemus entendre tibi dico. Deus loquitur tibi quotiens tibi consulitur vel predicatur sicut: enim seruiēs proclamans aliquid non loquitur a seipso. Sed de mādato regis ⁊ ideo faciens cōtra p

clamatione͂ offendit ⁊ co͂te͂nit non seruientem: sed regem. Sic co͂fessor predicator non debet loqui a seipso proprio sensu: sed sicut decet spu͂ssan Matth.xvi. Non enim vos estis loquentes: sed spiritussanctus ⁊ ideo qui deridet spernit no͂ predicatorem sed deum. Luce.x. Qui vos audit me audit qui vos spernit me spernit. Debemus isti consiliato: entendre: quia consulit recte et fideliter. Matthei.xx. Magister scimus: quia recte dicis et doces. Medicus volens infirmuz recte consulere non dicit ei ꝙ placet nec dat ei ꝙ petit: sed totum co͂trarium: quia infirmus habe͂s appetitum inordinatum petit sibi nocina sicut vinum ⁊ carnes. Medicus vero dat ei potionem acutam et amaram: sic peccatores infirmi: quidam curiosi: alii auari. ⁊ cetera Ideo bene vellent audire sermonem quomodo ista essent eis licita: sed predicare veritatem melius est licet sit eis durum ⁊ asperum: quia vtilius ad salutem. Johan.v. hoc dico vt salui sitis.

¶ Tertio est consilium bonum: qꝛ non est ibi que reprendre. Surge Surgere signuz est perfecte curationis ꝓpter ꝙ christus quasi omnibus quos curabat: dicebat. Surge ambula puella tibi dico surge. Jacere enim vel sedere signuz est debilitatis seu fatigationis surgere tollit vtrumqꝫ: ideo est signum curationis perfecte. Jone. primo quid tu sopore deprimis sic similiter quidam sunt leuis somni qui statim excitantur posita festuca vl aqua in aure.

¶ Sic quidam peccatores sunt no͂ obstinati: sed prompte obedientie audito sermone vel monitione: statim excitantur a peccato surgentes. Econuerso quidam sunt: ita profundi somni qui ad tertiuz pulsum membrorum vix excitantur. Unde licet caput agitent no͂ tame͂ statim surgunt: sed obdormiu͂t sic quidaꝫ duri ⁊ obstinati corde qui licet audito sermone ⁊ increpatione concutiuntur corde ad hora͂ no͂ tamen surgu͂t a peccato: sed re obdormiunt sicut vsurarii ꝙ vix possunt a pecto͂re surgere ꝓpter duo. Primo quia sicut rapiunt alienum omni hora vigilando ⁊ dormie͂do ꝙ non est in aliis peccatis que no͂ exercentur co͂tinue nec etiam dormiendo ⁊ vigilando sicut fornicatio adulterium. ⁊c. sic deus permittit eos dormire in peccatis. Unde figurantur per sisaram. de quo dicitur Judic.iiii. Soporem morti socians defecit et mortuus est. De vsurario intelligitur illud Jone primo. Dormiebat sopore graui: sequitur. Inuocat dn͂m tuum. i. intus i corde vocat aliter non venit deus ad animam nisi intus corde vocetur. ps. Prope est dominus inuoca͂tibus eum. Sed quidam vocant deum sicut auceps falconem tenendo le lourre in quo no͂ sunt nisi plume exterius et tantum clamat ꝙ falco quandoqꝫ descendit super le lurre inueniens se deceptum quia no͂ sunt ibi nisi plume: sic q̄da͂ persone clamant ad dominu͂ ore ⁊ ostendunt ei le leurre habitus religiosi sed interius nichil est bonitatis et deuotio͂is no͂ habe͂t nisi plumas. i. verba no͂ venit nisi ex corde inuocetur. Inuocaui ⁊ venit in me spiritus sapientie. Sapien.vii. Rogabimus. ⁊ cetera.

¶De dñica.xvij.

Sollicitu seruare vnitatem spũs. Ephese.iiij. Persona cui incũbit iter esse bello mortali. debet ꝓuidere diligẽter ꝛ sollicite cõiũgere se ꝛ cõfederare pti: fortiori. Maxime qñ pars fortior habet ius pro se. Figu.j. Regũ. xviij. Ubi dr ꝙ Jona. proprio patre dimisso cõfederauit se cum dauid diligebat eum quasi animam suam bellũ mortale est inter carnẽ ꝛ spũs. Caro enim si habeat dñium occidit animaꝫ per peccatum. Ro. viij. Si secunduꝫ carneꝫ vixeritis moriemini econtra. Si spũs hẽat dominium mortificet carneꝫ ꝑ penitentiam ducẽs tñ ad vitã gratie si spiritu facta carnis mortificet. vj. ibidẽ. Jn bello isto spũs habꝫ iusticiã ꝓ se. ius eñi et ratio dictat. ꝙ spũs dominetur ꝛ regat corpus nõ ecõuerso. Jtẽ ps spirit⁹ fortior est Math. xxvj. Spũs quidẽ ꝓmptus est caro autem infir. Jn bello isto oportet esse q̃libet nostrũ ratio est Guerra existẽte inter duas regiones morante si in confinio necessario i sũt guerra q: vtraqꝫ ps reqret eos hõ in cõfinio carnis: ꝛ spũs recte est situs participãs cũ aĩalibus carnibus corpe cũ speciebus angelicis aĩa Gen.j. Formauit deus hoiem de limo terre scdm corp⁹ ꝛ inspirauit in fa. ei⁹ .spir. v. Uite q̃ ad animã habem⁹ igit duo. Primũ ꝙ est guerra mortalis inter corp⁹ ꝛ aĩaꝫ. Secũdo ꝙ spũs habet iusticiaꝫ ꝓ se et est fortior: ideo apostol⁹ reddit nos sollicitos adherere et confederari spiritui. di. sollicitu. ꝛc. Ubi dat tria documenta vtilia pmũ est fugere negligentiã sollicitu. debem⁹ esse vigiles ꝛ sollicitu. Deut. iiij. Custodi te: ipsum et animam tuã sollicite hec docent nos bruta gallus enim habens oculos bonos ꝛ acutos licet enim vnũ oculũ figat in terra querẽs grana ꝓ cibo necessaria aliũ tamen oculũ eleuat vt aquilã vel accipitrẽ venientẽ contra se videat ꝛ fugiat spiritualiter oculus sinister est quo debemus videre et prouidere terrena: vite necessaria: dexter quo videnda sunt diuina solũ saluti vtilia Modo licet oculus sinister licite possit figi in terra moderate temporalia acquirẽdo nõ tñ sic q̃n dexter e leuetur celum spiritualia contẽplando. Sed videtur ꝙ multi fecerunt pactũ de quo loquitur scriptura. j. Reguꝫ. xj. Ubi dr ꝙ naas. vexabat viros Jabes Galaad que petierũt fed⁹ quibus ille respõdit i hoc feriaꝫ vobis fedus vt eruã vobis oculos dexteros. Naas interpretat serpens significãs demonẽ astutiuꝫ qui hoc facit pacẽ cũ multis non temptans eos de aliis peccatis ꝙ eruit eis oculum dextrum quo debent videre et ꝓuidere spiritualia sinistrum quo videãt mercationes terrenas dimisit eis bene vult ꝙ clare et acute videant in negociis mũdi: quia hoc magis nocet quã iuuet ad ingressum regni. ps. scdꝫ aliã trãslationẽ: quoniã cognoui negotiationem introibo in po. domini. Apost. monet. nos esse vigiles: oculo dextro. Mich. vi. Jndicabo ti. o. hõ. quid sit bonũ ꝛ qd dñs requirat: a te facere iudicium ꝛ diligere misericordiam. Sollicite ambul'. cum deo. ꝛ. Nota ꝙ ista auctoritas primo tangit quomõ simus inexcusabiles nisi sollicitu

operemur bonū. Judicabo tibi. o
hō. Si puer cui nemo ōndit lectio
nē suaz nō ꝓficit nō ē mirū vcēdū ē
ei. a verbere ꝫ qñ magr̄ ōndit ei le=
ctionē verbo ad verbū nisi ꝓficiat
nō est vcēdū. Sic spūalr̄ si iudei pa
gani qb⁹ nō est p̄dicando ōñ sa via
salutis non ꝓficiunt in ea q̄d mirū
pcēdū est eis saltē in pte. ꝫ xp̄iani s
qb⁹ verbo ad verbū ōndit̄ Uia sa=
lutis nō ꝓficiūt nō est pcendū. Luc.
xij. Sciens volūtatē dñi sui ⁊ nō fa.
plag. vap̄. multis. j. Re. xv. Indica
bo tibi q̄d locutus sit dñs vp q̄ ma
li xp̄iani ꝓfundi⁹ sunt in inferno q̄
iudei q̄ pagani. q̄ istis min⁹ ē ōñ=
sa via salutis. ¶ Sz nota q̄dā sco=
lares ōnsa sibi sua lectiōe a magr̄o
in cui⁹ recessu stati librū ꝓiciunt
q̄ nō sufficit lectionem audire sed
oꝫ eā freq̄nter repetere sic q̄dā au=
dito sermone statim i recessu p̄dica
toris dāt se ludis et trufis sermōe ꝫ
ꝓiciūt. iō parū ꝓficit eis. oꝫ em̄ ip
sum repetere. Eccli. iij. q̄ p̄cepit ibi
de⁹ cogita illa sp̄ In lege ruminās.
in mundo erat. Scd̄o ostendit q̄=
re debem⁹ eē solliciti bn̄ facere. q̄d
domin⁹ re. a. te. Deus exigit ⁊ me
rito homo qui plātauit arborē ro=
rauit nutriuit requirit fructuꝫ ab
ea Luc. xiij. Arborem fici habebat
q̄dā plantatā in vinea sua q̄rēs
fructum in ea et nō inueniēs dixit
cultori succide illam. De⁹ planta=
uit te in orto ecclie vel religio ro=
rauit gratijs nutriuit exemplis iō
merito exigit fructum bonorū ope
rum. Phil. iiij. Non q̄ro datum. Sz
requiro fructū abundantem ⁊ nisi
fructifices succindet te ꝓiciens in
ignem inferni sed q̄re hoc q̄ q̄dā
psone plantate in orto ecclie male
fructificāt. Rō. arbor de loco ad lo
cū transplantata. qñ p̄mo a loco ra
dicitus euellit̄ i scd̄o loco meli⁹ ra
dicat̄ ⁊ firmat̄ iō meli⁹ fructificat
ꝫ qñ radices p̄mo loco remanēt so
lus trūc⁹ abscis⁹. alibi plātat̄ nō il=
la bene radicat̄ nec fructificat ꝫ po
ti⁹ exsiccat̄ sic qñ psona plātat̄ in
orto ecclie vel religiosi euelleret̄
a mūdo nō solū trūco corpis ꝫ ra=
dicib⁹ cord. fructificaret i ecclia. ꝫ
q̄dā st̄ plātate in ecclia solū trunco
corpis radix cordis ē i mūdo hn̄t
cor firmū in ꝯcupiscētia mūdi iō pu=
lulant i eis d̄sideria mūdi sic arbor
pululat vbi est radix nō vbi ē trun
c⁹ d̄ fructuslibus. Sap. iiij. Fruct⁹
eorū inutiles et acerbi ad mandu=
cādū et ad nihil apti igr̄ bn̄ est ope
rādū q̄ de⁹ exigit p̄s. in me deus
req̄ret ista. tertio exp̄mit bona de
qb⁹ dēm⁹ eē solliciti p̄mū est face=
re iudiciū multi p̄nt dr̄e hoc opti
me facio nēo euadit iudiciū meū
nec in ecclia nec in vico sed hoc iu
dicium non req̄rit domin⁹ rō ē sup
certo et d̄ illo q̄ subē iudici p̄posit⁹
peccaret mortalr̄ si q̄d ēpnaret ad
morteꝫ pp factum dubiū. Itē si p p
factum certum hoiem non subditū
nēo em̄ ē cert⁹ d̄ factis et v̄bis alto
rū et si ꝯstet de facto nō tamē d̄ in
tētiōe faciētis prim⁹ non ē subdit⁹
tue iuridictiōi iō non debes alios
iudicar̄ Mat. vij. Nolite iudicare
⁊c. Tu q̄s es iudicas alienū ser=
uū de factis suis ⁊ itētione factor̄
q̄z ē certus. Itē hꝫ deū non. z. se
in foro ꝯsciētie. Iō seip̄m dꝫ q̄s iu
dicare ꝫ multi sūt alios corrigen
tes ⁊ negligentes seip̄os iniq̄ non
iudicantes q̄ tn̄ pl⁹ indigent sit es
clam itibus p tunicā ⁊ palliū q̄ tn̄
sūt toti dissuti. Notāt̄ d̄t facere iu
dicium non dicere. quidam enim

dicunt de se verum et rectum iudicium dicentes se esse peccatores et defect'osos etc. sed in corde suo nõ ita iudicant de seipsis sed reputãt se magne virtutis et perfectionis volentes q' alii ita sentiant de ipsis similes recluse methen. que turbata fuit contra ancillam que populo petenti reclusã pro oronib' impetrandis Rñdit reclusam esse peccatricem defectuosam: nec debere ab ea peti orationes sicut audierat reclusam dicentem. De' igitur requirit a te facere iudicium de teipso non alio. ps. lvi. Facite iudicium et iustitiam. Beati qui custodiunt iudiciũ et faciũt ita. ps. xx. ¶ Scdo ostendit quare sol ictãdũ ẽ diligere miaz: signanter autẽ dicit diligere. Si enim precepisset facere miam compatiendo pauperibus corde et habendo volũtatem dandi si facultas adesset.

¶ Nota. motus membrorũ dervatur a corde. Uñ qñ infirmus non plus movet manum vel pedem signum est q' nihil vite est in corde Sic quõ dicam miaz esse in corde cũ tñ ad opa mie nec pedem nec manum moveas vel aperias: sed dicẽs in testamento opera misericordie ordinavi: sicut dixit Lucia mri sue parum meretur apud deũ qui tũc prio dat deo qñ ampli' servare nõ põt. Nota q' grati' est dare deo manu ppa vnũ denarium q̃ in testamento decem.

¶ Nota quõ magnates equitantes premittunt forarum pro domo capiẽda et lectis parandis: alioquin si nõ precederent forarium possẽt domo carere et male cubari Eccli. xvi. Misericordia faciet vnicuiq3 locum. Sed scdm meritum operum suorum ipsa est forarius lectum pparans ideo debet mortem precedere e nõ sequi. Psal. Mia et veritas precedent fa. t. etc. alioquin si expectes q' sequantur te: tu poteris male cubari.

¶ Nota de milite q̃ tempore Karoli magni vnicuz nepotem habẽs q̃ moriẽs executorem fecit: rogãs q' equum suuz venderet et pauperibus daret: qui videns equũ pulchrum et fortem: p se retinuit nichil omnino pauperib' dando: cui post biennium anima defuncti apparens ait quia non fecisti qd pceperã tibi gravissime vsq3 nũc detẽtus sum sed de' dedit sñiaz q' vadã ad requiem et anima tua sustineat penas quas adhuc eram passurus quo dicto miles disparuit et nepos egrotans cito post obiit succedens militi in tormentis.

¶ Tertio est sollicitandum de via bona p dei presentia Ambu. cum deo. t. quilibet conatur mundius et honestius vestiri in presentia hoĩnum q̃ in absentia. Ubiq3 sum' in presentia dei. Heb. v. Omnia nuda et aperta sunt oculis eius ad quem nobis sermo. ideo debemus mundo de et hon este vivere. Boe. de cõso. Magna nobis indita est necessitas pbitatis qui oĩa facimus ante oculos iudicis cuncta cernentis. De hoc instigaut nos bruta: leena enim polluta ex commixtione cũ leopardo fugit nec audet comparere coram leone marito suo quousq3 lota fuerit et mundata. Quomodo ergo audes cõparere et facere coram deo qd non faceres coram vilissimo garsione. Hoc modo heremita convertit Tayidem meretricez petens cubiculum secretius vbi vi

deri nō posset: debet ergo nos vnonere sollicite ambulare: q semper sumus corā deo. Gen̄.xvij. Ambula corā me z esto perfect9.

¶Secundo ostendit ad quid debemus querere amorem z colligātiam vnitatem spiritus hoc multum valet contra tentationez colligare se deo. Ratio est: arbor de nouo insita colligatur palo vel alicui rei ne a vento deijciatur, dū est debilis. Sic cor nostrum debile contra tentationes cito deijcitur nisi per amorē deo fuerit colligatum sed cor deo colligatū nil habet timere. Psal. Nō timebo mala qm̄ tu mecum es. De ista colligantia dicitur .j. Cor.vj. Qui adheret deo vn9 spūs est.

¶Tertio monet nos ad amoris diligentem custodiam seruare nō minor est virtus q̄ querere parta tueri. Quid valet gratiam dei acquirere nisi studeamus habitam conseruare ideo ad eius custodiā monet nos apostolus .j. Thess. vlti. Integer spūs noster: nam et corpus sine querela in aduētu domini nostri. Jesu christi seruetur Quod nobis cōcedat zc.

Dn̄ica.xviij.

Diliges dominum deum tuū ex toto corde tuo. Math.xxj. qn̄ aliq̄ duo debēt coniungi que adinuicem sunt distantia et diuersa. Si talis vnio debet durare: oportet quod iungantur mediante aliquo vinculo fortiter colligante aliter si sine oi vinculo coniungantur faciliter diuidantur et separāt: z ideo carpētarij quando volunt coniungere duos asseres: op3 qd coniungant mediante clauo. Lathomus non coniungit duos lapides nisi mediante cemento. Sartor etiam non coniungit duos pannos nisi mediante filo. Nil h3 hominem a deo elongare et separare nisi peccatū mortale q facit hominē distare in īfinitū. ysa.lix. Iniquitates nr̄e diuiserunt inter nos z deū z non solum peccatum diuidit et separat hominem a deo immo in infinitū elongat q longe a peccato sal9 et quantum lōge exprimitur ysa.lv. Sicut exaltantur celi a terra sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris et come.zc. et iō peccator nullo modo potest deo coniungi z vniri nisi mediante forti vinculo et glutino charitatis ꝓpter quod ad istud nos hortatur apl's Col.iij. Super omnia charitatem habētes quod est vinculum perfectionis est autē charitas forte vinculum quia fortis ē vt mors et videte quod charitas forte vinculum est. Ratio ē quia quanto vinculum est melius et fortius tanto extrema magis cōiūgit et forti9 vnit. Si ergo esset aliquod viculū q extrema multū distantia non solum coniungeret et vniret sed etiam extrema ad vnionez fortiter attraheret tale glutinum vel vinculum diceretur valde forte tale est charitas q hominem non solum deo coniungit immo vnum efficit .j. Corin.vj. Qui adheret deo vnus spūs esse z non solum vnit immo attrahit. Hiere. xxxj. In caritate ꝑpetua dil'.te. iō attra i te michi et. Petrus rauen. in ep'la Fortis est vt mors dil'. cum enim cōpages mēbrorū anime z corporis sed9 vincibile mors irrūperit

Dilectio econtrario diuersas vo=
luptates conflat in vnam et i glu
tino caritatis diuersarum aiarum
consolidat vnione et ideo apls ad
istud vinculu nos monebat Col.
iii. Super oia charitatem habe
tes q est vinculu perfectu qr pfe=
cte nos ligat et coniungit deo. Ra=
tio est clauus qui coniungit duos
asseres quanto perfectius costrin
gitur tanto melius et perfecti9 co=
pulat et vnit. Si spiritualiter ad
hoc q glutinum charitatis fortit
nos coiungat deo opz qd vtrunq
extremum pfunde penetret et sub
intret. Non eni e dubium q cha=
ritas est intra pfunda et itima dei
tatis qr de9 charitas est .j. Jo.iiij.
ergo opz q charitas ex altera pte
vsq ad itima hois pfundetur .s.
vsq ad cor aliter nisi charitas in
pfundo cordis radicetur paru va
let quia statim frangitur et dissolui
tur .j. Jo.iij. Non diligam9 vbo ne
q lingua sed opere et veritate sed
videte duo pani cu forti viculo co
iucti si qsto filu vel vinculu est for
tius et pfundius intrant pannos si
aliquo casu cotingat pertractum
vel violentiam q pani sic coiucti
et vniti diuidat vel separant pan9
debilior frangit et turpiter lacera
tur et quato sutura est fortior tato
amplius laceratur. Sic spiritua=
liter illi qui sut magis ppinqui et
coiucti deo ex cditioe stat9 sicut cle
rici curati et religiosi si qnq sepa
rentur per culpam turpius et dam
nabilius lacerantur q simplices
laici quia ceteris paribus grauius
peccant et alios inferiores scanda
lizant. Figura .j. Reg. vlti. de sau
le q irruit super gladiu suu et mor
tu9 est qd videns armiger suus fe
cit idem. Figura de primo hoie q
specialissime fuit deo coiunctus p
iustitiam originale et qn fuit diui=
sus fuit vulneratus in naturalib9
et a gratuitis spoliatus vn. Bern.
ad comite pictauien. cum vn9 de
pplo peccat solus perit. Petm aut
pncipis tantis obest quantis pest
Greg. tot mortib9 digni etc. Habe
mus igitur duo. Primu q ho pec
cator separatus et elongatus a deo
no pot coniungi nec vniri deo nisi
mediante viculo charitatis et dile
ctionis. Scdz q qsto pfundius et
fortius in corde hois dilectio insi
gitur tato forti9 hoiez deo vnit et
io xps ondes quo nos dbem9 deo
iugere et vnire dt vba pposita Di
liges etc. Ubi tagit xps actu obie=
ctu et subiectu. In his g vbis pmo
tagit facilitas et vtilitas opis im
positi Diliges. Scdo subtilitas et
arduitas obiecti ppositi Dnz deu
t. te rtio stabilitas et sinceritas sub
iecti dispositi Ex to. c. t. op9 e ta fa
cile q nulla admittit excusatione
diliges obiectuz ta arduu et sublie
nlla recipit pficatione dnz du.t. sub
iectu e firmu et si abile io no patit
actus diminutione seu iterruptione
sui ex to cor.t. De primo no. q non
precipit seu iponit nobis ieiunia
qr aliqui possent se excusare ppt
corporis debilitatem et ipotetiam
nec iponit elemosynas dare quia
multi se possent excusare propter
inuria nec imponit studere vl pdi
care qr aliqui possent se excusare
ppter ignoratiam sed imponit no
bis oibus diligere et amare q e fa
cillimum et libere in nra ptate po
situm vt nullus ab isto precepto se
valeat excusare Diliges inqt hu=
ius aut facilitatis ro est qr quan=

do tale opus est magis naturale et ad illud natura magis iclinat: tanto tale op9 est magis facile z magis delectabile ad agēdū: sicut volare qd ē graue hoi ē dlectabile aui. qz ē sibi pnaturale: silr natare ē facile pisci qz ē sibi naturale: nūc autē ad diligēdū deū sup oia natura humana nos iclinat qz si bonū ē diligibile scdm naturā: maxie bonū erit maxie diligibile tale ē de9 qz nemo bon9 nisi sol9 de9: silr homo naturaliter diligit seipm z qz eē ppriū cuiuslibet nobili9 ē i deo q̄z i seipo: qz a deo ē eē nrm z ab eo pseruat. iō q̄cūqz iclinatiōe ēt naturali pl9 dz diligere deū q̄z seipm: sicut ps plus diligit totū q̄z seipz. Cui9 signū est qz naturali istictu z sine deliberatiōe morti se exponit pp tuitionez toti9: sicut man9 subito exponit se morti vt defendat caput: ex q̄ vita toti9 corpis depēdet. De9 aūt ē bonū totale nrm ex q̄ sicut ex capite depēdet viuere z eē nrz qz oēs vnū corp9 sum9 i xpo singuli zc. Ro. xij. z sicut ē naturale z p pns facile q̄ qlibz designat seipz z bonū ppū mlto pl9 facile q̄ qlz diligat deū plus q̄z seipm. Aug. li. xiij. pf. q̄ amat nō laborat ois em labor nisi amātib9 grauis ē. sol9 amor ē q̄ noīe difficultatis erubescit: z hec ē vna cā: sicut dicūt doctores q̄re nemo pōt scire p certo vtrū sit in charitate dei. Eccli. ix. Nescit hō vtrū odio vl amore dign9 sit zc. qz q̄uis expe riamur nos diligere z mlta facere ppt deū: tn̄ qz natura multū inclinat ad diligēdū deū naturalr nō possum9 pfecte cognoscere an dilectio nra sit pure naturalis vel sit charitatis habitu informata ppt cōformitatē z similitudinē istoruz duorū actuū. iō dr Eccl. xvj. Oē aial diligit sibi silē. Similitudo ei est causa amoris: z qz homo super oēs creaturas corpales magis est deo silis z pformis: qz ad ymaginē z silitudinē dei fact9. iō homo pre ceteris corpalib9 creaturis pl9 tenet deū diligere z amare: qz nō solū dz deū pl9 q̄z se diligere amore naturali imo etiā amore charitatiuo z supnaturali: sed mlti sunt hodie q̄ deū nō diligūt. s; odiūt p peccatū. de quib9 pquerit in ps. Posuerūt odiū p dilectiōe mea. Recte hodie vtunt hoies nomine dilectiōis p ant iphrasim. z econtrario sensu qz luxuriā z libidinē vocant amorē z dilectionē qz dr cōiter q̄ talis amat talē mulierē qn diligit eā solū pter pctm̄ explendū z certe si vere loquamur non est amor sed odiū: qz null9 dubitat q̄ si ego pcurarē tibi mortē sciēter q̄ ego vere dicerer te odire. ille aūt qui mulierem diligit pter voluptatē explendā tali mulieri mortē spūalem procurat z a ptat: z iō verissime dr nō amare. Tales ergo odiū pposuerūt p dilectiōe qz pulchri9 nomen qd habēt est nomē amoris a quo spūs sctūs nominat iposuerunt fetidiori voluptati scz peccato carnali. sed vñ p deo ē q̄ sic decipit mūd9: z tā turpit istis noib9 abutitur. Uidetur mihi q̄ ex alio errore procedit: quia cum act9 cognoscam9 p obiecto ex errore obiectorū sequit error z deceptio actuum. Obiectū amoris est bonum obiectū odij ē malū z qz hodie mūdus ponit cōiter finē suū in voluptatibus z carnalibus delectatiōnibus qz tot9 mundus in maligno et in malo igne luxurie posit9 est.

i. Petri. v. Ideo carnalem amorẽ cum sit malũ maximũ vocãt bonũ qz semper finis habet rationẽ bo ni. Contra tales loquitur. Isaie. quinto. Ve qui dicitis malũ bonũ et bonũ malũ ponentes tenebras lucem z lucem tenebras: sed dilectio caritatiua z diuina est lucida et clara. Iud. decimo quinto. Qui autẽ diligũt te: sicut sol in ortu suo splẽdet ita rutilat. De ista vero rutilatione potest exponi qd dicitur Deut. decimo. z nũc scis israel: qd dominus deus tuus petit a te: nisi vt timeas dominũ deũ tuum z ambu les in vijs eius: ac seruias dño deo tuo: in toto corde tuo. Israel inter pretatur videns deũ per qd clerus in telligitur qui plura de diuinis cogno scit z videt qz laici quid ergo petit dominus a te sine dubio satis pauca valde vtilia: z facilia ad implendũ quia non petit nisi vt timeas zc. Ubi tanguntur quattuor puncta valde vtilia que charitas confert homini diligenti. est enim charitas: vitij z peccati expulsiua z fugitiua: petit vt timeas dominum.

¶ Secundo est humani desiderij erectiua z intentiua: diligas eum. Tertio est operis meritorij pmotiua et lucratiua. Et ambu. in vijs eius. Quarto est eterni premij collatiua: ac seruias domino deo tuo.

¶ De primo nota qd cõtraria se expellunt mutuo de eodem subiecto. Exẽplũ de luce z tenebra in aere: culpa mortalis z charitas in anima opponuntur sicut lux z tenebra in aere. ita qd simul in anima esse non possunt: quia culpa est priuatio diuine dilectionis: immo mutuo se expellũt: z ideo quicquid causa in anima charitatem tollit culpam mortalem: timor autem est principium charitatis. Ecclesiast. vigesimo quinto. Timor domini initium dilectionis est: et ideo statim expellit culpam sicut lux tenebram. Prouerbio. xv. Per timorẽ domini declinat omis homo a malo. Et Eccli. i. Timor dñi expellit peccatum. Nã qui sine timore est: nõ poterit iustificari: z nõ solũ timor domini expellit peccatũ immo custodit animã ne redeat ad pctm. Unde est sicut ianitor vel hostiarius in curijs regum. In curijs enim regum et principũ huius mundi ponitur ianitor cũ claua vel baculo ad hostiũ camere dñi cui ẽ ẽdiu dominus est in camera nullũ permittit ingredi: nisi notũ z dño gratiosum: imo si ad intrandũ aliquis alius se ingerit ipsum repellit. z interdum cum baculo percutit vel cum claua: sed domino non presente in camera vel palatio. de ingredientibus non curatur nec extunc hospicium cum diligentia custoditur. Spiritualiter anima z conscientia cuiuslibet nostrum est camera regia in qua sicut in thalamo. Deus per charitatem z gratiã familiariter requiescit. Apocap. xxi. Ecce tabernaculum dei cum hominibus z habitabit in eis. qñ dñs est presens p dilectionem. in ista camera tũc debet ibi esse bonus portarius z diligens: scz timor dei qui teneat clauem in manu: scz cogitationẽ pene infernali z offense dei. fugabit oẽs aduersarios qz nullus audebit intrare: aliter nisi istel portarius diuini timoris. vigilet z diligenter custodiat hostium misericordie conscientie p iugẽ meditationẽ statim itrabũt aduersarij inimici. Figura. ij. Res.

Ubi dicitur q ysbosech filio saul
dormiente sup stratū suū in meri-
die ostiaria obdormiente que cu-
stodiebat domū duo latrunculi de
familia ipsius intrātes domū per
cusserūt in inguine dñm suū ⁊ mor-
tuus est: ⁊ amputauerūt caput ei⁹
ysbosech cōfusionis interpretat ⁊
significat peccatorē. scdm Glosā
qui peccator habet hostiarios do
mus sue. scz cōscientie: mulierē id
est sensualitatē: qua obdormiente
per delectationes: ysbosech. in in-
guine feritur: id est anima cōfusio
ne plena carnis delectione necat.
Sed potes dicere quomodo Iu-
dith. Amputauit caput holofer-
nis custodib⁹ suis nihil scientibus
⁊ Eccli. xxvij. Si nō in timore do
mini custodieris te instanter: cito
subuerteret dom⁹ tua. ergo qui ti
metis dñm diligite illū ⁊ illuminā
bunt corda vestra. Eccli. ij. Secū
do est nostri desiderij erectiua ⁊ i-
ectiua vt diligas eū: ratio est ignis
caritatis est ignis spūalis. Luc. xij.
Ignē veni mittere in terrā; quid
volo nisi vt ardeat. Ignis autē de
sua natura habet duo facere. Pri-
mū est q depurat ⁊ alleuat subie-
ctū suū, cōsumēdo putrida ⁊ corru
pta. sicut ignis materialis rē bene
depuratā sursum leuat. sic ignis di
uine caritatis animā i qua est pur
gata putredine petōꝝ. Prouerbi.
x. Uniuersa dlicta operit car. per
purgatam alleuiant ab onere ⁊ sol
licitudine bonoꝝ tēporaliū paupe
ribus largiendo subueniēdo qr ca
ritas patiēs est benigna est. j. Co-
rin. xiij. Nā q̄ habuerit substantiā
hui⁹ mūdi ⁊ viderit fratrē. s. neces
sitatē hrē. quō caritas dei est in il-
lo. j. Iohā. iij. et vlti. caritas exigit
hominē ad deū ipsum vidēdo. Cā
tico. primo. Recti diligūt te istam
dilectionē petit a nobis domin⁹: ⁊
vt nos magis alliciat ipse preuenit
nos ergo diligam⁹ deū quoniā ip-
se prior dilexit nos. in creatione.
Sap. xj. Diligis oīa que sunt ni-
chil odisti. eoꝝ que fecisti prior di
lexit nos in redēptione. Apoca. j.
dilexit nos ⁊ lauit nos a pec. i san.
s. ista omia fecit p nobis in mera
dilectione sine quocūq debito pce
dente. ⁊ tñ p oībus istis nihil aliō
petit a nobis: nisi vt eū diligam⁹
Augusti. de spiritu ⁊ anima miser
ego qntū ego deberē diligere deū
me. qui me fecit cū nō eram: ⁊ re
demit cū perieram. Nō eñi erā. et
de nihilo me fecit nō lapidem. nō
arborē nō aliquid de aīalibus sed
hominē voluit me esse dedit mihi
viuere sentire: ⁊ discernere redu-
xit me de exilio redemit me de ser
uitio. vocauit me noīe suo vt meo
riale suum semp esset ap. me. vnxit
me oleo letitie q ipse vnctus erat
vt de aliquo vnguēto essem vnct⁹
⁊ a xpo dicerer xpianus ⁊ Ber. su
per ps. quid retribuam dño ⁊c. qñ
ignorabā me instruxit qñ errabā
me reduxit qñ veni ad ipm me su
scepit ⁊ subdit nihil p oib⁹ istis qd
sibi rependā habeo nisi tm vt dili
gā: nō eñi meli⁹ nec decentius qꝫ p
dilectionē rependi pōt q per dile
ctionē ē donatū. tertio caritas dei
est operis meritorij lucratiua: ⁊ ex
citatiua vt Ambr. in vijs eius. vie
dei in quibus debemus ambulare
sunt vie mandatorum. et precepto
rum secundū illud ps. viam māda
torū tuorū cucur. cū dila. cor meū
et ad implendum ista precepta in
citat nos ista diuina dilectio quia

secundū Greg. in Omel. amor dei nescit esse ociosꝰ operatur eni magna si est: si autem operari desinit amor non est ꝛ vere tota radix et virtꝰ merendi est caritas q̄ scdm August. de laudibus caritatis nō numerositas operū nec diuturnitas tēporū sed maior caritas: melior q̄ȝ nobilitas auget meritū: opera ergo preceptorū ꝛ cō siliorū nō sunt merito: ia. nec lucratiua para disi nisi in q̄tum sunt charitate informata. Rom. viij. Diligentibus deum oīa cooperantur in bonū. ¶ Nota q̄ sunt quedā prebende in ecclesijs quas non recipiunt nisi canonici presentes ꝛ actu seruiētes aliquē vero sunt ecclesie in quibus prebende sequunt̄ ex integro etiā absentes ita q̄ illi qui actu nō seruiunt ecclesie recipiunt fructuȝ iste sunt hodie ecclesie que multū reputant̄. et plus appetuntur q̄ tales prebende statim faciunt hominem diuitē. Spiritualiter caro et mundus dant prebendas ꝛ stipendia suis seruitoribus scȝ diuitias ꝛ delicias pompas. et honores: sed nihil dant nisi actu presentibus in mundo isto ꝛ actu seruientibus et laborantibus pro talibus ꝛ sepe tales peccatores moriuntur pauperes ꝛ mendici. sed caritas est prebenda optima que nullum ditat: quia habentes caritatem non solū recipiunt presentes in mundo isto sed plus absentes: non solū lucrantur dum actu seruiunt. immo etiā dum dormiūt ꝛ quiescunt ps. Particeps ego sum oīm timentiū te. et custodi. ꝛc. hoc est igitur via caritatis. Amb. in ea. Deut. v. non declinabitis neq̄ ad dexteram neq̄ ad sinistrā. sed per viā quā precepit dñs deꝰ tuꝰ di. Amb. ma. in. liij. dilectio dei est eterni premij collatiua ꝛ seruias ei in toto. cor. t. quia seruire deo regnare est. In curia regis nullus tātū recipit de seruicijs ꝛ cenijs sicut illi q̄ imediate assistūt psone regis ꝛ seruiūt ei. Inter virtutes sola caritas vnit ꝛ facit seruire deo imediate. quia euacuata fide ꝛ spe sola charitas manet. j. Corinth. xiij. Nunc manent fides spes tria hec maior autē horuȝ est caritas: et ideo cōfert diuicias paradisi. Joh. xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo. ꝛ ego diligaȝ eum. ꝛ ma. ei. me. ipsuȝ. in qua manifestatione est tota gloria nostra. Istud est bonum seruitiū q̄ cōfert tantū premiū. iij. Reg. x. Beati viri tui. et beati serui tui qui stāt coram te semper. et audiunt sap̄. tu. Ad quam nos perducat ꝛc.

¶ Collatio.

Secundo tāgit stabilitas siue sinceritas subiecti dispositi q̄ nō patitur sui actꝰ interruptionem vel diminutionem ex toto corde tuo. quia homo semper debet deum diligere. si non actu saltem habitu: ratio est. virtus vnita fortior est seipsa diuisa oīs amor fundatur in corde et a corde procedit Romano. secundo. Charitas diffusa est in cordibus nostris per s. ꝛc. et ideo quanto amor debet esse maior: et intensior tanto oportet q̄ a corde pcedat magis integro ꝛ vnito. Dilectio qua ex caritate diligimꝰ deum est maxima: nō solum intensiue: q̄ super omnia

diligendus sed etiā extēsiue qꝛ ad plura diligenda se extendit in dilectione em̄ dei includitur dilectio proximi. j. Joā. iiij. Qui non diligit fratrem. s. quē vid et deū quē non videt quō pt di. q. d. ꝙ īpoſſe ē ꝛ nō solū includitur proximi imo etiam dilectio inimici. Lu. vi. Ego autē dico vobis Diligite inimicos vestros bñfacite ꝛc. Sꝫ non econtra In dilectiōe proximi nō sēp īcludit̃ dilectio dei qꝛ sepe iordinate proximus ꝛ ista tyalia diligūt̃ Aug. Minus te amat q̄ tecū aliqd amat nisi propter teipsuꝫ diligat. Ex quo patꝫ ꝙ dilectio dei debeꝫ esse maior ꝛ intensior q̄ꝫ dilectio cuiuscunqꝫ alterius rei ꝛ iō opꝫ ꝙ a toto corde procedat sed sunt quidam qui deum nō diligūt toto corde ſꝫ solū parte cordis qꝛ si vna parte cordis deū diligunt tñ alia pte cordis ꝛ longe maiori diligunt mūdū qꝛ plus cogitant de mundo ꝛ de mundanis q̄ꝫ de diuinis et plus afficiūt̃ ad ea et ideo dicit beatꝰ Grego. i omel. de dilectione ꝯditoris lingua mēs ꝛ vita requiruntur qꝛ probatō dilectionis exhibō est operis. Uis probare quem plus diligis deum vel mundum. Primo requiritur lingua vide an plꝰ loquitur diuīa vl' mundana plꝰs truphas ꝛ blasphemias loquitur q̄ꝫ laudes diuinas. Multum piget dicere horas canonicas ad quas est obligatus sed nō piget loqui truphas ꝛ blasphemias dei de omni verbo ocioso oportebit te in iudicio reddere rationem. Scdō req̄rit̃ mens et cogitatio videat q̄libet et ꝯsideret q̄ꝫtū cogitat d dō ꝛ iueniet ꝙ nichil vl' parū et q̄si cōtinue cogitat de mūdo. Tertio requiritur vita et ex teriora opera videat q̄ꝫtum laborat pro mundo ꝛ q̄ꝫtum pro deo et non dubito ꝙ plus inuenies q̄ diligunt mundū q̄ꝫ dñm. De talibus dicitur. iiij. Macha. iiij. Qui amat patrem ꝛ matrem plusq̄ꝫ me non ē me dignus tales quia habent cor diuisum a deo non habēt in seipis vitam grē Osee. x. Diuisū est cor eorum non introibant. Cor ergo nostroꝝ ad hoc quod sit bñ dispositū ꝛ firmatū ad diligendum deū debet esse vnitum in diuino amore et elongatum ab amore mundi quia secundum Grego. Tanto qs a superno amore disiungitur, quā to hic inferius dlectatur. De hoc pōt exponi illd. j. Ro. vij. Preparate corda vestra in dño et seruite illi soli ꝛ liberabit nos vbi tanguntur tria puncta que requiruntur ad hoc qd cor nr̄ꝫ bene sit in dīno amore firmatum qꝛ primo cor nostrum debet esse cū deo diligentia emundatum preparate corda vestra. Secundo debet esse ad celestia eleuatum domino. Tertio a mundi lasciuia elongatum seruite illi soli. De primo nota ꝙ hospiciū in quo rex debeꝫ habitare in sūma diligentia preparatur mundatur et ornatur diuersis pallijs et tapetis. Spiritualiter deus nō habitat in corde pctōris qꝛ i mali uolā animā non introibit sapia nec habitabit in corde subdito peccatis ſꝫ deus habitat in omni corde vbi est charitas q̄manet in caritate i deo manet ꝛ deus in eo. j. Jo. iiij. Indecens est ergo velle dormire in peccato ꝛ cor suū habere plenū īmūdicijs pctōꝝ ꝛ iō cor i q̄ dꝫ esse dilectio dei. Primo debet a pctis emundari. Eccli. ij. Qui

timent dominum p̄.cor.s. et in con
spectu illi⁹a sanctifi.non dicit cor=
pa sed corda quia totus mundus
insistit preparationi corporis quo
mūdo habeant vestes delicatas et
bene formatas ad decentiam cor=
poris quomodo bene pascantur et
honorentur sed in p̄paratione cor
dium sunt mirabiliter negligen=
tes vix enim de illa se intromitūt
tales sunt sicut scultores imaginū
et pictores isti magistri qui scul=
punt imagines aut depingunt op
time formant oīa mēbra corporis
sicut oculos aures manus pedes
rc.nichil omnino omittunt etiam
capillos optime etiam sciunt face
re et depigere vestes et plicas ve
stium quod non dimitterent vnū
solum tractum sculptum et forma
tum totū in imagine depictum s;
nunq̄ȝ inuenietis ita bonum r sub
tilē magistrum qui intromittit se
de formatione cordis nichil peni
tus sciunt facere sic per omnia est
spiritualiter q; homines hui⁹ mū
di optime curant et cum maxima
diligentia quō totū corpus sit pa=
ratum et bene ornatum nec omit
tunt immo quod turpius est ho=
die multi clerici ita ponunt diligē
tiam suam circa capillos suos qō
sint plani et bene retorti et plicati
sicut mulieres q̄ ē indecēs in omi
viro r maxie in clerico s; de cor=
de suo de anima p̄paranda nichil
aut modicum curant tales nō pos=
sunt letari cum .p̄.di. Paratū cor
m.deus paratū cor.m. cantabo et
psalmum dicam dño cor nr̄m fre=
quēti r diligenti preparatione idi
get quia non est aliqua camera
que si maneat diu intacta quin sit
immunda.id est saltem telis ara
nearū r puluere deturpata sic nō
pōt esse cōscientia alicuius quin de
turpet saltē puluere r talis aranee
id est inordinata cogitatione r affe
ctione nisi p pniam mūdet r purge
tur sic faciebat dō.ps. Meditatus
sum in corde meo r exercitabar et
sco.s.m.sed p deo quō deb; prepa
rari cor nostrum certe sicut parat
cibus delicatus regi vel principi:
quia cor nostrū est cibus quā de⁹
multum diligit nichil aliud a no=
bis querit in puer.dicit. Fili pre=
be cor tuum michi:sicut ergo deb;
preparari cibus delicatus magno
potenti dño ita cor nostrum deo vt
possim⁹ dicere cū .ps.paratū cor.m.
deus:auis qn̄ p̄mo d; p̄parari p̄mo
aperit r fex abstrahit: scdo lauat.
tertio ad ignem clarum decoquit:
vel assatur sic si vis parare cor tuū
primo debes aperire omnia inte=
riora peccata manifestando et in=
de feces peccatorū extrahere.ps.
effundite coram eo. corda.v. Se=
cundo debes lauare per compunc
ctionem r cōtritionē aliter nō esset
gratū ferculū. hie.iiij. Laua a ma=
ligno cor tuū vt salua fias.et Isay.
v. Lauamini et mūdi estote aufer
te mal.cog.v.quequidem cogita
tiones i corde quia de corde exeū
cogitationes male furta homici=
da.rc.sicut dicitur Math.iij.
¶ Tertio debet tale cor decoqui r
assari in igne dilectionis r amoris
vt possimus dicere cum psalmo.
Concaluit cor.m.intra me r in me
di.me.exar.ignis scilicet caritatis
r his factis optime est cor p̄para
tū r possumus ad istū gratū fercu
lum dñm inuitare. Ecce oia parata
sunt venite ad nuptias Math.xx.
Scdo cor nostrū d; ad diuina et ce

lestia eleuari dño quia opoz qui vult perfecte diligere dñm q frequenter eleuet mentē suam et coz suuz ad dñm p contemplationem et deuotionem. Ratio ē aug. dicit q verius est vbi amat q̄ vbi animat si in q̄ diligis terram terra es et si celū zc. Aia aūt non pōt diligere nisi p̄us 9sideret z cognoscat illō q2 inuisa diligere possum⁹ icognita aūt neq̄q̄. Aug. Illa g̃ q̄ melius cognoscim⁹ et sepi⁹ cogitam⁹ illa sūt q̄ magis diligim⁹ z q̄diu aia ē in corpore et mouet a corpe etiam itelligēdū. s. a fantasmate iō quasi continue cogitamus de corpalib⁹ aut temporalibus et nichil aut parum de spiritualibus et sicut magis cogitamus de temporalibus ita pl⁹ diligimus ea. Sap. ix. Corpus qđ corrūpitur aggrauat animā z terrena zc. Et iō ad hoc qđ anima nostra diligat dñm non est q eleuet ad cogitandum et cōtēplandū celestia z dr Isa. lij. Ecce seru⁹ me⁹ intelligit z exaltabitur z eleuabit et sublimis erit valde. In figura huius dicitur Leui. xxiij. q sacerdos debebat lauare faculum spicarū corain dño vt sit acceptabilis. collectio multarū spicarum vocatur fasciculus et significat coz humanum per caritatem cum deo et proximo colligatum Cant. j. Fasciculus mirre dilectus meus michi Iste fasciculus deb3 eleuari coraz dño per cōtēplationem et deuotā orōnē q2 orō scđ3 Greg. nichil aliud ē q̄ quedā eleuatio mētis i deuz al's iste fascicul⁹ nō erit acceptabilis coram dño. Ecōtra sūt multi q̄ eleuāt coz suum nō ad dei contēplationez sed mundi elationem ps. Uidi ipiū exalt. zc. Unde sūt homines illi q̄ magis eleuantur in superbiam scilicet clerici promoti et ditati de beneficijs ecclesie postq̄ ei sunt pleni bñficijs z diuitijs alios despiciunt et contemnunt. De talibus dicitur. Osee. xiij. Adimpleti sunt et eleuauerunt coz suum et obliti sunt mei. Quidā trufatoz in quadā magna curia petebat q̄d eēt solēni⁹ mandatum de mūdo alius trufatoz dixit sibi q clerici z religiosi solēnius mentiunt q̄z hoies mūdi. nam sacerdote dicente in missa sursum corda illi cantando z audiente pplo solenniť mētiūtur. d. habem⁹ ad dñm cū tamen totū coz suum habeāt ad mōdū tales hñt formidare q scribit dañ. v. Ubi dr q qñ eleuatū ē coz nabu. z spūs ei⁹ obfirmatū ē ad supbiā deposit⁹ est de solto regni sui. ¶ Tertio coz nřm d3 a carnis et mundi desiderijs eleuari seruite zc. q2 soli deo deseruiendum est non mundo nec carni quia mat. vj. dr q nemo potest duobus dominis seruire. s. oppositis: aut eñ vnū adio habebit et alterū diliget aut vnū sustinebit z alteruz cōtēnet q2 ñ potestis deo seruire et mā mone rō ē. q2 coz hūanū dispsū circa pl'a diligibilia non p̄t ita intē se diligere nec ita attente seruire cuilibet sicut vni soli maxie qñ sūt contrarij. z diuersi sicut pctm̄ d3 et dya⁹. greg. Impat⁹ q̄cq̄ inuenit ad singula cū 9fusa mente diuidit ad mlta ergo de⁹ z pctm̄ vl' dyabolus sunt duo 9trarij dñi et oppositi. iō pctōr est q̄ seruit diabolo: quia qui facit pctm̄ seruus est pcti impoŕe est q grate seruiat deo ergo dimisso diabolo in sanctitate et iustitia seruiamus illi. Luc. j. quia isti obligamur sicut dño a quo habemus

omne bonum nostrum Matth. iiij.
Dominum deum tuum ad orabis
et illi soli servies. Qui nobis conce
dat qui sine fine etc. ¶ Dñica. xix.

DEponentes menda
cium loquimini veri
tatem vnusquisqꝫ cum
proximo suo Ephe. iiij.
Frequenter cogno
scitur de homine per
loquelam vnde sit. vnde dictū fuit
petro Mat xxvi. Loquela tua ma
nifestū te facit. et Joan. iij. Qui de
terra est de terra loqꝑ. Per hunc
modū possunt cognosci filij dei per
tinentes ad regnum et filij diaboli
pertinentes ad modum veritatem
persequuntur et mendacium dili
gunt. Rō est. qꝛ mundus et ea que
mundi sunt acquiruntur ꝑ menda
cia et non per veritatem. Unde dia
bolus mundum istum primo acq
siuit ꝑ mendacium qñ dixit Gene.
iij. primis parentibus nequaꝗ̄ mo
riemini q̄ occōne mulier peccauit
et virum peccare fecit et sic diabolo
subiecti fuerunt et ꝑ eos totus mū
dus nunquid adulatores menda
ces magnis prelatis et principibus
assistentes ad libitum impetrāt ꝙ
volunt hoies vero veritatis q̄ ve
re pauci sunt repelluntur et ab ho
minatioi habentur scitis rationē
ecce equus scabiosus bñ ꝑmittit ꝙ
vngatur sed nō quod strillet men
dax adulatio vngit ꝫ veritas stril
lat et pungit iō pctōres hui⁹ mundi
in oi statu qꝛ in multis scabiosi sūt
id est minus sani in moribus dili
gunt adulatores mēdaces q̄si eos
vngentes tales obtinent q̄cq̄d vo
lunt ꝫ veraces q̄si pungentes odio
hi sunt vñ. Señ. in quadā epl'a Di
uites cum oia habeant. vnū tamen
cis deest. scꝫ q̄ verū dicat si ei i cir
culū potentis hois feliciisqꝫ ꝑueni
aut ꝟitas aut amicitia ꝑdēda est
hec sunt facta diaboli primo et imi
tatorū ei⁹ secundario dꝫ⁹ ꝑt dici il
lud. i. Joan. viij. Uos ex p̄re dyabo
lo estis et veritas in vobis non est
cū loquitur mendatiū ex ꝓpriis lo
quiꝑ qꝛ mendax est et p̄r ei⁹. i. ad in
uentor mendaciū ꝫ econtra filij dei
ptinentes ad regnum abhominā
tur mendaciū et veritatē diligunt.
Intersignia et coniecture quas ali
quis ꝑt hr̄e d̄ salute sua hoc ē vnū
ꝑ̄ncipium qñ ꝟitati congaudet ve
ritatē tꝫ in dictis et factis cui⁹ rō
est qꝛ salus nostra ꝯsistit in cogni
tione veritatis sed illud Thiṁ. ij.
Uult nos homines saluos fieri et
ad agnitionē veritatis venire et iō
quasi quodam pignus et arram sa
lutis sue hꝫ q̄ amator est veritatis
hi filij sunt dei vñ aug. sup Jo. si
cut de⁹ paꝑ q̄si filium genuit ve
ritatē sic dyabol' laps⁹ q̄si filiū ge
nuit mendacium Jo. ij. maiorē hoꝶ
nō habeo gratiam q̄ꝫ vt audiā filiū
meum in veritate ambulare et si qꝛ
filij et heredes iō et heredes sumus
vite eterne monet nos Apl'ꝫ tene
re cōditiones filiorū dei q̄s expri
mit in verbis assūptis. Deponētes
etc. vbi tria facit Primo monꝫ abijce
re ꝙ inficit deponētes mendaciū.
Scdo eligere ꝙ ꝓficit loq̄ veritatē
Tertio diffundere cui proficit vn⁹
q̄sqꝫ etc. Q̄ꝫtum ad primum sciendū
ꝙ loquēdo spūal'r vna de maiori
bus infectionibus q̄ sit est menda
ciū sicut em̄ in porco lingua infe
cta designat īfectionē totius corpo
ris sic in homine ꝟbū infectū mēda
cio et consuetudine mentiendi desi
gnat infectionem totius corporis

quia vt dr̄ Eccl. xvij. Uerbū exco gitatum ostendit hoīs cor ꝛ q̄ ni chil infectum vel inquinatū intra bit in regnū celoꝝ: ideo a volētib⁹ intrare deponendū est mēdaciū q̄ in fecti eo nūq̄ītrabūt. De hoc dr̄ Apoc. vlti. foris canes et venefici ꝛ oīs q̄ amat mēdaciū vbi tāgunt tres species pniciosi mēdacii: que impediūt ab ingressu regni celoꝝ mendatii detractionis canes adu lationis venefici ap.pbationis. ꝛc. vn̄ ꝛ oīs qui mēdaciū detractiōis insinuat noīe canū. Canes eñ la trāt ꝛ mordēt sic detractores non cessant latrare cōtra gratias alioꝝ ꝛ mordere studiū eñ eoꝝ est falsa īponere: audita cū augmēto referre bona manifesta innuere bona in mala cōuertere. Isti sunt canes imo peiores canib⁹ canes eñ non mordēt illum q̄d primo lambunt: sed aliquid detractores vt fortius mordeant prius lambūt. pmo enim dicūt aliqua cōmēdabilia vt videatur ex cōpassione loq̄ vt magis eis credatur ꝛ sic quasi lambunt ꝛ vngunt ꝛ postea aduersatiue amarissime mordent subiungendo pessimam detractionē similes quibusdam minutorib⁹ q̄ locū pcussionis primo vngunt et postea pungunt vsq̄ ad sanguinem. Applica de talibus dr̄ Bern̄. sup Canti. Uideas a detractore alta premitti suspiria sicq̄ cū grauitate quadā: et tarditate vultu mesto demissis suspiriis voce plāgenti egredi maledictionē tanto quidē psuasibiliorem q̄to credit ab his q̄ audiūt corde inuito ꝛ magis condolentis affectu q̄ maliciose proferri. hij sunt canes q̄ maliciose mordent. Philippen. iij. Uidete canes q̄ maliciose soluunt vnitatem et amicitiam inter homines. Aliud est mendacium adulationis quasi inimicus cum dicitur venefici. Uenena virtutū sunt vicia illud igitur q̄ prestat fomentū seu nutrimentum vitiis est veneficium virtutis talis maxime est adulatio. Sicut enim dicit Petrus Rauen̄. in quodam sermone. Uitiis semper seruitium blandimēta: virtutib⁹ vero austera ꝛ fortia sunt amica et causam reddit beatus Augustinus super ps̄. xi. Adulantium lingue animas alligāt in peccatis delectat enim facere ea in quibus non solummodo metuitur reprehēsor: sed etiam auditur adulator: et ideo comparatur oleo. In psalmo. Oleum peccatoris non impin. caput meū: quia sicut oleum prestat flamme fomentum: sic adulatio prestat fomentum estuantibus desideriis vitiorum. Unde Beda super lucam. Peccati meretrix est adulatio que sicut oleum flammis: sic in culpa ardentibus solet admi nistrari fomentum adulatio inter proditiones computari solet. Legitur. ij. Regum. xx. q̄ Joab tenuit amasam quasi deosculans eum: porro amasa non obseruauit gladium q̄ habebat Joab percussit eum in latere et infundit in testina eius in terram ꝛ mortuus est. ¶ Nota historiam et applica: sic adulator quasi osculatur dum blanditur et adulatur: sed reuera interficit dum eum q̄ laudat in peccato permanere facit tantum q̄ intestina eius infunduntur in terram id est feditas peccatorum eius per infamiam propalatur. Beatus qui non audit, vel saltem nō exaudit talem linguam veneficam id est vene

num mortiferum ꝓpignantē:vt ſicut dicitur in p̄s. Si admodum la pidis ſurde que non exaudit voces incantantiuꝫ:et venefici incantantis ſapienter. Señ.in epiſtolis blādeloquentem agnoſce tuū laqueū eſſe.habet enim ſuū venenꝫ blāda locutio. Leuiti.ij. Prohibetur mel offerri in ſacrificio dñi:ſed lac p̄cipiebatur offerri:quia ſal eſt mordificatiuū:ꝛ ꝑſeruat a corruptione ꝑ quod ſignatur correctio ſacratiſſima acceptabilis dño. Sed mel adulatiōis abhoiatio dño labia mūdana. Tertium mendaciū eſt approbationis:quod notatur cū dicitur Omnis.ꝛc. Sunt eñ aliqui, q̄ nec alijs detrahūt nec alijs adulantur tamē talia libenter audiunt nec reprehendunt:ſed diſſimulant. Et hi amant mēdacium: ꝛ aliquo modo faciunt quia ſicut dicit Glo.ſup illud ꝓuerb.xſ. Uentus aquilo diſſipat pluuias:ꝛ facies triſtis linguā detrahentem. Si hylari vultu detrahentē audieris:tu illi das fomētum detrahendi. Si vero triſti:vt quidā dicit nō libenter dicere:qd̄ didicit nō libēter audire:ideo dicit btūs Ber. Dettrahere vel detrahētē audire quid hoꝝ dānabilius ſit non facile dixerim:q̄ libens auditor occaſionem dat detrahendi:cū eñ ſagitta vulnerans ſit lingua detractoris:ſicut ſagitta miſſa contra duram materiam nō infigitur ſed quandoq; reuertitur in mittētem. Sic verbum detractoris debet ab auditore dure recipi:ꝛ cum indignatione repelli. Sed hodie ꝙ̄ plures ſunt qui libentiſſime talia audiunt:et maxime illi qui ſunt in poteſtate conſtituti :et implent illud Biere.viij.a ꝓpheta vſq; ad ſacerdotem cuncti faciunt mendacium:ꝛ quia ſcriptū eſt vlti.ꝓuer. Princeps qui libenter audit verba mendaciū oēs miniſtros hꝫ impios. Ideo in curijs magnatum et principum regnat impietas ꝛ iniquitas per mendacia. Hę ſunt ſpecies mendacioꝝ que excludunt a regno celoꝝ. Uñ Apoca.xxi. Non intrabit in illū q̄d coinquinatum:ꝛ abhominationem faciēs.

¶ Quantū ad ſcðꝫ nota ſicut dicit Augꝰ. Sūma religio eſt imitari quē colis:vult dicere ꝙ ſūma religio cuiuſlibet xp̄iani eſt imitando xp̄m. Xp̄us fuit p̄co veritatis. Uñ ad hoc natus fuit Jo.xiiij. In hoc natus ſum ꝛ ad hoc veni in mūdū vt teſtimoniū perhibeaꝫ veritati. fuit etiam pugil veritatis. Uñ et ꝓpter eam paſſus eſt Jo.viij. Uultis me interficere hominē qui veritatem locutus ſum vobis quid audiui a deo:ergo ſumma perfectio eſt tenere veritatem ore:corde.et ope. Ad hoc hortatur nos Sap̄.ꝓuer.iij. Mia et veritas nō te deſerant circundam eas, gutturi tu.et deſcribe in talibus cordis tui. Ubi ſapientia circa veritatē tangit tria ſcðm qd̄ dꝫ cōgrue copulari mia ꝛ veritas libere ꝓpalari ꝛ circunda gutturi tuo. Tertio firmiſſime radicari ꝛ deſcribe.ꝛc. Quātū ad primū nota ꝙ cū ꝑ verbuꝫ nō ordinet ad proximū cui ex charitate tenetur:verbum veritatis intantū eſt neceſſarium:inquantum eſt vtile proximo:quod eſt dupliciter: vel inſtruendo ignorantem vel corripiēdo delinquentem:ꝛ quia hec ſunt opera mie:ideo veritas debet habere ꝓ comite miam.mia enim et veritas non te deſerant hec, veri=

tas eruditionis et correctionis q̄ tus sit misericors: tñ deseritur q̄n= q̄ ꝓpter defectum audientis: qui male recipit. frequēter em̄ medici na vtilis nō ministrat a medico q̄ eā abhorret infirmus. Sic veritas misericors quātūcūq̄ vtilis: tñ ta= cetur ab aliq̄bus ꝓpter hoc q̄ au= dientes quib9 tñ vtiles essent egre fuerunt. Est em̄ veritas sicut aqua benedicta: ad quam recipiendam homines deuote se preparant in= clinato capite remoto caputio est quando datur eis in copia vertunt faciem: ꝛ opponūt manus: sic multi cum magno desiderio et magna deuotione videntur exquirere ve= ritatem: ꝛ dicūt q̄ homo veritatis debet adorari: et poni in capsa. Sz q̄n inueniunt q̄ dicit veritatē q̄ eos tangit auertūt faciez. ij. Thim. iiij. A veritate quidā auditū auertūt: et opponunt manus: q̄ q̄n q̄ facto nocent dicentibus veritatē hodie impletū est: quod dixit statua in ꝓ uincia. Tempora mutant: hoies deteriorantur: et si quis verū dixe rit capitur ꝛ frangitur. Scriptuz ē Ueritas corruit in plateis. Ysay. lix. quāto eleuabit vere nescio. ij. Esdre. iij. dicitur. Super oīa vin= cit veritas. Istam victoriam vero habemus in presenti: expectemus eam in futurū: q̄ scriptū est Eccl. xxvij. Ueritas ad eos qui operan tur illa reuertetur. Et ideo nō est dimittēda: q̄uis in presenti reddat hoiem minus gratum: sed est libe re ꝓpalanda. Unde dicitur circun dat eam gut. t. Non potest esse pul chrius ornamentum in ore hois q̄ verbum veritatis ꝛ mie seu pieta= tis: et ratio est. quia ea que sunt in voce sunt signa eorum que sunt in mente aut sunt intellectus: cuius ornamentū et pfectio est veritas: ꝛ affecus cuius ornamētū ꝛ pfectio ē pietas: ꝛ ideo verbum veritatis: ꝛ pietatis sunt signa pfecti hois. Hi sunt duo fruct9 lignoꝝ paradisi scie tie: quidam boni et mali veritas: vite vero pietas q̄ scdm apostolū ꝓmissionē habere vite que nūc est et future: ideo Sap. ꝓuerb. viij. ve ritatem meditabitur guttur meū. ꝛ labia detestant impium. Et quia ex abundantia cordis os loquitur Ideo ad hoc vt veritas libere ꝓ= paletur oportz q̄ in corde firmiter radicetur: qd̄ innuitur cū subditur ꝛ describe. ꝛc. Ubi notandum q̄ in pargameno male raso et non bene purgato a carnositate nō bene scri bitur. Sic cum deus vult scribere in corde alicuius veritatem de se ipso: puta q̄ debet humiliter viue= re: talis quando cogitat q̄ est de magno genere: et q̄ non decet talē personam tanti generis viuere in statu humilitatis: et sic carnositas pargameni: id est cordis impedit eum ne recipiat hanc scripturam ita eodem modo est de aliis virtu tibus. Purgādum est ergo ab om ni carnositate: vt in eo melius pos sit scribi veritas vite. Quantū ad tertium nota q̄ sicut dicitur. Ecclesis. xiiij. Uni cuiq̄ mandauit deus de proximo suo: et sicut in ꝓ ximo sunt duo. s. corpus et anima inter que anima ꝓualet. Sic plus tenemur subuenire proximo indi= genti quo ad animā q̄ quo ad cor pus. vñ Grego. in homel. maius ē aiam ineternū victurā verbo vite reficere: q̄ ventrē moriture carnis terreno pane satiare: ꝓpter quod sicut elemosyna cadit sub prece

pro tēpore necessitatis scđm illud
Ambr. pasce fame morientem. &c.
sic e'euat' panis spiritualis verbi
dei tēpore necessitatis qñ speratur
correctio delinquentis cadit sub
precepto. vñ Aug. ad Hie. q̄ verita
tē occultat: ⁊ qui ꝓdit mendatium
vterq; reus est ille q2 prodesse nō
vult ille q2 latere desiderat: ⁊ ideo
dñs dicit p Zach. viij. Loquimini
veritatem vnusquisq; cum proximo
suo. Rogabimus. &c.

¶ Item de eadem.

Venit in ciuitatē suam
Math. ix. bonus dñs
⁊ fidelis venit ad libe
rādū ciuitatē suā im
pugnatā ab hostibus
et obsessam maxime
quādo requiritur sup hoc ⁊ rogat
Figura. Josue. x. habitatores vrb.
Gabaon. obsessi miserunt ad ie sue
di. ascende cito: id est libera nos
ferq; predam q̄ statim venit libe=
rans eos spiritualiter ciuitas ob=
sessa est persona in mundo posita.
iiij. Regū. xxv. Caldei obsidebant
in circuitu ciuitatē vocat' aūt per=
sona ciuitas obsessa. cuius ratio ē
in ciuitate obsessa maximū pericu
lum ⁊ intranea diuisio ⁊ dissentio:
maxime qñ pars inferior sicut po=
pulus q̄ꝫ regi diuidit ⁊ insurgit
cōtra superiorē q̄ꝫ p̄esse ⁊ regere
tunc enim dimittunt regē suū tra
dentes ciuitatē aduersarijs. Fig.
ij. Paral. x. de populo q̄ contra ro=
boam: eius aduersarium recepit ⁊
ciuitatem hierusalē in manu eius
tradidit: iō dicit. Sapi. Eccl. xxvj.
a trib9 timuit cor me. &c. delaturā
ciuitatis ⁊ collectionē popl'i. i. cspi
rationē ⁊ cōtentionē populi cōtra
suum rectorē vel dñꝫ vñ sequitur d
latura. i. proditio et traditio ciui=
tatis: quilibet nostrum est ciuitas
habens partem inferiorem carnē
et superiorem: scilicet spiritum iste
partes inuicem contrariant: ⁊ mu
tuo aduersantur Gal. vj. Caro cō=
cupiscit aduersus spiritum: ⁊ spiri
tus aduersus carnem hec enim in
uicem aduersantur inter ista ani=
ma est superior ⁊ debꝫ regere. Au.
de q̄titate anime: anima est quedā
intelligētia rationis particeps cor
pori gratia actionis data: et Jdiu
sic est q spūs dominatur ⁊ regit ci
uitas nostra: potest impugnari per
temptationis insultum: non tamē
potest capi: per peccati consensum
Econtra quia in multis caro infe=
rior contra animam se erigit et in
surgit. ideo ciuitas eorum capitur
et traditur inimicus: ratio quare
caro insurgit in multis contra a=
nimam est ista quando marit9 pre
ponit ancillam domine sue sibi ma
gis fauendo in mensa: et lecto. &c.
non est mirū: si ancilla contempnit
dominam et contra eam insurgit
Aug. sup. Johā. Spūs deficit vbi
caro requiescit: vt em̄ caro molli=
bus sic aīa duris nutritur illaꝫ blā
da refouent hanc aspera exercent
et quia fere oēs in mēsis: in lectis
blandia mollia: delicata potius eli
gūt q̄ dura ⁊ aspera: ⁊ iō quasi oēs
preferunt ancillam dñe. i. carnem
anime contra quos dicit Berñ. in
sermone. Cur aīam tuam vilipen=
dis: ⁊ carnem ei ꝓponis ancillam
dominari et dominam ancillari
magis abusio est: sic habem9 duo
primum est q dominus fidelis: ve
nit liberare ciuitatem obsessam. ij.
q in mundo isto est ciuitas obses=
sa. ideo xp̄us de quo dr. Coun. iij.

Fidelis est dñs q non patietur vos temp. vltra id q potest; q cito tpe obsidionis vocatus fuit statim ve nit sicut dicũt verba pposita venit ꝛc. Ubi tangũtur tria circa aduētũ hui⁹ liberatiõis primũ est accessus optate visitationis venit infirmus laborãs in extremis nõ potens ire multũ optat accessũ. ꝛ visitationem medici p quē sperat et põt curari. anima pctõris laborat in extremis. Mat. v. filia mea in extremis ē. cu ius rõ potest esse infirmũ diuitē qñ q circunstant persone multe pro q bus tm̃ laborauit diuitias acquirē do congregando q propter hoc in firmitatem incurrit et q̃diu non ti metur de morte circunstantes in firmum videtur diligere assisten do consolando ꝛc. sed quando infir mus tantum appropinquat morti q non est spes de euasione iam la borat in extremis. q primo videbã tur eum diligere eo relicto currũt ad spolia archas: et cophinos om̃ia rapiunt et furantur de anima non curantes sic quidã diligunt tm̃ pa rentes et amicos q pro eis incur rũt morbũ peccati de bonis eccle sie eis thesaurizando et eos super flue ditando petrus Rab. diuitie in qd accumulantur diuitib⁹ et non ē qui respiciat pauperē: ꝛ mendicum heliseus vasa vacua implebat ꝛ de ficientib⁹ oleum dedit hodie vero contempnuntur vasa vacua et ple na sup implentur verum est q isti collaterales diuitum ꝛ magnatum qñ vident eos infirmos non tamē periculose pretendunt se eos dili gere assistendo multiplr seruiendo sed qñ vident eum non posse euade re in extremis laborantem relicto eius corpore et anima currunt ad luctum ꝛ ad spolia. figu. luce. x. de illo qui incidit in latrones dicitur q de spoliauerũt eum et abierũt se miuiuo relicto. Nota de epõ me ten. bonis omnibus spoliato anul lo violenter cũ digiti excocoriato amoto peccator igitur sic in extre mis laborans debet optare aduē tum celestis medici ad curationē anime dicens illud. Mat. v. Ueni impone manū tuã vt salua sis. In curatione que fit per ligaturã vul neris vel oportet q appropriet vel apponat manum illi qui solus scit ꝛ potest facere huius ligaturam fi gu. Luce. v. Samaritanus saucia to appropians alligauit vulnera eius. sol⁹ dei filius non aliqua crea tura sciebat et poterat facere ligã turam ad perfecte curandum fra cturam peccati alligationem ad li gnum rectum et inflexibile autem alligetur ligno curuo et flexibili nunq̃ sic curabitur quin remane at aliqua curuitas seu claudicas lignum scientie ibi est lignũ flexi bile et curuabile ad peccatum co rinth. viij. scientia inflat. Ideo nõ facit rectum sed tumidum et gil bosum ysodorus. de summo bo no pluralicq accepta scientia litterarũ non ad dei laudem sed ad gloriam suam vtuntur dum ipsi extollun tur et ibi peccãt vbi peccatum e mendare debuerint. In figura hu ius primi parentes peccauerunt in ligno scientie q erat ipsis inhibi tum. Geñ. ij. de ligno scientie bo ni et mali ne comedas. Propter hoc lignum scientie dicitur li gnum boni et mali. Sed lignum rectum lignum inflexibile ad ma lum est lignum vite in medio pa radisi id est dei filius secunda

p sona trinitatis modo prophete et omnes sancti precedentes xpm nō poterāt fracturā curuitate pecca ti curare: qr solū alligabat hoīem ligno scientie predicando docendo. Solus xps scit et potest huma nitatē alligare ligno vite idest dei tati sue: ideo ad curandū fracturam peccati oportuit q veniret et manum apponeret, pter q dicit de ipso. Luc. iiij. Singulis manum imponens vt eos curaret. Bernardus in sermone. Uenit medic9 ad egrotos: redemptor ad venditos: ad errantes via, ad mortuos vita.

¶ Secundo tangitur ingressus pa rate habitationis. In ciuitatem: volens obtinere dñium alicuius regionis, et fugare aduersariū. Primo si potest debet occupare locū fortiorē: sicut castrū vel ciuitatem qr capta ciuitate pricipali faciliter suburbanum capitur. id est obedit.

¶ Figura paral. xi. Dauid primo cepit arcē syon que est ciuitas. dauid. et sic fugauit hostes et oīa sub urbana hierusalem occupauit. Xps venit vt (sicut iustū est) in hoīe dominet: et eiciat inimicū. Joan. xi. Nūc pnceps hui9 mūdi eiciet foras: ideo xps venit in ciuitatē: i. in partem hoīs superiorē et fortiorem: scz aīam vt mediante anima dñet in supbio id est in corpore qd deb3 esse superbiū anime. i. subiectū legibus et regiminib9 anime. Joh. iiij. Uenit Jesus in ciuitatē samarie: samaria interpretat dñium custodiēs: qr anima db3 esse ciuitas custodiēs dñm. Sed nota ad hoc q dñs in ciuitate maneat et quiescat non sufficit custodia ciuitatis in se imo op3 ei9 suburbia custodire qñ qz eñ hostis videns se de ciuitate expulsum habitat in suburbiis. Uentus eleuat fauillas et scintillas ita q cōburunt turres altissime et pars superior ciuitatis: et sic eiicitur dñs et fugat. Sic demon videns d ciuitate aīe expulsum et ibi habitare xpm si permittat manere in suburbiis. i. in sensibus corpis ibi ascendit ignē concupiscentie p aspectus incautos et impudicos. etc. Isto modo dum homo nō aduertit scintilla. i. concupiscentia que videbatur modica: agitata vento tētationis intantum crescit et ascendit q superiorem partem anime. i. rationē et voluntatem comburit et inde xpm expellit. Eccle. xi. a scintilla vna augetur ignis. et ab vno doloso augetur sanguis. Cōtra hoc habetur optimum remedium. In scriptura Judith. xx. legitur q accedens Abimelech iuxta turrim pugnabat fortiter: et appropinquans hostio ignem supponere nitebatur: et ecce mulier vna fragmē mole de superiaciens illisit capiti Abimelech: et confregit cerebrum eius. Sic recte est demon accedit ad turrim fortem. i. aīam fidelem vt ipsam capiat et expugnet appropians autem conatur ignem apponere: id est cōcupiscentiam subtus in corde et in carne inflammare et sic totum cōburere. Isa. xi. Subt9 gloria eius succensa ardebit quasi cōbustio ignis vult dicere, ppheta Sicut ignis pmo occupādo partē domus inferiorē postea comburit superius mentem. Cōtra qd est remediū caput Abimelech. i. principiū tentationis demonis fragmine mole pcutere. i. pondere diuini timoris refellere: qr Eccli. j. dicitur Timor dñi expellit omne peccatū

Cassio. sup illud ps. Seruite dño in timore. Breuis et plena coniunctio qua dño amabili timore seruitur naz sicut remissa securitas culpas admittit ita timor desiderabilis delicta simpliciter excludit.

¶ Tertio tangitur excessiue monstrate dilectionis/sca. Rex non potest monstrare maiorem excessum dilectionis alicui ciuitati q̃z adoptando eam in suam veniendo ad eam sicut ad suam precipuaz et regalem. Ciuitas enim precipua et regalis habet plures gratias et liberalitates .i. Mach. ij. dicitur Hierusalē erat ciuitas regularis xp̃s venit ad ecclesiam sicut ad ciuitatem suam quam non solum inhabitauit sed etiam edificauit .i. Reg. vij. Domum autē suā edificauit ideo non solum ditauit eā gratijs et libertatibus immo etiam omnes ad ipsam modo debito venientes. Dicunt experti q͏ rege intrante primo ciuitatem regalem solenniter cum corona omnes ꝓfugi et banniti possunt intrare cuz eo. et ipso facto reconciliati sunt nota solū ciuitati sed etiā toti regno vñ ad omnes regni libertates et grãs admittũtur. Sic xp̃o intrante ecclesiam cū dyademate humanitatis quo coronauit eū mater sua ꝟgo beata. Peccatores primo ꝓfugi et banniti reuocati sunt et in ecclesia cōgregati. Sicut de ipso ꝓmiserat ysa. x. Leuabis signuz et congregabis ꝓfugos israel et dispersos iuda colliges a q̃ttuor plagis terre: reuocantur autem peccatores non solum ad ecclesiam ꝓximam sed etiam ad p̃riam celestē Unde tunc implebitur illud Eccl. Ibit homo in domum eternitatis sue verum est q͏ illi qui sic reconciliantur intrando cum rege opz vt dr q͏ teneant se ad equū regis vel immediate vel non multum longe: equ⁹ q̃z xp̃s ꝓ nobis pugnaturus ascendit fuit crux. Ephe. ij. Per crucem interficiens inimicitias. Ideo si volumus intrare cuz eo debemus equū eius .i. crucem cōtingere et si non possumus immediate mortem eius exemplo sustinendo tñ mediate aliquam penitẽtiam faciendo. Mat. xvi. Si quis vult post me venirẽ abneget semet ipsum et tollat crucem suam et sequatur me. ꝛ Jo. viij. dicitur. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sz habebit lumen vite quod nobis concedat Jesus ꝛc.

¶ Dñica. xx.

Multi sunt vocati pauci vero electi btũs hieron dicit q̃d timor ē custos ꝟtutũ sz securitas ad lapsum. Ratio est q: securitas est apiens portā hostibus. Nō figurā .i. Reg. de Misibosech et ei⁹ ācilla. Nota historiam ꝛ applica sz timor est custos claudens portam hostibus sicut custos semper vigilans tenens clauem ꝛ nullũ permittens itrare. Beñ. super cantica in veritate didici nichil efficatius esse ad gratiā ꝓmerendaz conseruandam et recuperandam q̃z non alta sapere sed sẽper timere. Ideo sacra scriptura vbi ponit verba securitatis ꝛ ad securitatem inducentia statim timorem adiungit sicut patet in verbo preassumpto domini Multi ꝛc. quia primo ecce securitas. Multi sunt vocati Sz ecce timor Pauci ꝛc. q: pauci sunt qui saluantur. Ubi notãt tria

primo bñficium diuine gratie nos in omnib⁹ preueniētis. Uocati sūt quia siue bonum siue malū fugias nihil valz nisi gratia dei preueniat: Secundo solatium die mie metuz incutientis pauci vero ꝛc. Prio ergo ostenditur bñficium diuine grē nos pueniētis. Uocati Dicit apl's quos vocauit ꝛc.: De ista grā nos pueniente dt btūs Pe. in cañ. sua. Deus ois grē vocauit nos in eternam gl'iam scilicet modicum. p.

Ubi notandum ꝙ aliter vadunt ioculatores ad festuz et aliter viri honesti qꝛ viri honesti non vadunt nisi vocati sed aliȷ̄ se ingerūt nō vocati spiritualiter ad festuz paradisi ꝛ nuptias perpetuas nunꝗ̄ incumbunt nisi honesti ergo non omnes erunt vocati ergo vocauit nos in vocatione excluduntur quatuor cōditiones propter quas solent viri honesti festa mūdana ꝗ̄tūcunqꝫ solemnia refutare.

¶ Prima est qñ festum ē nimis carum sicut ē festuz communiter mercatorum quorundam hospituz qui in principio conuiuiȷ̄ letant trahūt conuiuas sed in fine stricte computant sed respicias festum ad ꝙ mūdus te inuitat multum constat.

Nullū eēt festum charū cuilibet si in fine et exitu festi omnibus spoliaretur que haberet vel interficeretur vel puniretur ita ꝙ oporteret eum emouere omnia que comedit: sic facit mundus in fine omnibus te expoliat non solum fortuitis sed naturalibus sed interficit non soluz morte sanctorum preciosa: sꝫ morte peccatorum pessima. sicut morte gehenne. vel punit tātuz cor per contritionem ꝙ oportet totum euomere per confessionem ꝛ elemosinarum largitionem. Figura de Labam qui vocauit Jacob: ꝛ in fine voluit eū captiuare: nisi dñs terruisset. Sed festum ad quod deus vocat nos gratis est sollennissimum. in omnibus oppositum festo mundi. Et nihil constat ꝙ nobis ostendit petrus cum dicit. Uocauit Ideo carum est magnus valor. ꝙ deus te inuitat ꝙ emi non potest. ideo gratis dat quid est bona vita nisi gratia xp̄i vocauit me per gratiam suam.

¶ Secunda conditio est quādo festum durat parum fatuus reputat homo sollicitatus de festo ꝙ paruz durat et male cuilibet accidit communiter sic est si spicas festuz mūdi. Figura de aman qui gloriabat quia fuerat solus inuitatus a regina hester. ꝛc. parum durauit ꝛ in fine male sibi accidit qꝛ suspens⁹ fuit. Exemplum de diuite epulone sic diabolus nititur ꝗ̄tuz potest hoīes ad festa huius mundi corporalia inuitare: quia per illa hominē habet quia crapula et cibariorū habundantia rōēz obfuscant exemplū de primis parentibus Unde Grego. in moral'. Epularum habundātia ē supflue visiōis et vanitat; iocu lorum astutia ꝛ materia omnium malorum. Sed festum ad ꝙ nos in vita xp̄s est perpetuum ꝛ multū durat qꝛ in eternam gl'iam in eternum et vltra.

¶ Tertia ꝯditio est qñ societas nō est grata. cum socio enim tedioso nihil placet Uñ de societate onerosa dici solet Uīr mihi ꝙ portem turrim plumbeam sup collū: sed cū societate grata homo non pōt parꝫ hr̄e. societas mūdi ideo nō ē grata qꝛ stat in caro ad festū mūdi ē pin

pta mundus ad lucrum demones ad suppliciũ. Sed societas ad fidẽ dei est gratissimuz: q in xpo iesu: vbi nõ erit nisi dulcedo deuotiõis. Xps cuz leticia p pena: quia Jesus Et cum isto nomine oĩa amara sunt dulcia vsq3 a martyribus oĩa difficilia sunt facilia. Exemplum de magdalena q̃ vnguentũ effudit Ambro. Omnib⁹ oia factus est nobis iesus xps. Si queris vitã salus est. si cibuz panis est si via lux est. Gustate ergo ⁊ videte: q̃ suauis ⁊c. Petrus gustauit in transfiguratiõe ⁊ tot⁹ absorpt⁹ est ex dulcedine: intm̃ q̃ hic viuẽs in gr̃a cõtinue petebat dissolui ⁊ esse cũ xpo Quis ḡ sepabit nos ⁊c. q. nul lus. ¶ Quarto est qñ via est nimis longa cũ dicit. Modicũ. p. q. d. Nõ est nisi vn⁹ modicus pass⁹ q̃ est pass⁹ ad litteram. sicut alimentũ non est sub forma lactis nisi prius fuerit sub forma sanguinis puri ⁊ mũdi. ¶ Item nec homo pfect⁹ nutrit⁹ cũ sanguĩe mẽstruali. nec organizatus nisi pri⁹ fuerit ⁊c. xps nec hinc dulcedo lactis diuine glĩe vel cibi delectat nisi p sanguinẽ tribulationis: id modicũ. p. passio respectu⁹ p̃mij passiones hui⁹ mũdi sicut terra est modica respectu celi. ¶ Scdo tangit solatiũ diuine mie: nullũ excipiẽtis. Multi. i. oẽs null⁹ excluditur indefinita hic equipollet vli. In Luca scribit. Homo quidã fecit cenã magnã ⁊ vocauit multos. Ubi tangunt tria necessaria ad p̃ueniendum ad cõuiuiũ paradisi. ¶ Primũ est ɔformis habit⁹. Hõ q̃dam. sicut legit in euangelio. Nullus legit fuisse exclusus a nuptijs nisi ille q̃ non habebat vestez nuptialẽ. Charissimi xps induit carnem nr̃am in more indumenti habitu inuentus vt homo dt Aplus. Sic pastor induit pellẽ ouiuz vt ad ipsum oues familiarius accedant. Iste autem habitus nuptialis q̃ induit christ⁹ in die desponsationis nature humane in thalamo vteri virginalis. Agnosce ergo xpiane dignitatem tuam et diuine consors nature noli dignitatem in veterem cõuertere vilitatem. j. Ro. dr. Quare dimisisti hominẽ ⁊c. ad litteram homo factus est ad imaginem ⁊ similitudinem ⁊ habitus iste. s. hoĩs deturpatur dupliciter vl̃ q dissipatur vl̃ quia detrũcatur propter q̃d libz istorũ veste nuptiali spoliat q̃d declarat satis pulchre. j. regũ. Ubi dicit q̃ rex Dauid non permisit intrare Jerusalẽ nuncios quorũ barbam raserat rex Amon. i. diabol⁹ ⁊ detrũcauerat vestes vsq3 ad nates. De quolibet nostrum stragulatam vestem facit sibi. id est variam vel nouam q̃tũ ad rõnez ⁊ sensualitatẽ Sic xpus nõ per mittit intrare nũcios in Jerusalem celestem quorũ barbez. i. virtutes rasit rex amon: et detruncauerat vestes vsq3 ad nates qñ totalr̃ viuunt nõ scđm rõnẽ sed scđz sensũa. qñ hõ nõ pcipit q̃ dr ⁊c. ille q̃ viuit scđm rõnem ille ẽ homo tenete eum ⁊ ducite caute.

¶ Secundum est solennis apparatus. Fecit cenam magnam hic videtur esse cppositio in adiecto. quia nobiles parum curant de cena magna paradisi. quia nemo virorum istorum gustabit cenam magnam sed qui fuerunt in laboribus: ieiunijs: et mulierijs nunq̃ in delectationibus mundi ⁊ cetera. Illi beati sunt qui ad cenam

agni vocati sunt vbi erit solemnis apparatꝰ in seculis: in ministris in recumbentibꝰ vbi oculus non vidit nec auris audiuit ⁊c. Kmi cadueatis ne scitis de excusantibus ꝙ carnalē concupiscentiā per temporalē substantiā nec vanam iactantiam. sed de toti mundo clausi. Judex excōicatus. ⁊ vocauit mul. i. omnes non solū virgines: q̄r dampnati essent coniuges ⁊ vidue. nec solum martyres. quia oēs confessi dampnarentur ⁊c. sed vocauit mltos. i. oīes quia idē est dn̄s oīm. Kmi regnū dei est sicut quoddam castrū ad quod peruenitur multis vijs. sed scis que tibi esset melior et securior cogitet ergo q̄libet semper esse in termino mortis. ⁊ cogitet mens ⁊ quo ducūt oēs vie: ⁊ delitie mūdane. ⁊ īpossibile erit. quin eligat tutiorem multi venerūt ab oriēte ⁊ Occid. ⁊c. Tertio oñdit iudiciū diuine sententie metum incutiens pauci ⁊c. ad litterā sicut multi currunt in stadio: sed pauci habent brauiū ⁊ multi certant in prelio ⁊ pauci habent coronā. sic in finali iudicio pauci erūt electi a deo sicut dicit Augu. ne simus de multis. sed de paucis agere debemꝰ: ratio autē quare pauci: sunt electi nō est ex parte diuine operationis. sꝫ ex parte nostre vocationis. seu maledictionis. Ubi notandū ꝙ dyabolus vocat nos per modū aucupis auem decipientis. q̄libet auis credit optime cantare ⁊ nō vult nisi sonum ꝓpriū audire. ⁊ ideo auceps quātū potest dulcificat cantꝰ suos ⁊ cōformat cātum suū alijs vt plures capiat sic mētes nostre sunt volubiles ⁊ volatiles per diuersa desideria immūda. Dyabolus vocat cantādo tibi secundū beneplacitum tue voluntatis aliqui volūt diuitias. alij delitias ideo dyabolꝰ perpēdit completionē. t. v. per operationē tuam voluntatem ⁊c. ⁊ ꝓponit tibi illud ad ꝙ magis inclinaris stelle vocate sunt ⁊ dixerūt assumamꝰ Abac. v. Ecce ego quoniā vocasti me. sufficit dyabolo nō offerre omnem modū decipiendi: sed aliq̄s vtpote magis conuenientem tibi vt auceps aui. sed deꝰ vocat per modum medici morbuꝫ curantis: si vis delicias prohibet. Nolite solliciti esse ⁊c. sꝫ pompas vocat per tribulationes. Unde vocaui ⁊ renuisti. ⁊ ideo pauci propter modum diuine electionis. sed peccatores propt̄ modū maliciose elationis. ratio est: columba: q̄ntūcūq̄ indiscreta, q̄n videt illaqueare statim fugit. videmus cm̄ fortiores: ⁊ potētiores illaqueari: et omnes currimus ad laqueum. sicut porcus ad interfectorem. ergo Kmi satagite vt per bona opera vocationem vestram certam faciatis genus electum quia christiani populus acquisitiōis: quia liberi faciatis ergo illud ꝙ dicit quos vocauit hos ⁊ iustificauit hic per gratiam in futuro per gloriaꝫ. Ad q̄ꝫ nos perducat ⁊c.

De dominica. xxi.

Induite vos armaturam dei vt possitis stare. Ephe. sexto Solet dici munitus non est confusꝰ Mathei. vigesimo sexto. Parate intrauerūt cum eo ad nuptias non parate fuerunt confuse. quibꝰ clausa

est ignita. ideo dicitur Ecclesiasti. ante iudicium para iusticiam ita faciebat. Hie. d. siue comedam siue aliquid aliud faciam. semper videtur sonare in aurib⁹ meis illa vox terribilis. hierony. Ueni ad iudicium ꝛ scdm ꝙ negocia sunt diuersa oportet munitionem esse diuersam. Aliter eni munienda est domus in qua est celebrandum. s. li⁹ ꝛ calice. Et aliter dom⁹ obsessa ab hostibus quia muro ꝛ armis scriptura vocat homine domum obsessam. Job. xix Obsederūt i giro tabernaculū meū. Cui⁹ rō est qn domus est obsessa ꝛ tenet ab aliquo dño non dz reddi hostib⁹ nisi prius requisito domino ꝛ auxilio ei⁹: ꝛ ipotest reddi in manu superioris non est tradenda hostibus aliter proditio eēt Spiritualiter quicquid est in nobis totum est foedus. totum tenet ab alio. Machab. vi. Neqꝫ ego spiritum ꝛ animam donaui vobis. neqꝫ singulorum membra ipsa compegi. sed est mundi creator qui formauit hominis natiuitatem: ideo de nobis non sumus proprie domini sed custodes. ideo quādo demō qui nos obsedit insultat domū: nō statim debem⁹ nos victos reddere: sed requirere auxilium domini superioris scilicet dei: ꝛ quādo insult⁹ temptationis in tantum grauis est: ꝙ videt non posse sustinere: tunc domum istam debem⁹ cōmittere in manu dñi: vt ipse foedum suū custodiat si hoc fecerim⁹ ipse domin⁹ fidelis succurret nobis. Corinth. iiij. Fidelis deus qui nunqꝫ patietur vos tempt. vltra id quod po. ꝛc. Et. ij. pet. ij. Nouit de⁹ pios d tempt. eripere: sed scitis qd est. Quidam sunt adeo proditores qui non solum reddunt manū suā in manibus hostiū ad primū insultum. immo ꝙ deterius est: armis suis a deo datis ad sui defensionem offendunt deum ꝛ occidunt seipos offendunt deū Galathe. sexto. Galeam salutis assumite ꝛ gladiū spiritus quod est verbum dei. quia secundū Augustinum. Grauis est verbum dei contēnere qꝫ corp⁹ xpi in lutum proijcere. Luce decimo dicit xp̄s. Qui vos spernit me spernit. Occidunt etiā seipsos. Si enī permitterem me occidi iniuste nolēs me defendere gladio iuxta me posito essem homicida mei. Hebr. secundo. Uiuus est sermo dei: ꝛ penetrabilior omni gladio. Iste est gladius. si dignaris ipsum accipere. ipsum auscultādo: vt per ipsum defendēs te contra demonē: te volentem occidere. ergo gladio tibi pato ad defensionē occidis temet ipsum. similiter Saul qui gladio qͦ debebat hostes ipugnare: occidit seipsum. sed esto ꝙ nec de⁹ turbaretur. Miror quomodo preverecūdia sic audent in sermone garrire. Igitur habemus duo. Primum ꝙ homo est quasi domus obsessa. Secundo ꝙ premunitus non est confusus sicut ergo dom⁹ obsessa munitur armis corporalib⁹ ne capiat sic quilibet nostrum ne capiatur a dyabolo. eget munitione armorum spiritualium. Ideo dicit apostolus. Induite ꝛc. Ubi duo notantur: quia primo debemus habere exterius honestatem conuersationis ꝛ continentie ibi. Induite vos. Secundo interius securitatem conscientie armaturam dei. ¶ Primo dicit: continentia siue conuersatio intelligitur nomine indumenti ppter

apparentiam exteriorē ratio qua re necesse est pulchra conuersatio potest esse macula in facie turpi⁹ sedet ꝛ damnosior est turpius se=det q̄r abscondi nō pōt nec coope=riri/q̄r ex facie tota psona iudicat turpis vel pulchra. defectus in cō=uersatione est macula in facie. vñ macula bene se.dens. Threñ. quar to. Denigrata est sup carbones fa cies tua. Etiam est macula damno sa nō solum quia latere nō potest: sed etiam tota persona iudicatur leuis vel religiosa. immo etiā quia propter cōuersationem multi tra=huntur ad gratiam vel peccatum. Conuersari est alium secum ver=sare. propter quod. sicut cadens in lutum secum trahit aut versat aliū debet ei imponi casus alterius. sic qui per inhonestam conuersatio=nem trahit alium ad peccatū re⁹ est mortis. Grego. Tot mortibus digni sūt quot ad alios mortis ex empla transmittunt et econuerso. Sicut retrahens volentem cade=re est ei causa vite: ꝛ meretur dile ctionem diuinam. Gregorius. Ille apud deum magis in amore est: q̄ ad eius amorem plurimos trahit et ideo sicut domina volens exire domum: contemplatur speculum ne appareat macula in facie. sic p̄=sona volens stare in medio popu=li: in ecclesia vel sermone. debet at tendere q̄ in eius conuersatione nullus defectus vel macula appa=reat. ij. pet. secundo. Conuersatio nem vestram inter gentes haben tes bonam. Ruth. tertio. legitur q̄ Ruth volenti nubere dedit noemi concilium quomodo hoc posset fi e ri di. Lauare. vngere induere cul tioribus vestimentis: ꝛ abscondere in area booz. Booz interpreta=tur in quo virt⁹: ꝛ significat Xp̄m dei virtutē. ꝛ dei sapientiā. Ruth interpretatur festinans significās personam que festinat Christo p amicitiam copulari. Ecce consiliū qualis conuersatio debet esse. Et tanguntur tria que ad conuersa=tionis pulchritudinē requirunt. ¶ Primum est munde viuere: la=uare vngere. ¶ Secundum est re ligiose induere cultio.

¶ Tertium est maturum se gere=re: ꝛ abscondere ꝛ cetera.

¶ Primo dico q̄ requiritur mun de viuere. Ratio est. quia macu=la siue falsitas periculosior est in exemplari q̄ꝫ i alio libro. q̄r ad ei⁹ exemplar debent alij emendari. Conuersatio probi viri debet esse exemplar aliorum. Thimoth. iiij. Exemplum esto fidelium. in ver=bo ꝛ cōuersatione. ideo eius con=uersatio debet esse sine defectu: quomodo fit istud. Ecce pictor vo lens facere imaginem absq̄ macu la eligit in diuersis q̄ sibi videtur pulchrū relinquēs residuū sic ꝛc. ¶ Applica ergo debemus habere conscientiam pulchram et lotam ad exemplum multorum.

¶ Figura Exod. xxx. facies labiū eneum ad lauandum et lauabunt in eo Aaron ꝛ filij eius manus et pedes. Antequā ingrediāt taber=naculum: labium significat vitam diuersorum sanctorum ad quorū exemplum debemus conuersatio nem nostram lauare. ¶ Secundo debemus nos religiose induere. prima. pe. iij. Non sic extrinsecus capillatura aut circundatio auri aut vestimētorū cult⁹. i. excess⁹ ve stiū: ecce q̄ excess⁹ est peccatū. q̄

peccatum est vt ire preter id ad qđ ordinatur sicut dicit Augus. quia cibus ordinatur ad comedendum peccatum est si sumatur propter đ licias tm̄ vestis ordinatur ad honestatem et conuersationem frigoris ideo quicquid aliud est in vestibus pctm̄ est et excessus quia in hoc iniuriatur pauperibus requiritur ꝙ vestis religio. Johānes habebat vestes de pillis camelorum Et Augu. epūs fateor etiam de preciosa veste erubesco.

¶ Tertio debem⁹ nos mature gerere ꝛ abscōdere in arca. Nō quō ericius nō timet qñ ē clausus ꝛ quō nō stat diu in aqua qn aperiat se non autem in terra sicca venter ieiunus male cantat. Exod. xxxij. Sedit populus manducare et bi. et surrexerunt ludere. Ideo tal persona est in periculo mortis peccati et vidua in delicijs viuēs mortua est. Thim. v. hic est terti⁹ punctus honeste conuersationis mature se gerere.

¶ Secundo debemus habere interius honestatem securitatē conscientie. Armaturā dei. Sicut eni miles habēs exteri⁹ pulchrū idumentū vl' apparatū nō secure pugnat nisi subt⁹ habeat arma. Sic hec persona habens exteri⁹ apparatū honeste ꝯuersatiōis secur̄ pugnat nisi interius habeat sub isto apparatu arma scilicet virtutes que animam reddunt securam iō post honestam conuersationem oportet habere securam conscientiam. Figura. ij. Reg. xvj. Ubi dicitur qđ Dauid volens pugnar̄ cōtra Goliam fuit armatus armis saulis ꝫ armauit se aliē accepit eni baculum pastoralem et tulit baculum quem semper habebat in manibus ꝛ quinqꝫ lapides limpidissimos a torrente. Quo facto cum Golias veniret dauid p̄ecurrens lapidem infixit in frontem ꝛ occidit eū dauid. manu fortis aspectu desiderabilis iterpretat̄ significās psonā que vult fortiter pugnare contra goliam. id est contra demonem. Arma saul: sunt arma peccati: spiritus malus inuasit saul qꝛ recessit deus ab eo. Primo ergo oportet arma saul: id est peccati deponere: qꝛ cum talibus non potest homo facere pulchrum ictum per quem possit acquirere regnū: nec per quam remittatur peccatū: nec per quam vitetur aliud: immo: nec alius potest pulchrum ictum facere p armatō armis peccati qꝛ pro existente in gratia oēs pugnāt p̄s. Particeps ego sū oīm timentium te: existentes in peccato nō participant bonis factis in caritate sicut nec mēbrū abscissū cibo corporis primo ergo sunt deponenda arma saul. i. peccati. Rom. vj. Non exhibeatis membra vestra. ꝛc.

¶ Secundo sumendus est bacul⁹ pastoralis. i. signū crucis maximē quod est terrens de: monē: qꝛ de eo fuit alias verberat⁹ vl' bacul⁹. i. statu pnie: q sumendus est nō audiru tātū frequētādo sermones nec ore tantū sed manibus operando. calciamenta hēbitis in pedibus. tenentes bacula: in manibus. Exodi. xij. Deinde sumendi sunt quinqꝫ lapides. i. virtutes de passione: quibus fuit armatus xp̄us quādo sumpto baculo crucis torrētem passionis transiuit fuit enim primo armatus i capite lapide seu virtute humilitatis fugiens cum

vellent ei imponere coronā hono=ris. offerens se ad coronā cōfusio nis. Prouer. xxix. Supbū seqt̄ hūilitas ꝛc. Et qꝛ xp̄s elegit i hoc mū do coronā hūilitatis ꝛ cōfusionis pᵒ mortē habuit coronā glie ꝛ honoris psal. Glia ꝛ honore ꝛc. Jō si vis ꝙ caput tuū postea coronet̄ honor. dēs ipꝫ corōare lapid hū ilitatis. Exēplo Jacob ꝗ tulit vnū de lapidibᵒ qui iacebāt et supponēs capiti obdormiuit Gen. xxviij.

¶ Scd̄o habuit in ore lapidē pnie pacientie non solū iꝗ̄scendo ſꝫ pro ēis orando. Nota quō displicuit xp̄o desperatio iude plus quāꝫ eiᵒ proditio vel passio sua. Uñ dicitur Colls. iij. Donantes vobismet ipsis si quis aduersus aliquem habꝫ querelam sicut xp̄s donauit.

¶ Tertio habuit in latere virtutē caritatis hñs latus perforatuꝫ vt nobis cor suū preberet Judit. v. Cor meum dedi principes israel. ita debemus iuicē corda dare per amorē diligere inuicem.

¶ Quarto habuit in manibᵒ virtutem largitatis hñs brachia extē sa et manus pforatas in signum ꝙ noluit retiere nec grossa que brachiis tenētur ſꝫ dare nobis. s. gaudia paradisi nec minuta bona temporalia. Ro. viij. Qūo etiā cum illo oia nobis donauit exēplo eius mone: nos Apl's Col'. ij. Induite vos opera misericordie.

¶ Quinto habuit in pedibᵒ ꝟtutē pseuerantie qa noluit nos deseret̄ sic nec nos ꝓpter mādatū cuiuscū ꝙ ꝯtra p̄cepta dñi facere cōtēpnē dum est dictum inferioris qñ ē cō tra superiorem vnde p̄t dici illud Eze. Ois lapis preciosus operimē tum tuum ꝗ facto dꝫ ꝓcutere i frō te diabolum in principio tentatio=nis resistendo firmiter et discrete. Quod nobis concedat. ꝛc.

¶ Dñica. xxij.

Caritas vestra magis ac magis habundet. Uulgarit̄ dr̄. Qui est garnis si nest hōnis. Uñ i hospitio magni dñi q̄bus magnā familiā solet preponi vnus qui prouisionē suo tpe facit si tp̄s est bonū si malum expectatur. sic apes faciunt. vnde apis determinato tp̄e exit ꝛ sibi ꝓuidet pro hieme. In Gen. Jacob ad Laban. Justuꝫ est vt prouideā domui mee sed nō dꝫ fieri ꝓuisio de putri dare: nec de aliꝗ qd̄ nō pōt custodiri. Figura d̄ pharaone ꝗ ioseph cō stituit dominum domᵒ sue ꝛ prouisionem: fecit tpe bono et in sterilitate aperuit horrea indigentibus spiritualiter homo cōparatur api ꝓp tria: qꝛ apis super floreꝫ sedens humorem suggit de ꝗ fauum facit sic hō sedens ꝑ desiderium sup flo reꝫ xp̄m trahit humorē gratie. Secundo qꝛ proprio labore victū q̄rit sic hō retinens alienū xp̄m qui est victus spiritualis hr̄e non potest. Tertio qꝛ apis vdēs ventū adhe ret arbori cum pedibus qꝛ statim ꝑ fortitudinem vēti ꝓsterneret̄ nisi arbori adhereret. Sic hoc nisi xp̄o adhercat. Et ideo sicut apis sibi ꝓuidere dr̄ ita dꝫ facere homo sed. de quo nō de bonis huiᵒ mūdi qui putrida sunt: sed de bonis spūalibus q ue in caritate hñt. ecce Joseph. i. xp̄s qui a fratribᵒ venditᵒ fuit ꝗ ꝓpter maliciaꝫ mulieris positus fuit in carcerem ita christus horrea sua aperuit qñ latᵒ ꝛ mem

bra in cruce aperta fuerunt tunc caritas et gratia data sunt qr tempore futuro.s. futuro post mortē nihil boni habere poterimus nisi gratiā & charitatem poterimus & propter hoc dr. Caritas.v.&c. Ubi tāgunt tria qr primo cor debet esse nitidū totaliter se deo vniens caritas secundo pietate ferui dum indigentibus pie subueniens. habundet. Tertio patientia solidum patiēter penam sustinens magis ac magis. Galla. Une pure aliance que dieu. en chascū quiert: pitie daultrui mesche an ce que vraie amour requiert douleceur et suffisance q̄ plus da mour a quiert. Le pmier fait deceur a dieu ioincture. le second amour de sa nature. Pour le tiers croist amour et nourriture.

¶ Circa pmum nota q̄ inter elementa illud quod plus cōuerti aliud in seipsum & vnit sibi est ignis qr subtilior et purior Caritas sit sis ē igni. Primo qr ignis est supior inter elementa. sic caritas inter virtutes de q̄ apostolus maior horū est caritas.

¶ Secundo qr sicut sine igne non potest aliquis viuere ita nec sine caritate viuit anima spiritualiter Si caritatem non habeam nihil sum Et ideo sicut ignis maxime ē vnitiuus ita caritas vnit deo.

¶ Sz no. q̄ triplex ē ignis. Unus i sphera sua et iste purissimus & purgat materiam in qua est et alia circa se sic spūal'r ignis spūs scti ē supior & ei⁹ locus est anima. et iō qñ est in anima purgat eam. nec mirū ignis positus sub olla carnium immundiciam expellit per os olle. Sic caritas immundiciā nō dimittit in corde. Cōsidera igitur si ignē istuz habes. Alius est ignis q̄ generatur in aere & ille est ita subtilis q̄ non pcipit et quando cadit inferi⁹ interiora comburrit ita q̄ argentū li q̄facit et bursa ñ ɔburrit Per istū ignē intelligo cupiditatē honorū q̄ subtilit corde cōburrit.et sicut iste ignis generat in aere cum tempestate cadit. ita cupiditas est causa tempestatis in mundo existentium Est etiā alius ignis in terra & iste totum comburrit interius et exteri⁹ et q̄to est maior carbo ex eo relictus tanto est nigrior. Iste ignis est amor carnalis & bonorū temporalium contra vsurarios: quia iste ignis est extraneus cordi et ideo accidit talibus sicut filijs aarō q̄ in cēsum posuerūt, ithuribulis & ignē desr p̄hibitum dño & ignis a domino egress⁹ ipos occidit sic ignis in inferno ipsos comburet. Primum igitur ignem habere debemus q̄ ē ignis caritatis. Romanorum quinto. Caritatem suam deus commendat in cordibus vestris qui cū peccatores essemus Christus pro nobis mortu⁹ est. Ubi vide tria propter que debemus ipsum amare.

¶ Primo commendatum charitate largitatem. j. Corin. ij. Ecce magna largitas Cum peccatores essemus. Ecce magna penuria. Pro nobis mortuus est. Ecce magna angustia Ista sunt tria que nos incitant ad mortem.

¶ Circa primum nota q̄ curialiter dat qui totum dat. Qui cor suum dat & amorē. Ad romāos. charitas diffusa est in cordib⁹ vr̄is per spiritumsantum &c. Ubi nota q̄ spiritus sanctus scilicz in corde duo facit secundum duas proprietates Colūbe: quia Columba optimescit re=

uerti ad locum vnde venit sic spiritus sanctus dirigit cor sed heu dicit aliquibus sicut de columba q̄ accipit auceps qr ferrum calidum ponit ante oculos eius ⁊ sic excecatur ⁊ tunc ligatur ⁊ volitat ⁊ alie colūbe ad eam veniunt. sic dyabolus excecat corda per tentationem ⁊ delectationē propositam. Secundo columba est timida nunq̄ secura ē contra multos qui non videntur timere dominum cum tamen bene debeant timere bene em̄ d3 timere qui vinculum habet in collo et ducit ad suspendiū sic peccator q̄ mortale cōmisit. Nota de fratre qui exibat de nocte cū alij orarent ⁊ beatus benedictus vidit eum cum exiret q̄ ducebatur a puero nigerrimo habens vinculū in collo sectamini igitur caritatem ⁊ emulamini spiritualia sequitur cum peccatores nota q̄ infirmus ad mortem qui nec per se nec per alium iuuari potest sed infirmitatem expectat maximā nec ire potest ad medicum bene deberet diligere medicum si ad eum veniret peccator est huiusmodi qr ecclesiastica bona non proficiunt ⁊c. ⁊ penam eternam expectant. Sed ihesus medicus venit non veni animas perdere sed saluare ⁊c. ⁊ quasi omnes sumus tales nec mirum non est aliud ita corruptiuum sicut corpus aeris in quo sumus sicut in luto s3 ex vtraq̄ parte sumus male sufflati dyabolus sufflat vne fole cuidāce vne fole acointāce caro sufflat vne male plaisance.

Malam placentiam mundus promesse plaine de deceuance. promissum plenū deceptione ⁊ ideo si dixerimus q̄ peccatum non habemus nos ipsos ⁊c. sed mirabile videtur peccatores non sentiunt infirmitatem nota pondus magnum q̄ diu est in aqua faciliter portatur ⁊ dum aqua deficit non potest portare sic peccatum q̄diu sentitur delectatio i hoc mūdo faciliter portatur sed cū delectatio desinit in inferno portari non poterit quid ergo faciendū. Nihil ita bonum cōtra malum aerem ⁊ venenū sicut fumus aromaticus sic oratio cōtra tētationem diaboli. Thob. Reuertimini peccatores ⁊ facite iustitiā coram deo credentes q̄ faciet vobiscum misericordiam.

¶ Nota hic q̄ nullus debet eē securus nec de seipso nimis confidere. Nota de monacho qui dixit q̄ de cetero non timebat qr totus per penitentiam mortificatus erat alius audiuit qui dixit ei ⁊ si mortuus est carne non tamen mortuus est dyabolus quem debes timere ne seducaris. sequitur mortuus est. Nota cum caput est infirmū cetera mēbra dolent. nec est membrum bonum sed fetidum q̄ non grauatur ex grauamine capitis Ecclesia vnum corpus christus est nos membra et ideo membrum illud est putridū qđ nō sapit agnitionē istā vñ hec est ratio potissima quare ipsū debemus amare. se3 consideratio passionis nota exemplum de clerico qui exiuit religionem qui cum esset in via esuriebat ⁊ inuenit peregrinum qui petijt ab eo panem et dedit ei durissimum cum quem comedere non posset petijt a peregrino q̄ si aliquit haberet in cado q̄ dimitteret panem molli fícare tunc ille leuauit bucellam et in latere peregrini aperuit fo

ramē de quo exibat sanguis in copia maxima sicut aqua de fonte ꝛ clericus obstupuit querens quis esset peregrinus dixit sibi. veni: et madifices panē hic tu ꝗ exiuisti ꝺ religione ꝑpter asperitatē. Considera q̄tum ego christ⁹ passus sum ꝓ te: ꝛ libenter sustinebis: tūc ille cum deuotione ad ecclesiā ꝛ reuersus est. Ecce ergo ꝙ consideratio passionis christi facit amare deū pugil optime pugnat quando videt sanguinem capitis sui. Machabe. Cum essent congregati ad prelium vt magis acuerentur ostenderunt sanguinem elephantis.

Nota quomodo elephas capitur vadunt enim due virgines nude et cantant: tunc elephas per cantus suauitatem obdormit in gremio vnius ꝛ alia habens gladium occidit eū ꝛ alia habet vas vbi sanguinem recipit. Sic xp̄s per cantum orationis ꝑcedent a corde capit̄ ꝗ ꝑ pctis nostrꝭ mortu⁹ est. De⁹ igr̄ est charitas ꝛ ꝗ manet i charitate. ꝛc.

¶ Circa scd̄ꝫ pncipale nota ꝙ compassio ex amore procedit quia compati est dolorem alterius facere suum: sed hoc non fit nisi propter vnionem vnius ad alterū q̄ꝫ vnionez facit amor et hoc est ratio quare naturaliter corpus accipit de alimento ꝙ sibi est necessarium sed hoc facto remittit ad alia membra sic quilibet vestrū debet facere: qꝛ sumus vnum corpus: sed vr̄ ꝙ sit de multis sicut de olla plena carnib⁹: quia quando ꝗ impleta olla ꝑpter ignem suppositum emittit̄ aqua ꝺ aliq̄n extinguit ignē sic in hoc mūdo illi qui plus sunt pleni sunt magis extincti igne cupiditatis: sed timeo ꝙ non sit eis sicut diuiti et lazaro. Nota hystoriā de hoc Gn̄sis. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abundantiā frumenti vini et olei: vbi nota tria que mouent ad misericordiam primo curialitas inspecta in deo: si ex hoc iustitia debet esse in corde cuꝫ dicitur. Det tibi deus et dulcedo dei: quia non per meritum nostrū dat: et ex hoc debet esse dulcedo in corde: respectu aliorum de rore. Tertio inspectio proprie fragilitatis: ideo subditur de pinguedine terre que accipiunt̄ secundum tria que abundantiam faciunt in mundo isto. Primo deus. Secundo pluuia et nubes rorida. Tertio terre pinguedo. Circa primum nota ꝙ non est mirum si aliquis qui magno labore aliquid acquisiuit et magnam familiam habet si non dat: sed contra iusticiam facit ꝙ aliquis multum habeat sine labore datum sibi ab altero et vltra necessitatē: si non dat indigētī: sic est in mundo de diuitibus: qui habent sine labore totum datum a deo. Omne datum optimuꝫ et omne donum perfectum. ꝛc.

¶ Nota de ribaldo quādo datur sibi quicquid petiit non cogitat de exitu sed quando vult exire oportet ꝙ soluat et si non potest fustigatur. Sic diuites non alijs compatiētes. Sequitur de rore ecce secundū ꝙ debꝫ mouere ad cōpassionē qꝛ nō nostris meritis dat nobis deus sed sicut ros dulcissime cadit et terram fructificare facit ita gratia et omnia bona dulcissime. per gratiam dei nobis dantur sed heu multi pungituri et pauci dulces ratio est ros q̄n est in infecto aere

sit corruptiuus sic bona tēporalia ꝛ spūalia si aeri malo .i. cordi infecto ꝑ pctm̄ nō faciūt nisi alios corrūpere: sed vn̄ hoc ꝙ gratiā nō recipiunt sicut debent vl' si recipiunt nō custodiūt. Nota quō ab ostreis res recipit ꝛ ipso recepto ostree se claudunt ne puentū ros exhauriatur sic corda debēt esse clausa respectu inferiorum et aperta respectu superiorum. In rore igitur celi erit bn̄dictio tua. Secūdo de pinguedine. Nota ꝙ ignis in lāpade non ardet nisi sit ibi oleū cor est lāpas vitrea pmo q2 ꝺ cineribus positis in fornace ardenti fit vitrū sic cor. Scdo ꝓpter claritatē ꝛ figuraꝫ q2 debet esse amplū superius ꝛ strictū inferius: oleū est mia q2 sicut oleū suaue ꝛ linitiuū sic mia linit indigentes: isto oleo nutritur ignis amoris in lāpade cordis q2 quantūcunqꝫ ignis nutriatur oleo. tamen si ignis intra oleū nō ponatur ꝛ nō eleuetur extra nō ardet intra: si amor sit intra ꝛ non extra: nō ꝓficit cōtra aliquos deliciosos q̄ nimis se diligunt ꝛ sui miserentur.

¶ Circa tertium nota ꝙ nō est aliquid ꝙ sit ita signū amoris sicut libenter ꝓ alio pati. In patientia em̄ amor ostendit̄ Apl's potēs est de9 oēm gratiā. ꝛc. ꝛ ideo dicit alibi sic habundetis vt habundetis magis hoc est voluntas dei sanctificatio vestra. Rogabimus. ꝛc.

¶ Dn̄ica vicesima tertia.

Reformabit corp9 humilitatis nostre. Philip. iij. Uas dissipatū solet melius reformari artificem q̄ vas primo formauit q̄to enim nouit perfectius naturam et coditionem vasis tanto melius potest ipsum secundum formaꝫ reparare. Figu. Hie. xviij. dicit propheta. Descendi in domum figuli et ecce ipse faciebat opus super rotam et dissipatum est vas ꝙ ipse faciebat ex luto manibus suis conuersusqꝫ fecit illud vas alterum sicut placuerat oculis eius. Unde idem figulus qui primo vas formauit vas dissipatum postmodum reformauit homo est vas a deo formatum. Gene. ij. Formauit deus hominē de limo terre istud vas per peccatum deformatur et frangitur. Ecclesia. xxi. Cor fatui quasi vas confractuꝫ fractura autem siue deformitas peccati nō solum sistit in corde interius: sed redundat: et diffunditur per corpus exterius. ij. Machabe. ix. Dicitur de anthiocho peccatore ita vt de corpore impij. Uermes scaturirēt Nota peccatum deformat hominē recte sicut vermis arborē vermis nascens intra arborem primo corrodit eius radicem nec tamen statim appar et exterius quia adhuc remanet pulchritudo florum. Uiror foliorum. Sed postmodum vermis paulatiue consumit arboris nutrimētum et humorem quo facto arbor arescit in ramis palescit in folijs et sic tandem omnino deficit ꝛ putrescit: sic peccatum nascens in corde per consensum primo consumit interiorem radicem: id est aie pulchritudinem nonduꝫ tamē ista cōsumptio appet' exteri9 in corpore imo i corpe adhuc remanet pulchritudo iuuentutis fortitudo virtutis finaliter tn̄ in morte corporis arescit palescit oīno deficit ꝓpter vermē peccati. Rom. viij.

corp9 mortuū est ꝓpter pctm̄ figu. Jone. viij. Jonas sedebat in vmbra hedere et letatus est Jonas leticia magna propter hederam viridem ꝛ subito in crastinū vermis corrosit ederā que statī exaruit ꝛ defecit tunc Jonas turbatus est vsꝗ ad mortem sic hō sedet quiescit in vmbra hedere ꝯfidit in nitore i pulchritudine ꝛ fortitudine corpis et in hoc letat̄ nō cogitans ꝙ ꝓpt vermē peccati corp9 suū (lꝫ forte ꝛ viride) subito. s. in crastinꝫ arescet deficiet ꝛ putrescet. vn̄ contra tal'. dicit. Bern̄. in sermone q̄dā. Miser homo quare sp oī hora te non disponis. Cogita te iam mortuū scis de necessitate moriturum distingue qual'r oculi vertent̄ in capite: vene rūpent̄ in corde ꝛ cor scindet̄ dolore sic hēm9 duo pmū est ꝙ vas formatū melius reformari pōt per artificeꝫ qui vas primo formauit: Scdō ꝙ hō per pctm̄ deformat̄ nō solū corde sꝫ ꝛ corpore idō de9 q̄ corpus humanū formauit ꝓ̄tū ad naturā ipm in sctis reformabit p gloriā sicut dicunt verba proposita reformabit. ꝛc. vbi tangunt̄ tria que ad spūalē reformationē cōcurrunt primum est reparatio decoris immensis reformabit. In reparatione vasis que fit exemplar siue formula cui materia vasis reformandi applicat̄ ꝛ superfundit̄ ꝙ autem vas illō formule illi magis cōiūgit̄ pfect9 reparat̄ aīa pctōris p liquefactionē reparat̄, Canti. v. Anima mea liquefacta ē, rōest duo metalla diuersa nunꝗ vniunt̄ pfecte nisi vtrūꝗ vel alterū mole fiat ꝛ liq̄fiat sed qn̄ vtrūꝗ liq̄fit tunc optie coniungunt̄. Repatio cordis hūani cōsistit in sui cōiūctione ad deū de9 autē ꝓ̄tū expte sua sp' liq̄scit ꝛ mollescit p miaꝫ: idō nō restat nisi ꝙ peccator sil'r ex pte sua liq̄fiat p contritionē ꝛ pnīam. Eze. xxiij: Liquefiat es. ꝛc. s. duritia peccati ꝛ rubigo ſꝫ ꝙ multi abhorent et timent liquefactionē cōtritionis ꝛ statū penitentie ꝓpter debilitatem corpis Isti decipiunt̄ dn̄t em̄ considerare ꝛ attendere ꝙ volens purgare argentū vel aurū p liq̄factionem adiungit plūbum q̄ facto ignis fornacis plūbū graue ꝛ pōderosuꝫ cōsumit ꝛ deuastat auꝝ autē vel argentum purgat nec eius virtutem diminuit sed magis fortificat ꝛ conseruat sic homo volens intrare fornacē pnīe debꝫ assumere plūbū pōdus grauitatis pctōꝝ suoꝝ plāgēdo ea ꝛ recogitando ꝛ attendere ꝙ ignis. i. status pnīe pctōꝝ pondus cōsumit et deuastat ꝛ sic hoīeꝫ purgat ꝙ nec aīam nec corpus grauat imo magis fortificat et confortat: figu. Dan̄. iij. De trib9 pueris i fornace quorū vincula ignis cōsumpsit, ꝛ nō tetigit eos omnino ignis nec ꝯtristauit nec quicꝗ molestie intulit q̄ in fornace laudabant deū ꝛ gl'ificabant. Sic fornax status pnīe consumit peccatorꝫ vincula pueros vero existentes in fornace in statu pnīe nō debilitat nec ledit sed letificat et confortat in seruitio christi ꝛ laude qꝛ igitur cor hūanū debet reformari per liquefactionem contritionis et penitentie. Deus formauit exēplar. id est christum. ps. Tu formasti me et posuisti ꝛ cetera. Ipse enim est forma omnis perfectionis humane. Psalmista. Speciosus forma pre filiis hominum Augustinus de vera rel'. Tota vita christi in terris per ho

minem quē gessit disciplinā morū fuit omnia enim bona mundi xp̄s contempsit: que contempnenda do cuit ꝛ omnia mala sustinuit que su stinenda precepit in reformatione igitur spirituali debemus accipere formam et exemplar a christo non a mūdo scd̄ꝫ consiliū apostoli Rom̄. xij. nolite conformari huic seculo: sed reformamini in noui tate sensus vestri: vbi nota ꝙ apostolus tāgit tria in reformatione spūali cōcurrētia p̄mū est respi cere exēplar deficiens iperfectum. Nolite conformari huic seculo.

¶ In opere sumptuoso ꝛ formoso oportet attendere ad exemplar bo num ꝛ perfectum. Fig. Ex. o. xxv. In opere tabernaculi de quo dictū est. Inspice et fac scd̄m exemplar ꝙ tibi in monte monstratum est. Unde artifex non potest ymaginē pulchrā formare: vel reformare cō formando se exemplari deformi et defectuoso cuius ratio est maxi ma deformitas vel defectus in ymagine est in dispositio: et improportio partium indispositio quidam quando partes non sunt debite situate immo pars que debet situari superius situatur inferius et econuerso sicut si poneremus caput inferius et pes superius im proportio vero: quando partes nō sunt debite commensurate: immo pars: que debet esse magna est par ua et econuerso ista duplex deformitas est in ymagine seculi primo quidem indispositio male situationis: qꝛ in mundo illi qui deberent situari et sedere sursum sedēt in puluere deorsum et econuerso. Ecclesia. x. est malū ꝙ vidi sub so le: ꝙ per errorem a facie principis positum stultum in dignitate subli mis ꝛ diuites sedere deorsū: ratio potest esse pictor habēs duos colo res: vnum debilem et imperfectū alium fortem ꝛ virtuosum quando vult ꝙ color debilis: et imperfectus appareat debet vnum supponere aliū nullo modo superponit colorem fortiorem et virtuosiorem: quia color fortis ꝛ virtuosus superpositus colorem debilem obfuscaret: nec permitteret apparere: vnde supponit fortem et superponit debilem tunc color debilem apparet: qꝛ superpositus sic pictor situat colores non secundum ordinem sue virtutis: sed propter apparentiam coloris debilioris sicut cum depingitur piscis in aqua colori aque debiliori superponitur colori piscis fortiori. Sic principes ꝛ et rectores seculi habent duas personas vnam debilem defectuosam aliam fortem. Uirtuosam vo quia nolunt eā p̄mouere nō situat secundum gradum ꝛ ordinem sue virtutis sed deprimere ꝓpter apparētiā debilioris ꝛ imperfectioris: ideo nō p̄ponitur nec super personam melior: quia tunc persona debilis obfuscaretur: non appareret sed ipsi personas virtuosas ponūt in terra deorsum personam debilem defectuosam promouēt ponūt sursum: vt appareat aliud esse ratione superpōnis: scꝫ prelationis: sed nota non solum apparet talius celsitudo sed etiam turpitudo sima est in tecto non ad sui honorē: sed ad hominum derisionem. Secunda deformitas in ymagine seculi est propter defectum proportionis commensurationis vnus habundat in superfluuis: alius

deficit in necessariis vnus quidam esurit alius aūt ebrius est.j.Co.xj. Et sicut in corpore naturali mon=struosum est q corp9 vna parte sic habundet in alia vero sic deficiat sic multo magis in corpore mistico ecclesie et illud idem qd est causa mōstruositas naturalis i nano ē ēt causa monstruositatis spiritualis corpore mistico causa autem mon struositatis naturalis in nano ē qr natura non habens materiam suf=ficientem ad formandum plene cor pus humanum dispensat eam in eq liter. Uñ partibus propinquioribus cordi dat de materia habundanter vñ nani partes propinquas cordi habent magnas plenas ꝛc. In par tibus vero distantibus a corde ap paret defectus materie sic in pedi bus qui habent totum pond9 cor poris supportari brachijs ꝛ mani=bus qui habent pro toto corpore la borare. Sic bona temporalia non sufficiunt ad formandum plene to tū corpus misticū ecce imo nec cor pus vnius psone. Eccli.v. Auarus nō implebitur pecunia ꝛ Grego.in Omel. Omnis auarus expositum multiplicat qr q̄cūq3 appetit tade ptus fuit ad appetenda alia ampli us, inardescit.

¶ Illi igitur q habent bona tempo ralia inequaliter ea distribuūt ꝛ di spensāt qr existentib9 prope cor suum Suis familiaribus collaterali bus dant habundanter distentibus vero ab eorum corde ꝛ affectione paruum dant immo q habēt eis au ferunt. ergo ymago presentis secu li deformis est defectuosa propter partium indispositionem ꝛ impro portionem: ideo non vult nos chri stus huic seculo cōformari sed ma gis ab eo extrahi. ꝛ elongari Gal. j. Dedit semetipsum pro peccatis nostris vt eriperet nos de seculo nequā ymago igitur cui vult deus nos conformari xp̄s est. Rom. viij. Predestinauit cōformes fieri yma gini filij eius qr in xp̄o non est de=formitas in dispositionis nec defe ctus in pportionis.

¶ Secūdo monet nos eligere tp̄s cōueniēs ad pfectū in nouitate ꝛc. scd̄m hieron. puer in nouitate sui ortus habet mēbra fluxibilia ꝛ du=ctilia sicut cera mollis. Unde secun dum industriam obstetricis vel nu=tricis membra paruuli possunt ap tari formari bene vel male q etiā si naturaliter sint curua vel defor=mia possunt rectificari: ꝛ reforma=ri ꝛ hec est ratio quare membra pueri stringuntur ꝛ ligantur fascia vt bene disponantur ꝛ formantur q̄diu sunt mollia quando eñ sunt indurata non possunt faciliter re=formari.

¶ Sic spiritualiter homo in iuuen tute: est ductilis fluxilis ad bonum vel ad malum. ideo ab illis qui ha bent ipsum nutrire: ꝛ regere debet restringi. i. ligari ne deformet ꝛ de fluat per vitia et peccata. Fig. Ge. xxxviij. Zaran nascēdo indebite ma num protulit in qua obstetrix liga uit coccinum quo significat q ma nus pueri qui extendit magnum ad vitia ꝛ peccata statim debet in no uitate vite restringi et ligari si ex pectetur q homo in peccato indu=retur per malam consuetudinem: non poterit reformari nec a pec=cato retrahi. Grego. xv. mor. tenēt praue consuetudines q semel ce=perunt atq3 cotidie duriores cre scunt ꝛ non nisi cum peccatoris vi

ta finiuntur. igitur pueri in nouitate vite spiritualis ligandi sunt et reformandi in seruitio xpi. Ro. xvij. Seruiamus in nouitate spiritus: sed nota multi ligant hodie a suis rectoribus et ministris seruientes regi vel episcopis captiuum sue custodie commendatum ligant ne exeat carcerem et fugiat ad ecclesiā non propter bonum incarcerati sz ne offendant dominum qui illū incarceratur sibi commisit: et ne pdat salarium incarceratum sue custodie commissum soluendo sic multi pueros sue custodie commēdatos tenent eos ligatos in carcere. non permittunt eos fugere ad ecclesiā nec ad xpm non propter bonū puerorum: sed ne offendant eum q eis puerum commisit et ne perdāt vestes vel salarium quod ipsemet magistro et rectori suo soluit.

¶ Tertio monz nos accipere signū sufficiens sensus vestri signum certum. i. perfectum reformationis: et curatiōis frenetici vl' isani est recuperatio sensus quando sentit suum morbū sine dolorem quandiu enz est in calore frenesis: et insanie proprium morbum nō sentit peccator in scriptura vocatur freneticus et insanus mordet seruitorem suum et si vellet eum soluere a vinculis. s. qr null'. gloriatur sic quidem peccatores mordent et detrahunt seruitoribus suis qui laborant. quomodo possint eos soluere a viculis peccati immo qꝫ peius est de proprijs vinculis gloriantur iactando se de peccatis suis et per hoc alios incitando signum igitur qꝫ iste freneticus et insanus reformetur et curetur est sensus quando. scilicet incipit aduertere. et sentire de formitatem et dolorem peccati. Fig. Dañ. iiij. ego Nabugodonosor oclos ad celum leuaui: et sensus meus redditus est mihi. et altissimo benedixi ad hoc autem qꝫ freneticus sic ad sensum suum redeat et curretur sūmum remedium est qꝫ ipse retrahatur et elongetur a loco vbi sunt mlte picture et ymagines quia presentia imaginum freneticum ad insaniam prouocat et inflammat: sic ad hoc qꝫ peccator freneticus ad sensum suum redeat et curretur maxime facit qꝫ ipse abstrahatur elongetur a mūdo in quo sunt multe ymagines id est creature inflammātes ad diuersa genera peccatorū. Au. in libro de singularitate clericorum. minus voluptatibus stimulatur: qui non est vbi est frequēs voluptas et min⁹ auaritie molestias patituri qui diuitias non videt igitur ad hoc qꝫ peccator sensuz suum recupere: et curretur summuz remedium est abstrahi et elongari ab ymaginibus: id est temptationibus mūdi. Figura decima. Dañ. Nabugodonosor postquam eiect⁹ fuit a consortio hominum dixit in illo tempore sensus meus reuersus est ad me et ad honorez regni mei decoremqꝫ perueni quia peccator elongando se a mundo. primo reuertitur ad sensum spiritualez per gratiam post modum ad honorem et decorez regni celestis per gloriā quam nobis concedat. Qui sine fine viuit et regnat deus. per omnia secula seculorum Amen.

Collatio.

SEcundo in reformatione spirituali concurrit terminatio amoris intensi. corporis anime ad corp9 est amor naturalis a deo intensus q anima nū q̄ naturalit vult spoliari suo corpore et quando est spoliata appetit ipsum rehabere .primi. corinthio.v. Nolumus spoliari sed superuestiri. In reformatione ergo fiet terminatio amoris intensi. qr reparabitur homo non solum in anima sed etiam in corpore. Reformabit inquam corpus et merito. Princeps enim liberalis militem fidelem pugnantem remunerat non solum in persona sua sed etiam in offerendo bona vnde equum mortuum solet sibi restituere vel meliorem conferre. Isa.xxxi. equi eorum caro nr̄a est in via stricta et piculosa ad hoc q equus recte z secure transeat oportet eq̄tem simul habere duo calcaria et vtroq sit equum pūgere si pūgeretur solū vno declinaret ad aliā partem precipitandi seipsum z dominum Mat.vij. dicitur Arta est via q̄ ducit ad vitā. Duo calcaria que debent nos pungere et stimulare ad eundum per viam salutis sunt scdʒ Augu. Amor diuine iustitie et timor infernalis angustie. Ut ergo equus noster .s. caro et corpus in viam salutis recte et secure incedat oportet stimulari ad bonum vtroq stimulo et calcari timoris pene et amoris iustitie alr non vadit recte nec sequit Greg.j. Moral. Cum quis solo timore bona agit/ a malo penitus nō recessit quia eoipso peccat quo peccarē vellet si iuste potuisset. Spiritualiter equus cuiuslibet est corpus suum ideo Christus princeps liberalissimus in reformatione non solum reformabit militem .s. animā sed etiam equū reformādo corp9 gloriosū ita dicit Apostol9.j.Cor. xv. seminatur corpus aiale surget spirituale zc.

¶ Nota auctoritas tāgit quattuor que corporis humani reformatione occurrunt.

¶ Primum est tribulatio tēporal exteri9 seminat granū q seminat expōit oī tribulatiōi et passioni tēporis calori/ frigori/pluuie/siccitati imo ēt morti naturali.j. Cor. xv. q tu seminas nō viuificat nisi prius moriatur z scdʒ q granū est nobilius maiorē fructum debet facere sic homo volēs i corpore suo reformationem recipere debet totum corpus suum seminare id est exponere omni tribulationi z passioni huius temporis propter xp̄ʒ Osee.xxxiij. Beati qui seminatis super omnes aquas z scdm q homo est nobilior et vult maius premium recipere scdʒ hoc debet in seruitio xp̄i diuti9 iacere z duriora amore celestium sustinere exēplo Apostoli dicentis. Roma.viij. Non sūt condigne passiones hui9 mundi ad futurā gloriam que re. in nobis et tam multi libentius semināt corp9 suū i agro mundi.i.libēti9 affligūt corp9 suū amore p speritatis mūdi q̄ in agro celi amore celestis glorie. Ista ē maxia isania sicut q homo libentius laboret z seminet in terra guerre q̄ pacis/ laborans pro lucro mundano

recte seiat in terra guerre sicut ei in terra guerre quando est temp⁹ metendi subito venit hostis totuz rapiens ita quod homo amittit totum semen q̄ in terra proiecerat et fructū q̄ȝ expectabat sic homo laborans pro lucro mundano quā do debet lucruz metere subito venit mors amittit corpus quod in seruitio cōsumpsit et hostis suus accipit honorem ꝛ luchrum q̄ ip̄e habere putauit vnde in mundo alius seminat et alius metit vnus laborat et alius lucrum sui laboris rapit subito et asportat. Rom. iiij. In hoc verbum verum q̄ ali⁹ est qui seminat et alius qui metit Sed ager celi est ager pacis ꝛ iusticie in pace seminatur vnde qui in agro celi seminat pro regno celesti laborat non solum recuperat semen .i. corpus suum sed metit etiam multiplicem fructum Gen. xxvj. Seminauit Isaac in terra illa et inuenit in anno illo centuplū Unde pro illo fructu et honore est seminandum ꝛ laborandum q̄ȝ laborans nō pōt amittere ꝛ inimicus nō pōt auferre Aug. xij. de ci. dei. Uerus honor qui nulli negabitur digno nec vlli conferetur indigno sed null⁹ ad ipsum ambiet nisi dignus vbi null⁹ pmittetur idign⁹. ¶ Secundo ad corporis nostri reformatione m requiritur viuificatio spiritualis interius. ālre. Non omne granum aptum est ad seminandum et fructificandum sed solum illud qd̄ hȝ in se ꝟtutem vitalem. Uñ granum mortificatum ꝓiectum in terra putrescit nō tamē germinat nec fructificat sic nō omne corpus potest seminari ad fructificandum i christo sed solū ālre: id est coniunctum anime seu vite spirituali per gratiam: sicut enim anima rationalis primo ē anima corpus viuificando. Deinde spūs domini in resurrectione cum beatis spiritibus contemplando. Sic oportet q̄ corpus primo sit alre .i. coniunctum anime habenti vitaȝ gratie. Deinde fit spirituale .i. cōiunctum anime vitam .i. stat. bonorum spūum. j. ad Cor. xv. Non p⁹ quod spirituale sed quod animale Deinde qd̄ spirituale est. Signuȝ aūt qd̄ hō habeat corpus animale id est coniunctum anime habenti gratiam potest accipi sicut in grano signum q̄ granū sit viuū aptuȝ ad semen et fructum est ponderositas et stabilitas vnde dicunt experti q̄ granum proiectum super aquas non fluctuās nec super natant sed descendunt et petens fundum aque statim mobiliter aptuȝ est ad semen et fructum sicut bonum et viuum. Econtra granum quod super aquas supernatat ꝛ superfertur vacuum est et inanet inutile ad semen ꝛ fructū sic homo q̄ per superbiam alijs supeffertur et superexaltatur quia est iter honores et diuitias mundi talis est inutilis vacuus vita gratie iō nichil est apud deum. Ps. Uidi impium super exaltatum et eleuatum sup cedros libani et transiui et ecce non erat/ sed homo qui inter aquas mundane fluxibilitatis nō effertur per superbiam/ sed petit fundum humilitatis/ et ibi stat immobilis, contra omnem temptationem inimici et impulsuȝ peccati. Talis est aptus ad semen et fructum/plen⁹ vita gratie que ipsum stabilit et confirmat. He=

breorum.xiij. Optimum est gratia stabilire cor. ¶ Tertio ex his requiritur in corpore reformando/gaudium virtuose resurrectionis. Surget. puer a principio natiuitatis nõ potest surgere nec recte incedere propter defectum et debilitatem virtutis: sed quando postmodum surgit et rectus incedit. signum est perfecte virtutis: scriptura comparat peccatorem puero Isa.lxv. Puer centum annorum morietur, et peccator centum annorum maledictus erit. Ratio autem quare comparatur puer peccatori est: quia in peccatore recte quantum ad corpus: est debilitas spiritualis: qualis in puero debilitas corporalis: secundum philosophum puer in principio pedes suos non surgit nec rectus incedit: quia corpus pueri in principio est magis graue et ponderosum: vnde caput propter sui grauitatem non potest leuare: nec manus: sed vadit pronus reptans manibus: quia corpus pueri grauius est et magis ponderosum a parte anteriori quam posteriori. Sed aliquantulum confirmata virtute: puer potest stare et surgere. non tamen diu ambulare: ne cadat nisi manu matris vel nutricis strictius teneatur: sed tertio virtute perfecta surgit et ambulat per seipsum sic spiritualiter corpus nostrum est grauius ponderosius a parte anteriori ad bona spiritualia et opera virtuosa quam a parte posteriori ad opera carnalia et terrena et ideo non potest ad spiritualia consurgere nec recte incedere. Sapien. nono. Corpus quod corrumpitur aggrauat animam. Unde talis totus iacet in terra non solum pedibus affectionis: sed manibus operationis. et capite intentionis. Tali dicitur illud Jos. septimo. Surge cur iaces pronus in terra: quia onus graue positum supra caput reddit faciem pronam ita quod talis potest ad terram deorsum aspicere sed non sursum ad celum. Ps. Iniquitates mee supergresse sunt caput meum etc. Unde homo grauatus onere peccatorum non potest sursum ad deum aspicere sed ad terram iacet pronus et incuruatus. Gregorius in omel. Uitata culpa obligat mentem vt nequaquam surgere possit: conatur et labitur et vbi diu sponte persistit. ibi etiam cum voluerit victa cadit. contigit tamen quandoque quod homo surgit a peccato per penitentiam et statim contristatus proponit abstinere a peccato: tamen adhuc est adeo debilis quod propter temptationes et vanitates mundi est in periculo: non potest ambulare secure nisi manu christi teneatur et iuuetur sicut puer manu nutricis.

¶ Figura Matthei decimo quarto. Petrus veniens ad iesum super aquas habuit ventum validum: et timuit incepit mergi. Unde christus extendens manum apprehendit eum. Unde corpus nostrum quamdiu est in mari mundano non potest surgere et secure ambulare. nisi manu christi et nutricis ecclesie teneatur. sed in statu perfecte resurrectionis erunt tanti vigoris tante virtutis: quod non solum surgent de terra sed ambulabunt ad libitum per quecunque loca.

¶ Figura act. iij. de claudo ex vtero matris sue: cui dixit Petrus. In nomine iesu christi nazareni surge et ambula. sequitur statim. protinus conso=

lidate sunt bases eius. et plante et exiliens stetit ⁊ ambulabat ⁊ intrauit cum illis in templū: quia in nomine christi ⁊ virtute corpus nr̄m claudum ⁊ infirmum consolidabit surget/stabit/ambulabit/⁊ cū christo paradisi tēplū intrabit. Matthei.xxvij. Corpora sanctorū qui dormierant surrexerunt ⁊ exeuntes de monumentis post resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem.

¶ Quarto corpore reformato: sequitur premiū gloriose dominationis spirituale. Corpus per resurrectionem reformatū spirituale, dicitur: quia corpus illud plene obediet spiritui q̄ntum ad motū ⁊ spiritus ⁊ facilius ⁊ perfectius ipsum mouet: sicut patet in nube: que elongata a terra: ⁊ in aere superius eleuata facillime mouetur a vento seu spiritu: immo nullum proprium motum retinet: sed totalit̄ mouetur secundū flatum spiritus sine venti. Scriptura cōparat corpus humanum nubi: vnde Esaias loquens de ingressu filij dei in mūdum per assumptionē humani corporis. dicit ecce dominus ascendet super nubem leuem ⁊ ingredietur egyptum. Esa. decimo nono. Quāto igitur ista nubes scilicet corpus humanum magis est elongatum a terra. s. cupiditate terrena ⁊ voluptate: magis eleuatum ad deum p desiderium et amorem: tanto minus habet de motu proprie concupiscentie: ⁊ plus de motibus ⁊ desiderijs spiritualibus: ad que sequēda hortatur apostolus. j. Corinth. decimo quarto. Sectamini caritatem emulemini spiritualia. De sic sequētibus motus sp̄uales sic dicit. Esa. lx. Qui sunt isti qui vt nubes volāt. sed nota quidā sequunt̄ motus spiritus non sicut nubes que eleuatur a terra summe: sed sicut nubes q̄ sic eleuatur: q̄ remanet: ⁊ sistit in media aeris regione. Licet aliquanto tēpore sit eleuata a terra: t̄n cito ad terram reuertitur/ quia non potest sistere in media regiōe quin infringatur ⁊ aggrauetur/⁊ conuersa i aquā siue pluuiā descendit cōmiscetur terre ⁊ seq̄tur lutum. sic quidam volūt elōgari a terra. et eleuari ad deū sed nolunt stare in medio. volunt manere ⁊ viuere iuxta mundū ex parte vna: ⁊ eleuari ad deum per desiderium ⁊ amorem ex alia parte. hoc est impossibile/ nō potest homo esse prope mūdū quin refrigeretur in dei amore ⁊ aggrauetur paulatim multiplici tentatione: ita q̄ finaliter cadit/commiscetur terrene cupiditati ⁊ voluptati/ et sequitur lutum peccati Bernard. in sermo. quodam/ periclitatur castitas i delicijs/ humilitas in diuitijs/ pietas in negocijs/ veritas in multiloquio/ caritas in hoc mundo/ vnde hō sic deceptus potest dicere illud, Job. xxx. Uelut nubes pertransijt salus mea/ sicut nubes refrigerata descendit ⁊ transijt in lutum/ sic ille descendit in mundum et per consequens ad peccati statum: sed corpora sanctorum in resurrectione: quia nō sistunt in medio prope mūdum sed omnino eleuabuntur ad deum super celum empireum: ideo habebunt motum omnino spiritualem spiritui obedientem Augusti. in ench. Resurgunt corpora sanctorum/ sine vllo vicio/ sine vlla corruptione/ sine vlla deformitate

onere:⁊ difficultate in quib⁹ tanta erit agilitas: q̄sta felicitas: vñ tūc potuerunt sancti regratiātes deo dicere illud Ephes.primo. Benedixit vos omni benedictione spirituali in celestibus. ¶ Tertio in reformatione spirituali occurrit causalis ratio honoris impensi humilitatis nostre. Meritum humilitatis nostre: est causa seu ratio sequentis honoris seu glorificationis. Prouerb.decimo quinto. Gloriam precedit humilitas. cui⁹ ratio est.ps.dicit. Iust⁹ germinabit sicut liliū:⁊ florebit in eternum ante dominū. Modo sic est: ꝙ lilium primo germinat sup terrā producendo virorem foliorū ⁊ pulchritudinem florū: quia radices inferiores sunt causa ⁊ fundamentū totius viroris ⁊ pulchritudinis que sequit̄ exteri⁹: sic corona sanctorū primo germinant inferius contra terram per humilitatem. Secundo superi⁹ in celo per gratie pulchritudinem ⁊ dignitatē: quia radix humilitatis in presenti vita est causa exaltatiōis in gloria Iob.vigesimo tertio. Qui humiliat⁹ fuerit erit in gloria. Ideo dicit Bernar. Fode in te fundamētū humilitatis:⁊ peruenies ad fastigiū veritatis. Uis capere celsitudinē dei prius cape humilitatem christi. Quam nobis concedat ⁊c.

¶ Dominica.xxiiij.

Impleamini agnitione voluntatis dei. Col.j. Dom⁹ q̄z magnus princeps debz inhabitare ops ꝙ muniatur ⁊ impleat̄ necessariꝭ tempore oportuno. Figura Paral.vigesimo quarto dicit̄ de Archa existente in tēplo in quo dñs habitabat tulerūt archā dñi atq; miserūt ita vt implerēt dom⁹ q̄: debet inhabitare xp̄s q̄ princeps regū terre ē: q̄libet nr̄am vt in domo ꝓpria habitare cupit: Heb.iij. xp̄s tanq̄ filius i domo sua q̄ dom⁹ sum⁹ nos: illud autē ꝙ est summe necessariū in ista domo est ꝑfecta cognitio voluntatis diuine cuius ratio pōt esse. ad bene seruiendū ꝑfecte necessarium est agnoscere volūtatē ei⁹ nos tenemur seruire deo/sicut fili⁹ patri. Exod.iiij. Dimitte filiū me. israel vt seruiat mihi.

¶ Nota inter filios videtur ꝙ filij adoptiui teneant̄ magis seruire patri. cū em̄ de rigore: in hereditate nihil iure habeāt: ex mera gratia ad successionē hereditatis vocant̄ sic nos tenemur seruire deo: q: ex mera gratia sicut filij adoptiui vocati sum⁹ ad successionē hereditatis. Rom.viij. Accepistis spm̄ adoptionis fil. ¶ Nota clerici tanq̄ filij adoptiui vocant̄ spūaliter a xp̄o ad successionē duplicis hereditatꝫ terrestris scꝫ q̄tū ad bona terrena presentis ecclesie militantis:⁊ celestia q̄tū ad bona future glie. Quātum ad primā hereditatem: seruimus xp̄o sicut mal⁹ fili⁹ adoptiu⁹ qui licet patrē nō diligat neq; libēter ei seruiat cauet tñ ab ei⁹ offensa. In casu quo prima beneficia ecclesie ⁊ prebendas amitterent: volunt vrorati militare nō amore xp̄i sed amore temporalis lucri: in casu tamē in quo ꝑdunt successiones hereditatis celestis: plus timent sibi a damno temporali: quam spirituali siue celesti. sic habem⁹. duo Primū est ꝙ dom⁹ dꝫ muniri ⁊ impleri necessariꝭ tēpore oportuno.

¶ Scdm est q i nobis q sum⁹ dei
summe est necessaria agnitio volū
tatis dei ꝛ idō ad hanc habēdā mo
net nos Apls i vbis ppositis di.
Impleamini ꝛc. Ubi tangunt tria
necessaria bono seruitori. ¶ Primū
est luminosa cognitio siue discre=
tio. scdm affectuosa dilectio. Ter=
tiū copiosa retributio. scdm hec in
verbis ppositis. ¶ Primo tangit
luminose cognitionis claritas seu
limpiditas. Impleamini agnitiōe
In curia bene ordinata. inter oēs
seruitores maior agnitio requirit
in illo cui incūbit apponere fercu
la ille eni dz discrete agnoscere nu
merū psonarū ꝛ ita bene agnosce=
re psonas dño suo gratas ꝛ acce=
ptas: vt scdm hoc magis vl minus
apponat in curia ecclesie offm est
spūalia apponere. Figura Math.
viij. dicit de xpo volente turbā fa
melicā saciare dicebat discipulis
suis vt apponerēt. Cui⁹ ratio pōt
esse. Ille qui apponit fercula nō la
borat parādo nec apportādo imo
sunt coqui q parant. ꝛ alij qui por=
tant ꝛ ponūt in manib⁹ suis vt di=
stribuāt ꝛ apponāt: sic clerici hnt
bona ecclesie sine labore: tā bona
spūalia que xps istituit ꝛ parauit:
sicut sacramēta que xps sanguine
pprio dedicauit: tam bona corpa=
lia: q merito xpi ꝛ sanctorū collata
sunt ecclesie oia ista ponunt i ma=
nibus clericorū nihil plus requi=
ritur ab eis: nisi q fideliter appo
nāt distribuāt ꝛ dispensent. j. Co=
rinth. xv. hic iam queritur inter
dispen. vt fidelis quis inueniatur.
¶ Nota aposto. querit saltē vnū
qui fideliter apponat et dispen=
set bona. Ratio est. quia seruitor:
qui debet fercula apponere: pōt

cōmittere infidelitatē cōtra dñm
trib⁹ modis. ¶ Primo / qñ bona que
recipit: non apponit discumbenti
bus: sed pro seipso abscondit: ꝛ re=
ponit. Sic qui bona pauperibus
distribuenda pauperibus: reponit
et abscondit: contra dominum in=
fidelitatem cōmittit. Iste est qui
talentū domini sui abscōdit: in ter
ra de quo dr Math. xxv. Seruū
ingnobilem ꝛ inutilem eijcite in te
nebras exteriores. Cōtra tales ab
scondantes ꝛ retinentes bona ec=
clesie dicit Bernar. Facultates ec
clesiarum patrimonia sunt paupe
rū: ꝛ sacrilega eis crudelitate sub
ripitur. quicquid ministri ꝛ dispē=
satores (nō vtiq domini sed posses
sores) vltra victum ꝛ vestitum ac
cipiunt. ¶ Secundo apponēs fer
cula est infidelis: quando portio=
nes duplicat ꝛ triplicat notis suis
ꝛ amicis: ex hoc enim sequitur cō=
fusio. Unus quidem esurit: alius
ebrius est. Sic q vnus beneficia
ecclesie habeat duplicata triplica
ta ꝛ cetera. et ali⁹ maioris scien=
tie: melioris vite nō obtinet bene=
ficiū Gen. xliij. Iussit Ioseph fra
tribus apponi panes: postea sequi
tur: q fratres eius mirabant̄ ni=
mis sumptis partibus quas ab eo
acceperant: maior tamen pars ve
nit beniamin: sic vt quinq partib⁹
excederet. qr Beniamin erat pue=
rulus. sed ipse erat vterin⁹. appli=
ca. ¶ Tertio apponens fercula est
infidelis quando apponit meliora
vilibus personis ꝛ indigni. ꝛ domi
no suo igratis: sic qui bona xpi ex
pendūt i viles vsus: ꝛ psonis infa
mibus. Isti sunt sacerdotes baal
de quib⁹ dr Dan. xiij. q habebant
hostiola abscōdita per que ingre=

diebantur mulieres et paruuli bona que in templo erant comedentes et consumentes. De istis dicit Bern. In vsus superbie et luxurie bona pauperum expendere non verentur duplici profecto iniquitate peccantes quia vt aliena diripiunt et sacris rebus in suis turpitudinibus abutuntur. Primo igit ad seruitium xpi requiritur luiose cognitionis limpiditas agnitione De quo exponitur illud Eccli. xxxviij. ad agnitionez hoim virt9 illorum et dedit eis scientiam altissimus honorari in muneribus suis ¶ Auctoritas tangit tria. Circa scienciam salutis necessaria in seruitio christi. ¶ Primum est instantia laboris intent. ad agnitionē hominū virtus illorum in libro multas lras ptinente nō est magna virt9 nec magna subtilitas agnoscere ꝙ libz lram p se ꝛ scdz se. Sz agnoscere veritatem ꝙ littere coordinate figurant hec est virtus ꝛ subtilitas. Mūdus iste corporalis liber est. Isa. xlix. Uisio oim sunt verba libri signati. In isto libro singule littere sunt singule creature. Ueritas ꝙ iste littere si sint bene ordinate significant et representant de9 creator ipaꝝ. Sap. xiij. A magnitudine creature poterit cognosci hoꝝ creator ꝛ videri. Non ē ergo magna virtus cognoscere creaturas et in se et secūdū se. Sed agnoscere ꝛ querere dnm per creaturas representatum est virtus et scientia salutaris. Ro. j. Uirtus dei est in salutem omni credenti vnde ad istam sciam mōet nos apls thi. j. Collabora in euang. scdm vtutē illa est scia ꝙ deus i nobis desiderat Tim. ij. Uult oēs hoies saluos

fieri ad agnitionē vitatis venire. Sz no. qdā ipediunt ab agnitiōe veritati necessarie ad salutē sicut puerī puer ei in li. sibi tradito vidēs litteras pulcras i earū admiratione vel ɔsuetudie, ita capit ꝛ absorbet ꝙ ibi sistit nō qrēs qd lra significz aut qd dat itelligere ꝫ solū ql appet i sssi cie i figura ꝛ colore. Uñ pulcre lre lz delectēt ipectāt īn pl9 nocēt quā valeāt ad pfectū. sic qdā vidētes i mūdo aliquā pulcrā creaturā pũs vnā mulierē ita capiunt ꝛ absorbēt tur i ei9 plcritudie ꝛ amore ꝙ ibi sistūt ibi ponūt totū suū itellm ꝛ affectū: ꝺ qbus dr. Ro. j. Obscuratū est isipiēs cor eoꝝ. vñ sedt ibid: seruierūt poti9 creatre ꝙ creatori i sistēdo plcritudo creatre decipit tles: sicut qdā serpēs de q narrat Isidori9 mira oculorū varietate pfulget itm ꝙ trāseūtes a suo pgressu ipedit ꝛ in sui admiratiōe ɔuertit ꝛ decipit Dañ. xiij. dcm ē illi seni iuetato ser pēs dcepit te ꝛ ɔcupia subuertit. c. t. vñ plcritudo creatre fallit ꝛ decipit hoiez i cogntiōe dei sicut speclz i cognitiōe obiecti i speclo simplici nō dpicto vr obm ꝛ ecōtra i speclo depicto non ita clare qꝛ picture et imagines impediunt repntationez obiecti sic videns imaginē scz creaturam. q. per imaginem depictam et ornatam circa eius pulchritudinem occupatur et a dei noticia retardatur ideo petebat. ps. Auerte oculos meos ne videant va. Secundo impeditur quis ab agnitione veritatis pter litterarū transpositionē multe litetre debite ordinate sniam bonā reddunt si quādo ordo litterarū ɔuertit preponēda postponit ꝛ ecōuerso perturbatur snia ꝛ fit mala; sicut patet in hoc

nomine aue: quia si littere trãsponatur habebis eua. Sic qñ diuerse persone in collegio sunt ita qd pponenda pponitur tũc redditur bona sñia ibi de⁹ cognoscitur ⁊ diligitur: sꝫ qñ peruertit ordo ppone da postponitur et eã perturbatur sñia nec ẽ dei cognitio vel dilectio. ¶ Fig. Exo. v. Pharao volẽs pesse iordinate filiis israel dixit. Nescio dñm ⁊ israel nõ vidi. Sꝫ qre hoc ꝙ mlti vel aliqui puertunt ordinẽ psonaꝝ pponendo ⁊ postponẽdo ecce rõ in scia algorismi cyfra nichil signat: nihil valet p se sꝫ dat sequẽti valorem ⁊ significationem ideo compotista volens facere magnũ compotum vel magnum numerũ permittit cyfram vt saltem det significare vel valere plus figuris sequentibus: sic homines vnius seruele vnius partis preponunt cyfram hominem scilicet nullius scie vt sic homines vel omnes sequaces sui consanguinei nepotes ec. faciant magnum compotum magis computentur et magis reputantur in hoc mundo: vnde non attendunt vtilitatem ecclesie siue honorem sed affectionem propriam et amorem. Iero. in quadam epistola. Non querunt eos in ecclesia colũnas erigere quos pl⁹ credunt ecclesie prodesse sed qs vel ipsi amant vel quorum sũt obsequiis deliniti.

¶ Secundo ad scientiam salutis concurrit excellentia doctoris immensi. Dedit hoib⁹ sciam al. scientia salutis oportꝫ ꝙ det a deo cuius ratio est. Lux posita retro viatorẽ facit ꝙ homo añ se videt vmbram ppriam ⁊ qñqꝫ maiorẽ mlto plus quã ipse sit in veritate, qñ. s. vmbra est inferius ppe terrã. Vñ talis lux viatorẽ nõ iuuat sed aliqñ cadere facit ⁊ pcipitat: qꝛ ponit pedẽ extra viã bonã sꝫ lux posita ante viatorẽ dirigit. qꝛ viã ondit Sapien. ix. dr. p onã lucẽ insciam sic scie hũane ⁊ mũdane sũt lux posita retro qꝛ sunt d tpalibus, q̃ sñialiter opꝫ dimittere retrose. Ideo in via salutis pl⁹ nocẽt quã iuuent faciũt eñ ꝙ hõ videt vmbrã suã statum magnũ quẽ requisiuit vel nigrum statum ad quẽ tendit: ⁊ qñqꝫ in vmbra apparet sibi ipsi multo maior quam sit: vnde ista vmbra vel ita extollit eñ in superbiã ꝙ contẽnit ponere pedem in via salutis. Isido. de. sum. bono. Plerique accepta scia litterarũ non ad dei gloriam: sed ad sui laudem vtũtur ⁊ de ipsa extolluntur ⁊ inde peccant. Unde peccatũ emendare debuerunt. Sꝫ scia quã docet xp̃us est lux posita ante dirigens ad spũalia que semper dꝫ esse ante oculos cordis nři. vnde facit ꝙ hõ vmbrã statꝰ suum habet retro se modicum opinando vel modicum se reputando: et propter christum omnia contẽnendo. Philip. iii. Existimo omnia detrimentum esse propter scientiam do. no. iesu xp̃i. Ideo dirigit ad salutẽ de hũte eã dr. sap. iiii. dedit illi sciam sanctoꝝ. Tertio cõcurrit ad hanc sciam affluẽtia honoris ipensi. honorari. ec. Ecclesia. xxxv. Sapiens in pplo hñt. honorem. Sed ex quo scientiã dei in seruitio christi sequitur honor quare homines ita refugiunt scientiam istam. Ratio. Inter omnes artes illa per quam homo plus potest honorari: est scientia litterarum: quia rusticus propter litteras accus

sit papatũ et tñ ista ẽ ars quã pue
ri magis fugiũt primo ⁊ magis in=
tuiti adiscunt: qr magis arctant ver
berãtur et disciplinãtur ideo pueri
in principio refugiunt sed quando
incipiunt intelligere sapere ⁊ per=
pẽdere fructũ inde prouenientem
incipiunt delectari ⁊ studere aui=
de ita ꝙ sic sicut primo indigebãt
virga stimulante ita nũc indigent
freno retrahente ne nimis studeãt
sic in seruitio xp̄i homines primo
timent considerantes duritiã pau
pertatem ⁊c. que sustinẽre oportet
ps. Flagellat... tota die ⁊c.
Sed quando incipiunt gustare
dulcedinem in seruitio xp̄i. ps. Q̄
magna multitudo dulcedinis tue
dñe sicut dulcedo grani latet sub
duricia spice In cuius figura disci
puli sequentes xp̄m ceperunt vel=
lere spicas Math. xij. sic quando
homines considerant fructum libẽ
ter ⁊ auide seruiunt et non indigẽt
stimulo sed freno ne excedant con
siderantes illud eccl'ia. xviij. op⁹ ele
ctum iustificabitur ⁊ qui opera=
tur illud iustificabitur in presenti
per gratiam in futuro per gloriã
Ad quam nos perducat ⁊c.

¶ Collatio.

Secundo ad bene ser
uiendum xp̄o requiri
ritur affectuose dile=
ctionis sinceritas. vo
luntatis. Secundum
Grego. non placent
deo coacta seruitia vñ xp̄s illõ ser
uitiũ non approbat ꝙ a sincera mẽ
te non emanat signum autem ꝙ ho
mo velit sincera mente ⁊ sincera di
lectione deo seruire est quando de
siderat voluntatem eius scire ideo
petit ps. Doce me facere volunta
tem tuã cuius ratio potest esse. vo
lens seruire deo de rebus precio=
sis debet scire pondus earum quis
valor earum mensuratur non secũ
dum aspectum solum nec secundũ
quantitatem mollis sed secundum
q̄titatem ponderis sicut patet de
speciebus aromaticis. Res precio
se de quibus seruimus christo sunt
opera virtutum que sunt deo pre
ciosa ꝙ possunt mereri de condi
gno vitam eternã ideo homo mẽ
surat ea non secundum aspectum
vel mensuram q̄titatis exterioris
sed secundum mensuram iusti pon
deris. prouerb. xvi. Spiritum pon=
derator est deus pondus autẽ quo
mensurantur opera nostra est acce
ptatio voluntatis diuine intantum
sunt opera nostra bona inquantũ
facta in charitate ⁊ accepta volun
tati diuine prouerb. xi. Pondus e=
quum volũtas eius ratio est quia
ad hoc ꝙ statera qua alia pondera
rantur sit equa et iusta requiritur
ꝙ brachia hinc inde sint equalia si
enim fuit inequali sic ꝙ vnum
sit curtum vel breue et aliud lon=
gum et extensum statera statim fit
inequa ⁊ iniusta vnde hincinde po
sitis rebus eiusdem ponderis res
posita ex parte brachii lõgioris vi
detur maioris ponderis licet i ve=
ritate nõ sit brachia. id est affectio
nes volũtatis diuine sunt omnino
equales ad omnem creaturam.
Non enim habet affectionem pri=
uatam. Mat. xxiij. Non est tibi cu
ra de aliquo non enim respicit p=
sonas hominũ ideo voluntas dei
est pondus iustum ⁊ equum econ=
uerso autem brachia nostra. id est
affectiones nostre sunt inequales
ad vnam personam habem⁹ modi=

eam affectionem: vel nullam ad ali am longam ꝛ extansem ideo iniu ste et inique ponderamus perso nas quandoqꝫ minꝰ debito ꝓpter magnitudinē affectionis vñ de pō dere voluntatis nr̄e dꝛ prouerbio. xxix. abhominatio est domino pon dus ꝛ pondus impossibile est pon derare personas qñ ex vna parte ē affectio longa et ex alia breuis vel nulla scḋꝫ Greg. in ome. Judicare recte de subditis nequeunt q̇ in sub ditorum causis non merita sed odium vel gratiam sequuntur Ad seruiendūꝫ ergo xp̄o scincere ꝛ affe ctuose oportet scire voluntatē eiꝰ vt scientes eam melius seruiamus de quo intelligitur illud. ij. Mach. j. Det vobꝭ cor omnibus vt colatis eū et faciatis eius voluntatem.

¶ Nota auctoritas tangit tria in q̇ bus relucet scinceritas dilectionis vestre ad deū. Primo in federe in to competenter. Det vobis cor. i. ꝙ simus deo corde cōfederati ꝛ co pulati. Augustinus ꝙ est amor ni si quedam vita duo copulans ama tum. s. ꝛ amantem ista autem copu latio pertingere debet vsqꝫ ad cor al̕ nihil valet cuius ratio est. ramꝰ insertus oportet ꝙ copuletur trun co cui inseritur nec sufficit copula tio exterior vl̕ colligatio in cortice quia propter talem copulam vel colligationem nec truncus fructifi caret nec ramus viresceret. Unde oportet ꝙ truncus scindatur ꝛ ape riatur ꝛ ramus intrinsecus ligatur trunco et quando ramus penetrat vsqꝫ ad cor arboris tunc est inser tio melior q̇a tūc truncus ramūꝫ in sertum nutrit ꝛ ramum fructifica re facit Scriptura comparat dile ctionem dei in nobis insertioni ra mi in trunco arboris Jacob. j. In mansuetudine suscipite insitūꝫ ver bum ꝛc. sicut enim ramus insitus facit fructificare truncum sterilem sic dilectio dei peccatorem facit fructificare per bona opera. modo non sufficit ꝙ xp̄s inseratur nobis exterius in cortice ligatione vl̕ ex teriori conuersatione immo debet cor scindi per contritionem aperi ri per confessionem ad hoc ꝙ chri stum recipiat per internaꝫ dilectio nem Joel. ij. scidite corda vestra ꝛ non ves. vestra. nihil enim valet dilectio ostensa in exterioribꝰ si gnis ꝛ verbis nisi procedat a scin ceritate cordis. Ber. super canti ca apud homines cor ex verbis ꝛ apud deum verba ex corde pensā tur ꝛ hoc ideo est quare multi pa rum proficiunt in fructu bonorum operum quia licꝫ recipiant christū in aure audiendo in ore loquendo non tamen in corde diligendo de quibus dicitur ysa. xxix. Populus il le labijs. s. glorificat me. cor autem eorum longe est a me. sed nota ꝙ q̄ tuncunqꝫ truncus cooperiatur ꝛ ra mus insertus interius figatur ꝛ pe netrat vsqꝫ ad cor arboris tamen inde non fructificat arbor quia hu mor q̇ debet ramūꝫ nutrire nō ascē dit sursum immo descendit deorsū ad terram inde est ꝙ insertio fa cta in autumpno / quia humor ad inferiora terre recurrit est inuti lis. sic licet xp̄s quandoqꝫ penetret vsqꝫ ad cor quidem mouentur cor de ad fugam peccati et prosecu tionem boni tamen iste motuꝰ nō attingit debitum finem quia ni hil de hūore ꝛ affectione cordis sui

ascendit sursum ad deum totus descendit ad terram. i. ad amorem et congregationem terrenorum isti sunt similes herbe que dr serpentina cuius natura est q sole ascendente et calore crescente herba crescit et humor eius sursum ascendit sed sole descendēte et calore cessante declinat et sub terra totaliter se abscōdit ita q in hyeme nichil omnino apparet sic quidā ascendentē super caput suum calore febris cōtinue et acute vel alicuius alterius tribulationis ascendunt ad deum penitendo et plorando. &c. sed q̄ cito calor infirmitatis cessat ad terrena statim reuertuntur itaq morbo cessante omnino latent intra terram terrenis cupiditatibus et voluptatibus insistendo et intendēdo. Secūdo relucet sinceritas dilectionis dicit in munere exhibito reuerenter. vt colātis eum sancti coluntur exhibitione munerum: ppter beneficia que nobis impēdūt sed q beneficia ab eis impensa variantur. sed hoc diuersa munera offeruntur vl' exhibentur. Unde sancto qui sanat vel curat oculos offeruntur oculi de cera sancto q sanat aures exhibent aures cerec: et sic de alijs et scdm hoc illi qui sanant totum hominem in corpore et aia debz totū offerri. ps. Qui sanat omnes infirmitates eius.. Johā. pmo totum hominem saluum fecit in sabbato. ideo debemus ei nosmetipsos in munere exhibito et hostia presentarē dr enim ysa. xix. Colunt eum in hostijs et muneribus. Sed nota q quidā in oblatione facienda deo faciunt sicut nobiles: Isti nobiles milites cum maxima difficultate vadunt ad oblationem qlibet expectat q alius precedat nullus vult precedere ita q quādoq omnino pmittur oblatio. Sic multi sunt nobiles q tardiores ad seruiendū xpo difficili9 possunt induci et cōuerti ad christū vnus expectat aliū musitat qd alius faciat et finalit remanet de oblatione et seruitio xpi q aut ppter reuerentiam aut propter verecundiam gnis sui reputant verecundiaz nobilitatis sue humiliare se in seruitio christi de quibus scdm grego. in dialogo. solet nonnullis nobilitas generis parere ignobilitatē mētis vt min9 se in hoc mundo despiciant quo se aliquid fuisse pl9 ceterū meminerint isti colunt et seruiunt generi suo et cōtra deū ex quo sunt nobiles vt facerēt xpo sicut faciunt temporali domino. Nobilis qñ non vult domino seruire reddit feod infidelitas enim esset si de proprio feodo dominum impugnaret saltem christo reddāt feodum suum: id est beneficia ecclesiastica que ab ipso tenent sed isti faciant sicut. Salomō de quo dicitur quarto Regum. xi. Depravatum est cor eius per mulieres vnde colebat Salomon deum si domorum miserrimam feminam tamen cum hic tenebat regnum sic aliqui volunt habere regnum christi et non seruire christo sed vilissimis creaturis verum est q isti faciunt oblationem de se in morte sicut nobiles milites oblatio p milite mortuo est: q adducitur ad ecclesiam equo coopertus paramentis: et super equum vnus indutus paramētis et armis ita q extrinsecus videtur esse miles nobilis: sz quādo spoliatur et denudatur. inuenitur vnus garsio vilis.

Isaye.tr.igessimoprimo. Equi eorum caro quidam igitur in morte equum summi:id est carnem faciũt portari cum magno apparatu pãnis aureis z cetera.ita vt aia(que debet esse miles huiusmodi equi) quando spoliatur huius paramentis inueniatur non miles nobilis sed nobilitate virtutũ garsio vilis vilitate peccatorum :sapien.xv.luto:vilior vita eius. Tertio relucet sinceritas dilectionis diuine in opere exercito sapienter faciamus eius voluntatem ad trahendũ magnam nauem sursum contra impetum minis multi homines applicẽt que est ratio ꝙ est ibi vna magna corda qua principaliter nauis trahitur ad illam omnes trahentes se applicant:z vniuntur vt virtus eorum sit fortior:sic ad trahendum animam sursum ad deum cõtra impetum mundi multa requiruntur. Primo corda magna mediãte qua principaliter anima trahitur:scz diuina voluntas et potentia. Job.vi. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. In diuina lege volũtate trahente principaliter omnes alij tractores:id est sensus et omnia opera bona debent vel habent vniri et coniungi se diuine voluntati conformando intantum cũ homo trahitur z dirigitur ad deũ inquantũ oĩa opera sua sensus z voluntates diuine voluntati subijciuntur z conformãtur Auns super Jo. Sic homo ab humanis ad diuina dirigitur quo ad deũ z cetera. Sed non ita in tractu animarum ad deum fit sicut in tractatu magnorum lapidum iustis edificijs in quibus ad trahendum magnum lapidẽ multi homines applicãtur inter quos est vnus magister operis ad cuius vocẽ z clamorẽ oẽs alij trahunt et laborãt:sed ipe nichil aut pꝛ facit nisi clamare tot⁹ su⁹ labor est in clamãdo:sic in tractatu aiarũ ad deũ quidaz sunt magistri doctores prelati isti laborant clamando predicando quomodo anime debẽt trahi ad deum sed isti nichil plus faciunt vbi auditores laborant fortiter ad exequendum. Isti solum ad loquendum contra istos dicit. Grego.xviij.Mor. Lex pdicatoribus posita est vt bene viuẽdo illuminent quos loquẽdo docent. Nã loquendi auctoritas perditur quãdo vox opere non impletur vel iuuatur:tales licz prosint alijs qui ad clamorem eorum trahũt se ad deũ tamen non prosunt nisi ipsis qz ad intrandum in celum nõ sufficit verbũ sz reqrit necessario factũ. Mat.vij. Non omnis qui dicit dñe.zc.

¶ Tertio ad seruitiũ xpi cõcurrit copiose retributionis imẽsitas dei persona que de seruitio nõ potest habere retributionẽ nisi pmissam verbo multũ indiget ꝙ verbũ sit solidũ z stabile al's perderet seruitiũ suũ.z inde est ꝙ libentius seruit homo pter verbũ scriptũ in literis qz tale verbũ est firmũ z stabile ꝙ̃ pter verbum z promissionem communem sola voce vox humana est mutabilis promissio ꝙ̃ facit mundus seruitoribus suis est solum in verbo: ideo mutabilis instabilis figura. Gene.xxxi. Labã si significans mundum qui interpretatur candidus vel candidatio, mutauit mercedem Jacob.x.vicibus ita ꝙ Jacob tempore solution

habebat semper oppositum pro=
missionis quando promittebat o=
ues albas soluebat nigras ⁊ econ=
uerso:sic mundus modo promittit
vnū ⁊ tēpore solutionis dat opposi
tum promittit modo alba et dele=
ctabilia. Sed tēpore solutionis in
morte soluit tristia Augusti. Non
est tanti honoris alta tenuisse q̄nti
est doloris ab altis descendisse. Bo
nis deus nunc promittit mala ⁊ as
pera:sed tp̄e solutionis tp̄e mortis
habent bona glorie delectabilia q꞉
sancti gaudēt ⁊ delectantur in mor
te sicut dicit apostolus phil'. p̄mo
michi viuere xp̄s est et mori lucrū
non est igitur seruiendum mundo
q꞉ promissio sua est verbum muta
bile ⁊ instabile:sed promissio dei est
verbum firmum ⁊ imutabile nu=
meri.xxi. Non enim est deus vt hō
vt mentiat.⁊c.in ps. Ineternū dn̄e
permanet verbum tuum vnde si=
bi soli specialiter est seruiendū:q꞉
remunerat solide ⁊ gratiose Rom.
vi. Gratia dei vita eterna. Ad q̄d
nos perducat.⁊c.

¶ Dominica.xxv.

VNusquisque modicum
qd accipiat beata vir
go assimilatur viti in
scriptura. Ego qua=
si vitis.⁊c.q꞉ vitis cō
uertit aquā in vinuz
nos autem sumꝰ admodū aque fri
gide inspidi per duriciam cordis
et in deuotionem:vt ergo ipsa a=
quam istam conuertat in vinum
deuotionis et amoris dei Roga=
mus ipsam in principio di. Aue
maria gratia.⁊c. Vnusquisque.⁊c.
Dicit salomon q̄ homo in hac vi=
ta comparatur naui:modo ita
est q̄ tot naues non pereunt in ma
ri quando non est onus magnum:
sed sit nauis nimis onusta vel in=
clinatur ad vnam partem ad im=
pulsum venti vel succumbit in are
na vel sabulo:sic spiritualiter ho=
mo in mundo onustus temporali=
bus inclinatur secundum diuersas
tentationes etiam ad terram tem
poralium immobiliter adheret p
desiderium ⁊ affectum. Nota puel
la quedam respiciebat faciem suā
in aqua ⁊ arridebat ei et similit' y=
mago ridebat tunc voluit eam os=
culari ⁊ inclinato capite in aquam
submersa est.

¶ Sic spiritualiter de affectu tem
poralium submergit hominē pro=
pter quod dicitur in verbis pro=
positis vnusquisque.⁊c. In quibus
verbis instruimur a tribus primo
Il noꝰ enseigne toꝰ generalement
sans exception cum dicitur. vnus=
quisque quando morbus est in vno
membro non datur medicina in
toto corpore sed in parte infirma
tantum. Sed quando est vniuersa
lis omnes sumus infecti peccato
originali dicit apostolus in Adam
omnes moriuntur sicut serpens cū
tangit hominem in aliqua parte
totum inficit similiter cum tangit
arborem in trunco inficit totum ve
neno ⁊ ramos ⁊ fructum propter
hoc dicit. Vnusquisque de hoc. hie.
xviij. Reuertetur vnusquisque a via
sua mala ⁊ dirigite vias vestras et
studia vestra:quia vnusquisque ve=
strum p se rationē reddet deo nō
reuertitur.⁊c. Ad hāc reuersionē
docet nos natura. Canis consequi
tur predam per vestigiū vel odo=
rē quando venit in biuio si dimit=
tit viam prede vadens per aliam
viam quando non videt vestigia

nec sentit odores revertitur ad aliam viam donec attingat ita spūaliter si dimisisti viā dei. Unde viā in qua ambulabas. Uiā.s.z cōversationē tuā si vestigia dei sint ibi primo si per divitias vel delitias vel sero si odorem devotionis non sentis nūc sicut prius revertere ad pmā viā revertimini a vijs vestris pessimis z instruimur hic vt vr̄ fugere iram in hoc q dicit revertat vnusquisq a via sua malla ista ei est ira.s.via ad multa peccata propter quod dicebat p̄s. Uiam iniquitatis amoue a me quare si iteneatur et ruminetur ira totū confringitur sicut de cane qui protectum sibi lapidem commouit et frangit: sed dicit via mala: hec est differentia inter bonam viam et malā: quia in via bona debet pes dexter preponi faciendo bona ex corde et sequitur sinister opere ad implēdo si mala aūt z periculis preponitur sinister debet exponi totū corpus periculo anteq aīa peccet. Sed aliqui totum contrariū faciūt scōm.p̄s. Ab oī via mala phibui pe.me.zc. Homo em̄ clausus in pace manet: sed quādo ruminat iniurias sibi factas accidit sibi sicut cōche a cancro marino qui apponit lapidez inter squamas. Tollite ergo de via lapidem sermo docemur fugere ypocrisim. Dirigite vias vnde bene vult dominus q habeamus laudem de factis nostris dū tamen ad aliud pricipiū dirigatur Sed quādo pncipaliter pter mūdum fiunt tunc totū perditur. No ta de vulpe que fingēs se mori eleuat pedem ad celum et sic capit bestias. Sic ypocrita ad sui laudem homines principaliter trahere intendit semper claudicat vel q pedes sinistri sunt breuiores sic spūaliter ypocrita minus appetit de terra.s.bona aīe nr̄e recte vadit: sed tortuose ergo dirigite.zc.

¶ Nota quidam motus quadam gloria in sermone suo dixit sibi ipsi nec pter te incepi nec pter te dimittam. Tertio docet nos habere diligentiā contra accidiā: z studia vestra studium dicitur vehemens animi applicatio ad aliquid faciendum q debemus facere certa opera salutis modo ita est q studens in pluribus libris modo hic modo illic nunq erit sciens propter q quidam reposuit omnia volumina sua in arce: z clauem eiecit sic spiritualiter: si sumus in sermone omnes libri debēt esse inclusi.zc.

¶ Secundo docemur de prendre des choses du mōde latrempemēt et a raison. Accipere de rebus mūdi moderate et rationabiliter modicum dicunt medici q multi moriuntur: quia in conualescentia nimis sumunt de cibo nec habēt virtutem ad dirigendū propter q p̄s. Melius est modicum iusto diuitias peccatorum multas. Ad hoc docet nos natura est quidā piscis in mari qui vermen in hamo deglutit totum cū hamo sed modo ad vnaz partē reddit mō ad aliam z sic non capitur: sic vsurpatores et mali mercatores totum volentes haberē strangulantur hamo dia. dicunt iura q mercator vendens vel emens quid notabiliter iniuste tenetur ad restitutionem verbi gratia propter ignorantiam: quia iste qui vendit aliquid puta rusticus librum.x.librarum. Si det p centū

qr nescit precium vel propter pau pertatem vt pauper vineam domi no suo et sic de alijs. Bene vult de us q habeamus diuitias non em sum⁹ angeli in hac vita. Sed q ad iustitiam modicum iuste .s. ad sustẽ tationem: ps. diuitie si affluant no lite cor apponere. Paulus vocat diuitias putredinem z merito. naz putredo sine corruptio. Apostema tuz qñ ɔuertitur ad cor suffocat ho minem et sine remedio interficit si extra corpus curat sic de diuitijs ẽ periculuz. Exemplum In mari sũt lapides et scopuli que nauem onu stam ferro ad se trahunt intantum quod iam moueri non põt nisi fustatim sic pecunia in corde hominis nõ se paratur nisi per diuisionem talis nõ videt ad opera salutis sicut cor poraliter ille qui respexit aliqua lu cida solem vel lunam non potest ci to videre alia pecunia lucz per aua ritiam. Sobrie ergo et iuste vi uamus.

¶ Tertio docemur nos guberna re. sapienter. accipiat salomon re putat abusionem q persona nõ ha bens liberos z satis habz pro se nõ cessat congregare et nendure pas a luy bien faire z non cogitat sibi benefacere deberet enim accipe re pro se et ad animam suam succu rendam sed quidam thesaurizant et ignorant cui congregant, cor uus libenter congregat pecuniam sed postea venit quidam z accipit Multi enim sunt tales. Exemplum in quadam ciuitate quedaz mulier fuit mortua fecit executores z qñ ipsi inuenerunt pecuniam congre gatam quilibet accepit partem su am in disco illa autem vnam solam missam non accepit: Sed accepit

ihesus panes et distribuit discum bentibus. Sic bone persone debẽt distribuere z erogare pauperibus et talis qui sic facit accipiet bene dictionem a domino et misericor diaz a deo salutari suo sicut dicitur in psalmo. et postea vitam eternaz ad quam nos perducat qui sine fi ne viuit et regnat in vnitate spiri tussancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

¶ Sermo extra ordinem. De antiquis.

Cuius est imago h[ec] z superscriptio. m. xxij. No. Len va bien, lo ing par demander Petẽdo viã itur lõ ge. Uñ videmus q isti cursores ex quo habent terim alicui⁹ vie in sua imagiõe z inue niũt a quibus possunt viã petere nunq̃ sunt stupefacti z q̃si p nihi lo habent ire vbicunq mittuntur: hoc pro tanto dico deus posuit nos in mundo vt eamus ad ipsum vn de posuit vos vt eatis Sed si que ratur. Dñe quare cum animas no stras creauit statim in celo ppe eũ non posuit certe quia si anime scdz naturam suam essent in celo. statiz essent a deo plus quam angeli na turaliter, elongante et quia eas plusq angelos sibi propinquio res fieri voluit ideo a se eas plurĩ mum elongauit videmus autem naturaliter q q̃to lapis pl⁹ elõgat a terra iterum cadẽs in eam tanto ampli⁹ rõne sui põderis pfũdatur

sic anima adeo plurimum elongata tantum pondus gratie et amoris pōt acquirere ꝙ in deo poterit supra omnes angelos ꝯfundari vnde et anima beate virginis est sup oēs angelos deo iuncta. Sed posuit ne deus terminū hui⁹ viei i imaginatione nostra vel posuit ne a q̄ viam possemus petere certe sic vnde si vellemus negare et excusare de via. posset a nobis ꝛ vt fecit a iudeis petere cui⁹ est hec imago ꝛc. Ubi duo tanguntur.

¶ Primo ad quem debem⁹ tendere: q2 ad illum cui⁹ imaginem portamus cuius est imago. Naz in anima nostra est imago trinitatis.

¶ Secundo ostendit qualem debemus viam: acceptaz accipere ꝛ quā dimittere sup scriptio sicut isti cursores recurrūt ad tabulas. Ubi scribunt villas vt per scripturam dirigantur et petant viam.

¶ De primo nota ꝙ imago scdꝫ naturā suā talis conditionis ē ꝙ statī dum aliquis eam respicit ipsum in cognitionem cuius est. s. imaginati ordinat et reducit sic dum imago beate virginis vel beati petri aspicitur ꝛc. sic est anima hominis nam q̄ eā diligenter intuetur ꝛ respicit eum ad dominum cuius imago est statim ordinat et reducit ad imaginez quippe dei factus est hō s. q̄tum ad aiam et ideo de ipsa d2 Sapien. iii. Candor ē lucis eterne et speculum sine macula ꝛ imago bonitatis illius. Anima est cādor non ꝙ sit alba vel nigra ſ; q2 proprietatem candoris habet qui est ꝙ inter alios colores nihil fedum potest celare quin statim appareat sic in anima bene per innocentiam candida ꝛc. Et inde est ꝙ sancte persone que animā suā frequenter candidant confitendo ibi statim vnum mod cum defectuꝫ vident et magnum estimant.

¶ Nota de radio solari intrante cameram per fenestram vbi apparēt pulueres non sic de multis personis que nec etiam maximos defectus percipiunt et ideo signum est ꝙ anima eorum non candida. immo nigra. Causa est quia nunq̄ q̄d candidum diu stat prope ignem. quin nigrescat pp fumū sicut patꝫ in camino. vñ in thren. 5 nazareis q̄ prio erāt cādidiores niue postea dicitur. Denigrata est sicut carbo facies eorum.

¶ Nota. peccatum carboni comparatur sicut carbo enim sup terrā faciliter frangitur et redigitur in puluerem ꝛ īfra terram est maxime durationis vnde solet in fundamentis poni in edificiis sic peccatum q̄diu est homo super terrā faciliter in nihilum redigitur sed cuꝫ erit sub terra in inferno ī eternum durabit. Qui ergo candorem hūc vult custodire ab igne caueat sed dicitur lucis eterne quia q̄uis candor non sit nisi abundantia lucis tamen differentia est inter candorem causatum ex luce corporali ꝛ ex luce spūali. Q2 pm⁹ duz excellit oculum debilitat ꝛ corrumpit: sicui patet de homine q̄ diu fuit ad niuem vel diu respexit solem sic cādor causatus in homine vel ex lumine diaboli: vt ambitus indebiti honoris ledit frequenter oculum inspicientis. Sed candor causatus ex luce spirituali oculum videntis delectat et perficit sicut pulchritudo conuersationis sancti viri vel

mulieris vnde pulchritudinem cā dolis eius admirabitur oculus et speculum. ¶ Nota φuis speculuz non sit aliud φ vitrū clarū tamen ad hoc qd habeat rōnem speculi representare potentis opz φ sit alicui obscuro sicut pisci vel plumbo vnitū. Sic est de anima corpori vnita quare habet rationez speculi ¶ Item φuis oculus speciem alicui⁹ retineat et id cui⁹ est species videat propter virtutem anime tamen seipsum non potest videre cū virt⁹ illa sit corporalis sed anima cum hoc quod species habet et illas recipit seipsam etiam videt et respicit quare quodcūqz aliud excellit. qui ergo vult perfecte maculas suas tergere debet se ad illud speculum specialiter conuertere et totaliter.

¶ Item qui vult multa videre debet speculum in altum ponere sic habentes animam eleuatam vident eterna presentia preterita et futura quod non faciunt qui eam in terram deprimūt. Iō non vidēt nisi terrena. ¶ Item nota φ licet oculus sit mēbrum minutuz qualis specularis est maxima comprehēdit cum circunferentiā celi videre possit tamen hoc non obstāte si sibi apponatur aliquod paruum de prope ⁊ directe vt modicum speculum vel quid aliud a visione maxime circunferentie ipeditur. Applica ad animaz dominum ⁊ creaturam.

¶ Item nota mulier curiosa et diligēs surgit de māe speculū in camera respicit non in foro ⁊ si forte de nocte maculā contraxit eā tūc tergere nō erubescit q̄ forte talis esse posset φ si per negligentiam se speculari amitteret coraz hominibus veniens confussa erubesceret sic nos christiani quandiu speculum habemus in camera id est animam in corpore ita nos possumus absqz rubore maculas tergere φ non poterimus facere duz cameram exierimus immo confundemur si negligētes fuerimus cuz omnes sancti et etiam omnes alij poterunt omnes defectus nostros videre. ¶ Nō etiam speculum eleuatum q̄ videt se et alios dz esse p̄latus vł sacerdos curatus vt non solum maculas suas tergat sed ēt subditus in eo maculas suas corrigat sed heu de quo dolendum φtum ad prelatos sed gaudendum quo ad subditos verificatur illud de vase quod fecit moyses sacerdotibus de speculis mulieruz q̄ excubabant in ostio tabernaculi in quo lauabant se illa respiciendo hodie sacerdotes nostri plus possunt in conuersatione sanctarum mulierum se corrigere et speculari φ mulieres in sua. s. sacerdotuz sequitur et ymago bonitatis illi⁹. ¶ Nota qd imago dicitur in aliq̄ ex hoc φ confoꝛatur imaginato ī proprijs actionibus que sunt cogitationes affectiones que configurant sibi mēbra corporis sicut forma sigilli cerā impressaz sibi. Et nota quod aliquando contingit qd aliquis habet añ se imaginem alicuius nec tamen illam videt propter nimiam attentionez ad aliud sic ⁊ nos imaginem xp̄i in celo ⁊c. Job stetit quidam cuius non agnoscebā vultum imago coraz oculis meis. Nō quō diabol⁹ dū p ɔsēsū aiaz detur pauit dei imaginem amouendo vel magis ppue sib-

tudinem suam ibi inscribit/ in signum quod de ea triumphum habuit sicut ad imaginem in ianuis domus percipitur quis sit habitator domus eius et nota quod cum vt dictum est anima sit nature specularis/ imaginem illius perdit ad quo se auertit/ et imaginem illius representat et accipit ad quod se directe conuertit nonne in superbo est imago leonis in luxurioso imago porci in detractoribus imago canis. Unde talis imago non est bonitatis diuine sed potest dici illud ps In imagine pertransit homo et ideo ad imaginem ipsorum etiam ad nichilum rediget. De secundo superscrip. nota ad hoc q littera sit certa et vera et sciatur ad quem dirigitur oportet q sit sigillata et quod in ea superscriptio habeatur aliter esset suspecta et periculosa qr posset eam inimicus recipere sicut amicus. Sic est de aia et ideo dns xps in via periculosa et dubia i morte esset constitutus voluit hanc superscriptionem habere. Jesus nazarenus rex iudeorum. Ut in hac superscriptio nc quilibz viam eundi ad deum addisceret: sicut cursores ad scripturam suam recurrunt qui villas scripserunt dn viam nesciunt quam hō debet tener p fidē doibt aller p foy et p creācē Jesus par pure innocence. nazarenus. par humilite et obedience. rex. par aspre penitence. Iudeorū id est confitentium. Rogabimus dominum. etc.

¶ Finis. Laus deo.

In nomine dñi

Incipit tabula sermonū de tpe i hoc volumine cōtemtorū iuxta thema.

Tabula

¶ Explicit. Laus oipotenti deo.

¶ Ex florentissima Luthetie ma=
tre studiorū oim fecundissima. An
no ab icarnatiōe dñi.M.v.c.xxix.
xv. Februarij.

Loa
saur
Serm
ones.

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm